Vlada Crne Gore

Ministarstvo za evropske integracije

Podgorica, 24.11.2009

U p i t n i k

Informacija koju od Vlade Crne Gore zahtijeva Evropska komisija u cilju pripreme Mišljenja o zahtjevu Crne Gore za članstvo u Evropskoj uniji

16 Aneks - Oporezivanje

Odgovorno lice:	**Gordana Djurovic**
Rukovodilac grupe:	**Svetlana Rajkovic**
Zamjenik rukovodioca grupe:	
Sekretar grupe:	**Vanja Grgurovic**
Zamjenik sekretara grupe:	
Kontakt MEI:	
IT Podrška:	**Ljeposava Pavlovic**

Sadržaj:

16 Aneks - Oporezivanje ... 7
101. Zakon o poreskoj administraciji ... 8
102. Zakon o porezu na dodatu vrijednost ... 50
103. Zakon o porezu na dobit pravnih lica ... 90
104. Zakon o akcizama ... 108
105. Zakon o porezu na dohodak fizičkih lica ... 146
106. Carinski zakon ... 168
107. Zakon o slobodnim zonama ... 232
108. Uredba za sprovođenje Carinskog zakona ... 243
Traži se i u poglavlju 29. ... 244
109. Uredba o upotrebi poreske registar kase ... 432
110. Uredba o odloženom plaćanju carinskog duga ... 451
111. Uredba o obilježavanju duvanskih proizvoda i alkoholnih pića kontrolnim akciznim markicama1 ... 453
112. Uredba o načinu preračunavanja postojecih neto zarada u bruto zarade ... 474
113. Uredba o načinu i postupku utvrđivanja iznosa najpopularnije cijene cigareta ... 476
114. Uputstvo o načinu sprovođenja postupka u vezi sa ostvarivanjem prava na oslobađanje od plaćanja pdv u slučajevima kada je to predviđeno međunarodnim sporazumom odnosno ugovorom ... 478
115. Uputstvo o načinu obračunavanja i plaćanja poreza i doprinosa iz i na lična primanja po osnovu zaposlenja ... 480
116. Prvilnik o obliku i sadržini godišnje prijave za obračunavanje i plaćanje poreza na dohodak fizičkih lica ... 492
117. Pravilnik o utvrdjivanju proizvoda i usluga koji se oporezuju po sniženoj stopi pdv ... 512
118. Pravilnik o sadrzaju evidencije o poreskim kasama,MNE ... 527
119. Pravilnik o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije za obveznike koji ostvaruju prihode od samostalne djelatnosti ... 528
120. Pravilnik o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije ... 537
121. Pravilnik o primjeni Zakona o PDV-u ... 544
122. Pravilnik o primjeni zakona o akcizama ... 617
123. Pravilnik o postupku bojenja i označavanja mineralnih ulja koja se koriste kao gorivo za grijanje ... 656
124. Pravilnik o pausalnom oporezivanju prihoda od samostalne djelatnosti ... 658
125. Pravilnik o obliku i sadržini prijave za regisraciju obveznika pdv-a ... 666
126. Pravilnik o obliku i sadržini prijave za obračun poreza na dodatu vrijednost ... 670
127. Pravilnik o obliku i sadržini poreske prijave za utvrđivanje poreza na dobit pravnih lica ... 674
128. Pravilnik o obliku i sadržini Izvještaja o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice ... 684
129. Pravilnik o obliku i sadržaju servisne knjizice poreske kase ... 687

130. Pravilnik o koriscenju poreske olaksice po osnovu poreza na dobit pravnih lica u nedovoljno razvijenim opstinama 693

131. Pravilnik o kolicini rashoda na koji se ne placa na porez na dodatu vrijednost 696

132. Pravilnik o bližem načinu korišćenja poreske olakšice po osnovu ulaganja u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora i energetsku efikasnost 702

133. Pravilnik o načinu ostvarivanja prava na oslobađanje od plaćanja akcize i pdv za dipl. i konz. predstavnistva i medj. organizacije 706

134. Odluka o sadržini elaborata o ekonomskoj opravdanosti za osnivanje slobodnih zona i slobodnih skladista 711

16 Aneks - Oporezivanje

101. Zakon o poreskoj administraciji

Na osnovu člana 78 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o poreskoj administracijii člana 35 Poslovnika Skupštine Republike CrneGore, Zakonodavni odbor Skupštine Republike Crne Gore, na sjednici održanoj_____2005.godine, utvrdio je prečišćen tekst Zakona o poreskoj administraciji, koji obuhvata:

- Zakon o poreskoj administraciji ("Službeni list RCG",br. 65/01), i
- Zakon o izmjenama i dopunama zakona o poreskoj administraciji ("Službeni list RCG",br. 80/04).

ZAKON

O PORESKOJ ADMINISTRACIJI

(Prečišćen tekst)

I OSNOVNE ODREDBE

Opšte odredbe

Član 1

Ovim zakonom uređuju se prava i obaveze poreskog organa i poreskih obveznika u postupku utvrđivanja, naplate i kontrole poreza i drugih dažbina (u daljem tekstu: porez).

Član 2

(1) Po ovom zakonu dužni su da postupaju državni i organi jedinica lokalne samouprave kada odlučuju o pravima i obavezama poreskog obveznika.

2) Ovaj zakon odnosi se i na pojedince (građane), pravna lica, organizacije, preduzetnike, poreske posrednike i druga lica, državne i organe jedinica lokalne samouprave, kada su poreski obveznici ili kada za poreskog obveznika obračunavaju i plaćaju poreze ili imaju druge obaveze vezane za utvrđivanje i naplatu obaveza poreskog obveznika.

Član 3

Na pitanja koja nijesu uređena ovim zakonom shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim je uređen upravni postupak **i inspekcijski nadzor**.

Značenje pojedinih izraza

Član 4

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

"poreski organ" je organ državne uprave ili organ jedinice lokalne samouprave u čijoj nadležnosti su poslovi utvrđivanja, naplate i kontrole poreza;

"porez i druge dažbine" **su porezi, doprinosi, takse, naknade i druga**

novčana davanja utvrđena zakonom;

"poreski obveznik" je lice koje, u skladu sa poreskim i drugim zakonima, podliježe obavezi plaćanja poreza;

"poreski isplatilac, odnosno posrednik" je lice koje je, u skladu sa poreskim propisima, dužno da od drugog lica obustavom ili na neki drugi način naplati porez i da ga uplati na odgovarajući poreski račun;

"poreski zastupnik" je lice koje je u skladu sa zakonom ovlašćeno da vodi dio ili sve poslove poreskog obveznika u vezi sa ispunjavanjem poreskih obaveza;

"poreski punomoćnik" je lice koje poreski obveznik pismeno ovlasti da u njegovo ime i za njegov račun vodi poslove u vezi sa izvršavanjem poreskih obaveza u skladu sa poreskim propisima;

"knjige i evidencije" predstavljaju dokumentaciju propisanu posebnim zakonom koju je poreski obveznik dužan da vodi o svom poslovanju, a služe u svrhu utvrđivanja poreske obaveze;

"lice" je: pravno lice, dio pravnog lica, organizacija, preduzetnik i fizičko lice koje je dužno da postupa po ovom zakonu;

"nalog za prenos" je dokument kojim se vrši prenos sredstava sa računa poreskog obveznika na račune za plaćanje poreza;

"glavno mjesto poslovanja" poreskog obveznika (pravnog lica i preduzetnika) je mjesto u kojem je udio prosječnog broja zaposlenih i knjigovodstvena vrijednost imovine poreskog obveznika veća nego na bilo kojem drugom mjestu poslovanja **u Republici**;

"poreska obaveza" obuhvata: porez, kamatu i troškove postupka.

II NADLEŽNOST PORESKOG ORGANA

Član 5

(1) Poslove utvrđivanja, naplate i kontrole poreza koje uvodi Republika, vrši nadležni republički organ uprave (u daljem tekstu: poreski organ).

(2) Poslove utvrđivanja, naplate i kontrole poreza koje uvodi jedinica lokalne samouprave vrši nadležni organ lokalne uprave.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, poslove utvrđivanja, naplate i kontrole prireza porezu na dohodak fizičkih lica i poreza na potrošnju može vršiti poreski organ, na zahtjev jedinice lokalne samouprave.

Ovlašćenje poreskog organa

Član 6

(1) Poreski organ u ostvarivanju nadležnosti utvrđenih zakonom ima ovlašćenje da:

1) obavlja **inspekcijski nadzor**, preduzima mjere naplate, druge radnje i aktivnosti za koje je nadležan po ovom ili drugim zakonima;

2) rješava o pravima poreskih obveznika;

3) **vrši registraciju poreskih obveznika i vodi poreski registar**;

4) vrši utvrđivanje poreza, na način i po postupku utvrđenom zakonom;

5) zahtijeva od poreskih obveznika i drugih pravnih lica da podnesu dokumentaciju i pruže druge informacije neophodne za utvrđivanje poreske obaveze;

6) poziva lica da učestvuju u poreskom postupku;

7) uđe i pregleda poslovne prostorije u kojima se nalaze ili bi se mogle nalaziti poslovne knjige i evidencije ili drugi predmeti potrebni za primjenu poreskih propisa;

8) izuzme poslovne knjige i evidencije i druge predmete potrebne za primjenu poreskih propisa u skladu sa ovim zakonom;

9) izriče kazne za poreske prekršaje propisane ovim ili drugim poreskim propisima;

10) koristi usluge stručnjaka i vještaka, fizičkih i pravnih lica u postupku utvrđivanja poreskih obaveza, kada je stručno znanje potrebno;

11) **pokreće i vodi prvostepeni upravni i prekršajni postupak**;

12) **planira i sprovodi obuku zaposlenih** ;

13) **vodi poresko knjigovodstvo**;

14) obavještava poreske obveznike o toku inspekcijske kontrole i o njihovim pravima i obavezama

u tom postupku;

15) **pruža stručnu pomoć poreskim obveznicima u primjeni poreskih propisa**;

16) poreskim obveznicima da besplatno primjerak poreske prijave;

17) čuva poresku tajnu;

18) se odnosi prema poreskim obveznicima i drugim licima sa poštovanjem i uvažavanjem;

19) **podnese krivičnu prijavu, prijavu za privredni prestup, odnosno zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka**;

20) proslijedi informacije, uključujući i poreske tajne, koje su otkrivene tokom krivične istrage ili se za njih saznalo pri prikupljanju drugih informacija, organima nadležnim za sprovođenje zakona, kada postoji osnovana sumnja da postoji prekršaj ili krivično djelo;

21) primjenjuje međunarodne ugovore i sporazume o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i drugim pogodnostima koje se odnose na plaćanje poreza;

22) **priprema izvještaje o stanju u oblasti poreza**;

23) daje inicijative za donošenje propisa i drugih akata za uređivanje poreskog sistema i poreske politike Ministarstvu finansija;

24) sarađuje sa drugim organima i organizacijama u zemlji i inostranstvu o pitanjima krivičnih poreskih djela, a u skladu sa međunarodnim ugovorima ili sporazumima;

25) preduzme mjere neophodne za bezbjednost poreskih službenika;

26) preduzme mjere za sprečavanje korupcije službenika u vršenju službenih poslova;

27) organizuje funkcionisanje jedinstvenog informacionog sistema u oblasti poreza;

28) obezbjeđuje izvršavanje stavova i zaključaka Vlade iz oblasti poreza;

29) vrši i druge poslove utvrđene zakonom i drugim propisom.

(2) Način vođenja poreskog knjigovodstva iz stava 1 tačka 13) ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.

III OPŠTE ODREDBE PORESKOG POSTUPKA

Pozivanje

Član 7

(1) Poreski organ ima pravo da pozove svako lice, kada ocijeni da je njegovo prisustvo u postupku provođenja poreskih propisa potrebno.

(2) Pozivanje lica poreski organ može vršiti radi saslušanja, svjedočenja, vještačenja, predočavanja dokumenata, knjiga i evidencija i predmeta potrebnih za provođenje poreskih propisa, dostavljanja rješenja, odnosno zaključaka ili radi saopštenja koja se licu ne mogu izvršiti poštom ili na drugi pogodan način.

(3) Pozivanje se vrši pismenim pozivom, ako ovim zakonom nije predviđen drugi način.

(4) Lice se poziva po nalogu rukovodioca **poreskog organa** ili lica koje on ovlasti.

(5) U slučaju da se lice poziva radi saslušanja, svjedočenja, vještačenja ili predočavanja dokumentacije, knjiga i evidencija, poziv iz stava 3 ovog člana poreski organ je licu dužan uručiti najkasnije tri radna dana prije dana određenog u pozivu za preduzimanje tih radnji.

(6) Poziv iz stava 3 ovog člana sadrži:

1) naziv poreskog organa koji je izdao poziv;

2) ime i prezime, odnosno naziv lica koje se poziva i poreski identifikacioni broj (u daljem tekstu: PIB);

3) mjesto, dan i čas dolaska pozvanog;

4) predmet zbog koga se poziva i u kom svojstvu (stranka, svjedok, vještak, tumač itd);

5) koja pomoćna sredstva kao dokaze pozvani treba da pribavi, odnosno donese.

(7) U slučaju kada se lice poziva radi predočavanja dokumentacije, knjiga, evidencija i drugih predmeta, u pozivu će se naznačiti koje knjige, evidencije, dokumentaciju ili druge predmete je potrebno predočiti.

(8) U pozivu se mora navesti da li je pozvano lice dužno da dođe lično ili može poslati punomoćnika koji će ga zastupati i upozoriće se na posledice ako se ne odazove pozivu ili ne izvijesti organ koji je izdao poziv da je spriječen da dođe.

(9) Lice koje nije napunilo 18 godina biće pozvano preko svojih roditelja ili drugog zakonskog zastupnika.

(10) Lice koje je pozvano može, u opravdanim slučajevima, zatražiti od poreskog organa da promijeni mjesto ili vrijeme saslušanja, svjedočenja, vještačenja, tumačenja ili predočavanja dokumenata navedenih u pozivu.

(11) Pozivanje lica, po pravilu, se vrši u radnom vremenu poreskog organa, a ako se radi o hitnim i neodložnim mjerama, lice se može pozvati nakon isteka radnog vremena i u neradne dane.

Obaveze pozvanog lica

Član 8

(1) Pozvano lice je dužno da se odazove pozivu.

(2) Ako je pozvano lice, zbog bolesti ili drugog opravdanog razloga, spriječeno da se odazove pozivu dužno je odmah po prijemu poziva, ako je u mogućnosti, o tome obavijestiti poreski organ koji je izdao poziv, a ako to nije, dužno je, po prestanku razloga, doći u poreski organ i opravdati izostanak.

(3) Ako su usled neopravdanog izostanka pozvanog lica nastupili troškovi u postupku, poreski organ će odrediti da te troškove snosi pozvano lice.

(4) O potrebi obraćanja nadležnom organu radi preduzimanja mjera za privođenje, o izricanju kazne, odnosno plaćanju troškova postupka odlučuje rukovodilac **poreskog organa** zaključkom protiv kojeg je dopuštena žalba.

Ispitivanje stranke

Član 9

(1) Stranka, u smislu ovog zakona, je svako lice koje je kod nadležnog poreskog organa registrovano kao poreski obveznik.

(2) U poreskom postupku stranka može biti ispitana po pozivu poreskog organa ili po njenom zahtjevu.

(3) Ispitivanje stranke vrši ovlašćeni službenik poreskog organa (u daljem tekstu: ovlašćeni službenik) koji vodi postupak utvrđivanja, kontrole, naplate ili istražnih radnji, kada ocijeni da je to potrebno radi utvrđivanja odlučnih činjenica i okolnosti koje su od značaja za razrješavanje

poreske stvari ili radi davanja strankama mogućnosti da ostvare i zaštite svoja prava i interese.

(4) Tok ispitnog postupka određuje ovlašćeni službenik koji vodi postupak, a prema okolnostima pojedinog slučaja, vodeći računa da stranci obezbijedi pravo: da iznosi činjenice koje mogu biti od uticaja za rješavanje poreske stvari, da predlaže dokaze radi utvrđivanja činjenica, da pobija tačnost navoda koji se ne slažu sa njenim navodima, da se izjasni o svim okolnostima i činjenicama koje su iznijete u ispitnom postupku, o prijedlozima i ponuđenim dokazima, da učestvuje u izvođenju dokaza i postavljanju pitanja drugim strankama, svjedocima i vještacima preko ovlašćenog službenika, a sa njegovom dozvolom i neposredno, kao i da se upozna sa rezultatima izvođenja dokaza i da se o tome izjasni.

(5) U toku ispitnog postupka, ovlašćeni službenik koji vodi postupak može odlučiti da izvrši saslušanje stranke o svim ili pojedinim činjenicama i okolnostima koje su od značaja za tu poresku stvar.

(6) Na saslušanju stranka izjavu daje po pravilu usmeno, a može je dati i pismeno.

(7) Punomoćnik stranke ima pravo da učestvuje u postupku saslušanja stranke. Stranka, njen punomoćnik i poreski organ imaju pravo da cjelokupan tok saslušanja snime na magnetofonsku traku.

(8) Ovlašćeno službeno lice koje vodi postupak nema pravo od stranke iznuđivati dokaze putem sile ili prevare, niti je prisiljavati da sastavlja ili potpisuje pismene izjave ili dokumenta.

(9) Prije saslušanja stranke, ovlašćeni službenik koji vodi postupak dužan je da upozori stranku na krivičnu i materijalnu odgovornost za davanje lažne izjave.

Ispitivanje svjedoka

Član 10

(1) Svjedok, u smislu ovog zakona, može biti svako lice koje je upoznato sa činjenicama o kojima treba svjedočiti i koje je sposobno da svoje zapažanje saopšti.

(2) Ne može biti svjedok lice koje u svojstvu ovlašćenog službenika učestvuje u postupku.

(3) Ne može se ispitivati kao svjedok lice koje bi svojim iskazom povrijedilo dužnost čuvanja državne, vojne ili službene tajne dok ga nadležni organ ne oslobodi te dužnosti.

Član 11

Svjedok može uskratiti svjedočenje:

1) ako bi odgovor na postavljeno pitanje izložio kritičnom gonjenju njega i njegovog bračnog druga;

2) ako bi odgovorom na postavljena pitanja povrijedio obavezu, odnosno pravo da čuva poslovnu, profesionalnu, umjetničku ili naučnu tajnu. U slučaju sumnje, tajnu svjedok dokazuje putem nadležnog suda;

3) o tome što je stranka kao klijent povjerila svom advokatu, a koji je u postupku pozvan kao svjedok;

4) o tome o čemu se stranka ili drugo lice ispovjedilo svjedoku kao vjerskom ispovjedniku.

Član 12

(1) Svjedoci se saslušavaju pojedinačno, bez prisustva svjedoka koji će se docnije saslušati.

(2) Saslušani svjedok ne smije se udaljiti bez dozvole ovlašćenog službenika koji vodi postupak.

(3) Ovlašćeni službenik koji vodi postupak može saslušanog svjedoka ponovo saslušati, a svjedoke čiji se iskazi ne slažu može suočiti.

(4) Lice koje zbog bolesti ili tjelesne nesposobnosti ne može doći po pozivu, saslušaće se u svom stanu, odnosno u objektu u kojem boravi.

Član 13

(1) Na početku saslušanja, svjedok će se upozoriti da je dužan da govori istinu, da ne smije ništa prećutati, te da za davanje lažnog iskaza može krivično odgovarati.

(2) Od svjedoka se uzimaju lični podaci sljedećim redosljedom: ime i prezime, PIB (ukoliko ga ima), zanimanje, prebivalište, odnosno boravište, mjesto rođenja, godine života, bračno stanje, mjesto zaposlenja.

(3) Ovlašćeno službeno lice koje vodi postupak poučiće svjedoka na koja pitanja može uskratiti svjedočenje.

(4) Poslije toga svjedoku će se postaviti pitanja o samom predmetu i pozvaće se da iznese šta mu je o tome poznato.

(5) Nije dopušteno postavljati takva pitanja koja ukazuju na to kako bi trebalo odgovoriti.

(6) Svjedok će se uvijek pitati otkud mu je poznato ono o čemu svjedoči.

Član 14

(1) Ako svjedok ne zna jezik na kome se vodi postupak, saslušaće se preko tumača.

(2) Ako je svjedok gluv, pitanja će mu se postavljati pismeno, a ako je nijem pozvaće se da pismeno odgovara.

(3) Ako se saslušanje ne može izvršiti na ovaj način, pozvaće se kao tumač lice koje se sa svjedokom može sporazumjeti.

Povezana lica

Član 15

(1) Povezanim licima se smatraju lica između kojih postoje posebni odnosi koji mogu imati neposredan uticaj na uslove ili ekonomske rezultate transakcija između njih.

(2) Pod posebnim odnosima iz stava 1 ovog člana podrazumijevaju se pojedinačni odnosi između:

1) **lica koja imaju najmanje 25% učešća u kapitalu drugog lica**;

2) jednog lica koje ima neposredan ili posredan interes u drugom licu koje predstavlja preduzeće, ukoliko je taj interes najmanje **25** %;

3) jednog lica koje je podređeno drugom u smislu poslovnog položaja i tog drugog lica, ili jednog lica koje je pod kontrolom (neposredno ili posredno) drugog lica i tog drugog lica;

4) lica koja predstavljaju zavisna društva ili su pod neposrednom ili posrednom kontrolom trećeg lica;

5) lica koja neposredno ili posredno kontrolišu treće lice i tog trećeg lica, ukoliko je glasačko pravo svakog od ovih lica najmanje **25** %.

(3) Povezanim licem iz stava 1 ovog člana smatra se i član porodice poreskog obveznika. Članom porodice smatra se svako lice koje je kao takvo određeno zakonom kojim se uređuju **porodični odnosi**.

Poreska tajna

Član 16

(1) Poreska tajna je svaka informacija ili podatak o poreskom obvezniku kojim raspolaže poreski organ, osim informacija i podataka:

1) za koje poreski obveznik pismeno izjavi da se ne smatraju poreskom tajnom;

2) koji se ne mogu povezati sa konkretnim poreskim obveznikom niti se na drugi način mogu identifikovati;

3) vezanih za postojanje poreskog duga, ukoliko je hipoteka, odnosno fiducija kao način obezbjeđenja upisana u javne knjige;

4) o registraciji poreskog obveznika, PIB, nazivu (ime) i glavnom mjestu poslovanja;

5) o vrijednosti nepokretne imovine.

(2) Podaci koji predstavljaju poresku tajnu mogu se na zahtjev nadležnog državnog organa, učiniti dostupnim tom organu, u skladu sa zakonom.

Zapisnik

Član 17

(1) O toku ispitivanja pozvanog lica, postupku **inspekcijskog nadzora** i o važnim usmenim izjavama stranke, svjedoka, vještaka ili trećeg lica u postupku sačinjava se zapisnik.

(2) Zapisnik sačinjava ovlašćeni službenik koji vodi postupak ili lice koje on ovlasti, a zaposleno je u poreskom organu.

(3) Zapisnik se radi u onoliko primjeraka koliko ima učesnika u postupku i jedan primjerak koji zadržava poreski organ.

(4) U zapisnik se unosi: naziv poreskog organa koji vrši radnju, mjesto u kome se vrši radnja, dan i čas kada se vrši radnja, predmet u kome se vrši radnja i imena službenih lica, prisutnih stranaka, njihovih zastupnika, punomoćnika ili predstavnika.

(5) Zapisnik treba da sadrži tačno i kratko tok i sadržaj izvršenih radnji u postupku, kao i datih izjava. Zapisnik treba ograničiti samo na ono što se tiče poreske stvari koja je predmet postupka. U zapisniku se navodi sva dokumentacija, isprave i drugi predmeti koji su upotrijebljeni u postupku, a prema potrebi isti se prilažu zapisniku.

(6) Izjava stranke, svjedoka i vještaka koji učestvuju u postupku upisuje se u zapisnik što tačnije, a po potrebi i njihovim riječima. U zapisnik se upisuju i svi zaključci koje je u toku postupka donio ovlašćeni službenik koji vodi postupak.

(7) Ako se saslušanje stranke, svjedoka ili vještaka vrši preko tumača, u zapisnik će se naznačiti na kom je jeziku saslušani govorio i ko je bio tumač.

(8) Zapisnik se vodi u toku postupka. Ako se postupak ne može istog dana završiti unijeće se svaki dan posebno u isti zapisnik i to će se propisno potpisati. Ako se postupak o kojem se vodi zapisnik nije mogao završiti bez prekida, u zapisniku će se naznačiti da je bilo prekida.

Član 18

(1) Zapisnik mora biti vođen uredno, čitko i u njemu se ne smije ništa brisati. (2) Mjesta koja su precrtana do zaključenja zapisnika moraju ostati čitljiva i ovjerena potpisom ovlašćenog službenika koji vodi postupak.

(3) U već potpisanom zapisniku ne smije se ništa dodavati ili mijenjati već se dopuna unosi u dodatak zapisniku.

Član 19

(1) Prije zaključenja zapisnik će se pročitati licima koja su učestvovala u postupku, s tim što ta lica imaju pravo da i sama pregledaju zapisnik i stave svoje primjedbe.

(2) Ovlašćeni službenik ili lice koje vodi zapisnik dužno je na kraju zapisnika navesti da je zapisnik pročitan i da nijesu stavljene nikakve primjedbe ili, ako jesu, ukratko će se upisati sadržaj primjedbe. Zapisnik potpisuju lica koja su učestvovala u postupku, a ovjerava ga ovlašćeni službenik koji vodi postupak svojim potpisom kao i zapisničar, ako ga je bilo.

(3) Ako se zapisnik sastoji od više listova oni će se označiti rednim brojevima. Svaki list će na kraju ovjeriti svojim potpisom ovlašćeni službenik koji vodi postupak i lice čija je izjava napisana na kraju lista.

(4) Dopune već zaključenog zapisnika ponovo će se potpisati i ovjeriti.

(5) Ako lice koje treba da potpiše zapisnik nije pismeno ili ne može da piše, potpisaće ga pismeno lice stavljanjem svog potpisa. To ne može biti službeno lice koje rukovodi postupkom, niti lice koje je sačinilo zapisnik.

(6) Ako neko lice neće da potpiše zapisnik ili se udalji prije zaključenja zapisnika, to će se upisati u zapisnik i navesti razlog zbog kojeg je potpis uskraćen.

Član 20

(1) Zapisnik sastavljen po odredbama ovog zakona je javna isprava. Zapisnik je dokaz o toku i sadržini radnje postupka i datih izjava, osim onih dijelova zapisnika na koje je saslušano lice stavilo primjedbu da nije pravilno sastavljen.

(2) Učesnik u postupku može **dati primjedbe** na zapisnik u roku od tri dana od dana prijema zapisnika. O **primjedbama** na zapisnik poreski organ se izjašnjava u rješenju kojim odlučuje o glavnoj stvari.

Akti u poreskom postupku

Član 21

(1) Poreski akt je svaki akt kojim se pokreće, dopunjava, mijenja ili dovršava neka radnja u poreskom postupku.

(2) Poreski akt iz stava 1 ovog člana je rješenje, zaključak, zapisnik o **inspekcijskom nadzoru**, nalog za vršenje **inspekcijskog nadzora**, zapisnik o saslušanju, poziv i drugi akti.

(3) Poreski akti kojima se odlučuje o pojedinim pravima i obavezama iz poresko pravnog odnosa su rješenje i zaključak.

Oblik i sadržina poreskog akta

Član 22

(1) Poreski akt donosi se u pisanom ili usmenom obliku.

(2) Usmeni poreski akt može donijeti ovlašćeni službenik **na zapisnik** i narediti njegovo izvršenje bez odlaganja, u slučaju kada postoji osnovana sumnja da će se osujetiti naplata poreza.

(3) Kad se objavi usmeni poreski akt mora se izdati u pisanom obliku najkasnije u roku od tri dana od dana njegovog donošenja.

(4) Poreski akt iz člana 21 ovog zakona mora sadržati:

1) naziv poreskog organa, broj i datum;

2) ime, odnosno naziv lica kome se dostavlja;

3) pravni i činjenični osnov;

4) potpis ovlašćenog službenika;

5) otisak pečata.

(5) Poreski akt kojim se nalaže neko činjenje ili trpljenje mora sadržati i upozorenje na posledice nepostupanja.

Dostavljenje akta

Član 23

Akt se smatra dostavljenim:

1) pravnom licu, ako je dostavljen zakonskom zastupniku ili ovlašćenom punomoćniku pravnog lica, ako ga je ovlašćeni službenik ostavio na adresu pravnog lica koja je zabilježena na prijavi za registraciju ili na zadnjoj poreskoj prijavi, ili ako je dokument poslat preporučeno poštom na poslednju poznatu adresu pravnog lica **ili elektronskim putem**;

2) fizičkom licu, ako je dostavljen tom licu ili njegovom zakonskom zastupniku ili punomoćniku, ili ako ga je ovlašćeni službenik ostavio na adresu tog lica koja je zabilježena na prijavi za registraciju ili na zadnjoj poreskoj prijavi, ili ako je dokument poslat preporučeno poštom na poslednju poznatu adresu ili mjesto stanovanja tog lica **ili elektronskim putem**.

Pregled prostorija u kojima se čuvaju knjige i evidencije i drugi predmeti od značaja za utvrđivanje poreske obaveze

Član 24

(1) Ovlašćeni službenik ima pravo da uđe i pregleda prostoriju gdje se:

1) čuvaju ili mogu čuvati knjige i evidencije ili drugi predmeti potrebni za utvrđivanje poreske obaveze;

2) obavlja ili bi se mogla obavljati bilo koja djelatnost koja podliježe oporezivanju.

(2) Ovlašćeni službenik iz stava 1 ovog člana može ući u stan ili drugu prostoriju protiv volje njegovog držaoca i u njima vršiti pretres na osnovu odluke suda.

(3) Pretres se vrši uz prisustvo dva svjedoka.

IV PRAVA I OBAVEZE PORESKIH OBVEZNIKA

Prava poreskog obveznika

Član 25

(1) Poreski obveznik ima pravo da:

1)bude tačno i blagovremeno informisan o svim pitanjima koja mu omogućavaju da prijavi i plati poreske obaveze;

2) traži od poreskog organa da prikupljene podatke o utvrđivanju poreske obaveze čuva kao poresku tajnu i da ih koristi, odnosno povjeri samo institucijama i organima, na način i po postupku propisanim ovim zakonom;

3) traži preispitivanje i ponovno utvrđivanje svoje poreske obaveze, na način propisan ovim zakonom;

4) od poreskog organa dobije besplatne informacije o poreskim propisima, pravima i obavezama koje iz njih proizilaze;

5) dobije poresku prijavu i druge poreske obrasce;

6) se poreski organ prema njemu odnosi sa poštovanjem i uvažavanjem;

7) zastupa lične interese pred poreskim organima, sam ili putem svog punomoćnika;

8) koristi poreske olakšice, u skladu sa poreskim propisima;

9) izvrši uvid u podatke o utvrđivanju i naplati poreske obaveze koji se o njemu vode kod poreskog organa i zahtijeva izmjenu netačnih i dopunu nepotpunih podataka;

10) prisustvuje inspekcijskom nadzoru;

11) koristi i druga prava utvrđena zakonom.

(2) Poreski obveznici čija su prava iz ovog člana povrijeđena imaju pravo zaštite koju ostvaruju tužbom kod nadležnog suda.

(3) Ukoliko sud utvrdi da su povrijeđena prava poreskog obveznika, obeštećenje i troškove sudskog postupka snosi poreski organ.

Obaveze poreskog obveznika

Član 26

Poreski obveznik je dužan da:

1) podnese prijavu radi registracije nadležnom poreskom organu;

2) tačno obračuna porez i podnese poresku prijavu poreskom organu u roku i na način utvrđen poreskim propisima;

3) prijavi nadležnom poreskom organu svaku promjenu glavnog mjesta poslovanja, prebivališta, odnosno boravišta, te drugih podataka iz registra poreskog obveznika;

4) vodi poslovne knjige i evidencije na propisan način i čuva ih u skladu sa zakonom;

5) izmiri poreske obaveze na način i u rokovima utvrđenim zakonom i drugim propisom donesenim na osnovu zakona;

6) podnese dokumenta i druge podatke koji su potrebni za utvrđivanje poreske obaveze na zahtjev poreskog organa;

7) omogući nesmetan rad službenika poreskog organa u obavljanju zakonskih ovlašćenja;

8) izvršava druge obaveze utvrđene poreskim propisima.

V IDENTIFIKACIJA I OPŠTA REGISTRACIJA PORESKOG OBVEZNIKA

Član 27

(1) **Opšta registracija** poreskog obveznika kod nadležnog poreskog organa vrši se na osnovu prijave za registraciju upisom u poreski registar, u roku i na način propisan ovim zakonom.

(2) Prijavu za registraciju dužni su podnijeti:

1) pravno lice ili organizacija koja ostvaruje prihode u Republici ili izvan Republike;

2) fizičko lice koje ostvaruje prihode ili posjeduje imovinu u Republici ili izvan Republike;

3) strano pravno lice ili organizacija koja ostvaruje prihode u Republici;

4) strano fizičko lice koje ostvaruje prihode ili posjeduje imovinu u Republici.

(3) Poreski organ, u cilju identifikacije poreskih obveznika, donosi rješenje o registraciji kojim se pravnim i fizičkim licima dodjeljuje PIB.

(4) PIB je jedinstveni i jedini broj pravnog, odnosno fizičkog lica za sve vrste poreza i zadržava se prilikom promjene sjedišta, prebivališta, odnosno boravišta poreskog obveznika.

(5) PIB se unosi u:

1) akt koji poreski obveznik podnosi poreskom organu, državnim organima i organima lokalne uprave;

2) akt koji poreski organ dostavlja poreskom obvezniku;

3) nalog kojim poreski obveznik plaća poresku obavezu.

(6) Oblik i sadržinu prijave za registraciju propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Član 28

(1) Poreski organ vodi registar poreskih obveznika.

(2) Poreski registar je skup podataka o poreskom obvezniku koji se sastoji od registarskih uložaka i zbirke isprava. Registarski uložak se sastoji iz registarskih listova u koje se upisuju svi podaci koji se registruju. Zbirka isprava je hronološko vođenje isprava i akata na osnovu kojih je izvršen upis u registarski uložak.

(3) Uz prijavu za registraciju lica iz člana 27 stav 2 ovog zakona podnose:

1) dokaz o identifikaciji (akt o registraciji pravnog lica ili preduzetnika, lična karta, pasoš, vozačka dozvola);

2) uvjerenje o kućnoj zajednici;

3) posjedovni list;

4) dokaz o zaposlenju.

Mjesto i vrijeme registracije

Član 29

(1) Prijava za registraciju, za lica iz člana 27 stav 2 tač. 1) i 3) ovog zakona, podnosi se poreskom organu prema glavnom mjestu poslovanja tih lica.

(2) Prijava za registraciju, za lica iz člana 27 stav 2 tač. 2) i 4) ovog zakona, podnosi se prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta tih lica.

(3) Prijava za registraciju, za lice iz člana 27 stav 2, tačka 4) ovog zakona, koje nema prebivalište, odnosno boravište na teritoriji Republike, podnosi se u sjedištu poreskog organa.

(4) Izuzetno od stava 1 ovog člana, pravna lica koja su svrstana u velike poreske obveznike, prijavu za registraciju podnose u sjedištu poreskog organa.

(5) Kriterijume za određivanje velikih poreskih obveznika, na predlog poreskog organa, propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Član 30

(1) Lica iz **člana 27 stav 2 tač. 1) i 3)** ovog zakona mogu imati samo jedno glavno mjesto poslovanja.

(2) O promjeni glavnog mjesta poslovanja lica iz **stava 1 ovog člana** dužna su u roku od pet radnih dana od dana nastanka promjene, pismeno obavijestiti područnu jedinicu poreskog organa kod kojeg su registrovana.

Član 31

Brisan.

Član 32

(1) Prijavu za registraciju, lica iz člana 27 stav 2 tač. 1) i 3) ovog zakona, podnose u roku od pet radnih dana od dana upisa u sudski ili drugi registar.

(2) Prijavu za registraciju, lica iz člana 27 stav 2 tač. 2) i 4) ovog zakona, podnose u roku od

pet radnih dana od dana ostvarivanja oporezivog prihoda, upisa u odgovarajući registar, odnosno sticanja imovine koja podliježe oporezivanju.

(3) Ako lica iz ovog člana ne podnesu prijavu za registraciju u propisanom roku, poreski organ će za ta lica podnijeti prijavu na osnovu podataka kojima raspolaže.

Član 33

Lica iz člana 27 ovog zakona dužna su da o svim promjenama koje nastanu u toku poslovanja, a odnose se na upisane podatke u registar, obavijeste poreski organ, u roku od 15 dana od dana nastanka promjene.

Obaveze upravnih i sudskih organa zaduženih za registraciju

Član 34

(1) Sud koji vodi registar pravnih lica, organizacija i preduzetnika dužan je obavjestiti nadležni **poreski organ** o registraciji, statusnoj promjeni ili **stečaju** pravnog lica, organizacije i preduzetnika, u roku od pet radnih dana od dana preduzimanja tih radnji.

(2) Organi lokalne uprave koji vode matične knjige i državni organi koji vode evidenciju o prebivalištu i boravištu dužni su obavještavati poreski organ o rođenju, smrti, prijavi ili promjeni prebivališta, odnosno boravišta građana, u roku od pet radnih dana od dana rođenja, smrti, prijave ili promjene mjesta prebivališta, odnosno boravišta.

(3) Advokatska komora, profesionalna udruženja, kao i drugi organi i organizacije nadležni za upis u odgovarajući registar lica koja obavljaju određenu djelatnost dužni su da, u roku od pet radnih dana od dana izvršenog upisa, poreskom organu dostave obavještenje o upisu, poništavanju upisa i brisanju iz registra, kao i o drugim promjenama od značaja za utvrđivanje poreza.

Prestanak registracije

Član 35

Poreski organ dužan je da, u roku od pet radnih dana od dana prijema obavještenja iz člana 34 ovog zakona, izvrši promjene u poreskom registru, odnosno da, u roku od 30 dana, donese rješenje o prestanku registracije.

VI PORESKA PRIJAVA

Član 36

(1) Pod poreskom prijavom, u smislu ovog zakona, podrazumijeva se dokumenat koji se sačinjava i podnosi poreskom organu na propisanom obrascu.

(2) Poreska prijava obavezno sadrži opšti i posebni dio. U opštem dijelu poreske prijave unose se matični podaci poreskog obveznika, a u posebnom dijelu podaci od značaja za

utvrđivanje poreske obaveze.

(3) Uz poresku prijavu poreski obveznik je dužan da priloži i svu dokumentaciju koja je od

(4) Poreski obveznik podnosi poresku prijavu poreskom organu kod kojeg je upisan u registar poreskih obveznika, ukoliko ovim zakonom nije drukčije propisano.

(5) Poreska prijava se podnosi za svaku vrstu poreza posebno, na način i u rokovima propisanim poreskim zakonima.

(6) Poreski obveznik poresku prijavu podnosi neposredno ili putem pošte.

(7) Poreski obveznik poresku prijavu može podnijeti na disketi ili u drugom obliku koji omogućava kompjutersku obradu podataka.

(8) Poreski obveznik ili njegov punomoćnik potpisuje poresku prijavu pod prijetnjom kazne za krivokletstvo. Odgovornost u tom slučaju snosi i stručno lice

koje je sačinilo poresku prijavu ili njen dio. Stručno lice je dužno da prilikom potpisa unese i svoj PIB.

(9) **Oblik i sadržinu poreske prijave, na predlog poreskog organa, propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.**

Podnošenje poreske prijave od strane poreskog organa

Član 37

(1) Poreski organ ima ovlašćenje da za poreskog obveznika podnese poresku prijavu, u roku od tri dana od dana saznanja da prijava nije podnijeta u propisanom roku.

(2) **Poreski organ ima ovlašćenje da za poreskog obveznika dopuni nepotpunu i ispravi pogrešno popunjenu poresku prijavu, odmah po saznanju o propustima i greškama u podnijetoj prijavi**.

(3) **Poreski organ kopiju prijave iz st. 1 i 2 ovog člana dostavlja poreskom obvezniku**.

Izmijenjena poreska prijava

Član 38

(1) Poreski obveznik koji otkrije da poreska prijava, koju je podnio, sadrži grešku ili propust ima pravo da podnese izmijenjenu poresku prijavu u kojoj je ta greška ili propust ispravljen.

(2) Izmijenjena poreska prijava podnijeta **u roku od 10 dana od** dana isteka roka za njeno podnošenje smatra se blagovremeno podnijetom.

Član 39

Brisan.

Poreska prijava za porez po odbitku

Član 40

(1) **Poreska prijava za porez po odbitku je izvještaj koji poreski isplatilac, odnosno posrednik, podnosi poreskom organu.**

(2) **Zbirna poreska prijava sadrži podatke o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku**

(3) **Pojedinačna poreska prijava sadrži podatke o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku od strane jednog poreskog isplatioca, odnosno posrednika, za svakog primaoca prihoda**.

(4) **Zbirna poreska prijava podnosi se istog dana kada je izvršena isplata prihoda.**

(5) **Pojedinačna poreska prijava podnosi se jednom godišnje, najkasnije do 31. januara tekuće, za prethodnu godinu.**

(6) **Poreski isplatilac, odnosno posrednik, dužan je da licu iz čijeg je prihoda naplaćen porez po odbitku, po isteku godine, a najkasnije do**

31. januara, izda potvrdu o plaćenom porezu, u koju se unose podaci o

Bruto prihodu, troškovima, oporezivom prihodu, olakšicama i po odbitku plaćenom porezu.

(7) **Oblik i sadržinu poreske prijave iz stava 1 ovog člana, na predlog poreskog organa, propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.**

Ovlašćenje poreskog organa za produženje roka za podnošenje poreske prijave

Član 41

(1) Na zahtjev poreskog obveznika, **starješina** poreskog organa može da odobri produženje

roka za podnošenje poreske prijave propisanog zakonom, najduže 90 dana od dana isteka tog roka.

(2) Produženje roka iz stava 1 ovog člana može se odobriti u slučaju: bolesti, odsustva iz zemlje i drugih okolnosti na koje poreski obveznik nije mogao uticati.

(3) Zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se u pisanom obliku u roku propisanom za podnošenje poreske prijave, s tim što se razlog za propuštanje roka mora dokazati.

(4) O zahtjevu iz stava 3 ovog člana odlučuje se rješenjem, u roku od sedam dana od dana prijema zahtjeva.

(5) Produženje roka u skladu sa ovim članom ne utiče na vrijeme dospjeća plaćanja poreza i obračun kamate za taj period.

(6) **Ako je rok za podnošenje poreske prijave istekao, a zahtjev iz stava**

1 ovog člana odbijen, poreska prijava se mora podnijeti narednog dana od dana dostavljanja rješenja o odbijanju zahtjeva.

VII PORESKA OBAVEZA

Član 42

(1) Poreska obaveza je obaveza poreskog obveznika da plati porez, kamatu i

troškove postupka, pojedinačno ili zajedno, na način propisan zakonom.

(2) Poreska obaveza iz stava 1 ovog člana za određeni porez, **troškove postupka** ili kamatu smatra se dospjelom u roku propisanim zakonom.

Odgovornost za poresku obavezu pravnog lica ili organizacije u stečaju

Član 43

Poreska obaveza pravnog lica ili organizacije u stečaju izvršava se na način predviđen zakonom kojim je uređena insolventnost privrednih društava.

Odgovornost za poresku obavezu u slučaju statusnih promjena pravnog lica ili organizacije

Član 44

(1) U slučaju statusnih promjena pravnog lica ili organizacije, poresku obavezu izmiruje

pravni sljedbenik.

(2) Kada postoji više pravnih sljedbenika, poreska obaveza se izvršava na način predviđen zakonom kojim su uređeni oblici obavljanja privrednih djelatnosti.

Odgovornost za poresku obavezu lica koje je umrlo, izgubilo poslovnu sposobnost ili je nestalo

Član 45

(1) Poresku obavezu umrlog lica izmiruju njegovi nasljednici do iznosa vrijednosti naslijedjene imovine, srazmjerno njihovom učešću u nasljedstvu.

(2) Poresku obavezu lica koje sud proglasi nestalim izmiruje zakonski zastupnik ili izvršilac testamenta, iz njegove imovine.

(3) Poresku obavezu lica koje je sud proglasio poslovno nesposobnim izmiruje zakonski zastupnik, iz njegove imovine.

Član 46

Brisan.

Član 47

Brisan.

Član 48

Brisan.

Član 49

Brisan.

VIII PLAĆANJE PORESKE OBAVEZE

Član 50

(1) Plaćanje poreske obaveze poreski obveznik vrši u rokovima i na način propisan poreskim zakonima.

(2) Plaćanje poreske obaveze izvršava se, po pravilu, preko nosilaca platnog prometa, uplatom na odgovarajuće uplatne račune.

(3) Danom plaćanja poreske obaveze smatra se dan kada je uplata poreske obaveze primljena na odgovarajući uplatni račun.

(4) **Ministarstvo nadležno za poslove finansija** propisuje uplatne račune za plaćanje poreza.

Nalog za plaćanje poreske obaveze

Član 51

(1) Nalog za plaćanje poreske obaveze je finansijski dokument koji podnosi poreski obveznik na propisanom obrascu.

(2) Pri podnošenju naloga, poreski obveznik je dužan naznačiti **na koju poresku obavezu se nalog odnosi**.

(3) **Plaćanje poreske obaveze iz stava 2 ovog člana vrši se po sljedećem redosljedu:**

1) **troškovi postupka**;

2) **kamata**;

3) **porez**.

(4) **Ako poreski obveznik ne naznači na koju se vrstu poreske obaveze plaćanje odnosi, plaćanje se izvršava prema redosljedu iz stava 3 ovog člana**.

IX UTVRĐIVANJE PORESKE OBAVEZE

Član 52

(1) **Poreski obveznik sam vrši utvrdjivanje poreza kada je poreskim zakonom propisano samooporezivanje**.

(2) **Utvrdjivanje poreske obaveze vrši poreski organ kada poreski obveznik ne**

obračuna ili netačno obračuna porez i kada je to propisano poreskim zakonom.

(3) **Utvrdjivanje poreske obaveze iz stava 2 ovog člana, vrši se rješenjem.**

Poresko rješenje

Član 53

(1) Poresko rješenje iz člana 52 stav **3** ovog zakona, poreski organ donosi na osnovu poslovnih knjiga i evidencija poreskog obveznika.

(2) Ako poreski organ rješenje iz stava 1 ovog člana ne može donijeti na osnovu poslovnih knjiga i evidencija poreskog obveznika, onda će rješenje donijeti na osnovu procjene poreske osnovice.

(3) **Kod procjene poreske osnovice iz stava 2 ovog člana, poreski organ polazi od:**

1) raspoložive uredne poslovne dokumentacije, ako ona nije proknjižena;

2) raspoložive uredne poslovne dokumentacije o poslovanju u odredjenom periodu kraćem od perioda oporezivanja (dnevnom, nedjeljnom ili mjesečnom);

3) podataka i činjenica o ostvarenom prometu (dnevnom, nedjeljnom ili mjesečnom) utvrdjenih inspekcijskim nadzorom;

4) podataka dobijenih uporedjivanjem sa drugim poreskim obveznicima koji obavljaju istu ili sličnu djelatnost, na istoj ili sličnoj lokaciji, pod približno jednakim uslovima;

5) ostalih relevantnih podataka i činjenica.

(4) Bliži način utvrdjivanja poreske osnovice putem procjene, na predlog poreskog organa, propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Oblik i sadržina poreskog rješenja

Član 54

(1) Poresko rješenje donosi se u pisanom obliku i mora se kao takvo označiti. (2) Poresko rješenje sadrži:

1) naziv poreskog organa, broj i datum rješenja;

2) uvod, dispozitiv (izreku) i obrazloženje;

3) uputstvo o pravnom sredstvu;

4) potpis ovlašćenog lica i pečat poreskog organa.

(3) Dispozitiv (izreka) poreskog rješenja sadrži naročito: naziv (ime) poreskog obveznika, PIB, vrstu poreza, poresku osnovicu, poresku stopu, iznos utvrđenog poreza, poreski period, olakšice, uplatni račun, nalog za uplatu, rok za uplatu, kamatu, kamatnu stopu i naznaku da žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

(4) Protiv rješenja iz stava 1 ovog člana može se izjaviti žalba koja se dostavlja drugostepenom organu u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

(5) Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Plaćanje poreske obaveze prema rješenju

Član 55

Poreska obaveza utvrđena poreskim rješenjem dospijeva za plaćanje u roku od 10 dana od dana dostavljanja rješenja, ukoliko poreskim zakonom nije drukčije propisano.

Evidentiranje poreske obaveze

Član 55 a

(1) Poreski organ vrši evidentiranje poreske obaveze, utvrdjene na način iz člana 52 ovog zakona, za svakog poreskog obveznika.

(2) Evidentiranje poreske obaveze vrši se po prijemu poreske prijave i po dostavi poreskog rješenja.

X PRINUDNA NAPLATA POREZA

Član 56

(1) **Postupak prinudne naplate preduzima se kada poreski obveznik poresku obavezu nije platio prilikom podnošenja poreske prijave, odnosno kada je poresko rješenje postalo izvršno.**

(2) **Poreski organ pokreće postupak prinudne naplate donošenjem zaključka o prinudnoj naplati poreske obaveze.**

(3) **Troškove prinudne naplate snosi poreski obveznik.**

(4) **Visinu troškova prinudne naplate propisuje Vlada**.

Član 57

(1) Zaključak o prinudnoj naplati naročito sadrži:

1) naznaku poreske prijave, odnosno izvršnog rješenja i datum kada je poreska prijava evidentirana, odnosno rješenje postalo izvršno;

2) iznos poreskog duga po vremenu dospjelosti, iznos kamate i troškova postupka;

3) nalog poreskom obvezniku da u roku od 10 dana plati poreski dug;

4) naznaku predmeta i sredstava prinudne naplate;

5) broj računa u čiju se korist vrši uplata;

6) naznaku dužnika poreskog obveznika;

7) bližu identifikaciju nepokretnosti prema podacima iz javne knjige;

8) naznaku da troškovi postupka prinudne naplate padaju na teret poreskog obveznika;

9) naziv isplatioca i njegovo sjedište.

(2) Ako se prinudna naplata vrši iz zarada, penzija i drugih ličnih primanja poreskog obveznika, zaključak o prinudnoj naplati dostavlja se i njegovom isplatiocu.

Član 58

(1) Protiv zaključka o prinudnoj naplati može se izjaviti žalba u roku od tri dana od dana njegove dostave.

(2) Žalba ne odlaže izvršenje zaključka.

Član 59

(1) **Predmeti prinudne naplate mogu biti:**

1) novčana sredstva poreskog obveznika,

2) novčana potraživanja poreskog obveznika,

3) imovina (pokretna i nepokretna) poreskog obveznika.

(2) **Prinudna naplata se može sprovesti na jednom ili više predmeta iz stava 1 ovog člana.**

Član 60

(1) **U postupku prinudne naplate poreske obaveze, radi obezbjedjenja poreskog potraživanja, na imovini poreskog obveznika može se zasnovati založno pravo**.

(2) Zasnivanje založnog prava iz stava 1 ovog člana sprovodi se na način predvldjen zakonom kojim je uredjena zaloga, odnosno hipoteka.

Prinudna naplata iz novčanih sredstava i potraživanja poreskog obveznika

Član 61

(1) **Prinudna naplata iz novčanih sredstava poreskog obveznika vrši se prenosom sredstava sa računa poreskog obveznika na račun u čiju korist se vrši uplata poreske obaveze**.

(2) **Prinudna naplata iz novčanih potraživanja poreskog obveznika vrši se na način i po postupku propisanim zakonom kojim je uredjen izvršni postupak.**

(3) **Zaključak o prinudnoj naplati dostavlja se Centralnoj banci Crne**

Gore, na izvršenje.

Član 62

Brisan.

Naplata poreske obaveze iz imovine

Član 63

(1) Pod **prinudnom** naplatom poreske obaveze iz imovine poreskog obveznika podrazumjeva se plenidba i prodaja imovine (pokretne ili nepokretne) poreskog obveznika i korišćenje sredstava dobijenih prodajomili drugim postupkom za naplatu poreske obaveze.

(2) Imovina poreskog obveznika koja se može zaplijeniti i prodati uključuje imovinu i imovinska prava koja pripadaju poreskom obvezniku, bilo da tu imovinu fizički posjeduje on ili neko drugo lice**.**

(3) **Zaključak o prinudnoj naplati** se dostavlja poreskom obvezniku čija se imovina plijeni, odnosno drugom licu ako to lice posjeduje imovinu poreskog obveznika ili mu je dužno po nekom

drugom osnovu.

Član 64

(1) Plenidbu vrši ovlašćeni službenik u prisustvu dva svjedoka. Poreski obveznik ima pravo da prisustvuje postupku plenidbe.

(2) Plenidba se sastoji od popisa i procjene imovine.

(3) Svako lice koje posjeduje imovinu koja se plijeni dužno je predati ili platiti iznos te imovine ovlašćenom službeniku na njegov zahtjev.

(4) U slučaju kada se kod nekog lica nalazi imovina poreskog obveznika koja je predmet plenidbe, imovina se može zaplijeniti samo na osnovu sudskog rješenja koje se donosi u izvršnom postupku.

(5) Za donošenje rješenja iz stava 4 ovog člana poreski organ će, uz zahtjev sudu, dostaviti i dokaze o postojanju poreskog duga, da lice posjeduje gotovinu ili druga sredstva iz kojih bi se mogao naplatiti porez, te da je pokušaj naplate bio neuspješan.

(6) **Postupak plenidbe traje dok se ne izmiri poreska obaveza, odnosno obustavi postupak prinudne naplate.**

Član 65

Brisan.

(1) O provedenom postupku plenidbe ovlašćeni službenik sastavlja zapisnik koji sadrži:

1) naziv poreskog organa i ime ovlašćenog službenika koji vodi postupak naplate;

2) prezime i ime, naziv, prebivalište, odnosno sjedište poreskog obveznika, PIB

i podatke o drugim licima koja su prisustvovala plenidbi;

3) mjesto i vrijeme plenidbe;

4) iznos poreskog duga, kamatu i troškove postupka plenidbe;

5) naziv, oznaku i opis zaplijenjenih predmeta;

6) vrijednost zaplijenjenih predmeta prema izvršenoj procjeni;

7) prezime i ime, adresa, odnosno sjedište lica kome su stvari povjerene na čuvanje;

8) konstataciju da su poreski obveznik i čuvar zaplijenjenih stvari opomenuti o posledicama otuđenja ili oštećenja zaplijenjenih stvari;

9) primjedbu poreskog obveznika i drugih lica na postupak procjene i plenidbe, na lica koja su vršila procjenu, na iznos procjene ili druge primjedbe, odnosno primjedbe drugih lica.

(2) Ukoliko je bilo potrebno prisustvo policije, njihovo prisustvo se upisuje u zapisnik o plenidbi.

(3) Zapisnik se potpisuje od strane ovlašćenog službenika koji vodi postupak, poreskog obveznika, njegovog punomoćnika ili ovlašćenog lica odnosno člana njegovog domaćinstva, punomoćnika ili ovlašćenog lica, dužnika pravnog lica, svjedoka, procjenitelja i drugih službenih lica koja su prisustvovala plenidbi.

(4) Ako poreski obveznik, odnosno njegov punomoćnik ili ovlašćeno lice, odnosno zastupnik ovlašćenog lica ili pravnog lica dužnika odbije da potpiše zapisnik, to će se upisati u zapisnik.

(5) Po jedan primjerak zapisnika se dostavlja poreskom obvezniku i drugim licima od kojih je zaplijenjena imovina.

(1) Ovlašćeni službenik je dužan da o izvršenom popisu imovine obavijesti sva lica na koja je ukazano da im pripada popisana imovina, odnosno dio imovine i da ih uputi da, u roku od osam dana od dana prijema obavještenja, mogu podnijeti nadležnom sudu izlučnu tužbu, radi dokazivanja prava svojine na toj imovini.

(2) Obavještenje iz stava 1 ovog člana ovlašćeni službenik vrši usmeno, ako su ta lica prisutna popisu i to unosi u zapisnik o popisu i procjeni pokretnih stvari, a odsutna lica obavještava pismeno.

(3) Ako obaviještena lica iz stava 2 ovog člana pruže dokaz da su u roku od osam dana podnijela izlučnu tužbu u sudu, postupak naplate se prekida u odnosu na stvari koje su obuhvaćene izlučnom tužbom.

Član 68

(1) Blagovremeno podnošenje izlučne tužbe sudu odlaže plenidbu i prodaju popisane pokretne imovine na koju se tužba odnosi do okončanja spora, a ta imovina ostavlja se na čuvanje poreskom obvezniku.

(2) Poreski obveznik je dužan da imovinu iz stava 1 ovog člana sačuva u nepromijenjenom stanju

do okončanja spora po izlučnoj tužbi.

Član 69

(1) Ako se po izlučnoj tužbi utvrdi da podnosilac izlučne tužbe nije sopstvenik, a poreski obveznik otuđi, uništi ili ošteti imovinu, podnijeće se krivična prijava nadležnom tužilaštvu.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, radi obezbjeđenja naplate duga, izvršiće se, bez odlaganja, nov popis i procjena imovine.

Član 70

(1) Poreski organ snosi odgovornost za imovinu koja je zaplijenjena. Ukoliko se zaplijene novčana sredstva, poreski organ će ih deponovati na odgovarajući račun budžeta, u roku od jednog radnog dana od dana plenidbe.

(2) **Poreski organ** koji je sproveo plenidbu imovine, u roku od **pet** dana od dana plenidbe, objavljuje oglas o prodaji imovine u sredstvima javnog informisanja i na oglasnoj tabli **poreskog organa**.

(3) Na javnom nadmetanju ne mogu učestvovati, direktno ili indirektno službenici poreskog organa, bračni drug, preci i potomci službenika, te preci i potomci njegovog bračnog druga.

(4) Poreski obveznik čija je imovina zaplijenjena u skladu sa ovim zakonom može, prije prodaje imovine, izmiriti poresku obavezu i troškove plenidbe. **Poreski organ** će zaplijenjenu imovinu vratiti poreskom obvezniku narednog dana od dana izmirenja obaveze.

(5) U slučaju kada je zaplijenjena roba kvarljiva ili kad poreski organ ocijeni da postoje izuzetno važne okolnosti koje opravdavaju neodložnu prodaju, prodaja se može izvršiti **neposrednom pogodbom**.

(6) Sredstva ostvarena od prodaje zaplijenjene imovine koriste se za izmirenje poreske obaveze prema redosljedu iz člana 51 ovog zakona.

(7) Bliži način prodaje imovine, na predlog poreskog organa, propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.

Član 71

U pogledu izuzeća, postupka obezbjedjenja, popisa imovine i drugih pitanja vezanih za prinudnu naplatu, a koja nijesu posebno uredjena ovim zakonom, shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim je uredjen izvršni postupak.

Član 72

Brisan.

XI INSPEKCIJSKI NADZOR

Opšte odredbe

Član 73

Inspekcijski nadzor je postupak provjere i utvrđivanja činjenica bitnih za oporezivanje poreskog obveznika i drugih lica, koji provodi poreski organ u skladu sa ovlašćenjima iz zakona kojim se uređuju pojedine vrste poreza.

Predmet inspekcijskog nadzora

Član 74

(1) **Inspekcijski nadzor** obuhvata provjeru svih ili pojedinih činjenica bitnih za oporezivanje.

(2) **Inspekcijski nadzor** obuhvata provjeru jedne ili više vrsta poreza za jedan ili više perioda oporezivanja.

(3) Ako se kontrola vrši kod preduzetnika, **inspekcijski nadzor** može obuhvatiti I one činjenice koje nijesu vezane sa njegovom poslovnom djelatnošću.

(4) **Inspekcijski nadzor** društva kapitala ili društva lica obuhvata i provjeru odnosa između vlasnika društava i društava bitnih za oporezivanje.

Period inspekcijskog nadzora

Član 75

(1) **Inspekcijski nadzor** može se vršiti za period za koji nije nastupila zastara prava na utvrđivanje poreske obaveze.

(2) **Inspekcijski nadzor** kod poreskih obveznika mora se nastaviti na poslednji period oporezivanja obuhvaće prethodnim **inspekcijskim nadzorima**.

(3) **Inspekcijski nadzor** ne može se vršiti kod istog poreskog obveznika za istu vrstu poreza i za isti vremenski period više od jednog puta godišnje.

Nalog za inspekcijski nadzor

Član 76

(1) Predmet i period **inspekcijskog nadzora** određuje **poreski organ** nalogom za **inspekcijski nadzor** (u daljem tekstu: nalog).

(2) Nalog se izdaje u pismenom obliku. Pored podataka iz člana 22 ovog zakona, nalog sadrži: period za koji se vrši **nadzor**, vrstu poreza, mjesto i vrijeme početka **nadzora**, **ime poreskog inspektora**, poziv za učešće poreskog obveznika u postupku **inspekcijskog nadzora**.

Član 77

(1) Nalog se dostavlja:

1) velikom poreskom obvezniku 30 dana prije početka **inspekcijskog nadzora**;

2) ostalim poreskim obveznicima 15 dana prije početka **inspekcijskog nadzora**.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, ukoliko bi se dostavom u roku iz stava 1 ovog člana ugrozila svrha **inspekcijskog nadzora** , nalog se dostavlja poreskom obvezniku neposredno prije početka **inspekcijskog nadzora**.

(3) **Poreski organ** može odložiti početak **inspekcijskog nadzora**, ako poreski obveznik podnese prigovor u roku od tri dana od dana prijema naloga i u njemu navede opravdane razloge za odlaganje **inspekcijskog nadzora** , osim u slučajevima iz stava 2 ovog člana.

(4) Odluku po prigovoru donosi **poreski organ** u obliku zaključka, protiv kojeg nije dopuštena žalba.

Oblici inspekcijskog nadzora

Član 78

(1) **Inspekcijski nadzor vrši se metodom kancelarijske i terenske kontrole**.

(2) **Poslove inspekcijskog nadzora vrši poreski inspektor.**

Član 79

Brisan.

Kontrola poreske prijave

Član 80

(1) Kontrola poreske prijave vrši se u prostorijama **poreskog organa** gdje je poreski obveznik registrovan.

(2) Kontrola poreske prijave je provjera njene tačnosti, tačnosti i potpunosti dokumentacije dostavljene uz prijavu. Prilikom provjere poreske prijave koriste se svi podaci koje posjeduje i do kojih dođe poreski organ.

(3) Provjeru poreske prijave vrše ovlašćeni službenici, a kontroli može prisustvovati i poreski obveznik.

(4) Ukoliko u postupku kontrole ovlašćeni službenik utvrdi da je prijava nepotpuna ili pogrešno popunjena, istu će popuniti, odnosno greške otkloniti na osnovu priložene dokumentacije. Ukoliko utvrdi da su poreska prijava i priložena dokumentacija netačne, prijavu sa dokumentacijom proslijediće **poreskom inspektoru** za vršenje kancelarijske kontrole na dalji postupak.

Kancelarijska kontrola

Član 81

(1) Kancelarijska kontrola se vrši u prostorijama **poreskog organa** gdje je poreski obveznik registrovan.

(2) **U postupku kancelarijske kontrole vrši se provjera pravilnosti podataka iskazanih u poreskoj prijavi, poreskom bilansu i drugim evidencijama poreskog obveznika, upoređivanjem sa podacima iz poreskog knjigovodstva i službenih evidencija kojima raspolaže poreski organ**.

(3) **Poreski inspektor** može pozvati poreskog obveznika da učestvuje u postupku kancelarijske kontrole.

Terenska kontrola

Član 82

(1) Terenska kontrola se vrši u poslovnim prostorijama poreskog obveznika ili na drugoj lokaciji koju odredi rukovodilac **poreskog organa** koji vrši kontrolu.

(2) **Poreski inspektor** u toku kontrole koristi podatke iz poreske prijave, dokumentacije i izjave poreskog obveznika i dokumentacije i podataka koje je prikupio poreski organ.

(3) Jedna terenska kontrola traje do 90 radnih dana. Rukovodilac **poreskog organa** može izuzetno odrediti duži rok.

Član 83

(1) **Poreski inspektor**, u postupku pribavljanja dokaza za utvrđivanje poreske obaveze, može koristiti i određene indicije.

(2) Indicije, u smislu stava 1 ovoga člana, su izvjesni znakovi, podaci ili informacije koje poreskom organu mogu služiti za utvrđivanje poreske obaveze za sve vrste poreza.

(3) Indicije iz stava 2 ovog člana se odnose na:

1) vrstu i prirodu poslovanja poreskog obveznika;

2) kretanje sredstava preko računa poreskog obveznika u banci ili drugoj finansijskoj instituciji i iznose sredstava na tim računima;

3) odnos rashoda sa prihodima poreskog obveznika;

4) imovinu poreskog obveznika stečenu ili korišćenu za ličnu upotrebu i druge dokaze o imovini, uključujući stanove, kuće, poslovne prostore, automobile, sredstva za rad, članstva u klubovima, broj posluge i sl;

5) analizu promjena u vrijednosti imovine poreskog obveznika;

6) iznos zakupnine nepokretnosti gdje poreski obveznik posluje ili živi;

7) iznos kapitala u preduzeću poreskog obveznika;

8) ostvareni promet poslovanja poreskog obveznika;

9) broj lica koje upošljava poreski obveznik;

10) vrstu i broj poslovnih klijenata poreskog obveznika;

11) profit ili dohodak drugih lica koja obavljaju sličnu ili istu djelatnost kao i poreski obveznik pod

istim ili sličnim uslovima;

12) razliku između kupljenih sirovina i drugih materijala i onih koji su stvarno korišćeni u procesu proizvodnje;

13) sve druge dokaze koji mogu služiti da se odredi iznos poreske obaveze.

Vrijeme inspekcijskog nadzora

Član 84

(1) **Inspekcijski nadzor** obavlja se u toku radnog vremena poreskog obveznika, a izuzetno i nakon isteka radnog vremena, ako to nalaže svrha kontrole.

(2) Ako se započeta radnja u postupku **inspekcijske kontrole** ne može završiti u toku radnog vremena poreskog obveznika, a poreski obveznik ne pristane na nastavak obavljanja kontrole nakon isteka radnog vremena, **poreski inspektor** može izvršiti privremeno **zatvaranje** poslovnog ili skladišnog prostora.

(3) Mjera privremenog **zatvaranja** iz stava 2 ovog člana može trajati najduže do početka radnog vremena poreskog obveznika prvog narednog radnog dana. O privremenoj mjeri iz stava 2 ovog člana donosi se zaključak, protiv kojeg nije dopuštena žalba.

Član 85

(1) Poreski obveznik, pored obaveza iz člana 26 ovog zakona, u postupku **inspekcijskog nadzora**, na poziv **poreskog inspektora**, dužan je učestvovati u utvrđivanju činjeničnog stanja bitnog za oporezivanje, radi davanja podataka, predočavanja knjiga i evidencija i drugih isprava.

(2) **Ako poreski obveznik nije u mogućnosti da prisustvuje kontroli, ovlastiće lice da u njegovo ime izvršava obaveze iz stava 1 ovog člana. Poreski inspektor može zatražiti podatke od zaposlenih kod poreskog obveznika ili drugih lica**.

(3) Lica iz stava 2 ovog člana dužna su da podatke i dokumentaciju sa kojima raspolažu učine dostupnom poreskom inspektoru.

Zapisnik o inspekcijskom nadzoru

Član 86

(1) O **inspekcijskom nadzoru** se sastavlja zapisnik.

(2) Pored podataka iz člana 17 ovog zakona, zapisnik iz stava 1 ovog člana sadrži: **predmet**

kontrole, opis radnji, činjenice i dokaze koji su provedeni u postupku i druge podatke o toku i ishodu kontrole, a naročito činjenice koje su

bitne za promjenu poreske obaveze i zbirni iznos utvrđenih promjena poreskih obaveza.

(3) **Zapisnik o inspekcijskom nadzor dostavlja se poreskom obvezniku u roku od tri dana od dana izvršene kontrole. Na zapisnik se mogu dati primjedbe u roku od tri dana od dana dostave zapisnika.**

(4) Ako su u **primjedbama** iznesene nove činjenice i dokazi, zbog kojih bi trebalo promijeniti činjenično stanje utvrđeno u zapisniku ili izmijeniti ranije pravne ocjene, poreski **inspektor** će o takvim činjenicama i dokazima ili novim ocjenama sastaviti dopunski zapisnik. Na dopunski zapisnik ne **mogu se dati primjedbe**.

Mjere inspekcijskog nadzora

Član 87

Kada **poreski inspektor**, u toku **inspekcijskog nadzor**a, utvrdi da je povrijeđen ovaj zakon ili drugi poreski propis ima obavezu i ovlašćenje da naredi preduzimanje mjera, i to:

1) dostavu potrebne dokumentacije i podataka;

2) privremeno oduzimanje dokumentacije, opreme i sredstava rada;

3) prinudno otvaranje ili zatvaranje objekata radi vršenja **inspekcijskog nadzora**;

4) zabranu raspolaganja sredstvima na računu;

5) zabranu obavljanja djelatnosti, odnosno obavljanje pojedinih poslova za određeno vrijeme;

6) privremeno oduzimanje nezakonito ostvarene imovinske koristi;

7) privremeno oduzimanje sirovina, repromaterijala, poluproizvoda, gotovih proizvoda i robe kada nema dokaza o načinu pribavljanja robe, kada se roba stavlja u promet od strane lica koje za to nije registrovano ili nema dokaza o porijeklu robe, kada se promet proizvoda vrši bez propisane oznake, kada se roba transportuje bez propisane dokumentacije i kada se roba prodaje van poslovnog sjedišta ili drugog mjesta određenog od strane nadležnog državnog organa;

8) podnese prijavu nadležnom organu za učinjeno krivično djelo ili privredni prestup i podnese zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka;

9) izriče mandatnu kaznu;

10) preduzima i druge mjere za koje je zakonom i drugim poreskim propisima ovlašćen.

Član 88

(1) Kad **poreski inspektor** naredi mjeru oduzimanja predmeta kontrole koji mogu poslužiti kao dokaz ili koji su upotrijebljeni, namijenjeni ili nastali u vršenju nezakonitih radnji, obavezan je odrediti mjesto i način čuvanja tih predmeta.

(2) Lice kome je povjereno čuvanje predmeta iz stava 1 ovog člana dužno je te predmete preuzeti

i čuvati do konačne odluke po prijavi, odnosno po zahtjevu **poreskog inspektora** i o čuvanju predmeta **poreskom inspektoru** izdati potvrdu o preuzetim predmetima.

Član 89

Brisan.

Član 90

(1) Mjere iz člana 87 ovog zakona **poreski inspektor** naređuje rješenjem.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, **poreski inspektor** može mjere iz člana 87 ovog zakona narediti u zapisniku o izvršenoj kontroli, odnosno usmenim rješenjem, kad ocijeni da se na taj način otklanja šteta veće vrijednosti i kad je to u javnom interesu.

(3) **U slučaju iz stava 2 ovog člana, poreski inspektor je dužan u roku od tri dana donijeti rješenje u pisanoj formi.**

(4) Rješenje iz stava 1 ovog člana **poreski inspektor** donosi na osnovu činjenica utvrđenih u zapisniku i dopunskom zapisniku o **inspekcijskom nadzoru**.

(5) Pored podataka iz člana 54 ovog zakona, rješenje iz stava 1 ovog člana sadrži i rok za izvršenje mjere koji odredi **poreski inspektor** koji donosi rješenje.

Član 91

Ukoliko se u postupku inspekcijskog nadzora utvrde nove činjenice i okolnosti koje ukazuju da poreski obveznik nije pravilno utvrdio porez, poreski organ će, na osnovu zapisnika o inspekcijskom nadzoru, rješenjem utvrditi poresku obavezu.

Član 92

Brisan.

Član 93

Naziv poglavlja " XII PRIJAVA" i

član 93 brisani.

Član 94

Brisan.

XIII KAMATA

Član 95

(1) **Na iznos neplaćenog ili manje plaćenog poreza, plaća se kamata po stopi od 0,03 % dnevno, počev od narednog dana od dana dospjelosti.**

(2) **Na iznos dugovnih kamata, ne plaća se kamata.**

Član 96

(1) Na iznos više plaćenog poreza poreski obveznik ima pravo na kamatu po stopi iz člana 95 ovog zakona.

(2) Kamata se obračunava od dana prijema zahtjeva za povraćaj više plaćenog poreza.

(3) Ako je osnov za povraćaj poreza poništeno, izmijenjeno ili ukinuto rješenje ili drugi akt o zaduženju, kamata se obračunava od dana uplate poreza.

XIV PORESKI ODBICI I POVRAĆAJ

Član 97

(1) Ukoliko poreski obveznik izvrši uplatu veću od iznosa poreske obaveze, poreski organ je dužan iznos preplate sa pripadajućom kamatom **vratiti poreskom obvezniku ili, uz njegovu saglasnost, usmjeriti za izmirenje poreza za naredni poreski period,** u skladu sa ovim zakonom.

(2) **Poreski organ je dužan obavijestiti poreskog obveznika o izvršenoj preplati, u roku od osam dana od dana preplate.**

(3) Poreski organ je dužan izvršiti povraćaj više plaćene poreske obaveze u roku od pet radnih dana od dana prijema zahtjeva za povraćaj.

Član 98

(1) **Poreskom obvezniku koji ima poreski dug, za iznos preplate iz člana 97 ovog zakona, izvršiće se umanjenje tog duga, prema redosljedu iz člana 51 ovog zakona.**

(2) **Poreski dug iz stava 1 ovog člana se smatra plaćenim danom nastanka preplate.**

Član 99

Brisan.

XV ZASTARJELOSTI Zastarjelost prava na utvrđivanje poreza **Član 100**

Pravo na utvrđivanje poreske obaveze zastarijeva u roku od pet godina od isteka godine u kojoj je tu obavezu trebalo utvrditi.

Zastarjelost prava na naplatu poreza

Član 101

(1) **Pravo na naplatu poreza zastarijeva u roku od tri godine od isteka godine u kojoj je porez utvrđen.**

(2) U roku iz stava 1 ovog člana zastarijeva i pravo na naplatu kamate i troškova postupka.

(3) Rok zastarjelosti prava naplate poreza prekida se bilo kojom službenom radnjom preduzetom od strane poreskog organa.

(4) Rok zastarjelosti ne teče za vrijeme dok traje postupak kod suda ili za slučaj da se poreski obveznik fizičko lice nalazi izvan Republike neprekidno u trajanju dužem od šest mjeseci.

(5) U slučaju da je poreski obveznik u postupku stečaja, rok zastare iz stava 1 ovog člana se produžava za šest mjeseci od dana završetka postupka.

(6) Ukoliko se poreskom obvezniku odobri produženje roka za izmirenje poreske obaveze, **rok zastarjelosti prava na naplatu se** produžava za taj period.

Zastarjelost prava na povraćaj poreza

Član 102

Pravo na povraćaj više plaćene poreske obaveze zastarijeva u roku od tri godine od isteka godine u kojoj je izvršena preplata.

Apsolutni rok zastarjelosti

Član 103

Pravo na utvrđivanje, naplatu i povraćaj poreza uvijek zastarjeva u roku od 10 godina od isteka godine u kojoj je porez trebalo utvrditi, naplatiti, odnosno u kojoj je **izvršena preplata**.

Član 104

Naziv poglavlja "XVI PRAVILA PONAŠANJA", i član 104 brisani.

XVII KAZNENE ODREDBE

Poreski prekršaji

Član 105

(1) **Novčanom kaznom u iznosu od desetostrukog do dvjestastrukog iznosa minimalne zarade u Republici kazniće se za prekršaj poreski obveznik - pravno lice, preduzetnik, ako:**

1) **u propisanom roku ne podnese poreskom organu prijavu za registraciju (član 32);**

2) **u propisanom roku ne obavijesti poreski organ o promjenama koje se odnose na podatke upisane u poreski registar (član 33).**

(2) **Novčanom kaznom iz stava 1 ovog člana, kazniće se za prekršaj poreski isplatilac, odnosno posrednik, ako u propisanom roku ne podnese prijavu za porez po odbitku (član 40).**

(3) **Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se poreski obveznik – fizičko lice i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom u iznosu od jednostrukog do desetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici.**

Član 106

Brisan.

Član 107

Brisan.

Član 108

Brisan.

Član 109

Brisan.

Član 110

Brisan.

Član 111

Brisan.

XVIII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 112

Bliži propisi za izvršavanje ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 113

Ako je postupak za ostvarivanje prava poreskog obveznika u toku okončaće se po odredbama važećeg zakona, ukoliko je to za poreskog obveznika povoljnije.

Član 113 a

Do donošenja podzakonskih akata za sprovođenje ovog zakona primjenjivaće se važeća podzakonska akta.

Član 113 b

Danom primjene ovog zakona prestaju da važe sljedeća podzakonska akta:

- **Pravilnik o načinu i postupku registracije založnog prava na nepokretnostima ("Službeni list RCG", br. 24/02);**

- **Metodološko uputstvo o načinu i postupku inspekcijske kontrole ("Službeni list RCG", br. 33/02);**
- **Pravilnik o ponašanju zaposlenih u poreskom organu ("Službeni list RCG", br. 33/02)**

Član 114

Stupanjem na snagu ovog zakona, prestaje da važi Zakon o poslovima javnih prihoda ("Službeni list RCG", br. 3/92, 3/94, 42/94, 13/96 i 45/98).

Član 115

Danom primjene ovog zakona prestaju da važe odredbe zakona u dijelu koji se odnosi na poreski postupak, i to:

1) Zakona o porezu na dohodak građana ("Službeni list RCG", br. 30/93, 3/94,13/94, 42/94, 1/95, 13/96 i 45/98);

2) Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni list RCG", br. 3/92, 30/93, 3/94, 42/94 i 45/98);

3) Zakona o porezima na imovinu ("Službeni list RCG", br. 3/92, 30/93, 3/94, 42/94, 20/95 i 22/95);

4) Zakona o porezu na promet ("Službeni list RCG", br. 4/94, 13/94, 42/94, 13/96 i 45/98);

5) Zakona o doprinosima za socijalno osiguranje ("Službeni list RCG", br. 23/93, 3/94, 42/94, 13/96 i 45/98);

6) Zakona o sistemu javnih prihoda ("Službeni list RCG", br. 31/93, 3/94, 42/94, 13/96 i 45/98).

Član 116

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2002. godine.

102. Zakon o porezu na dodatu vrijednost

ZAKON O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST[1)]

- Prečišćen tekst -

I OPŠTE ODREDBE

Član 1

(1) Ovim zakonom se uredjuje sistem i uvodi obaveza plaćanja poreza na dodatuvrijednost u Republici Crnoj Gori.

(2) Porez na dodatu vrijednost (u daljem tekstu: PDV), kao opšti porez na potrošnju, obračunava se i plaća u svim fazama prometa oporezivih proizvoda, odnosnooporezivih usluga, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 2

Prihodi od PDV pripadaju budžetu Republike Crne Gore.

II PREDMET OPOREZIVANJA

Član 3

Predmet oporezivanja PDV je:

1) promet proizvoda i promet usluga koje poreski obveznik u okviru obavljanjasvoje djelatnosti vrši uz naknadu;

2) uvoz proizvoda u Republiku Crnu Goru (u daljem tekstu: Crna Gora).

promet proizvoda

Član 4

Promet proizvoda predstavlja prenos prava raspolaganja pokretnim, odnosno nepokretnim stvarima, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

[1)] "Sl. list RCG" broj 65/01, 12/02 (ispravke),38/02, 72/02,21/03, **76/05i *16/07***

(1) Prometom proizvoda, u smislu stava 1 ovog člana, smatra se i:

1) promet proizvoda obavljen uz naknadu na osnovu propisa državnog organa, odnosno organa lokalne samouprave;
2) prodaja proizvoda po ugovoru na osnovu kojeg se prilikom kupovine, odnosno prodaje tih proizvoda plaća provizija;
3) prodaja proizvoda na osnovu ugovora o zakupu proizvoda na odredjeno vrijeme, odnosno na osnovu kupoprodajnog ugovora saodloženim plaćanjem kojim se odredjuje da se (u redovnim okolnostima i redovnom protoku događaja) prenos svojine vrši najkasnije prilikom plaćanja (isplate) zadnje rate;
4) prodaja novoizgradjenih objekata i prenos stvarnih prava i udjela nanepokretnostima koji imaocu (vlasniku) daju svojinsko pravo, odnosno pravo posjeda (državine) na nepokretnosti ili dijelu nepokretnosti;
5) raspolaganje poslovnim sredstvima poreskog obveznika od strane drugoglica, uključujući likvidacionog i stečajnog upravnika istaraoca (tutora);
6) promet električne energije, plina i energije za zagrijavanje, zamrzavanje i hlađenje;
7) upotreba proizvoda poreskog obveznika u neposlovne svrhe;
8) razmjena proizvoda.

(2) Prometom proizvoda iz stava 2 tačke 1) ovog člana smatra se:

1) sticanje svojinskog prava na proizvode od strane ili za račun države ili lokalne samouprave, na osnovu zakona i
2) oduzimanje svojinskog prava na proizvode od nekog lica na osnovu zakona.

(3) Prometom proizvoda, u smislu ovog člana, ne smatra se promet zemljišta (poljoprivrednog, građevinskog, izgrađenog i neizgrađenog) **i promet upotrebljavanih putničkih automobila, motocikala i plovnih objekata, za koje poreski obveznik pri nabavci nije imao pravo na odbitak ulaznog PDV.**

upotreba proizvoda u neposlovne svrhe

Član 5

(1) Ako poreski obveznik koristi proizvode koji su dio njegovih poslovnih sredstava i upotrijebi ih za lične potrebe ili za potrebe svojih zaposlenih, otuđi ih bez naknade ili uz naknadu manju od one koja bi se ostvarila na tržištu, odnosno iskoristi u svrhe koje nijesu u funkciji obavljanja njegove djelatnosti, takva upotreba, odnosno otuđenje, smatra se prometom proizvoda izvršenim uz naknadu.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, ne smatra se prometom proizvoda izvršenim uz naknadu:

1) besplatno davanje poslovnih uzoraka u razumnim (realnim) količinama kupcima ili budućim kupcima, ako ih ne daju na prodaju, odnosno ukoliko su u takvom obliku da ih nije moguće prodavati;
2) davanje poklona manjih vrijednosti u okviru obavljanja djelatnostiporeskog obveznika, ako se daju povremeno i ne daju istim licima.

(3) **Ministarstvo finansija**, svojim propisom, određuje šta se smatra poklonom manje vrijednosti iz stava 2tačke 2) ovog člana.

upotreba proizvoda sopstvene proizvodnje, promjena namjene i zadržavanje proizvoda nakon prestanka obavljanja djelatnosti

Član 6

Prometom proizvoda obavljenim uz naknadu, smatra se i:

1) uzimanje (korišćenje) proizvoda koje poreski obveznik proizvede, izgradi, preradi, pribavi, odnosno uveze u okviru obavljanja svoje poslovne aktivnosti ***ako se porez na dodatu vrijednost na takve proizvode, da su bili nabavljeni od drugog poreskog obveznika, ne bi mogao u cjelosti odbiti;***

2) upotreba proizvoda za koje je u cjelini ili djelimično odbijen ulazni PDV koje poreski obveznik upotrijebi u svrhe za koje je ovim zakonom propisano oslobodjene od plaćanja PDV;

3) zadržavanje proizvoda za koje je u cjelosti ili djelimično odbijen ulazni PDV nakon prestanka obavljanja djelatnosti, odnosno po prestanku registracije.

promet imovine

Član 7

(1) Prometom proizvoda, u smislu člana 4 ovog zakona, ne smatra se prenos

cjelokupne imovine ili dijela imovine sa ili bez naknade ili kao ulog, ukoliko sticatelj imovine koji je poreski obveznik ili je izvršenjem prenosa postao poreski obveznik nastavi da obavlja istu djelatnost. U tom slučaju smatra se da sticatelj imovine stupa na mjesto njenog prenosioca.

(2) Sticatelj imovine iz stava 1 ovog člana, dužan je da za stečene nepokretnosti izvrši ispravkuulaznog PDV, na način utvrđen članom 39 ovog zakona.

promet usluga

Član 8

(1) Promet usluga predstavlja obavljanje, napuštanje, odnosno dopuštanje svake radnje u okviru obavljanja djelatnosti, a koje ne predstavljaju prometproizvoda u smislu čl. 4, 5 i 6 ovog zakona.

(2) Prometom usluga smatra se i:

1) prenos, ustupanje i korišćenje autorskih prava, patenata, licenci, zaštitnih znakova i drugih imovinskih prava (u daljem tekstu: imovinska prava);

2) promet usluga na osnovu propisa državnog organa, odnosno organa lokalne samouprave;
3) upotreba usluga poreskog obveznika u neposlovne svrhe;
4) razmjena usluga.

upotreba usluga u neposlovne svrhe

Član 9

Upotrebom usluga poreskih obveznika u neposlovne svrhe, u smislu člana 8 stava 2tačke 3) ovog zakona, smatra se:

1) upotreba proizvoda koji su dio poslovnih sredstava poreskog obveznika za obavljanje usluga za potrebe poreskog obveznika, njegovih zaposlenih ili u druge svrhe koje su izvan njegove djelatnosti;

2) promet usluga koje poreski obveznik izvrši bez ili sa umanjenom naknadom za svoje lične potrebe, za potrebe njegovih zaposlenih, odnosno za druge namjene koje nijesu u svrhu obavljanja njegove djelatnosti.

promet usluga u svoje ime i za račun drugog lica

Član 10

Kada poreski obveznik, prilikom prometa usluga, radi u svoje ime, a za račun drugog lica, smatra se da te usluge prima i obavlja lično poreski obveznik.

uvoz proizvoda

Član 11

Uvoz proizvoda je svako unošenje proizvoda u carinsko područje Crne Gore, ako ovim zakonom nije drugačije odredjeno.

III PORESKI DUŽNIK

Član 12

Poreski dužnik PDV je:

1) poreski obveznik koji izvrši promet proizvoda, odnosno usluga, na koji se obračunava i plaća PDV;

2) poreski zastupnik koga imenuje poreski obveznik koji nema sjedište, poslovnujedinicu, stalno, odnosno uobičajeno prebivalište u Crnoj Gori (u daljem tekstu: poreski obveznik koji nema sjedište u Crnoj Gori), ako izvrši promet proizvoda, odnosno usluga u Crnoj Gori. Ako poreski obveznik koji nema sjedište u Crnoj Gori ne imenuje poreskog zastupnika, PDV plaća primalac proizvoda, odnosno usluga;

3) primalac usluga iz člana 17 stav 3 ovog zakona, osim u slučaju kada je primalac lice koje nije obveznik PDV, u kom slučaju je obveznik davalac usluge;

4) svako lice koje na računu ili drugoj ispravi (dokumentu), koji služi kao račun, iskaže PDV koji po ovom zakonu nije smio iskazati;

5) lice koje uvozi proizvode, odnosno primalac proizvoda prilikom uvoza.

IV PORESKI OBVEZNIK

Član 13

(1) Poreski obveznik je svako lice koje na bilo kojem mjestu samostalno obavlja bilo koju poslovnu djelatnost iz stava 2 ovog člana, bez obzira na namjenu ili ishod te djelatnosti.

(2) Pod djelatnošću, u smislu stava 1 ovog člana, podrazumijeva se vaka proizvodna, trgovinska i uslužna djelatnost, uključujući rudarsku, poljoprivrednu i profesionalnu djelatnost. Korišćenje materijalne i nematerijalne imovine (imovinskih prava) u svrhu trajnog ostvarivanja prihoda smatra se poslovnom djelatnošću.

(3) Poreski obveznik je i lice koje povremeno obavlja djelatnost koja se odnosi na isporuku novoizgrađenih građevinskih objekata ili djelova građevinskih objekata.

(4) Bliže kriterijume šta se smatra djelatnošću iz stava 3 ovog člana utvrdiće se propisom Ministarstva finansija.

(5) Poreski obveznik je lice koje za svoj račun izvrši uvoz proizvoda, odnosno primi proizvod iz inostranstva, kao i lice za čiji račun se proizvod uvozi.

(6) Državni organi i organizacije i organi jedinice lokalne samouprave i druga javno pravna tijela u okviru vršenja djelatnosti po osnovu javnih funkcija ne smatraju se poreskim obveznicima ako se u vezi tih djelatnosti naplaćuju porezi, takse, doprinosi i druge dažbine. **Političke stranke, sindikati i**

komore ne smatraju se poreskim obveznicima, ako obavljaju poslove u okviru svog djelokruga, odnosno ovlašćenja.

(7) Državni organi i organizacije i organi jedinice lokalne samouprave i druga javno pravna tijela su poreski obveznici, ukoliko vrše promet proizvoda, odnosno uslugakoji je prema ovom zakonu oporeziv kod drugih poreskih obveznika.

(8)Poreski obveznici su organizatori usluga iz člana 17 stav 2 tačka 3a) ovog zakona.

V MJESTO OPOREZIVANJA

Član 14

(1) PDV se obračunava i plaća prema mjestu gdje je obavljen promet proizvoda, odnosno usluga, odnosno prema mjestu u kome se, prema ovom zakonu, smatra da je taj promet obavljen.

(2) Teritorija Crne Gore smatra se jednim mjestom isporuke proizvoda, odnosno obavljanja usluga.

mjesto prometa proizvoda

Član 15

Mjestom u kojem je izvršen promet proizvoda smatra se:

1) mjesto u kome se proizvod nalazi u momentu otpreme ili prevoza. Ako otprema, odnosno prevoz proizvoda započne izvan Crne Gore, smatra se da ih je uvoznik obavio u Crnoj Gori;

2) mjesto u kome je proizvod instaliran, odnosno sastavljen, ako taj proizvod instalira, odnosno sastavlja isporučilac ili neko drugo lice u ime ili za račun tog isporučioca;

3) mjesto u kome se proizvod nalazi u trenutku obavljenog prometa, ako se promet proizvoda izvrši bez otpreme, odnosno prevoza;

4) mjesto prijema električne energije, plina i energije za zagrijavanje, zamrzavanje i hlađenje.

mjesto prometa kod uvoza proizvoda

Član 16

(1) Mjestom izvršenog prometa proizvoda prilikom uvoza proizvoda smatra se mjesto u kome je proizvod unešen u Crnu Goru.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, za proizvode za koje je odmah po unošenju u Crnu Goru dozvoljeno privremeno skladištenje (čuvanje) ili carinski dozvoljena upotreba ili upotreba proizvoda iz člana 30 stava 1 ovog zakona ili je pokrenut postupak privremenog uvoza s potpunim oslobađanjem plaćanja uvoznih dažbina ili carinski tranzitni postupak, smatra se da je promet izvršen u mjestu u kome za te proizvode nastaje druga carinski dozvoljena upotreba ili korišćenje.

mjesto prometa usluga

Član 17

(1) Mjestom izvršenog prometa usluga smatra se mjesto u kojem poreski obveznik, koji pruža usluge, ima svoje sjedište ili poslovnu jedinicu iz kojeg obavlja usluge ili stalno, odnosno uobičajeno prebivalište, ako nema sjedište ili poslovnu jedinicu, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, mjestom vršenja prometa usluga smatra se:

1) mjesto u kome se nepokretnost nalazi, ako se usluga vrši neposredno u vezi sa nepokretnostima, uključujući i usluge posredovanja u prometu nepokretnosti, procjene nepokretnosti, pripremni radovi u građevinarstvu (usluge arhitekata i ovlašćenih nadzornika i sl.);
2) put ili dio puta kojim se vrši usluga prevoza. Ako se usluga prevoza ne obavlja samo u Crnoj Gori (već i u inostranstvu), ovaj zakon se primjenjuje samo na dio usluge prevoza koji se obavlja u Crnoj Gori;
3) mjesto u kome je usluga stvarno izvršena ako se radi o:

   a) uslugama iz oblasti: kulture, umjetnosti, nauke, obrazovanja,sporta, zabavnih priredbi i slične usluge, uključujući i usluge organizatora izvršenja tih usluga;

   b) pomoćnim prevoznim uslugama,kao što su usluge:utovara, istovara, pretovara, skladištenja i druge usluge koje su na uobičajen način povezane sa prevozom;
   c) **uslugama stručnih mišljenja, procjene i ocjene pokretnih dobara.**

(3) Izuzetno od stava 1 ovog člana kod usluga:

1) prenosa ustupanja i korišćenja autorskih prava, patenata, licenci, zaštitnihznakova i drugih prava intelektualne svojine;

2)telekomunikacija;

3)u oblasti ekonomske propagande;

4) inženjera, advokata, notara, revizora, računovođa, tumača, prevodilaca idrugih sličnih usluga savjetovanja;

5) elektronske obrade podataka i pružanja informacija, uključujući i informacijeo poslovnim postupcima i iskustvima;

6) banaka, osiguranja i reosiguranja;

7) posredovanja u zapošljavanju radne snage;

8) iznajmljivanja pokretnih dobara, osim prevoznih sredstava;

9) odustajanja od obavljanja poslovne djelatnosti;

10) posredovanja u vezi sa uslugama iz tač.1) do 9) ovog stava, ako ih obavljaju agenti u ime i za račun naručioca, mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto sjedišta primaoca usluge. Ako seusluge obavljaju u poslovnoj jedinici, mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto poslovne jedinice primaoca usluge. Ako primalac usluge ima prebivalište u inostranstvu, mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto njegovogprebivališta.

(4) Kod usluga posredovanja, osim usluga iz stava 2 tačka 1 i stava 3 tačka 10) ovog člana, mjestom izvršenog prometa usluga smatra semjesto isporuke proizvoda, odnosno usluga za koje je izvršeno posredovanje.

(5) Radi izbjegavanja dvostrukog oporezivanja, odnosno neoporezivanja, **Ministarstvo finansija** može, za usluge iz **st. 1 i 3** ovog člana iusluge davanja u najam prevoznih sredstava, mjestom izvršenog prometa da odredi i mjesto u kojem se uslugaiskoristi, odnosno mjesto u kome se usluga izvrši.

VINASTANAK OBAVEZE OBRAČUNAVANJA PDV

Član 18

(1) PDV se obračunava u trenutku isporuke proizvoda, odnosno u trenutku izvršenja usluge.

(2) Smatra se da je proizvod isporučen, odnosno usluga izvršena u trenutku izdavanja računa (fakture).

(3) Ako račun iz stava 2 ovog člana nije izdat, PDV se obračunava osam dana od dana isporuke proizvoda, odnosno izvršenja usluge.

(4) Ako je plaćanje djelimično ili u cjelini izvršeno prije izdavanja računa ili prijeobavljenog prometa proizvoda ili usluge, PDV se obračunava na dan prijema naknade na plaćeni iznos naknade.

(5) Prilikom prometa proizvoda, osim proizvoda iz člana 4 stav 2 tačka 3) ovog zakona, odnosno prilikom prometa usluga u slučaju kada se izdaju uzastopni (kontinuirani) računi i izvršavaju uzastopna plaćanja, PDV se obračunava poslednjeg dana perioda na koji se odnosi račun, odnosno plaćanje naknade.

(6) Prilikom prometa proizvoda, odnosno usluga iz čl. 5, 6 i 9 ovog zakona, PDV se obračunava u poreskom periodu u kome je taj promet izvršen.

(7) Prilikom promjene poreske osnovice iz člana 20 ovog zakona, PDV se obračunava na dan kada se izda račun, odnosno drugi dokument o promjeni poreske osnovice.

(8) Izuzetno od stava 2 ovog člana u slučaju kada je, u skladu sačlanom 12 tač. 2) i 3) ovog zakona,poreski dužnik primalacproizvoda, odnosno usluga, smatra se da je proizvod isporučen, odnosno usluga izvršena kada primalac primi račun ili kada je izvršeno plaćanje,

zavisno od toga koja je okolnost nastupila ranije. Ako primalac ne primi račun, PDV se obračunava osmog dana nakon isporuke proizvoda, odnosno izvršenja usluge.

nastanak poreske obaveze kod uvoza proizvoda

Član 19

(1) Obaveza obračunavanja PDV prilikom uvoza proizvoda nastaje u momentu kada nastane obaveza obračunavanja carina i drugih uvoznih dažbina.

(2) Za proizvodekoji ne podliježu plaćanju carine i drugih uvoznih dažbina, PDV se obračunava u trenutku nastanka obaveze plaćanja uvoznih dažbina, kao da je ta obaveza morala nastati po carinskom propisu, pa ne nastane.

VIIPORESKA OSNOVICA

poreska osnovica i ispravka poreske osnovice

Član 20

(1) Osnovica PDV (u daljem tekstu: poreska osnovica) je sve što predstavlja plaćanje (u novcu, u stvarima ili uslugama), koje je poreski obveznik primio ili će primiti od kupca, naručioca ili trećeg lica za izvršen promet proizvoda, odnosno usluga, uključujući subvencije koje su neposredno povezane sa cijenom takvog prometa, osim PDV, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) U poresku osnovicu se uračunavaju:
   1) akcize i drugi porezi, takse, carine i druge uvozne dažbine, osim PDV;
   2) posredni troškovi, kao što su provizije, troškovi ambalažiranja, prevoza i osiguranja, koje isporučilac zaračunava kupcu, odnosno naručiocu usluge.

(3) Ako za izvršen promet proizvoda, odnosno usluga plaćanje nije izvršeno u novcu ili nije u cjelini izvršeno u novcu, poreska osnovica je jednaka tržišnoj vrijednosti proizvoda, odnosno usluga u trenutku izvršenog prometa.

(4) Prilikom razmjene proizvoda, odnosno usluga, poresku osnovicu predstavlja vrijednost primljenog proizvoda, odnosno usluge.

(5) Prilikom prometa proizvoda, odnosno usluga, koji izvrši poreski obveznik koji nema sjedište u Crnoj Gori, poreska osnovica je sve što predstavlja plaćanje koje je ili će primalac proizvoda, odnosno usluge izvršiti isporučiocu.

(6) U prometu proizvoda iz čl. 5 i 6 ovog zakona, poreska osnovica je nabavna cijena odgovarajućeg proizvoda, odnosno usluge u koju nije uključen PDV, odnosno cijena proizvoda

u vrijeme i mjestu izvršenog prometa, a kod prometa usluga iz člana 9 ovog zakona iznos troškova za izvršene usluge.

(7) Ako je iz neposlovnih razloga naknada niža od tržišne vrijednosti ili ako nema naknade, poreska osnovica je tržišna vrijednost proizvoda, odnosno usluge u momentu i mjestu izvršenog prometa.

(8) U poresku osnovicu se ne uračunavaju:

1) sniženja cijena i popusti, odobreni na računu u trenutku izvršenogprometa;
2) **iznosi koje poreski obveznik primi od svog naručioca kao povraćaj za troškove koje je platio u njegovo ime i za njegov račun i vodi ih u svom knjigovodstvu kao prolazne stavke, pri čemu poreski obveznik mora obezbijediti dokaze o stvarnom iznosu tih izdataka i ne smije odbiti obračunati PDV od tih transakcija.**

(9) Ako se poreska osnovica naknadno izmijeni usled povraćaja, popusta ili nemogućnosti plaćanja, poreski obveznik koji je izvršio promet proizvoda, odnosno usluga, može ispraviti, odnosno umanjiti iznos PDV, ako poreski obveznik za koga se obavlja promet proizvoda, odnosno usluga, ispravi (umanji) odbitak ulaznog PDV i ako o tome pismeno obavijesti isporučioca tih proizvoda, odnosno usluga.

(10) Ako se izmijeni iznos PDV obračunat prilikom uvoza proizvoda koji je poreski obveznik uračunao kao odbitak ulaznog PDV, odbitak ulaznog PDV se možeispraviti za nastalu razliku na osnovu rješenja carinskog organa.

(11) Ispravka poreske osnovice može se vršiti samo u obračunskom periodu ukojem je došlo do promjene poreske osnovice.

(12) Ako se prenosi pravo koje se odnosi na posjedovanje založnice, tada jeporeska osnovica cijena uvećana za razliku do tržišne vrijednosti.

(13) **U poresku osnovicu se ne uključuju troškovi povratne ambalaže koji se kod isporučioca vode evidencijski.**

Član 20 a

Poreski obveznik može, zbog nemogućnosti naplate, ispraviti (smanjiti) iznos PDV, ako na osnovu pravosnažne sudske odluke o završenom stečajnom postupku ili o uspješno završenom postupku prinudnog poravnanja ne bude isplaćen, odnosno ne bude isplaćen u cjelini. Na isti način može postupiti poreski obveznik ako dobije pravosnažnu odluku suda o obustavljanju izvršnog postupka, odnosno drugi dokument iz koga se vidi da po završenom postupku nije bio isplaćen, odnosno nije bio isplaćen u cjelini jer je dužnik bio izbrisan iz sudskog registra, odnosno drugih odgovarajućih registara ili evidencija. Ako poreski obveznik naknadno primi uplatu ili djelimičnu uplatu za obavljeni promet proizvoda, odnosno usluga u vezi sa kojimje ostvario ispravku poreske osnovice, dužan je da od primljenog iznosa obračuna PDV.

poreska osnovica kod prodaje imovine

Član 21

Ako se neko preduzeće ili pogon u potpunosti prenese, tada je osnovica pojedinačna naknada za svaki preneseni predmet, s tim da zbir svih tih pojedinačnih naknada čini ukupnu naknadu za to preduzeće ili pogon umanjenu za vrijednost nekretnina koje se oporezuju po posebnom zakonu. Preuzeti dugovi se ne odbijaju od osnovice. Ako obračunati PDV pri kupovini preduzeća ili pogona kupac u potpunosti može odbitikao ulazni porez, tada se ne plaća porez na dodatu vrijednost, a taj se prenos smatra neoporezivim.

poreska osnovica kod uvoza proizvoda

Član 22

(1) Poreska osnovica kod uvoza proizvoda je vrijednost proizvoda utvrđena u skladu sa carinskim propisima.

(2) U poresku osnovicu iz stava 1 ovog člana uračunavaju se:
   1) akcize i drugi porezi, takse i druge dažbine koje se plaćaju izvan Crne Gore i prilikom uvoza, osim PDV po ovom zakonu;
   2) posredni troškovi, kao što su provizije, troškovi ambalažiranja, prevoza i osiguranja, koji nastanu prilikom uvoza proizvoda do prvog odredišta u Crnoj Gori. Prvim odredištem se smatra mjesto navedeno u teretnom listu ili drugoj ispravi kojom se roba uvozi u Crnu Goru.

(3) Prilikom uvoza proizvoda, iz poreske osnovice se isključuju, ako nijesu već isključeni, sniženja cijena i popusti u skladu sa članom 20 stavom 8 ovog zakona.

(4) Prilikom ponovnog uvoza proizvoda koji su bili privremeno izvezeni radi oplemenjivanja, popravke, prerade i dorade, poreska osnovica je vrijednost utvrđena po carinskim propisima.

preračunavanje vrijednosti strane valute u domaću valutu

Član 23

(1) Ako je vrijednost koja predstavlja osnovu za određivanje poreske osnovice prilikom uvoza proizvoda, u drugoj valuti, za preračun te vrijednosti u domaću valutu koristi se kurs određen u skladu sa carinskim propisima za izračunavanje carinske vrijednosti proizvoda.

(2) Ako je vrijednost koja je osnova za određivanje poreske osnovice, osim kod uvoza proizvoda, određena u drugoj valuti, za preračun te vrijednosti u domaću valutu koristi se srednji kurs Centralne banke Crne Gore na dan nastanka poreske obaveze.

VIII STOPA PDV

Opšta stopa

Član 24

PDV se obračunava i plaća po **opštoj** stopi od 17 % od svakog prometa proizvoda, usluga i uvoza proizvoda, osim od prometa proizvoda, usluga i uvoza proizvoda za koje je propisano da se**PDV plaća po sniženoj stopi**, kao i od prometa proizvoda, usluga i uvoza proizvoda za koje je propisana nulta (0) stopa PDV.

Snižena stopa

Član 24 a

(1) PDV se obračunava i plaća po sniženoj stopi od 7% od prometaproizvoda, usluga i uvoza proizvoda, i to:

1) **osnovnih proizvoda za ljudsku ishranu (hljeb*, brašno,* mlijeko *i mliječni proizvodi, hrana za odojčad,*mast, ulje, *meso* i šećer);**
2) **ljekova, uključujući i ljekove za upotrebu u veterini, osim ljekova iz člana 25 stav 1 tačka 9ovog zakona;**
3) **ortotičkih i protetičkih sredstava, kao i medicinskih sredstava koja se hirurški ugrađuju u organizam, osim medicinskih sredstava iz člana 25 stav 1 tačka 9 ovog zakona;**
4) **udžbenika i nastavnih sredstava;**
5) **knjiga, monografskih i serijskih publikacija;**
6) **usluga smještaja u hotelima, motelima, aparthotelima, turističkim naseljima, pansionima, kampovima i vilama;**
7) **vode za piće, osim flaširane;**

8) dnevne i periodične štampe, osim štampe koja u cjelini ili većim dijelom uključuje reklamne sadržaje;
9) uslugajavnog prevoza putnika i njihovog ličnog prtljaga;
10) usluga javne higijene;
11) pogrebnih usluga i proizvoda povezanih sa tim uslugama
12) autorskih prava i usluga iz oblasti obrazovanja, književnosti i umjetnosti;
13) autorskih prava iz oblasti nauke i umjetničkih predmeta, zbirki i antikviteta iz člana 45 ovog zakona;
14) usluga koje se naplaćuju putem ulaznica za bioskopske i pozorišne predstave, koncerte, muzeje, sajmove, zabavne parkove, izložbe, zoološke vrtove i slične kulturne i sportske priredbe, osim onih za koje je propisano oslobođenje od plaćanja PDV;
15) usluga upotrebe sportskih objekata u neprofitne svrhe;
15a) servisnih usluga koje se pružaju u marinama;
15b) računarske opreme;
16) stočne hrane, đubriva, sredstava za zaštitu bilja, sjemena za eprodukciju, sadnog materijala i *žive* životinje.

(2) Proizvodi, odnosno usluge iz stava 1 tač.1), 3), 4), 5), 6), 15), *15 a), 15 b)*i 16) ovog člana,bliže će se urediti propisomMinistarstva finansija.

nulta stopa

Član 25

(1) PDV se plaća po stopi od 0 %na:

1)proizvode koje iz Crne Gore izvozi prodavac, odnosno proizvode koje za njegov račun izvozi drugo lice;

2) promet usluga, uključujući prevozničke i druge sporedne usluge, osim usluga iz čl. 26 i 27 ovog zakona, koje su neposredno povezane sa izvozom, odnosno uvozom proizvoda, u skladu sa članom 16 stav 2, odnosno članom 30 stav 1 tačka 1) ovog zakona;

3) proizvodekoje iz Crne Gore izvozi kupac, odnosno drugo lice zanjegov računkoje nema sjedište u Crnoj Gori, osim proizvoda namijenjenih snabdijevanju privatnih plovila, letilica ili drugih prevoznih sredstava za privatnu upotrebu;
4) usluge izvršene na proizvodima uvezenim u Crnu Goru i izvezenim od strane lica koje izvrši tu uslugu ili od strane naručioca, ukoliko nema sjedište, poslovnu jedinicu, odnosno stalno ili uobičajeno prebivalište u Crnoj Gori;
5) promet usluga koje obavljaju zastupnici ili drugi posrednici izvršene u ime i za račun drugog lica, ako su te usluge dio usluga navedenih u ovom članu ili usluga izvršenih izvan Crne Gore. Oslobođenje se ne odnosi na putujuće agente koji obavljaju usluge u ime i za račun putnika izvan Crne Gore;
6) promet goriva i drugih neophodnih proizvoda koji se koriste zasnabdijevanje:
    a) plovila namijenjenih za plovidbu na otvorenom moru, koja obavljaju prevoz putnika uz naknadu, odnosno koja su namijenjena za obavljanje komercijalne i industrijske djelatnosti;
    b) plovila za spasavanje i pomoć na moru;
    c) vojnih plovila koja napuštaju Crnu Goru čija su odredišta strana pristaništa, odnosno sidrišta;
7) proizvode i usluge koji se koriste u **vezi sa međunarodnim vazdušnim i pomorskim saobraćajem;**

8) proizvode i usluge namijenjene za:

a) službene potrebe diplomatskih i konzularnih predstavništava,
b) službene potrebe međunarodnih organizacija, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom,
c) lične potrebe stranog osoblja, diplomatskih i konzularnih predstavništava uključujući i članove njihovih porodica,
d) lične potrebe stranog osoblja međunarodnih organizacija uključujući članove njihovih porodica, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom;

9) ljekove i medicinska sredstva, određena listom ljekova, odnosno medicinskih sredstava koja se propisuju i izdaju na teret Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje;

10) proizvode i usluge koji se koriste za istraživanje naftnih bušotina na otvorenom moru;

11) isporuke proizvoda u slobodnu zonu, slobodna i carinska skladišta i isporuke proizvoda unutar slobodne zone, lobodnih i carinskih skladišta;

12) isporuku proizvoda, odnosno usluga kada je međunarodnim sporazumom, odnosno ugovorom o donacijipredviđeno da se iz dobijenih novčanih sredstava neće plaćati troškovi poreza.

(2) Način i postupak ostvarivanja prava na oslobođenje od plaćanja PDV iz stava 1 tač. 8) 10) i 12) ovog člana urediće se propisom Ministarstvafinansija.

3) Proizvodi se smatraju izvezenim ukoliko su stvarno izneseni iz Crne Gore ili ako su uneseni u slobodnu carinsku zonu, odnosno carinsko skladište, ako su namijenjeni izvozu.

4) Uslugeneposredno povezane sa izvozom, odnosno uvozom proizvoda iz stava 1 tačka 2) ovog člana,bliže će se urediti propisomMinistarstvafinansija.

IXOSLOBOĐENJA OD PLAĆANJAPDV

oslobođenja od javnog interesa

Član 26

Plaćanja PDV su oslobođene usluge od javnog interesa, i to:

1) javne poštanske usluge **kao i promet proizvoda neposredno povezan sa tim isporukama;**

2) zdravstvene usluge i njega i isporuke proizvoda, uključujući zbrinjavanje organima ljudskog tijela, krvlju i majčinim mlijekom koji se obavljaju u skladu sa propisima o zdravstvenom osiguranju;

3) usluge socijalnog osiguranja i promet proizvoda neposredno povezan sa tim uslugama koje se obavljaju u skladu sa propisima koji regulišu oblast djelatnosti socijalnog osiguranja;

4) usluge predškolskog vaspitanja, obrazovanja i osposobljavanja djece, omladine i odraslih, uključujući promet proizvoda i usluga neposredno povezanih sa tim djelatnostima, ako se te djelatnosti obavljaju u skladu sa propisima koji regulišu tu oblast;

5) usluge i isporuke proizvoda predškolskih, osnovnih, srednjih i visokoškolskih ustanova, te ustanova učeničkog i studentskog standarda;

6) usluge iz oblasti kulture, uključujući ulaznice za kulturne priredbe i promet proizvoda neposredno povezan sa tim uslugama, koje vrše neprofitne organizacije u skladu sa propisima koji regulišu oblast djelatnosti kulture;

7) usluge vezane za sport i sportsko vaspitanje koje obavljaju neprofitne organizacije (savezi, udruženja i dr.);

8) **usluge javnog radiodifuznog servisa, osim usluga komercijalnog karaktera**;

9) vjerske usluge i promet proizvoda neposredno povezan sa vjerskim uslugama koje vrše vjerske zajednice za zadovoljavanje potreba vjernika, u skladu sa propisima koji se odnose na te zajednice;

10)usluge koje obavljaju nevladine organizacije osnovaneu skladu sa propisom kojim se uređuje poslovanje tih organizacija, ukoliko ne postoji vjerovatnoća da će toosloboođenje dovesti do narušavanja konkurencije;"

ostala oslobođenja

Član 27

Plaćanja PDV su oslobođeni (e):

1)usluge osiguranja i reosiguranja, uključujući usluge koje obavljajuposrednici i agenti u osiguranju;

2)promet nepokretnosti, osim prvog prenosa prava svojine, odnosno prava raspolaganja na novoizgrađenom objektu;

3) usluge davanja u zakup ili podzakup kuća za stanovanje, stanova, odnosnostambenih prostora za stalno stanovanje duže od 60 dana, kao i zakup poljoprivrednog zemljišta ili šuma, koji su upisani u zemljišne knjige;

4) bankarske i finansijske usluge, i to:

a) odobravanje i upravljanje (rukovanje) kreditima, kao i odobravanje i upravljanje garancijama, odnosno drugim oblicima osiguranja kredita od strane kreditora;
b) usluge u vezi sa upravljanjem (rukovanjem) depozitima, štednim ulozima, bankarskim računima, obavljanjem platnog prometa, nalozima za isplatu (doznakama), unovčavanjem dospjelih (prispjelih) obaveza, čekova ili drugih instrumenata, osim naplate (utjerivanja) i otkupa dugova;
c) promet, uključujući izdavanjenovčanica (banknota) i kovanica, koje su zakonsko platežno sredstvo u nekoj državi, osim predmeta za zbirke (prim: numizmatičkih zbirki); predmetima za zbirke se po ovoj tački smatrajuzlatne i srebrne kovanice (kovani novac) kao i kovanice od drugog materijala, novčanice (banknote), koje nijesu u opticajukao zakonsko sredstvo plaćanja i kovanice numizmatičke vrijednosti;
d) promet dionicama, odnosno udjelima u društvima, obveznicama i drugim hartijama od vrijednosti, uključujući njihovo izdavanje, osim čuvanja (depozita) hartija od vrijednosti;
e) upravljanje investicionim fondovima;

5)važeće poštanske marke, administrativne i sudske takse i poreske markice;

6) zlato i drugi plemeniti metali koje nabavlja Centralna banka Crne Gore;

7) usluge igara na sreću i zabavnih igara;

oslobađanja kod uvoza proizvoda

Član 28

(1) Plaćanja PDV su oslobođeni:

1) uvezeni proizvodi čiji je promet u Crnoj Gori oslobođen plaćanja PDV;

2) proizvodi koji se u Crnu Goru unose u okviru tranzitnog carinskog postupka;

3) ponovo uvezeni proizvodi, koje u nepromijenjenom stanju uvozi lice koje ih je izvezlo i ako je u skladu sa carinskim propisima oslobođeno plaćanja carine;

4) ponovo uvezeni proizvodi, na kojim su u inostranstvu izvršene usluge i za koje nije bilo priznato pravo odbitaka, odnosno povraćaja PDV;

5) proizvodi uvezeni preko državnih organa ili dobrotvornih humanitarnih organizacija **i organizacija lica sa invaliditetom** koji su namijenjeni za besplatnu podjelu licima u stanju socijalne potrebe. Oslobođenje se ne odnosi na alkoholna pića, duvan i duvanske proizvode, kafu i motorna vozila, osim vozila za spasavanje;

6) uvezeni proizvodi koji su oslobođeni plaćanja carine, a koji su namijenjeni za službene potrebe diplomatskih, konzularnih predstavništava i međunarodnih organizacija i članovima tih organizacija, u okviru limita i pod uslovima propisanim međunarodnim konvencijama o osnivanju tih organizacija, a na osnovu mišljenja ministra nadležnog za inostrane poslove.

7) usluge u vezi sa uvozom proizvoda, ako je njihova vrijednost uključena u poresku osnovicu u skladu sa članom 22 stava 2 tačka 2) ovog zakona;

8) zlato i drugi plemeniti metali, banknote i kovanice (kovani novac), kojeuvozi Centralna banka Crne Gore;

9) uvezeni proizvodi za koje je u skladu sa članom 184 stav 1tač. 2), 3),9)i 13) Carinskog zakona propisano oslobođenjeod plaćanja carine;

10) proizvodi koji su posebno izrađeni za obrazovanje, osposobljavanje ili zapošljavanje slijepih i gluvih, odnosno drugih fizički ili duševno hendikepiranih lica, ako su stečeni besplatno i uvezeni od strane ustanova, odnosno organizacija čija djelatnost je obrazovanje, odnosno nuđenje pomoći tim licima i ako od strane donatora nije izražena komercijalna namjena, na osnovu mišljenja ministarstva nadležnog za poslove socijalnog staranja;

11) putnička vozila, posebno podešena za prevoz invalida u invalidskim kolicima, ali samo ako se uvoze za potrebe lica kome zbog fizičkog hendikepa trebaju invalidska kolica, uz uslovepropisane carinskim propisima;

12) uvoz proizvoda za namjene iz člana 25 tačka 12) ovog zakona.

(2) Bliži načinostvarivanja prava na oslobođenje od plaćanja PDV iz tač. 5), 6) i 12) ovog člana urediće se propisom Ministarstva finansija.

oslobođenja kod privremenog uvoza proizvoda

Član 29

Oslobođeni su od plaćanja PDV proizvodi koji se privremeno uvoze, pod uslovom da su oslobođeni od plaćanja carine prema carinskim propisima.

posebna oslobođenja

Član 30

(1) Plaćanja PDV je oslobođen uvoz proizvoda koji je namijenjen da se:
a) podnese na uvid carinskom organu i kada je dozvoljeno njihovo privremenočuvanje, u skladu sa carinskim propisima;
b)unese u slobodnu carinsku zonu, odnosno u slobodno carinsko skladište;
c) za njih započne postupak carinskog skladištenja ili postupak uvoza radiizvoza po sistemu odlaganja.

(2) Oslobođenje iz stava 1 ovog člana se odnosi i na promet usluga povezanih sa prometom tih proizvoda.

(3) Oslobođenje od plaćanja PDV iz ovog člana ostvaruje se pod uslovom daproizvodi nijesu stavljeni u slobodan promet i da je iznos PDV pri stavljanju u slobodan promet jednak iznosu koji bi morao biti obračunat, ukoliko bitakav promet proizvoda bio oporezovan prilikom unošenja u Crnu Goru.

XIZDAVANJE RAČUNA

obaveza izdavanja računa

Član 31

(1)Poreski obveznik je dužan da za izvršeni promet proizvoda, odnosno usluga izdaračun ili drugi dokumenat koji služi kao račun (u daljem tekstu: račun). Račun seizdaje u dva primjerka, od kojih original zadržava kupac, a kopijuzadržava isporučilac proizvoda, odnosno usluga.

(2) Poreski obveznik je dužan izdati račun i za svako predplaćanje (pretplatu, avans) kojeprimi prije izvršenog prometa proizvoda, odnosno usluga, kao i za svaku naknadnupromjenu poreske osnovice.

(3) Račun je svaki dokument koji izda poreski obveznik ili drugo lice po njegovomnalogu, bez obzira na to u kakvom obliku i pod kakvim nazivom je izdat, na kome je zaračunat promet proizvoda, odnosno usluga.

(4) U slučaju razmjene proizvoda, odnosno usluga, svaki učesnik u razmjeni je dužan da izda račun.

(5) Ako poreski obveznik na računu za izvršen promet proizvoda, odnosno usluga iskaže viši iznos PDV nego što je dužan po zakonu, mora taj viši iznos platiti, osim u slučajevima iz člana 20 stav 9 ovog zakona.

(6) Poreski obveznik može izdati račun u nematerijalizovanom obliku, ukoliko od poreskog organa ima dozvolu za takav oblik izdavanja. Poreski obveznik, koji primi račun u nematerijalizovanom obliku, mora takođe imati dozvolu poreskog organa, inače se smatra da račun nije izdat radi odbitka ulaznogPDV.

osnovni podaci koje sadrži račun izdat poreskom obvezniku i drugim licima

Član 32

(1) Poreski obveznik koji isporučuje proizvode ili vrši usluge drugom poreskom obvezniku mora na računu navesti najmanje sledećepodatke:
1) mjesto, datum izdavanja i redni broj računa;
2) ime (naziv) i adresu poreskog obveznika koji obavlja promet (prodavca) i njegov PDV broj;
3) ime (naziv) i adresu primaoca proizvoda, odnosno korisnika usluga (kupca);
4) datum izvršenog prometa;
5) količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih proizvoda, odnosno vrstu i količinu obavljenih usluga;
6) iznos naknade o izvršenom prometu bez PDV;
7) primijenjenu poresku stopu;
8) iznos obračunatog PDV;
9) ukupni iznos naknade o izvršenomprometu sa uključenim PDV;
10) potpis i pečat izdavaoca računa.

(2) Akose isporučujuproizvodiili obavljaju usluge koje su oslobođene odplaćanja PDV ili se PDV obračunava po “nultoj”stopi, u računu treba navesti da PDV nije zaračunat, sa pozivom na član ovog zakona kojim jepropisananulta stopa, odnosnooslobođenje.

(3) U računu koji poreski obveznik izda drugim licima nije potrebno iskazivati podatke iz stava 1 tač. 3) i 6) ovog člana, ali je dužan iskazati prodajnu vrijednost proizvoda, odnosno usluga sa uključenim PDV i iznos uračunatogPDV.

(4) Poreski obveznik dužan je kupcu proizvoda, odnosno naručiocu usluga izdati račun, bez obzira da li je to kupac, odnosno naručilac zahtijevao. Kupac proizvoda, odnosno korisnik usluga dužan je

račun zadržati neposredno po odlasku iz prodavnice, odnosno drugog poslovnog prostora i pokazati ga na zahtjev ovlašćenog lica poreskog organa.

(5) Obaveza izdavanja računa, u skladu sa st. 3 i 4 ovog člana, se ne odnosi na poljoprivredne proizvođače koji prodaju poljoprivredne proizvode napijacama.

(6) Obaveza izdavanja računa u skladu sa st. 3 i 4 ovog člana se ne odnosi na prodaju duvanskih proizvoda, voznih karata i žetona u putničkom saobraćaju (voz, autobus, žičare), markica, taksi, vrijednosnih papira i obrazaca u poštanskom prometu, periodične štampe i prodaju na automatima. Podaci o prodaji se obezbjeđuju popisom početnih i konačnih zaliha, koji se vrši najmanje jednom u mjesecu.

(7) Poreski obveznik iz stava 4 ovog člana dužan je na svakom prodajnom mjestu vidno istaknuti obavještenje o obavezi izdavanja i uzimanja računa.

(8) Poreski obveznik koji promet proizvoda, odnosno usluga naplaćuje u gotovini, obavezan je taj promet iskazivati preko poreske registar kase.

(9) Bliži propis o upotrebi poreske kase iz stava 8 ovog člana i način evidentiranja prometa proizvoda, odnosno usluga, preko te kase donosi Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

XIPORESKI PERIOD, OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE PDV

poreski period

Član 33

(1) Poreski period je vremenski period za koji poreski obveznik obračunava i plaća PDV.

(2) Poreski period je period od prvog do zadnjeg dana u mjesecu (kalendarski mjesec).

obračunavanje PDV

Član 34

(1) Poreski obveznik obračunava PDV na osnovu iznosa koje zaračunava naoporezivi promet iz izdatih računa za isporučene proizvode, odnosno izvršene usluge u poreskom periodu.

(2) Pod zaračunatim iznosima iz stava 1 ovog člana smatraju se:

1) iznosi na izdatim računima;
2) iznosi plaćenih avansa u skladu sa članom 18 stav 4 ovog zakona;
3) vrijednost izvršenog prometa, odnosno usluga iz čl. 5,6 i 9 ovog zakona;
4) iznosi na računima koje izdaje poreski obveznik sa sjedištem u inostranstvu, u skladu sa članom 20 stav 5 ovog zakona.

podnošenje prijave za obračun PDV

Član 35

(1) Poreski obveznik je dužan poresku obavezu iskazati u mjesečnoj prijavi za obračunPDV;

(2) Poreski obveznik prijavu, iz stava 1 ovog člana, podnosi nadležnomporeskom organu do 15. dana narednog mjeseca po isteku poreskog perioda;

(3) Prijavu iz stava 1 ovog člana poreski obveznik podnosi bez obzira da li je za period za koji se podnosi prijava dužan da plaća PDV;

(4) Prijava iz stava 1 ovog člana sadrži sve podatke potrebne za obračun poreskeobaveze.

(5)Oblik i sadržinu prijave iz stava 1 ovog člana propisuje nadležni poreski organ.

(6)Ako poreski obveznik u propisanom roku ne podnese prijavu za obračun PDV ili nema propisanu dokumentaciju i poreske evidencije, poreski organ može procijeniti poresku obavezu na osnovu obavljene kontrole, upoređivanjem sa poreskim obveznikom koji obavlja sličnu djelatnost ili na osnovu drugih podataka o poslovanju poreskog obveznika.

plaćanje poreske obaveze

Član 36

(1) Poreska obaveza za poreski period dospijeva za plaćanje 15. dana u mjesecu po isteku poreskog perioda.

(2) U roku iz stava 1 ovog člana PDV plaća i lice iz člana 12 tač. 2) i 3) ovogzakona.

(3) PDV pri uvozu proizvoda obračunava se i plaća kao da je to uvozna dažbina na način predviđen carinskim propisima.

XIIODBIJANJE ULAZNOG PDV

uslovi za odbijanje ulaznog PDV

Član 37

(1) Poreski obveznik može prilikom obračunavanja svoje poreske obaveze odbiti PDV, koji je dužan da plati ili je platio prilikom nabavke proizvoda, odnosnousluga od drugog poreskog obveznika, prilikom uvoza proizvoda i kao primalac (korisnik) usluge (u daljem tekstu: ulazni PDV), ako je te proizvode,odnosno usluge upotrijebio (iskoristio) ili će ih iskoristiti u svrhe obavljanja djelatnosti za koje se plaća PDV.

(2)Poreski obveznik može odbiti ulazni PDV i od proizvoda i usluga, koje je upotrijebio za obavljanje djelatnosti van Crne Gore, pod uslovom da bi pravo na odbitak ulaznog PDV bilo priznato da je djelatnost obavljena u Crnoj Gori.

(3) Poreski obveznik ne smije odbiti ulazni PDV:

1) od proizvoda i usluga koje je iskoristio za promet proizvoda, odnosno usluga, za koji je propisano oslobođenje plaćanja PDV, ako ovim zakonom nije drugačije određeno;
2) od proizvoda i usluga, koje je iskoristio za obavljanje djelatnosti van Crne Gore, ukoliko mu pravo na odbitak ulaznog PDV ne bi bilo priznato da je tu djelatnost obavio u Crnoj Gori.

(4) Poreski obveznik može odbiti ulazni PDV, koji se odnosi na promet proizvoda, odnosno usluga, koji su oslobođeni plaćanja PDV:

1)na osnovu člana 25, člana 28 tačka 7) i člana 30 ovog zakona;

2)na osnovu člana 27, tač.1 i 4a) do 4d) ovog zakona, ako se vrše za naručioca usluge, koji ima sjedište, odnosno stalnu poslovnu jedinicu izvan Crne Gore ili, ako su te usluge neposredno povezane sa proizvodim namijenjenim izvozu.

(5) Poreski obveznik ne smije odbiti ulazni PDV od:

1) plovnih objekata namijenjenih za sport i rekreaciju,putničkih automobila i motocikala, goriva i maziva i rezervnih djelova i usluga usko povezanih sa njima, osim zaplovne objekte, odnosno vozila koja su namijenjena za:dalju prodaju, iznajmljivanje (rent-a-car), prevoz lica i dobara (taxi) i obuku vozača za upravljanje navedenimprevoznim sredstvima*;*

2) izdataka za reprezentaciju;

(6) Poreski obveznik smije odbiti ulazni PDV ako:

2) je iskazan u računima iz člana 32 ovog zakona;
3) je iskazan u carinskim deklaracijama;
4) je plaćen na osnovu člana 39 stav 2 i člana 43 stav 3 ovog zakona.

(7) Poreski obveznik može odbiti ulazni PDV u poreskom periodu u kojem jeprimio račun za njemu izvršen promet proizvoda i usluga, odnosno carinskedeklaracije za uvezene proizvode.

(8) Ako poreski obveznik primi račun u kojem je iskazan PDV od lica koje ga po ovom zakonu ne smije izdati, ne smije odbiti iskazani PDV kao ulazni PDV,čak i ako neovlašteno lice taj PDV plati.

(9) Ako poreski obveznik primi račun, na kome je iskazan veći iznos PDV odi znosa utvrđenog na osnovu ovog zakona, taj veći iznos ne smije se odbitikaoulazni PDV, bez obzira da li je taj PDV bio plaćen.

Izračunavanje odbitnog dijela ulaznog PDV

Član 38

(1) Poreski obveznik koji obavlja dijelom oporezivi, a dijelom oslobođeni promet proizvoda, odnosno usluga ima pravo na odbitak ulaznog PDV samo u dijelu koji se odnosi na oporezivi promet.

(2) Raspodjelu ulaznog PDV na dio koji se može odbiti i na dio koji se ne možeodbiti, poreski obveznik mora izvršiti prije podnošenja obračuna PDV.

(3) Ulazni PDV se utvrđuje za cjelokupni promet proizvoda, odnosno usluga, takošto se iskazuje:

1) u broiocu: cjelokupan iznos godišnjeg prometa, osim PDV koji se odnosina promet sa pravom odbitka ulaznog PDV, a

2) u imeniocu: iznos, koji je uključen u broiocu i cjelokupni iznos godišnjeg prometa na koji poreski obveznik nema pravo odbitkaulaznog PDV, uključujući subvencije i dotacije, osim subvencija iz člana20 stav 1 ovog zakona.

(4) U obračunu odbitnog dijela PDV se ne uračunava:

1) iznos koji se odnosi na opremu, koju je poreski obveznik otuđiou okviru obavljanja svoje djelatnosti;

2) iznos prometa finansijskih usluga, ako se obavljaju povremeno (periodično);

3)iznos prometa nepokretnosti, ako se promet obavlja povremeno(periodično).

(5) Odbitni dio PDV utvrđuje se kao procenat od godišnje (kalendarske) osnovicei zaokružuje kao cijeli broj naviše.

(6) **Privremeni odbitni** udio PDV za tekuću godinu utvrđuje se na osnovu podataka o prometu iz prethodne godine, a ako tih podataka nema ili ako suti iznosi neznatni, odbitni dio utvrđuje poreski obveznik na osnovu sopstvene procjene uz pismenu saglasnost nadležnog poreskog organa;

(7) Poreski obveznik u poslednjem poreskom periodu, odnosno poreskom periodu u kalendarskoj godini vrši ispravku privremenog odbitnog dijela ulaznog PDV iz stava 6 ovog člana, primjenom procenta koji se primjenjuje na iznos ulaznog PDV za sve poreskeperiode u kalendarskoj godini.

(8) Ministarstvo finansija bliže uređuje način utvrđivanja i ispravkedbitnog dijela ulaznog PDV.

(9) Izuzetno od stava 3 ovog člana, poreski obveznik može utvrditi odbitni dioPDV pojedinačno za svaku oblast svoje djelatnosti ukoliko po tim oblastima odvojeno vodi knjigovodstvo i ako za to pribavi pismenu saglasnostnadležnog poreskog organa.

ispravka odbitka ulaznog PDV

Član 39

(1) Odbitak ulaznog PDV, koji je poreski obveznik izvršio u skladu sa ovimzakonom, mora se ispraviti, u slučaju:

1) ako se naknadno utvrdi da je odbitak ulaznog PDV obračunat u višem ili nižem iznosu od iznosa koji je poreski obveznik bio dužan da plati;
2) ako se po poreskom obračunu pokaže da je došlo do promjene činilaca bitnih za obračun odbitnog iznosa ulaznog PDV (promjena cijena, odnosno otkazivanja ugovorenih nabavki i sl.).

(2) Ako se u toku perioda od pet godina od kalendarske godine u kojoj je počela da se koristi oprema izmijene uslovi koji su u toj godini bili opredjeljujući zaodbitak ulaznog PDV, ispravka ulaznog PDV se vrši za period od izmjene okolnosti. Za nepokretnosti se, umjesto perioda od pet godina, uzima u obzirperiod ***od 10*** godina.

(3) Početkom korišćenja opreme, odnosno nepokretnosti iz stava 2 ovog člana,smatra se poreski period u kojem je izvršen (odnosno nije izvršen) odbitak ulaznog PDV.

(4) Opremom iz stava 2 ovog člana smatra se oprema, koja se na osnovu propisa o računovodstvu uključuje u opredmećena (materijalna) osnovna sredstvaporeskog obveznika.

(3) Ispravka odbitka ulaznog PDV se može izvršiti, ukoliko je razlika veća od 30 Eura.

odbitak ulaznog PDV kod otpočinjanja obavljanja oporezive djelatnosti

Član 40

(1) Danom pravosnažnosti registracije, poreski obveznik koji otpočne sa obavljanjem djelatnosti stiče pravo na srazmjerni odbitak ulaznog PDV za proizvode koje ima na zalihama prije pravosnažnosti registracije. Srazmjerni odbitak ulaznog PDV utvrđuje poreski organ na osnovu kniigovodstvenih podataka poreskog obveznika i podataka o uporednim (primjerenim)zalihama proizvoda za obavljanje istorodne djelatnosti kod drugih poreskih obveznika.

(2) Poreski obveznik iz stava 1 ovog člana može odbiti ulazni PDV srazmjerno izvršenom prometu, s tim što po tom osnovu nema pravo na povraćaj poreza.

Član 41 briše se.

XIIIPOSEBNI POSTUPCI OPOREZIVANJA

mali obveznici

Član 42

(1)Izuzetno od člana 13 stav 1 ovog zakona, lice koje za posljednjih 12 mjeseciostvari promet proizvoda, odnosno usluga u vrijednosti koja ne prelazi,odnosno nije vjerovatno da će preći iznos od 18 000 Eura, nije poreski obveznik u smislu ovog zakona.

(2) Lice iz stava 1 ovog člana ne smije obračunavati i iskazati PDV na računima, nema pravo na odbitak ulaznog PDV i ne vodi knjigovodstvo u skladu sa ovim zakonom.

(3) Lice iz stava 1 ovog člana može nadležnom poreskom organu, po svomnahođenju, podnijeti zahtjev za otpočinjanje obračunavanja i plaćanja PDV. Poreski organ, na osnovu pismenog zahtjeva, donosi rješenje o upisu u registar za plaćanje PDV za period koji ne može biti kraći od tri godine.

(4)Odredbe ovog člana ne odnose se na poreske obveznike kojima je sjedišteizvan Crne Gore.

poljoprivrednici

Član 43

(1) Poljoprivrednik koji nije obveznik PDV po osnovu isporuke poljoprivrednih išumskih proizvoda, odnosno usluga (u daljem tekstu: poljoprivrednik), ima pravo na paušalnu nadoknadu ulaznog PDV (u daljem tekstu: paušalna nadoknada), pod uslovima i na način određen ovim članom.

(2) Paušalna nadoknada, iz stava 1 ovog člana, se priznaje samo poljoprivrednicima koji izvrše promet poljoprivrednih i šumskih proizvoda, odnosno usluga poreskim obveznicima iz ovog zakona.

(3) Poreski obveznici iz stava 2 ovog člana, za koje je izvršen promet proizvoda, odnosno usluga od strane poljoprivrednika, dužni su u vrijednost (cijenu) tog prometauračunati iznos paušalne nadoknade u visini **5**% od otkupne vrijednosti proizvoda, odnosno usluga.

(4) Poreski obveznici iz stava 3 ovog člana, imaju pravo da paušalnu nadoknadu odbiju kao ulazni PDV, pod uslovima utvrđenim ovim zakonom.

(5) Poljoprivredniku, iz stava 1 ovog člana, priznaje se pravo na paušalnu nadoknadu, ukoliko je prethodno pribavio saglasnost nadležnog poreskog organa.

(6)Bliži propis o uslovima i načinu ostvarivanja prava iz ovog člana donosi **Ministarstvo finansija.**

usluge putničkih agencija i organizatora putovanja

Član 44

(1) Putnička agencija i organizator putovanja (u daljem tekstu: putnička agencija), koja radi u svoje ime, a tom prilikom koristi proizvode i usluge drugih poreskih obveznika može obračunavati i plaćati PDV u skladu sa ovim članom.

(2) Sve usluge koje putnička agencija izvrši u vezi sa putovanjem, smatraju se jednom uslugom putničke agencije putniku.

(3) PDV se plaća prema sjedištu putničke agencije od iznosa koji predstavlja razliku između cjelokupnog iznosa koji plaća putnik, u koji nije uključen PDV i stvarnih troškova putničke agencije za nabavke i usluge, koji realizuju drugi poreski obveznici, ako je neposredni korisnik tih usluga putnik.

(4) Ako nabavku proizvoda, odnosno usluga, koje sa putničkom agencijom obavljaju drugi poreski obveznici, izvrše izvan Crne Gore, PDV se ne plaća u skladu sa ***članom 17 stav 1*** ovog zakona. Ukoliko je promet proizvoda i usluga djelimično izvršen u Crnoj Gori, a djelimično izvan Crne Gore, PDV se ne plaća na dio koji je obavljen izvan Crne Gore.

(5) Putnička agencija nema pravo na odbitak PDV, koji zaračunavaju drugi poreski obveznici prilikom prometa proizvoda, odnosno usluga izvršenih neposredno putniku.

(6)Odredbe ovog člana se ne odnose na putničke agencije, koje rade kao posrednici i podnose obračun, u skladu sa članom 20 stav 8 tačka 2) ovog zakona.

upotrebljavani proizvodi, umjetnički predmeti i antikviteti

Član 45

(1) Poreski obveznik, koji u okviru obavljanja djelatnosti, bilo da radi u svoje ime ili u ime drugog lica u skladu sa ugovorom, na osnovu kojeg se plaća provizija za kupovinu ili prodaju i koji nabavlja, odnosno kupuje ili stiče upotrebljavane proizvode, umjetničke predmete, zbirke i starine u cilju dalje prodaje (u daljem tekstu: preprodavac), može obračunavati i PDV u skladu sa ovim članom i čl. 46 i 47 ovog zakona.

(2)Korišćenim proizvodom se smatra svaka pokretna stvar koja je namijenjena za dalju upotrebu takva kakva je (u stanju u kom je nabavljena) ili nakon popravke, osim umjetničkih predmeta, zbirki i starina, plemenitih metala i dragog kamenja. Plemenutim materijalima smatraju se: srebro (uključujući

srebro kombinovano sa zlatom i platinom), zlato (uključujući zlato kombinovano sa platinom), platina i svi predmeti koji su izrađeni od navedenih metala (kovina), ako naknada za promet odnosnog metala ne

prelazi tržišnu vrijednost. Dragim kamenjem sesmatraju: dijamanti, rubini, safiri, smaragdi, bilo da su obrađeni ili neobrađeni, ako nijesu ugrađeni, odnosno nanizani.

(3) Umjetničkim predmetima smatraju se:

1) slike, crteži i pasteli, kolaži i slične dekorativne table, ako ih autori izrađuju ručno;
2) originalne gravure, otisci i litografije, ako ih je autor izadio ručno u ograničenom broju u crnobijeloj boji ili u boji jedne ili više ploča bez obzira na postupak i materijal, koji je korišćen, osim ukoliko je korišćen mahanički ili fotomehanički postupak;
3) originalne skulpture i kipovi od bilo kojeg materijala, ako ih izradi autor i skulpturni odlivci čija izrada je ograničena na osam kopija, ukoliko je nadzire autor ili njegov nasljednik;
2) tapiserije i ručno izrađeni tekstilni zidni predmeti na osnovu originalnog umjetničkog djela pod uslovom da nema više od osam kopija od svakog;
3) unikatni predmeti od keramike izrađeni isključivo od strane autora i sanjegovim potpisom;
4) slike (oslikavanja) na bakru (bakrotisci), izrađene isključivo ručno,

ograničene na osam označenih kopija, na kojima je potpis autora

ili studija (ateljea), osim proizvoda draguljara (dragocjenosti, nakit,

zlatara i filigrana);

5) umjetničke fotografije, koje snimi, odnosno (otisne), natisne (naštampa) autor ili su snimljene pod njegovim nadzorom, ako su potpisane i označene brojem i ograničene na 30 kopija, u svim veličinama.

(4)Zbirkama se smatraju:

1) poštanske marke i vrijednosnice, prigodne koverte prvog izdanja, natisnute, frankirane pismene pošiljke, korišćene ili nekorišćene, s tim da nijesu u opticaju, odnosno nijesu namijenjene za upotrebu;
2) zbirke i primjerci koje imaju zoološku, botaničku, minerološku, anatomsku, istorijsku, arheološku, paleontološku, etnografsku ili numizmatičku vrijednost (značaj).

(5)Starinama se smatraju predmeti iz carinske tarife, osim umjetničkih predmeta

i zbirkikoji su stari više od 100 godina.

(10) Ako preprodavac istovremeno obračunava i plaća PDV po opštem postupku, po tom postupku mora u svom knjigovodstvu obezbijediti odvojeno iskazivanje prometa iobračunavatii plaćati PDV za svaku stavku posebno.

(11) Preprodavac je dužan poreskom organu podnijeti prijavu za oporezivanje po posebnom postupku svakih 15 dana prije početka mjeseca u kojem namjerava otpočeti obračunavati PDV po tom postupku. PDV po posebnom postupku počinje se obračunavati prvog dana narednog mjeseca u kome je podnijeta prijava za oporezivanje po posebnom postupku. Period obračunavanja PDV čiji je način utvrđen ovim članom, ne može biti kraći od 24 mjeseca.

(12) Preprodavac može obračunavati PDV po posebnom postupku, ako je pribavio ili stekao proizvode iz stava 1 ovog člana, od:

1) lica koje nije poreski obveznik;
2) drugog poreskog obveznika koji, u skladu sa ovim zakonom, za taj proizvod nije imao pravo na odbitak ulaznog PDV;
3) poreskog obveznika iz člana 42 stav 1 ovog zakona, ako seradi o poslovnim sredstvima;
4) od drugog preprodavca.

(9) Preprodavac koji obračunava PDV po ovom članu i po čl. 46 i 47 ovog zakona ne smije na računima koje izdaje iskazati PDV.

poreska osnovica za upotrebljavane proizvode, umjetničke predmete, zbirke i antikvitete

Član 46

(1) Poreska osnovica kod prometa proizvoda iz člana 45 ovog zakona je ostvarena razlika između prodajne i nabavne cijene preprodavca tih proizvoda, umanjena za PDV na turazliku.

(2)Nabavna cijena preprodavca obuhvata cjelokupnu naknadu(u novcu, stvarima ili uslugama), uključujući sve dažbine (poreze), provizije, troškove i davanja koja je platio preprodavac licu od koga je pribavio predmetni proizvod.

(3) Prodajna cijena preprodavca obuhvata cjelokupnu naknadu koju je ili će preprodavac primiti od kupca ili trećeg lica, uključujući subvencije neposredno povezane sa timprometom, poreze i sva druga davanja, posredne troškove nabavke, proviziju, troškove pakovanja, prevoza i obezbjeđenja koje preprodavac zaračuna kupcu,uključujući i PDV.

(4) Ako je nabavna cijena veća od prodajne cijene proizvoda, smatra se da je poreska osnovica jednaka nuli (0).

drugi slučajevi prometa predmeta umjetničke vrijednosti, zbirki i antikviteta

Član 47

(1)Preprodavac može obračunavatiPDV na razliku nabavne i prodajne cijene i kod prometa:

1) predmeta umjetničke vrijednosti, zbirki i antikviteta (starina) koje sam uvozi;
2) predmeta umjetničke vrijednosti koje pribavi neposredno od autora ili zakonitih nasljednika;

(2) Period (razdoblje) obračunavanja PDV, po ovom članu, ne može biti kraći od 24mjeseca.

(4) Izuzetno od stava 1 ovog člana, preprodavac može obračunavati PDV po opštem postupku u slučaju pojedinačnog prometa proizvoda iz stava 1 ovog člana. U tomslučaju smije odbiti ulazni PDV koji je platio ili mu je bio zaračunat i to u poreskomperiodu u kojem je obavio promet proizvoda.

(4) Poreska osnovica na promet proizvoda iz stava 1 ovog člana je ostvarena razlika između prodajne cijene preprodavca za odnosne proizvode i nabavne cijenepreprodavca za te proizvode, umanjena za PDV na tu razliku.

(5) Nabavna cijena prilikom uvoza je iznos koji je jednak poreskoj osnovici prilikom uvoza proizvoda, uvećana za PDV, obračunat ili plaćen prilikom uvoza tog proizvoda. Nabavna cijena iz stava 1 tačka 2) ovog člana je cjelokupna naknada, uključujući sve poreze, provizije, troškove i dažbine koje je platio preprodavac licu od kojeg je pribavio te proizvode.

(6) Prodajna cijena preprodavca obuhvata cjelokupnu naknadu koju je ili će preprodavac primiti od kupca ili trećeg lica, uključujući subvencije neposredno povezane sa tim prometom, poreze i sve druge dažbine, zavisne troškove nabavke (provizija, troškovi pakovanja, prevoza i osiguranja) koje preprodavac zaračuna kupcu, uključujući i PDV.

(7) Ako je nabavna cijena veća od prodajne cijene predmetnog proizvoda smatra se da je poreska osnovica jednaka nuli (0).

(8) Preprodavac koji izvrši promet proizvoda po ovom članu ne smije odbiti ulazni PDV za tako pribavljene ili uvezene proizvode.

(9) Odredbe člana 46 st. 2. i 3. ovog zakona se primjenjuju i na promet proizvoda iz ovog člana.

promet proizvoda na licitaciji

Član 48

(1)Poreski obveznik koji, u okviru obavljanja djelatnosti, bilo da radi u svoje ime ili uime drugog lica u skladu sa ugovorom na osnovu kojeg se plaća provizija zakupovinu ili prodaju i koji nudi upotrebljavane proizvode, predmete umjetničke vrijednosti, zbirke ili starine (antikvitete), za prodaju na licitaciji (u daljem tekstu: licitant) u svrhu prodaje najboljem licitantu, PDV može da obračunava u skladu sa ovim članom i članom 49 ovog zakona.

(2) Ako licitant istovremeno obračunava PDV u skladu sa opštim postupkom (pravilom) ipo posebnom postupku, dužan je u svom knjigovodstvu obezbijediti odvojeno iskazivanje prometa proizvoda i obračun PDV za svaku stavku posebno.

(3) Licitant obračunava PDV u skladu sa stavom 1 ovog člana ako nastupa u ime

punomoćnika (upravnika – principala) koji je:

1) lice koje nije poreski obveznik;
2) drugi poreski obveznik koji, u skladu sa ovim zakonom, za te proizvode nemapravo na odbitak ulaznog PDV;
3) poreski obveznik iz člana 42 stav 1 ovog zakona, ako se radi o njegovim poslovnim sredstvima;
4) preprodavac iz člana 45 ovog zakona;

poreska osnovica kod prometa proizvoda na licitaciji

Član 49

(1) Poreska osnovica na promet proizvoda iz člana 48 ovog zakona je ostvarena razlika između cijene ostvarene na licitaciji i iznosa koji je platio licitant punomoćniku za izvršen promet proizvoda sa uključenim iznosom PDV, koji je licitator dužan platiti na svoju proviziju.

(2) Iznos koji je licitant dužan platiti punomoćniku (principalu) je jednak razlici između postignute cijene proizvoda na licitaciji i iznosa provizije, koju je ili će dobiti licitant od svog punomoćnika po ugovoru po kojem se provizija plaća od prometa.

(3) Cijena ostvarena na licitaciji obuhvata cjelokupni iznos uključujući poreze i sva druga davanja, posredne troškove nabavke (provizija, troškovi pakovanja, prevoza i obezbjeđenja), koje kupac plaća licitantu za te proizvode.

(4) Licitant je dužan da za svaki promet proizvoda na licitaciji izda kupcu i punomoćniku (principalu) račun. Na računu, koji izda kupcu, dužan je navesti cijenu proizvoda dostignutu na licitaciji, poreze i druga davanja, posredne troškove nabavke (provizija, troškovi pakovanja, prevoza i obezbjeđenja) koje zaračunava licitator kupcu. Na računu ne smije odvojeno biti iskazan PDV.

(5) Licitant, na dokumentu koji izdaje punomoćniku, mora odvojeno iskazati: iznos, tj. cijenu postignutu na licitaciji, umanjenu za iznos provizije koju je ili će primiti od punomoćnika.

(6) Ako je licitant izdao račun punomoćniku (principalu), koji je poreski obveznik,

smatra se kao da ga je izdao punomoćnik.

(7) Smatra se da je punomoćnik (principal) obavio promet u trenutku prodaje proizvodalicitantu na licitaciji.

XIVPOVRAĆAJPDV

povraćaj ulaznog PDV

Član50

(1) Ako je iznos poreske obaveze (izlazni porez) u poreskom periodu manji od iznosaulaznog PDV, koji poreski obveznik može odbiti u istom poreskom periodu, razlika mu se priznaje kao poreski kredit za naredni poreski period, odnosno na zahtjev vraća se **u roku od 60 dana od dana podnošenja prijave za obračun PDV.**

(2) Poreskom obvezniku koji pretežno izvozi proizvode i poreskom obvezniku koji u više od tri uzastopna obračuna PDV iskazuje višak ulaznog PDV, razlika PDV ***vraća se*** **u roku od 30 dana od dana podnošenja prijave za obračun PDV.**

(3) Ukoliko je poreskom obvezniku istekao rok za plaćanje drugih poreza, razlika po osnovu PDV mu se umanjuje za iznos poreskog duga.

(4) Poreskom obvezniku koji je ostvario pravo na povraćaj ulaznog PDV, a istovremeno ima obaveze po osnovu carinskog duga (po osnovu PDV), na njegov zahtjev, može se odobriti preusmjeravanje tih sredstava za plaćanje PDV pri uvozu.

(5) Bliže uslove i način povraćaja ulaznog PDV iz ovog člana donosi **Ministarstvofinansija.**

povraćaj PDV poreskim obveznicima koji nemaju sjedište u Crnoj Gori

Član 51

(1)Poreski obveznik koji nema sjedište u Crnoj Gori ima pravo na povraćaj ulaznog PDV koji mu je zaračunat na osnovu obavljenog prometa proizvoda, odnosno usluga od strane poreskih obveznika u Crnoj Gori ili mu je zaračunat prilikom uvoza proizvoda u Crnu Goru, pod uslovima i na način utvrđen ovim zakonom.

(2) Poreski obveznik iz stava 1 ovog člana ima pravo na povraćaj ulaznog PDV, ako:

1) je proizvod nabavljen, odnosno uvezen, a usluge izvršene u svrhu obavljanja djelatnosti koju u inostranstvu obavlja pod uslovima pod kojima bi za tu djelatnost, ukoliko bi se obavljala u Crnoj Gori, bilo priznato pravo na odbitak ulaznog PDV;
2) u periodu za koji mu je priznato pravo na povraćaj ulaznog PDV ne izvrši promet proizvoda, odnosno usluga koji se smatra prometom izvršenim u Crnoj Gori, osim:

a)usluga prilikom uvoza proizvoda u vezi sa članom 22 stav 2

tačka 2) ovog zakona; usluga pri izvozu u skladu sa članom 25

ovog zakona iusluga uvoza u skladu sa članom 30

ovog zakona;

b)usluga na koje PDV mora biti plaćen od strane lica kojem je uslugaizvršena.

(3) Poreski obveznik ima pravo na povraćaj ulaznog PDV u obračunskom periodu, na osnovu zahtjeva koji podnosi nadležnom organu.

(4) Bliže uslove koje mora ispunjavati poreski obveznik radi priznavanja prava na povraćaj ulaznog PDV, rokove za podnošenje zahtjeva za povraćaj, period na koji se odnosi zahtjev, minimalni iznos na koji zahtjev može da glasi i postupak vraćanja poreza, uključujući i rok povraćaja propisuje **Ministarstvo finansija.**

povraćaj PDV u putničkom prometu

Član 52

(1) Kupac – fizičko lice koje u Crnoj Gori nema stalno ni privremeno prebivalište ima pravo na povraćaj PDV za proizvode koje nabavi u Crnoj Gori i koje iznese iz Crne Gore.

(2) Pravo na povraćaj iz stava 1 ovog člana ne odnosi se na mineralna ulja, alkohol i alkoholna pića i na duvanske proizvode.

(3) Bliže propise o uslovima i načinu povraćaja poreza, minimalnoj vrijednosti nabavke, za koju lice iz stava 1 ovog člana ima pravo na povraćaj PDV, sadržini zahtjeva za povraćaj i obavezi prodavca prilikom povraćaja PDV i obračuna njegove poreske obaveze donosi **Ministarstvo finansija**.

XVKNJIGOVODSTVO PORESKOG OBVEZNIKA I ČUVANJE DOKUMENTACIJE

knjigovodstvo poreskog obveznika

Član 53

(1)Poreski obveznik je dužan da u svom knjigovodstvu obezbijedi sve

podatke potrebne za pravilno i pravovremeno obračunavanje i plaćanje PDV,

anaročito o:

1) ukupnoj vrijednosti obavljenog prometa proizvoda, odnosno usluga; vrijednosti prometa proizvoda, odnosno usluga po **propisanim stopama (opštoj i sniženoj)**; vrijednosti obavljenog prometa za koji je propisana nulta stopa;vrijednost obavljenog prometa proizvoda, odnosno usluga za koje je propisano oslobođenje PDV;
2) obračunatom PDV po izdatim računima za obavljen promet proizvoda, odnosno usluga;
3) ukupnoj vrijednosti nabavljenih proizvoda, odnosno usluga; vrijednosti nabavljenih proizvoda, odnosno usluga sa zaračunatim PDV po propisanim stopama; vrijednosti nabavljenih proizvoda, odnosno usluga sa zaračunatim PDV po nultoj stopi; vrijednosti nabavljenih proizvoda, odnosno usluga oslobođenih od PDV;
4) obračunatom PDV na računima za primljene proizvode i usluge **po propisanim stopama** (ulazni PDV);
5) obavezi plaćanja i o plaćanju PDV;
6) potraživanjima po osnovu povraćaja ulaznog PDV i njegovoj isplati, odnosno prenosu za plaćanje u naredni poreski period;

(2) Podatke iz stava 1 tač. 1) do 5) ovog člana, poreski obveznik je dužan iskazati zaporeski period u kome se plaća PDV.

(3) Poreski obveznik koji vodi zalihe proizvoda po prodajnim cijenama sa uračunatimporezom dužan je, pored podataka iz stava 1 ovog člana, iskazati i podatke o PDV.

(4) Poreski obveznik je dužan, radi obezbjedjivanja podataka o izdatim i primljenim računima, voditi knjigu izdatih i knjigu primljenih računa.

(5) Poreski obveznik koji uvozi proizvode dužan je da vodi posebnu evidenciju o ulaznom PDV plaćenom prilikom uvoza proizvoda.

(6) Sadržaj knjige primljenih i knjige izdatih računa propisuje **Ministarstvo finansija**.

čuvanje dokumentacije

Član 54

(1) Poreski obveznik je dužan čuvati svu primljenu i izdatu dokumentaciju, a naročito: primljene i izdate račune, dokumenta o ispravkama računa, dokumenta o obavljenom uvozu i izvozu, finansijsku dokumentaciju, dokumenta na osnovu kojih je ostvario oslobodjenje od PDV, obračune PDV i sve druge knjigovodstvene isprave koje se odnose na promet proizvoda i usluga, odnosno na uvoz proizvoda i značajne su za obračunavanje i plaćanje PDV, najmanje 5 godina po isteku godine na koju se te isprave odnose.

(2) Izuzetno od odredbe stava 1 ovog člana, dokumentacija koja se odnosi na oporezivanje nepokretnosti, čuva se najmanje 20 godina po isteku godine na koju se ta dokumentacija odnosi.

(3) Lica iz člana 42 stava 1 ovog zakona dužna su, u periodu iz stava 1 ovog člana, čuvati sva dokumenta koja su im izdata u vezi sa prometom proizvoda, odnosno usluga koji im je obavljen, kao i o uvozu proizvoda.

XVIREGISTRACIJA PORESKIH OBVEZNIKA

registracija za PDV

Član 55

(1) Poreski obveznik je dužan da obavijestiporeski organ o početku, izmjeni i prestanku obavljanja djelatnosti za koju je obavezan da obračunava i plaća PDV, ukoliko ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Poreski organ će svakom licu iz stava 1 ovog člana izdati rješenje o upisu u poreski registar za PDV.

(3) Lice koje po prvi put postaje, odnosno može postati poreski obveznik, dužno je poreskom organu podnijeti prijavu za registraciju najkasnijedo 20. dana kalendarskog mjeseca, koji slijedi mjesec u kojem je izvršilo, odnosno postoji vjerovatnoća da će izvršiti promet proizvoda, odnosno usluga u visini koja prelazi iznos iz člana 42 stav 1 ovog zakona. Svojstvo poreskog obveznika se stiče danom koji poreski organ utvrdi u rješenju o registraciji za PDV koje izdaje u roku od 15dana od prijema prijave.

(4) Svako lice koje raspolaže proizvodima, za koje se po ovom zakonu smatra da promet tih proizvoda obavlja poreski obveznik u okviru obavljanja djelatnosti, dužno je poreskom organupodnijeti prijavu za registraciju u roku od 15 dana od dana sticanja prava raspolaganja proizvodima.

(5) Ako lice iz st. 3 i 4 ovog člana ne podnese prijavu za registraciju u propisanom roku, poreski organ će izvršiti registraciju po službenoj dužnosti.

(6) Poreski organ uspostavlja i vodi registar lica koja su ili postoji mogućnost (vjerovatnoća) da budu poreski obveznici po ovom zakonu, odnosno lica koja raspolažu proizvodima za koje se po ovom zakonu smatra da vrše oporezivi promet.

(7) Oblik i sadržinu prijave za registraciju za PDV propisuje **Ministarstvo finansija.**

prestanak registracije

Član 56

(1) Poreskom obvezniku koji za posljednjih 12 mjeseci, odnosno u posljednjoj kalendarskoj godini ne ostvari promet u visini određenoj članom 42 stav 1 ovogzakona poreski organ može, na njegov zahtjev, izdati rješenje o prestankuregistracije za PDV.

(2) Ako poreski obveznik prestane obavljati djelatnost, poreski organ odlučuje o prestanku registracije za PDV po službenoj dužnosti.
(3) Poreski obveznik je dužan, prije prestanka registracije, obračunati i platiti PDV na sve pribavljene proizvode do dana odjave i popisati zalihe proizvoda. Poreski obveznik je dužan na zalihe proizvoda namijenjene za ličnu upotrebu obračunati PDV.

(4) Poreski organ izdaje rješenje o prestanku registracije nakon podmirivanja poreskih obaveza iz stava 3 ovog člana.

XVIIKONTROLA OBRAČUNAVANJA I PLAĆANJA PDV

Član 57

(1)Kontrolu obračunavanja i plaćanja PDV vrši poreski organ, u skladu sazakonom kojim je uređen poreski postupak.

(2) Ukoliko poreski obveznikne podnese obračun PDV ili podnese u nepotpunom obliku ili ako poreski organ utvrdi da poreska obaveza nije pravilno obračunata, kao i u pogledu zateznih kamata, pravnih sredstava i svih pitanja postupka i nadležnosti poreskog organa koja nijesu uređena ovim zakonom, primjenjuje se zakon kojim je uređen poreski postupak;

(3) Kontrolu obračunavanja i plaćanja PDV prilikom uvoza proizvoda vrši carinski organ, u skladu sa carinskim propisima kao da je PDV uvozna dažbina.

XVIIIKAZNENE ODREDBE

poreskiprekršaj

Član 58

(1) Novčanom kaznom od **desetostrukog** do stostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik:

1) ako kupcu proizvoda, odnosno naručiocu usluge ne uruči račun (član 32stav 4);

(2) ako ne podnese **ili** u propisanom roku ne podnese obračun PDV (član 35);

3) ako nepravovremeno podnese prijavu za oporezivanje po posebnom postupku (član 45 stav 7);
4) ako ne obavijesti poreski organ o početku, izmjeni ili prestanku obavljanja djelatnosti (član 55 stav 1);
5) ako prijavu za registraciju ne podnese u propisanom roku (član 55 stav 3);
6) ako na dan 31. mart 2003. godine ne izvrši popis neplaćenih računa i nepodnese ga poreskom organu u propisanom roku (član 66);
7) ako na dan 31. mart 2003. godine ne popiše proizvode na zalihama (član 67 st. 1 i 2);
8) ako na dan 31. mart 2003. godine ne popiše zalihe proizvoda u kojima je sadržan porez na promet i ne dostavi popisne liste nadležnom poreskom organu u propisanom roku (član 68);
9) ako na svakom prodajnom mjestu vidno ne istakne obavještenje o obavezi izdavanja i uzimanja računa(član 32 stav 7);
10) ako ne iskaže gotovinski promet preko poreske registar kase (član 32 stav 8).

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od petostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

poreski prekršaj

Član 59

(1)Novčanom kaznom od dvadesetostrukog do tristastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik:

1) ako PDV ne obračunava u trenutku nastanka obaveze u skladu sa članom18 ovog zakona;

2)ako PDV ne obračunava od osnovice u skladu sa članom 20 ovog zakona;

3)ako ne izda račun i ne zadrži kopije računa (član 31 stav 1);

4)ako ne iskaže na računu propisane podatke (čl. 32 st. 1, 3, i 4);

5) ako ne obračuna ili nepravilno obračuna PDV (član 34);

5a)ako u propisanom roku ne uplati PDV (član 36);

6)ako nepravilno obračuna iznos ulaznog PDV (čl. 37, 38, 39, 40 i41);

7)ako obračunava i na računima iskazuje PDV i odbija ulazni PDV

suprotno odredbi člana 42 ovog zakona;

8)ako kod nabavke imovine ne izvrši ispravku ulaznog PDV

za nepokretnost (čl.7 i 39);

9) ako kao preprodavac korišćenih (polovnih) proizvoda, umjetničkih predmeta zbirki i starina (antikviteta), ne obračuna PDV u skladu sa čl. 45, 46 i 47 ovog zakona;

10)ako kao licitator (licitant) ne obračunava PDV u skladusa čl. 48 i 49 ovog zakona;

11)ako u računu iskazuje PDV (član 45 stav **9** i član 49 stav 4);

12)ako u računu ne navede cijenu ostvarenu (dostignutu) na licitaciji, porezei druge dažbine i **posredne** troškove nabavke (član 49 stav **4**);

13) ako na dokumentu ne navede odvojeno cijenu dostignutu naLicitaciji, umanjenu za iznos provizije (član 49 stav 5);

14) ako u svom knjigovodstvu ne obezbijedi (iskaže) podatke iz člana 53 ovog zakona, odnosno ne iskaže ih za propisano razdoblje (period);

15) ako ne vodi knjige primljenih i izdatih računa i druge evidencije (član 53 stav 4 i 5);

16) ako ne čuva poslovne knjige i drugu dokumentaciju u propisanom roku(član 54);

17) ako ne **obračuna, nepravilno obračuna ili** ne uplati PDV u skladu sa članom 56 stavom 3ovogzakona;

18) ako ne uplati porez na promet na način i u propisanim rokovima (član 65);

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od desetostrukogdo dvadesetostrukogiznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Zaštitna mjera

Član 60

Za prekršaje iz člana 59 stav 1 tač. 5) i 6) ovog zakona, pravnom licu, odnosno preduzetniku, pored novčane kazne, može se izreći i zaštitna mjera zabrane vršenja djelatnosti u trajanju od jednog do tri mjeseca.

XIX POSEBNE ODREDBE

shodna primjena propisa

Član 61

Na razvrstavanje proizvoda po ovom zakonu primjenjuju se propisi o carinskoj tarifi, a na razvrstavanje (klasifikaciju) djelatnosti propisi o klasifikaciji djelatnosti.

Član 62

Na odnose koji nijesu posebno uređeni ovim zakonom (žalbeni postupak, postupak prinudne naplate, kamate i dr.) shodno se primjenjuje zakon kojim je uređen poreski postupak.

Član 63

Zakonom o budžetu, stopa PDV utvrđena ovim zakonom može se uvećavati i smanjivati do 15%.

propisi za izvršavanje ovog zakona

Član 64

Bliži propis o načinu obračunavanja i plaćanja i ostvarivanju prava na oslobođenje od plaćanja PDV donosi **Ministarstvo finansija.**

XXPRELAZNE ODREDBE

sastavljanje konačnog obračuna poreza na promet proizvoda, odnosno usluga

Član 65

(1)Poreski obveznici na osnovu Zakona o porezu na promet (“Službeni list RCG”, br:4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000) za period 1. januar – 31. mart 2003. godine sastavljaju završni obračun poreza na promet proizvoda i usluga i podnose ga nadležnom poreskom organu do 30.aprila 2003. godine.

(2) Porez na promet proizvoda, odnosno usluga za koje je nastala obaveza obračunavanja do 31. marta 2003. godine, plaća se u rokovima i na način utvrđen zakonom iz stava 1 ovog člana.

popis izdatih nenaplaćenih računa

Član 66

Poreski obveznici, na osnovu Zakona o porezu na promet ("Službeni list RCG", br: 4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000), dužnisu na dan 31. mart 2003. godine izvršiti popis izdatih nenaplaćenih računa i izvršenih predplata (avansa), u kojima je sadržan porez na promet proizvoda, odnosno usluga i podnijeti ga nadležnom poreskom organu prilikom podnošenja konačnog obračuna poreza na promet za period januar – mart 2003. godine.

popis proizvoda u trgovini

Član 67

(1) Poreski obveznici na osnovu Zakona o porezu na promet ("Službeni list RCG", br:4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000) koji obavljaju djelatnost trgovine dužni su na dan 31. mart 2003. godine izvršiti popis proizvoda na zalihama koje vode po prodajnim cijenama sa uračunatim porezom na promet proizvoda i usluga i stornirati obračunati porez na promet na zalihama.

(2) Obveznici iz stava 1 ovog člana za proizvode iz tog stava utvrđuju prodajne cijene bez poreza na promet i na tako utvrđene cijene obračunavaju PDV po odredbama ovog zakona. Ukoliko tom prilikom dođe do povećanja maloprodajnih cijena obveznici su dužni da popisne liste zaliha i maloprodajnih cijena podnesu poreskom organu do 30.aprila2003. godine.

(3) Obveznici iz stava 2 ovog člana koji nijesu obveznici PDV podnose obračun poreza na promet po odredbama zakona iz stava 1 ovog člana do 30. aprila 2003. godine, kada i vrše plaćanje poreske obaveze.

(4) Nadzor nad promjenom maloprodajnih cijena iz ovog člana vrši tržišna inspekcija.

popis određenih proizvoda u trgovini i ugostiteljstvu

Član 68

(1) Izuzetno od odredbe člana 67 ovog zakona, poreski obveznici na osnovu Zakona o porezu na promet ("Službeni list RCG", br: 4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000) koji obavljaju trgovinsku i ugostiteljsku djelatnost, a koji su obveznici PDV,dužni su na dan 31. mart 2003. godine izvršiti popis proizvoda na zalihama u kojima je sadržan porez na promet i popisne liste sa iskazanim porezom na promet dostaviti nadležnom poreskom organu najkasnije do 30. aprila 2003. godine.

(2) Porez na promet iskazan u zalihama iz stava 1 ovog člana, smatra se ulaznim PDV po ovom zakonu i obveznici PDV imaju pravo na odbitak tog poreza srazmjerno izvršenom prometu, stim što po toj osnovi nemaju pravo na povraćaj PDV.

prijava za registraciju za PDV

Član 69

(1) Lica iz člana 13 ovog zakona stiču svojstvo poreskog obveznika po odredbama ovog zakona ako su u 2001. godini ostvarila promet veći od18. 000 Eura.

(2) Lica iz stava 1 ovog člana dužna su najkasnije do 30. septembra 2002.godine poreskomorganu podnijeti prijavu za registraciju za plaćanje PDV.

(3) Poreski organ, licima iz stava 2 ovog člana, izdaje potvrdu o registraciji najkasnije do 30. oktobra 2002. godine.

odložena primjena

Član 70

Izuzetno od člana 2 ovog zakona, za 2002. godinu, dio prihoda od PDV može se usmjeriti budžetskom korisniku, a kojem su prije stupanja na snagu ovog zakona neposredno usmjeravani prihodi od poreza na promet, a na osnovu posebnog programa Vlade.

Član 71

(1) Izuzetno od člana 38 ovog zakona, do 31. decembra 2002. godine odbitni udio ulaznog PDV se utvrđuje na osnovu stvarnih podataka o izvršenom prometu proizvoda, odnosno usluga na koje se obračunava i plaća PDV.

(2) Odredbe člana 40 ovog zakona ne primjenjuju se na proizvode na zalihama koji su nabavljeni prije 1. aprila 2003. godine.

XXIZAVRŠNE ODREDBE

prestanak važnosti propisa

Član 72

Danom primjene ovog zakona prestaje da važi*:*

(1) Zakon o porezu na promet (“Službeni list RCG”, br. 4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000) i propisi doneseni na osnovu ovog zakona.

(2) Odredbe člana 9 stav 1 tačka 3.Zakona o sistemu javnih prihoda (»SlužbenilistRCG«, br. 30/93, 3/94, 42/94, 13/96 i 45/98).

stupanje na snaguzakona

Član 73

Ovaj zakon stupa na snagu 1. januara 2002. godine, a primjenjivaće se od 1. aprila 2003. godine.

Odredbe Zakona o

izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrjednost

("Službeni list RCG", br. 76/05) koje nijesu ušle u

prečišćen tekst Zakona

Član 29

(1) Pravna i fizička lica koja se bave djelatnošću trgovine i ugostiteljstva dužna su da na dan primjene ovog zakona izvrše popis zaliha proizvoda koji su bili oslobođeni od plaćanja PDV na osnovu Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", broj: 65/01, 38/02, 72/02 i 21/03).

(2) Lica iz stava 1 ovog člana dužna su da na dan primjene ovog zakona izvrše popis primljenih i datih avansa za proizvode koji su bili oslobođeni plaćanja PDV, a po ovom zakonu se oporezuju po sniženoj, odnosno nultoj stopi.

(3) Lica iz st. 1 i 2 ovog člana dužna su da popis zaliha, odnosno avansa dostave poreskom organu do 20. januara 2006.godine.

Član 30

Lica koja su za poslednjih 12 mjeseci ostvarila promet koji je oslobođen plaćanja PDV u iznosu većem od 18.000 €, a koji se po ovom zakonuoporezuje, dužna su da nadležnom poreskom organu podnesu prijavu za registraciju za plaćanje PDV, najkasnije do 20. januara 2006.godine.
:

Član 31

Izuzetno, do 1. januara 2007.godine na promet i uvoz udžbenika, knjiga, monografskih i serijskih publikacija, PDV se obračunava i plaća u visini od 50% propisane stope iz člana 13ovog zakona.

Član 32

Novčanom kaznom od desetostrukog do dvjestastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik:

1) ako ne izvrši popis zaliha proizvoda, odnosno avansa (član 29 st.1 i 2);
2) ako u propisanom roku poreskom organu ne dostavi popis zaliha proizvoda, odnosno avansa(član 29 stav 3);
3) ako u propisanom roku ne podnese prijavu za registraciju (član30).

Član 33

Ovaj zakon stupa na snaguosmog dana od dana objavljivanja u «Službenom listu Republike Crne Gore», a primjenjivaće se od 1. januara 2006. godine.

Odredbe Zakona o

izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrjednost

("Službeni list RCG", br. 16/07) koje nijesu ušle u

prečišćen tekst Zakona

Član 9

Odredbe člana 24a, tač. 15a) i 15b) ovog zakona primjenjivaće se do pristupanja Crne GoreEvropskoj uniji.

Izuzetno od člana 24a stav 1 tač. 1), 2) i 3) ovog zakona hljeb, do 31. jula 2008.godine, a lijekovi, ortotička i protetička sredstva, kao i medicinska sredstva koja se hirurški ugrađuju u organizam do 31.maja 2008.godine oporezuju se po stopi od 0%.

Član 10

Ovaj zakon stupa na snaguosmog dana od dana objavljivanja u «Službenom listu Crne Gore».

103. Zakon o porezu na dobit pravnih lica

Prečišćeni tekst

Zakon o porezu na dobit pravnih lica

("Sl. list RCG", br. 65/01 i 80/04 i "Sl. list CG", broj 40/08)

I OPŠTE ODREDBE

Član 1

(1) Ovim zakonom se ***uređuje sistem i*** uvodi obaveza plaćanja poreza na dobit pravnih lica (u daljem tekstu: porez na dobit).
(2) Prihodi od poreza na dobit pripadaju budžetu Crne Gore.

II PORESKI OBVEZNIK

Član 2

(1) Poreski obveznik poreza na dobit je rezidentno, odnosno nerezidentno pravno lice koje obavlja djelatnost radi sticanja dobiti.

(2) Pravnim licem, u smislu ovog zakona, smatra se i komanditno društvo.

Rezident i nerezident

Član 3

(1) Rezidentno pravno lice (u daljem tekstu: rezident) je lice osnovano u ***Crnoj Gori*** ili koje ima sjedište stvarne uprave i kontrole na teritoriji Crne Gore.

(2) Nerezidentno pravno lice (u daljem tekstu: nerezident) je lice koje nije osnovano u Crnoj Gori i nema sjedište stvarne uprave i kontrole u Crnoj Gori,a koje svoje poslovanje obavlja preko stalne poslovne jedinice.

III PREDMET OPOREZIVANJA

Član 4

(1) Predmet oporezivanja rezidenta je dobit koju rezident ostvari u Crnoj Gori i izvan Crne Gore.

(2) Predmet oporezivanja nerezidenta je dobit koju nerezident ostvari u Crnoj Gori.

(3) Predmet oporezivanja stalne poslovne jedinice nerezidenta (u daljem tekstu: stalna poslovna jedinica) je dobit koju ostvari ta poslovna jedinica.

(4) Stalnom poslovnom jedinicom smatra se stalno mjesto poslovanja u kojem ili preko kojeg nerezident u potpunosti ili djelimično vodi svoje poslovanje i koje je organizovano u jednom od sljedećih oblika: mjesto uprave, filijala, kancelarija, fabrika, radionica, rudnik, nalazište nafte ili gasa, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto gdje se vrši eksploatacija prirodnog bogatstva. Gradilište ili montažni objekat konstituiše stalnu poslovnu jedinicu jedino ako traje duže od šest mjeseci.

(5) Pod stalnom poslovnom jedinicom iz stava 4 ovog člana ne smatra se:

1) korišćenje objekata za čuvanje, izlaganje ili isporuku dobara koja pripadaju pravnom licu;

2) držanje zaliha dobara koja pripadaju pravnom licu radi čuvanja, izlaganja ili isporuke;

3) čuvanje zaliha dobara koja pripadaju pravnom licu za preradu od strane drugog pravnog lica;

4) vođenje stalnog mjesta poslovanja za nabavku dobara ili prikupljanje informacija za pravno lice;

5) vođenje stalnog mjesta poslovanja za poslovanje pravnog lica i sve ostale aktivnosti koje su pripremnog i pomoćnog karaktera;

6) vođenje stalnog mjesta poslovanja za bilo koju namjenu iz tač. 1) do 4) ovog stava, koje obezbjeđuju da ukupne aktivnosti stalnog mjesta poslovanja koje proizilaze iz ove namjene imaju pripremni i pomoćni karakter.

(6) Predmet oporezivanja nerezidenta koji nema stalnu poslovnu jedinicu su prihodi iz člana 29, stav 1, tačka 2) ovog zakona.

Izvori dobiti

Član 5

(1) Izvorima dobiti u Crnoj Gori smatraju se prihodi ostvareni po osnovu:

1) prodaje dobara proizvedenih u Crnoj Gori;

2) pružanja usluga u Crnoj Gori;

3) ***kamata, ako terete rezidenta ili nerezidenta preko njegove stalne poslovne jedinice u Crnoj Gori;***

4) ***dividendi i udjela u dobiti isplaćenih od strane rezidenta;***

5) korišćenja imovinskih prava u Crnoj Gori;

6) eksploatacije prirodnog bogatstva;

7) ***nepokretnosti i prava na nepokretnostima, koje se nalaze u Crnoj Gori;***

8) prodaje nepokretne imovine, ukoliko se njen prodavac nalazi u Crnoj Gori;

9) prodaje pokretne imovine, ukoliko se njen prodavac nalazi u Crnoj Gori;

10) osiguranja i reosiguranja od rizika ostvarenih u Crnoj Gori.

(2) Izvorima dobiti u Crnoj Gori smatraju se i drugi prihodi, ukoliko su nastali po osnovu obavljanja djelatnosti u Crnoj Gori.

(3) ***Ministarstvo nadležno*** za finansije, u slučaju potrebe može bliže urediti šta se smatra prihodima iz stava 2 ovog člana.

IV PORESKA IZUZEĆA

Član 6

(1) Porez na dobit ne plaćaju: državni organi, organi državne uprave , organi lokalne uprave , javni fondovi, javne ustanove, turističke organizacije, sportski klubovi, sportska društva i savezi , vjerske zajednice, umjetnička udruženja, političke stranke, komore, sindikati i nevladine organizacije, ako su u skladu sa posebnim zakonom osnovane za obavljanje nedobitne djelatnosti.

(2) Izuzetno, ako lica iz stava 1 ovog člana obavljaju dobitnu djelatnost, ta lica su obveznici poreza na dobit za tu djelatnost."

V PORESKA OSNOVICA

Član 7

(1) Osnovicu poreza na dobit predstavlja oporeziva dobit poreskog obveznika.

(2) Oporeziva dobit se utvrđuje usklađivanjem dobiti poreskog obveznika iskazane u bilansu uspjeha, na način predviđen ovim zakonom.

(3) Kod određivanja poreske osnovice za lica iz člana 6, stav 2 ovog zakona, prihodi od obavljanja nedobitne djelatnosti, stvarni ili srazmjerni troškovi u vezi sa tom djelatnošću izuzimaju se iz poreske osnovice.

Usklađivanje prihoda

Član 8

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se prihodi u iznosima utvrđenim bilansom uspjeha, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo, izuzev prihoda za koje je ovim zakonom propisan drukčiji način utvrđivanja.

Član 9

Prihodi od dividendi i udjela u dobiti drugih pravnih lica izuzimaju se iz poreske osnovice primaoca, ako je njihov isplatilac obveznik poreza po ovom zakonu.

Usklađivanje rashoda

Član 10

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se rashodi u iznosima utvrđenim bilansom uspjeha, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo, izuzev rashoda za koje je ovim zakonom propisan drukčiji način utvrđivanja.

Član 11

Na teret rashoda ne priznaju se:

1) troškovi koji nijesu nastali u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti;

2) troškovi koji se ne mogu dokumentovati;

3) kamate za neblagovremeno plaćene poreze i doprinose;

4) kamate isplaćene nerezidentima, ako su plaćene po stopi višoj od uobičajene komercijalne stope;

5) administrativni troškovi plaćeni od strane stalne poslovne jedinice nerezidentnoj centrali;

6) primanja zaposlenih ili drugih lica po osnovu raspodjele dobiti;

7) novčane kazne i penali;

8) ispravka vrijednosti pojedinačnih potraživanja kod lica kojima se istovremeno duguje;

9) prilozi dati političkim organizacijama.

Član 12

Troškovi materijala i nabavna vrijednost prodate trgovačke robe priznaju se u iznosima obračunatim primjenom metode prosječne cijene ili FIFO metode, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo.

Član 13

(1) Amortizacija stalnih osnovnih sredstava ***i ulaganja u nepokretnosti*** priznaje se kao rashod u iznosu utvrđenom na način predviđen ovim zakonom.

(2) Stalna osnovna sredstva iz stava 1 ovog člana obuhvataju materijalna i nematerijalna sredstva čiji je vijek trajanja duži od jedne godine i čija vrijednost prelazi ***300*** Eura.

(3) Osnovna sredstva iz stava 2 ovog člana razvrstavaju se u pet grupa sa sledećim amortizacionim stopama:

- I grupa 5%
- II grupa 15%
- III grupa 20%
- IV grupa 25%
- V grupa 30%

(4) Amortizacija za stalna osnovna sredstva razvrstana u prvu grupu utvrđuje se primjenom proporcionalne stope, za svako sredstvo posebno.

(5) Amortizacija za osnovna sredstva razvrstana u ostale grupe (od druge do pete) utvrđuje se primjenom degresivne stope na vrijednost sredstava razvrstanih po grupama.

(6) Bliži propis o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije donosi ***ministarstvo nadležno*** za finansije.

Član 14

Izdaci za zdravstvene, obrazovne, naučne, vjerske, kulturne, sportske i humanitarne svrhe, kao i za zaštitu životne sredine, priznaju se kao rashod najviše ***do 3,5%*** ukupnog prihoda.

Član 15

Izdaci za reprezentaciju priznaju se kao rashod u iznosu do 1% ukupnog prihoda pod uslovom: da su nastali radi unapređenja poslovanja, da su dokumentovani i da njihov primalac nije povezano lice.

Član 16

Članarine komorama, savezima i udruženjima priznaju se kao rashod najviše do 0,1% ukupnog prihoda, izuzev članarine čija je visina utvrđena zakonom, koje se priznaju u visini zakonom propisanog iznosa.

Član 17

(1) Izvršeno ispravljanje (otpis vrijednosti) sumnjivih potraživanja priznaje se na teret rashoda, pod uslovom:

1) da se nesumnjivo dokaže da su ta potraživanja bila prethodno uključena u prihode poreskog obveznika;

2) da je to potraživanje u knjigama poreskog obveznika otpisano kao nenaplativo;

3) da poreski obveznik pruži potrebne dokaze o neuspjeloj naplati tih potraživanja.

(2) Sumnjiva potraživanja koja su priznata kao rashod, a zatim naplaćena, uključuju se u prihode poreskog obveznika u momentu njihove naplate.

Član 18

(1) Rezervisanja (rezerve) kod banaka priznaju se kao rashod najviše do iznosa utvrđenog zakonom kojim se uređuje poslovanje banaka.

(2) Rezervisanja od posebnih rizika kod berzansko posredničkih društava, priznaju se kao

rashod u obračunatim iznosima, a najviše do iznosa koji je utvrdjen propisima kojima su uredjene hartije od vrijednosti.

(3) Tehnička rezervisanja kod osiguravajućih društava priznaju se kao rashod u obračunatim iznosima, a najviše do iznosa utvrdjenog zakonom kojim je uredjeno osiguranje.

(4) Rezervisanja po osnovu obnovljivih prirodnih bogatstava, garancija kod prodaje proizvoda i usluga (garantni rok), očekivanih gubitaka po osnovu sudskih sporova (delikatnih ugovora), priznaju se kao rashod u skladu sa propisima kojima je uredjeno računovodstvo, a rezervisanja po osnovu otpremnina i jubilarnih nagrada najviše do iznosa utvrdjenog zakonom o radu.

(5) Rezervisanja iz ovog člana priznaju se na način da se prihodi izuzimaju, a rashodi priznaju, tako da se u poresku osnovicu ponovo ne uključuju prihodi i rashodi koji su prethodno povećavali i smanjivali poresku osnovicu.

Član 19

Kamate i pripadajući troškovi prema povjeriocu sa statusom povezanog lica, priznaju se na teret rashoda u visini koja ne prelazi troškove kamata na otvorenom tržištu, ako ti troškovi ne prelaze iznos koji je stvarno plaćen..

Član 20

Razlika između kamate obračunate po principu "van dohvata ruke" i stvarno primljene kamate uključuje se u poresku osnovicu primaoca te kamate.

Kapitalni dobici i gubici

Član 21

(1) Kapitalnim dobitkom smatra se prihod koji poreski obveznik ostvari prodajom, odnosno drugim prenosom uz naknadu (u daljem tekstu: prodaja) zemljišta, građevinskih objekata, imovinskih prava, udjela u kapitalu i hartija od vrijednosti.

(2) ***Prihodi od kapitalnih dobitaka uključuju se u poresku osnovicu u godini u kojoj su ostvareni, u visini od 50 %.***

St. 3, 4 i 5 su brisani.

Član 22

(1) Kapitalni dobitak predstavlja razliku između prodajne cijene imovine iz člana 21 ovog zakona

(u daljem tekstu: imovina) i njene nabavne cijene usklađene na način predviđen ovim zakonom.

(2) Negativna razlika iz stava 1 ovog člana predstavlja kapitalni gubitak.

(3) Ukoliko su učesnici u prodaji imovine povezana lica i ako je prodajna cijena niža od tržišne vrijednosti, prilagođavanje tržišne vrijednosti imovine vrši nadležni poreski organ.

(4) Kapitalni gubici mogu se prebijati sa kapitalnim dobicima ostvarenim u istoj godini.

(5) Ako se i poslije izvršenog prebijanja sa kapitalnim dobicima ostvarenim u istoj godini pojavi kapitalni gubitak, poreski obveznik može prenijeti kapitalni gubitak na račun budućih kapitalnih dobitaka u narednih pet godina.

Član 23

Prodajnom cijenom imovine, za svrhe određivanja kapitalnog dobitka, smatra se tržišna vrijednost imovine primljene u obliku novčane ili nenovčane naknade umanjena za troškove prodaje, odnosno troškove drugog prenosa imovine.

Član 24

Nabavna cijena imovine, za svrhe određivanja kapitalnog dobitka je cijena po kojoj je poreski obveznik stekao imovinu, odnosno procijenjena fer vrijednost imovine, utvrđena u skladu sa propisima kojima je uređeno računovodstvo, umanjena za troškove amortizacije utvrđene na način predviđen ovim zakonom.

Poreski tretman poslovnih gubitaka

Član 25

(1) Gubici nastali iz poslovnih odnosa, izuzev onih iz kojih proizilaze kapitalni gubici mogu se prenositi na račun dobiti iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od pet godina.

(2) Poreske pogodnosti iz stava 1 ovog člana primenjuju se i u slučaju statusnih promjena.

(3) U slučaju statusnih promjena, poreske pogodnosti iz stava 1 ovog člana srazmjerno se dijele prema vrijednosti imovine i o tome se obavještava nadležni poreski organ.

VI PORESKI TRETMAN STATUSNIH PROMJENA I LIKVIDACIJE

Statusne promjene

Član 26

(1) Prenos imovine u slučaju statusnih promjena (pripajanje, spajanje ili podjela) i raspodjela akcijskog kapitala, ne smatra se prodajom imovine u smislu ovog zakona.

(2) Poreska obaveza po osnovu kapitalnih dobitaka iz stava 1 ovog člana nastaje u trenutku kad pravno lice, koje je nastalo statusnom promjenom, izvrši prodaju imovine preuzete po osnovu statusne promjene.

(3) Kapitalni dobitak iz stava 2 ovog člana obračunava se kao razlika izmedju prodajne cijene imovine i njene knjigovodstvene vrijednosti, utvrđene u skladu sa računovodstvenim propisima, umanjene za troškove amortizacije utvrđene na način predviđen ovim zakonom.

(4) Pravo na odlaganje plaćanja poreza na dobit za kapitalne dobitke ostvarene na način iz stava 1 ovog člana stiče se ako je vlasnik pravnog lica koje je izvršilo prenos imovine prilikom pripajanja, spajanja ili podjele dobilo naknadu u obliku akcija ili udjela u pravnom licu na koje je prenos imovine izvršen, kao i eventualnu gotovinsku naknadu, čiji iznos ne prelazi 10% nominalne vrijednosti dobijenih akcija, odnosno udjela.

Likvidacija pravnog lica

Član 27

(1) Pravno lice dužno je da, u slučaju likvidacije pravnog lica, utvrdi kapitalni dobitak ili gubitak kao da je prodalo imovinu po tržišnoj cijeni.

(2) Nabavna cijena raspodijeljene imovine u postupku likvidacije, za svrhe određivanja kapitalnog dobitka, je jednaka tržišnoj vrijednosti imovine prije njene raspodjele.

(3) Kapitalni dobitak, odnosno kapitalni gubitak se utvrđuje na način predviđen članom 22 ovog zakona.

(4) Kada se u postupku likvidacije imovina zavisnog preduzeća prenosi na matično preduzeće, matično preduzeće nije dužno da utvrđuje kapitalni dobitak, odnosno gubitak.

VII PORESKE STOPE

Stope poreza na dobit

Član 28

Stopa poreza na dobit je proporcionalna i iznosi 9% od poreske osnovice.

Stope poreza po odbitku

Član 29

(1) Obveznik poreza na dobit dužan je da obračuna, obustavi i uplati porez po odbitku na prihode isplaćene po osnovu:

1) dividendi i udjela u dobiti koji se isplaćuju rezidentnim i nerezidentnim pravnim i fizičkim licima ;

2) kamata, naknada za autorska prava i drugih prava intelektualne svojine, kapitalnog dobitka, naknada za zakup pokretne i nepokretne imovine , naknada po osnovu konsalting usluga , usluga istraživanja tržišta i revizorskih usluga, koje se isplaćuju nerezidentnom pravnom licu.

(2) Porez po odbitku plaća se po stopi od 9 % na osnovicu koju čini iznos bruto prihoda.

(3) Porez po odbitku obračunava se i plaća po propisima koji važe u momentu isplate prihoda.

(4) Porez po odbitku plaća i poslovna jedinica nerezidentnog pravnog lica kada vrši isplatu naknada iz stava 1, tačka 2) ovog člana.

(5) Izuzetno od stava 4 ovog člana, ako se naknada pripisuje kao prihod poslovnoj jedinici nerezidentnog pravnog lica, ne plaća se porez po odbitku.

Član 29a

(1) Kod obračuna poreza po odbitku na prihode koji se isplaćuju nerezidentnom pravnom licu, isplatilac prihoda primjenjuje odredbe ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, pod uslovom da nerezident dokaže status rezidenta države sa kojom je Crna Gora zaključila ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i da je nerezident stvarni vlasnik prihoda.

(2) Status rezidenta države, sa kojom je zaključen ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, u smislu stava 1 ovog člana, nerezident dokazuje kod isplatioca prihoda potvrdom ili drugim odgovarajućim dokumentom, ovjerenim od nadležnog organa druge države ugovornice čiji je rezident.

(3) Ako isplatilac prihoda primjeni odredbe ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a nijesu ispunjeni uslovi iz st. 1 i 2 ovog člana, što za posledicu ima manje plaćeni iznos poreza, dužan je da plati razliku između plaćenog poreza i dugovnog poreza, po ovom zakonu.

(4) Poreski organ dužan je da, na zahtjev nerezidentnog pravnog lica, izda potvrdu o porezu plaćenom u Crnoj Gori.

(5) Obveznik poreza po odbitku dužan je da nadležnom poreskom organu podnese

izvještaj o uplaćenom porezu po odbitku, a koji se podnosi do kraja februara tekuće godine za prethodnu godinu.

(6) Oblik i sadržinu izvještaja iz stava 5 ovog člana propisuje

ministarstvo nadležno za finansije.

(7) Poreski organ o obračunatom porezu po odbitku nerezidentnog pravnog lica obavještava poreski organ u inostranstvu na njegov pisani zahtjev.

VIII PORESKA OSLOBOĐENJA I OLAKŠICE

Član 30

(1) Poreskom obvezniku, koji u poslovnoj godini na neodredjeno vrijeme, a najmanje na dvije godine zaposli nove radnike, poreska osnovica se umanjuje za iznos isplaćenih zarada novozaposlenih radnika, uvećanih za doprinose za obavezno socijalno osiguranje koje plaća poslodavac.

(2) Pravo na umanjenje poreske osnovice iz stava 1 ovog člana poreski obveznik može koristiti godinu dana od dana zaposlenja novog radnika.

(3) Ako poreski obveznik raskine radni odnos novozaposlenom radniku iz stava 1 ovog člana, osim na njegov zahtjev, prije isteka dvije godine od momenta njegovog zaposlenja, za iznos iskorišćene olakšice po ovom članu uvećava se poreska osnovica u godini raskida radnog odnosa.

(4) Umanjenje poreske osnovice iz stava 1 ovog člana priznaje se najviše do iznosa poreske osnovice.

(5) Novozaposlenim radnikom, iz stava 1 ovog člana, smatra se radnik sa kojim je sklopljen ugovor o radu na neodredjeno vrijeme.

(6) Novozaposlenim radnikom, ne smatraju se lica koja su bila zaposlena u, posredno ili neposredno, zavisnom pravnom licu poreskog obveznika.

Član 30a

(1) Poreskom obvezniku koji izvrši ulaganja u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora i

energetsku efikasnost, poreska osnovica se umanjuje u visini od 50 % izvršenih ulaganja, a najviše do iznosa poreske osnovice.

(2) Bliži način korišćenja poreske olakšice iz stava 1 ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za finansije."

Član 31

(1) Novoosnovano pravno lice u privredno nedovoljno razvijenim opštinama, koje obavlja proizvodnu djelatnost, oslobađa se plaćanja poreza na dobit za prve tri godine od početka obavljanja djelatnosti, na dobit ostvarenu obavljanjem djelatnosti u nedovoljno razvijenoj opštini.

(2) Poreskom obvezniku koji ostvari dobit u novoosnovanoj poslovnoj jedinici, koja obavlja proizvodnu djelatnost u nedovoljno razvijenim opštinama, umanjuje se porez na dobit u trajanju od tri godine srazmjerno učešću tako ostvarene dobiti u ukupnoj dobiti poreskog obveznika.

(3) Poreski kredit iz stava 2 ovog člana se ostvaruje pod uslovom da se obezbijedi posebno evidentiranje poslovanja poslovne jedinice u nedovoljno razvijenoj opštini.

(4) Prva godina, u kojoj se ostvaruje pravo na poresko oslobođenje počinje da teče od dana upisa u sudski registar.

(5) Novoosnovanim pravnim licem ne smatra se pravno lice nastalo spajanjem ili podjelom postojećeg pravnog lica, kao ni pravno lice nastalo bilo kojom statusnom promjenom.

(6) Novoosnovanim pravnim licem ne smatra se ni pravno lice koje je u periodu od tri godine koje predhode osnivanju tog pravnog lica prestalo da postoji, odnosno prekinulo sa poslovanjem u istoj ili sličnoj djelatnosti.

(7) Pravo na olakšicu nema novoosnovano pravno lice čiji je osnivač, odnosno suosnivač povezano lice.

(***8***) Bliži propis za korišćenje poreske olakšice donosi ***ministarstvo nadležno*** za finansije***.***

Član 32

(1) Pravnom licu - nevladinoj organizaciji, koja je registrovana za obavljanje privredne djelatnosti, poreska osnovica se umanjuje u visini od 4.000 Eura, pod uslovom da dobit iskoristi za ostvarivanje ciljeva zbog kojih je osnovano.

(2) Umanjenje iz stava 1 ovog člana priznaje se najviše do iznosa poreske osnovice.

IX IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA DOBITI

Dobit stalne poslovne jedinice rezidentnog obveznika

Član 33

(1) Rezidentnom poreskom obvezniku, koji ostvari dobit izvan Crne Gore i koji plaća porez na tu

dobit u drugoj državi ***na račun poreza na dobit utvrđenog prema odredbama ovog zakona***, odobrava se poreski kredit u visini poreza na dobit plaćenog u toj državi.

(2) Poreski kredit iz stava 1 ovog člana ne može biti veći od iznosa koji bi se dobio primjenom odredaba ovog zakona na dobit ostvarenu u drugoj državi.

Član 34

Sporazum o otklanjanju dvostrukog oporezivanja ima pretežnu važnost u odnosu na odredbe ovog zakona.

Medjukompanijske dividende

Član 34a

(1) Matičnom preduzeću - rezidentnom obvezniku Crne Gore može se umanjiti obračunati porez na dobit za iznos koji odgovara porezu koji je njegova nerezidentna filijala platila u drugoj državi na dividende koje se uključuju u prihode matičnog preduzeća.

(2) Prihodi od dividendi iz nerezidentne filijale uključuju se u prihode rezidentnog matičnog preduzeća u iznosu uvećanom za plaćeni porez po odbitku na isplaćene dividende iz stava 1 ovog člana.

(3) Poreski kredit iz stava 1 ovog člana može se koristiti za umanjenje obračunatog poreza matičnog preduzeća, najviše do iznosa poreza koji bi po odredbama ovog zakona bio obračunat na dobit, odnosno na dividendu.

(4) Neiskorišćeni dio poreskog kredita iz stava 1 ovog člana može se prenijeti na račun poreza matičnog preduzeća iz budućih obračunskih perioda, ali ne duže od pet godina.

Član 34b

(1) Pravo na poreski kredit iz člana 34a ovog zakona ima matično preduzeće koje je neprekidno u periodu od najmanje godinu dana, koji prethodi podnošenju poreske prijave posjedovalo 10% ili više akcija, odnosno udjela nerezidentne filijale.

(2) Obveznik iz stava 1. ovog člana dužan je da nadležnom poreskom organu podnese odgovarajuće dokaze o veličini svog učešća u kapitalu nerezidentne filijale, dužini trajanja tog učešća i porezu koji je filijala platila u drugoj državi, zajedno sa njenim bilansom uspjeha.

(3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana, shodno se primenjuju i u slučaju kada matično preduzeće ostvaruje posrednu kontrolu nad nerezidentnom filijalom kroz posjedovanje 10% ili više akcija, odnosno udjela druge nerezidentne filijale.

(4) Način ostvarivanja prava na poreski kredit iz stava 1 ovog člana bliže uređuje ministarstvo nadležno za finansije.

X GRUPNO OPOREZIVANJE I TRANSFERNE CIJENE

Poresko konsolidovanje

Član 35

(1) Matična i zavisna preduzeća, ***za potrebe poreskog konsolidovanja***, čine grupu povezanih preduzeća ako matično preduzeće ima neposrednu ili posrednu kontrolu nad najmanje 75% akcija ili udjela zavisnog preduzeća.

(2) Povezana preduzeća imaju pravo na poresko konsolidovanje pod uslovom da su ta preduzeća rezidenti Crne Gore.

(3) Zahtjev za poresku konsolidaciju nadležnom poreskom organu podnosi matično preduzeće ***najkasnije do 31. decembra tekućeg poreskog perioda***.

(4) Nadležni poreski organ dužan je da u roku od 30 dana od dana podnošenja zahtjeva iz stava 3 ovog člana, odluči o zahtjevu kojim se odobrava poresko konsolidovanje. "

Član 36

(1) Svaki član grupe povezanih preduzeća dužan je da podnese svoju poresku prijavu nadležnom poreskom organu, a matično preduzeće podnosi konsolidovanu poresku prijavu za grupu povezanih preduzeća.

(2) U konsolidovanoj poreskoj prijavi gubici povezanih preduzeća prebijaju se na račun dobiti drugih povezanih preduzeća u grupi.

(3) Za obračunati porez po konsolidovanoj prijavi poreski obveznici su pojedinačno povezana preduzeća iz grupe, srazmjerno oporezivoj dobiti iz pojedinačne poreske prijave.

(4) Bliži način otklanjanja dvostrukog oslobođenja ili dvostrukog oporezivanja pojedinih pozicija u konsolidovanoj poreskoj prijavi propisuje ***ministarstvo nadležno*** za finansije.

Član 37

(1) Jednom odobreno poresko konsolidovanje primjenjuje se najmanje pet godina.

(2) Ako se prije isteka perioda iz stava 1 ovog člana, promijene uslovi iz člana 35 st. 1 i 2 ovog zakona ili se jedno ili više povezanih preduzeća odluči za pojedinačno oporezivanje, svaki član grupe dužan je da plati srazmjernu razliku poreske olakšice koju je koristio.

Transferne cijene

Član 38

(1) Transfernom cijenom smatra se cijena nastala u vezi sa transakcijama sredstava ili stvaranjem obaveza među povezanim licima.

(2) ***Povezanim licima smatraju se lica između kojih postoje posebni odnosi koji mogu imati neposredni uticaj na uslove ili ekonomske rezultate transakcija između tih lica, u skladu sa zakonom kojim je uređena poreska administracija.***

(3) Cijena za koju se očekuje da će se postići u imovinskim transakcijama ili ugovornim obavezama među licima koja su poslovala "van dohvata ruke" ili više postignuta cijena smatraće se cijenom "van dohvata ruke".

(4) Razlika između cijene "van dohvata ruke" i transferne cijene uključuje se u poresku osnovicu.

(5) Cijena "van dohvata ruke" se utvrđuje primjenom metode uporedne cijene, a kada to nije moguće utvrđuje se primjenom metode preprodajne cijene ili metode nabavne cijene uvećane za uobičajenu maržu.

(6) Bliži način utvrđivanja cijene iz stava 5 ovog člana propisaće ***ministarstvo nadležno*** za finansije.

XI OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE POREZA NA DOBIT

Poreski period Član 39

(1) Poreski period za koji se obračunava porez na dobit je finansijska godina.

(2) Finansijska godina je kalendarska godina, osim u slučaju likvidacije ili otpočinjanja obavljanja djelatnosti u toku godine.

(3) Porez na dobit se obračunava nakon isteka finansijske godine ili drugog perioda utvrđivanja poreza, prema poreskoj osnovici ostvarenoj u tom periodu.

Poreska prijava

Član 40

(1) Obveznik poreza na dobit je dužan da za period za koji se obračunava porez na dobit, nadležnom poreskom organu podnese poresku prijavu.

(2) Prijava iz stava 1 ovog člana podnosi se najkasnije u roku od tri mjeseca od isteka perioda za koji se obračunava porez. U istom roku vrši se i uplata poreza iskazanog u prijavi.

(3) Poreski obveznik uz prijavu iz stava 1 ovog člana dostavlja bilans uspjeha i bilans stanja, pripremljene u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo.

(4) Oblik i sadržinu poreske prijave, na predlog nadležnog poreskog organa propisuje ***ministarstvo nadležno*** za finansije.

Akontativno plaćanje poreza na dobit

Član 41

(1) Poreski obveznik, tokom godine, porez na dobit plaća u vidu mjesečnih akontacija, čiju visinu određuje na osnovu prijave poreza na dobit za prethodnu godinu.

(2) Akontacija iz stava 1 ovog člana se plaća do kraja tekućeg mjeseca za prethodni mjesec u visini 1/12 poreske obaveze za prethodnu godinu.

(3) Akontacija plaćenog poreza iz stava 2 ovog člana smatra se kreditom u odnosu na obavezu po poreskoj prijavi.

(4) Ako je poreski obveznik tokom godine, u obliku akontacije, platio više poreza nego što je dužan da plati po poreskoj prijavi, više plaćeni porez vraća mu se na njegov zahtjev ili se uračunava u akontaciju za naredni period.

(5) Poreski obveznik koji u toku godine otpočne sa obavljanjem djelatnosti, akontaciju poreza na dobit određuje na osnovu procjene ostvarenja dobiti za tu godinu.

(6) Poreski obveznik iz stava 5 ovog člana dužan je da nadležnom poreskom organu podnese prijavu za plaćanje akontacije poreza na dobit u roku od 15 dana od dana upisa u sudski registar.

(7) Prijava iz stava 6 ovog člana sadrži procjenu oporezive dobiti i mjesečni iznos akontacije poreza na dobit.

Shodna primjena drugih propisa

Član 42

Na odnose koji nijesu posebno uređeni ovim zakonom (žalbeni postupak, postupak prinudne naplate, kamate i dr.) shodno se primjenjuje zakon kojim se uređuje poreski postupak.

XIa KAZNENE ODREDBE

Član 42a

(1) Novčanom kaznom od ***desetostrukog*** do tristastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj poreski obveznik - pravno lice:

1) ako ne obračuna, netačno obračuna ili ne uplati porez po odbitku na isplaćene prihode iz člana 29 ovog zakona;

2) ako u propisanom roku ne podnese izvještaj o obračunatom porezu po odbitku (član 29a);

3) ako nadležnom poreskom organu u propisanom roku ne podnese poresku prijavu, ili ako uz prijavu ne dostavi dokaz o uplaćenom porezu, odnosno bilans uspjeha i bilans stanja (član 40, st. 2 i 3);

4) ako akontaciju poreza na dobit ne plaća u propisanom roku (član 41, stav 2).

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od ***dvostrukog*** do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

XII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 43

Bliže propise za primjenu ovog zakona donijeće ministar nadležan za finansije, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 43a

Izuzetno od člana 29, stav 2 ovog zakona, do 1. januara 2010. godine, stopa poreza po odbitku na kamate koje se isplaćuju nerezidentnim pravnim licima, iznosi 5%".

Član 44

Poreski obveznici koji su stekli pravo na korišćenje poreskih olakšica po odredbama Zakona o porezu na dobit preduzeća ("Službeni list RCG", br.3/92, 30/93, 3/94, 42/94, 13/96 i 45/98) nastaviće sa njihovim korišćenjem do njihovog isteka.

Član 45

Izuzetno od člana 41 ovog zakona, mjesečna akontacija poreza na dobit za period januar-april 2002. godine plaća se u visini poslednje plaćene mjesečne akontacije poreza na dobit za 2001. godinu.

Član 46

Poreski bilans za 2001. godinu sastavlja se u skladu sa Zakonom o porezu na dobit preduzeća ("Službeni list RCG", br. 3/92, 30/93, 3/94, 42/94, 13/96 i 45/98) i propisa donesenih na osnovu tog zakona.

Član 47

Danom primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na dobit preduzeća ("Službeni list RCG", br. 3/92, 30/93, 3/94, 42/94, 13/96 i 45/98) I propisi doneseni na osnovu tog zakona.

Član 48

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2002. godine.

Odredbe Zakona o

izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dobit pravnih lica (“Službeni list Crne Gore”, broj 40/08) koje nijesu ušle u prečišćeni tekst Zakona

Član 29

Ovaj zakon stupa na snagu danom objavljivanja u ‘’Službenom listu Crne Gore’’.

104. Zakon o akcizama

ZAKON O AKCIZAMA[1]

(prečišćen tekst)

I OPŠTE ODREDBE

Član 1

(1) Ovim zakonom se uređuje sistem i uvodi obaveza plaćanja akcize za proizvode utvrđene ovim zakonom (u daljem tekstu: akcizni proizvodi), a koji se na teritoriji Crne Gore stavljaju u slobodan promet.

(2) Akcizni proizvodi iz stava 1 ovog člana su:

1) alkohol i alkoholna pića;

2) duvanski proizvodi;

3) mineralna ulja, njihovi derivati i supstituti.

Član 2

(1) Akciza se plaća na akcizne proizvode proizvedene na području Crne Gore i akcizne proizvode koji se uvoze u Crnu Goru.

(2) Uvozom akciznih proizvoda smatra se svako unošenje akciznih proizvoda u Crnu Goru, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

Član 3

Prihodi od akciza pripadaju budžetu Crne Gore.

Značenje pojedinih izraza

Član 4

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sledeće značenje:

---

[1] *"Sl. list RCG", br. 65/01, 12/02 (ispravka), 76/05 i "Sl. list CG", br.76/08 i 50/09.*

- *"obveznik akcize"* je proizvođač, odnosno uvoznik akciznih proizvoda, odnosno lice na koje se, u skladu sa ovim zakonom, može prenijeti akcizna obaveza;

- *"imalac akcizne dozvole"* je fizičko, odnosno pravno lice koje dobije akciznu dozvolu poreskog organa da u okviru obavljanja svoje djelatnosti u akciznom skladištu proizvodi,

obrađuje, prerađuje, dorađuje (u daljem tekstu: proizvodi), uskladištava, prima

i otprema akcizne proizvode pod režimom odloženog plaćanja akcize;

- *"akcizna dozvola"* je dokumenat koji izdaje poreski organ pravnom, odnosno fizičkom licu da može u okviru obavljanja svoje djelatnosti u akciznom skladištu proizvoditi, uskladištavati, primati ili otpremati akcizne proizvode pod režimom odloženog

plaćanja akcize;

- *"akcizno skladište"* je jedna ili više međusobno povezanih ograđenih površina ili prostora koji sačinjavaju tehnološku cjelinu, gdje imalac akcizne dozvole prozvodi,uskladištava, prima ili otprema proizvode pod režimom odloženog plaćanja akcize i koja mora biti vidljivo označena i fizički odvojena od preostalih površina ili prostora.

-*"režim odloženog plaćanja akcize"* je institut, koji se odnosi na proizvodnju, skladištenje i kretanje akciznih proizvoda, na osnovu kojeg je odložena obaveza plaćanja akcize;

- *"oslobođeni korisnik akciznih proizvoda"* je fizičko, odnosno pravno lice koje pod uslovima određenim ovim zakonom dobije akciznu dozvolu poreskog organa da može u okviru svoje djelatnosti za namjene iz čl. 44 i 54 ovog zakona nabavljati akcizne proizvode bez plaćanja akcize;

- *"pogon oslobođenog korisnika akciznih proizvoda"* je prostor, postrojenje ili oprema u kojima se čuvaju akcizni proizvodi, koje je oslobođeni korisnik akciznih proizvoda nabavio za potrebe svoje djelatnosti bez plaćanja akcize;

- *"uvoznik akciznih proizvoda"* je carinski dužnik, određen u skladu sa carinskim propisima, odnosno primalac akciznih proizvoda iz inostranstva.

II NASTANAK AKCIZNE OBAVEZE

Član 5

(1) Akcizna obaveza nastaje kada su :

1) akcizni proizvodi proizvedeni u Crnoj Gori (u daljem tekstu: Crna Gora);

2) akcizni proizvodi uvezeni u Crnu Goru.

(2) Akcizna obaveza se može prenijeti sa proizvođača, odnosno uvoznika na imaoca

akcizne dozvole, odnosno oslobođenog korisnika akciznog proizvoda pod uslovima i na način predviđen ovim zakonom.

III REŽIM ODLOŽENOG PLAĆANJA AKCIZE

Režim odloženog plaćanja akcize

Član 6

(1) Plaćanje akcize se može odložiti ako:

1) se proizvodnja ili skladištenje akciznih proizvoda vrši u akciznom skladištu;

2) su akcizni proizvodi uskladišteni u pogonu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda;

3) se akcizni proizvodi prevoze pod uslovima propisanim ovim zakonom.

(2) Kod uvoza akciznih proizvoda plaćanje akcize se može odložiti ako je za iste, odmah nakon unošenja u Crnu Goru, dozvoljeno čuvanje ili je za iste započeo carinski tranzitni postupak, postupak carinskog skladištenja, uvoza radi izvoza po režimu odloženog plaćanja akcize, prerade pod carinskim nadzorom ili privremenog uvoza, ili su uneseni u slobodnu carinsku zonu.

(3) Ako su uvezeni akcizni proizvodi stavljeni u promet u skladu sa carinskim propisima, plaćanje akcize se može odložiti, ako su neposredno nakon oslobađanja (stavljanja) za upotrebu uneseni u akcizno skladište ili u pogon oslobođenog korisnika akciznog proizvoda.

(4) Kod prestanka važnosti akcizne dozvole, osim u slučajevima iz st. 6 i 7 ovog člana, plaćanje akcize za akcizne proizvode, koji su na zalihama, je odloženo do 30. dana od dana kada je dozvola prestala da važi, osim ako su akcizni proizvodi prije isteka tog roka oslobođeni za upotrebu, odnosno ako su otpremljeni u drugo akcizno skladište ili u pogon oslobođenog korisnika akciznih proizvoda.

(5) Kod prestanka važnosti dozvole oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, osim u slučajevima iz st. 6 i 7 ovog člana , plaćanje akcize za proizvode koji su na zalihama ili uskladišteni u pogonu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, odloženo je do 30. dana od dana prestanka važenja dozvole.

(6) Ako akcizno skladište ili oslobođeni korisnik akciznih proizvoda prestane sa poslovanjem zbog likvidacije, odnosno stečaja, plaćanje akcize se odlaže dok se ti akcizni proizvodi ne stave u slobodan promet u postupku likvidacije ili stečaja, odnosno dok su uskladišteni u tom ili nekom drugom akciznom skladištu ili pogonu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, ali najduže do dana kada se ti proizvodi otpreme povjeriocu na osnovu odluke o podjeli imovine.

(7) Ako akcizna dozvola ili dozvola oslobođenog korisnika akciznih proizvoda prestane da važi zbog spajanja, plaćanje akcize se odlaže do dana kada se akcizni proizvodi, koji su na zalihama, stave u upotrebu u postupku udruživanja, ili dok se uskladište u drugo akcizno skladište, odnosno pogon oslobođenog korisnika akciznih proizvoda ili dok se ne otpreme, ali najduže do 60 dana od dana podnošenja prijave za upis u registar nadležnog suda.

Prevoz akciznih proizvoda

pod režimom odloženog plaćanja akcize

Član 7

(1) Akcizni proizvodi se mogu prevoziti pod režimom odloženog plaćanja akcize, i to:

1) iz akciznog skladišta u drugo akcizno skladište, iz pogona oslobođenog korisnika akciznih proizvoda u akcizno skladište i kod uvoza u akcizno skladište;

2) iz akciznog skladišta u pogon oslobođenog korisnika akciznih proizvoda i kod uvoza u pogon oslobođenog korisnika akciznih proizvoda;

3) iz akciznog skladišta u izvoz;

4) ako je za akcizne proizvode odmah po unošenju u Crnu Goru dozvoljeno privremeno

čuvanje ili je za iste započet carinski tranzitni postupak, postupak carinskog skladištenja, uvoza radi izvoza po režimu odloženog plaćanja akcize, prerade pod carinskim nadzorom ili privremenog uvoza ili ako su uneseni u slobodnu zonu.

(2) Za prevoz akciznih proizvoda, koji su uvezeni za potrebe oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, uvoznik mora carinskom organu podnijeti izjavu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, da nije iskoristio količinska ograničenja iz dozvole poreskog organa.

(3) Prevoz akciznih proizvoda pod režimom odloženog plaćanja akcize dozvoljen je samo ako ga prati akcizni dokument, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(4) Odredbe stava 3 ovog člana odnose se na prevoz svih akciznih proizvoda.

Akcizni dokument

Član 8

(1) Administrativni akcizni dokument (u daljem tekstu: akcizni dokument) je isprava koja prati prevoz akciznih proizvoda, a kojom se dokazuje:

1) kretanje akciznih proizvoda koji su pod režimom odloženog plaćanja akcize;

2) otprema akciznih proizvoda iz akciznog skladišta, odnosno prijem akciznih proizvoda u akcizno skladište;

3) otprema i prijem akciznih proizvoda oslobođenom korisniku akciznih proizvoda;

4) izvoz akciznih proizvoda kao i vrsta i količina akciznih proizvoda pod tim režimom.

(2) Akcizni dokument izdaje lice koje prevozi akcizne proizvode koji se nalaze pod režimom odloženog plaćanja akcize.

(3) Akcizni dokument se sačinjava u 4 primjerka, od kojih:

1) jedan primjerak zadržava pošiljalac;

2) dva primjerka prate proizvod i namijenjeni su primaocu, od kojih jedan primjerak

3) potpisuje primalac i vraća pošiljaocu, odnosno carinskom organu;

4) jedan primjerak nadležnom poreskom organu.

Član 9

(1) Imalac akcizne dozvole i oslobođeni korisnik akciznih proizvoda koji primaju akcizne proizvode moraju potvrditi prijem pošiljke imaocu akcizne dozvole, odnosno oslobođenom korisniku akciznih proizvoda koji su pošiljku otpremili, a carinskom organu prijem pošiljke koju im je otpremio uvoznik.

(2) Primalac pošiljke iz stava 1 ovog člana potvrđuje prijem pošiljke na primjerku akciznog dokumenta i naznačava da je sadržaj pošiljke provjeren i dužan je da taj dokument najkasnije u roku od 15 dana od dana prijema pošiljke vrati njenom pošiljaocu.

(3) Izvoz akciznih proizvoda potvrđuje carinski organ na akciznom dokumentu kada se proizvodi stvarno iznesu iz carinskog područja Crne Gore.

Član 10

Oblik i sadržinu akciznog dokumenta propisuje ministarstvo nadležno za poslove finansija.

IV PRESTANAK REŽIMA
ODLOŽENOG PLAĆANJA AKCIZE

Član 11

Režim odloženog plaćanja akcize prestaje kada:

1) akciza dospijeva za plaćanje;

2) se imalac akcizne dozvole, oslobođeni korisnik akciznih proizvoda, odnosno uvoznik, oslobode akcize.

Oslobođenja od plaćanja akcize imaoca akcizne dozvole
i oslobođenog korisnika akciznih proizvoda

Član 12

(1) Imalac akcizne dozvole se oslobađa od plaćanja akcize kada:

1) da su akcizni proizvodi uskladišteni u akciznom skladištu drugog imaoca akcizne dozvole koji je potvrdio prijem pošiljke na primjerku akciznog dokumenta;

2) su akcizni proizvodi uskladišteni u pogonu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda koji je potvrdio prijem pošiljke na primjerku akciznog dokumenta;

3) su akcizni proizvodi izvezeni i carinski organ je na dokumentu potvrdio da sustvarno izneseni iz carinskog područja Crne Gore u skladu sa carinskim propisima.

(2) Imalac akcizne dozvole se oslobađa od plaćanja akcize za akcizne proizvode koji su uskladišteni u njegovom akciznom skladištu, ako:

1) su upotrijebljeni kao osnovni materijal za proizvodnju drugih akciznih proizvoda u akciznom skladištu;

2) su upotrijebljeni kao uzorci za analize u vezi sa testiranjem proizvodnje, odnosno za naučne svrhe;

3) su upotrijebljeni u svrhu carinske kontrole,

4) su upotrijebljeni za namjene kontrole kvaliteta koju u carinskom skladištu obavljaju ovlašćena lica;

5) su uništeni pod nadzorom poreskog organa;

6) je utvrđen manjak akciznih proizvoda za koji imalac akcizne dozvole dokaže da je nastao usljed više sile (osim krađe) ili da je neodvojivo povezan sa procesom proizvodnje, skladištenja i prevoza proizvoda;

7) je alkohol u potpunosti denaturisan u skladu sa članom 44 ovog zakona;

8) su duvanski proizvodi denaturisani i upotrijebljeni za industrijske, odnosno hortikulturne namjene.

(3) Oslobođeni korisnik akciznih proizvoda se oslobađa od plaćanja akcize, ako

1) su akcizni proizvodi otpremljeni i uskladišteni u akciznom skladištu i ako je imalac akcizne dozvole potvrdio prijem pošiljke na primjerku akciznog dokumenta;

2) su akcizni proizvodi upotrijebljeni za namjene iz člana 44 ili člana 54 ovog zakona I obuhvaćeni dozvolom oslobođenog korisnika akciznih proizvoda.

(4) Oslobođeni korisnik akciznih proizvoda se oslobađa od plaćanja akcize i ako:

1) su akcizni proizvodi upotrijebljeni kao uzorci za analize u vezi sa testiranjem proizvodnje u njegovim proizvodnim prostorijama ili skladištu;

2) su akcizni proizvodi upotrijebljeni u svrhu carinske kontrole;

3) su akcizni proizvodi upotrijebljeni za namjene kontrole kvaliteta koju u njegovim prostorijama ili skladištu obavljaju ovlašćena lica;

4) su akcizni proizvodi uništeni pod nadzorom poreskog organa;

5) je utvrđen manjak akciznih proizvoda za koji se dokaže da je nastao usled više sile (osim krađe) i manjak koji je neodvojivo povezan sa procesom proizvodnje, skladištenja i prevoza proizvoda za čiju proizvodnju su akcizni proizvodi upotrijebljeni.

(5) Oslobođenje iz tač. 2) i 4) stava 2 i tač.1), 2) i 3) stava 4 ovog člana ostvaruje se pod uslovom da je nadležan poreski organ dao saglasnost za korišćenje akciznih proizvoda za te namjene.

(6) Uvoznik se oslobađa od plaćanja akcize:

1) u slučajevima iz člana 6 stav 3 ovog zakona, ako u roku od 15 dana od dana otpreme akciznih proizvoda primi potvrdu imaoca akcizne dozvole, odnosno oslobođenog korisnika akciznih proizvoda da je preuzeo pošiljku;

2) ako dokaže da su akcizni proizvodi, koji su se uvozili u okviru carinskog odloženog postupka, stvarno izneseni iz Crne Gore.

(7) Imalac akcizne dozvole i oslobođeni korisnik akciznih proizvoda iz člana 6 st. 4 i 5 ovog zakona oslobođeni su od plaćanja akcize ako su akcizni proizvodi uskladišteni u drugom akciznom skladištu i ako to na akciznom dokumentu potvrdi imalac akcizne dozvole tog drugog akciznog skladišta.

(8) Imalac akcizne dozvole i oslobođeni korisnik akciznih proizvoda iz člana 6 st. 4 i 5 ovog zakona se oslobađaju od plaćanja akcize, ako su:

1) akcizni proizvodi stavljeni u slobodan promet i akcizu je platio kupac;

2) akcizni proizvodi u postupku stečaja ili likvidacije prodati imaocu akcizne dozvole ili oslobođenom korisniku akciznih proizvoda i skladištenje potvrđeno na akciznom dokumentu;

3) akcizni proizvodi otpremljeni iz akciznog skladišta ili pogona oslobođenog korisnika akciznih proizvoda povjeriocu (na osnovu raspodjele imovine) i istovremeno je plaćena akciza ili ako je povjerilac imalac akcizne dozvole potvrdio prijem pošiljke na akciznom dokumentu.

(9) Imalac akcizne dozvole i oslobođeni korisnik akciznih proizvoda iz člana 6 stava 7 ovog zakona se oslobađa od plaćanja akcize ako su akcizni proizvodi uskladišteni u drugom akciznom skladištu ili pogonu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda i to je potvrđeno u akciznom dokumentu ili ako je imovina stečena u periodu od 60 dana od dana podnošenja prijave za upis u registar i akcizni proizvodi su otperemljeni za tu namjenu, a akciza plaćena u istom vremenu.

V NASTANAK OBAVEZE OBRAČUNAVANJA I PLAĆANJA AKCIZE

Nastanak obaveze obračunavanja akcize od strane proizvođača

Član 13

(1) Obaveza obračunavanja akcize nastaje u momentu stavljanja akciznih proizvoda u slobodan promet. Stavljanjem akciznih proizvoda u slobodan promet smatra se:

1) svaka otprema akciznih proizvoda iz akciznog skladišta ili iz pogona oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, osim ako su akcizni proizvodi otpremljeni: drugom akciznom skladištu, odnosno drugom pogonu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, carinskom skladištu, slobodnoj zoni, u carinskom tranzitnom postupku, odnosno u izvoz, i

2) svaka otprema iz proizvodnog pogona obveznika akcize koji nije imalac akcizne dozvole.

(2) Kod otpreme akciznih proizvoda iz akciznog skladišta ili iz pogona oslobođenog korisnika akciznih proizvoda za koje nije u roku od 15 dana od dana otpreme akciznih proizvoda potvrđeno da je pošiljka prispjela na odredišno mjesto, obaveza obračunavanja akcize nastaje 16. dan od dana otpreme tih proizvoda.

(3) Ako oslobođeni korisnik akciznih proizvoda upotrijebi akcizne proizvode za namjene, za koje nije propisano oslobađanje od plaćanja akcize, obaveza obračunavanja akcize nastaje poslednji dan u mjesecu u kojem su akcizni proizvodi stavljeni u upotrebu.

(4) Za akcizne proizvode koji su u akciznom skladištu potrošeni kao sirovina za proizvodnju drugih proizvoda, koji su upotrijebljeni kao pogonsko gorivo, odnosno gorivo za grijanje manjak iz stava 2 tačka 6) člana 12 ovog zakona, obaveza za obračun akcize nastaje poslednji dan u mjesecu u kojem su akcizni proizvodi potrošeni, odnosno u kojem je utvrđen njihov manjak.

(5) Akciza čije je plaćanje bilo odloženo na osnovu člana 6 st. 4 i 5 ovog zakona mora biti obračunata 30. dan poslije isteka važnosti dozvole ako lice kome je prestala važnost dozvole nije primilo kopiju akciznog dokumenta od primaoca akciznih proizvoda.

(6) Akciza, čije plaćanje je bilo odloženo na osnovu člana 6 stava 6 ovog zakona, mora biti obračunata 30. dan poslije isteka važnosti dozvole ako lice kome je prestala važnost dozvole, nije primilo kopiju akciznog dokumenta od primaoca akciznog proizvoda.

(7) Akciza se plaća prema iznosima, odnosno stopama koji važe na dan nastanka obaveze za obračunavanje akcize.

(8) Izuzetno od stava 1 ovog člana, obaveza obračunavanja akcize za cigarete, nastaje danom preuzimanja kontrolnih akciznih markica.

Nastanak obaveze plaćanja akcize kod uvoza

Član 14

(1) Obaveza plaćanja akcize kod uvoza akciznih proizvoda nastaje u momentu plaćanja uvoznih dažbina, osim u slučajevima kada je plaćanje akcize odloženo u skladu sa ovim zakonom.

(2) Akciza se plaća prema iznosima, odnosno stopama, koji važe na dan nastanka obaveze za obračunavanje akcize.

(3) Izuzetno od stava 1 ovog člana, obaveza obračunavanja akcize za cigarete kod uvoza, nastaje danom preuzimanja kontrolnih akciznih markica.

Drugi slučajevi nastanka obaveze

plaćanja akcize

Član 15

Obaveza plaćanja akcize nastaje i kada:

1) carinski, odnosno poreski organ proda oduzete akcizne proizvode, osim ako ih proda imaocu akcizne dozvole, odnosno oslobođenom korisniku akciznih proizvoda;

2) su u postupku spajanja akcizni proizvodi stavljeni u slobodan promet, osim ako je kupac imalac akcizne dozvole, odnosno oslobođeni korisnik akciznih proizvoda;

3) se završi postupak spajanja ako su akcizni proizvodi otpremljeni povjeriocu, osim ako je povjerilac imalac akcizne dozvole, odnosno oslobođeni korisnik akciznih proizvoda;

4) su u postupku likvidacije, odnosno stečaja akcizni proizvodi stavljeni u slobodan promet, odnosno kada su otpremljeni povjeriocu, osim ako je povjerilac imalac akcizne dozvole, odnosno oslobođeni korisnik akciznih proizvoda;

5) je utvrđen manjak akciznih proizvoda, osim manjka za koji imalac akcizne dozvole dokaže da je nastao usljed više sile ili je neodvojivo povezan sa procesom proizvodnje , skladištenja ili prevoza akciznih proizvoda.

Član 16

Obaveza plaćanja akcize nastaje i kada su akcizni proizvodi uvezeni, proizvedeni, prevoženi i na drugi način stavljeni u promet suprotno odredbama ovog zakona.

VI OBVEZNICI AKCIZE

Član 17

(1) Obveznik akcize je proizvođač, odnosno uvoznik akciznih proizvoda, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Obveznik akcize je i fizičko lice – proizvođač alkoholnih pića iznad količina dozvoljenih za sopstvenu upotrebu, ukoliko se ta alkoholna pića stavljaju u promet (prodaju).

(3) Pored lica iz st. 1 i 2 ovog člana obveznik akcize je:

1) oslobođeni korisnik akciznih proizvoda iz člana 13 stava 3 ovog zakona;

2) kupac, primalac akciznih proizvoda iz člana 15 tačke 1) ovog zakona;

3) kupac iz člana 15 tačke 2) ovog zakona;

4) povjerilac iz člana 15 tačke 3) ovog zakona;

5) povjerilac iz člana 15 tačke 4) ovog zakona;

6) lice koje proizvodi, uvozi, prevozi ili na drugi način stavi u promet akcizne proizvode suprotno odredbama ovog zakona.

VII OPŠTI USLOVI ZA RAD AKCIZNIH SKLADIŠTA

Akcizno skladište

Član 18

(1) Proizvodnja ili skladištenje akciznih proizvoda pod režimom odloženog plaćanja akcize može se obavljati samo u akciznom skladištu za koje je poreski organ izdao dozvolu (u daljem tekstu: akcizna dozvola), ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

(2) Bliže uslove za osnivanje i rad akciznog skladišta propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Uslovi za dobijanje akcizne dozvole

Član 19

Akciznu dozvolu može zatražiti pravno lice koje ispunjava sledeće uslove:

1) da obavlja djelatnost u vezi sa akciznim proizvodima u skladu sa propisanim uslovima i ima sjedište u Crnoj Gori;

2) da vodi poslovne knjige po sistemu dvojnog knjigovodstva;

3) da redovno ispunjava poreske obaveze;

4) da nad tim licem nije započet postupak stečaja, odnosno likvidacije;

5) da ponudi osiguranje plaćanja akcize u skladu sa ovim zakonom;

6) da ispunjava uslove za elektronsku razmjenu podataka koji se odnose na kretanje akciznih proizvoda.

Zahtjev za izdavanje akcizne dozvole

Član 20

(1) Akciznu dozvolu izdaje poreski organ na osnovu pisanog zahtjeva.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana sadrži sledeće podatke:

1) vrstu djelatnosti i naziv akciznog proizoda za koji se traži akcizna dozvola;

2) planirane količine godišnje proizvodnje, količine proizvedenih i količine uskladište nih proizvoda na zalihama;

3) naziv i identifikaciju lica koje je zatražilo izdavanje akcizne dozvole;

4) dokumentaciju iz koje mora biti vidljiv potpuni opis rada sistema računovodstva u skladu sa zakonom koji uređuje poreski postupak;

5) podatke koji dokazuju ispunjenost uslova za vršenje kontrole od strane poreskog organa;

6) bliži opis pojedinih proizvodnih postupaka, uključujući podatke o mjernim uređajima koji omogućavaju mjerenje proizvedenih, prerađenih, uskladištenih i otpremljenih količina akciznih proizvoda;

7) lokaciju i opis prostorija kao i način njihovog obezbjeđenja;

8) način otpremanja akciznih proizvoda;

9) izjavu da ispunjava uslove za elektronsku razmjenu podataka koji se odnose na kretanje akciznih proizvoda.

(3) Lice koje traži akciznu dozvolu za mjerne uređaje iz stava 2 ovog člana dužno je da pribavi odobrenje za korišćenje tipa mjernog uređaja od strane organa nadležnog za mjere.

Akcizna dozvola

Član 21

(1) Akcizna dozvola se može izdati ako su ispunjeni prostorno tehnički i ekonomski uslovi određeni na osnovu ovog zakona.

(2) Akcizna dozvola se izdaje na ime podnosioca zahtjeva i ne može se prenijeti na drugo lice.

(3) Akcizna dozvola se može odnositi na jedno ili više akciznih skladišta.

(4) Akcizna dozvola sadrži podatke o:

1) lokaciji akciznog skladišta;

2) uslovima za rad akciznog skladišta, odnosno akciznih skladišta;

3) vrsti akciznih proizvoda koji se mogu proizvoditi u akciznom skladištu, uskladištiti i otpremiti;

4) obavezama imaoca akcizne dozvole prema poreskom organu;

5) načinu osiguranja plaćanja akcize;

6) nazivu poreskog organa i

7) periodu za koji je izdata akcizna dozvola.

(5) Prije izdavanja akcizne dozvole poreski organ mora na licu mjesta utvrditi da li su

ispunjeni uslovi za izdavanje akcizne dozvole.

(6) Poreski organ odlučuje o zahtjevu za izdavanje akcizne dozvole u roku od 60 dana od dana prijema potpunog zahtjeva.

Obaveze imaoca akcizne dozvole

Član 22

(1) Imalac akcizne dozvole mora:

1) obezbijediti odgovarajuće čuvanje akciznih proizvoda u akciznom skladištu;

nadzirati otpremanje i prijem akciznih proizvoda; utvrđivati gubitke, odnosno manjkove;

2) obezbijediti nesmetano obavljanje kontrole od strane poreskog organa;

3) voditi evidenciju akciznih proizvoda prema vrsti i količini i evidenciju kretanja akciznih proizvoda za svako akcizno skladište i poreskom organu podnositi mjesečni

obračun akcize i mjesečni popis zaliha;

4) obavještavati poreski organ o svim promjenama podataka koje je naveo u zahtjevu za izdavanje akcizne dozvole;

5) u slučaju statusne promjene, proširenja, smanjenja ili prestanka obavljanja

djelatnosti zatražiti od poreskog organa izmjenu akcizne dozvole.

(2) Ako poreski organ utvrdi da imalac akcizne dozvole ne ispunjava obaveze iz stava

1 ovog člana, odrediće rok za otklanjanje nepravilnosti.

(3) Sadržinu i način vođenja evidencije iz stava 1 tačke 3) ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Instrumenti osiguranja plaćanja akcize

Član 23

(1) Imalac akcizne dozvole mora na ime osiguranja plaćanja akcize, poreskom organu podnijeti instrument osiguranja plaćanja akcize u skladu sa ovim zakonom.

(2) Vrijednost instrumenta osiguranja plaćanja akcize mora odgovarati visini akcize za akcizne proizvode na koje se odnosi akcizna dozvola.

(3) Ako imalac akcizne dozvole drži više akciznih skladišta, a instrument osiguranja plaćanja akcize se odnosi na sva skladišta, vrijednost instrumenta osiguranja plaćanja akcize mora odgovarati ukupnoj visini akcizne obaveze.

(4) U slučaju prestanka važnosti akcizne dozvole instrument osiguranja plaćanja akcize ne može se osloboditi dok akciza za proizvode na zalihama ne bude plaćena.

(5) Bliži postupak osiguranja i vrste instrumenata osiguranja plaćanja akcize propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Prestanak važenja akcizne dozvole

Član 24

(1) Akcizna dozvola prestaje da važi:

1) prestankom obavljanja djelatnosti u vezi sa akciznim proizvodima;

2) povraćajem akcizne dozvole;

3) oduzimanjem akcizne dozvole od strane poreskog organa;

(2) Poreski organ će oduzeti akciznu dozvolu ako njen imalac ne ispunjava uslove koji su određeni u akciznoj dozvoli, a naročito:

1) ako ne obezbjeđuje odgovarajući sistem kontrole nad stanjem zaliha i ako ne vrši popise u rokovima koji su određeni u akciznoj dozvoli;

2) ako vrijednost instrumenta osiguranja plaćanja akcize ne odgovara visini akcizne obaveze;

3) ako prestanu razlozi i uslovi na osnovu kojih je izdata akcizna dozvola;

4) ako je akcizna dozvola izdata na osnovu nepotpunih i netačnih podataka;14

5) ako imalac akcizne dozvole ne otkloni nepravilnosti u roku koji mu je odredio poreski organ;

6) ako otpočne postupak likvidacije, odnosno stečaja.

(3) Žalba protiv oduzimanja akcizne dozvole ne zadržava izvršenje rješenja.

Otprema akciznih proizvoda iz akciznog skladišta

Član 25

Akcizni proizvodi se mogu otpremati iz akciznog skladišta:

1) radi stavljanja u slobodan promet uz obavezno izdavanje računa, odnosno drugog dokumenta koji služi kao račun;

2) kada su pod režimom odloženog plaćanja akcize, ako pošiljku prati akcizni dokument.

VIII OSLOBOĐENI KORISNIK AKCIZNIH PROIZVODA

Uslovi za izdavanje dozvole

Član 26

(1) Oslobođeni korisnik akciznih proizvoda može nabavljati akcizne proizvode bez plaćanja akcize samo ako za to dobije dozvolu poreskog organa.

(2) Dozvolu iz stava 1 ovog člana može zatražiti pravno lice koje ispunjava sledeće uslove:

1) da u skladu sa propisanim uslovima obavlja djelatnost za koju upotrebljava akcizne proizvode za namjene iz čl. 44 i 54 ovog zakona;

2) da vodi poslovne knjige po sistemu dvojnog knjigovodstva;

3) da redovno ispunjava poreske i carinske obaveze;

4) da nad tim licem nije započeo postupak stečaja, odnosno likvidacije;

5) da prije izdavanja dozvole podnese instrument osiguranja plaćanja akcize u skladu sa ovim zakonom;

6) da ispunjava druge uslove određene ovim zakonom.

(3) Lice koje ispunjava uslove iz stava 2 ovog člana može dobiti dozvolu ako

ispunjava i sledeće uslove:

1) da je proizvodna prostorija, skladište, odnosno druga prostorija za skladištenje akciznih proizvoda organizovana i opremljena tako da omogućava sigurno skladištenje i upotrebu akciznih proizvoda i pravilno mjerenje zaliha tih proizvoda;

2) da knjigovodstveno praćenje tih proizvoda obezbjeđuje precizan uvid u potrošnju akciznih proizvoda i stanje zaliha proizvoda za čiju proizvodnju su akcizni proizvodi bili upotrijebljeni;

3) da su obezbijeđeni uslovi za vršenje kontrole.

(4) Bliže uslove iz stava 3 ovog člana, propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

(5) U slučaju prestanka važenja dozvole instrument osiguranja plaćanja akcize se može osloboditi tek nakon što je plaćena akciza za akcizne proizvode na zalihama, odnosno kada ne može više nastati obaveza za plaćanje akcize.

(6) Bliži postupak osiguranja i vrste instrumenata osiguranja plaćanja akcize propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

(7) Prije nego što poreski organ izda dozvolu mora utvrditi da li su akcizni proizvodi stvarno upotrijebljeni za namjene navedene u zahtjevu za izdavanje dozvole, kao I normative upotrebe akciznih proizvoda u proizvodnji drugih proizvoda. Poreski organ mora na licu mjesta utvrditi da li su ispunjeni uslovi za izdavanje dozvole.

(8) Ako poreski organ utvrdi da oslobođeni korisnik akciznih proizvoda ne ispunjava obaveze iz ovog člana odrediće rok za otklanjanje nepravilnosti.

Dozvola oslobođenog korisnika akciznih proizvoda

Član 27

(1) Dozvolu oslobođenog korisnika akciznih proizvoda poreski organ izdaje na osnovu pisanog zahtjeva.

(2) Poreski organ u roku od 30 dana od prijema potpunog zahtjeva obavještava lice koje je zatražilo izdavanje dozvole da podnese instrument osiguranja plaćanja akcize ili zahtjev odbija.

(3) Poreski organ izdaje dozvolu u roku od 15 dana od dana prijema instrumenta za osiguranje plaćanja akcize.

(4) U zahtjevu za izdavanje dozvole se detaljnije navodi: namjena i način upotrebe akciznih proizvoda; normativ upotrebe za svaki proizvod za čiju proizvodnju se koristi; količinu akciznih proizvoda na koju se odnosi dozvola, ali najviše za količinu jednogodišnje proizvodnje, odnosno očekivanu proizvodnju za isti period.

(5) Dozvola iz stava 1 ovog člana se izdaje na ime podnosioca zahtjeva i ne može se prenijeti na drugo lice.

(6) U dozvoli poreski organ navodi: količine akciznih proizvoda koji se mogu nabaviti bez plaćanja akcize za propisane namjene u određenom periodu koji ne može biti duži od 12 mjeseci; mjesto gdje će se akcizni proizvodi upotrebljavati i namjenu tih proizvoda. Količine se određuju u zavisnosti od proizvodnih kapaciteta i perioda na koji se odnosi dozvola.

(7) Promjena količina iz stava 6 ovog člana i odobrenje količina za naredni period vrši se na osnovu naknadnog zahtjeva.

Prestanak važenja dozvole oslobođenog korisnika akciznih proizvoda

Član 28

(1) Dozvola oslobođenog korisnika akciznih proizvoda prestaje da važi:

1) sa prestankom obavljanja djelatnosti u vezi sa akciznim proizvodima;

2) ako poreski organ oduzme dozvolu ;

3) sa povraćajem dozvole;

(2) Poreski organ će oduzeti dozvolu ako oslobođeni korisnik akciznih proizvoda više ne ispunjava uslove koji su određeni dozvolom, a naročito:

1) ako ne obezbjeđuje odgovarajući sistem kontrole nad stanjem zaliha;

2) ako vrijednost instrumenta osiguranja plaćanja akcize ne odgovara visini akcizne dozvole;

3) ako je dozvola izdata na osnovu nepotpunih ili netačnih podataka;

4) ako ne otkloni nepravilnosti u roku koji je odredio poreski organ;

5) kada otpočne postupak stečaja, odnosno likvidacije.

(3) Žalba protiv oduzimanja dozvole ne zadržava izvršenje rješenja.

Evidencije koje vodi oslobođeni korisnik akciznih proizvoda

Član 29

(1) Oslobođeni korisnik akciznih proizvoda je dužan da vodi evidenciju o kupovini, kretanju i potrošnji akciznih proizvoda prema vrsti, količini i vrijednosti.

(2) Sadržinu i način vođenja evidencije iz stava 1 ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

IX POVRAĆAJ PLAĆENE AKCIZE

Član 30

(1) Pravo na povraćaj (refakciju) plaćene akcize ima:

1) imalac akcizne dozvole koji je nabavio akcizne proizvode po cijeni sa uključenom akcizom i koji ih je upotrijebio u akciznom skladištu za proizvodnju akciznih proizvoda;

2) uvoznik koji vraća uvezene proizvode u inostranstvo u nepromijenjenom stanju, a

za koje je prilikom njihovog uvoza platio akcizu;

3) zvoznik koji izvozi akcizne proizvode na koje je plaćena akciza;

4) lice koje je pribavilo akcizne proizvode po cijeni sa uključenom akcizom ili je akciza za iste plaćena prilikom uvoza, a upotrijebljeni su za namjene iz člana 44 i člana 54 ovog zakona.

(2) Bliže uslove i način povraćaja plaćene akcize propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

(3) Akciza se vraća u rokovima određenim zakonom kojim je uređen poreski postupak.

X OSLOBAĐANJE OD PLAĆANJA AKCIZE

Oslobađanje od plaćanja akcize za diplomatska i konzularna predstavništva i međunarodne organizacije

Član 31

(1) Akciza se ne plaća na akcizne proizvode:

1) za službene potrebe diplomatskih i konzularnih predstavništava akreditovanih u Crnoj Gori;

2) za službene potrebe međunarodnih organizacija, ako je to određeno međunarodnim ugovorom;

3) za lične potrebe stranog osoblja diplomatskih i konzularnih predstavništava akreditovanih u Crnoj Gori, uključujući njihove članove porodice;

4) za lične potrebe stranog osoblja međunarodnih organizacija, uključujući njihove članove porodice, ako je to određeno međunarodnim ugovorom.

(2) Oslobađanje iz stava 1 ovog člana ostvaruje se na osnovu potvrde ministarstvo nadležno za inostrane poslove.

(3) Ako je u skladu sa međunarodnim ugovorom moguće oslobađanje ostvariti samo na osnovu uzajamnosti, to potvrđuje ministarstvo nadležno za inostrane poslove.

(4) Akcizni proizvodi koji su oslobođeni od plaćanja akcize prema ovom članu se ne smiju otuđiti, osim ako je na te proizvode plaćena akciza.

(5) Bliži način ostvarivanja prava za oslobađanje od plaćanja akcize po odredbama ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Druga oslobađanja od plaćanja akcize

Član 32

Akciza se ne plaća na akcizne proizvode:

1) koji se prodaju na brodovima i avionima na linijama međunarodnog saobraćaja;

2) koje putnik donese sa sobom u svom ličnom prtljagu iz inostranstva i oslobođeni su plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa carinskim propisima;

3) mineralna ulja, njihove derivate i supstitute, koji su u standardnim rezervoarima motornih vozila, plovila ili aviona, koji dolaze iz inostranstva i nijesu namijenjeni za dalju prodaju i oslobođeni su plaćanja uvoznih dažbina u skladu sa carinskim propisima;

4) koji se iz carinskog skladišta otpremaju u slobodne carinske prodavnice otvorene na međunarodnim graničnim prelazima na kojima je obezbijeđena carinska i pasoška kontrola, radi prodaje putnicima, u skladu sa carinskim propisima.

XI OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE AKCIZE

Obračunavanje akcize

Član 33

(1) Obveznik akcize sam obračunava akcizu.

(2) Akciza se obračunava za kalendarski mjesec.

(3) Obveznik akcize dužan je da obračunatu akcizu iskaže u mjesečnom obračunu akciza.

Član 34

(1) Obračun iz člana 33 stava 3 ovog zakona podnosi se poreskom organu do 15. dana narednog mjeseca nakon isteka obračunskog perioda.

(2) Obveznik akcize dužan je da podnese obračun akcize, nezavisno od toga da li je u propisanom periodu bio dužan plaćati akcizu ili ne.

(3) Ako imalac akcizne dozvole ima više od jednog akciznog skladišta, može podnijeti zajedniči obračun akcize za sva akcizna skladišta, pod uslovom da u svom knjigovodstvu obezbijedi posebnu evidenciju o obračunatoj akcizi po akciznim skladištima.

(4) Ako oslobođeni korisnik akciznih proizvoda uskladištava akcizne proizvode u više pogona, može podnijeti zajednički obračun akcize za sve pogone pod uslovom da u svom knjigovodstvu obezbijedi posebnu evidenciju o obračunatoj akcizi po pogonima.

(5) Obračun akcize podnosi se u roku od 30 dana od dana prestanka važnosti akcizne dozvole.

(6) Obračun akcize u slučajevima stečaja, likvidacije ili spajanja obveznika akcize podnosi se u roku od 30 dana od završenog postupka.

Plaćanje akcize

Član 35

(1) Obračunata akciza za poreski period dospijeva za plaćanje poslednji dan u poreskom periodu, a mora biti plaćena u roku od 15 dana od dana dospijeća.

(2) Akciza iz člana 15 tačke 3) ovog zakona dospijeva za plaćanje 30. dan od ispostavljanja akciznog dokumenta, a mora biti plaćena u roku od 15 dana od dana

dospijeća.

(3) Akciza iz člana 34 stava 5 ovog zakona dospijeva za plaćanje na dan prestanka važnosti akcizne dozvole, a mora biti plaćena u roku od 15 dana od dana dospijeća.

(4) Akciza iz člana 34 stava 6 ovog zakona dospijeva za plaćanje na dan završetka postupka stečaja, likvidacije ili spajanja, a mora biti plaćena u roku od 30 dana od dana dospijeća.

(5) Povraćaj plaćene akcize imalac akcizne dozvole iz člana 30, stava 1, tačke 1) ovog zakona može ostvariti putem zahtjeva za umanjenje akcizne obaveze iskazane u mjesečnom obračunu ili za povraćaj akcize.

(6) Bliži postupak povraćaja plaćene akcize iz stava 5 ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

(7) Izuzetno od stava 1 ovog člana, obračunata akciza za cigarete plaća se u roku od 60 dana od dana preuzimanja kontrolnih akciznih markica.

(8) Za vrijeme odloženog plaćanja akcize, iz stava 7 ovog člana, obveznik je dužan da obezbijedi instrument osiguranja plaćanja u visini obračunate akcize.

Obračunavanje i plaćanje akcize kod uvoza

Član 36

(1) Akciza, kod uvoza akciznih proizvoda, obračunava se i plaća kao da je uvozna dažbina,

osim ako je plaćanje akcize odloženo u skladu sa ovim zakonom.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, akcizu za cigarete kod uvoza obračunava uvoznik i plaća je u roku od 60 dana od dana preuzimanja kontrolnih akciznih markica.

(3) Za vrijeme odloženog plaćanja akcize, iz stava 2 ovog člana, uvoznik je dužan da obezbijedi instrument osiguranja plaćanja u visini obračunate akcize.

XII AKCIZNI PROIZVODI

Alkohol i alkoholna pića

Član 37

(1) Alkohol i alkoholna pića na koja se plaća akciza su: pivo, vino, ostala fermentisana pića, srednja alkoholna pića i etil - alkohol.

(2) Vrsta alkohola, odnosno alkoholnih pića iz stava 1 ovog člana određuje se u zavisnosti od klasifikacije tih proizvoda i njihovih tarifnih brojeva, odnosno oznaka iz nomenklature carinske tarife (u daljem tekstu: CN), važeće na dan početka primjene ovog zakona i zavisno od sadržaja alkohola u tim proizvodima.

(3) Sadržaj alkohola je zapreminski procenat alkohola u nekom alkoholnom piću na temperaturi od 20°C. Sadržaj alkohola se označava »vol%«.

Pivo

Član 38

Pivom se smatra svaki proizvod iz tarifnog broja CN 22.03 ili bilo koji proizvod koji sadrži mješavinu piva i bezalkoholnih pića iz tarifnog broja CN 22.06, sa sadržajem alkohola iznad 0,5 vol%.

Vino

Član 39

(1) Vinom se smatraju stona i pjenušava vina.

(2) Stona vina su svi proizvodi iz tarifnog broja CN 22.04 i 22.05, osim pjenušavih vina:

1) sa sadržajem alkohola koji prelazi 1,2 vol%, ali ne prelazi 15 vol%, pod uslovom da je količina alkohola sadržana u finalnom proizvodu u potpunosti fermentisanog porijekla;

2) sa sadržajem alkohola koji prelazi 15 vol%, ali ne prelazi 18 vol%, pod uslovom da je količina alkohola sadržana u finalnom proizvodu u potpunosti fermentisanog porijekla i da nijesu obogaćeni.

(3) Pjenušava vina su svi proizvodi iz tarifnih oznaka CN 2204 10, 2204 21 10 00, 2204 29 10 00 i tarifnog broja CN 2205, i to:

1) koja su pakovana u bocama sa pečurkastim zatvaračem uvezenim ili pričvršćenim pod pritiskom ugljen dioksida od 3 ili više bara;

2) sa sadržajem alkohola koji prelazi 1,2 vol%, a ne prelazi 15 vol%, pod uslovom da je količina alkohola sadržana u finalnom proizvodu u potpunosti fermentisanog porijekla.

Ostala fermentisana pića, osim piva i vina

Član 40

(1) Ostalim nepjenušavim fermentisanim pićima smatraju se proizvodi iz tarifnog broja CN 22.04 i 22.05 koji nijesu svrstani u vina iz člana 39 ovog zakona i proizvodi iz tarifnog broja CN 22.06 koji nijesu svrstani u piva iz člana 38 ovog zakona i proizvodi koji nijesu

svrstani u ostala nepjenušava fermentisana pića prema odredbama ovog člana, i to:

1) sa sadržajem alkohola koji prelazi 1,2 vol%, a ne prelazi 10 vol%;

2) sa sadržajem alkohola koji prelazi 10 vol%, a ne prelazi 15 vol%, pod uslovom da je alkohol sadržan u finalnom proizvodu u potpunosti fermentisanog porijekla.

(2) Ostalim pjenušavim fermentisanim pićima smatraju se proizvodi iz tarifnog broja CN 2206 00 31, 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i 2205, koji nijesu svrstani u vina i pjenušava vina i to:

1) koja su pakovana u bocama sa pečurkastim zatvaračem uvezenim ili pričvršćenim pod pritiskom ugljen dioksida od 3 ili više bara;

2) sa sadržajem alkohola, koji prelazi 1,2 vol%, a ne prelazi 13 vol%;

3) sa sadržajem alkohola, koji prelazi 13 vol%, a ne prelazi 15 vol%, pod uslovom da je količina alkohola sadržana u finalnom proizvodu u potpunosti fermentisanog porijekla.

Srednja alkoholna pića

Član 41

(1) Srednjim alkoholnim pićima smatraju se proizvodi iz tarifnog broja CN 22.04, 22.05 i 22.06, a koji nijesu obuhvaćeni čl. 38, 39 i 40 ovog zakona, sa sadržajem alkohola koji prelazi 1,2 vol%, a ne prelazi 22 vol%.

(2) Izuzetno od člana 40 ovog zakona, srednjim alkoholnim pićima smatraju se :

1) sva nepjenušava fermentisana pića iz člana 40 stav 1 ovog zakona, sa sadržajem alkohola koji prelazi 5,5 vol % i koja nijesu u potpunosti fermentisanog porijekla;
2) sva pjenušava fermentisana pića iz člana 40 stav 2 ovog zakona, sa sadržajem alkohola koji prelazi 8,5 vol% i koja nijesu u potpunosti fermentisanog porijekla.

Etil alkohol

Član 42

Etil alkoholom smatraju se:

1) proizvodi iz tarifnog broja CN 22.07 i 22.08 sa sadržajem alkohola koji prelazi 1,2 vol%, bez obzira da li je sastavni dio proizvoda koji ima drugu tarifnu oznaku;

2) proizvodi iz tarifnog broja CN 22.04, 22.05 i 22.06 sa sadržajem alkohola koji prelazi 22 vol%;

3) druga alkoholna pića koja sadrže etil alkohol bilo u rastvoru ili ne, a koja nijesu obuhvaćena čl. 38 do 41 ovog zakona.

Akcizna osnovica i iznos akcize

Član 43

(1) Akcizna osnovica za vina, srednja alkoholna pića i ostala fermentisana pića je količina akciznih proizvoda izražena u hektolitrima, a za pivo i etil alkohol zapreminski sadržaj alkohola na jedan hektolitar.

(2) Akciza se plaća u iznosu od:

1) 1,90 Eura po zapreminskom sadržaju alkohola na hektolitar piva;

2) »0« (nula) Eura po hektolitru stonog vina;

3) 35 Eura po hektolitru pjenušavog vina;

4)" 0 " (nula) Eura po hektolitru ostalih nepjenušavih fermentisanih pića;

5) 35 Eura po hektolitru ostalih pjenušavih fermentisanih pića";

6) 70 Eura po hektolitru srednjih alkoholnih pića; i

7) 550 Eura po hektolitru čistog alkohola.

Upotreba etil alkohola za namjene

za koje se ne plaća akciza

Član 44

(1) Etil alkohol iz tarifnog broja CN 22.07 oslobađa se plaćanja akcize ako se koristi kao sirovina, i to:

1) u proizvodnji fermentisanih proizvoda;

2) u proizvodnji sirćeta iz tarifnog broja CN 22.09;

3) u proizvodnji prehrambenih proizvoda, pod uslovom da sadržaj alkohola u čokoladnim proizvodima iz tarifne broja CN 18.06 nije veći od 8,5 litara čistog alkohola na 100 kilograma proizvoda, odnosno kod drugih prehrambenih proizvoda -5 litara čistog alkohola na 100 kilograma proizvoda;

4) za proizvodnju hemijskih i kozmetičkih proizvoda.

(2) Etil alkohol se može otpremiti iz akciznog skladišta oslobođenom korisniku akciznih proizvoda u hemijskoj industriji i proizvodnji kozmetičkih proizvoda samo ako je denaturisan.

(3) Postupak potpune denaturacije alkoholnih proizvoda može se vršiti samo u fabrici za proizvodnju etil alkohola, uz korišćenje propisanog denaturanta i postupka denaturisanja.

(4) Upotreba alkohola u medicinske svrhe oslobađa se plaćanja akcize ukoliko ga nabavljaju zdravstvene institucije, kojima se izdaje dozvola-licenca od strane poreskih vlasti u skladu sa članom 26 ovog zakona. Zdravstvene institucije ne moraju podnositi dokumenta kojima se obezbjeđuje plaćanje akcize, kako je predviđeno odredbama člana 26, stav 2, tačke 5) ovog zakona.

(5) Postupak denaturizacije i primjenu denaturanta propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Mali proizvođači alkoholnih pića

Član 45

(1) Proizvođač alkoholnih pića iz stava 2 člana 17 ovog zakona, koji nije imalac

akcizne dozvole, obračunava i plaća akcizu prema odredbama ovog člana.

(2) Proizvođač iz stava 1 ovog člana plaća akcizu za proizvedene količine alkoholnih

pića u kalendarskoj godini, umanjene za količine dozvoljene za sopstvenu upotrebu.

(3) Akciza za proizvedene količine vina se plaća po stopi koja važi na dan 30.

novembra, odnosno za vina posebnih berbi na dan 31. marta, a akciza za proizvedene količine ostalih alkoholnih pića po stopama, koje važe na dan 31. marta tekuće godine.

(4) Proizvođač podnosi obračun akcize za vino do 31. decembra tekuće godine, a obračun akcize za vina posebnih berbi i ostala alkoholna pića do 30. aprila tekuće

godine.

(5) Obračunata akciza dospijeva za plaćanje 30. dan nakon podnošenja obračuna.

(6) Gornju granicu alkoholnih pića za sopstvenu upotrebu iz stava 2 ovog člana

propisuje ministarstvo nadležno za finansije u saradnji sa ministarstvom nadležnim za poljoprivredu.

(7) Bliži postupak o načinu plaćanja akcize od strane malih proizvođača alkoholnih pića propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Duvanski proizvodi

Član 46

Duvanski proizvodi na koje se plaća akciza su: cigarete, cigare, cigarilosi, fino rezani duvan za pušenje (za cigarete za savijanje) i drugi duvan za pušenje.

Cigarete

Član 47

(1) Cigaretama se smatraju:

1) svitci duvana, koji se mogu pušiti takvi kakvi su i ne svrstavaju se u cigare I cigarilose po ovom zakonu;

2) svitci duvana, koji se na jednostavan, neindustrijski način stavljaju u papirne tube za cigarete;

3) svitak duvana, koji se na jednostavan neindustrijski način savija u papir za savijanje cigareta.

(2) Svitkom duvana iz stava 1 ovog člana, smatra se jedna cigareta čija dužina bez filtera, odnosno muštikle iznosi do 9 cm; dvije cigarete koje su bez filtera, odnosno muštikle duže od 9 cm, ali nijesu duže od 18 cm; tri cigarete koje su bez filtera, odnosno muštikle duže od 18 cm, ali nijesu duže od 27 cm, i tako redom.

(3) Cigaretama se smatraju i proizvodi koji su u cjelini ili djelimično izrađeni od duvanskih surogata i ispunjavaju uslove iz stava 1 ovog člana, osim proizvoda koji se upotrebljavaju isključivo u zdravstvene svrhe.

Cigare i cigarilosi

Član 48

(1) Cigare i cigarilosi su svitci duvana, koji se mogu pušiti takvi kakvi su, ako su:

1) u cjelini izrađeni od prirodnog duvana;

2) sa spoljnim omotačem od prirodnog duvana;

3) sa spoljnim omotačem boje duvana, koji je u odnosu na uzdužnu osu cigare spiralno omotan pod oštrim uglom od najmanje 30° i sa prevojem od rekonstituisanog duvana, gdje je u svitku duvana najmanje 60% duvanskih djelića širih i dužih od 1,75 mm;

4) sa spoljnim omotom boje duvana od rekonstituisanog duvana, čija je težina bez filtera i muštikle, veća od 2,3 grama, gdje u svitku duvana ima najmanje 60%

duvanskih djelića širih i dužih od 1,65 mm, a obim cigare mora biti najmanje 1/3 dužine cigare, ali ne manje od 34 mm.

(2) Cigarama i cigarilosima smatraju se proizvodi koji su u cjelini ili djelimično izrađeni od duvanskih surogata i ispunjavaju uslove iz stava 1 ovog člana, osim proizvoda koji se upotrebljavaju isključivo u medicinske svrhe, pod uslovom da imaju:

1) omot od prirodnog, odnosno rekonstituisanog duvana;

2) omot i prevoj duvana od rekonstituisanog duvana.

Duvan za pušenje

Član 49

(1) Duvanom za pušenje smatra se:

1) duvan koji je rezan ili drugačije siječen, savijen ili stisnut u komade i koji se može pušiti bez dalje industrijske prerade;

2) duvanski otpaci koji se mogu pušiti, a koji nijesu svrstani u proizvode iz čl. 47 i 48 ovog zakona.

(2) Duvanom za pušenje smatraju se i proizvodi koji su u cjelini ili djelimično izrađeni od duvanskih surogata i ispunjavaju uslove iz stava 1 ovog člana, osim proizvoda koji se upotrebljavaju isključivo u zdravstvene svrhe.

(3) Duvanom za pušenje smatra se i sitno sjeckani duvan za savijanje cigareta, u kojem je, s obzirom na težinu, više od 25% duvanskih djelića kraćih i užih od 1,4 mm.

Akcizna osnovica, stopa i iznos akcize

Član 50

(1) Akcizna osnovica za duvanske proizvode je 1000 komada i maloprodajna cijena, odnosno kilogram proizvoda.

(2) Akciza na cigarete plaća se kao specifična akciza koja je određena u iznosu za 1000 komada i kao proporcionalna akciza koja je određena u procentu od maloprodajne cijene cigareta.

(3) Specifična akciza na cigarete iznosi 5,00 *€ura* za 1000 komada.

(4) Proporcionalna akciza na cigarete iznosi 35% od njihove maloprodajne

cijene.

(5) Akciza na ostale duvanske proizvode plaća se po kilogramu tih proizvoda, i iznosi:

- za cigare i cigarilose - 11,00 Eura

- za fino rezani duvan - 32,00 Eura,

- za drugi duvan za pušenje – 20,00 Eura.

(6) Maloprodajna cijena cigareta, iz stava 4 ovog člana, je cijena koju odredi proizvođač odnosno uvoznik, a koja uključuje akcizu i porez na dodatu vrijednost.

(7) Proizvođač, odnosno uvoznik je dužan da, prije stavljanja u upotrebu, odnosno u slobodan promet, maloprodajne cijene cigareta prijavi nadležnom poreskom organu i objavi ih u "Službenom listu Crne Gore".

(8) Prodaja cigareta po maloprodajnim cijenama, koje su veće od prijavljenih, nije dozvoljena.

Član 50a

(1) Ako je obračunata akciza na cigarete iz člana 50, st. 3 i 4 ovog zakona, manja od minimalne akcize utvrđene ovim zakonom, plaća se minimalna akciza.

(2) Minimalna akciza, iz stava 1 ovog člana, iznosi 100% ukupne akcize (specifične i ad valorem), utvrđene za kategorije cigareta sa najpopularnijom cijenom (najpopularnija cijenovna kategorija).

(3) Najpopularnija cijena iz stava 2 ovog člana, je maloprodajna cijena cijenovne kategorije cigareta koje imaju najveći obim prodaje u Crnoj Gori u prethodnoj godini.

(4) Vlada Crne Gore propisuje način i postupak utvrđivanja iznosa najpopularnije cijene cigareta iz stava 3 ovog člana.

(5) Ministarstvo finansija, na predlog organa uprave nadležnog za duvan, utvrđuje iznos najpopularnije cijene cigareta iz stava 3 ovog člana, najkasnije do 31. decembra prethodne godine i objavljuje je u „Službenom listu Crne Gore“.

(6) Cijena iz stava 5 ovog člana primjenjuje se od 1. januara naredne godine.

Mineralna ulja, njihovi derivati i supstituti

Član 51

(1) Akciza se plaća na mineralna ulja, njihove derivate i supstitute (u daljem tekstu:

mineralna ulja), određene ovim zakonom.

(2) Vrsta mineralnih ulja iz stava 1 ovog člana određuje se u zavisnosti od klasifikacije tih proizvoda iz carinske tarife, odnosno u odnosu na karakteristike pojedinih proizvoda.

(3) Mineralna ulja obuhvataju petrolejsko ulje, ugljeni katran i naftu koji se dobijaju iz ugljenih škriljaca, treseta ili neke druge bitumenozne supstance, ali ne uključuje takve ugljovodonike ili bitumenozne supstance koje su:

1) u čvrstom ili polučvrstom stanju na temperaturi od 15° C; ili

2) u gasovitom stanju na temperaturi od 15° C i pod pritiskom od 1013,25 milibara.

(4) Mineralnim uljima, u smislu ovog zakona, smatraju se i:

1) svaki proizvod koji se prodaje i upotrebljava kao pogonsko gorivo;

2) aditivi, odnosno ekstenderi koji se dodaju pogonskim gorivima;

3) svaki drugi ugljenvodonik, koji je proizveden iz sirove nafte i koji se prodaje I upotrebljava kao gorivo za grijanje, osim crnog uglja, lignita, treseta ili biomase.

Akcizna osnovica i iznos akcize

Član 52

(1) Akcizna osnovica je količina mineralnih ulja, izražena u litrima ili kilogramima.

(2) Ako je količinska jedinica za akcizu u litrima, litar se mjeri na temperaturi od+15°C.

(3) Visina akcize, za proizvode iz stava 1 ovog člana iznosi za:

1) olovni benzin (tarifne oznake CN 2710 11 31 00, 2710 11 51 10, 2710 11 51 90 i 2710 11 59 00) 464 Eura na 1000 litara;

2) bezolovni benzin (tarifne oznake CN 2710 11 31 00, 2710 11 41 00, 2710 11 45 00 i 2710 11 49 00) 459 Eura na 1000 litara;

3) kerozin (tarifne oznake CN 2710 19 21 00 i 2710 19 25 00) koji se koristi:

- kao motorno gorivo 156 Eura na 1000 litara;

- za grijanje 89,7 Eura na 1000 litara;

4) gasna ulja (tarifne oznake CN 2710 19 41 do 2710 19 49) koja se koriste:

- kao motorno gorivo 370 Eura na 1000 litara;

- kao motorno gorivo za industrijske i komercijalne svrhe 169 Eura na 1000 litara;

- za grijanje 117 Eura na 1000 litara;

5) ulje za loženje (tarifne oznake CN 2710 19 61 00 do 2710 19 69 00) 19,5 Eura na 1000 kilograma;

6) tečni naftni gas (tarifne oznake CN 2711 12 11 00 do 2711 19 00 00) koji se koristi:

- kao motorno gorivo 123,5 Eura na 1000 kilograma;

- kao motorno gorivo za industrijske i komercijalne svrhe 58,5 Eura na 1000 kilograma;

- za grijanje 26 Eura na 1000 kilograma.

Član 52a

Brisan.

Član 53

(1) Akciza za aditive i ekstendere koji su dodati mineralnim uljima jednaka je akcizi propisanoj za mineralno ulje kojem su dodati.

(2) Na svaki proizvod koji se stavlja u promet kao aditiv ili ekstender mineralnim uljima plaća se akciza kao da se radi o mineralnim uljima. Svaki ugljovodonik koji je proizveden iz sirove nafte i koji se stavlja u promet kao gorivo za grijanje (osim

crnog uglja, lignite, treseta ili sličnih čvrstih ugljovodonika i prirodnog gasa) podliježu plaćanju akcize po stopi propisanoj za odgovarajuće mineralno ulje.

(3) Za mineralna ulja koja se upotrebljavaju za pogon poljoprivredne i šumske mehanizacije (uključujući traktore), kupci imaju pravo na povraćaj akcize u visini od 50% akcize koja je propisana za tu namjenu.

(4) Bliži način povraćaja akcize i uslove koje mora ispuniti kupac mineralnih ulja iz stava 3 ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za finansije, u saradnji sa ministarstvom nadležnim za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu.

Upotreba mineralnih ulja za namjene

za koje se ne plaća akciza

Član 54

(1) Akciza se ne plaća na mineralna ulja:

1) koja se upotrebljavaju kao pogonsko gorivo u avionskom i pomorskom saobraćaju, kao i za pogon registrovanih ribarskih brodova, osim u slučaju upotrebe aviona, plovnih objekata i ribarskih brodova za privatne svrhe;

2) koja se upotrebljavaju u pogonima za proizvodnju električne energije i u pogonima za zajedničku proizvodnju električne i toplotne energije;

3) koje proizvođač u svojim proizvodnim prostorijama potroši za dalju preradu, odnosno proizvodnju drugih mineralnih ulja, osim ako su bili upotrijebljeni kao pogonsko gorivo za transportna sredstva;

4) koja se ubrizgavaju u visoke peći za namjene hemijske redukcije kao dodatak koksu koji je osnovno gorivo.

(2) Upotrebom za privatne svrhe iz stava 1 tačka 1) ovog člana smatra se korišćenje aviona, plovnih objekata i ribarskih brodova od strane njihovih vlasnika ili njihovo korišćenje po osnovu zakupa ili drugom osnovu koji se ne smatra poslovnom aktivnošću.

(3) Bliži postupak za ostvarenje prava iz stava 1 ovog člana propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Označavanje mineralnih ulja

Član 55

(1) Mineralna ulja iz tarifnih oznaka CN 2710. 00 39 00 i CN 2710. 00 21 90, koja se upotrebljavaju kao gorivo za grijanje, moraju biti označena propisanom bojom i indikatorom. Označavanje mineralnih ulja se može obaviti samo u akciznom skladištu koje ima dozvolu poreskog organa za označavanje. Ako mineralna ulja nijesu označena u akciznom skladištu, smatra se da ta ulja nijesu označena.

(2) Mineralno ulje uvezeno u Crnu Goru smatra se označenim, ako uvoznik podnese potvrdu stranog poreskog, odnosno carinskog organa, proizvođača, odnosno stranog organa koje vrši označavanje, da je bilo označeno van Crne Gore i da s obzirom na vrstu i količinu sadrži najmanje one materije za označavanje koje su propisane na osnovu ovog zakona. Ako se potvrda ne podnese ili se ne može dokazati, smatra se da mineralno ulje nije označeno.

(3) Skladištenje pojedinih mineralnih ulja mora biti organizovano na način koji obezbjeđuje da drugi proizvodi ne utiču na neutralizovanje boje, odnosno indikatora.

(4) Postupak bojenja i označavanja mineralnih ulja prema ovom članu propisuje ministarstvo nadležno za ekonomiju.

Član 56

(1) Označena mineralna ulja koja se upotrebljavaju za grijanje ne smiju se upotrebljavati za drugu namjenu i ne smiju se koristiti za pogon motornih vozila, odnosno plovnih objekata ili drugih motora, odnosno koristiti za standardni rezervoar motornih vozila, odnosno plovnih objekata ili drugih motora.

(2) Mineralna ulja koja se upotrebljavaju za grijanje, ne smiju se stavljati u promet na benzinskim pumpama ili drugim maloprodajnim mjestima određenim za prodaju naftnih derivata.

XIII OBILJEŽAVANJE AKCIZNIH PROIZVODA

Akcizna markica

Član 57

(1) Proizvođač, odnosno uvoznik dužan je da prije stavljanja u upotrebu odnosno u slobodan promet duvanske proizvode i alkoholna pića, osim piva *i stonog vina*, te proizvode obilježi kontrolnom akciznom markicom.

(2) Kontrolna akcizna markica za duvanske proizvode mora biti nalijepljena na ambalažu ispod celofanskog ili drugog omotača, tako da je vidljiva i da se ne može odstraniti, a da se ne ošteti ambalaža, osim kod originalne ambalaže za cigare i cigarilose, koja ne sadrži celofanski ili drugi omotač, gdje akcizna markica može biti nalijepljena direktno na ambalažu.

(3) Uvozne cigarete i uvozna flaširana alkoholna pića moraju imati oznaku i naziv uvoznika koji se utiskuju na kutiji, odnosno flaši neposredno štampanjem ili naljepnicom koja se lijepi na ambalaži ispod celofanskog ili drugog omotača kojom je obložena kutija, odnosno flaša.

(4) Duvanski proizvodi i alkoholna pića, koji se izvoze, a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice, obilježavaju se posebnom izvoznom markicom.

(5) Duvanski proizvodi i flaširana alkoholna pića koji se prodaju u slobodnim carinskim prodavnicama moraju biti obilježeni posebnom markicom.

(6) Posjedovanje, prodaja i transport duvanskih proizvoda i alkoholnih pića, iznad količina utvrđenih ovim zakonom, bez odgovarajuće akcizne markice, nije dozvoljeno.

(7) Vlada propisuje: izgled i sadržaj kontrolne i posebne akcizne markice; način i postupak odobravanja, štampanja i izdavanja, i način vođenja evidencija o izdatim, iskorišćenim i neiskorišćenim akciznim markicama iz ovog člana.

XIV KNJIGOVODSTVO AKCIZNOG OBVEZNIKA I ČUVANJE DOKUMENTACIJE

Izdavanje računa, odnosno drugih dokumenata

Član 58

(1) Obveznik akcize prilikom stavljanja akciznih proizvoda u upotrebu mora izdati

račun, odnosno drugi dokument koji potvrđuje otpremu tih proizvoda.

(2) Kod akciznih proizvoda koji se otpremaju oslobođenom korisniku akciznih proizvoda, na računu, odnosno drugom dokumentu mora biti naznačeno da se radi o otpremi akciznih proizvoda bez plaćanja akcize na osnovu dozvole oslobođenog korisnika akciznih proizvoda sa navođenjem broja i datuma dozvole.

(3) Obveznik akcize izdaje račun, odnosno drugi dokument u dva primjerka. Prvi primjerak

daje primaocu akciznih proizvoda, drugi primjerak, kao i druga dokumenta koji su od značaja za određivanje visine akcizne obaveze, zadržava i čuva u skladu sa članom 61 ovog zakona.

Knjigovodstvo akciznog obveznika

Član 59

(1) Obveznik akcize mora u svom knjigovodstvu obezbijediti podatke koji su potrebni

za obračunavanje i plaćanje akcize, a naročito o:

1) proizvedenim količinama akciznih proizvoda;

2) količinama akciznih proizvoda na zalihama, u proizvodnji, u skladištima ili u drugim

poslovnim prostorijama;

3) prodatim količinama akciznih proizvoda za koje je plaćena akciza po propisanim

stopama;

4) prodatim količinama akciznih proizvoda za koje nije plaćena akciza;

5) količinama akciznih proizvoda iskorišćenih za sopstvenu upotrebu;

6) količinama akciznih proizvoda koji su oslobođeni plaćanja akcize;

7) iznosima obračunate i plaćene akcize po propisanim stopama.

(2) Obveznik akcize — uvoznik je dužan da u svom knjigovodstvu obezbijedi naročito podatke o: uvozu akciznih proizvoda, zalihama akciznih proizvoda u akciznom skladištu, otpremi akciznih proizvoda iz akciznog skladišta i o obračunu i plaćanju akcize po propisanim stopama.

(3) Fizičko lice iz člana 17 stava 2 ovog zakona — proizvođač alkoholnih pića mora o proizvodnji, sopstvenoj potrošnji i prodaji tih pića voditi posebnu evidenciju, koju propisuje ministarstvo nadležno za finansije.

Evidencija opreme za proizvodnju etil alkohola

Član 60

Proizvođači, prodavci i uvoznici opreme za proizvodnju etil alkohola vode evidenciju kupaca te opreme i podnose je poreskom organu na njegov zahtjev. Evidencija se ne vodi za staklene aparate za destilaciju, koji se upotrebljavaju za naučne i obrazovne svrhe i za sokovnike za domaćinstvo.

Čuvanje dokumentacije

Član 61

Obveznik akcize je dužan da čuva izdate i primljene račune, akcizna dokumenta I druga knjigovodstvena dokumenta koja se odnose na proizvodnju, uskladištavanje I otpremanje, izvoz i uvoz akciznih proizvoda, pet godina nakon isteka godine na koju se dokumenta odnose.

XV KONTROLA OBRAČUNAVANJA I PLAĆANJA AKCIZE

Član 62

(1) Kontrolu obračunavanja i plaćanja akcize vrši poreski organ u skladu sa ovim zakonom i zakonom kojim je uređen poreski postupak, a kod uvoza, osim za cigarete, carinski organ, u skladu sa carinskim propisima kao da je akciza uvozna dažbina.

(2) Ako obveznik akcize ne podnese obračun akcize ili ga podnese u nepotpunom obliku ili ako poreski organ utvrdi da akcizna obaveza nije pravilno obračunata, primjenjuje se zakon kojim je uređen poreski postupak.

XVI PRIJAVA DJELATNOSTI I REGISTRACIJA AKCIZNIH OBVEZNIKA

Podnošenje prijave za registraciju

Član 63

(1) Akcizni obveznik je dužan da poreski organ obavijesti o danu otpočinjanja, promjeni ili prestanku obavljanja djelatnosti zbog koje je dužan da obračunava I plaća akcizu.

(2) Svako lice koje postaje akcizni obveznik dužno je da poreskom organu podnese prijavu za registraciju najkasnije 15 dana prije početka proizvodnje, uskladištavanja, prijema, odnosno otpremanja akciznih proizvoda.

(3) U roku iz stava 2 ovog člana, akcizni obveznik dužan je da poreskom organu prijavi namjeru prestanka obavljanja djelatnosti, a prekid, odnosno obustavljanje proizvodnje u roku odmah.

Prestanak registracije

Član 64

(1) Ako akcizni obveznik prestane sa obavljanjem djelatnosti, poreski organ odlučuje o prestanku registracije po službenoj dužnosti ili na zahtjev akciznog obveznika.

(2) Prije donošenja akta o prestanku registracije akcizni obveznik je dužan da plati dospjele akcizne obaveze.

Registar imalaca akciznih dozvola i akciznih skladišta

Član 65

(1) Poreski organ ustanovljava i vodi registar imalaca akciznih dozvola i akciznih skladišta.

(2) Registar iz stava 1 ovog člana sadrži naročito:

1) identifikacioni broj koji izdaje poreski organ za imaoca akcizne dozvole, odnosno akciznog skladišta;

2) naziv i adresu imaoca akcizne dozvole i naziv i adresu prostorija akciznog skladišta;

3) vrstu akciznih proizvoda na koje se odnosi akcizna dozvola;

4) sjedište nadležnog poreskog organa;

5) datum izdavanja identifikacionog broja i datum oduzimanja identifikacionog broja.

Član 66

Brisan.

Član 67

Brisan.

Član 68

Brisan.

XVIII POSEBNE ODREDBE

Shodna primjena drugih propisa

Član 69

Na odnose koji nijesu posebno uređeni ovim zakonom (kamate, žalbeni postupak,

prinudna naplata i dr.), shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim je uređen poreski, odnosno carinski postupak.

XIX KAZNENE ODREDBE

Član 70

(1) Novčanom kaznom od pedesetostrukog do tristastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik:

1) ako prevoz akciznih proizvoda pod režimom odloženog plaćanja akcize ne prati akcizni dokument (člana 7 stav 3);

2) ako ne izda akcizni dokument za akcizne proizvode koji se prevoze pod režimom odloženog plaćanja akcize (člana 8 stav 2);

3) ako ne izda akcizni dokument u četiri primjerka (člana 8 stav 3);

4) ako ne potvrdi prijem pošiljke i ne vrati akcizni dokument u propisanom roku pošiljaocu (člana 9 st. 1 i 2);

5) ako ne plati akcizu na propisane osnovice prema stopama, odnosno iznosima koji važe na dan nastanka obaveze za plaćanje akcize i ako je ne plati u propisanom roku (čl. 13, 14, 15, 16 i 45);

6) ako uvozi, proizvodi, prevozi i na drugi način stavi u promet akcizne proizvode suprotno odredbama ovog zakona, (član 16);

7) ako prenese akciznu dozvolu na druga lica (člana 21 stav 2);

8) ako ne ispunjava obaveze određene u članu 22 stav 1 ovog zakona;

9) ako ne podnese instrumente za osiguranje plaćanja akcize (čl. 23 stav 1, 35 stav 8 i 36 stav 3);

10) ako ne obračunava akcizu, odnosno ne obračunava je u obračunskom periodu (član 33);

11) ako ne iskaže akcizu u mjesečnom obračunu akcize, ne podnese obračun akcize poreskom organu u propisanom roku i ne plaća akcizu u propisanom roku (čl. 34, 35 i 45);

12) ako se alkoholni proizvodi otpreme iz akciznog skladišta za korišćenje u hemijskoj proizvodnji i proizvodnji kozmetike, a da nijesu denaturisani (člana 44 stav 2);

13) ako se postupak denaturizacije ne izvrši u pogonu proizvodnje etil alkohola i ako se ne izvrši po propisanom postupku i sa upotrebom propisanog denaturanta (člana 44 stav 3);

14) ako ne razvrstava akcizne proizvode na način određen odredbama ovog zakona (čl. 37,38,39,40,41,42,47,48,49 i 51);

15) ako prije stavljanja u upotrebu, odnosno u slobodan promet ne prijavi maloprodajne cijene cigareta nadležnom poreskom organu, i ne objavi ih u "Službenom listu Republike Crne Gore", ili vrši prodaju cigareta po maloprodajnim cijenama koje su veće od prijavljenih (član 50 st. 7 i 8);

16) ako na propisan način ne označi ili ne organizuje skladištenje, mineralnih ulja koja se upotrebljavaju kao gorivo za grijanje. (član 55);

17) ako mineralna ulja koja se upotrebljavaju za grijanje, koristi suprotno odredbama člana 56 stav 1 ovog zakona;

17a) ako mineralna ulja koja se upotrebljavaju za grijanje, stavlja u promet na benzinskim pumpama ili drugim maloprodajnim mjestima određenim za prodaju naftnih derivata (član 56 stav 2);

17b) ako prije stavljanja u upotrebu, odnosno u slobodan promet duvanske proizvode i alkoholna pića ne obilježi na propisan način (član 57 st. 1, 2, 3, i 4);

1 7c) ako posjeduje, prodaje i transportuje duvanske proizvode i alkoholna

pića, iznad količina utvrđenih ovim zakonom, bez odgovarajuće akcizne markice (član 57 stav 6);
18) ako u svom knjigovodstvu ne obezbijedi propisane podatke i ne vodi propisane evidencije (član 59);

19) ako ne čuva dokumentaciju u propisanom roku (član 61);

20) ako ne obavijesti poreski organ o danu otpočinjanja, promjeni ili prestanku obavljanja djelatnosti (član 63);

(2) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od petostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

(3) Za prekršaj iz stava 1 tačka 17c) ovog člana, kazniće se i fizičko lice novčanom kaznom od dvostrukog do desetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Član 71

(1) Novčanom kaznom od pedesetostrukog do tristastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice odnosno preduzetnik, oslobođeni korisnik akciznih proizvoda:

1) ako ne vodi evidenciju o kupovini, kretanju i potrošnji akciznih proizvoda prema vrsti, količini i vrijednosti (član 29);

2) ako oslobađanje od plaćanja akcize ostvaruje suprotno čl. 44 i 54 ovog zakona.

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od petostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Član 72

(1) Novčanom kaznom od desetostrukog do stostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se: proizvođač za prekršaj, prodavac i uvoznik opreme za proizvodnju etil alkohola, ako ne vodi evidenciju kupaca te opreme i ne podnese je poreskom organu na njegov zahtjev (član 60).

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od petostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Član 73

(1) Novčanom kaznom od pedesetostrukog do dvjestastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj: pravno lice, odnosno preduzetnik ako crveno označeno mineralno ulje koje se upotrebljava kao gorivo za grijanje, upotrijebi za drugu svrhu od one za koju je određeno oznakom, odnosno ako ga prodaje za pogon motornih vozila i plovnih objekata ili drugih motora, odnosno prodaje ga za standardni rezervoar motornih vozila, plovnih objekata ili drugih motora (član 56).

2) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnomlicu, novčanom kaznom od petostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Zaštitne mjere

Član 73 a

Za prekršaje iz člana 70, stav 1, tač. 1), 15), 16), 17), 17a), 17b) i 17c) pravnom licu, odnosno preduzetniku, pored novčane kazne, može se izreći i zaštitna mjera oduzimanja predmeta (akciznih proizvoda).

Član 73 b

Za prekršaje iz čl.70, stav 1, tač. 9) i 11) i 71 stav 1, tačka 2) pravnom licu, odnosno preduzetniku, pored novčane kazne, može se izreći i zaštitna mjera zabrana vršenja djelatnosti, u trajanju od jednog do tri mjeseca.

XX PRELAZNE ODREDBE

Period prilagođavanja visine akcizne obaveze sa minimalnim iznosom u Evropskoj uniji

Član 74

Izuzetno od člana 38 ovog zakona, do 2005. godine alkoholnim pićem smatra se i pivo ispod 0,5 vol% bez obzira na sadržaj i način pakovanja.

Član 75

(1) Izuzetno od odredbi odredbi člana 43 stav 2 tačka 1) ovog zakona, akciza na pivo iznosi:

1) sa 1. aprilom 2002. godine 0,91 Eura po stepenu alkohola po hektolitru;

2) sa 1. januarom 2003. godine 1,23 Eura po stepenu alkohola po hektolitru; i

3) sa 1. januarom 2004. godine 1,55 Eura po stepenu alkohola po hektolitru.

(2) Izuzetno od odredbi člana 43 stav 2 tačka 6) ovog zakona, do 2005. godine, akciza na prirodnu rakiju iznosi 100 Eura po hektolitru čistog alkohola.

Član 76

Brisan.

Član 77

Odredba člana 19 stav 1 tačke 6) ovog zakona, primjenjivaće se od 1. januara 2003. godine.

Prijava za registraciju postojećih obveznika akcize

Član 78

Obveznici akcize i imaoci akcizne dozvole prema odredbama Zakona o porezu na promet (»Službeni list RCG«, br. 4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000), a koji su akcizni obveznici po ovom zakonu, dužni su da do 31. juna 2002. godine nadležnom poreskom organu podnesu prijavu za registraciju djelatnosti za koju su dužni da obračunavaju i plaćaju akcizu.

Završni obračun akcize i rokovi za njeno plaćanje

Član 79

(1) Akciza za koju je obaveza obračunavanja nastala do dana primjene ovog zakona plaća se u rokovima i na način propisan odredbama Zakona o porezu na promet ("Službeni list RCG", br. 4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000).

(2) Obveznici akcize prema odredbama Zakona o porezu na promet ("Službeni list RCG", br. 4/94,13/94,42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000) dužni su da za period 1. januar – 31. mart 2002. godine sačine konačan obračun akcize i dostave ga poreskom organu do 30. aprila 2002. godine.

Popis alkoholnih pića i duvanskih proizvoda

Član 80

(1) Postojeći proizvođači alkoholnih pića i duvanskih proizvoda dužni su da na dan 31. mart 2002. godine izvrše popis zaliha tih proizvoda prema vrstama i količinama I utvrde prodajne cijene tih proizvoda sa uračunatom akcizom prema odredbama ovog zakona.

(2) Proizvođači iz stava 1 ovog člana dužni su da nadležnom poreskom organu podnesu zapisnik o popisu zaliha proizvoda i prodajnim cijenama tih proizvoda (sa odvojenim iznosom akcize) do 30. april 2002. godine.

(3) Odredbe st. 1 i 2 ovog člana odnose se i na zalihe duvanskih proizvoda i alkoholnih pića u akciznim skladištima.

Popis mineralnih ulja

Član 81

(1) Lica koja vrše promet mineralnih ulja i na koje se, prema odredbama Zakona oporezu na promet ("Službeni list RCG", br. 4/94, 13/94, 42/94, 13/96, 45/98 i 55/2000) ne plaća akciza dužni su na dan 31. mart 2002. godine da izvrše popis zaliha po vrstama i količinama i obračunaju akcizu po odredbama ovog zakona.

(2) Zapisnik o zalihama mineralnih ulja iz stava 1 ovog člana podnosi se nadležnom poreskom organu do 30. aprila 2002. godine.

Prelazni period za primjenu postojećih akciznih markica

Član 82

Akcizne markice za duvanske proizvode i alkoholna pića izdate do dana početka primjene ovog zakona primjenjivaće se do 31. decembra 2002. godine.

Podzakonski akti

Član 83

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od 90 dana od danastupanja na snagu ovog zakona.

Ovlašćenja u vezi raspodjele prihoda od akciza

Član 84

Izuzetno od člana 3 ovog zakona, do 2004. godine dio prihoda od akciza može se prema posebnom programu Vlade usmjeriti i drugim korisnicima pod uslovom da su ti korisnici finansirani

po posebnim propisima iz namjenskih prihoda (naknada i sl.), a čija važnost prestaje sa primjenom ovog zakona.

XXI ZAVRŠNE ODREDBE

Prestanak važnosti propisa

Član 85

Danom početka primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na promet ("Službeni list RCG", br. 4/94, 13/94, 42/94, 13/96,45/98 i 55/2000) — odredbe koje se odnose na oporezivanje akcizom.

Član 85a

Izuzetno od člana 50 st. 3 i 4 ovog zakona, akciza na cigarete za period od 1. januara do ***30. septembra*** 2009. godine iznosi:

- specifična 3 Eura za 1000 komada,
- proporcionalna 30% od njihove maloprodajne cijene.

Član 85b

(1) Proizvođači i uvoznici duvanskih proizvoda dužni su da na dan primjene ovog zakona izvrše popis zatečenih zaliha cigareta, po vrstama i količini, i obračunaju razliku akcize prema odredbama ovog zakona.

(2) Obračun razlike akcize iz stava 1 ovog člana dostavlja se nadležnom poreskom organu do 31. januara 2009. godine.

(3) Akciza iz stava 2 ovog člana plaća se do 28. februara 2009. godine.

Član 85c

Propisi za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Početak stupanja na snagu i primjene zakona

Član 86

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. aprila 2002. godine.

Odredbe

Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o akcizama ("Službeni list RCG", 76/05) koje nijesu ušle u prečišćen tekst Zakona

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 17

(1) Proizvođači i uvoznici cigareta, dužni su da na dan primjene ovog zakona izvrše popis zaliha cigareta u magacinima, akciznim i carinskim skladištima i popisne liste dostave nadležnom poreskom organu, do 20. januara 2006. godine.

(2) Uvoznici cigareta dužni su da na dan primjene ovog zakona, izvrše popis akciznih markica koje su dostavili ino dobavljačima a za koje nije izvršena isporuka cigareta i popisne liste dostave nadležnom poreskom organu do 20. januara 2006. godine.

(3) Proizvođači i uvoznici cigareta dužni su da na dan primjene ovog zakona, izvrše popis preuzetih a neupotrijebljenih akciznih markica i iste, uz popisne liste, vrate nadležnom poreskom organu do 20. januara 2006. godine.

Član 18

(1) Akciza na zalihe cigareta iz člana 17 stav 1 ovog zakona, plaća se u roku od 60 dana od dana primjene ovog zakona.

(2) Akciza na cigarete za koje su ino dobavljaču isporučene akcizne markice, a za koje nije izvršena isporuka do dana primjene ovog zakona, plaća se u roku od 60 dana od dana njihovog uvoza.

(3) Za vrijeme odloženog plaćanja akcize, iz ovog člana, obveznik je dužan da obezbijedi instrument osiguranja plaćanja, u visini obračunate akcize.

Član 19

Novčanom kaznom od desetostrukog do dvjestastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori, kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik ako:

1) u propisanom roku ne izvrši popis zaliha cigareta u magacinima, akciznim i carinskim skladištima i popisne liste ne dostavi nadležnom poreskom organu (član 17 stav 1);

2) u propisanom roku ne izvrši popis akciznih markica koje su dostavljene ino dobavljačima a za koje nije izvršena isporuka cigareta i popisne liste ne dostavi nadležnom poreskom organu (član 17 stav 2);

3) u propisanom roku ne izvrši popis preuzetih a neupotrijebljenih akciznih markica i iste uz popisne liste, ne vrati nadležnom poreskom organu (član 17 stav 3);

4) u propisanom roku ne plati akcizu na cigarete i za vrijeme odloženog plaćanja akcize ne obezbijedi instrument osiguranja njenog plaćanja (član 18).

Član 20

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijeće se u roku od 90 dana od dana njegovog stupanja na snagu.

Član 21

Danom primjene ovog zakona prestaje da važi Uredba o odredjivanju iznosa specifične i proporcionalne akcize na cigarete ("Službeni list RCG", br. 15/02 i 34/03) i Pravilnik o razvrstavanju cigareta u kvalitetne grupe ("Službeni list RCG", br. 17/02).

Član 22

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2006. godine.

Odredbe

Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o akcizama ("Službeni list CG",76 /08) koje nijesu ušle u prečišćen tekst Zakona.

Član 14

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“, a primjenjivaće se od 1. januara 2009. godine.

Odredbe

Zakona o izmjenama Zakona o akcizama ("Službeni list CG", broj:___) koje nijesu ušle u prečišćen tekst Zakona

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“, a primjenjivaće se od 4. avgusta 2009.godine

105. Zakon o porezu na dohodak fizičkih lica

PREČIŠĆEN TEKST

ZAKON O POREZU NA DOHODAK FIZIČKIH LICA[1)]

I OSNOVNE ODREDBE

1. Opšte odredbe

Član 1

(1) Ovim zakonom uvodi se obaveza plaćanja poreza na dohodak fizičkih lica (u daljem tekstu: porez na dohodak).

(2) Prihodi od poreza na dohodak pripadaju budžetu Republike Crne Gore i budžetima jedinica lokalne samouprave u srazmjeri utvrđenoj posebnim zakonima.

2. Poreski obveznik

Član 2

(1) Poreski obveznik poreza na dohodak je rezidentno, odnosno nerezidentno fizičko lice koje ostvari dohodak iz izvora utvrđenih ovim zakonom.

(2) Kada dva ili više fizičkih lica zajednički ostvaruju dohodak, poreski obveznik je svako od tih lica, srazmjerno udjelu u dohotku koji je ostvarilo.

Rezident

Član 3

(1) Rezidentno fizičko lice (u daljem tekstu: rezident), u smislu ovog zakona, je fizičko lice koje:

1) na teritoriji Republike Crne Gore (u daljem tekstu: Crna Gora) ima prebivalište ili centar poslovnih i životnih interesa;

2) boravi na teritoriji Crne Gore više od 183 dana u poreskoj godini.

[1)] "Službeni list RCG", br. 65/01, 37/04 i 78/06

(2) Rezident Crne Gore je i fizičko lice koje je upućeno izvan Crne Gore radi obavljanja posla za fizičko ili pravno lice rezidenta Crne Gore, ili za medjunarodnu organizaciju.

3. Predmet oporezivanja

Član 4

(1) Predmet oporezivanja rezidenta je dohodak koji rezident ostvari u Crnoj Gori i izvan Crne Gore.

(2) Predmet oporezivanja nerezidentnog fizičkog lica (u daljem tekstu: nerezident) je dohodak koji nerezident ostvari po osnovu aktivnosti obavljenih preko stalnog mjesta poslovanja u Crnoj Gori.

(3) Stalnim mjestom poslovanja iz stava 2 ovog člana smatra se mjesto preko kojeg nerezident obavlja svoje aktivnosti u Crnoj Gori, u cjelini ili djelimično, sam ili preko ovlašćenog predstavnika. U slučaju potrebe kod odredjivanja stalnog mjesta poslovanja, shodno se primjenjuju odredbe zakona kojima je uredjen porez na dobit pravnih lica.

(4) Predmet oporezivanja nerezidenta koji nema stalno mjesto poslovanja u Crnoj Gori je i dohodak koji ostvari po osnovu autorskih naknada, kamata i naknada po osnovu zakupnine nepokretnosti koje se nalaze u Crnoj Gori.

4. Prihodi koji se izuzimaju iz dohotka

Član 5

Dohotkom se ne smatraju prihodi ostvareni po osnovu:

1) propisa o pravima invalida;
2) dječjeg dodatka i posebne pomoći za opremu novorođene djece;
3) **osnovnih prava iz oblasti socijalne zaštite;**
4) pomoći zbog uništenja ili oštećenja imovine usled elementarnih nepogoda ili drugih vanrednih dogadjaja;
5) naknade iz zdravstvenog osiguranja, osim naknade zarada;
6) nasleđa i poklona;

7) organizovane socijalne i humanitarne pomoći;

8) državnih nagrada ustanovljenih zakonom;

9) penzija i invalidnina;

10) igara na sreću i nagradnih igara;

11) osiguranja stvari, života i imovine.

4a. Primanja na koja se ne plaća porez na dohodak

Član 5a

(1) Porez na dohodak ne plaća se na naknade po osnovu ličnih primanja, odnosno naknade za povećane troškove zaposlenih do iznosa utvrđenog Opštim kolektivnim ugovorom i to:

1) **za regres za korišćenje godišnjeg odmora;**
2) **za ishranu u toku rada (topli obrok);**
3) **dnevnica za službeno putovanje u zemlji;**
4) **troškova prevoza sopstvenim vozilom u službene svrhe.**

(2) Porez na dohodak ne plaća se na primanja ostvarena po osnovu:

1) **naknade troškova prevoza u javnom saobraćaju (za dolazak na posao i povratak s posla) do visine cijene mjesečne pretplatne karte, odnosno do visine stvarnih troškova prevoza, ako ne postoji mogućnost da se obezbijedi mjesečna pretplatna karta, a najviše do 20 € mjesečno;**

2) **dnevnica za službena putovanja u inostranstvo do iznosa propisanog za korisnike državnog budžeta;**
3) **naknade za povećane troškove rada i boravka na terenu (terenski dodatak) do 100 € mjesečno, ako nije obezbijeđen smještaj i ishrana,**
4) **naknade za odvojeni život od porodice do 100 € mjesečno;**
5) **solidarne pomoći u slučaju smrti zaposlenog, člana njegove uže porodice i penzionisanog radnika do 1.500 €;**

6) solidarne pomoći u slučaju teže bolesti, zdravstvene rehabilitacije, nabavke ljekova i liječenje zaposlenog ili člana njegove uže porodice do 1.000 €;

7) otpremnine kod odlaska u penziju do 1.000 €;

8) otpremnine zbog prekida radnog odnosa usled tehnološkog viška do najnižeg iznosa utvrđenog zakonom kojim se uređuje radni odnos;

9) stipendija i kredita učenika i studenata do 200 € mjesečno;

10) nagrada učenicima i studentima ostvarenim za postignute rezultate tokom školovanja i obrazovanja, kao i osvojenih na takmičenjima u okviru obrazovnog sistema;
11) školarine ili drugog dokumentovanog izdatka za školovanje zaposlenog, ako se radi o školovanju i stručnom usavršavanju koje je u vezi sa djelatnošću poslodavca;

12) naknada za ishranu - hranarinu koju sportistima amaterima isplaćuju sportski klubovi do 300 € mjesečno;

13) naknada za vrijeme nezaposlenosti isplaćenih na teret vanbudžetskih fondova;

14) naknada štete zbog posljedica nesreće na radu, prema odluci suda ili sudskom poravnanju, ako je naknada određena u jednokratnom iznosu;

15) sindikalne socijalne pomoći koje se isplaćuju iz sredstava sindikalne članarine članovima sindikata;

16) poklona djeci zaposlenog, starosti do 15 godina, do 50 € godišnje po djetetu;

17) jubilarnih nagrada za:

- 10 godina rada do 100 €

- 20 godina rada do 200 €

- 30 godina rada do 300 €

- 40 godina rada do 400 €.

5. Lica izuzeta od oporezivanja

Član 6

Porez na dohodak ne plaćaju sledeća lica:

1) članovi stranih diplomatskih misija u Crnoj Gori i članovi njihovih domaćinstava, ako nijesu državljani Crne Gore;
2) članovi konzularnih predstavništava kao i članovi njihovih domaćinstava, ako nijesu državljani Crne Gore;
3) funkcioneri i stručnjaci programa za tehničku pomoć Organizacije Ujedinjenih Nacija i njenih specijalizovanih agencija;
4) počasni konzuli stranih država, ali samo za primanja dobijena od države koja ih je imenovala za obavljanje funkcije počasnog konzula;

5) funkcioneri, stručnjaci i administrativno osoblje međunarodnih organizacija ako nijesu državljani Crne Gore ili nemaju prebivalište u Crnoj Gori**.**

6. Poreski period

Član 7

(1) Poreski period za koji se obračunava porez na dohodak je kalendarska godina, osim u slučaju prestanka ili otpočinjanja djelatanosti u toku godine.
(2) Porez na dohodak se obračunava nakon isteka kalendarske godine ili drugog perioda utvrđivanja poreza prema poreskoj osnovici ostvarenoj u tom periodu.

7. Poreska osnovica

Član 8

(1) Osnovicu poreza na dohodak rezidenta predstavlja oporezivi dohodak poreskog obveznika ostvaren u poreskom periodu, umanjen za iznos prenesenog gubitka i ličnog odbitka.

(2) Osnovicu poreza na dohodak nerezidenta predstavlja oporezivi dohodak poreskog obveznika ostvaren u poreskom periodu.

8. Lični odbitak

Član 9

Rezident ima pravo na lični odbitak u iznosu od 840 Eura godišnje (70 Eura mjesečno).

9. Poreska stopa

Član 10

Stopa poreza na dohodak iznosi 9% od poreske osnovice.

Član 11

Brisan.

II DOHODAK

1. Izvori dohotka

Član 12

(1) Porez na dohodak plaća se na prihode iz svih izvora, osim onih koji su izuzeti ovim zakonom.

(2) Izvore prihoda iz stava 1 ovog člana čine prihodi ostvareni po osnovu:

1) ličnih primanja;
2) samostalne djelatnosti;
3) imovine i imovinskih prava;
4) kapitala.

(3) Dohodak predstavlja zbir oporezivih prihoda iz stava 2 ovog člana ostvarenih u poreskom periodu.

2. Oporezivi dohodak

Član 13

(1) Oporezivi dohodak predstavlja razliku izmedju dohotka iz člana 12 ovog zakona i priznatih rashoda (troškova) koje je poreski obveznik imao pri njegovom ostvarivanju i očuvanju.

(2) Rashodi iz stava 1 ovog člana moraju biti dokumentovani, **osim ako ovim zakonom nije drukčije propisano.**

III VRSTE PRIHODA

1. Prihodi po osnovu ličnih primanja

Član 14

(1) Ličnim primanjima smatra se prihod koji poreski obveznik ostvari od zaposlenja.

(2) Ličnim primanjima smatraju se i prihodi ostvareni po drugom osnovu, koji su u skladu sa ovim zakonom, upodobljeni sa radnim odnosom.

(3) Ličnim primanjima smatraju se naročito:

1) zarade, odnosno naknade zarada ostvarene u skladu sa propisima kojima se uredjuje radni odnos;

2) briše se;

3) primanja na osnovu naknada i druga primanja koja poslodavac pored zarade isplaćuje zaposlenom, iznad iznosa utvrđenog **ovim zakonom;**

4) naknade troškova za poslovna putovanja, ishranu i smještaj u vezi sa tim putovanjima, troškovi selidbe i naknada za upotrebu sopstvenog vozila u službene svrhe, iznad iznosa utvrđenog **ovim zakonom;**

5) primanja članova predstavničkih i izvršnih tijela državne, odnosno lokalne **uprave**;

6) primanja članova skupština, upravnih odbora, nadzornih odbora i drugih, njima sličnih tijela u pravnim licima, članova povjereništava i odbora koje imaju ta tijela, stečajnih upravnika i sudija porotnika koji nemaju svojstvo službenika suda;

7) sva druga primanja po osnovu radnog odnosa i primanja koja su upodobljena sa radnim odnosima (privremeni ili povremeni poslovi i dr.).

(4) Ličnim primanjima smatraju se i primanja ostvarena u obliku bonova, novčanih potvrda, akcija, ili robe, činjenjem ili pružanjem pogodnosti, opraštanjem duga, kao i pokrivanjem rashoda **poreskog** obveznika novčanom naknadom ili neposrednim plaćanjem.

(5) Iznos ličnih primanja iz stava 4 ovog člana predstavlja:

1) nominalna vrijednost bonova, novčanih potvrda i akcija;

2) cijena koja bi se postigla prodajom roba na tržištu;

3) naknada koja bi se postigla na tržištu za usluge odnosno pogodnosti koje se čine obvezniku;

4) novčani iznos pokrivenih rashoda.

Član 15

Oporezivi dohodak od prihoda po osnovu ličnih primanja predstavlja iznos bruto primanja iz člana 14 ovog zakona.

2. Prihodi od samostalne djelatnosti

Član 16

(1) Prihodom od samostalne djelatnosti smatra se prihod ostvaren od privredne djelatnosti, slobodnih zanimanja, profesionalnih i intelektualnih usluga i prihod od drugih samostalnih djelatnosti koje nijesu osnovna djelatnost poreskog obveznika, a povremeno se obavljaju radi ostvarivanja prihoda, ukoliko se, u skladu sa ovim zakonom, ne oporezuje po drugom osnovu.

(2) Prihodom od samostalne djelatnosti smatra se i prihod od poljoprivede i šumarstva, ako je lice koje ostvari taj prihod obveznik poreza na dodatu vrijednost.

(3) U pogledu načina vodjenja poslovnih knjiga i sastavljanja finansijskih iskaza na lica koja ostvaruju prihode od samostalne djelatnosti primjenjuju se odredbe zakona kojim se uredjuje računovodstvo, ako ovim zakonom nije drukčije propisano**.**

Oporezivi prihod

.

Član 17

(1) Oporezivi prihod od samostalne djelatnosti predstavlja oporeziva dobit poreskog obveznika.

(2) Oporeziva dobit iz stava 1 ovog člana utvrdjuje se uskladjivanjem dobiti poreskog obveznika iskazane u bilansu uspjeha, na način predvidjen ovim zakonom.

Usklađivanje prihoda

Član 18

Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se prihodi u iznosima utvrđenim bilansom uspjeha u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo, izuzev prihoda za koje je ovim zakonom propisan drukčiji način utvrdjivanja.

Član 19

Prihodi poreskog obveznika od dividendi i učešća u dobiti drugih pravnih lica ne uključuju se u poresku osnovicu.

Usklađivanje rashoda

Član 20

(1) Za utvrđivanje oporezive dobiti priznaju se rashodi u iznosima utvrdjenim bilansom uspjeha u skladu sa zakonom kojim se uredjuje računovodstvo, izuzev rashoda za koje je ovim zakonom propisan drukčiji način utvrdjivanja.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana poreskom obvezniku koji ostvaruje prihod od drugih samostalnih djelatnosti koje nijesu njegova osnovna djelatnost**, koji ne dokumentuje rashode,** standardni rashodi se priznaju u visini **40%** od ostvarenih prihoda.

Član 21

Na teret rashoda ne priznaju se:

1) troškovi koji nijesu nastali u svrhu obavljanja poslovne djelatnosti;

2) troškovi koji se ne mogu dokumentovati;

3) kamate za neblagovremeno plaćanje poreza i doprinosa;

4) kamate isplaćene nerezidentima, ako su plaćene po stopi višoj od uobičajene komercijalne stope;

5) troškovi na ime plaćanja izvršenih nerezidentnoj centrali;

6) primanja zaposlenih ili drugih lica po osnovu raspodjele dobiti;

7) novčane kazne i penali;

8) prilozi dati političkim organizacijama.

Član 22

Troškovi materijala i nabavna vrijednost prodate trgovačke robe priznaju se u iznosima obračunatim primjenom metode prosječne cijene ili FIFO metode, u skladu sa zakonom kojim se uredjuje računovodstvo.

Član 23

(1) Amortizacija stalnih osnovnih sredstava priznaje se kao rashod u iznosu utvrdjenom na način predviđen ovim zakonom.

(2) Stalna osnovna sredstva iz stava 1 ovog člana obuhvataju materijalna i nematerijalna sredstva čiji je vijek trajanja duži od jedne godine i čija vrijednost prelazi 200 Eura.

(3) Osnovna sredstva iz stava 2 ovog člana razvrstavaju se u pet grupa sa sljedećim amortizacionim stopama:

I grupa 5%

II grupa	15%
III grupa	20%
IV grupa	25%
V grupa	30%

(4) Amortizacija za stalna osnovna sredstva razvrstana u prvu grupu utvrdjuje se primjenom proporcionalne stope za svako sredstvo posebno.

(5) Amortizacija za osnovna sredstva razvrstana u ostale grupe (od druge do pete) utvrdjuje se primjenom degresivne stope na vrijednost sredstava razvrstanih po grupama.

(6) Bliži propis za razvrstavanje stalnih osnovnih sredstava po grupama i **metodama** za utvdjivanje amortizacije donosi **ministarstvo nadležano** za finansije.

Član 24

Izdaci za zdravstvene, obrazovne, naučne, vjerske, kulturne, sportske i humanitarne svrhe, kao i za zaštitu životne sredine, priznaju se kao rashod najviše do 3% ukupnog prihoda.

Član 25

Izdaci za reprezentaciju priznaju se kao rashod u iznosu do 1% ukupnog prihoda, pod uslovom da su nastali radi unapredjenja poslovanja, da su dokumentovani i da njihov primalac nije povezano lice.

Član 26

Članarine komorama, savezima i udruženjima priznaju se kao rashod najviše do 0,1% ukupnog prihoda, izuzev članarine čija je visina utvrdjena zakonom, a koja se priznaje u visini zakonom propisanog iznosa.

Član 27

(1) Izvršeno ispravljanje (otpis vrijednosti) sumnjivih potraživanja priznaje se na teret rashoda, pod uslovom da:

1) se nesumnjivo dokaže da su ta potraživanja bila prethodno uključena u prihode poreskog obveznika,

2) je to potraživanje u knjigama poreskog obveznika otpisano kao nenaplativo;

3) poreski obveznik pruži potrebne dokaze o neuspjeloj naplati tih potraživanja.

(2) Sumnjiva potraživanja koja su priznata kao rashod, a zatim naplaćena, uključuju se u prihode poreskog obveznika u momentu njihove naplate.

Član 28

Rezervni fondovi poreskog obveznika ne priznaju se kao rashod.

Član 29

Na teret rashoda doprinosi za obavezno socijalno osiguranje priznaju se u iznosu od 50% **doprinosa propisanih zakonom.**

Član 30

Kamate i pripadajući troškovi prema povjeriocu sa statusom povezanog lica priznaju se na teret rashoda u visini koja ne prelazi troškove kamata na otvorenom tržistu, ako ti troškovi ne prelaze iznos koji je stvarno plaćen.

Član 31

Razlika izmedju kamate obračunate po principu "van dohvata ruke" i stvarno primljene kamate uključuje se u poresku osnovicu primaoca te kamate.

Poreske olakšice

Član 32

(1) Poreskom obvezniku koji izvrši ulaganja u osnovna sredstva za sopstvenu djelatnost obračunati porez umanjuje se u visini od 50% izvršenih ulaganja, s tim što to umanjenje ne može biti veće od 70% ukupne poreske obaveze za isti poreski period.

(2) Osnovnim sredstvima iz stava 1 ovog člana smatraju se osnovna sredstva iz člana 23 stav 2 ovog zakona, izuzev osnovnih sredstava razvrstanih u prvu amortizacionu grupu i putničkih automobila, osim specijalnih putničkih automobila za obuku vozača i putničkih automobila za obavljanje taksi i rent-a-kar usluga.

(3) Ako poreski obveznik proda, odnosno otudji osnovno sredstvo iz stava 2 ovog člana prije isteka roka od tri godine nakon godine u kojoj je iskoristio poresku olakšicu dužan je za iznos

iskorišćene poreske olakšice uvećati poresku osnovicu i to u godini prodaje, odnosno otudjenja sredstva.

Član 32a

(1) Poreskom obvezniku koji, u poslovnoj godini na neodređeno vrijeme i najmanje na dvije godine, zaposli nove radnike poreska osnovica se umanjuje za iznos isplaćenih bruto zarada tim zaposlenim, uvećanih za pripadajuće doprinose za obavezno socijalno osiguranje koje plaća poslodavac.

(2) Pravo na poresku olakšicu iz stava 1 ovog člana poreski obveznik može koristiti godinu dana od dana zaposlenja novog radnika.

(3) Ako poreski obveznik raskine ugovor o radu sa licem iz stava 1 ovog člana (osim na zahtjev tog lica) prije isteka dvije godine od dana zaposlenja dužan je za iznos iskorišćene poreske olakšice uvećati poresku osnovicu i to u godini raskida ugovora o radu.

(4) Poreska olakšica iz stava 1 ovog člana priznaje se ukupno najviše do visine poreske osnovice.

Poreski gubici

Član 33

Gubici nastali iz poslovnih transakcija mogu se prenijeti na račun dobiti iz budućeg perioda, ali ne duže od pet godina.

3. Prihodi od imovine i imovinskih prava

Prihodi

Član 34

Prihodima od imovine i imovinskih prava smatraju se:

1) prihodi ostvareni od izdavanja u zakup pokretne i nepokretne imovine;

2) prihodi od vremenski ograničenog ustupanja autorskih prava, prava industrijske svojine i drugih imovinskih prava.

Rashodi

Član 35

(1) Rashodima po osnovu imovine i imovinskih prava smatraju se stvarni troškovi nastali u vezi sa ostvarivanjem tih prihoda, pod uslovom da su dokumentovani.

*(2) Ukoliko se rashodi iz stava 1 ovog člana ne dokumentuju, priznaju se standardni rashodi u visini **40%** ostvarenih prihoda od imovine i imovinskih prava.*

*(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana kod iznajmljivanja soba, apartmana i kuća za odmor putnicima i turistima, za koje je plaćena boravišna taksa standardni rashodi **priznaju se u visini** 50% ostvarenih prihoda po tom osnovu.*

Oporezivi prihod

Član 36

Oporezivi prihod od imovine i imovinskih prava predstavlja razliku izmedju prihoda iz člana 34 i rashoda iz člana 35 ovog zakona nastalih u istom poreskom periodu.

4. Prihodi od kapitala

Član 37

(1) Prihodom od kapitala smatraju se:

1) prihodi od kamata;
2) udjeli u dobiti koje ostvare članovi uprave i zaposleni u novcu ili akcijama;
3) prihodi od korišćenja imovine i usluga od strane vlasnika i suvlasnika kapitala za njihove privatne potrebe.

(2) Prihodom od kapitala smatraju se i primanja po osnovu akcija i učešća u kapitalu članova uprave i zaposlenih u društvu kapitala, a koje dobiju ili kupe pod povlašćenim uslovima.

*(3) Kod utvrđivanja **oporezivog** dohotka od kapitala troškovi se ne priznaju.*

5. Kapitalni dobici i gubici

Brisano.

Član 38

Brisan.

Član 39

Brisan.

Član 40

Brisan.

Član 41

Brisan.

IV OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE POREZA NA DOHODAK

1. Obračunavanje i plaćanje poreza na dohodak po poreskoj prijavi

Član 42

(1) Porez na dohodak obračunava se godišnje.

(2) Poreski obveznik sam obračunava porez na dohodak u poreskoj prijavi.

*(3) Porez na dohodak obračunava se po **stopi** iz člana 10 ovog zakona.*

(4) Porez na dohodak utvrdjuje se prema poreskoj osnovici iz člana 8 ovog zakona, s tim što se od ukupno obračunatog poreza odbija iznos poreza plaćenog u vidu akontacija po svim izvorima prihoda.

(5) Porez na dohodak plaća se istovremeno sa podnošenjem poreske prijave.

(6) Ako je poreski obveznik tokom godine, u obliku akontacije, platio više poreza nego što je dužan po poreskoj prijavi, više plaćeni porez vraća mu se na njegov zahtjev ili se uračunava u akontaciju za naredni poreski period.

Poreska prijava

Član 43

(1) Poreski obveznik poreza na dohodak dužan je da, po isteku poreskog perioda, nadležnom poreskom organu podnese poresku prijavu.

(2) Poreska prijava podnosi se do kraja aprila tekuće godine za prethodnu godinu.

(3) Oblik i sadržinu poreske prijave propisuje nadležni poreski organ.

(4) Poreski obveznik koji ostvari dohodak od:

1) ličnih primanja po osnovu zarada zaposlenih, ako su ostvarena kod istog poslodavca;

2) prihoda od drugih samostalnih djelatnosti iz člana 16 stav 1 ovog zakona;

3) prihoda od kapitala;

4) prihoda od samostalne djelatnosti koji se paušalno oporezuju,

ne podnosi poresku prijavu za taj dohodak, a plaćene akontacije poreza smatraju se konačno utvrdjenim porezom po tom osnovu.

(5) Poreski obveznik koji tokom godine ostvari samo prihode iz stava 4 ovog člana može podnijeti poresku prijavu za korišćenje ličnog odbitka, kao i drugih prava utvrdjenih ovim zakonom, pod uslovom da ta prava nije koristio tokom godine.

2. Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja

Član 44

(1) Rezidentnom poreskom obvezniku koji ostvari dohodak izvan Crne Gore i koji plaća porez na dohodak drugoj državi odobrava se poreski kredit u visini poreza na dohodak plaćenog u toj državi.

(2) Poreski kredit iz stava 1 ovog člana ne može biti veći od iznosa koji bi se dobio primjenom odredaba ovog zakona na dohodak ostvaren u drugoj državi.

Član 45

Sporazum o otklanjanju dvostrukog oporezivanja ima pretežnu važnost u odnosu na odredbe ovog zakona.

3. Plaćanje poreza na lična primanja

Član 46

(1) Porez na lična primanja obračunava, obustavlja i uplaćuje poslodavac, odnosno isplatilac tih primanja.

(2) Porez na lična primanja se obračunava, obustavlja i uplaćuje prilikom svake isplate primanja, prema propisima koji važe na dan isplate.

(3) Akontacija poreza na lična primanja obračunava se od poreske osnovice, koju čini iznos bruto ličnih primanja ostvarenih u određenom obračunskom periodu, umanjen za iznos srazmjernog ličnog odbitka.

(4) Akontacija poreza na lična primanja obračunava se po stopi od 9% na poresku osnovicu iz stava 3 ovog člana.

(5) Nerezidentna organizacija koja ne uživa diplomatski imunitet, a ima sjedište ili stalnu poslovnu jedinicu u Crnoj Gori dužna je da obračunava porez na lična primanja koja isplaćuje svojim zaposlenima u skladu sa odredbama st. 1 do 3 ovog člana i plaća ga istovremeno sa isplatom ličnih primanja.

(6) Rezidentni poreski obveznik zaposlen u diplomatskom ili kozularnom predstavništvu strane države, u medjunarodnoj organizaciji, u kancelariji ili organizaciji koja na teritoriji Crne Gore uživa diplomatski imunitet dužan je da sam obračuna porez na ta primanja, na način utvrdjen u st. 1 do 3 ovog člana i uplati ga u roku od 5 dana od dana njihovog primanja.

(7) Rezidentni poreski obveznik koji ostvaruje primanja iz druge države sam obračunava porez na taj dohodak na način utvrdjen u st. 1 do 3 ovog člana i plaća ga u roku od 5 dana od dana njihovog prijema.

Član 47

(1) Podatke o isplaćenim ličnim primanjima ***po osnovu zarada*** *i obustavljenom i uplaćenom porezu na dohodak na ta lična primanja poslodavac dostavlja poreskom organu i zaposlenom do 31. januara tekuće godine za prethodnu godinu.*

(2) Poslodavac je dužan da nadležnom poreskom organu dostavlja izvještaje i druge evidencije koje su bitne za obračun poreza na lična primanja, čiji sadržaj i rokove podnošenja propisuje ministar nadležan za finansije.

(3) Obaveza iz stava 2 ovog člana odnosi se i na lica iz člana 46 st. 6 i 7 ovog zakona.

(4) Podatke o isplaćenim ostalim ličnim primanjima iz člana 14 ovog zakona, obustavljenom i uplaćenom porezu na dohodak isplatilac primanja (prihoda) dostavlja primaocu prihoda do 31. januara tekuće godine za prethodnu godinu.

4. Akontaciono plaćanje poreza na prihode od samostalne djelatnosti

Član 48

(1) Poreski obveznik, tokom godine, porez na prihod od samostalne djelatnosti plaća u vidu mjesečnih akontacija, čiju visinu odredjuje na osnovu visine poreza na dohodak od samostalne djelatnosti iz poreske prijave za prethodnu godinu.

(2) Akontacija iz stava 1 ovog člana plaća se do kraja tekućeg mjeseca za prethodni mjesec u visini 1/12 poreske obaveze za prethodnu godinu.

(3) Akontacija plaćenog poreza iz stava 2 ovog člana smatra se kreditom u odnosu na obavezu po poreskoj prijavi.

(4) Poreski obveznik koji u toku godine otpočne sa obavljanjem djelatnosti, akontaciju poreza na prihod od samostalne djelatnosti odredjuje na osnovu procjene ostvarenja prihoda za tu godinu.

(5) Izuzetno od stava 1 ovog člana, porez na prihode ostvarene od drugih samostalnih djelatnosti iz člana 16 stav 1 ovog zakona obračunava, obustavlja i uplaćuje isplatilac prihoda pri svakoj isplati, po stopi od **15%** na poresku osnovicu, koja predstavlja razliku između ostvarenih prihoda i **rashoda iz člana 20, stav 2 ovog zakona.**

Paušalno oporezivanje prihoda od samostalne djelatnosti

Član 49

(1) Obvezniku poreza na prihode od samostalne djelatnosti, čiji je ukupan promet u godini koja prethodi godini za koju se utvrdjuje porez, odnosno čiji je planirani promet kada počinje da obavlja djelatnosti manji od 18.000 Eura, može se, na njegov zahtjev, priznati da porez plaća u godišnjem paušalnom iznosu.

(2) Bliže kriterijume za odredjivanje visine poreza iz stava 1 ovog člana i poresku skalu za plaćanje poreza propisuje **ministarstvo nadležano** za finansije.

(3) Porez iz stava 1 ovog člana plaća se mjesečno, do kraja tekućeg mjeseca za prethodni mjesec, u visini 1/12 poreske obaveze utvrdjene poreskom skalom iz stava 2 ovog člana.

(4) Zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se do kraja prethodne godine za narednu godinu, a u slučaju otpočinjanja sa obavljanjem djelatnosti u toku godine zahtjev se podnosi u roku od pet dana od dana registracije za obavljanje djelatnosti.

(5) Obveznici iz stava 1 ovog člana dužni su da vode poslovne knjige o ostvarenom prometu.

(6) Ako poreski organ ocijeni da je zahtjev iz stava 1 ovog člana osnovan donijeće poresko rješenje u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

(7) Izuzetno od stava 3 ovog člana poreski obveznici koji samostalnu djelatnost obavljaju sezonski, a ne duže od šest mjeseci, porez plaćaju do petog u mjesecu za tekući mjesec.

4a. Akontaciono plaćanje poreza na prihode od imovine i imovinskih prava

Član 49a

(1) Akontaciju poreza na prihode od imovine i imovinskih prava tokom godine obračunava, obustavlja i uplaćuje isplatilac prihoda (pravno lice ili preduzetnik), pri svakoj naplati prihoda i istovremeno s naplatom, primjenom stope od **15%** na oporezivi prihod iz člana 36 ovog zakona.

(2) Kod neposrednog ostvarivanja prihoda od imovine i imovinskih prava porez na dohodak plaća se prilikom podnošenja godišnje poreske prijave.

5. Plaćanje poreza na prihode na kapitala

Član 50

(1) Isplatilac prihoda od kapitala dužan je da obračuna, obustavi i uplati porez na prihod od kapitala istovremeno sa isplatom prihoda.

(2) Porez na prihode od kapitala obračunava se stopi od **9%**, pri čemu se ne uzimaju u obzir lični odbici iz člana 8 ovog zakona.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana stopa poreza na prihode od kamata koje se isplaćuju nerezidentu iznosi 5%.

6. Plaćanje poreza na kapitalne dobitke

Brisano.

Član 51

Brisan.

7. Propisi za sprovođenje ovog zakona

Član 52

Bliže propise za primjenu ovog zakona donijeće **ministarstvo nadležano** za finansije.

8. Shodna primjena dugih popisa

Član 53

Na odnose koji nisu posebno uredjeni ovim zakonom (žalbeni postupak, postupak prinudne naplate, kamate i dr.) shodno se primjenjuje zakon kojim se uredjuje poreski postupak**.**

IVa KAZNENE ODREDBE

Član 53a

(1) Novčanom kaznom od desetostrukog do dvjestastrukog iznosa minimalne zarade u Republici kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik ako:

1) nadležnom poreskom organu do kraja aprila tekuće godine za prethodnu godinu ne podnese poresku prijavu, netačno obračuna ili ne uplati porez istovremeno sa podnošenjem poreske prijave (član 42 i član 43 st. 1 i 2);

2) kao isplatilac prihoda na koje se plaća porez na dohodak, porez na prihode ne obračuna, netačno obračuna, ne obustavi ili ne uplati prilikom svake isplate prihoda (čl.46, 49a i 50);

3) kao poslodavac, odnosno isplatilac ličnih primanja poreskom organu i zaposlenom u propisanom roku ne dostavi podatke o isplaćenim ličnim primanjima zaposlenih, obustavljenom i uplaćenom porezu na ta lična primanja ili izvještaje i druge evidencije koje su bitne za obračun poreza na lična primanja (član 47);

4) akontaciju poreza na prihode od samostalne djelatnosti ne plati u propisanom roku (član 48);

5) poresku obavezu utvrdjenu u paušalnom iznosu ne plati u propisanom roku (član 49 st. 3 i 7);

6) ne vodi poslovne knjige o ostvarenom prometu (član 49 stav 5).

(2) Za prekršaj iz stava 1 tačka 2) i 3) ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od dvostrukog do desetosturkog iznosa minimalne zarade u Republici.

(3) Za prekršaj iz stava 1 ovog člana preduzetniku se, uz novčanu kaznu, može izreći i zaštitna mjera zabrana obavljanja djelatnosti, u trajanju od jednog do tri mjeseca.

Član 53b

Za prekršaj iz člana 53a stav 1 tačka 6) ovog zakona poreskom obvezniku se može izreći novčana kazna na licu mjesta u trostrukom iznosu minimalne zarade u Republici.

Član 53v

Novčanom kaznom od dvostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Republici kazniće se za prekršaj poreski obveznik fizičko lice ako:

1) nadležnom poreskom organu, do kraja aprila tekuće godine za prethodnu godinu, ne podnese poresku prijavu za porez na dohodak, netačno obračuna ili ne uplati porez istovremeno sa podnošenjem poreske prijave (član 42 i član 43 st. 1 i 2);

2) kao rezidentni poreski obveznik zaposlen u diplomatskom ili konzularnom predstavništvu strane države, u medjunarodnoj organizaciji, u kancelariji ili organizaciji koja na teritoriji Republike uživa diplomatski imunitet i rezidentni poreski obveznik koji ostvaruje primanja iz druge države ne obračuna i ne uplati porez u predvidjenom roku (član 46 st. 6 i 7) ;

3) ne obračuna, netačno obračuna, ne obustavi ili ne uplati porez na prihod, prilikom svake naplate i istovremeno s naplatom prihoda (član 49a).

V PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 54

Poreski obveznici koji su stekli pravo na korišćenje poreskih olakšica i oslobodjenja po odredbama Zakonu o porezu na dohodak gradjana ("Službeni list RCG", br. 30/93, 3/94, 13/94, 42/94, 13/96 i 45/98) nastaviće sa njihovim korišćenjem do njihovog isteka.

Član 55

Primanja po osnovu naknade zbog nezaposlenosti, naknade po osnovu otpremnine kod odlaska u penziju, odnosno kod otpuštanja sa posla, do najnižeg iznosa utvrdjenog Opštim kolektivnim ugovorom, odnosno propisom Vlade, ne oporezuju se do 1. januara 2005. godine.

Član 56

Olakšica za izdržavana lica iz člana 9 ovog zakona primjenjuje se od 1.januara 2007.godine.

Član 57

Izuzetno od člana 40 stava 1 ovog zakona, nabavnu cijenu nepokretnosti koje je obveznik stekao prije 1. januara 2003. godine čini vrijednost te nepokretnosti, a koja se koristi kao poreska osnovica za plaćanje poreza na nepokretnosti utvrdjena na dan 1. januara 2003. godine.

Član 58

Porez na kapitalne dobitke od hartija od vrijednosti ne plaća se do 1. januara 2005. godine**.**

Član 59

Oporezivanje prihoda od poljoprivrede i šumarstva i prihoda od samostalne djelatnosti, prema paušalno odredjenom neto prihodu (paušalci) za 2002. godinu, vršiće se prema Zakonu o porezu na dohodak gradjana ("Službeni list RCG" br. 30/93, 3/94, 13/94, 42/94, 13/96 i 45/98).

Član 60

Izuzetno od člana 14 ovog zakona, do 2003 godine, na lična primanja ostvarena po osnovu naknade za ishranu u toku rada, zimnicu i regres za korišćenje godišnjeg odmora, koje se isplaćuju zaposlenim čije se plate obezbjedjuju iz budžeta Republike, ne oporezuju se.

Član 61

Danom početka primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o porezu na dohodak gradjana ("Službeni list RCG" br. 30/93, 3/94, 13/94, 42/94, 13/96 i 45/98).

Član 62

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. jula 2002. godine.

Odredbe Zakona o
izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica
(“ Službeni list RCG”, broj 37/04)
koje nijesu ušle u prečišćen tekst zakona

Član 22

Izuzetno od člana 13 ovog zakona do 1. decembra 2004. godine akontacija poreza na lična primanja se obračunava primjenom sljedeće poreske skale:

Iznos mjesečnog oporezivog dohotka (u eurima)	Visina poreza
do 65,00	0%
od 65,00 do 218,00	0 eura + 16% na iznos preko 65,00 eura
od 218,00 do 381,00	24,40 eura + 20% na iznos preko 218,00 eura
preko 381,00	57,00 eura + 24% na iznos preko 381,00 eura

Član 23

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Pravilnik o uskladjivanju iznosa oporezivog dohotka fizičkih lica sa rastom cijena na malo za 2003. godinu ("Službeni list RCG", br. 4/04).

Član 24

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. jula 2004. godine.

Odredbe Zakona o
izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica
(“ Službeni list RCG”, broj 78/06)
koje nijesu ušle u prečišćen tekst zakona

Član 29

Izuzetno od člana 3, stav 2, tačka 8 ovog zakona, za 2007. i 2008. godinu, na isplaćene otpremnine zbog prekida radnog odnosa, usled tehnološkog viška, do iznosa 24 prosječne zarade u Republici, ne plaća se porez na dohodak.

Član 30

Izuzetno od čl. 7, 22 stav 2 i 27 ovog zakona stopa poreza na dohodak za 2007. i 2008. godinu iznosi 15%, a za 2009. godinu 12%.

Član 31

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2007. godine.

106. Carinski zakon

Carinski zakon

Zakon je objavljen u "Službenom listu RCG", br. 7/2002, 38/2002, 72/2002, 21/2003, 29/2005, 66/2006 i 21/2008. Vidi: Odluku US RCG, U. br. 105/02 - 31/2003-4.

DIO I

OPŠTE ODREDBE

GLAVA 1

PODRUČJE PRIMJENE I OSNOVNA POJMOVNA ODREĐENJA

Član 1

Ovim zakonom uređuju se carinski postupak, prava i obaveze lica koja učestvuju u carinskom postupku i prava, obaveze i ovlašćenja organa nadležnog za carinjenje robe (u daljem tekstu: carinski organ).

Prihodi od carina i drugi prihodi ostvareni u carinskom postupku su prihodi budžeta Crne Gore.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 29/2005-14.
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 2

Carinsko područje Crne Gore (u daljem tekstu: carinsko područje) obuhvata teritoriju Crne Gore, uključujući teritorijalne vode, zalive i vazdušni prostor.

Carinsko područje je ograničeno carinskom linijom koja je istovjetna sa državnom granicom Crne Gore.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

1. Carinski prijelaz

Član 3

Roba se unosi ili iznosi sa carinskog područja preko graničnih prijelaza.

Granične prijelaze i njihovu klasifikaciju, kategorizaciju i radno vrijeme utvrđuje Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada).

Promet robe koja podliježe fitopatološkoj, veterinarskoj i drugoj propisanoj kontroli je dozvoljen samo preko onih graničnih prijelaza koji su, saglasno posebnim propisima, određeni za promet takve robe.

Projektovanje, izgradnja, odnosno rekonstrukcija graničnog prijelaza za međunarodni saobraćaj, za dio koji je određen za sprovođenje carinskog nadzora i carinskog postupka, vrši se na osnovu odobrenja direktora Uprave carina (u daljem tekstu: direktor).

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

2. - naslov brisan -

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 21/2008-13.

Član 4

- brisan -

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 21/2008-13.

3. Osnovna pojmovna određenja

Član 5

Pojedini izrazi koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

1) **lice** je:
- fizičko lice,
- pravno lice,
- udruženje lica koje nema status pravnog lica koje može da preduzima pravne radnje u skladu sa propisima;

2) **lice koje ima sjedište, odnosno prebivalište u Crnoj Gori** je:
- fizičko lice koje ima prebivalište u Crnoj Gori,
- pravno lice ili udruženje lica koje ima sjedište, ogranak (registrovan dio stranog društva), ili stalno poslovno prisustvo u Crnoj Gori;

3) **strano lice** je:
- fizičko lice koje ima prebivalište van Crne Gore,
- pravno lice ili udruženje lica koje ima sjedište van Crne Gore, a u Crnoj Gori nema registrovan dio stranog društva, niti je stalno poslovno prisutno u Crnoj Gori;

4) **carinski organ** je organ uprave koji obavlja poslove utvrđene carinskim i drugim propisima;

5) **carinarnica** je organizacioni dio carinskog organa koji obavlja sve poslove utvrđene carinskim i drugim propisima;

6) **odluka** je akt, odnosno službena radnja carinskog organa koji se odnosi na carinske propise kojim se odlučuje o pojedinačnom slučaju i koji ima pravno dejstvo na jedno ili više određenih lica ili odredivih lica;

7) **carinski status** je status koji roba ima u carinskom postupku, kao domaća ili strana:

8) **domaća roba** je:

a) roba u potpunosti dobijena ili proizvedena u carinskom području pod uslovima navedenim u članu 24 ovog zakona, ali ne obuhvata robu uvezenu spolja u carinsko područje;

b) roba uvezena iz drugih zemalja, a koja je stavljena u slobodan promet;

c) roba dobijena ili proizvedena u carinskom području, ukoliko je dobijena ili proizvedena u potpunosti od robe iz tačke b) ili ukoliko je dobijena ili proizvedena u potpunosti od robe iz tač. a) i b);

9) **strana roba** je sva roba koja nije određena kao domaća roba kao i domaća roba koja je iznijeta iz carinskog područja, osim robe na koju se primjenjuje postupak iz čl. 165 i 166 ovog zakona;

10) **carinski dug** je obaveza lica da plati utvrđeni iznos dažbina i drugih naknada za određenu robu u skladu sa propisima;

11) **uvozna carina** je carina i druge dažbine koje se plaćaju pri uvozu robe, a imaju isti efekat kao i sama carina;

12) **dužnik** je svako lice koje je u obavezi da plati carinski dug;

13) **carinski posrednik** je lice koje u ime stranog lica učestvuje u carinskom postupku;

14) **carinski nadzor** je postupak koji obuhvata potrebne mjere kojima carinski organ obezbjeđuje sprovođenje carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju na robu koja je pod carinskim nadzorom;

15) **carinska kontrola** je obavljanje propisanih radnji, kao što je: pregled robe, kontrola postojanja i ispravnosti dokumentacije, pregled knjigovodstvenih i ostalih dokumenata, pregled prevoznih sredstava, pregled prtljaga i druge robe koju prenose lica ili koju lica nose na sebi, sprovođenje službenih provjera i ostalih sličnih radnji u cilju obezbjeđivanja pravilne primjene carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju na robu koja je predmet carinskog nadzora;

16) **carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba robe** je stavljanje robe u carinski postupak, unošenje robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ponovni izvoz iz carinskog područja, uništenje robe, ustupanje robe u korist države;

17) **carinski postupak** je: stavljanje robe u slobodni promet, postupak tranzita robe, postupak carinskog skladištenja, postupak oplemenjivanja u Crnoj Gori (u daljem tekstu: aktivno oplemenjivanje), postupak obrade pod carinskim nadzorom, postupak privremenog uvoza, postupak oplemenjivanja van Crne Gore (u daljem tekstu: pasivno oplemenjivanje) i izvozni postupak;

18) **carinska deklaracija** je radnja kojom lice u propisanom obliku i na propisan način zahtijeva da se roba stavi u neki od carinskih postupaka;

19) **podnosilac deklaracije** je lice koje podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime ili lice u čije je ime carinska deklaracija podnijeta;

20) **podnošenje robe** je obavještavanje carinskog organa na propisan način o prispijeću robe u carinarnicu ili drugo mjesto koje je naznačeno ili odobreno od strane carinskog organa;

21) **puštanje robe** je radnja carinskog organa kojom se roba stavlja na raspolaganje u svrhe određene carinskim postupkom u koji se stavlja;

22) **korisnik odobrenja** je lice kojem je u skladu sa carinskim propisima izdato određeno odobrenje;

23) **nosilac postupka** je lice za čiji je račun podnijeta carinska deklaracija ili lice na koje je to lice prenijelo prava i obaveze, u vezi s carinskim postupkom;

24) **granični prelaz** je utvrđeno mjesto preko kojeg se vrši prelaz lica, unos i iznos roba;

25) **zabranjena roba** je roba čiji je uvoz ili izvoz zabranjen u skladu sa propisima;

26) **ograničena roba** je roba čiji uvoz ili izvoz podliježu kontroli izdavanjem odobrenja od strane nadležnog državnog organa;

27) **identične robe** su robe koje su proizvedene u istoj zemlji i koje su iste sa svih aspekata, uključujući fizičke karakteristike, kvalitet i reputaciju, s tim što manje razlike u izgledu ne predstavljaju razlog da se te robe ne smatraju identičnim robama;

28) **slične robe** su robe proizvedene u istoj zemlji koje, iako nijesu slične u svakom pogledu, imaju slične karakteristike i slične sastavne materijale koji im omogućuju da obavljaju iste funkcije i da budu komercijalni međusobno razmjenjive; kvalitet roba, reputacija i postojanje zaštitnog znaka su faktori koje treba imati u vidu prilikom odlučivanja da li su robe slične ili ne;

29) **roba iste grupe ili vrste je roba** koja spada u grupu ili asortiman roba proizvedenih u određenoj industrijskoj grani, a uključuje istovjetne ili slične robe;

30) **otpis carinskog duga** je odustajanje od naplate cijelog uvoznog duga koji nije plaćen ili njegovog dijela.

31) **rizik** je vjerovatnoća nastupanja događaja koji bi mogao nastati u vezi sa uvozom, izvozom, tranzitom i posebnom upotrebom robe koja se nalazi na carinskom području Crne Gore, koja se kreće između carinskog područja Crne Gore i trećih država, kao i u vezi prisutnosti robe koja nema status domaće robe, koji:

- sprječava pravilnu primjenu mjera u Crnoj Gori;
- ugrožava finansijske interese Crne Gore;
- predstavlja prijetnju bezbjednosti Crne Gore, zaštiti zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, javnom moralu, zaštiti nacionalnog blaga istorijske, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštiti intelektualne svojine, životne sredine, potrošača i dr.;

32) **upravljanje rizikom** je sistematsko utvrđivanje rizika i primjena svih mjera neophodnih za umanjenje izloženosti riziku, koje se odnose na prikupljanje podataka i informacija, analiziranje i procjenjivanje rizika, propisivanje i preduzimanje mjera i redovno provjeravanje i pregled postupaka i njihovih rezultata, zasnovane na nacionalnim i međunarodnim izvorima i strategijama;

33) **mjere komercijalne politike** su mjere koje propisuju državni organi, a koje utiču na izvoz i uvoz robe, uključujući zaštitne mjere, kvantitativna ograničenja i zabrane.

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 29/2005-14.
čl. 1. Zakona - 66/2006-3.
čl. 3. Zakona - 21/2008-13.

GLAVA 2
PRAVA I OBAVEZE LICA
1. Zastupanje
Član 6

Lice o čijim se pravima i obavezama rješava može odrediti zastupnika za preduzimanje svih ili nekih radnji u postupku koji vodi carinski organ.

Zastupanje može biti:

1) direktno, ako zastupnik djeluje u ime i za račun drugog lica, i

2) indirektno, ako zastupnik djeluje u svoje ime, a za račun drugog lica.

Zastupnik mora imati sjedište, odnosno prebivalište u Crnoj Gori, osim u slučajevima navedenim u članu 72 stav 2 ovog zakona.

Zastupnik se mora izjasniti koga zastupa, je li zastupanje direktno ili indirektno, a na zahtjev carinskog organa mora podnijeti i vjerodostojnu ispravu sa ovlašćenjem za zastupanje.

Lice koje se ne izjasni da djeluje u ime i za račun drugog lica ili se izjasni da djeluje u ime i za račun drugog lica, a ne može o tome podnijeti vjerodostojnu ispravu, smatraće se da nastupa u svoje ime i za svoj račun

Zastupnik može obavljati poslove zastupanja prilikom carinjenja robe, u skladu sa posebnim propisom koji će donijeti Vlada.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

čl. 4. Zakona - 21/2008-13.

a) Carinski posrednik

+ Vidi:

čl. 5. Zakona - 21/2008-13.

Član 6 a

Strano lice koje učestvuje u carinskom postupku mora imati carinskog posrednika koji postupa u svoje ime, a za račun stranog lica.

Carinski posrednik može da bude privredno društvo ili preduzetnik koji ima sjedište u Crnoj Gori i koji je evidentiran kod carinskog organa. Carinski organ će evidentirati carinskog posrednika na pisani zahtjev privrednog društva ili preduzetnika, uz koji se prilaže izvod iz Centralnog registra Privrednog suda.

Carinski posrednik je solidarno sa stranim licem odgovoran za plaćanje carinskog duga i preuzima punu odgovornost za ispunjavanje svih zakonom propisanih obaveza i pravilnu primjenu carinskih i drugih propisa.

Carinski posrednik je odgovoran za carinske prekršaje propisane ovim zakonom koje počini postupajući u carinskim postupcima.

+ Vidi:

čl. 5. Zakona - 21/2008-13.

b) Ovlašćeni privredni subjekti

+ Vidi:

čl. 5. Zakona - 21/2008-13.

Član 6 b

Carinski organ će, u saradnji sa drugim nadležnim organima, u skladu sa kriterijumima iz stava 3 ovog člana, odobriti status ovlašćenog privrednog subjekta licu koje ima sjedište na carinskom području Crne Gore.

Ovlašćeni privredni subjekt može koristiti olakšice pri provođenju bezbjedonosno relevantnih provjera, odnosno pojednostavljenih postupaka predviđenih carinskim propisima.

Status ovlašćenog privrednog subjekta može se odobriti licu:

- koje se primjereno pridržavalo carinskih propisa u prethodnom periodu;
- koje na zadovoljavajući način vodi poslovne i, po potrebi, transportne evidencije, koje omogućavaju odgovarajuće carinske kontrole;
- koje ispunjava uslove za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku, utvrđene posebnim propisom;
- koje je finansijski pouzdano i stabilno;
- koje ispunjava odgovarajuće zaštitne i bezbjedonosne mjere.

Propisom Vlade utvrđuju se:

- uslovi za odobravanje statusa ovlašćenog privrednog subjekta,
- uslovi za davanje odobrenja za korišćenje pojednostavljenih postupaka,

- vrsta i obim olakšica koje se mogu odobriti u odnosu na bezbjednosno relevantne provjere i upravljanje rizikom,
- uslovi i postupak prema kojima se status ovlašćenog privrednog subjekta može ukinuti.

Ovlašćeni privredni subjekt je dužan da obavijesti carinski organ o statusnim i drugim promjenama koje bi mogle uticati na izdato odobrenje.

+ Vidi:
čl. 5. Zakona - 21/2008-13.
čl. 37. Zakona - 21/2008-13.

2. Primjena propisa o opštem upravnom postupku

Član 7

Propisi o opštem upravnom postupku primjenjuju se u postupcima koje vode carinski organi, ako ovim zakonom nije drugačije određeno.

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

Član 8

Lice koje od carinskog organa zahtijeva donošenje rješenja mora navesti sve činjenice i okolnosti, dostaviti isprave i druge dokaze potrebne za donošenje rješenja.

Protiv prvostepenog rješenja može se izjaviti žalba Ministarstvu finansija.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Izvršenje rješenja može se u cijelosti ili djelimično odložiti, ako carinski organ:

1) ocijeni da rješenje protiv kojega je podnijeta žalba ili drugo pravno sredstvo nije u skladu s carinskim propisima;

2) ocijeni da bi se izvršenjem tog rješenja licu na koje se rješenje odnosi mogla nanijeti nepopravljiva šteta.

Odlaganje izvršenja rješenja koje se odnosi na obračun uvozne carine vrši se pod uslovom da se deponuju sredstva u visini osporenog iznosa uvozne carine.

Izuzetno, deponovanje sredstava neće se zahtijevati, ukoliko carinski obveznik priloži dokaz da bi plaćanjem depozita bio doveden u ozbiljne ekonomske ili socijalne poteškoće.

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 29/2005-14.
čl. 3. Zakona - 29/2005-14.
čl. 2. Zakona - 66/2006-3.

Član 8 a

Ako se na osnovu podataka iz deklaracije od kojih zavisi obračun carinskog duga i iz isprava koje su podnesene uz deklaraciju utvrdi da obračun carinskog duga ne odgovara stvarnom stanju robe, odnosno ako je carinski dug plaćen u višem ili manjem iznosu, ili je carinski dug plaćen više puta:

- carinski organ je dužan da, u roku od godinu dana od dana podnošenja carinske deklaracije, naknadno obračuna carinski dug i donese rješenje o povraćaju, odnosno naplati carinskog duga;
- podnosilac deklaracije može, u roku od godinu dana od dana podnošenja carinske deklaracije, podnijeti zahtjev carinskom organu da naknadno obračuna carinski dug i donese rješenje o naknadnoj naplati, odnosno povraćaju carinskog duga.

+ Vidi:
čl. 6. Zakona - 21/2008-13.

Član 8 b

Ako se upoređivanjem podataka iz deklaracije i podataka iz isprava koje su podnesene uz deklaraciju, a od kojih ne zavisi obračun carinskog duga utvrdi da podaci iz deklaracije ne odgovaraju podacima iz podnesenih isprava, odnosno stvarnom stanju robe, carinski organ će na zahtjev podnosioca deklaracije podnesenim u roku od godinu dana od dana podnošenja carinske deklaracije donijeti rješenje.

+ Vidi:
čl. 6. Zakona - 21/2008-13.

3. - Naslov brisan -

+ Vidi:
čl. 4. Zakona - 29/2005-14.

Članovi 9 i 10
- brisani -

+ Vidi:
čl. 4. Zakona - 29/2005-14.

4. Obavještenja o primjeni carinskih propisa

Član 11

Svako lice koje uvozi ili izvozi robu može, bez naknade, od carinskog organa tražiti informaciju o primjeni carinskih propisa.

Naknada se može zahtijevati ukoliko za carinskog organa nastanu troškovi u vezi potrebnih analiza ili vještačenja robe na koju se zahtjev odnosi, izrade izvještaja ili vraćanja robe podnosiocu zahtjeva.

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

Član 12

Na osnovu pisanog zahtjeva zainteresovanog lica, carinski organ je dužan da daje:

1) obavezujuću informaciju o svrstavanju robe u carinsku tarifu;

2) obavezujuću informaciju o porijeklu robe.

Obavezujuća informacija o svrstavanju robe u carinsku tarifu, koja se daje u pisanom obliku, ima snagu rješenja donijetog u upravnom postupku.

Obavezujuća informacija o svrstavanju robe u carinsku tarifu i porijeklu robe obavezuje carinski organ prema licu kome je data u pogledu svrstavanja robe u carinsku tarifu samo za robu za koju se carinski postupak sprovodi nakon datuma izdavanja obavezujuće informacije, odnosno u pogledu porijekla robe, samo za onu robu za koju je postupak utvrđivanja porijekla robe, u skladu sa ovim zakonom, sproveden nakon datuma izdavanja obavezujuće informacije.

Lice koje se poziva na takvu informaciju mora dokazati:

1) u slučaju obavezujuće informacije o svrstavanju robe u Carinsku tarifu, da roba koju deklariše u svim elementima odgovara robi koja je opisana u informaciji;

2) u slučaju obavezujuće informacije o porijeklu robe, da roba i okolnosti na osnovu kojih se određuje porijeklo robe u svim elementima odgovara robi i okolnostima koje su opisane u informaciji.

Obavezujuća informacija će se poništiti u skladu sa članom 9 ovog zakona ako se zasniva na neistinitim ili nepotpunim podacima koje je dao podnosilac zahtjeva.

Obavezujuća informacija o svrstavanju robe u carinsku tarifu prestaje da važi:

1) zbog izmjene propisa;

2) ako obavezujuća informacija nije više u skladu sa tumačenjem nadležnog organa u pogledu svrstavanja robe u carinsku tarifu donijetim na osnovu Zakona o carinskoj tarifi;

3) ako je obavezujuća informacija ukinuta ili izmijenjena u skladu sa članom 10 ovog zakona, pri čemu se lice kome je data mora obavijestiti o ukidanju ili izmjeni obavezujuće informacije.

U slučajevima kada zbog izmjene propisa obavezujuća informacija o tarifnom svrstavanju nije više u skladu s propisom ili kada nije u skladu sa informacijom koju je dalo Ministarstvo finansija, data informacija prestaje da važi danom stupanja na snagu, odnosno danom početka primjene donijetog propisa ili tumačenja.

Obavezujuća informacija o porijeklu robe prestaje da važi:

1) ako zbog izmjene propisa ili sklapanja međunarodnog sporazuma obavezujuća informacija nije više u skladu s propisima;

2) ako obavezujuća informacija nije više u skladu s tumačenjima organa ovlašćenog zakonom za davanje tumačenja pravila o porijeklu robe;

3) ako je obavezujuća informacija ukinuta ili izmijenjena u skladu sa članom 10 ovog zakona, pri čemu se lice kome je data obavezujuća informacija mora obavijestiti o ukidanju ili izmjeni date informacije.

U slučajevima kada zbog izmjene propisa ili sklapanja međunarodnog ugovora, obavezujuća informacija nije više u skladu s propisima ili kada nije u skladu sa tumačenjem nadležnog organa, obavezujuća informacija prestaje da važi danom stupanja na snagu, odnosno danom početka primjene donijetog propisa, međunarodnog sporazuma ili tumačenja.

Lice kome je data obavezujuća informacija, koja je prestala da važi u skladu sa stavom 6 tač. 1) i 2) i stavom 8 tač. 1) i 2) ovog člana, može se pozivati na datu informaciju do tri mjeseca po prestanku njene važnosti, ako je prije prestanka njene važnosti sklopilo obavezujući kupoprodajni ugovor za određenu robu na osnovu te obavezujuće informacije.

U slučajevima iz stava 6 tač. 1) i 2) i stava 8 tač. 1) i 2) ovog člana, može se propisom ili ugovorom odrediti rok do koga se može koristiti data informacija.

Obavezujuća informacija o svrstavanju robe u carinsku tarifu, odnosno o porijeklu robe može se upotrebljavati u skladu sa ovim članom samo za određivanje uvozne carine ili za određivanje visine izvoznih nadoknada ili povraćaja povezanih sa sprovođenjem poljoprivredne politike.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

čl. 5. Zakona - 29/2005-14.

čl. 2. Zakona - 66/2006-3.

Član 13

Vlada propisuje bliže uslove za davanje obavezujuće informacije u skladu sa ovim zakonom.

5. Ostale odredbe

Član 14

Carinski organi mogu na carinskom području, u skladu sa propisima, preduzimati i sprovoditi sve mjere carinskog nadzora i kontrole koje smatraju potrebnim radi primjene carinskih i drugih propisa.

Carinski nadzor i kontrola vrše se selektivno na osnovu analize rizika u cilju utvrđivanja rizika i njegovog obima, kao i razvijanja neophodnih mjera za procjenu rizika na osnovu utvrđenih kriterijuma. Carinski organ utvrđuje okvir za upravljanje rizikom, kriterijume i prioritetne oblasti kontrole.

Kada drugi nadležni organi vrše kontrolu nad istom robom, takva kontrola se mora vršiti u neposrednoj saradnji sa carinskim organom i, gdje god je to moguće, na istom mjestu i u isto vrijeme.

U okviru kontrole iz stava 2 ovog člana i kada je to neophodno u cilju smanjenja rizika, carinski i drugi nadležni organi mogu razmjenjivati podatke u vezi sa unošenjem, iznošenjem, tranzitom, prenosom i krajnjom upotrebom robe koja se kreće između carinskog područja Crne Gore i drugih teritorija, kao i u vezi sa prisustvom strane robe sa međunarodnim institucijama i organima drugih država.

Kada je potrebno olakšati protok saobraćaja na graničnim prelazima ili otkloniti smetnje za provođenje carinskih postupaka unutar carinskog područja, carinski organ može donijeti odluku o privremenom uvođenju pojednostavljenih postupaka za sprovođenje mjera carinskog nadzora i kontrole.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

čl. 7. Zakona - 21/2008-13.

Član 15

Lica koja, neposredno ili posredno, učestvuju u tokovima robnog prometa dužna su na zahtjev carinskog organa staviti na raspolaganje sva potrebna dokumenta i podatke i pružiti svaku drugu pomoć potrebnu za primjenu carinskih propisa.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

Član 16

Podaci koji su po svojoj prirodi povjerljivi ili su pribavljeni na takav način smatraju se službenom tajnom i ne smiju se od strane carinskog organa dalje saopštavati bez izričite saglasnosti lica ili ovlašćenih organa koji su ih dali.

Saopštenje povjerljivih podataka dozvoljeno je u slučajevima kad je carinski organ dužan ili ovlašćen da to učini u skladu sa propisima.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

Član 17

U cilju sprovođenja carinskog nadzora i vršenja provjera, učesnici u robnom prometu, koji raspolažu ispravama ili podacima iz člana 15 ovog zakona, dužni su ih čuvati do roka utvrđenog propisima, ali ne kraće od pet kalendarskih godina. Taj rok počinje teći:

1) posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je prihvaćena carinska deklaracija za stavljanje robe u slobodni promet ili izvozna carinska deklaracija;

2) posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan carinski nadzor nad robom, koja je na osnovu njene upotrebe u posebne svrhe stavljena u slobodni promet uz povoljniju carinu;

3) posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan drugi carinski postupak za robu koja je stavljena u taj carinski postupak;

4) posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je korisniku slobodne zone ili slobodnog skladišta prestao taj status, za robu koja je bila smještena u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Ako se prilikom carinske provjere utvrdi da se knjigovodstveno stanje carinskog duga mora ispraviti, rok za čuvanje isprava i podataka iz stava 1 ovog člana produžuje se zavisno od odredbe člana 222 stav 4 ovoga zakona, onoliko koliko je potrebno da bi se knjigovodstveno stanje moglo ispraviti i provjeriti.

Član 18

Ako je carinskim propisima utvrđen rok ili datum, rok se može produžiti, a datum promijeniti samo ako je to tim propisima izričito predviđeno.

Član 19

Organi državne uprave i pravosudni organi moraju najbližoj carinarnici prijaviti svu robu i prevozna sredstva koja su privremeno zadržali ili oduzeli, ako se radi o stranoj robi nad kojom nije sproveden carinski postupak prema odredbama ovog zakona.

Privremeno zadržana i oduzeta strana roba može se prepustiti drugom licu samo ako je carinarnica odobrila neki od carinski dozvoljenih postupanja ili upotrebe robe, odnosno ako je za tu robu podmiren carinski dug.

Carinski dug plaća carinski dužnik ili se dug podmiruje iz cijene prodate robe.

DIO II

OSNOV ZA OBRAČUN UVOZNIH DAŽBINA I PRIMJENU DRUGIH MJERA PROPISANIH U ROBNOM PROMETU

+ Vidi:

čl. 3. Zakona - 66/2006-3.

GLAVA 1

CARINSKA TARIFA I SVRSTAVANJE ROBE

Član 20

Na robu koja se uvozi u carinsko područje plaća se carina prema Zakonu o carinskoj tarifi i pravilima propisanim ovim zakonom.

Izuzetno, za robu koja nije trgovačkog karaktera, koju putnik nosi sa sobom ili koju fizičko lice primi u pošiljci od drugog fizičkog lica, može se primjeniti jedinstvena carinska stopa u visini od 5% od carinske vrijednosti robe.

Vlada propisuje vrijednost robe kao i vrste roba na koje se ne može primijeniti jedinstvena stopa.

+ Vidi:

čl. 4. Zakona - 66/2006-3.

Član 21

Na robu koja se uvozi iz zemalja sa kojima Crna Gora ima sklopljen ugovor o slobodnoj trgovini naplaćuje se carina kako je propisano tim ugovorom.

Zahtjev za primjenu stava 1 ovog člana podnosilac deklaracije može podnijeti i naknadno, ako su ispunjeni uslovi propisani ugovorom.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 22

Vlada može propisati bliže uslove na osnovu kojih će carinski organ za određenu robu, zbog vrste ili upotrebe u određene svrhe, odobriti plaćanje povoljnije carine od carine propisane carinskom tarifom za tu robu.

Povoljnija carina, u smislu stava 1 ovog člana, znači smanjenje ili ukidanje uvozne carine i drugih dažbina koje se plaćaju pri uvozu robe iz stava 1 ovog člana i u okviru količinskih ograničenja.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 29/2005-14.

GLAVA 2

PORIJEKLO ROBE

1. Nepreferencijalno porijeklo

Član 23

Nepreferencijalno porijeklo robe propisuje se ovim zakonom radi:

1) primjene carinske tarife, osim u slučajevima predviđenim članom 21 ovog zakona;

2) primjene drugih mjera utvrđenih odredbama posebnih propisa iz oblasti trgovine robama;

3) izdavanja uvjerenja o porijeklu.

Član 24

Roba porijeklom iz jedne zemlje je ona roba koja je u cjelini dobijena ili proizvedena u toj zemlji, uključujući i teritorijalne vode te zemlje.

Robe porijeklom iz jedne zemlje smatraju se:

1) mineralni proizvodi izvađeni iz zemljišta u toj zemlji;

2) biljni proizvodi dobijeni u toj zemlji;

3) priplod životinja koji je u toj zemlji uzgojen;

4) proizvodi dobijeni od živih životinja uzgojenih u toj zemlji;

5) proizvodi dobijeni lovom i ribolovom u toj zemlji;

6) proizvodi morskog ribolova i drugi proizvodi izvađeni iz mora izvan teritorijalnih voda te zemlje plovnim objektima koji su registrovani ili upisani u brodski upisnik i koji plove pod zastavom te zemlje;

7) proizvodi dobijeni ili proizvedeni na njenim brodovima fabrikama isključivo od proizvoda izvađenih iz mora izvan teritorijalnih voda, pod uslovom da su takvi brodovi fabrike registrovani ili prijavljeni u toj zemlji i da plove pod zastavom te zemlje;

8) proizvodi izvađeni sa morskog dna ili podmorja izvan teritorijalnih voda te zemlje, pod uslovom da ona ima isključivo pravo na eksploataciju podmorja;

9) ostaci i otpaci proizvoda dobijeni iz proizvodnih djelatnosti ili upotrebljavanih predmeta, ako su u toj zemlji prikupljeni i ako su pogodni samo za ponovno dobijanje sirovine;

10) proizvodi u toj zemlji proizvedeni isključivo od pobrojanih proizvoda ili od njihovih derivata, bilo kog stepena obrade.

Član 25

Roba u čiju je proizvodnju uključeno više od jedne zemlje smatraće se porijeklom iz zemlje u kojoj je prošla poslednje bitno ekonomski opravdano, oplemenjivanje (obrada, dorada, prerada) koje dovodi do novih proizvoda ili predstavlja bitnu fazu proizvodnje.

Posljednjim bitnim, ekonomski opravdanim, oplemenjivanjem koje dovodi do novih proizvoda ili predstavlja bitnu fazu proizvodnje ne smatra se:

1) pakovanje ili prepakivanje robe, bez obzira gdje je ambalaža proizvedena;

2) dijeljenje većih količina robe u manje količine ili spajanje manjih količina u veće;

3) odvajanje, razvrstavanje, prosijavanje, ispiranje ili dijeljenje proizvoda rezanjem;

4) etiketiranje i označavanje robe;

5) postupanje neophodno da bi se očuvala svojstva proizvoda prilikom prevoza ili uskladištenja;

6) jednostavno sklapanje djelova proizvoda u cjelovit proizvod.

Član 26

Svako oplemenjivanje robe za koju se utvrdi ili je u vezi sa utvrđenom činjenicom koja potvrđuje pretpostavku da je njen jedini cilj izbjegavanje primjene odredaba koje se u Crnoj Gori primjenjuju na robu iz određenih zemalja neće se smatrati vjerodostojnim, niti će se takvoj robi priznati status robe proizvedene u toj zemlji.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 27

Vlada propisuje bliže kriterijume za utvrđivanje porijekla robe iz člana 25 stav 1 ovog zakona, način dokazivanja porijekla robe, način izdavanja potvrde i nadležne organe za ovjeravanje potvrda o porijeklu robe.

2. Preferencijalno porijeklo

Član 28

Pravila o preferencijalnom porijeklu, koja roba mora zadovoljiti da bi stekla povoljniji tretman iz člana 21 ovog zakona, utvrđuju se ugovorima o slobodnoj trgovini.

Pravila o porijeklu za robu iz zemalja na koje Crna Gora, na osnovu jednostrane odluke, primjenjuje povlašćene carine utvrđuju se propisom koji donosi Vlada.

Kada zemlje ili grupe zemalja, svojom jednostranom odlukom, odobre povlašćenu carinu za domaću robu koja se izvozi u te zemlje ili grupe zemalja, primjenjuju se pravila o porijeklu robe koja su utvrđena tom odlukom.

+ Vidi:

čl. 5. Zakona - 66/2006-3.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

GLAVA 3

VRIJEDNOST ROBE ZA CARINSKE SVRHE

Član 29

Odredbama ove glave utvrđuje se carinska vrijednost robe radi primjene carinske tarife, kao i netarifnih mjera utvrđenih propisima Crne Gore kojima se regulišu određene oblasti koje se odnose na promet roba.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 30

Carinska vrijednost uvezene robe je njena transakcijska vrijednost, a to je stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti za robu koja se prodaje radi izvoza u Crnu Goru, uvećana u skladu sa članom 38 ovog zakona, pod uslovom da:

1) kupac nema ograničenja u raspolaganju robom ili upotrebi robe, osim ograničenja koja:

- su određena propisima Crne Gore ili na osnovu tih propisa donijetim pojedinačnim aktima;
- ograničavaju geografsko područje gdje se roba može preprodati;
- bitno ne utiču na vrijednost robe;

2) kupoprodaja ili cijena ne podliježu uslovima ili ograničenjima čija vrijednost ne može biti utvrđena u odnosu na vrijednost robe koja se vrednuje;

3) nikakav prihod od naknade preprodaje, raspolaganja robom ili upotrebe robe neće direktno ili indirektno pripasti prodavcu, osim ako je moguće izvršiti odgovarajuće usklađenje s odredbama člana 38 ovog zakona;

4) kupac i prodavac nisu međusobno povezani ili, ako jesu, da je transakcijska vrijednost prihvatljiva za carinske potrebe.

Dva lica se smatraju međusobno povezanima ako:

1) je jedno lice upravnik ili direktor firme u vlasništvu drugog lica i obratno;

2) su pravno priznati partneri u poslu;

3) su u odnosu poslodavac i posloprimac;

4) je jedno od njih direktni ili indirektni vlasnik ili kontroliše ili posjeduje 5% ili više akcija s pravom glasa u obje firme;

5) jedno lice direktno ili indirektno kontroliše drugo lice, odnosno kada je jedno od tih lica pravno ili faktički u situaciji da nameće ograničenja ili da upravlja drugim licem;

6) su direktno ili indirektno pod nadzorom trećeg lica;

7) zajedno, direktno ili indirektno, nadziru treće lice;

8) ako su članovi iste porodice.

Lica koja imaju poslovne veze na način da je jedno lice isključivi zastupnik, isključivi diler ili isključivi koncesar drugog lica, bez obzira na to kako je odnos opisan, smatraće se povezanima.

U postupku procjene prihvatljivosti transakcijske vrijednosti, u skladu sa odredbom stava 1 ovog člana, samo okolnost da su kupac i prodavac povezana lica iz stava 2 ovog člana nije dovoljan razlog da se ne prihvati određena transakcijska vrijednost.

U slučaju iz stava 4 ovog člana, carinarnica će utvrditi okolnosti prodaje i prihvatiti transakcijsku vrijednost, pod uslovom da postojeća povezanost nije uticala na cijenu.

Ako carinarnica ima razloga da na osnovu obavještenja dobijenih od uvoznika ili na drugi način posumnja da je postojeća povezanost uticala na cijenu, dužna je da obavijesti uvoznika i da mu omogući da se izjasni o poslovnom odnosu. Na zahtjev uvoznika, carinarnica će o razlozima neprihvatanja transakcijske vrijednosti obavijestiti uvoznika u pisanom obliku.

Kada se radi o prodaji između povezanih lica, transakcijska vrijednost će se smatrati prihvatljivom, a roba procijenjenom u smislu stava 1 ovog člana, uvijek kad uvoznik može da dokaže da je vrijednost, pod uslovom da se upotrebljavaju podaci iz istog ili približno istog vremenskog perioda, približno jednaka:

1) transakcijskoj vrijednosti u prodaji među nepovezanim licima za identičnu ili sličnu robu namijenjenu za izvoz u Crnu Goru;

2) carinskoj vrijednosti identične ili slične robe prema odredbama člana 35 ovog zakona;

3) carinskoj vrijednosti identične ili slične robe prema odredbama člana 36 ovog zakona.

Prilikom vršenja poređenja treba uzeti u obzir očite razlike u komercijalnim nivoima, količinske nivoe, odgovarajuće iznose utvrđene članom 38 ovog zakona i troškove koje je imao prodavac pri prodaji u kojoj prodavac i kupac nijesu povezani, a kojih nema pri prodaji u kojoj su prodavac i kupac povezani.

Poređenje se vrši na zahtjev uvoznika isključivo radi poređenja u određivanju transakcijske vrijednosti i tako utvrđena vrijednost ne može predstavljati transakcijsku vrijednost.

+ Vidi:

čl. 6. Zakona - 66/2006-3.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 31

Stvarno plaćena cijena ili cijena koju treba platiti je ukupno izvršeno plaćanje ili plaćanje koje treba da izvrši kupac u korist prodavca za uvezenu robu i uključuje sva plaćanja koja je kao uslov prodaje za uvezenu robu izvršio ili će izvršiti kupac prodavcu ili trećem licu da bi se ispunile obaveze prodavcu.

Plaćanje se može obaviti gotovim novcem, akreditivom ili drugim dogovorenim instrumentom plaćanja.

Plaćanje se može obaviti direktno ili indirektno.

Radnje koje preduzima kupac o sopstvenom trošku, uključujući i tržišne radnje koje nijesu obuhvaćene odredbom člana 38 ovog zakona, za koje je potrebno izvršiti usklađivanje vrijednosti, neće se smatrati posrednim plaćanjem prodavcu, čak i onda kad se može smatrati da su bile preduzete u korist ili u dogovoru s prodavcem i njihov trošak se neće dodavati stvarno plaćenoj ili cijeni koju treba platiti kod utvrđivanja carinske vrijednosti.

+ Vidi:

čl. 7. Zakona - 66/2006-3.

Član 32

Carinska vrijednost za uvezenu robu koja se ne može utvrditi prema odredbama člana 30 ovog zakona, utvrdiće se kao transakcijska vrijednost identične robe prodate za izvoz u Crnu Goru i izvezene u isto ili skoro isto vrijeme, koja se prodaje po istom komercijalnom osnovu u pretežno istoj količini kao roba koja se procjenjuje.

Ukoliko nije moguće pronaći odgovarajući primjer prodaje u smislu stava 1 ovog člana, primjenjivaće se transakcijska vrijednost identične robe prodate na različitoj komercijalnoj osnovi ili u različitim količinama, uz potrebna usklađivanja razlika koje proističu iz komercijalnih osnova ili količine, pod uslovom da se takva usklađivanja mogu sprovesti na osnovu podnesenih dokaza koji jasno pokazuju primjerenost i tačnost usklađivanja, bez obzira na to da li usklađivanje dovodi do porasta ili smanjenja vrijednosti.

Kad su troškovi i plaćanja iz člana 38 stav 1 tačka 1) al. 4, 5 i 6 ovog zakona, uključeni u transakcijsku vrijednost, usklađivanje će se vršiti tako da se uzmu u obzir razlike u tim troškovima i cijenama između uvezene robe i identične robe koje mogu nastati zbog razlika u udaljenostima i vrsti prevoza.

Ako se u primjeni ovog člana utvrdi da postoji više od jedne transakcijske vrijednosti za identičnu robu, za utvrđivanje carinskih vrijednosti primijeniće se najniža od postojećih vrijednosti.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 33

Kad se carinska vrijednost uvezene robe ne može utvrditi u skladu sa odredbama čl. 30 i 32 ovog zakona, tada će se carinskom vrijednošću te robe smatrati transakcijska vrijednost slične robe prodate radi izvoza u Crnu Goru, ako je roba izvezena u isto ili skoro isto vrijeme kao i roba koja se procjenjuje.

U primjeni ovog člana treba, pri utvrđivanju carinske vrijednosti, upotrebljavati transakcijsku vrijednost slične robe koja se prodaje na istoj komercijalnoj osnovi i u pretežno istoj količini kao i roba koja se procjenjuje.

Ako nije moguće naći odgovarajući primjer prodaje u smislu stava 2 ovog člana, upotrijebiće se transakcijska vrijednost slične robe prodate na različitoj komercijalnoj osnovi ili u različitim količinama, uz potrebna usklađivanja razlika koje proističu iz komercijalne osnove ili količine, pod uslovom da se takva usklađivanja mogu sprovesti na osnovu podnesenih dokaza koji jasno pokazuju primjerenost i tačnost usklađivanja, bez obzira na to da li prilagođavanje dovodi do porasta ili smanjenja vrijednosti.

Kada su troškovi i plaćanja iz člana 38 stav 1 tačka 1) al. 4, 5 i 6 ovog zakona, uključeni u transakcijsku vrijednost, usklađivanje će se vršiti tako da se uzmu u obzir razlike u tim troškovima i cijenama između uvezene robe i slične robe koje mogu nastati zbog razlika u udaljenostima i vrsti prevoza.

Ako se u primjeni ovog člana utvrdi da postoji više od jedne transakcijske vrijednosti za sličnu robu, za utvrđivanje carinske vrijednosti primijeniće se najniža od postojećih vrijednosti.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 34

Kada nije moguće utvrditi carinsku vrijednost uvezene robe prema odredbama čl. 30, 32 i 33 ovog zakona, carinska vrijednost se utvrđuje prema odredbama člana 35 ovog zakona.

Ukoliko se carinska vrijednost ne može utvrditi ni prema članu 35 ovog zakona, primijeniće se odredbe člana 36 ovog zakona, a na zahtjev uvoznika može se zamijeniti redosled primjene čl. 35 i 36 ovog zakona.

Član 35

Ako se ista ili identična ili slična uvezena roba prodaje u Crnoj Gori u istom stanju u kome je uvezena, carinska vrijednost robe koja se procjenjuje utvrđuje se na osnovu jedinične cijene po kojoj se ta roba, odnosno identična ili slična uvezena roba prodaje u najvećoj ukupnoj količini u istom ili približno istom vremenskom periodu, kao i roba koja se procjenjuje, i to licima koja nijesu povezana sa licima od kojih tu robu kupuju, pod uslovom da se cijena umanji za iznos:

1) uobičajene provizije koja je naplaćena ili je treba platiti ili uobičajenog uvećanja radi ostvarivanja dobiti i pokrića opštih troškova prodaje u Crnoj Gori koji nastaju za uvezenu robu iste vrste ili grupe proizvoda;

2) uobičajenih troškova prevoza i osiguranja i drugih, s tim povezanih, troškova koji nastanu u Crnoj Gori;

3) carine, poreza i drugih naknada koje se plaćaju u Crnoj Gori prilikom uvoza ili prodaje robe.

U slučaju da se u isto ili približno isto vrijeme uvoza robe koja se procjenjuje ne prodaje ni ista ni identična ni slična uvezena roba, carinska vrijednost robe će se utvrditi prema jediničnoj cijeni po kojoj se ista ili identična ili slična roba prodaje u Crnoj Gori u stanju u kakvom je uvezena i to u najkraćem roku nakon uvoza robe koja se procjenjuje, ali ne nakon isteka roka od 90 dana od dana uvoza.

U slučaju da se u Crnoj Gori ne prodaje ista, identična ili slična uvezena roba u stanju u kom je bila uvezena, tada će se, na zahtjev uvoznika, carinska vrijednost robe zasnivati na jediničnoj cijeni po kojoj je uvezena roba nakon dalje prerade prodaje u najvećoj ukupnoj količini licima u Crnoj Gori koja nisu povezana s licima od kojih takvu robu kupuju, pod uslovom da je u procjeni uzeta u obzir vrijednost dodata robi preradom i odbici određeni u stavu 1 ovog člana.

+ Vidi:

čl. 8. Zakona - 66/2006-3.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 36

Carinska vrijednost uvezene robe prema odredbama ovog člana biće obračunata vrijednost koja čini zbir:

1) vrijednosti materijala i troškova proizvodnje ili druge vrste prerade koja je upotrijebljena u proizvodnji uvezene robe;

2) iznos dobiti i opštih troškova koja je jednaka uobičajenom iznosu koji se ostvaruje pri prodaji robe iste grupe ili vrste kao što je roba koja se procjenjuje i koju je proizveo proizvođač u zemlji izvoza za izvoz u Crnu Goru;

3) svih troškova i davanja iz člana 38 stav 1 tačka 1) al. 4, 5 i 6 ovog zakona.

Zabranjeno je tražiti licu bez stalnog sjedišta ili prebivališta na teritoriji Crne Gore da omogući pregled ili dozvoli pristup bilo kojem računu ili drugoj evidenciji radi određivanja obračunate vrijednosti.

Carinski organ može provjeravati obavještenja dobijena od proizvođača robe radi određivanja carinske vrijednosti u drugoj zemlji, uz njegov pristanak i pod uslovom da Vlada dotične zemlje bude na vrijeme obaviještena i da se ne protivi provjeri.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 37

Carinska vrijednost uvezene robe koja se ne može utvrditi prema odredbama čl. 30 i 36 ovog zakona utvrdiće se na osnovu raspoloživih podataka u Crnoj Gori, uz primjenu odgovarajućih metoda koji su u skladu sa principima i osnovnim odredbama:

- Sporazuma o primjeni člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine;
- člana VII Opšteg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. godine
- i ove glave Zakona.

U smislu ovog člana, carinska vrijednost se neće utvrđivati prema:

1) prodajnoj cijeni robe koja se proizvodi u Crnoj Gori;

2) sistemu koji omogućuje da se u carinske svrhe prihvati viša od dviju mogućih vrijednosti;

3) cijeni robe na domaćem tržištu zemlje izvoznice;

4) troškovima proizvodnje, osim obračunate vrijednosti koja se utvrđuje za identičnu ili sličnu robu u skladu s odredbama člana 36 ovog zakona;

5) cijeni robe namijenjene izvozu u drugu zemlju, a ne za tržište Crne Gore;

6) službeno utvrđenoj najmanjoj carinskoj vrijednosti;

7) proizvoljnim ili izmišljenim vrijednostima.

Na zahtjev uvoznika, carinski organ je dužan da ga obavijesti o carinskoj vrijednosti koja je određena prema odredbama ovoga člana i o metodu koji je upotrijebljen pri određivanju te vrijednosti.

Obavještenje o carinskoj vrijednosti i metodu koji je upotrijebljen pri njenom određivanju iz stava 3 ovog člana izdaje se u formi rješenja protiv kojeg se može podnijeti žalba u skladu sa članom 8 ovog zakona.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 66/2006-3.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 38

U postupku utvrđivanja carinske vrijednosti, u skladu sa odredbom člana 30 ovog zakona, cijeni koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti (transakcijska vrijednost) za uvezenu robu dodaju se:

1) troškovi, do iznosa koji snosi kupac, a nijesu uključeni u stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti za robu:

- provizije i naknade posredovanja, osim kupovine provizije;
- ambalaže koja se, radi carinjenja, smatra jedinstvenim dijelom dotične robe;
- pakovanja, bilo da se radi o radnoj snazi ili materijalu;
- prevoza uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u carinsko područje Crne Gore;
- utovara, istovara i troškova rukovanja koji su povezani s prevozom uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u područje Crne Gore;
- troškova osiguranja do ulaska u područje Crne Gore;

2) srazmjerni dio vrijednosti sljedećih roba i usluga koje je kupac isporučio, direktno ili indirektno, bez naplate ili po sniženoj cijeni, a radi upotrebe u proizvodnji i prodaji uvezene robe radi izvoza i to do stepena do koga ta vrijednost nije bila uključena u cijenu koja je plaćena ili koju treba platiti:

- materijala, sastavnih djelova i sličnih stvari ugrađenih u uvezenu robu;
- alata, matrica, kalupa, odlivaka i sličnih roba koje su upotrijebljene u proizvodnji uvezene robe;
- drugih materijala utrošenih u proizvodnju uvezene robe;
- usluga projektovanja, razvoja, umjetničkog rada, planova i skica napravljenih izvan Crne Gore, koji su potrebni za proizvodnju uvezene robe;

3) naknade za autorska prava i licence za robu koja se procjenjuje, a koje kupac plaća direktno ili indirektno kao uslov za prodaju robe koja se procjenjuje, ako takve naknade nijesu uključene u stvarno plaćenu ili cijenu koju treba platiti;

4) dio iznosa ostvaren daljom prodajom, ustupanjem ili upotrebom uvezene robe koji se direktno ili indirektno plaćaju prodavcu.

Cijena koja je stvarno plaćena ili koja će biti plaćena uvećaće se prema odredbama ovog člana samo na osnovu objektivnih i mjerljivih podataka.

U postupku utvrđivanja carinske vrijednosti nijesu dozvoljena druga uvećanja stvarno plaćene cijene ili cijene koju treba platiti, osim onih propisanih ovim članom.

Pri utvrđivanju carinske vrijednosti neće se dodavati stvarno plaćenoj cijeni ili cijeni koju treba platiti:

1) plaćanje za dobijanje prava za reprodukciju uvezene robe;

2) plaćanja kupca za dobijanje prava za distribuciju i preprodaju uvezene robe, ako ta plaćanja nisu uslov prodaje za izvoz u Crnu Goru.

+ Vidi:

čl. 10. Zakona - 66/2006-3.
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 39

U carinsku vrijednost robe neće se uračunati troškovi koji nijesu uračunati u stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti, pod uslovom da su posebno iskazani, a odnose se na:

1) prevoz robe nakon njenog ulaska u carinsko područje;

2) građenje, montažu, sklapanje, održavanje ili tehničku pomoć koji će se obaviti nakon uvoza, kao što su industrijska postrojenja, mašine ili oprema;

3) kamate koje proističu iz finansijskog sporazuma koji je zaključio kupac, a koji se odnosi na kupovinu uvezene robe, bez obzira na to da li je finansiranje obezbijedio prodavac ili drugo lice, pod uslovom da je finansijski sporazum sačinjen u pisanoj formi i da, ako je to potrebno, kupac može dokazati:

- da je roba prodata po stvarno plaćenoj cijeni ili cijeni koju treba platiti;
- da kamata ne prelazi visinu uobičajenih kamata za takve transakcije u vrijeme i u zemlji u kojoj je finansiranje obezbijeđeno;

4) dobijanje prava za umnožavanje uvezene robe;

5) kupovne provizije;

6) uvozna i druga davanja koja se plaćaju u Crnoj Gori pri uvozu ili prodaji robe.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 40

Carinska vrijednost robe za koju, u trenutku utvrđivanja carinske vrijednosti, ugovorena cijena još nije bila plaćena utvrđivaće se na osnovu cijene koja bi morala biti plaćena za ispunjenje obaveze.

Sva uobičajena sniženja cijena i gotovinski popusti neće se uračunati u carinsku vrijednost, ako su ugovoreni prije obavljenog uvoza i ostvareni u ugovorenom roku.

Član 41

Carinska vrijednost robe koja nije prodata radi izvoza u Crnu Goru i carinska vrijednost robe koja se privremeno uvozi utvrđuje se na osnovu čl. 32 do 37 ovog zakona.

Carinska vrijednost robe koja se ošteti prije puštanja podnosiocu deklaracije utvrđuje se tako da se odgovarajuća ugovorena cijena umanji za procenat oštećenja.

Procenat oštećenja utvrđuje carinarnica procjenom.

Ako je u toku postupka ugovorena nova cijena koja odgovara uslovima iz člana 30 ovog zakona, ta cijena predstavlja novu carinsku vrijednost.

Ako se za robu koja se uvozi po osnovu zakupa ili lizinga carinska vrijednost ne može utvrditi u skladu sa odredbom stava 1 ovog člana i za koju ugovorom nije predviđena mogućnost kupovine, carinska vrijednost je iznos zakupnine za ugovoreni period zakupa, odnosno lizinga, uvećan ako je neophodno, u skladu sa članom 38 ovog zakona.

Ako je poslije stavljanja robe u slobodan promet prodavac umanjio stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti, tako umanjena cijena će biti uzeta u obzir prilikom utvrđivanja carinske vrijednosti, u skladu sa članom 30 ovog zakona, ako carinski organ utvrdi da:

1) je roba imala nedostatke u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje u slobodan promet;

2) je prodavac umanjio cijenu u vezi sa izvršenjem garantne obaveze predviđene ugovorom o prodaji robe zaključenim prije stavljanja robe u slobodan promet;

3) nedostatak robe nije uzet u obzir prilikom zaključenja ugovora o prodaji robe.

Stvarno plaćena cijena ili cijena koju treba platiti umanjena u skladu sa stavom 6 ovog člana, može se uzeti u obzir prilikom određivanja carinske vrijednosti ako je do promjene došlo najkasnije dvanaest (12) mjeseci od dana prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet.

+ Vidi:
čl. 11. Zakona - 66/2006-3.
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 42

Ako je u postupku utvrđivanja carinske vrijednosti uvezene robe neophodno odložiti konačno utvrđivanje carinske vrijednosti, roba se može predati podnosiocu deklaracije pod uslovom da se osigura plaćanje carine u obliku depozita u visini mogućeg iznosa carinskog duga.

Član 43

Pri utvrđivanju carinske vrijednosti nosača podataka koji sadrži podatke ili programska uputstva za upotrebu opreme za obradu podataka (u daljem tekstu: programska podrška) neće se uračunavati cijena ili vrijednost programske podrške, pod uslovom da je ta cijena ili vrijednost iskazana odvojeno od vrijednosti nosača podataka.

Izraz "nosač podataka" iz stava 1 ovog člana ne podrazumijeva uključne sklopove, poluprovodnike i slične uređaje ili proizvode koji sadrže takve uključne sklopove ili uređaje.

Izraz "podaci i programska uputstva" iz stava 1 ovog člana ne podrazumijeva zvučne, kinematografske ili video-snimke.

Član 44

Carinarnica može, u carinskom postupku, zahtijevati od podnosioca deklaracije sve isprave i podatke koji su potrebni za utvrđivanje carinske vrijednosti prema odredbama čl. 30 do 37 ovog zakona.

Odredbe ove glave neće ograničavati pravo carinarnice da utvrdi istinitost i ispravnost bilo koje izjave, isprave ili deklaracije podnijete u cilju određivanja carinske vrijednosti.

Odredbe ove glave neće isključivati primjenu odredaba ovog zakona za utvrđivanje carinske vrijednosti za robu koja je, poslije određivanja drugog odobrenog carinskog postupka ili njene upotrebe, stavljena u slobodan promet.

+ Vidi:
čl. 6. Zakona - 29/2005-14.

Član 44a

Obavještenja i podaci potrebni za utvrđivanje i provjeru carinske vrijednosti robe, povjerljive prirode ili pribavljeni na povjerljivoj osnovi, smatraju se službenom tajnom i ne smiju se od strane carinskog organa dalje saopštavati, bez izričite saglasnosti lica ili ovlašćenih organa koji su ih dali, osim u slučaju kada to zahtijeva sud.

+ Vidi:
čl. 12. Zakona - 66/2006-3.

Član 45

Ako je u postupku utvrđivanja carinske vrijednosti potrebno preračunati stranu valutu u valutu koja je sredstvo plaćanja u Crnoj Gori, strana valuta preračunava se po zvaničnom kursu važećem na dan nastanka obaveze plaćanja carinskog duga.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

DIO III

ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA ROBU KOJA JE UŠLA U CARINSKO PODRUČJE DO ODREĐIVANJA CARINSKOG POSTUPANJA ILI UPOTREBE

GLAVA 1

ULAZAK ROBE U CARINSKO PODRUČJE CRNE GORE

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

1. Carinski nadzor

Član 46

Roba koja se unese u carinsko područje od trenutka ulaska podliježe mjerama carinskog nadzora i carinske kontrole, u skladu sa propisima.

Roba ostaje pod carinskim nadzorom sve dok se ne utvrdi carinski status robe, a u slučaju strane robe, ne isključujući član 90 ovog zakona, roba ostaje pod nadzorom dok se njen carinski status ne promijeni, odnosno dok se roba ne smjesti u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ponovo izveze ili uništi u skladu sa odredbama člana 182 ovog zakona.

Carinskom nadzoru podliježu i putnici i posada, odnosno vozačko osoblje prevoznih i prenosnih sredstava.

Carinskom nadzoru ne podliježu:

1) domaći i strani vojni brodovi;

2) brodovi dok plove na dijelovima graničnih rijeka na kojima se po međunarodnim ugovorima ne može vršiti carinski nadzor;

3) brodovi organa unutrašnjih poslova;

4) domaći i strani vojni vazduhoplovi.

Izuzetno od odredbe stava 4 ovog člana, carinskom nadzoru podliježu:

1) roba, putnici i članovi posade koji se iskrcavaju, odnosno ukrcavaju na brodove iz stava 4 tač. 1 i 3 ovog člana, kao i saobraćaj između tih brodova i obale;

2) roba, putnici i članovi posade koji se iskrcavaju, odnosno ukrcavaju na vazduhoplove iz stava 4 tačka 4 ovog člana.

Lica iz stava 5 ovog člana dužna su da carinsku robu pri ulasku prijave carinarnici radi sprovođenja carinskog postupka.

2. Prijavljivanje robe

Član 47

Sva roba koja se unosi u carinsko područje ili iznosi iz carinskog područja mora se prijaviti graničnoj carinarnici, odnosno drugoj nadležnoj carinarnici.

Zapovjednik svakog broda ili drugo odgovorno lice i zapovjednik svakog vazduhoplova koji stiže u Crnu Goru ili lice koje je taj zapovjednik ovlastio, odmah po dolasku i prije istovara robe, podnose carinarnici manifest za svu robu koja se prevozi kao teret tim brodom ili vazduhoplovom.

Zapovjednik svakog broda ili drugo odgovorno lice i zapovjednik svakog vazduhoplova koji napušta Crnu Goru ili lice koje je taj zapovjednik ovlastio, prije odlaska, podnose carinarnici manifest za svu robu koja se prevozi kao teret tim brodom ili vazduhoplovom.

U slučaju brodova, forma manifesta za međunarodni pomorski saobraćaj (IMO) mora biti u skladu sa standardima koje je utvrdila Organizacija Ujedinjenih Nacija, a u slučaju vazduhoplova format manifesta mora biti u skladu sa standardima koje je utvrdilo Međunarodno udruženje za vazdušni saobraćaj (IATA).

Zapovjednik broda i zapovjednik vazduhoplova ili njegov zastupnik u Crnoj Gori moraju da potvrde da manifest pruža kompletne, istinite i tačne podatke o svoj robi koja se prevozi tim brodom ili vazduhoplovom.

Lice koje je unijelo robu u carinsko područje dužno je da robu, bez odlaganja, preveze putem i na način koji odredi carinarnica do naznačene carinarnice, drugog mjesta koje odredi ili odobri carinarnica i u slobodnu zonu.

Svako lice koje preuzme odgovornost za prevoz robe, nakon što roba uđe u carinsko područje, odgovorno je za izvršavanje obaveza iz stava 6 ovog člana.

U skladu sa sklopljenim međudržavnim sporazumom, carinska provjera robe koja se nalazi izvan carinskog područja može se sprovesti kao da je roba unijeta u to područje, pod uslovima i na način predviđen međudržavnim sporazumom koji se odnosi na tu robu.

Odredba stava 6 ovog člana ne isključuje primjenu propisa iz oblasti putničkog, pograničnog ili poštanskog saobraćaja, pod uslovom da se primjenom tih propisa ne ugrožava carinski nadzor i mogućnost carinske kontrole.

Stavovi 1 do 9 ovog člana i čl. 48 do 63 ovog zakona ne primjenjuju se na robu koja je privremeno napustila carinsko područje dok se kretala između dvije tačke na tom području vodenim ili vazdušnim putem, pod uslovom da je prevoz obavljen direktno i redovnom avionskom ili brodskom linijom, bez pristajanja izvan carinskog područja. Ova odredba se ne primjenjuje na robu koja je utovarana u lukama, na aerodromima ili u slobodnim lukama stranih zemalja.

Odredbe st. 1 do 6 ovog člana ne primjenjuju se na robu koja se nalazi na brodovima ili vazduhoplovima koji prolaze teritorijalnim morem ili vazdušnim prostorom, kojima kao odredišno mjesto nije predviđena luka ili aerodrom u Crnoj Gori.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 48

Kad se, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, obaveze iz člana 47 stav 6 ovog zakone ne mogu sprovesti, lice koje je tu obavezu dužno ispuniti ili svako drugo lice koje je preuzelo ispunjenje obaveze mora odmah o tome obavijestiti nadležnu carinarnicu.

Kad, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, nije došlo do potpunog gubitka robe, lice kome je dat nalog ili svako drugo lice koje je preuzelo izvršenje naloga mora odmah obavijestiti najbližu carinarnicu i o mjestu gdje je roba smještena.

Carinarnica će odrediti mjere koje će se preduzeti kako bi se omogućio carinski nadzor nad robom iz stava 2 ovog člana.

Član 49

Kad su brod ili vazduhoplov iz člana 47 stav 10 ovog zakona primorani da se, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, zaustave ili privremeno zadrže na carinskom području, a da pritom nije moguće ispuniti obaveze iz člana 47 st. 2 i 3 ovog zakona, zapovjednik broda ili vazduhoplova ili lice koje postupa umjesto njega odmah će o tome obavijestiti carinarnicu.

Ukoliko carinarnica ocijeni da je neophodno izvršiti pregled robe naložiće da roba bude naknadno dostavljena carinarnici ili prevezena na drugo mjesto koje odobri carinarnica.

Član 49a

Ministarstvo finansija, na predlog carinskog organa, može propisati posebne mjere carinskog nadzora i carinski postupak za robe koje se koriste za snabdijevanje prevoznih sredstava u međunarodnom saobraćaju (pomorski, vazdušni i željeznički).

+ Vidi:
čl. 13. Zakona - 66/2006-3.

GLAVA 2

PODNOŠENJE ROBE

Član 50

Robu koja je u skladu sa članom 47 ovog zakona dopremljena do carinarnice ili drugog mjesta koje je carinarnica odredila ili odobrila, carinarnici prijavljuje lice koje je unijelo robu u carinsko područje ili lice koje je preuzelo odgovornost za robu nakon njenog ulaska.

Član 51

Odredba člana 50 ovog zakona ne isključuje primjenu propisa koji se odnose na:

1) robu koju unose putnici;

2) robu stavljenu u carinski postupak bez njenog podnošenja carinarnici.

Član 52

Po podnošenju robe carinarnici, roba se može pregledati i uzeti uzroci radi određivanja daljeg carinskog postupanja ili upotrebe robe uz odobrenje carinarnice.

Odobrenje za dalje carinsko postupanje ili upotrebu robe daje se na zahtjev lica koje je ovlašćeno da nad robom sprovede odobreno carinsko postupanje ili upotrebu robe.

GLAVA 3

JEDINSTVENA CARINSKA ISPRAVA ZA PRIJAVLJIVANJE I ISTOVAR ROBE PRIJAVLJENE CARINARNICI

Član 53

Za svu robu koja se prijavljuje u smislu člana 47 stav 1 ovog zakona i za robu koja se podnosi u smislu člana 50 ovog zakona podnosi se jedinstvena carinska isprava za prijavljivanje robe (u daljem tekstu: prijava), osim za privremeni smještaj robe kada se podnosi sažeta prijava.

Prijava se podnosi carinarnici prilikom unosa robe u carinsko područje.

Carinarnica može pridružiti rok za podnošenje prijave, a najduže do isteka prvog radnog dana nakon podnošenja robe.

+ Vidi:
čl. 14. Zakona - 66/2006-3.

Član 54

Prijava i sažeta prijava se podnose na obrascima u skladu sa članom 69 stav 2 ovog zakona.

Prijavu i sažetu prijavu podnosi:

1) lice koje je robu unijelo u carinsko područje ili lice, koje nakon unosa robe, preuzima odgovornost za njen prevoz ili

2) lice u čije ime djeluju lica iz tačke 1) ovog stava.

+ Vidi:

čl. 15. Zakona - 66/2006-3.

Član 55

Ne isključujući odredbe kojima se regulišu robe uvezene od strane putnika, pismonosne pošiljke i poštanske pakete, carinarnica neće zahtijevati podnošenje prijave, ako se time ne ugrožava sprovođenje mjera carinskog nadzora i ako su obavljene formalnosti za određivanje zahtijevanog carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe robe.

Član 56

Roba se može istovariti ili pretovariti iz prevoznog sredstva samo po odobrenju carinarnice i to na mjestima koja su za to određena i odobrena.

U slučaju neposredne opasnosti koja zahtijeva da se roba ili dio robe odmah istovari odobrenje carinarnice nije potrebno, ali se o takvom slučaju carinarnica mora odmah obavijestiti.

U svrhu pregleda robe i prevoznih sredstava kojima se ona prevozi, carinski organi mogu, u svakom trenutku, zahtijevati da se roba istovari i raspakuje.

Član 57

Roba se ne smije premještati s mjesta na koje je prvobitno smještena bez odobrenja carinarnice.

GLAVA 4

OBAVEZA DA SE PODNESENOJ ROBI ODREDI CARINSKI DOZVOLJENO POSTUPANJE ILI UPOTREBA

Član 58

Za stranu robu podnijetu carinarnici mora se odrediti carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba.

Član 59

Kada je roba obuhvaćena prijavom, radnje koje su potrebne da joj se dodijeli odobreno, carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba, moraju da se obave u roku od:

1) 45 dana od dana podnošenja prijave za robu u pomorskom saobraćaju;

2) 20 dana od dana podnošenja prijave za robu koja se prevozi na drugi način.

Izuzetno, ako okolnosti to zahtijevaju, carinarnica može odrediti kraće rokove ili odobriti produženje rokova iz stava 1 ovog člana.

GLAVA 5

PRIVREMENI SMJEŠTAJ ROBE

Član 60

Roba podnijeta carinarnici ima status robe u privremenom smještaju sve dok joj se ne odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba.

Član 61

Roba u privremenom smještaju može se smjestiti samo na mjestima i pod uslovima koje je odobrila carinarnica.

Carinarnica može zahtijevati da lice koje je u posjedu robe položi obezbjeđenje za naplatu carinskog duga koji može nastati u skladu sa članom 203 ili 204 ovog zakona.

Član 62

Bez obzira na odredbe člana 52 ovog zakona, nad robom koja je privremeno smještena mogu se preduzimati samo radnje kojima bi se ona očuvala u nepromijenjenom stanju, odnosno da se ne mijenja njen izgled ili tehničke karakteristike.

Član 63

Ako u rokovima utvrđenim članom 59 ovog zakona nijesu pokrenute neophodne formalnosti radi odobravanja carinskog postupanja nad robom ili njene upotrebe, carinarnica će, bez odlaganja, preduzeti sve neophodne mjere za regulisanje statusa robe, uključujući i njenu prodaju.

Dok se ne reguliše status robe, carinarnica može, na rizik i o trošku lica koje je držalac robe, da prebaci robu na neko drugo mjesto koje je pod njenim nadzorom.

GLAVA 6

ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA TRANZITNI POSTUPAK

Član 64

Na robu koja se nalazi u postupku tranzita pri unosu u carinsko područje ne primjenjuju se odredbe člana 47, osim st. 1, 6 i 7 i odredbe čl. 48 do 63 ovog zakona.

Kad strana roba koja se provozi uz primjenu postupka tranzita stigne na odredište u carinskom području i bude podnijeta carinarnici u skladu sa propisima o postupku tranzita primjenjuju se odredbe člana 52 do 63 ovog zakona.

GLAVA 7

OSTALE ODREDBE

Član 65

Ako to okolnosti zahtijevaju, carinarnica može preduzeti radnje radi uništenja prijavljene robe i dužna je da o tome obavijesti lice koje je držalac robe.

Troškovi uništenja robe idu na teret držaoca robe.

Član 66

Ukoliko carinarnica utvrdi da je roba neovlašćeno unijeta u carinsko područje ili da nije bila pod carinskim nadzorom, preduzeće sve neophodne mjere, uključujući i prodaju robe, u cilju regulisanja njenog statusa.

DIO IV

CARINSKO DOZVOLJENO POSTUPANJE ILI UPOTREBA ROBE

+ Vidi:
čl. 8. Zakona - 21/2008-13.

GLAVA 1

OPŠTE ODREDBE

Član 67

Ako ovim zakonom nije drugačije propisano, za robu može, u bilo koje vrijeme, po propisanim uslovima, da se odredi carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba bez obzira na njenu vrstu ili količinu, porijeklo, odredište ili otpremu.

Odredba stava 1 ovog člana neće se primijeniti, ako je to u suprotnosti sa mjerama zaštite javnog morala, bezbjednosti, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštite nacionalnog blaga, istorijske, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštite prava intelektualne svojine i sl.

Vlada propisuje postupanje sa robom za koju postoji osnovana sumnja da se njenim uvozom, izvozom ili tranzitom čini povreda prava intelektualne svojine.

+ Vidi:
čl. 7. Zakona - 29/2005-14.

GLAVA 2

CARINSKI POSTUPCI

ODJELJAK 1

Stavljanje robe u carinski postupak

Član 68

Sva roba nad kojom treba da se sprovede carinski postupak mora da bude obuhvaćena odgovarajućom carinskom deklaracijom za taj carinski postupak.

Domaća roba deklarisana za izvoz, pasivno oplemenjivanje, postupak tranzita ili postupak carinskog skladištenja nalazi se pod carinskim nadzorom od trenutka prihvatanja carinske deklaracije do momenta napuštanja carinskog područja, dok ne bude uništena ili carinska deklaracija ne bude razdužena.

Direktor može odrediti nadležnost pojedinih carinarnica za carinjenje određenih roba ili sprovođenje određenih postupaka nad robom.

Član 69

Carinska deklaracija se podnosi:

1) u pisanoj formi;

2) elektronskom razmjenom podataka, ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako upotrebu takvih sredstava odobri carinska služba;

3) usmeno ili drugim radnjama kojima lice koje drži robu zahtijeva stavljanje u carinski postupak, kad je takva mogućnost predviđena propisima.

Oblik, sadržaj i način podnošenja carinske deklaracije i drugih obrazaca koji se upotrebljavaju u carinskom postupku na predlog carinskog organa, propisuje Ministarstvo finansija.

+ Vidi:

čl. 8. Zakona - 29/2005-14.

1. Carinska deklaracija u pisanoj formi

1) Redovni postupak

Član 70

Carinska deklaracija u pisanoj formi podnosi se na propisanom obrascu. Ona mora da bude potpisana i da sadrži sve podatke neophodne za primjenu propisa kojima je regulisan carinski postupak za koji se roba prijavljuje.

Uz carinsku deklaraciju prilažu se sva dokumenta koja se zahtijevaju radi primjene propisa kojima je regulisan carinski postupak za koji se roba prijavljuje.

Član 71

Carinski organ će odmah prihvatiti deklaraciju koja je podnijeta u skladu sa odredbama člana 70 ovog zakona, pod uslovom da je roba obuhvaćena deklaracijom dopremljena carinarnici.

+ Vidi:

čl. 16. Zakona - 66/2006-3.

Član 72

Carinsku deklaraciju može da podnese svako lice koje je u mogućnosti da stavi na uvid predmetnu robu ili da obezbijedi da se ona stavi na uvid nadležnom carinskom organu, zajedno sa svim ispravama koje se zahtijevaju radi primjene propisa kojima je regulisan postupak za koji je roba prijavljena.

Podnosilac carinske deklaracije mora imati sjedište, odnosno prebivalište u Crnoj Gori.

Uslov iz stava 2 ovog člana ne odnosi se na lica koja:

1) prijavljuju robu za tranzit, odnosno privremeni uvoz;

2) deklarišu robu u posebnim slučajevima, pod uslovom da to carinski organ smatra opravdanim.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 21/2008-13.

Član 73

Podnosiocu carinske deklaracije će se, na njegov zahtjev, odobriti da izmijeni i dopuni jedan ili više podataka u deklaraciji nakon što je primila carinarnica, s tim da izmjene i dopune u deklaraciji nemaju dejstvo na neku drugu robu, osim na robu koja je prvobitno bila obuhvaćena deklaracijom.

Izmjena ili dopuna neće se dozvoliti ako se odobrenje za to zahtijeva nakon što carinarnica:

1) obavijesti podnosioca carinske deklaracije da namjerava da pregleda robu;
2) utvrdi da su podaci netačni;
3) ocarini robu.

Član 74

Carinarnica će, na zahtjev podnosioca deklaracije, poništiti već primljenu deklaraciju kada podnosilac deklaracije dostavi dokaze da je roba greškom prijavljena za carinski postupak obuhvaćen tom deklaracijom ili da, zbog posebnih uslova, sprovođenje carinskog postupka nad robom za koji je ta roba prijavljena nije više opravdano.

Ako je carinarnica obavijestila podnosioca carinske deklaracije o svojoj namjeri da izvrši pregled robe, zahtjev za poništenje deklaracije neće se prihvatiti dok se pregled ne izvrši.

Deklaracija se ne može poništiti nakon što je roba stavljena u slobodan promet, osim u slučajevima koje propiše Vlada.

Poništenje deklaracije ne sprječava primjenu važećih kaznenih odredaba.

Član 75

U sprovođenju carinskog postupka za koji je roba deklarisana primjenjuju se svi propisi koji važe na dan prijema carinske deklaracije, ukoliko izričito nije drugačije propisano.

Član 76

Carinarnica, radi kontrole carinske deklaracije koju je primila, može da:

1) izvrši pregled dokumenata koji su obuhvaćeni carinskom deklaracijom i dokumenata koji su priloženi uz deklaraciju;
2) zahtijeva da joj podnosilac carinske deklaracije dostavi i druga dokumenta kako bi utvrdila da li su podaci koji su navedeni u deklaraciji tačni;
3) izvrši pregled robe i da uzme uzorke radi analize robe ili radi daljeg detaljnog ispitivanja.

Član 77

Prevoz robe do mjesta gdje će se izvršiti njen pregled i uzimanje uzoraka kao i sva rukovanja s robom neophodna da bi se izvršio pregled ili uzimanje uzoraka, obaviće podnosilac carinske deklaracije ili će se obaviti na njegovu odgovornost. Troškovi koji iz toga proisteknu padaju na teret podnosioca deklaracije.

Podnosilac carinske deklaracije ima pravo da prisustvuje pregledu robe ili uzimanju uzoraka.

Carinarnica može, kada smatra da je potrebno, da zahtijeva da podnosilac deklaracije ili njegov zastupnik prisustvuje pregledu robe ili uzimanju uzoraka, kako bi im pružio neophodnu pomoć u cilju olakšavanja pomenutog pregleda ili uzimanja uzoraka.

Pod uslovom da su uzorci uzeti u skladu sa važećim propisima, carinarnica nije u obavezi da plati bilo kakvu naknadu za njih, ali će snositi troškove analiza ili ispitivanja.

Član 78

U slučaju da je pregledan samo dio robe koja je obuhvaćena carinskom deklaracijom, rezultat djelimičnog pregleda će se primjeniti na svu robu obuhvaćenu tom deklaracijom.

Podnosilac carinske deklaracije može da zatraži naknadni pregled robe ukoliko smatra da rezultat djelimičnog pregleda nije odgovarajući za preostalu prijavljenu robu.

Radi primjene stava 1 ovog člana, kada obrazac carinske deklaracije obuhvata dva ili više naimenovanja, smatraće se da podaci koji se odnose na svako naimenovanje predstavljaju posebnu deklaraciju.

Član 79

Rezultati kontrole carinske deklaracije upotrijebiće se radi primjene propisa kojima je regulisan carinski postupak u koji je roba stavljena.

Ako carinska deklaracija nije kontrolisana, za primjenu propisa vezanih za carinski postupak u koji je roba stavljena prihvatiće se podaci koje je podnosilac carinske deklaracije naveo u deklaraciji.

Član 80

Carinarnica mora preduzeti sve mjere radi identifikacije robe, ako je identifikacija neophodna za sprovođenje carinskog postupka za koji je roba deklarisana.

Carinska obilježja sa robe ili prevoznih sredstava može ukloniti ili uništiti samo carinarnica ili se to može učiniti uz njeno odobrenje, osim u slučajevima kad je zbog nepredvidljivih okolnosti ili više sile njihovo uklanjanje ili uništenje neophodno kako bi se zaštitila roba ili prevozno sredstvo.

Vrstu i način upotrebe carinskih obilježja na predlog carinskog organa, propisuje Ministarstvo finansija.

+ Vidi:

čl. 8. Zakona - 29/2005-14.

Član 81

Carinarnica će, ne isključujući odredbu člana 82 ovog zakona, pustiti robu podnosiocu carinske deklaracije ako su ispunjeni uslovi za stavljanje robe u zahtijevani carinski postupak i ukoliko roba nije predmet mjera ograničenja ili zabrana, čim podatke u deklaraciji iskontroliše i prihvati ili ih prihvati bez kontrole.

Carinarnica će pustiti robu podnosiocu carinske deklaracije i u slučaju kad se kontrola carinske deklaracije ne može završiti u primjerenom roku i kada radi kontrole carinske deklaracije nije neophodno da roba bude prisutna.

Roba obuhvaćena jednom carinskom deklaracijom pušta se istovremeno.

Ako je carinskom deklaracijom obuhvaćeno više vrsta roba, radi primjene stava 2 ovog člana smatraće se da je za svaku vrstu robe podnijeta posebna deklaracija.

Član 82

Ukoliko zbog prijema carinske deklaracije nastane carinski dug, carinjenje robe koja je obuhvaćena tom deklaracijom može da se izvrši tek pošto se plati iznos carinskog duga ili ako se u tom iznosu položi obezbjeđenje.

Kada carinarnica, u skladu sa odredbama kojima je regulisan carinski postupak nad robom koja se prijavljuje, zahtijeva polaganje obezbjeđenja, predmetna roba se neće ocariniti na osnovu sprovedenog carinskog postupka sve dok se ne položi navedeno obezbjeđenje.

Odredba stava 2 ovog člana neće se primjeniti na postupak privremenog uvoza gdje postoji djelimično oslobođenje od uvoznih dažbina.

Član 83

Carinarnica može preduzeti sve potrebne mjere, uključujući oduzimanje robe i njenu prodaju, ako:

1) roba ne može biti ocarinjena jer:

- nije bilo moguće početi ili nastaviti s pregledom robe u roku koji je odredila carinarnica iz razloga koji se pripisuju podnosiocu carinske deklaracije;
- nijesu bile podnijete sve isprave koje su potrebne da bi se roba stavila u zahtijevani carinski postupak;
- carinski dug nije plaćen, odnosno nije dato obezbijeđenje za plaćanje toga duga u propisanom roku;
- je roba predmet zabrana ili ograničenja;

2) roba nije u propisanom roku preuzeta nakon što ju je carinarnica ocarinila.

2) Pojednostavljeni postupci

Član 84

Radi pojednostavljenja formalnosti postupaka, carinarnica će, u slučajevima i na način koji može da propiše Ministarstvo finansija, odobriti:

1) da carinska deklaracija ne sadrži neke od podataka i neke od isprava koje su propisane članom 70 ovog zakona;

2) da neka od trgovačkih ili službenih isprava koja je priložena uz zahtjev za stavljanje robe u carinski postupak zamijeni carinsku deklaraciju;

3) da se roba stavi u zahtijevani postupak na osnovu knjigovodstvenih zapisa i u tom slučaju carinarnici može podnosioca carinske deklaracije osloboditi obaveze podnošenja robe.

Pojednostavljena carinska deklaracija, trgovačka ili službena isprava i knjigovodstveni zapis moraju sadržati podatke neophodne za identifikaciju robe. Kad se podatak o robi unese u evidenciju mora da se upiše datum unošenja.

Podnosilac carinske deklaracije je dužan, u propisanom roku, podnijeti dopunsku deklaraciju koja može biti opšta, periodična ili rekapitulativna.

Ministarstvo finansija može propisati u kojim se slučajevima neće podnositi dopunska deklaracija.

Dopunska carinska deklaracija i pojednostavljena carinska deklaracija čine nedjeljivu pravnu cjelinu na koju se primjenjuju propisi na dan prihvatanja pojednostavljenih carinskih deklaracija. Knjigovodstveni zapis će imati istu pravnu snagu kao prihvatanje carinske deklaracije iz člana 70 ovog zakona.

Vlada može propisati posebne pojednostavljene postupke za tranzitni postupak.

+ Vidi:
čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

3) Ostale carinske deklaracije

Član 85

Ako je carinska deklaracija podnesena elektronskom razmjenom podataka, usmeno ili nekim drugim radnjama, na odgovarajući način će se primjenjivati odredbe člana 70 do 82 ovog zakona.

Kada se carinska deklaracija podnosi elektronskom razmjenom podataka, carinarnica može odobriti da se uz carinsku deklaraciju ne podnose prateća dokumenta iz člana 70 stav 2 ovog zakona, s tim da ta dokumenta moraju da budu dostupna carinarnici.

4) Naknadna kontrola carinske deklaracije

Član 86

Carinarnica može, i nakon što pusti robu podnosiocu deklaracije, provjeravati ispravnost deklaracije po službenoj dužnosti ili na zahtjev podnosioca carinske deklaracije.

Ovlašćeni carinski službenici mogu, pošto su ocarinili robu, a da bi se uvjerili u tačnost podataka koji su navedeni u deklaraciji, da izvrše kontrolu komercijalnih dokumenata i podataka u vezi sa uvozom ili izvozom predmetne robe ili u vezi sa naknadnim komercijalnim poslovima sa istom robom.

Kontrole mogu da se obave u prostorijama podnosioca deklaracije, u prostorijama bilo kog drugog lica koje je neposredno ili posredno uključeno u pomenute radnje u poslovnom svojstvu ili u prostorijama bilo kog drugog lica koje posjeduje navedena dokumenta i podatke zbog poslovnih potreba.

Ovlašćeni carinski službenici mogu takođe da izvrše pregled robe dok ona još uvijek može da se pregleda.

Ako naknadna provjera deklaracije pokaže da su propisi za primjenu carinskog postupka bili primijenjeni na osnovu neistinitih ili nepotpunih podataka, carinarnica će u skladu s propisima preduzeti potrebne mjere da bi se postupak ispravno sproveo, u skladu sa novim okolnostima.

+ Sudska praksa

ODJELJAK 2

Stavljanje robe u slobodan promet

Član 87

Stavljanjem robe u slobodan promet strana roba stiče status domaće robe, što podrazumijeva primjenu mjera komercijalne politike, obavljanje drugih određenih formalnosti u vezi sa uvozom robe, kao i naplatu svih propisanih dažbina, poreza i drugih naknada.

Član 88

Ako se snizi uvozna carina, nakon prihvatanja carinske deklaracije kojom se roba stavlja u slobodan promet, a roba još nije stavljena u slobodan promet, podnosilac carinske deklaracije može zahtijevati primjenu niže uvozne carine.

Niža uvozna carina se neće promijeniti, ako robu nije bilo moguće staviti u slobodan promet zbog razloga koji se pripisuju podnosiocu carinske deklaracije.

Član 89

Ako se pošiljka sastoji od roba koje se svrstavaju u više tarifnih oznaka, a svrstavanje roba i popunjavanje carinske deklaracije bi prouzrokovalo rad i troškove nesrazmjerne obračunatoj carini, carinarnica može, na zahtjev podnosioca carinske deklaracije, odobriti da se carina za cijelu pošiljku obračuna na osnovu svrstavanja u tarifna oznaka one robe čija je uvozna carina najveća.

+ Vidi:

čl. 10. Zakona - 21/2008-13.

Član 90

Ako je roba bila stavljena u slobodan promet uz povoljniju carinu, pod uslovom da se upotrebljava u određene svrhe, ta roba ostaje pod carinskim nadzorom.

Carinski nadzor prestaje kad se prestanu primjenjivati uslovi zbog kojih je odobrena povoljnija carina, kad se roba izveze ili uništi ili kad je dopuštena upotreba robe u drugačije svrhe od onih koje su propisane za primjenu povoljnije carine, uz uslov da je plaćena uvozna carina.

Na robu iz stava 1 ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju odredbe čl. 96 i 98 ovog zakona.

Član 91

Roba stavljena u slobodan promet izgubiće status domaće robe ako je:

1) carinska deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet poništena nakon stavljanja u slobodan promet;

2) uvozna carina koja se plaća za robu vraćena ili je otpisana:

- u postupku aktivnog oplemenjivanja uz primjenu sistema povraćaja;
- roba ima nedostatke ili ne zadovoljava uslove iz ugovora na osnovu koga je roba uvezena;
- u slučajevima iz člana 231 ovog zakona, kad je povraćaj ili oslobođenje od plaćanja carine uslovljeno izvozom, odnosno ponovnim izvozom robe ili stavljanjem robe u neki drugi odgovarajući carinski dozvoljen postupak ili upotrebu.

ODJELJAK 3

Postupci sa odlaganjem i carinski postupci sa ekonomskim dejstvom

Opšte odredbe za više postupaka

Član 92

Izrazi upotrijebljeni u čl. 93 do 97 ovog zakona odnose se na:

1) kod "carinskog postupka sa odlaganjem", na postupke:

- spoljnog tranzita,
- carinskog skladištenja,
- aktivnog oplemenjivanja uz primjenu sistema odlaganja,
- prerade pod carinskim nadzorom,
- privremenog uvoza.

2) kod "carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom", na postupke:

- carinskog skladištenja,
- aktivnog oplemenjivanja,
- prerade pod carinskim nadzorom,
- privremenog uvoza,
- pasivnog oplemenjivanja,
- unutrašnjeg tranzita.

Pod pojmom "uvozna roba" podrazumijeva se roba stavljena u postupak sa odlaganjem (suspenzivni postupak) i roba nad kojom je na osnovu postupka aktivnog oplemenjivanja

uz primjenu sistema povraćaja, sproveden postupak stavljanja u slobodan promet i formalnosti određene u članu 129 ovog zakona.

Pod pojmom "roba u nepromijenjenom stanju" podrazumijeva se uvozna roba koja u postupku oplemenjivanja u Crnoj Gori ili u postupku prerade pod carinskim nadzorom nije bila predmet obrade ili prerade.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.
čl. 11. Zakona - 21/2008-13.

Član 93

Carinski postupak sa ekonomskim dejstvom može se primjeniti samo na osnovu odobrenja koje izda carinarnica.

Član 94

Bez obzira na ispunjenje posebnih uslova koji se odnose na predmetni postupak, odobrenje iz člana 93 i člana 107 stav 1 ovog zakona izdaće se samo:

1) licima koja pruže sve potrebne garancije za pravilno izvođenje dozvoljenog postupka;

2) u slučajevima kad carinarnice imaju mogućnost nadzora nad dozvoljenim postupkom i njegove kontrole.

Član 95

Odobrenje mora sadržati sve uslove pod kojima će se voditi određeni postupak.

Korisnik odobrenja mora odmah obavijestiti carinarnicu o svim činjenicama koje nastanu nakon donošenja odobrenja, a koje mogu uticati na njihovu dalju primjenu ili sadržaj.

Član 96

Carinarnica može usloviti korisnika odobrenja da podnese odgovarajuće obezbjeđenje za plaćanje carinskog duga koji bi mogao nastati u vezi sa robom stavljenom u postupak sa odlaganjem.

U okviru nekog aranžmana sa odlaganjem mogu se propisati posebne odredbe o polaganju obezbjeđenja.

Član 97

Carinski postupak sa ekonomskim dejstvom završiće se kad se odobri novi carinski dozvoljen postupak ili upotreba za robu koja je bila stavljena u taj postupak ili za ekvivalentne robe ili dobijene proizvode nakon oplemenjivanja.

Carinarnica je dužna da preduzme sve neophodne mjere na robu za koju postupak nije završen u skladu sa propisanim uslovima.

Član 98

Prava i obaveze korisnika carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom mogu se uz uslove koje odredi carinarnica, prenijeti na druga lica koja ispunjavaju sve uslove za odgovarajući postupak.

2. Spoljni tranzitni postupak

1) ***- podnaslov brisan -***

+ Vidi:
čl. 12. Zakona - 21/2008-13.

Član 99

Spoljni tranzitni postupak dozvoljava prevoz robe između dva mjesta unutar carinskog područja, i to:

1) strane robe, a da ta roba ne podliježe naplati uvoznih dažbina i drugih naknada ili mjerama komercijalne politike;

2) domaće robe za koju je sproveden postupak izvoza.

Prevoz robe iz stava 1 ovog člana odvija se:

1) prema spoljnom tranzitnom postupku propisanom ovim zakonom;

2) prema postupku TIR karneta (postupak propisan odredbama Sporazuma TIR), pod uslovom:

- da takav prevoz započinje ili treba da se okonča izvan Crne Gore;
- da se prevoz odnosi na pošiljke robe koja mora da se istovari u carinsko područje, a koja se prevozi sa robom koja treba da se istovari u nekoj trećoj zemlji;
- da se obavlja između dva mjesta u zemlji preko teritorije druge zemlje;

3) prema postupku ATA karneta (postupak propisan odredbama Sporazuma ATA), koji se koristi samo kao tranzitni dokument;

4) poštom (uključujući poštanske pakete).

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 100

Spoljni tranzitni postupak sprovodi se bez obzira na posebne odredbe koje se primjenjuju na prevoz robe stavljene u carinski postupak sa ekonomskim dejstvom.

Član 101

Spoljni tranzitni postupak završava se predajom robe, odgovarajućih tranzitnih dokumenata i dokumenata izdati od carinarnice ulaska u Crnu Goru, odredišnoj carinarnici, u skladu sa odredbama o postupku tranzita.

Carinarnica će okončati postupak kada je u mogućnosti da, poređenjem podataka koji su na raspolaganju kod polazne i odredišne carinarnice, utvrdi da je postupak završen na propisan način.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 102

Nosilac postupka tranzita je glavni obveznik i odgovoran je za:

1) predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromijenjenom stanju i u određenom roku, uz poštovanje mjera koje su preduzete radi osiguranja identičnosti robe i

2) poštovanje odredbi postupka tranzita.

Bez obzira na glavnog obveznika i prevoznik i primalac robe koji primi robu, a koji zna da je ona u tranzitnom postupku, odgovoran je za predaju robe odredišnoj carinarnici u nepromijenjenom stanju i u određenom roku, uz poštovanje mjera koje su preduzete radi osiguranja identičnosti robe.

2) ***- podnaslov brisan -***

+ Vidi:
čl. 13. Zakona - 21/2008-13.

Član 103

Glavni obveznik je dužan položiti obezbjeđenje za plaćanje carinskog duga ili drugih naknada koje bi mogle nastati u vezi sa robom.

Obezbjeđenje može da bude:

1) pojedinačno za jedan prevoz na osnovu tranzitnog postupka;

2) generalno za više prevoza na osnovu tranzitnog postupka, u kom slučaju je glavni obveznik dobio odobrenje od Uprave carina.

Odobrenje koje se navodi u stavu 2 tačka 2) ovog člana daće se samo licima:

1) koja su osnovana ili sa prebivalištem u Crnoj Gori;

2) koja redovno koriste tranzitni postupak u Crnoj Gori i za koja carinski organi znaju da su u mogućnosti da ispune svoje obaveze u vezi sa navedenim postupcima;

3) koja nijesu izvršila neki ozbiljan prekršaj carinskih ili poreskih propisa.

Obezbjeđenje iz stava 1 ovog člana neće se polagati u slučaju prevoza morem, rijekom, vazduhom, željeznicom i cjevovodima.

Izuzetno od odredbe stava 4 ovog člana, Ministarstvo finansija može propisati da se obezbjeđenje iz stava 1 ovog člana polaže i u slučajevima iz stava 4 ovog člana.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2003-1.
čl. 2. Zakona - 29/2005-14.
čl. 9. Zakona - 29/2005-14.
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 104

Ministarstvo finansija može propisati u kojim će se slučajevima umjesto obezbjeđenja iz člana 193 ovog zakona, dati drugi oblik obezbjeđenja u tranzitnom postupku.

+ Vidi:
čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

3. Postupak carinskog skladištenja

Član 105

Postupak carinskog skladištenja može se odobriti za smještaj u carinsko skladište:

1) strane robe, koja tada ne podliježe uvoznoj carini i trgovinskim mjerama;

2) domaće robe namijenjene izvozu, koja smještajem u carinsko skladište uživa primjenu mjera koje se, u skladu sa posebnim propisima, primjenjuju za izvoz te robe.

Carinsko skladište je svako mjesto gdje se roba može smjestiti u skladu sa propisanim uslovima koje odobri carinarnica i koje je pod carinskim nadzorom.

Vlada propisuje slučajeve u kojima se roba iz stava 1 ovog člana koja se ne skladišti u carinskom skladištu može staviti u postupak carinskog skladištenja.

+ Vidi:
čl. 14. Zakona - 21/2008-13.

Član 106

Carinsko skladište može biti javno skladište ili privatno skladište.

Javno skladište je carinsko skladište u kome svako lice može skladištiti robu.

Privatno skladište je carinsko skladište namijenjeno skladištenju robe držaoca skladišta.

Držalac skladišta je lice kome je carinarnica odobrila da upravlja carinskim skladištem.

Korisnik skladišta je lice koje je prema deklaraciji obavezno smjestiti robu u postupak carinskog skladištenja ili lice na koje su prava i obaveze tog lica prenijete.

Član 107

Za upravljanje carinskim skladištem potrebno je odobrenje carinarnice, osim ako carinarnica sama ne upravlja carinskim skladištem.

Lice koje želi da upravlja carinskim skladištem mora da podnese pisani zahtjev sa podacima koji se zahtijevaju radi davanja odobrenja, posebno ukazujući na prisutnu ekonomsku potrebu za skladištenje. U odobrenju se navode uslovi za upravljanje carinskim skladištem.

Odobrenje za upravljanje carinskim skladištem može se izdati samo licima sa sjedištem ili prebivalištem u Crnoj Gori.

U odobrenju se mora odrediti vrsta skladišta i uslovi pod kojima vlasnik mora upravljati skladištem, vrste roba koje se mogu smjestiti u skladište i druge obaveze držaoca skladišta prema carinarnici.

Podnosilac zahtjeva mora priložiti dokaze da ispunjava uslove propisane posebnim propisima u vezi sa smještajem određenih vrsta roba, obavljanjem pojedinih djelatnosti ili u vezi s rukovanjem robom koja se smješta u takvo skladište.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.
čl. 15. Zakona - 21/2008-13.

Član 108

Držalac carinskog skladišta odgovoran je:

1) da se roba smještena u carinsko skladište ne uzima ili ne premješta bez mjera carinskog nadzora;

2) za ispunjenje svih obaveza koje proizlaze iz postupka carinskog skladištenja;

3) za ispunjavanje posebnih uslova sadržanih u odobrenju za otvaranje carinskog skladišta.

Član 109

Izuzetno, kada se odobrenje odnosi na javno skladište, može se odrediti da se odgovornost navedena u članu 108 tač. 1) i 2) ovog zakona, prenese isključivo na korisnika skladišta.

Korisnik skladišta iz stava 1 ovog člana je odgovoran za ispunjavanje obaveza koje proizlaze iz stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

+ Vidi:

čl. 10. Zakona - 29/2005-14.

čl. 16. Zakona - 21/2008-13.

Član 110

Prava i obaveze držaoca skladišta mogu se, uz saglasnost carinarnice, prenijeti na drugo lice.

Član 111

Ne isključujući odredbu člana 96 ovog zakona, carinarnica može da zatraži da držalac skladišta obezbijedi garanciju da će se ispoštovati obaveze propisane u članu 108 ovog zakona.

Član 112

Držalac carinskog skladišta je dužan da vodi evidenciju o robi koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja na način koji odobri carinarnica.

Roba koja je predmet postupka carinskog skladištenja mora se upisati u evidenciju čim se unese u carinsko skladište.

Evidencija ne mora da se vodi kada javnim skladištem upravlja carinarnica.

U skladu sa odredbom člana 94 ovog zakona, carinarnica može osloboditi vlasnika skladišta obaveze vođenja evidencije o robi, ako je za ispunjenje svih obaveza iz člana 108 tač. 1) i 2) ovog zakona isključivo odgovoran korisnik skladišta na osnovu pisane deklaracije za redovni postupak ili isprava iz člana 84 stav 1 ovog zakona.

Član 113

Kad postoje opravdani ekonomski razlozi kojima se ne ugrožava carinski nadzor carinarnica će odobriti:

1) da se u prostoru carinskog skladišta smjesti domaća roba, osim robe navedene u članu 105 stav 1 tačka 2) ovoga zakona;

2) preradu strane robe u prostorima carinskog skladišta, u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja, a u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka;

3) preradu strane robe u prostorima carinskog skladišta, u okviru postupka prerade pod carinskim nadzorom, u skladu sa uslovima za sprovođenje tog postupka.

U slučajevima iz stava 1 ovog člana neće se smatrati da je nad robom sproveden postupak carinskog skladištenja.

Carinarnica može tražiti da se podaci o robi iz stava 1 ovog člana unesu u evidenciju kako je to propisano odredbom člana 112 ovog zakona.

Član 114

Držanje robe u postupku carinskog skladištenja nije vremenski ograničeno.

Izuzetno, carinarnica može odrediti rok u kome je korisnik dužan da za robu odredi novi carinski dozvoljen postupak ili upotrebu.

Ministarstvo finansija može, na predlog ministra poljoprivrede i šumarstva, propisati posebne rokove za neke vrste roba koje se navode u članu 105 stav 1 tačka 2) ovog zakona, za koje se primjenjuju zaštitne mjere poljoprivredne politike.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 115

Uvozna roba može biti predmet uobičajenih oblika rukovanja koji se obavljaju radi očuvanja robe, poboljšanja njenog izgleda ili tržišnog kvaliteta ili pripreme za tržište odnosno daljnju prodaju.

Oblike rukovanja iz stava 1 ovog člana mora prethodno odobriti carinarnica.

Ministarstvo finansija može, na predlog ministra poljoprivrede i šumarstva, propisati slučajeve u kojima je zabranjeno takvo rukovanje sa robom na koju se primjenjuju zaštitne

mjere poljoprivredne politike.
+ Vidi:
čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 116

Roba se može privremeno iznijeti iz carinskog skladišta, ako to zahtijevaju posebne okolnosti.

Carinarnica mora unaprijed odobriti iznošenje robe i odrediti uslove pod kojima se to može obaviti.

Za vrijeme dok nije u carinskom skladištu, roba može biti predmet uobičajenih oblika rukovanja koji se navode u članu 115 ovog zakona, pod uslovima koji su u njemu navedeni.

Član 117

Carinarnica može odobriti da se roba, nad kojom je sproveden postupak carinskog skladištenja, premjesti iz jednog carinskog skladišta u drugo.

Član 118

Ako je za uvoznu robu u postupku carinskog skladištenja nastao carinski dug, troškovi skladištenja i održavanja robe koji nastanu za vrijeme skladištenja se neće uračunati u carinsku vrijednost robe, pod uslovom da su prikazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju treba platiti za tu robu.

Kad je roba bila predmet uobičajenih oblika rukovanja u smislu odredbi člana 115 ovog zakona, kod utvrđivanja visine carinskog duga može se, na zahtjev podnosioca carinske deklaracije, prihvatiti vrsta robe, carinska vrijednost i količina kakva je bila u vrijeme nastanka carinskog duga u skladu sa odredbom člana 215 stav 1 ovog zakona, kao da roba nije bila predmet uobičajenih oblika rukovanja.

Ako se uvozna roba stavlja u slobodni promet na osnovu knjigovodstvenog zapisa, prihvatiće se vrsta, carinska vrijednost i količina robe kakva je bila u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja, osim ako podnosilac deklaracije zahtijeva da se prihvati carinska vrijednost utvrđena u trenutku nastanka carinskog duga.

Stav 3 ovog člana primjenjuje se ne isključujući i naknadne provjere u smislu člana 86 ovog zakona.

4. Postupak aktivnog oplemenjivanja

1) Opšte odredbe

Član 119

Ne isključujući odredbe člana 120 ovog zakona, na osnovu postupka aktivnog oplemenjivanja, dozvoliće se da se sljedeća roba koristi u carinskom području u jednom ili više procesa oplemenjivanja:

1) strana roba za koju se ne plaća carina niti podliježe trgovinskim mjerama, a namijenjena je ponovnom izvozu u obliku dobijenih proizvoda (sistem odlaganja);

2) strana roba koja je stavljena u slobodan promet uz plaćanje carine, za koju se može odobriti povraćaj ili otpis carinskog duga, ako se roba izveze iz carinskog područja u obliku dobijenih proizvoda (sistem povraćaja).

Izrazi koji se koriste u čl. 119 do 132 ovog zakona imaju sljedeće značenje:

1) "sistem odlaganja" su uslovi predviđeni u stavu 1 tačka 1) ovog člana;

2) "sistem povraćaja" su uslovi predviđeni u stavu 1 tačka 2) ovog člana;

3) "proces oplemenjivanja" je:

- obrada robe, uključujući i njenu montažu, sklapanje i ugradnju u drugu robu;
- prerada robe;
- opravka robe, uključujući i njeno dovođenje u ispravno stanje;
- upotreba određene robe koja nije sadržana u dobijenim proizvodima ali koja omogućava ili olakšava proizvodnju dobijenih proizvoda, čak i ako je u potpunosti ili djelimično iskorišćena u proizvodnji;

4) "dobijeni proizvodi" su svi proizvodi koji se dobiju kao rezultat oplemenjivanja;

5) "ekvivalentna roba" je domaća roba koja se koristi umjesto uvozne robe u procesu oplemenjivanja;

6) "normativ" je količina ili procenat proizvoda koji su dobijeni oplemenjivanjem određene količine uvozne robe.

Član 120

Kada su ispunjeni uslovi propisani u stavu 2 ovog člana i shodno stavu 4 ovog člana, carinarnica će odobriti:

1) oplemenjivanje uz upotrebu ekvivalentne robe;

2) da se dobijeni proizvodi od ekvivalentne robe izvezu iz Crne Gore prije uvoza uvozne robe.

Ekvivalentna roba mora da bude istog kvaliteta i istih svojstava kao i uvozna roba.

Ministarstvo finansija može, uz saglasnost ministra privrede, propisati slučajeve u kojima se ne može upotrebljavati ekvivalentna roba i slučajeve u kojima ekvivalentna roba ne mora biti istog kvaliteta i istih svojstava kao uvozna roba.

Kada se primjenjuje odredba stava 1 ovog člana, uvozna roba će se za carinske svrhe smatrati ekvivalentnom robom, a ekvivalentna roba uvoznom robom.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

čl. 17. Zakona - 66/2006-3.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

čl. 17. Zakona - 21/2008-13.

2) Davanje odobrenja

Član 121

Carinarnica daje odobrenje na pisani zahtjev lica koje vrši ili lica koje organizuje aktivno oplemenjivanje.

Odobrenje će se dati samo:

1) licima sa sjedištem ili prebivalištem u Crnoj Gori, a u slučaju nekomercijalnog uvoza odobrenje se može dati i licima koja nemaju sjedište ili prebivalište u Crnoj Gori;

2) ako se uvozna roba može prepoznati u dobijenom proizvodu, osim u slučaju upotrebe iz člana 119 stav 2 tačka 3) alineja 4 ovog zakona, a u slučaju upotrebe ekvivalentne robe uz uslove iz člana 120 ovog zakona;

3) ako se postupkom aktivnog oplemenjivanja postižu povoljniji uslovi za izvoz ili ponovni izvoz dobijenih proizvoda, pod uslovom da nijesu ugroženi osnovni interesi domaćih proizvođača sličnih ili istih proizvoda (ekonomski uslovi).

Vlada će propisati način utvrđivanja ispunjenja ekonomskih uslova.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 21/2003-1.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

3) Sprovođenje postupka

Član 122

Carinarnica će odrediti rok u kome se dobijeni proizvodi moraju ponovo izvesti ili u kome se mora zahtijevati drugi carinski dozvoljen postupak ili upotreba.

Carinarnica će kod određivanja roka iz stava 1 ovog člana uzeti u obzir vrijeme potrebno za obavljanje aktivnog oplemenjivanja i otpremu dobijenih proizvoda.

Rok počinje teći od dana kad se strana roba stavi u postupak aktivnog oplemenjivanja.

Carinarnica može produžiti rok na osnovu blagovremenog i opravdanog zahtjeva korisnika odobrenja.

Kada se primjenjuje član 120 stav 1 tačka 2) ovog zakona, carinarnica će odrediti rok u kome strana roba mora biti deklarisana za postupak, a rok počinje teći od dana prihvatanja izvozne deklaracije za dobijene proizvode izrađene od ekvivalentne robe.

Ministarstvo finansija može propisati posebne rokove za određene procese oplemenjivanja ili za određenu uvoznu robu.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.
čl. 18. Zakona - 21/2008-13.

Član 123

Carinarnica utvrđuje normativ dobijenih proizvoda koji se u postupku aktivnog oplemenjivanja dobija iz određene količine uvozne robe ili, gdje je to moguće, metod za utvrđivanje normativa.

Normativ se mora utvrditi na osnovu stvarnih okolnosti u kojima se vrši ili treba da se izvrši aktivno oplemenjivanje.

Kad to okolnosti dozvoljavaju, a posebno kad se aktivno oplemenjivanje obavlja uz jasno određene tehničke uslove sa robom istih svojstava, a dobijeni proizvodi su ujednačenog kvaliteta, carinarnica može odrediti standardne normative, a na osnovu prethodno utvrđenih stvarnih podataka.

Član 124

Dobijeni proizvodi i roba u nepromijenjenom stanju se ponovno moraju izvesti, a carinarnica može, u posebno opravdanim slučajevima, odobriti stavljanje robe u slobodni promet, stavljanje robe u postupak prerade pod carinskim nadzorom, uništenje robe ili ustupanje robe u korist države.

Za proizvode za koje je postupak aktivnog oplemenjivanja prethodno okončan postupkom carinskog skladištenja, postupkom privremenog uvoza, tranzitnim postupkom ili stavljanjem robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište primijeniće se stav 1 ovog člana.

Ako carinarnica odobri postupak aktivnog oplemenjivanja u sistemu odlaganja, prilikom obračuna carinskoga duga za robu koja se stavlja u slobodni promet, u skladu sa odredbom st. 1 i 2 ovog člana, obračunaće se i zatezna kamata.

+ Vidi:
čl. 18. Zakona - 66/2006-3.

Član 125

U skladu sa članom 126 ovog zakona, u slučaju nastanka carinskog duga, iznos duga će se utvrditi na osnovu propisa za određivanje visine carine koji su važili za uvoznu robu u vrijeme prihvatanja carinske deklaracije za stavljanje te robe u postupak aktivnog oplemenjivanja.

Ako je uvozna roba u vrijeme prihvatanja carinske deklaracije ispunjavala uslove za primjenu preferencijalnog carinskog režima utvrđenog na osnovu ugovora o slobodnoj trgovini, prihvatiće se zahtjev podnosioca deklaracije za primjenu tog režima, ako on važi za identičnu robu u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet.

+ Vidi:
čl. 19. Zakona - 21/2008-13.

Član 126

Bez obzira na odredbu člana 125 ovog zakona dobijeni proizvodi:

1) podliježu plaćanju uvozne carine, ako se stavljaju u slobodan promet u skladu sa bližim uslovima koje propisuje Vlada. Korisnik odobrenja može tražiti da se carina za te proizvode obračuna na način propisan članom 125 ovog zakona;

2) ako podliježu plaćanju uvoznih dažbina koje se obračunavaju u skladu sa propisima koji se primjenjuju na predmetni carinski postupak ili slobodne zone ili slobodna skladišta, kada su ti proizvodi predmet postupka sa odlaganjem ili se smještaju u slobodnu zonu ili slobodno skladište. Korisnik odobrenja može tražiti da se carina za te proizvode obračuna na način propisan članom 125 ovog zakona. Kada se iznos uvozne carine obračunava u skladu sa ovim članom, obračunati iznos mora biti najmanje u iznosu koji bi se obračunao u skladu s članom 125 ovog zakona;

3) za dobijene proizvode obračunava se carina u skladu sa propisima za postupak prerade pod carinskim nadzorom;

4) za dobijene proizvode obračunava se povoljnija carina zbog upotrebe u posebne svrhe ako je takva carina predviđena za identičnu uvoznu robu;

5) dobijeni proizvodi ne podliježu plaćanju uvozne carine ako je takvo oslobođenje od plaćanja carine u skladu sa odredbom člana 184 ovog zakona predviđeno za identičnu uvoznu robu.

4) Postupak pasivnog oplemenjivanja dobijenog proizvoda i robe u nepromijenjenom stanju

Član 127

Dobijeni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju, dijelimično ili u cjelini, mogu se privremeno izvoziti radi daljeg pasivnog oplemenjivanja, uz odobrenje carinarnice, a u skladu s uslovima propisanim za postupak pasivnog oplemenjivanja.

Ako nastane carinski drug u vezi sa ponovo uvezenim proizvodima, naplatiće se:

1) uvozne dažbine za dobijene proizvode ili robu u nepromijenjenom stanju iz stava 1 ovog člana obračunate u skladu sa čl. 125 i 126 ovog zakona;

2) uvozne dažbine za proizvode ponovo uvezene, nakon pasivnog oplemenjivanja, čiji će se iznos obračunati u skladu sa odredbama koje se odnose na postupak pasivnog oplemenjivanja, pod istim uslovima koji bi bili primijenjeni da su proizvodi izvezeni po tome postupku bili stavljeni u slobodni promet prije izvoza.

5) Posebne odredbe sistema povraćaja carine

Član 128

Sistem povraćaja carine može se primijeniti za svu robu.

Sistem povraćaja neće se primjenjivati za dobijene robe koje u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje robe u slobodni promet:

1) podliježu količinskim uvoznim ograničenjima;

2) mogu, u okviru konta, ispuniti uslove za primjenu preferencijalnog carinskog režima ili autonomnog suspenzivnog aranžmana u skladu sa odredbama člana 21 ovog zakona;

3) za dobijene proizvode kod izvoza gdje je predviđen povraćaj ili propisan porez.

Član 129

Na carinskoj deklaraciji za stavljanje robe u slobodan promet mora se unijeti napomena da se primjenjuje sistem povraćaja carine i uslovi iz datog odobrenja.

Carinarnica može zahtijevati da se navedeno odobrenje priloži uz carinsku deklaraciju za stavljanje u slobodan promet.

Član 130

U okviru sistema povraćaja neće se primjenjivati odredbe člana 120 stav 1 tačka 2) i st. 3 i 5, člana 122 stav 3, čl. 124 i 125 i člana 126 stav 1 tačka 3) ovog zakona.

Član 131

Privremeni izvoz dobijenih proizvoda, koji je obavljen u skladu sa odredbom člana 127 stav 1 ovog zakona, neće se smatrati izvozom u smislu odredbe člana 132 ovog zakona, osim ako se ti proizvodi ponovo ne uvezu u Crnu Goru u propisanom roku.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 132

Korisnik odobrenja može zahtijevati povraćaj ili otpis uvozne carine ako carinarnici dokaže da je uvozna roba, koja je bila stavljena u slobodni promet u okviru sistema povraćaja carine, u obliku dobijenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju:

1) izvezena ili

2) ostavljena u namjeri da se ponovo izveze kroz tranzitni postupak, postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak aktivnog oplemenjivanja (postupci s odlaganjem), u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ukoliko su ispunjeni svi ostali propisani uslovi.

U slučaju iz stava 1 tačka 2) ovog člana dobijeni proizvodi i roba u nepromijenjenom stanju smatraju se stranom robom.

Povraćaj carine može se zahtijevati najkasnije u roku od tri godine od dana kad je nastao carinski dug.

Ne isključujući odredbu stava 1 tačka 2) ovog člana, dobijeni proizvodi ili roba u nepromijenjenom stanju, koji su bili stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili u slobodno skladište, stavljaju se u slobodni promet, a iznos uvozne carine koji je vraćen, odnosno za koji je izvršeno oslobođenje čini iznos carinskoga duga.

+ Vidi:
čl. 19. Zakona - 66/2006-3.

5. Postupak prerade pod carinskim nadzorom

Član 133

U postupku prerade pod carinskim nadzorom dozvoljava se upotreba strane robe na carinskome području, bez obračunavanja carine ili primjene trgovinskih mjera, radi prerade kojom se mijenja njena priroda ili stanje, a proizvodi koji su rezultat takve prerade stavljaju se u slobodni promet, uz obračun uvozne carine koja je za njih propisana.

Ovi proizvodi se nazivaju prerađeni proizvodi.

Član 134

Vlada propisuje bliže uslove kada se može dozvoliti postupak prerade pod carinskim nadzorom.

Član 135

Odobrenje za preradu pod carinskim nadzorom izdaje se na pisani zahtjev lica koje vrši ili organizuje preradu.

Član 136

Odobrenje za preradu pod carinskim nadzorom se daje:

1) licima koja imaju sjedište ili prebivalište u Crnoj Gori;

2) ako se uvozna roba može prepoznati u prerađenim proizvodima;

3) ako se priroda ili stanje robe u trenutku sprovođenja postupka prerade ne može više ekonomski vratiti poslije izvršene prerade;

4) ako primjena ovog postupka ne može dovesti do izbjegavanja pravila o porijeklu ili količinskim ograničenjima koja važe za uvoznu robu;

5) ako primjena ovog postupka pomaže stvaranju ili održavanju prerađivačke djelatnosti u Crnoj Gori, a ne ugrožava interese proizvođača slične u Crnoj Gori.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.
čl. 20. Zakona - 21/2008-13.

Član 137

Odredbe člana 122 st. 1, 2 i 4 i člana 123 ovog zakona shodno se primjenjuju i u postupku prerade pod carinskim nadzorom.

+ Vidi:
čl. 21. Zakona - 21/2008-13.

Član 138

Ako nastane carinski dug u postupku prerade robe pod carinskim nadzorom u vezi sa robom u nepromijenjenom stanju ili za proizvode čija prerada nije dostigla stepen obrade predviđen u odobrenju, iznos carinskog duga će se utvrditi na osnovu propisa za određivanje visine carine koji su za uvoznu robu važili u vrijeme prihvatanja carinske deklaracije kojom se roba stavlja u postupak prerade pod carinskim nadzorom.

Član 139

Ako je, u vrijeme kad je stavljena u postupak prerade pod carinskim nadzorom, uvozna roba ispunjavala uslove za preferencijalni carinski režim na osnovu ugovora o slobodnoj trgovini, a takva se carina može primijeniti i za proizvode identične prerađenim proizvodima koji su stavljeni u slobodni promet, uvozna carina za prerađene proizvode računaće se po stopi carine koja važi u okviru te povlašćene carine.

Ako su povlašćene mjere iz stava 1 ovog člana uslovljene primjenom kvota ili drugih ograničenja, povlašćena carina se može odobriti u slučaju kada, u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje prerađenog proizvoda u slobodan promet, uvozna roba ispunjava uslove za primjenu povlašćene carine i izvršiće se otpis količina od kvota koje važe za uvezenu robu, a ne za prerađeni proizvod.

6. Postupak privremenog uvoza

Član 140

Postupkom privremenog uvoza dozvoljava se da se roba koja nije iz Crne Gore, a namijenjena je ponovnom izvozu, u nepromijenjenom stanju, osim uobičajenog smanjenja vrijednosti zbog upotrebe, može upotrijebiti u carinskom području, uz potpuno ili djelimično oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina i bez primjene mjera komercijalne politike.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 141

Odobrenje za privremeni uvoz daje se na zahtjev lica koje upotrebljava robu ili organizuje da se ona upotrijebi.

Član 142

Carinarnica će odbiti zahtjev za odobrenje postupka privremenog uvoza, ako nije moguće osigurati utvrđivanje identičnosti uvozne robe.

Carinarnica će odobriti postupak privremenog uvoza i u slučajevima gdje nije moguće osigurati identičnost uvozne robe ako, s obzirom na vrstu robe ili njenu predviđenu upotrebu, nijesu moguće zloupotrebe postupka.

Član 143

Carinarnica određuje rok u kome se uvezena roba mora ponovo izvesti ili odobriti novo carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba te robe, koji mora biti dovoljan za postizanje svrhe privremenog uvoza.

Roba može ostati u postupku privremenog uvoza najviše 24 mjeseca, ukoliko propisom Vlade donijetim na osnovu člana 144 ovog zakona nije drugačije određeno.

Izuzetno, carinarnica može, u opravdanim slučajevima, produžiti rokove iz st. 1 i 2 ovog člana radi ispunjenja svrhe odobrene upotrebe.

Član 144

Vlada propisuje posebne slučajeve, bliže uslove i posebne rokove za primjenu postupka privremenog uvoza sa potpunim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine.

Član 145

Primjena postupka privremenog uvoza sa djelimičnim oslobođenjem od uvozne carine odobriće se za robu koja ostaje u vlasništvu lica sa sjedištem ili prebivalištem izvan carinskoga područja, a nije obuhvaćena posebnim propisom Vlade iz člana 144 ovog zakona ili, ako je obuhvaćena, ne ispunjava sve potrebne uslove za privremeni uvoz s potpunim oslobođenjem.

Vlada utvrđuje spisak roba za koje nije dozvoljen postupak privremenog uvoza sa djelimičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine, kao i pod kojim uslovima može da se sprovede taj postupak.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 21/2003-1.

Član 146

Iznos uvozne carine koja se plaća za robu u postupku privremenog uvoza s djelimičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine određuje se za svaki mjesec ili za dio mjeseca u kojem se roba nalazi u postupku u visini od 3% od iznosa carine koju bi trebalo platiti za robu kad bi ona bila stavljena u slobodni promet na dan prihvatanja carinske deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

Iznos uvozne carine koja se naplaćuje ne smije preći iznos koji bi trebalo platiti da je roba bila stavljena u slobodni promet na dan kad je bila stavljena u postupak privremenog uvoza, s tim da u taj iznos ne ulaze pripadajuće kamate.

Prenos prava i obaveza koja proizlaze iz postupka privremenog uvoza prema odredbi člana 98 ovog zakona ne znači da se jednako oslobođenje mora primijeniti za svaki period upotrebe.

Ako je prenos prava i obaveza iz stava 3 ovog člana izvršen sa djelimičnim oslobođenjem za oba lica koja imaju odobrenje za primjenu postupka tokom istog mjeseca, prvi korisnik odobrenja mora podmiriti iznos uvozne carine za cijeli mjesec.

Član 147

Ako nastane carinski dug za robu stavljenu u postupak privremenog uvoza, iznos duga određuje se na osnovu elemenata za obračun koji se primjenjuju na dan prihvatanja carinske deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

U slučajevima utvrđenim propisom Vlade za primjenu postupka privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine, iznos duga za robu određuje se na osnovu propisa za određivanje visine carine koji važe na dan nastanka carinskog duga u skladu sa članom 212 ovog zakona.

Ako carinski dug za robu stavljenu u postupak privremenog uvoza sa djelimičnim oslobođenjem nastane iz drugih razloga, a ne zbog stavljanja robe u taj postupak, iznos duga odgovaraće razlici između iznosa carine izračunate prema stavu 1 ovog člana i iznosa koji treba platiti prema članu 146 ovog zakona.

7. Postupak pasivnog oplemenjivanja

1) Opšte odredbe

Član 148

Ne isključujući odredbe čl. 157 do 162 i člana 127 ovog zakona, postupak pasivnog oplemenjivanja može se odobriti za domaću robu koja se privremeno izvozi iz carinskog područja radi oplemenjivanja.

Proizvodi koji nastanu u postupku pasivnog oplemenjivanja mogu se staviti u slobodni promet s potpunim ili djelimičnim oslobođenjem od uvozne carine.

Na privremeni izvoz domaće robe primjenjuju se trgovinske mjere i druge formalnosti predviđene za izvoz domaće robe iz carinskoga područja.

Izrazi koji se koriste u čl. 149 do 161 ovog zakona imaju sljedeće značenje:

"privremeni izvoz robe" je stavljanje robe u postupak pasivnog oplemenjivanja;

"proces oplemenjivanja" je proces pomenut u članu 119 stav 2 tačka 3) al. 1, 2 i 3 ovog zakona;

"dobijeni prozvodi" su proizvodi nastali kao rezultat procesa oplemenjivanja;

"normativ" je količina ili procenat dobijenih proizvoda nastalih oplemenjivanjem određene količine privremeno izvezene robe.

+ Vidi:
čl. 20. Zakona - 66/2006-3.

Član 149

Postupak pasivnog oplemenjivanja nije dozvoljen za domaću robu:

1) čiji izvoz daje pravo na povraćaj ili oslobođenje od plaćanja uvozne carine;

2) koja je prije izvoza bila stavljena u slobodan promet bez obračunavanja carine zbog upotrebe u određene svrhe;

3) čiji izvoz daje pravo na izvozni povraćaj.

Izuzetke od zabrane navedene u stavu 1 tačka 2) ovog člana može propisati Vlada.

2) Davanje odobrenja

Član 150

Odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja daje carinarnica na pisani zahtjev lica koje organizuje oplemenjivanje.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja može se dati i licu koje ne organizuje oplemenjivanje, ako se radi o robi domaćeg porijekla i ako se proizvodna radnja sastoji od ugrađivanja te robe u stranu robu koja će se u Crnu Goru uvesti kao dobijeni proizvod, pod uslovom da upotreba toga postupka pomaže boljoj prodaji izvezene domaće robe i da uvoz novog proizvoda ne ugrožava osnovne interese domaćih proizvođača takvih proizvoda ili proizvoda sličnih uvezenom novom proizvodu.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 151

Odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja se daje:

1) licima sa sjedištem i prebivalištem u Crnoj Gori;

2) kada se smatra da može da se utvrdi da su dobijeni proizvodi proizvedeni od privremeno izvezene robe;

3) ako davanje odobrenja ne ugrožava osnovne interese domaćih proizvođača (ekonomski uslov).

Ministarstvo finansija može propisati u kojim se slučajevima može odstupiti od stava 1 tačke 2) ovog člana.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

3) Sprovođenje postupka

Član 152

Carinarnica određuje rok u kome se dobijeni proizvodi moraju ponovo uvesti u carinsko područje.

Carinarnica može produžiti rok za ponovni uvoz dobijenih proizvoda na osnovu blagovremenog i opravdanog zahtjeva korisnika odobrenja.

Carinarnica utvrđuje normativ ili, ukoliko je potrebno, način utvrđivanja normativa.

Član 153

Potpuno ili djelimično oslobođenje od uvozne carine, u skladu sa odredbom člana 154 stav 1 ovog zakona, može se odobriti samo kad se dobijeni proizvodi deklarišu za stavljanje u slobodan promet u ime ili za račun:

1) korisnika odobrenja ili

2) drugog lica sa sjedištem u Crnoj Gori koje ima saglasnost korisnika odobrenja, a ispunjeni su uslovi iz odobrenja.

Potpuno ili djelimično oslobođenje od uvozne carine predviđeno u članu 154 ovog zakona neće se odobriti, ako nijesu ispunjeni neki od uslova ili neka od obaveza u vezi s postupkom pasivnog oplemenjivanja, osim ako se utvrdi da ti nedostaci ne utiču bitno na pravilno sprovođenje postupka.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 154

Iznos uvoznih carina, za koji će se odobriti potpuno ili djelimično oslobođenje od plaćanja u skladu sa članom 148 ovog zakona, utvrđuje se tako da se od iznosa uvoznih carina obračunatih za dobijene proizvode koji se stavljaju u slobodni promet odbije iznos uvoznih carina koje bi se obračunavale na isti dan za privremeno izvezenu robu, ako bi se ona uvozila u Crnu Goru iz zemlje u kojoj je bila predmet oplemenjivanja ili zemlje u kojoj je bila u poslednjoj fazi oplemenjivanja.

Iznos koji se odbija u skladu sa stavom 1 ovog člana izračunava se na osnovu količine i vrste robe na dan prihvatanja deklaracije za njeno stavljanje u postupak pasivnog oplemenjivanja i na osnovu ostalih elemenata za obračun koji važe za tu robu na dan prihvatanja deklaracije za stavljanje dobijenih proizvoda u slobodan promet.

Vrijednost privremeno izvezene robe je ona koja je prihvaćena kod određivanja carinske vrijednosti dobijenih proizvoda u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2) alineja 1 ovog zakona ili ako se vrijednost ne može utvrditi na taj način, ona koja odgovara razlici između carinske vrijednosti dobijenih proizvoda i troškova oplemenjivanja utvrđenih na objektivan način.

Kad je privremeno izvezena roba prije stavljanja u postupak pasivnog oplemenjivanja bila stavljena u slobodan promet sa sniženom carinom radi upotrebe u određene svrhe, sve dok važe uslovi za primjenu snižene carine, iznos koji treba odbiti biće jednak iznosu uvozne carine koja je bila naplaćena kad je roba stavljena u slobodan promet.

Ako bi privremeno izvezena roba kod stavljanja u slobodni promet ispunjavala uslove za primjenu povoljnije carine pod uslovom upotrebe u određenu svrhu, ta će se carina uzeti u obzir kod obračuna, ako je roba bila predmet radnje koje su u skladu s takvom svrhom izvedene u zemlji u kojoj se odvijalo oplemenjivanje ili u kojoj je bila posljednja faza oplemenjivanja proizvoda kompenzacije.

Ako je za dobijene proizvode predviđena primjena člana 21 ovog zakona i ako su mjere predviđene i za robu iste tarifne oznake kao što je privremeno izvezena roba, iznos koji će se odbiti prema stavu 1 ovog člana utvrdiće se na način što će se uzeti u obzir uvozna carina koja bi se primijenila kad bi privremeno izvezena roba ispunjavala uslove za primjenu člana 21 ovog zakona.

Ako međunarodni sporazum koji obavezuje Crnu Goru propisuje oslobođenje od uvozne carine za određene proizvode, odredbe ovog člana neće se primjeniti.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 155

Ako je odobren postupak pasivnog oplemenjivanja radi popravke privremeno izvezene robe, roba može biti stavljena u slobodan promet sa potpunim oslobođenjem od uvoznih dažbina, ako se carinarnici dokaže da je roba besplatno popravljena zbog ugovorene ili zbog zakonom propisane garantne obaveze ili zbog proizvodne mane.

Odredba stava 1 ovog člana ne primjenjuje se kad je proizvodna mana bila ustanovljena u vrijeme prvog stavljanja robe u slobodan promet.

Član 156

Ako je odobren postupak pasivnog oplemenjivanja radi popravke privremeno izvezene robe uz plaćanje popravke, roba se može djelimično osloboditi uvoznih dažbina u skladu sa odredbom člana 148 stav 2 ovog zakona.

Iznos carine utvrdiće se na osnovu elemenata za obračun koji važe za dobijene proizvode na dan prihvatanja carinske deklaracije za njihovo stavljanje u slobodan promet, pri čemu se za carinsku vrijednost prihvata iznos jednak visini troškova popravke, pod uslovom da ti troškovi predstavljaju jedino plaćanje korisnika odobrenja i da nijesu pod uticajem bilo kog oblika povezanosti korisnika odobrenja i lica koje je obavilo popravku.

4) Proces pasivnog oplemenjivanja uz upotrebu sistema standardne zamjene

Član 157

U postupku pasivnog oplemenjivanja, u skladu sa odredbama čl. 157 do 162 ovog zakona, dozvoljena je primjena sistema standardne zamjene koji dozvoljava da uvozni proizvod (u daljem tekstu: proizvod za zamjenu) zamijeni dobijeni proizvod.

Carinarnica može odobriti primjenu standardnog sistema zamjene, ako se proizvodna radnja odnosi na popravku domaće robe.

Odredbe koje se primjenjuju za dobijene proizvode važe i za proizvode za zamjenu, osim odredbi koje su navedene u članu 162 ovog zakona.

Carinarnica može odobriti da se pod određenim uslovima proizvodi za zamjenu uvezu prije privremenog izvoza robe (prethodni uvoz).

U slučaju iz stava 4 ovog člana mora se dati obezbjeđenje za pokriće iznosa uvozne carine za proizvod za zamjenu.

Član 158

Proizvodi za zamjenu moraju imati istu tarifnu oznaku, isti kvalitet i iste tehničke karakteristike kao roba koja je privremeno izvezena na popravku.

Ako je privremeno izvezena roba bila korišćena prije izvoza, proizvodi za zamjenu takođe moraju biti korišćeni.

Carinarnica može dozvoliti izuzetke ako se proizvodi za zamjenu isporučuju besplatno na osnovu ugovorene ili zakonskih obaveza o garanciji ili zbog proizvodne mane.

Član 159

Standardni sistem zamjene može se odobriti samo kad je moguće provjeriti da proizvod za zamjenu ispunjava uslove iz člana 158 ovog zakona.

Član 160

U slučaju prethodnog uvoza, roba se mora privremeno izvesti u roku od dva mjeseca od dana kada je carinarnica prihvatila deklaraciju za stavljanje proizvoda za zamjenu u slobodan promet.

Izuzetno, ukoliko posebne okolnosti zahtijevaju, carinarnica može, na osnovu blagovremenog zahtjeva korisnika odobrenja, primjereno okolnostima, produžiti rok.

Član 161

U slučaju prethodnog uvoza uz primjenu člana 154 ovog zakona, iznos koji se odbija odrediće se na osnovu elemenata za obračun koji za privremeno izvezenu robu važe na dan prihvatanja carinske deklaracije kojom se roba stavlja u postupak pasivnog oplemenjivanja.

5) Ostale odredbe

Član 162

Odredbe člana 150 stav 2 i člana 151 stav 1 tačka 2) ovog zakona ne primjenjuju se u okviru sistema standardne zamjene.

U postupcima predviđenim u okviru pasivnog oplemenjivanja primjenjuju se trgovinske mjere.

8. Postupak izvoza

Član 163

U izvoznom postupku odobrava se iznošenje domaće robe iz carinskog područja.

U izvoznom postupku sprovode se sve formalnosti u vezi sa izvozom, uključujući i primjenu trgovinskih mjera.

Carinska vrijednost robe koja se izvozi je vrijednost robe dopremljene na granicu Crne Gore.

Sva domaća roba namijenjena izvozu mora se staviti u izvozni postupak, sa izuzetkom robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja ili u tranzitni postupak domaće robe od jednog do drugog mjesta u carinskom području, preko područja druge države bez promjene njenog carinskog statusa.

Vlada propisuje slučajeve i bliže uslove kada se za robu koja napušta carinsko područje ne podnosi izvozna carinska deklaracija.

Izvozna carinska deklaracija se podnosi kod carinarnice koja je odgovorna za nadzor nad područjem u kojemu izvoznik ima sjedište ili prebivalište ili u kojoj se roba pakuje ili utovara za izvoz.

+ Vidi:

čl. 21. Zakona - 66/2006-3.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 164

Stavljanje robe u postupak izvoza odobrava se pod uslovom da se roba izveze iz carinskog područja u stanju u kome je bila u trenutku prihvatanja izvozne carinske deklaracije.

9. Unutrašnji tranzitni postupak

Član 165

Unutrašnjim tranzitnim postupkom se omogućava, pod uslovima propisanim st. 2 i 3 ovog člana, prevoz domaće robe iz jednog mesta u drugo u carinskom području, sa prelaskom preko teritorije druge zemlje, bez promjene njenog carinskog statusa, uključujući i odredbu člana 99 stav 1 tačka 2) ovog zakona.

Prevoz iz stava 1 ovog člana može da se obavlja:

1) na osnovu tranzitnog postupka, pod uslovom da je takva mogućnost propisana međunarodnim sporazumom;

2) na osnovu karneta TIR;

3) na osnovu ATA karneta koji se koristi kao tranzitni dokument;

4) poštom (uključujući i poštanske pakete).

U slučajevima iz stava 2 tačka 1) ovog zakona, shodno će se primjenjivati odredbe čl. 101 do 104 ovog zakona.

Član 166

Bliže uslove za prevoz robe iz jednog mjesta u drugo u carinskom području, sa prelaskom preko teritorije druge zemlje, bez sprovođenja nekog carinskog postupka i da se ne promijeni njen carinski status propisuje Vlada.

GLAVA 3

DRUGI OBLICI CARINSKI DOZVOLJENOG POSTUPANJA ILI UPOTREBE

ODJELJAK 1

Slobodne zone i slobodna skladišta

1. Opšte odredbe

Član 167

Osnivanje slobodnih zona i slobodnih skladišta, upravljanje slobodnim zonama i slobodnim skladištima i uslovi za obavljanje privrednih djelatnosti u slobodnim zonama i slobodnim skladištima propisuju se posebnim zakonom.

Član 168

Slobodne zone i slobodna skladišta su djelovi carinskog područja ili prostori u carinskom području odvojeni od ostalog carinskog područja gdje se:

1) za stranu robu smatra da nije u carinskom području radi naplate uvozne carine i primjene trgovinskih mjera pri uvozu, uz uslov da roba nije stavljena u slobodan promet ili da nije stavljena u drugi carinski postupak ili upotrebu, odnosno da nije trošena ili korišćena drugačije od uslova uređenih carinskim propisima;

2) na domaću robu namijenjenu izvozu, za koju postoje posebni propisi na osnovu njenog smještaja u slobodnu zonu ili slobodno skladište, primjenjuju mjere koje bi se primijenile pri izvozu takve robe.

Član 169

Područje slobodne zone i slobodnog skladišta i njima neposredni pristupni prostor, uključujući i njihov ulazni i izlazni prostor, su pod carinskim nadzorom.

Prevozna sredstva i lica koja ulaze ili napuštaju područje slobodne zone ili slobodnog skladišta pod carinskim su nadzorom i mogu biti podvrgnuti carinskom pregledu.

Pristup u slobodnu zonu ili u slobodno skladište može se zabraniti licima koja ne garantuju da će se pridržavati pravila koja su navedena u ovom zakonu.

Carinarnica može pregledati robu i sprovesti druge mjere carinskog nadzora nad robom koja ulazi, zadržava se ili izlazi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.

Lice određeno od strane carinarnice dostaviće ili staviti na uvid kopiju prevoznog dokumenta koji prati robu koja ulazi ili izlazi da bi se omogućio pregled robe.

Ukoliko je potrebno da se izvrši pregled robe, roba će se staviti na raspolaganje carinarnici.

2. Smještaj robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu

Član 170

U slobodnu zonu ili slobodno skladište može se unositi strana i domaća roba.

Domaću robu koja nije namijenjena izvozu ili proizvodnji u zoni, korisnik može, uz posebnu saglasnost carinarnice, uskladištiti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu odvojeno od druge robe.

Carinarnica neće dopustiti skladištenje takve robe ako bi to otežalo nadzor nad poslovanjem u zoni ili skladištu.

Za domaću robu koju korisnik skladišti u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu mora se voditi evidencija.

Roba koja je direktno unijeta u slobodnu zonu ili slobodno skladište morskim, vazdušnim ili kopnenim putem, kako je to navedeno u čl. 47 stav 6 ovog zakona, podnosi se carinarnici na osnovu prevozne isprave.

Domaća roba smješta se u slobodnu zonu ili slobodno skladište na osnovu računa ili druge isprave koja sadrži sve podatke potrebne za evidenciju o robi u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu.

Carinarnica može da naloži da se opasne materije ili roba zbog koje može da se pokvari druga roba ili roba za koju je, iz nekih drugih razloga, potrebno obezbijediti posebne uslove, smjesti u prostorije koje su posebno opremljene za njen smještaj.

Član 171

Ne isključujući odredbe člana 169 st. 4, 5 i 6 ovog zakona, roba koja ulazi u slobodnu zonu ili slobodno skladište ne mora da se podnosi na uvid carinarnici niti je potrebno da se za nju podnese carinska deklaracija.

Roba će se podnijeti na uvid carinarnici i podliježe propisanim carinskim formalnostima, samo u slučaju:

1) robe za koju se ulaskom u slobodnu zonu ili slobodno skladište završava drugi carinski postupak, a koja se smješta u slobodnu zonu ili slobodno skladište na osnovu isprave kojom se završava prethodni postupak, osim kada taj carinski postupak dozvoljava izuzeće od obaveze podnošenja robe;

2) da je smještena u slobodnu zonu ili slobodno skladište na osnovu odluke carinarnice da se dozvoli povraćaj ili otpis carinskog duga;

3) da ispunjava uslove za primjenu mjera iz člana 168 tačka 2) ovog zakona.

Nadležna carinarnica može zahtijevati posebno evidentiranje robe koja podliježe primjeni mjera ekonomske politike.

Na zahtjev učesnika odgovarajućeg carinskog postupka ili drugih zainteresovanih lica, nadležna carinarnica će izdati potvrdu da roba smještena u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu ima status domaće ili strane robe.

+ Vidi:

čl. 22. Zakona - 66/2006-3.

3. Postupanje sa robom u slobodnoj zoni i slobodnom skladištu

Član 172

Smještaj robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu nije vremenski ograničen.

U slobodnoj zoni i slobodnom skladištu mogu se obavljati svi industrijski, komercijalni ili uslužni poslovi, pod zakonom propisanim uslovima i uz prethodnu saglasnost carinarnice.

Carinarnica može da uvede određene mjere zabrane ili ograničenja u vezi sa poslovima iz stava 2 ovog člana, imajući u vidu vrstu predmetne robe ili zahtijevane mjere carinskog nadzora.

Carinarnica može da zabrani licima obavljanje poslova u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, ukoliko ne pruža garancije da će ih obavljati u skladu sa zakonom.

Za određenu domaću robu, u skladu sa odredbom člana 168 tačka 2) ovog zakona, Vlada može propisati posebne rokove.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 21/2003-1.

Član 173

Strana roba smještena u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu, dok se nalazi u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu, može se:

1) staviti u slobodan promet prema uslovima propisanim za taj postupak i prema članu 178 ovog zakona;

2) bez posebnog odobrenja nadležne carinarnice podvrgnuti uobičajenim oblicima rukovanja, u skladu sa članom 115 stav 1 ovog zakona;

3) staviti u postupak aktivnog oplemenjivanja pod uslovima propisanim za taj postupak;

4) staviti u postupak prerade pod carinskim nadzorom pod uslovima propisanim za taj postupak;

5) privremeno uvesti pod za to propisanim uslovima i postupku;

6) ustupiti u korist države prema odredbi člana 182 ovog zakona;

7) uništiti, pod uslovom da se na propisan način podnesu carinarnici svi podaci za koje carinarnica ocijeni da su potrebni.

Kada se robe stavljaju u jedan od postupaka iz stava 1 tač. 3), 4) ili 5) ovog člana, carinarnica može, imajući u vidu tehničke uslove za rad slobodnih zona i slobodnih skladišta, kao i uslove za sprovođenje mjera carinskog nadzora, u mjeri u kojoj je potrebno, tim uslovima prilagoditi utvrđene mjere kontrole.

Član 174

Domaća roba namijenjena izvozu iz člana 168 tačka 2) ovog zakona može se u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu podvrgnuti samo postupcima koji su za takvu robu dozvoljeni članom 115 ovog zakona.

Član 175

Roba smještena u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu na koju se ne primjenjuju čl. 173 i 174 ovog zakona ne smije se, tokom tog smještaja, trošiti ili koristiti.

Član 176

Lice koje u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu obavlja djelatnost skladištenja, obrade ili prerade ili kupovine i prodaje robe mora, radi carinskog nadzora, na propisan način voditi evidenciju o unošenju, iznošenju, upotrebi i promjenama na robi.

Lice je dužno da robu upiše u evidenciju odmah po unošenju u prostor tog lica.

Evidencije moraju omogućiti carinarnici prepoznavanje robe i praćenje njenog kretanja.

Evidencija se vodi hronološki, prema podacima iz isprava koje pri izvozu ili uvozu prate robu i na osnovu normativa utroška materijala i proizvodnje robe.

Vlada propisuje način vođenja evidencije i način sprovođenja mjera carinskog nadzora u slobodnoj zoni ili u slobodnom skladištu.

U slučaju da se pretovar robe obavlja unutar slobodne zone, dokumenta koja se odnose na tu radnju moraju se staviti na uvid carinarnici, s tim da će se i skladištenje robe za kraće vrijeme, zbog pretovara, smatrati sastavnim dijelom te radnje.

4. Iznošenje robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta

Član 177

Roba koja se iznosi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta može biti:

1) izvezena ili ponovo izvezena iz carinskoga područja ili

2) unijeta u drugi dio carinskoga područja.

Dio III, osim čl. 58 do 63 ovog zakona, primjenjuje se i pri unošenju robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u drugi dio carinskog područja, osim robe koja slobodnu zonu napušta morskim ili vazdušnim putem bez sprovođenja tranzitnog ili drugoga odgovarajućeg carinskog postupka.

Član 178

Ako nastane carinski dug za stranu robu koja se iz slobodne zone ili slobodnog skladišta unosi u drugi dio carinskoga područja, carinska vrijednost se utvrđuje na osnovu stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za tu robu treba platiti.

Troškovi skladištenja i održavanja robe tokom smještaja u slobodnoj zoni ili skladištu ne uračunavaju se u carinsku vrijednost robe, ako su iskazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za tu robu treba platiti.

Ako je roba bila predmet rukovanja iz člana 115 stav 1 ovog zakona, podnosilac deklaracije može zahtijevati da se visina carinskog duga utvrdi na osnovu vrste robe, carinske vrijednosti i količine robe, na osnovu koje bi se iznos utvrdio u skladu sa članom 215 ovog zakona da roba nije bila predmet rukovanja.

Ministarstvo finansija propisuje slučajeve u kojima se neće primjenjivati stav 3 ovog člana.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 179

Domaća roba iz člana 168 tačka 2) ovog zakona može se staviti u neki od postupaka ili upotrebe, ako unosom u slobodnu zonu ili slobodno skladište ispunjava uslove propisane za izvoz takve robe.

Ako se domaća roba iz član 168 tačka 2) ovog člana ne izveze u roku iz člana 172 ovog zakona ili se ponovo unese u drugi dio carinskoga područja, carinarnica će preduzeti mjere koje se odnose na slučaj kad roba ne ispunjava posebne uslove.

Član 180

U slučaju unosa ili ponovnog unosa robe sa područja slobodne zone ili slobodnog skladišta u drugi dio carinskog područja ili ako se roba stavlja u carinski postupak, potvrda iz člana 171 stav 4 ovog zakona može se upotrijebiti kao dokaz carinskog statusa kao domaće ili strane robe.

Kad nije dat dokaz o statusu robe kao domaće ili strane, ona će se smatrati:

1) domaćom, što se tiče plaćanja izvoznih dažbina, dobijanje izvoznih dozvola (sertifikata) i primjene propisanih trgovinskih mjera kod izvoza;
2) stranom, u svim ostalim slučajevima.

Član 181

Carinarnica vrši nadzor nad primjenom propisa o izvozu ili ponovnom izvozu i u slučaju kad se roba izvozi ili ponovo izvozi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.

5. Slobodne carinske prodavnice

+ Vidi:
čl. 11. Zakona - 29/2005-14.

Član 181a

Slobodne carinske prodavnice mogu se otvarati na aerodromima i lukama otvorenim za međunarodni saobraćaj, na kojima je organizovana pasoška i carinska kontrola, za prodaju robe putnicima koji odlaze u inostranstvo i putnicima u tranzitu preko carinskog područja Crne Gore.

U slobodnim carinskim prodavnicama otvorenim na aerodromima i lukama otvorenim za međunarodni saobraćaj, putnicima koji odlaze sa carinskog područja u inostranstvo i putnicima koji su u tranzitu preko carinskog područja Crne Gore roba se može prodavati poslije carinske kontrole.

Na smještaj robe u slobodnim carinskim prodavnicama primjenjuju se odredbe koje se odnose na postupak carinskog skladištenja.

Odobrenje za otvaranje slobodnih carinskih prodavnica, na zahtjev zainteresovanog privrednog društva sa sjedištem u Crnoj Gori, izdaje Ministarstvo finansija.

Vlada propisuje bliži postupak i uslove za otvaranje slobodnih carinskih prodavnica, način sprovođenja mjera carinskog nadzora nad robom smještenom u slobodnim carinskim prodavnicama i način vođenja evidencije o toj robi.

+ Vidi:
čl. 11. Zakona - 29/2005-14.
čl. 23. Zakona - 66/2006-3.
čl. 22. Zakona - 21/2008-13.

ODJELJAK 2

Ponovni izvoz, uništenje i ustupanje robe u korist države

Član 182

Strana roba može se:
1) ponovno izvesti iz carinskoga područja;
2) uništiti;
3) ustupiti u korist države.

Kod ponovnog izvoza, kad je to potrebno, na odgovarajući način se primjenjuju propisani uslovi za izvoz robe, uključujući i primjenu trgovinskih mjera.

Ministarstvo finansija propisuje slučajeve u kojima se za stranu robu stavljenu u postupak i odlaganjem neće primjenjivati trgovinske mjere pri izvozu iz Crne Gore.

O namjeri ponovnog izvoza ili uništenja robe prethodno se mora obavijestiti carinarnica.

Carinarnica će zabraniti ponovni izvoz, ako to propisuju formalnosti ili mjere navedene u stavu 2 ovog člana.

Ministarstvo finansija će propisati u kojim se slučajevima i na koji način roba može ustupiti u korist države.

Uništenjem ili ustupanjem robe ne smiju nastati troškovi na teret države.

Za otpad i ostatke nastale uništenjem odrediće se carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba propisana za stranu robu.

Otpad i ostaci ostaju pod carinskim nadzorom u skladu sa članom 46 stav 2 ovog zakona.

+ Vidi:
čl. 3. Zakona - 21/2003-1.

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

DIO V

ROBA KOJA NAPUŠTA CARINSKO PODRUČJE

Član 183

Roba koja napušta carinsko područje pod carinskim je nadzorom i može se pregledati u skladu s propisima.

Roba napušta carinsko područje pravcima, na način i u roku koji odredi carinarnica.

DIO VI

POVLAŠĆENI POSTUPCI

GLAVA 1

OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA CARINE

Član 184

Oslobođeni su od plaćanja carine:

1) roba utvrđena međunarodnim ugovorom koji obavezuje Crnu Goru;

2) roba nekomercijalne prirode koju putnici unose sa sobom iz inostranstva u propisanoj vrsti, vrijednosti i količini;

3) roba sadržana u pošiljkama i upućena iz inostranstva fizičkim licima u Crnoj Gori pod uslovom da te pošiljke nijesu komercijalne prirode i da odgovaraju propisanoj vrsti, količini i vrijednosti;

4) odlikovanja i priznanja dobijena u okviru međunarodnih događaja i pokloni primljeni u okviru međunarodnih odnosa;

5) roba koja zadovoljava osnovne ljudske potrebe, kao što su hrana, lijekovi, odjeća, posteljina, sredstva higijene i slično, koju uvoze Crveni krst Crne Gore i druge registrovane humanitarne organizacije radi besplatne podjele ugroženim licima i žrtvama prirodnih i drugih katastrofa;

5a) roba koja se u obliku humanitarne pomoći i donacija upućuje Crvenom krstu Crne Gore za obavljanje humanitarne djelatnosti;

6) humanitarne organizacije, udruženja slijepih i gluvih, odnosno nagluvih osoba, lica oboljela od mišićnih i neuromišićnih oboljenja i njihovi članovi koji uvoze specifičnu opremu, uređaje, instrumente, rezervne dijelove i potrošni materijal za potrebe tih lica;

7) robne marke, patenti, modeli i propratni dokumenti, obrasci za priznavanje patenta ili inovacije koji se šalju organizacijama za zaštitu autorskog i industrijskog prava;

8) sljedeći predmeti:

a) obrasci i isprave koje državni organi primaju za obavljanje svojih nadležnosti;

b) predmeti koji predstavljaju dokaze u sudskim ili drugim postupcima pred državnim organima;

c) štampani materijali koji se šalju kao dio uobičajene razmjene obavještenja između javnih službi ili bankarskih ustanova;

d) hartije od vrijednosti;

e) nacrti, tehničke slike, modeli, opisi i drugi slični dokumenti koji se uvoze kako bi se ispunili uslovi za učestvovanje na međunarodnim takmičenjima koja se organizuju u zemlji;

f) štampani obrasci koji se, u skladu sa međunarodnim ugovorima, upotrebljavaju kao službeni dokumenti u međunarodnoj trgovini;

g) pismonosne pošiljke;

9) poljoprivredni proizvodi, plodovi ratarstva, stočarstva, šumarstva, uzgoja ribe i pčelarstva dobijeni na posjedima koje državljani Crne Gore, koji žive u pojasu širine pet kilometara od granične linije, posjeduju u odgovarajućem pojasu susjedne države, i priplod i drugi proizvodi koje dobiju od stoke koju imaju na tim posjedima zbog poljskih radova, ispaše ili zimovanja;

10) oprema za preventivu i gašenje požara;

11) predmeti koje su domaći i strani državljani stalno nastanjeni u Crnoj Gori naslijedili u inostranstvu;

12) roba koja se koristi za obnovu, održavanje i restauraciju zaštićenih spomenika kulture, na osnovu mišljenja nadležnog organa;

13) roba koja direktno služi za obavljanje muzejske, arhivske, restauratorske, književne, likovne, muzičko-scenske i filmske djelatnosti, a na osnovu mišljenja nadležnog ministarstva;

14) roba koja je u obliku donacije data ustanovama iz oblasti kulture i drugim neprofitnim pravnim licima u kulturi, samostalnim umjetnicima ili umjetnicima za obavljanje njihove djelatnosti, a na osnovu mišljenja nadležnog ministarstva;

15) roba koju kao sopstvena djela iz inostranstva unesu naučnici, književnici i umjetnici;

16) roba koja se unosi kao ulog stranog ulagača u skladu sa posebnim zakonom;

17) oprema koju uvoze državni organi za obavljanje svoje djelatnosti, koja se ne proizvodi u Crnoj Gori;

18) roba koja se prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama.

Oslobođenje iz tačke 5) i 5a) ovog člana se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duvanske proizvode i motorna vozila, a odobrava se samo organizacijama čije knjigovodstvene evidencije i postupci omogućavaju Carinskoj službi provjeru poslovanja sa tom robom.

roba stavljena u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja carine na osnovu tač. 1, 10, 13, 14, 16 i 17 ovog člana ne smije se prodavati, otuđiti, davati drugom na upotrebu, u zalog, u najam ili predati kao osiguranje za druge obaveze, bez prethodnog obavještavanja carinarnice i plaćanja carine, do isteka roka od 36 mjeseci od dana kada je stavljena u slobodan promet.

Svako postupanje s robom na način iz stava 3 ovog člana povlači sa sobom plaćanje carine po stopi koja se primjenjuje na dan takve radnje, na osnovu vrste robe i carinske vrijednosti koju je na taj dan utvrdila ili prihvatila carinarnica.

Vlada će propisati postupak za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja carine.

+ Vidi:

čl. 12. Zakona - 29/2005-14.

čl. 24. Zakona - 66/2006-3.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

GLAVA 2

POVRAĆAJ ROBE

Član 185

Domaća roba je bila izvezena iz carinskog područja i koja se u roku od dvije godine vraća u carinsko područje i stavlja u slobodni promet, na zahtjev podnosioca deklaracije, biće oslobođena od plaćanja carine.

Na zahtjev podnosioca deklaracije rok od dvije godine se može produžiti ukoliko za to postoje posebni razlozi.

Ukoliko je, prije nego što je izvezena iz carinskog područja, vraćena roba bila stavljena u slobodan promet po sniženoj stopi uvoznih dažbina ili stopi slobodno od uvoznih dažbina zbog njene posebne upotrebe, izuzeće od plaćanja dažbina iz stava 1 ovog člana odobriće se samo ako roba treba ponovo da se uveze u istu svrhu.

Ako se roba ne uvozi ponovo u istu svrhu, carinski iznos koji bi se obračunao za tu robu umanjiće se za iznos carine plaćene prilikom prvog stavljanja u slobodan promet.

Ako je iznos prethodno plaćene carine veći od iznosa carine koju bi trebalo platiti pri ponovnom uvozu, povraćaj carine se neće odobriti.

Oslobođenje od uvozne carine prema stavu 1 ovog člana neće se odobriti u slučaju:

1) kad je roba izvezena iz carinskog područja u okviru postupka pasivnog oplemenjivanja, osim ako je roba ostala u istom stanju u kakvom je izvezena;

2) ako je roba podlijegala mjerama koje su uslovile njen izvoz u drugu zemlju, osim ako Ministarstvo finansija ne propiše okolnosti i bliže uslove pod kojima je oslobođenje moguće.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 186

Oslobođenje od plaćanja carine prema članu 185 ovog zakona odobriće se samo za robu koja se ponovo uvozi u istom stanju u kojem je izvezena.

Ministarstvo finansija propisuje okolnosti i bliže uslove pod kojima se može odstupiti od stava 1 ovog člana.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 187

Odredbe čl. 185 i 186 ovog zakona na odgovarajući način će se primijeniti na dobijene proizvode prethodno izvezene ili naknadno ponovo izvezene, nakon postupka aktivnog oplemenjivanja.

Iznos carine odrediće se na osnovu propisa za postupak aktivnog oplemenjivanja, pri čemu će se dan ponovnog izvoza smatrati danom stavljanja robe u slobodan promet.

GLAVA 3

PROIZVODI MORSKOG RIBOLOVA I DRUGI PROIZVODI IZVAĐENI IZ MORA

Član 188

Ne isključujući odredbe člana 24 stav 2 tač. 6) i 7) ovog zakona, oslobodiće se plaćanja uvoznih carina sljedeći proizvodi kada se stavljaju u slobodan promet:

1) prozvodi morskog ribolova i drugi proizvodi izvađeni iz mora izvan teritorijalnih voda Crne Gore, plovilima koja su registrovana ili upisana u registar u Crnoj Gori koja plove pod zastavom Crne Gore;

2) proizvodi dobijeni od proizvoda iz tačke 1) ovog člana, na brodovima-fabrikama, koji ispunjavaju uslove iz te tačke.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

DIO VII

CARINSKI DUG I OBRAČUN CARINE

GLAVA 1

OBEZBJEĐENJE ZA NAMIRENJE CARINSKOG DUGA

Član 189

Ako carinarnica, u skladu s carinskim propisima, zahtijeva obezbjeđenje za namirenje carinskog duga, obezbjeđenje daje carinski dužnik ili lice koje može postati carinski dužnik.

Za jedan carinski dug carinarnica može tražiti davanje samo jednog obezbjeđenja.

Carinarnica može odobriti da drugo lice da obavezno obezbjeđenje umjesto lica čija je to obaveza.

Od državnih organa se ne može zahtijevati davanje obezbjeđenja za namirenje carinskog duga.

Za carinski dug koji je manji od 500 Eura carinarnica neće zahtijevati obezbjeđenje.

Član 190

Ako prema carinskim propisima davanje obezbjeđenja nije obavezno, carinarnica je ovlašćena da zahtijeva davanje obezbjeđenja kad ocijeni da nije sigurno da će se namirenje carinskog duga ili carinskog duga koji bi mogao nastati blagovremeno izvršiti.

Umjesto obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana, carinarnica može od lica od kojih se može tražiti obezbjeđenje zahtijevati podnošenje pisane izjave u vezi sa namirenjem njihovih zakonskih obaveza.

Izjava iz stava 2 ovog člana može se zahtijevati:

1) u trenutku primjene propisa kojima se zahtijeva davanje obezbjeđenja i

2) u svakom idućem trenutku, ako carinarnica utvrdi da carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati neće biti namiren u propisanom roku.

Član 191

Na zahtjev lica koje je carinski dužnik ili bi moglo postati carinski dužnik, carinarnica može odobriti da se za dva ili više postupaka u vezi sa kojima je carinski dug nastao ili bi mogao nastati da zajedničko obezbjeđenje.

Ako se zajedničko obezbjeđenje iz stava 1 ovog člana odnosi na unaprijed neodređen broj postupaka, odnosno za sve postupke tokom određenog razdoblja, odobrenje iz stava 1 ovog člana daje Uprava carina.

Ministarstvo finansija propisuje bliže uslove i postupak davanja obezbjeđenja u smislu sa st. 1 i 2 ovog člana.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 192

Ako je davanje obezbjeđenja prema carinskim propisima obavezno, carinarnica utvrđuje obezbjeđenje u visini koja odgovara:

1) tačnom iznosu carinskog duga ili dugova za koje se obezbjeđenje daje, ako se taj iznos u trenutku davanja obezbjeđenja može odrediti na nesporan način ili

2) najvišem iznosu carinskog duga ili dugova koji su nastali ili bi, prema ocjeni carinarnice, mogli nastati.

U slučaju zajedničkog obezbjeđenja za više carinskih dugova čija visina tokom perioda za koje je dato obezbjeđenje podliježe promjenama, obezbjeđenje se utvrđuje u iznosu koji čini namirenje odnosnih carinskih dugova u svakom trenutku sigurnim.

Ako carinarnica zahtijeva davanje obezbjeđenja, kada prema carinskim propisima davanje obezbjeđenja za namirenje carinskoga duga nije obavezno, iznos obezbjeđenja ne smije biti viši od iznosa utvrđenog primjenom odredaba stava 1 ovog člana.

Obezbjeđenje za namirenje carinskog duga sadržaće i obezbjeđenje namirenja davanja koje je carinarnica obavezna da naplaćuje prilikom uvoza ili izvoza robe u skladu sa propisima.

Član 193

Obezbjeđenje se daje deponovanjem gotovine ili jemstvom.

Član 194

Polaganjem gotovine u valuti koja je zvanično sredstvo plaćanja u Crnoj Gori smatra se i polaganje instrumenata plaćanja koje carinarnica, s obzirom na izdavaoca, uslove i način njihove naplate, prihvata kao sredstvo plaćanja.

Vlada propisuje bliže uslove i način polaganja gotovine i drugih instrumenata plaćanja.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 21/2003-1.

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 195

Jemac se mora u pisanoj formi obavezati da će u roku dospjelosti, solidarno sa carinskim dužnikom, platiti iznos carinskog duga koji je obuhvaćen garancijom, uključujući kamate i nastale troškove u postupku naplate neplaćenoga carinskog duga.

Jemac mora biti lice sa sjedištem u Crnoj Gori čije je obezbjeđenje po ocjeni carinarnice prihvatljivo.

Carinarnica može odbiti jemca ili predloženi oblik obezbjeđenja, ako ocijeni da se time ne obezbjeđuje blagovremeno namirenje carinskoga duga.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 196

Lice koje ima obavezu davanja obezbjeđenja slobodno je pri izboru oblika obezbjeđenja propisanih članom 193 ovog zakona.

Carinarnica može odbiti predloženi oblik obezbjeđenja, ako bi zbog takvog obezbjeđenja došlo do problema u sprovođenju carinskog postupka.

Član 197

Ministarstvo finansija može propisati i druge oblike obezbjeđenja i deponovanje gotovine u valuti koja nije zvanično sredstvo plaćanja, ako se na taj način garantuje obezbjeđenje za naplatu carinskog duga.

+ Vidi:
čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 198

Ako carinarnica utvrdi da dato obezbjeđenje ne garantuje namirenje carinskog duga u potpunosti ili blagovremeno, može zahtijevati da carinski dužnik da dodatno obezbjeđenje ili da prethodno dato obezbjeđenje zamijeni novim.

Član 199

Obezbjeđenje za namirenje carinskog duga ne može prestati da važi dok se carinski dug ne otpiše ili ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati.

Otpisom carinskog duga ili nastupom okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati razdužuje se obezbjeđenje za namirenje tog carinskog duga.

Ako je carinski dug koji bi mogao nastati za robu stavljenu u postupak s odlaganjem obezbijeđen jemstvom, a carinarnica ne obavijesti jemca da je postupak okončan u roku od jedne godine od dana njegovog okončanja, obezbjeđenje se razdužuje istekom tog roka.

Ako se carinski dug djelimično otpiše ili može nastati samo u odnosu na dio iznosa koji se obezbjeđuje, na zahtjev lica može se smanjiti i obaveza po osnovu obezbjeđenja, osim ako zbog visine iznosa takvo smanjenje nije opravdano.

Član 200

Ministarstvo finansija može propisati način odstupanja od odredba čl. 189 do 199 ovog zakona, kada je to potrebno radi ispunjavanja obaveza preuzetih pristupanjem međunarodnim sporazumima.

+ Vidi:
čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

GLAVA 2

NASTANAK CARINSKOG DUGA

Član 201

Uvozni carinski dug nastaje:

1) stavljanjem robe u slobodni promet ili

2) stavljanjem robe u postupak privremenog uvoza s djelimičnim oslobođenjem od plaćanja carine.

Carinski dug nastaje u trenutku prihvatanja carinske deklaracije.

Carinski dužnik je i podnosilac deklaracije, a u slučaju indirektnog zastupanja carinski dužnik je lice za čiji je račun carinska deklaracija podnijeta.

Ako su u carinskoj deklaraciji prikazani netačni podaci na osnovu kojih djelimično ili u potpunosti uvozna carina nije obračunata i naplaćena, carinskim dužnikom smatra se i lice koje je dalo podatke u podnesenoj carinskoj deklaraciji, a koje je znalo ili je moralo znati da podaci nisu istiniti.

+ Vidi:
čl. 23. Zakona - 21/2008-13.

Član 202

Uvozni carinski dug nastaje i:

1) nezakonitim unošenjem robe u carinsko područje ili

2) nezakonitim unošenjem robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u ostali dio carinskog područja.

U smislu ovog člana, nezakonitim se smatra svako unošenje robe koje nije u skladu sa odredbama čl. 47 do 51 i člana 177 stav 1 tačka 2) ovog zakona.

Carinski dug nastaje u trenutku nezakonitog unošenja robe u carinsko područje.

Ako se ne može tačno odrediti iznos carinskog duga, odrediće ga carinarnica na osnovu tarifne oznake robe koja ima najvišu stopu carine u odgovarajućem tarifnom broju.

Carinski dužnici su:

1) lice koje je nezakonito unijelo robu u carinsko područje, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u preostali dio carinskog područja;

2) lice koje je učestvovalo u nezakonitom unošenju robe, a znalo je ili je moralo znati da je takvo unošenje nezakonito;

3) lice koje je steklo svojinu ili posjeduje odnosnu robu iako je u trenutku sticanja ili prijema robe znalo ili je moralo znati da je roba nezakonito unijeta u carinsko područje, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta nezakonito unijeta u preostali dio tog područja.

Član 203

Uvozni carinski dug nastaje nezakonitim uzimanjem robe ispod carinskog nadzora.

Carinski dug iz stava 1 ovog člana nastaje u trenutku uzimanja robe ispod carinskog nadzora.

Ako se iznos carinskog duga ne može tačno odrediti, carinarnica će ga odrediti na osnovu tarifne oznake robe koja ima najvišu stopu carine u odgovarajućem tarifnom broju.

Carinski dužnici, za carinski dug iz stava 1 ovog člana, su:

1) lice koje je uzelo robu ispod carinskog nadzora;

2) lice koje je učestvovalo kod uzimanja robe iako je znalo ili je moralo znati da se radi o uzimanju robe ispod carinskog nadzora;

3) lice koje je steklo ili posjeduje takvu robu iako je u trenutku sticanja, odnosno prijema znalo ili je moralo znati da se radi o robi uzetoj ispod carinskog nadzora;

4) lice koje se mora pridržavati obaveza koje proizlaze iz privremenog smještaja robe ili carinskoga postupka u koji je roba bila stavljena.

Član 204

Uvozni carinski dug može nastati:

1) neispunjavanjem obaveza koje proizlaze iz statusa privremenog smještaja ili drugog carinskog postupka u koji je roba bila stavljena ili

2) neispunjavanjem nekih od uslova za stavljanje robe u odgovarajući carinski postupak ili za odobravanje povoljnije carine pod uslovom upotrebe robe u određene svrhe, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nijesu bitno uticali na pravilno sprovođenje privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka.

Carinski dug nastaje u trenutku kad prestane ispunjenje obaveze zbog čijeg neispunjenja nastaje carinski dug ili u trenutku kad je roba bila stavljena u određeni carinski postupak, ako se naknadno utvrdi da nije bio ispunjen jedan od propisanih uslova za njeno stavljanje u taj postupak ili za primjenu povoljnijeg tarifnog tretmana pod uslovom upotrebe u određene svrhe.

Carinski dužnik je lice koje mora ili je moralo ispuniti propisane obaveze koje proizlaze iz privremenog smještaja robe ili njenog stavljanja u odgovarajući carinski postupak.

Član 205

Uvozni carinski dug nastaje upotrebom robe u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu pod uslovima ili na način koji nijesu u skladu sa propisima.

Roba koja u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu nestane, a njen nestanak nije moguće carinarnici objasniti na prihvatljiv način, smatraće se kao da je bila upotrijebljena pod uslovima i na način koji nijesu u skladu sa propisima.

Carinski dug iz stava 1 ovog člana nastaje u trenutku kad se roba potroši ili prvi put upotrijebi pod uslovima ili na način koji nije u skladu sa propisima.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, carinski dužnik je i lice koje je potrošilo ili upotrijebilo robu i lice koje je u trošenju ili upotrebi robe učestvovalo iako je znalo ili je moralo znati da se roba može trošiti ili koristiti samo u skladu sa propisima.

Ako carinski dug nastane u vezi s robom koja je nestala u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu, a nije moguće utvrditi carinskog dužnika u skladu sa stavom 4 ovog člana, za plaćanje carinskog duga obavezno je lice koje je prema saznanju carinarnice poslednje bilo u posjedu robe.

Član 206

Izuzetno od odredaba člana 202 i člana 204 stav 1 tačka 1) ovog zakona, carinski dug za određenu robu neće nastati, ako lice dokaže da obaveze koje proizlaze iz:

1) odredaba čl. 47 do 51 ovog zakona i člana 177 stav 1 tačka 2) ovog zakona, ili

2) privremenog smještaja te robe, ili

3) primjene carinskog postupka u koji je roba bila stavljena nijesu mogle biti ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe kao posljedice same prirode robe, nepredvidivih okolnosti, nastupanja više sile ili uz odobrenje carinarnice.

Smatra se da je roba u smislu stava 1 ovog člana nepovratno izgubljena ako je neupotrebljiva za bilo koje lice.

Smatra se da carinski dug nije nastao za robu koja je, pod uslovom upotrebe u određene svrhe, stavljena u slobodni promet uz povoljniju carinu, ako je ta roba uz odobrenje carinarnice izvezena ili ponovno izvezena.

Član 207

Ako, u skladu sa odredbama člana 206 stav 1 ovog zakona, nije nastao carinski dug za robu koja je pod uslovom upotrebe u određene svrhe stavljena u slobodni promet uz povoljniju carinu, otpaci i ostaci koji nastanu pri uništenju takve robe smatraju se stranom robom.

Član 208

Ako je, u skladu sa odredbama čl. 203 ili 204 ovog zakona, carinski dug nastao u vezi sa robom koja je radi njene upotrebe u određene svrhe bila stavljena u slobodni promet uz sniženu carinu, iznos plaćen kod stavljanja robe u slobodni promet odbija se od iznosa nastalog carinskog duga.

Odredba stava 1 ovog člana na odgovarajući način se primjenjuje i u slučaju kad carinski dug nastane u vezi s ostacima ili otpacima koji preostanu nakon uništenja takve robe.

+ Vidi:
čl. 24. Zakona - 21/2008-13.

Član 209
- brisan -

+ Vidi:
čl. 25. Zakona - 66/2006-3.

Član 210
- brisan -

+ Vidi:
čl. 25. Zakona - 66/2006-3.

Član 211
- brisan -

+ Vidi:
čl. 25. Zakona - 66/2006-3.

Član 212

Carinski dug, u smislu odredaba čl. 201 do 205 ovog zakona, nastaje i za robu koja podliježe mjerama zabrane ili ograničenja pri uvozu ili izvozu bilo koje vrste.

Izuzetno, carinski dug ne nastaje ako se u carinsko područje uvezu falsifikovani novac i, suprotno posebnim propisima, opojne droge ili narkotična sredstva koji ne ulaze u ekonomske tokove, odnosno koji, s obzirom na primjenu u medicinske ili naučne svrhe, podliježu strogom nadzoru ovlašćenih tijela.

Radi primjene kaznenih odredaba za postupanje suprotno carinskim propisima, smatraće se da je carinski dug nastao u slučajevima kad kaznene odredbe predviđaju da je carina osnov za izricanje kazne ili da je postojanje carinskog duga osnov za pokretanje kaznenog postupka.

+ Vidi:
čl. 25. Zakona - 21/2008-13.

Član 213

Oslobođenje od plaćanja uvozne carine utvrđena carinskim propisom (čl. 184 do 187) primjenjuju se i u slučajevima nastanka carinskog duga iz čl. 202 do 205 ovog zakona, ako carinski dužnik nije postupao namjerno ili sa grubim nemarom i ako dokaže da su ostali uslovi za ostvarivanje povlastice ispunjeni.

+ Vidi:
čl. 2. i 26. Zakona - 66/2006-3.

Član 214

Ako je više lica odgovorno za plaćanje carinskog duga odgovaraju solidarno.

Član 215

Ako ovim zakonom nije drugačije određeno, iznos uvozne carine koju za određenu robu treba obračunati utvrđuje se prema propisima za određivanje visine carine, koji su za tu robu važili na dan nastanka carinskog duga.

Ako nije moguće tačno odrediti trenutak u kome je carinski dug nastao, za utvrđivanje osnovice za obračun carinskog duga važeći je onaj trenutak kad ovlašćena carinarnica utvrdi da se roba nalazi u postupku koji uslovljava nastanak carinskog duga.

Ako carinarnica, na osnovu informacija sa kojim raspolaže, utvrdi da je carinski dug nastao prije nastupanja trenutka iz stava 2 ovog člana, iznos pripadajuće uvozne carine utvrđuje se prema osnovici koja je za tu robu važila u najranijem trenutku u kome je na osnovu raspoloživih informacija moguće utvrditi postojanje carinskog duga.

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 66/2006-3.

Član 216

Carinski dug nastaje u mjestu u kome su nastupile okolnosti koje uslovljavaju njegov nastanak.

Ako se ne može utvrditi mjesto u smislu stava 1 ovog člana, smatraće se kao da je carinski dug nastao u mjestu u kojem je prema nalazu carinarnice roba bila u položaju koji uslovljava nastanak carinskog duga.

U slučajevima kad carinski postupak za određenu robu nije sproveden, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu:

1) u kome je roba bila stavljena u određeni carinski postupak ili

2) u kome je u okviru carinskog postupka roba unijeta u carinsko područje.

Ako carinarnica, na osnovu raspoloživih informacija, zaključi da je carinski dug već bio nastao dok se roba nalazila u nekom drugom mjestu, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu u kome se roba nalazila u najranijem trenutku u kome se može dokazati postojanje carinskog duga.

Član 217

Ako je, prema uslovima iz ugovora koji je Crna Gora sklopila sa drugom zemljom, za određenu robu predviđeno odobravanje povlašćene carine u onim slučajevima kad je ta roba dobijena u postupku aktivnog oplemenjivanja, nastaje carinski dug za svu stranu robu koja je u postupku oplemenjivanja upotrijebljena i utrošena za dobijeni proizvod ovjeravanjem isprave kojom dobijeni proizvod stiče pravo na povlašćenu carinu u drugoj zemlji.

Carinski dug iz stava 1 ovog člana nastaje momentom prihvatanja izvozne carinske deklaracije za tu robu.

Carinski dužnik je podnosilac deklaracije, a u slučaju indirektnog zastupanja, carinskim dužnikom se smatra lice za čiji je račun izvozna carinska deklaracija podnijeta.

Carinski iznos koji odgovara tom carinskom dugu određuje se na isti način kao da se radi o carinskom dugu koji bi nastao da je podnijeta carinska deklaracija za stavljanje takve robe, porijeklom iz treće zemlje, u slobodan promet nakon okončanja postupka unutrašnje proizvodnje.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

GLAVA 3

NAPLATA CARINSKOG DUGA

1. Knjiženje

Član 218

Svaki iznos uvozne carine proizašle iz carinskog duga (u daljem tekstu: iznos carine), carinarnica mora odmah, čim dobije potrebne podatke, obračunati i proknjižiti.

Odredba stava 1 ovog člana neće se primijeniti:

1) ako je privremeno uvedena antidampinška mjera ili kompenzaciona naknada;

2) kad je zakonom određeni iznos uvozne carine veći od iznosa utvrđenog na osnovu obavezujuće informacije.

Carinarnica može otpisati dug u slučajevima iz člana 222 stava 3 ovog zakona, ako nije mogla obavijestiti dužnika o iznosu duga do isteka propisanih rokova.

Ministarstvo finansija bliže propisuje način i postupak knjiženja.

Vlada može propisati visinu iznosa carine koja se neće naknadno knjižiti.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

čl. 2. Zakona - 66/2006-3.

Član 219

Ako je carinski dug nastao prihvatanjem carinske deklaracije za neki drugi carinski postupak koji se ne odnosi na privremeni uvoz uz djelimično oslobođenje od plaćanja dažbine ili neke druge isprave sa istim pravnim dejstvom, iznos takvog carinskog duga se unosi u računovodstvenu evidenciju čim se završi obračun iznosa carinskog duga.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, kada carinski dug nastane prihvatanjem komercijalne ili službene isprave ili unošenjem robe u računovodstvenu evidenciju imaoca odobrenja u smislu pojednostavljenog postupka iz člana 84 stav 1 tač. 2) ili 3) ovog zakona, ukupan iznos dažbina koji se odnosi na svu robu puštenu jednom istom licu u vremenskom periodu koji utvrđuje carinski organ, a koji ne prelazi 31 dan, obračunava se odjednom.

+ Vidi:

čl. 26. Zakona - 21/2008-13.

Član 220

Rokovi za knjiženje propisani u članu 219 ovog zakona mogu se produžiti najviše za 14 dana, ako posebni razlozi onemogućavaju carinarnicu da knjiženje sprovede u propisanom roku.

Član 221

Kada iznos davanja proizašlih iz carinskog duga nije proknjižen u skladu sa odredbama čl. 219 i 220 ovog zakona ili je proknjižen u nižem iznosu od onog koji se potražuje, iznos davanja ili njegov preostali dio proknjižiće se u roku od dva dana od dana kada carinarnica to utvrdi, izračuna stvarni dug i utvrdi dužnika (naknadno knjiženje).

Rokovi utvrđeni u skladu sa stavom 1 ovog člana mogu se produžiti u skladu sa članom 220 ovog zakona.

Osim slučajeva iz člana 218 st. 2, 3 i 5 ovog zakona, naknadno knjiženje neće se sprovesti, ako je odluka o tome da se dug ne proknjiži ili da se proknjiži u iznosu manjem od onog koji se stvarno potražuje donijeta na osnovu akata koji su naknadno poništeni.

Član 222

Nakon što se iznos carinskog duga proknjiži, dužnik se na odgovarajući način obavještava o iznosu davanja.

Ako je iznos davanja koji treba platiti naveden u carinskoj deklaraciji, carinarnica neće posebno obavještavati dužnika, već će se smatrati da je dug saopšten dužniku ako je carinarnica pustila robu deklarantu, osim u slučajevima iz člana 219 stav 2 ovog zakona.

Ako iznos naveden u carinskoj deklaraciji nije isti kao iznos koji je obračunala carinarnica, carinarnica će na odgovarajući način obavijestiti dužnika o iznosu davanja.

Obavještavanje dužnika o dugu neće se sprovoditi nakon isteka roka od tri godine od dana kad je dug nastao.

Ako zbog kažnjivog djela dužnika carinarnica ne može utvrditi iznos duga, dužnik može o dugu biti obaviješten i nakon isteka roka od tri godine ako to propisi dozvoljavaju.

2. Rokovi i postupci za plaćanje carinskog duga

Član 223

Iznos davanja o kome je dužnik obaviješten u skladu s članom 222 ovog zakona mora se platiti u roku od osam dana od dana prijema obavještenja, a u slučaju knjiženja duga odjednom, u roku od 10 dana od dana isteka odobrenog roka.

Produženje roka će se dozvoliti po službenoj dužnosti, ako je dužnik sa zakašnjenjem obaviješten o dugu i iz tog razloga nije mogao izvršiti plaćanje u propisanom roku.

Vlada propisuje bliže uslove pod kojima se može obustaviti naplata duga, ako je podnijet zahtjev za oslobođenje od plaćanja u skladu sa čl. 229 do 231 ovog zakona ili ako je roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s članom 227 tačka 3) alineja 2 ili tačka 4) ovog zakona.

Član 223 a

Carinski organ može, na zahtjev zainteresovanog lica, za robu koja je prijavljena za neki carinski postupak kojim je predviđena obaveza plaćanja carinske dažbine, odobriti odloženo plaćanje te dažbine pod uslovima utvrđenim čl. 223 b i 223 c ovog zakona.

+ Vidi:

čl. 27. Zakona - 21/2008-13.

Član 223 b

Carinski organ prilikom odlučivanja o zahtjevu za odloženo plaćanje iznosa dažbine provjerava da li dužnik ispunjava sljedeće uslove:

- da je pouzdan i finansijski stabilan,
- da uredno ispunjava carinske obaveze,
- da vodi računovodstvenu evidenciju koja garantuje nesmetanu kontrolu;
- da nije počinio carinski i poreski prekršaj u poslednje tri godine.

Odobrenje za odloženo plaćanje dažbina može se dati pod uslovom da se od strane podnosioca zahtjeva pruži obezbjeđenje u skladu sa članom 193 ovog zakona.

+ Vidi:

čl. 27. Zakona - 21/2008-13.

Član 223 c

Plaćanje dažbina se može odložiti na period do 30 dana. Rok se određuje na sledeći način:

a) ako je plaćanje odloženo u skladu sa članom 219 stav 1 ovog zakona, rok se računa od prvog narednog dana od dana obračuna dažbina od strane carinskog organa,

b) ako je plaćanje odloženo u skladu sa članom 219 stav 2 ovog zakona, rok se računa do:

- dvadeset trećeg dana od datuma isteka roka za podnošenje deklaracije, ako je rok za podnošenje dodatne deklaracije kalendarska nedjelja;
- šesnaestog dana u mjesecu koji je uslijedio nakon mjeseca u kojem je odobren pojednostavljeni postupak, ako je rok za podnošenje deklaracije kalendarski mjesec.

Carinski dužnik kome je odobreno odloženo plaćanje može platiti cjelokupan iznos dažbine ili dio iznosa prije isteka roka za koji je odobreno odlaganje.

+ Vidi:

čl. 27. Zakona - 21/2008-13.

Član 224

Plaćanje može biti obavljeno gotovinski, u valuti koja je zvanično sredstvo plaćanja ili na drugi način, u skladu sa propisima.

Član 225

Iznos carinskog duga može, umjesto dužnika, platiti treće lice, pod uslovima i na način koji propiše Ministarstvo finansija.

+ Vidi:

čl. 9. Zakona - 29/2005-14.

Član 226

Ako iznos carinskog duga nije plaćen u roku:

1) carinarnica će preduzeti sve zakonom propisane mogućnosti, uključujući i prinudno izvršenje;

2) biće obračunata zatezna kamata na iznos duga u skladu sa zakonom kojim je uređen poreski postupak;

Carinarnica može odustati od zahtjeva za naplatu zatezne kamate iz stava 1 tačka 2) ovog člana:

1) ukoliko bi takav zahtjev, zbog situacije u kojoj se nalazi dužnik, mogao da izazove ozbiljne ekonomske ili socijalne probleme;

2) ako se dugovani iznos carine plati u roku od pet dana od dana isteka roka koji je određen za plaćanje.

Prinudna naplata carinskog duga vrši se na osnovu izvršnog rješenja carinarnice.

Rješenje iz stava 3 ovog člana dostavlja se Centralnoj banci Crne Gore, a koje se izvršava na način propisan zakonom kojim je uređen izvršni postupak.

Vlada može propisati visinu iznosa carine i kamata za koju se neće vršiti prinudna naplata.

+ Vidi:

čl. 13. Zakona - 29/2005-14.

GLAVA 4

GAŠENJE CARINSKOG DUGA

Član 227

Carinski dug će se ugasiti:

1) plaćanjem iznosa carinskog duga;

2) otpisom iznosa carinskog duga;

3) ako je za robu deklarisanu u carinski postupak za koji nastaje obaveza plaćanja carine:

- carinska deklaracija poništena,

- roba prije puštanja ili zadržavanja, istovremeno ili naknadno i oduzeta, uništena po nalogu carinarnice, uništena ili ustupljena u korist države prema članu 182 ovog zakona ili uništena ili nepovratno izgubljena kao posljedica vrste robe ili nepredvidivih okolnosti ili više sile;

4) ako je roba za koju je carinski dug nastao prema članu 202 ovog zakona zadržana zbog nezakonitog unošenja i istovremeno ili naknadno oduzeta.

Carinski dug će se otpisati u skladu sa propisima koji se odnose na zastarjelost potraživanja ili nemogućnosti plaćanja duga u slučajevima pravno utvrđene nesolventnosti dužnika.

U slučaju da je roba zaplijenjena ili oduzeta, smatraće se da carinski dug nije otpisan ukoliko je carinski dug osnov za utvrđivanje prekršajne ili krivične odgovornosti.

Carinski dug koji nastane prema članu 217 ovog zakona biće otpisan kada se ponište sve radnje i postupci učinjeni radi sticanja prava na povlašćenu carinu, kako je to propisano u članu 217 ovog zakona.

Član 227 a

Pravo na naplatu duga zastarijeva u roku od tri godine, računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.

Zastarijevanje se prekida svakom službenom radnjom carinskog organa usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu duga, sa kojom je dužnik upoznat, kao i svakom radnjom preduzetom radi utvrđivanja prekršajne odgovornosti.

Nakon preduzimanja radnji iz stava 2 ovog člana, zastarjelost počinje ponovo teći.

Pravo na naplatu duga u svakom slučaju zastarijeva nakon isteka šest godina, računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.

+ Vidi:

čl. 27. Zakona - 66/2006-3.

GLAVA 5

POVRAĆAJ I OTPIS CARINSKOG DUGA

Član 228

Povraćaj uvoznog carinskog duga se vrši do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije trebalo platiti ili ako je uknjižen suprotno odredbi člana 221 stavu 2 ovog zakona.

Uvozni carinski dug će se otpisati, ako se utvrdi da je nezakonito uknjižen ili da je uknjižen suprotno odredbi člana 221 stava 2 ovog zakona.

Povraćaj ili otpis se neće odobriti kad su činjenice koje su dovele do plaćanja ili knjiženja iznosa, koji nije na zakonu zasnovan, rezultat namjernog postupanja određenog lica.

Uvozni carinski dug će biti vraćen ili otpisan nakon podnošenja zahtjeva carinarnici, u roku od tri godine od dana kad je dužnik obaviješten o iznosu duga.

Rok iz stava 4 ovog člana će se produžiti, ako lice pruži dokaze da je bilo spriječeno da podnese zahtjev u propisanom roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

Carinarnica će vratiti ili otpisati carinski dug po službenoj dužnosti, ako u roku od tri godine od dana kad je dužnik obaviješten o iznosu duga, utvrdi nepravilnosti iz stava 1 ovog člana.

+ Vidi:

čl. 28. i 29. Zakona - 66/2006-3.

Član 229

Iznos uvoznog carinskog duga će se vratiti, ako je carinska deklaracija poništena, a carina plaćena.

Povraćaj će biti odobren na zahtjev lica u roku koji je propisan za podnošenje zahtjeva za poništenje carinske deklaracije u skladu sa članom 74 ovog zakona.

+ Vidi:

čl. 28. Zakona - 66/2006-3.

Član 230

Uvozni carinski dug će biti vraćen ili otpisan u iznosu u kome je knjižen za robu koja je stavljena u odgovarajući carinski postupak, ako uvoznik dokaže da je vratio robu zbog toga što je u trenutku prihvatanja carinske deklaracije imala nedostatke ili nije odgovarala uslovima utvrđenim ugovorom na osnovu kojeg je roba uvezena.

Povraćaj ili otpis uvoznog carinskog duga odobriće se pod uslovom:

1) da roba nije bila upotrebljavana, osim radnji nužnih da bi se utvrdili nedostaci i da roba ne odgovara uslovima iz ugovora;

2) da je roba izvezena iz carinskog područja.

Na zahtjev stranke, carinarnica će dopustiti da roba bude uništena ili da radi ponovnog izvoza bude stavljena u postupak tranzita, postupak skladištenja, u slobodnu zonu ili slobodno skladište umjesto da bude izvezena.

Radi stavljanja robe u jedan od navedenih carinskih postupaka ili upotreba, smatraće se da roba ima status strane robe.

Uvozni carinski dug neće se vratiti ili otpisati za robu koja je prije nego što je stavljena u slobodni promet bila privremeno uvezena radi ispitivanja, osim ako se ne utvrdi da takvim ispitivanjem nije bilo moguće ustanoviti činjenicu da roba ima nedostatke ili da ne odgovara uslovima iz ugovora.

Uvozni dug će biti vraćen ili otpisan iz razloga navedenih u stavu 1 ovog člana, ako stranka podnese zahtjev carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je o iznosu toga duga obaviješten dužnik.

Carinarnica može produžiti rok iz izuzetno opravdanih i blagovremeno navedenih razloga.

Član 231

Vlada može propisati i druge slučajeve povrata ili otpisa uvoznog duga, osim navedenih u čl. 228, 229 i 230 ovog zakona, koji se ne mogu pripisati prevarnim namjerama ili gruboj nemarnosti carinskog dužnika ili drugih učesnika u odgovarajućem carinskom postupku i utvrditi bliže uslove i postupak za ostvarivanje prava na povraćaj ili otpis carine.

Povraćaj ili otpis carinskog duga iz razloga navedenih u stavu 1 ovog člana odobriće se na zahtjev podnosioca deklaracije podnijetog carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je dužnik obaviješten o dugu.

+ Vidi:

čl. 28. Zakona - 66/2006-3.

Član 232

Vlada će odrediti iznos carinskog duga za koji se neće odobravati otpis ili povraćaj duga.

Član 233

Ako carinarnica izvrši povraćaj iznosa uvozne carine, uključujući i iznos kamate, odnosno zatezne kamate, koji je zaračunat prilikom plaćanja tih dažbina, nije dužna da plati i kamatu.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, kamata će se platiti kada:

1) odluka kojom je odobren zahtjev za povraćaj nije izvršena u roku od tri mjeseca od dana usvajanja;

2) to predviđaju nacionalni propisi.

Iznos te kamate obračunava se na takav način da se dobije iznos koji je jednak iznosu koji bi se obračunao, u istu svrhu, na nacionalnom monetarnom ili finansijskom tržištu.

+ Vidi:
čl. 2. Zakona - 66/2006-3.

Član 234

Ako je carinski dug nezakonito ili greškom otpisan ili vraćen, dužnik je obavezan platiti prvobitno utvrđeni dug.

U slučaju iz stava 1 ovog člana, dužnik je obavezan, ukoliko je plaćena neka od kamata iz člana 233 ovog zakona, da je vrati.

Na iznos duga iz stava 1 ovog člana obračunaće se i naplatiti kamata u skladu sa propisima o zateznoj kamati.

DIO VIII

KAZNENE ODREDBE

- podnaslovi brisani -

+ Vidi:
čl. 28. Zakona - 21/2008-13.

Član 235
- brisan -

+ Vidi:
čl. 28. Zakona - 21/2008-13.

Član 236
- brisan -

+ Vidi:
čl. 28. Zakona - 21/2008-13.

Član 237
- brisan -

+ Vidi:
čl. 28. Zakona - 21/2008-13.

GLAVA 2

CARINSKI PREKRŠAJI

1. - Podnaslov brisan -

+ Vidi:
čl. 14. Zakona - 29/2005-14.

Članovi 238 i 239
- brisani -

+ Vidi:
čl. 14. Zakona - 29/2005-14.

2. - Podnaslov brisan -

+ Vidi:
čl. 14. Zakona - 29/2005-14.

Član 240

Novčanom kaznom od stostrukog do tristostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice ili preduzetnik, ako:

1) ne prijavi graničnoj carinarnici, odnosno drugoj nadležnoj carinarnici svu robu koja se unosi u carinsko područje ili iznosi iz carinskog područja (član 47 stav 1);

2) ne podnese carinarnici manifest za svu robu koja se prevozi kao teret tim brodom ili vazduhoplovom, odmah po dolasku i prije istovara robe, odnosno prije odlaska (član 47 st. 2 i 3);

3) ne potvrdi da manifest pruža kompletne, istinite i tačne podatke o svoj robi koja se prevozi tim brodom ili vazduhoplovom (član 47 stav 5);

4) unese robu iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u drugi dio carinskog područja suprotno odredbama ovog zakona (član 177 stav 2).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od desetostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom od desetostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Lica iz st. 1, 2 i 3 ovog člana kazniće se i za pokušaj prekršaja iz stava 1 ovog člana.

Za prekršaj iz stava 1 tačka 1 ovog člana ovlašćeni carinski službenik kazniće na licu mjesta fizičko lice novčanom kaznom u trostrukom iznosu minimalne zarade u Crnoj Gori, pod uslovom da vrijednost robe koja je predmet prekršaja ne prelazi iznos od 1.000 ˆ .

+ Vidi:

čl. 29. Zakona - 21/2008-13.

Član 241

Novčanom kaznom od pedesetostrukog do tristostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice ili preduzetnik, ako:

1) ne preveze, bez odlaganja, robu unijetu u carinsko područje putem i na način koji odredi carinarnica do naznačene carinarnice, drugog mjesta koje odredi ili odobri carinarnica i u slobodnu zonu (član 47 stav 6);

2) ne obavijesti odmah nadležnu carinarnicu da, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, obaveze iz člana 47 stav 6 ovog zakona ne može sprovesti ili ne obavijesti odmah najbližu carinarnicu o mjestu gdje je roba smještena (član 48 st. 1 i 2);

3) ne obavijesti odmah nadležnu carinarnicu da, zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile, kada su primorani da se zaustave ili privremeno zadrže na carinskom području, nije moguće ispuniti obavezu iz člana 47 st. 2 i 3 ovog zakona (član 49 stav 1);

4) ne podnese carinarnici jedinstvenu carinsku ispravu za prijavljivanje robe prilikom unosa robe u carinsko područje ili u produženom roku za podnošenje prijave (član 53);

5) istovari ili pretovari robu iz prevoznog sredstva bez odobrenja carinarnice ili na mjestu koje za to nije određeno ili odobreno (član 56 stav 1);

6) ne obavijesti odmah carinarnicu o istovaru robe ili dijela robe u slučaju neposredne opasnosti (član 56 stav 2);

7) premješta robu s mjesta na koje je prvobitno smještena bez odobrenja carinarnice (član 57);

8) smjesti robu u privremenom smještaju na mjestima i pod uslovima suprotno onima koje je odobrila carinarnica (član 61 stav 1);

9) preduzima radnje kojima se mijenja izgled ili tehničke karakteristike robe koja je u privremenom smještaju (član 62);

10) ne podnese nadležnoj carinarnici odgovarajuću carinsku deklaraciju za svu robu nad kojom treba da se sprovede carinski postupak (član 68 stav 1 i član 69 stav 1);

11) podnese carinsku deklaraciju u pisanoj formi koja nije potpisana ili ne sadrži sve podatke neophodne za primjenu propisa kojima je regulisan carinski postupak za koji se roba prijavljuje (član 70 stav 1 i član 85 stav 1);

12) ukloni ili uništi carinsko obilježje sa robe ili prevoznih sredstava bez odobrenja carinarnice (član 80 stav 2);

13) ne obavijesti odmah carinarnicu o svim činjenicama koje nastanu nakon donošenja odobrenja za carinski postupak sa ekonomskim ili odloženim dejstvom, a koje mogu uticati na njegovu dalju primjenu ili sadržaj (član 95 stav 2);

14) postupi suprotno odredbama člana 102 stav 1 tačka 1 i stav 2 ovog zakona;

15) ne poštuje obaveze i uslove koje je preuzeo kao držalac carinskog skladišta, odnosno korisnik carinskog skladišta (čl. 108 i 109);

16) privremeno iznese iz carinskog skladišta robu bez odobrenja carinarnice (član 116 st. 1 i 2);

17) premjesti robu nad kojom je sproveden postupak carinskog skladištenja, iz jednog carinskog skladišta u drugo bez odobrenja carinarnice (član 117).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od desetostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom od desetostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

+ Vidi:
čl. 30. Zakona - 21/2008-13.

Član 242

Novčanom kaznom od pedesetostrukog do dvjestostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice ili preduzetnik, ako:

1) ne podnese odgovarajuću dopunsku deklaraciju ili je ne podnese u propisanom roku (član 84 stav 3);

2) ne vodi evidenciju o robi koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja na način koji odobri carinarnica ili ne upiše tu robu u evidenciju čim se unese u carinsko skladište (član 112 st. 1 i 2);

3) vrši ili organizuje aktivno oplemenjavanje robe bez odobrenja carinarnice (član 121 stav 1);

4) ne izveze ili ponovo ne izveze dobijene proizvode u roku koji odredi carinarnica ili propusti rok u kome se mora zahtijevati drugi carinski dozvoljen postupak ili upotreba (član 122 stav 1);

5) vrši ili organizuje preradu robe bez odobrenja za preradu pod carinskim nadzorom (član 135);

6) organizuje pasivno oplemenjavanje robe bez odobrenja carinarnice (član 150 stav 1);

7) uveze proizvode za zamjenu prije privremenog izvoza robe (prethodni uvoz) bez odobrenja carinarnice ili u slučaju prethodnog uvoza robu privremeno ne izveze u propisanom roku (član 157 stav 4 i član 160 stav 1);

8) prodaje robu putnicima koji ne ispunjavaju uslove za kupovinu te robe u slobodnim carinskim prodavnicama (član 181a stav 2);

9) postupi sa robom suprotno odredbi člana 184 stav 3 ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od petostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom od petostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

+ Vidi:
čl. 31. Zakona - 21/2008-13.

Član 243
- brisan -

+ Vidi:
čl. 32. Zakona - 21/2008-13.

Član 244
- brisan -

+ Vidi:
čl. 15. Zakona - 29/2005-14.
čl. 32. Zakona - 21/2008-13.

Član 245 -248
- brisani -

+ Vidi:
čl. 32. Zakona - 21/2008-13.

Član 249
- brisan -

+ Sudska praksa

+ Vidi:
čl. 32. Zakona - 21/2008-13.

Član 250 -266
- brisani -

+ Vidi:
čl. 32. Zakona - 21/2008-13.

Član 267
- brisan -

+ Vidi:
čl. 30. Zakona - 66/2006-3.
čl. 32. Zakona - 21/2008-13.

Član 268 - 272
- brisani -

+ Vidi:
čl. 32. Zakona - 21/2008-13.

Član 273

U smislu ovog zakona, predmet carinskog prekršaja je roba sa kojom je učinjen prekršaj, prevozna i druga sredstva kojima je roba prenijeta ili u kojima je bila sakrivena.

Kada je osnov za utvrđivanje visine kazne vrijednost predmeta prekršaja, odnosno iznos uskraćene carine, vrijednost se utvrđuje na osnovu odredbi ovog zakona.

Pod robom iz stava 1 ovog člana smatra se samo roba koja je predmet prekršaja.

Član 273 a

Pravno lice, odgovorno lice u pravnom licu, preduzetnik ili fizičko lice kod kojeg se zatekne u posjedu roba, odnosno koje kupi, proda, preda drugom, primi na poklon, prikrije, primi na čuvanje ili na prevoz, ili primi po bilo kom drugom osnovu robu za koju zna ili je prema okolnosti slučaja moglo znati da je riječ o robi koja je predmet prekršaja iz čl. 240, 241 i 242 ovog zakona, kazniće se, kao da je samo učinilo prekršaj, istom kaznom koja je propisana za učinioca prekršaja.

+ Vidi:
čl. 33. Zakona - 21/2008-13.

3. Zaštitne mjere

Član 274

Za prekršaj iz člana 240 i člana 241 stav 1 tač. 2 i 7 ovog zakona, uz kaznu, izreći će se i zaštitna mjera oduzimanja predmeta.

Za prekršaj iz člana 241 stav 1 tačka 12 ovog zakona, uz kaznu, može se izreći i zaštitna mjera oduzimanja predmeta.

Predmet carinskog prekršaja, za koji je propisana zaštitna mjera iz stava 1 ovog člana, privremeno će se oduzeti i staviti pod carinski nadzor do okončanja prekršajnog postupka.

Predmet carinskog prekršaja, za koji nije propisana zaštitna mjera oduzimanja predmeta, a koji nije ocarinjen, zadržaće se do okončanja carinskog postupka.

Carinarnica može privremeno oduzetu lako kvarljivu robu odmah prodati, ako ne postoji mogućnost da se odluka o prekršaju donese u roku od 24 časa

+ Vidi:

čl. 34. Zakona - 21/2008-13.

Član 275

Prevozna, prenosna ili druga sredstva, kojima je roba koja je predmet prekršaja iz člana 240 ovog zakona bila prenijeta ili sakrivena, oduzeće se, ako vrijednost te robe prelazi jednu trećinu vrijednosti prevoznog, prenosnog ili drugog sredstva utvrđene po odredbama ovog zakona.

Prevozna, prenosna ili druga sredstva iz stava 1 ovog člana, u koje je ugrađen poseban prostor za skrivanje robe, a koji je korišćen za prevoz robe koja je predmet prekršaja, oduzeće se bez obzira na vrijednost robe.

+ Vidi:

čl. 35. Zakona - 21/2008-13.

Član 276

Vlasnik robe stavljene pod carinski nadzor, u smislu čl. 275 ovog zakona, ima pravo na naknadu štete na teret budžeta Crne Gore, ako se u sprovedenom prekršajnom postupku utvrdi da nije postojao carinski prekršaj.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 277

- brisan -

+ Vidi:

čl. 16. Zakona - 29/2005-14.

Član 278

Licu koje je izvršilo prekršaj za koji je propisana mjera oduzimanja predmeta prekršaja, carinarnica može, u opravdanim slučajevima, a na njegov zahtjev, vratiti predmet prekršaja, pod uslovom da plati vrijednost predmeta prekršaja, carinu i druge dažbine.

Član 279

Carinarnica koja je vodila prekršajni postupak u prvom stepenu može dozvoliti da se kazna i vrijednost robe plate u ratama sa rokom otplate koji nije duži od 12 mjeseci.

4. Prekršajni postupak

Član 280

Prekršajni postupak u prvom stepenu vodi i odluku o prekršaju donosi Komisija za prekršaje carinarnice (u daljem tekstu: Komisija), sastavljena od predsjednika i dva člana. Predsjednik i članovi Komisije mogu imati zamjenike.

Komisija može ovlastiti pojedinog svog člana da preduzima pojedine radnje u prekršajnom postupku.

Predsjednika i članove Komisije kao i njihove zamjenike određuje, iz reda carinskih službenika, direktor.

Član 281

Ukoliko je prekršajni postupak pokrenut protiv lica čije je boravište van sjedišta carinarnice, a ispunjeni su svi uslovi za vođenje postupka i donošenje odluke, prekršajni postupak se smatra hitnim i odluka se mora donijeti u roku od 48 sati od trenutka pokretanja prekršajnog postupka.

Član 282

Zahtjev za pokretanje prekršajnog postupka podnose carinski i drugi državni organi.

O počinjenim prekršajima sastavlja se zapisnik u pisanoj formi.

Zapisnik u pisanoj formi se mora podnijeti i zavesti kod nadležne carinarnice i mora biti potpisan od strane carinskog službenika.

Odredbe ovog člana se primjenjuju, ukoliko je neki drugi zakon prekršen, ako takav zapisnik u pisanoj formi traži carinarnica.

Carinska služba, u cilju sprečavanja, utvrđivanja i suzbijanja kršenja carinskih propisa, može vršiti sve neophodne kontrole nad preduzećima, njihovim skladištima i drugim mjestima njihovog poslovanja, kao i nad svim kancelarijama gdje se možda čuvaju njihove poslovne knjige i računi.

+ Vidi:

čl. 17. Zakona - 29/2005-14.

čl. 36. Zakona - 21/2008-13.

Član 283

Zapisnik iz člana 282 stav 3 ovog zakona sadrži:

1) mjesto, datum i vrijeme kada je prekršaj utvrđen;

2) imena lica koja potpisuju zapisnik i organa koji ona predstavljaju;

3) informacije koje se odnose na identifikaciju jednog ili više lica koja su počinila carinski prekršaj;

4) prekršaj koji je počinjen;

5) način na koji je prekršaj počinjen;

6) identifikaciju prevoznog sredstva;

7) količinu, kvalitet, vrijednost, porijeklo i vrstu robe;

8) opis i identifikacione oznake robe koju treba zadržati;

9) potpis carinskih službenika i, u slučajevima kada je to moguće, potpis počinioca prekršaja.

Carinarnica mora odmah obavijestiti lice ili lica odgovorna za prekršaj o pokretanju prekršajnog postupka.

Kad god je to moguće, ispitivanje počinilaca i svjedoka prekršaja treba odmah obaviti. U suprotnom, carinski organ će pozvati počinioce i svjedoke prekršaja da, naznačenog datuma i u naznačeno vrijeme, lično dođu na ispitivanje u nadležnu carinarnicu, ili predaju izjavu. Ovo se mora realizovati u roku od 10 dana od dana kada su oni o tome obaviješteni. Svjedocima se smatraju svi oni koji nešto znaju o prekršaju, kao i carinski službenici koji su utvrdili carinski prekršaj i potpisali odgovarajući zapisnik.

Ukoliko se počinilac ili svjedoci prekršaja ispitaju lično, saslušanje će obaviti i zapisnik sastaviti ovlašćeni carinski službenik.

Zapisnik sa saslušanja ili bilo kakvo dato svjedočenje ili izjava moraju biti potpisani od strane počinilaca prekršaja, svjedoka ukoliko su prisutni i carinskih službenika koji su obavili saslušanje.

Ukoliko je neki od počinilaca prekršaja strani državljanin, razgovor će se voditi u prisustvu prevodioca.

Član 284

Komisija, nakon sprovedenog postupka i kompletiranja dokumentacije, donosi odluku koja može biti usmena ili u pisanom obliku (rješenje).

Kompletna dokumentacija obuhvata:

1) zavedeni zapisnik o utvrđivanju prekršaja, kao što je i propisano članom 283 ovog zakona;

2) odgovarajuća dokumenta;

3) izjave i svjedočenja počinilaca i svjedoka prekršaja;

4) zapisnik o saslušanju;

5) zapisnik o vijećanju.

Član 285

Odluka o prekršaju donijeće se u roku od pet dana od dana kada su se stekli uslovi za donošenje.

Član 286

Okrivljeno lice može izjaviti žalbu na odluku Komisije, u roku od osam dana od dana prijema odluke, odnosno njenog usmenog saopštavanja.

+ Vidi:

Odluku US RCG, U. br. 105/02 - 31/2003-4.

čl. 18. Zakona - 29/2005-14.

Član 287
- brisan -

+ Vidi:
čl. 19. Zakona - 29/2005-14.

Član 288

Prekršajni postupak po carinskim prekršajima ne može se pokrenuti, ako protekne tri godine od dana kada je prekršaj izvršen.

Zastarijevanje prekršajnog postupka ne teče za vrijeme za koje se postupak ne može voditi po propisima.

Zastarijevanje se prekida svakom procesnom radnjom nadležnog organa.

Sa svakim prekidom zastarijevanje počinje ponovo da teče.

Zastarjelost carinskog prekršaja nastaje u svakom slučaju po proteku roka od šest godina od dana izvršenja prekršaja.

Član 289

Komisija carinarnice će rješenjem prekinuti postupak, ako:

1) se ne zna boravište okrivljenog, ako je okrivljeni u bjekstvu ili se nalazi u inostranstvu na neodređeno vrijeme ili je zbog neke druge okolnosti nedostupan držanim organima;

2) je kod okrivljenog nastupilo privremeno duševno oboljenje ili privremena duševna poremećenost.

Prekinuti postupak nastavlja se kad prestanu smetnje koje su ga izazvale.

Rješenjem o prekidu postupka odlučiće se i o sudbini predmeta prekršaja.

Član 290

Na prekršajni postupak primjenjuju se odredbe Zakona o prekršajima, ukoliko ovim zakonom nije drugačije propisano.

+ Sudska praksa

DIO IX

NAKNADA ZA USLUGE CARINSKOG ORGANA

+ Vidi:
čl. 20. Zakona - 29/2005-14.

Član 291

Carinski organ za pružene usluge u carinskom postupku će naplatiti naknadu čija visina odgovara izvršenoj usluzi.

Iznos naknade iz stava 1 ovog člana ne može biti veći od stvarnih troškova carinskog organa za usluge pružene u carinskom postupku i ne može predstavljati posrednu zaštitu domaćih proizvoda ili posredno oporezivanje uvoza ili izvoza.

Vrstu, visinu i način plaćanja naknade iz stava 1 ovog člana, propisuje Vlada.

+ Vidi:
čl. 21. Zakona - 29/2005-14.

DIO X

PRODAJA ROBE I RASPORED PRIHODA

Član 292

Robe koje su u skladu sa ovim zakonom oduzete, odnosno robe za koje je po odredbama ovog zakona propisano izlaganje javnoj prodaji, prodaće se.

Carinarnice mogu odmah prodati lako kvarljivu robu i životinje zadržane u skladu sa članom 275 ovog zakona.

Član 293

Carinarnica prodaje oduzetu robu izlaganjem javnoj prodaji, pri čemu postupa u skladu sa propisima.

Vlada može ustupiti bez naknade oduzetu robu od istorijske, arheološke, etnografske, kulturne, umjetničke, naučne vrijednosti i robu namijenjenu za humanitarne svrhe, državnim organima, ustanovama kulture koje su odgovorne za zaštitu kulturnih dobara u Crnoj Gori, humanitarnim organizacijama i drugim korisnicima humanitarne pomoći.

Ako se radi o robi koja se ne može prodati, odnosno upotrijebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitopatoloških, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih ovim zakonom, ta roba se uništava pod carinskom kontrolom i nadzorom, u skladu sa odgovarajućim propisima.

Troškove uništenja snosiće vlasnik ili uvoznik robe u vrijeme oduzimanja, a ukoliko su oni nepoznati ili nedostupni, troškove uništenja će snositi carinarnica.

+ Vidi:
čl. 1. Zakona - 21/2008-13.

Član 294

- brisan -

+ Vidi:
čl. 22. Zakona - 29/2005-14.

DIO XI

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 295

Vlada je ovlašćena za donošenje svih podzakonskih akata za primjenu i sprovođenje ovog zakona.

Ministarstvo finansija i carinska služba su odgovorni i ovlašćeni za predlaganje i podnošenje svih takvih podzakonskih akata Vladi.

Ministarstvo finansija i carinska služba su odgovorni za to da su svi podzakonski akti koje podnesu Vladu u skladu sa ovim zakonom, zahtjevima Svjetske trgovačke organizacije i Svjetske carinske organizacije.

Član 295a

Do uspostavljanja zajedničkog tržišta, Vlada može propisati poseban postupak sa robom i putnicima, mjesto ulaza i izlaza robe preko granice između država članica državne zajednice Srbija i Crna Gora, a za robu porijeklom iz Republike Srbije oslobođenje od plaćanja carine.

+ Vidi:
čl. 4. Zakona - 21/2003-1.

Član 296

Prava iz rješenja u vezi s oslobođenjem od plaćanja carine ili drugih carinskih povlastica koje su donijeli nadležni organi, a nijesu u cjelini iskorišćeni ili su djelimično iskorišćeni do dana početka primjene ovog zakona mogu se iskoristiti u rokovima utvrđenim u tim aktima.

Ako je, prema propisima koji danom početka primjene ovog zakona prestaju da važe, za robu uvezenu uz carinsko oslobođenje za određeni period bila predviđena zabrana otuđenja, davanja drugome na upotrebu ili upotreba robe u druge svrhe, a ne u one zbog kojih je carinsko oslobođenje odobreno, odgovarajuće odredbe tih propisa koje se odnose na period zabrane raspolaganja primjenjuju se i nakon početka primjene ovog zakona pa do isteka tim propisima utvrđenog roka zabrane otuđenja, davanja na upotrebu ili upotrebu robe u druge svrhe.

Član 297

Carinski postupci koji su započeti prije dana početka primjene ovog zakona okončaće se po propisima koji su važili do dana početka primjene ovog zakona.

Član 298

Svi prekršajni postupci koji su započeti prije početka primjene ovog zakona okončaće se po odredbama ovog zakona, ako je to povoljnije za učinioca prekršaja.

Svi prekršajni postupci koji su započeti prije početka primjene ovog zakona za djela koja nijesu kao prekršaj propisana ovim zakonom obustaviće se.

Član 299

Za robu koja je bila privremeno uvezena prije početka primjene ovog zakona i za koju postoji obaveza plaćanja carine u skladu sa propisima koji su važili do dana početka primjene ovog zakona, carina će se obračunati i platiti prema tim propisima.

Član 300

Željezničko carinski magacini, carinska skladišta i carinska smjestišta otvorena prema propisima koji danom početka primjene ovog zakona prestaju da važe mogu nastaviti poslovanje kao carinska skladišta prema odredbama ovog zakona, pod uslovom da vlasnik skladišta u roku od tri mjeseca od dana početka primjene ovog zakona dobije rješenje o osnivanju i poslovanju carinskog skladišta prema ovom zakonu i uskladi svoje poslovanje sa odredbama ovog zakona.

Zahtjev za otvaranje carinskog skladišta u skladu sa ovim zakonom može se podnijeti i prije dana početka primjene ovog zakona, s tim da se rješenje primjenjuje od dana početka primjene ovog zakona.

Ako vlasnici prostora iz stava 1 ovog člana ne podnesu zahtjev za otvaranje carinskog skladišta u skladu sa ovim zakonom ili carinarnica utvrdi da vlasnik ne ispunjava uslove propisane ovim zakonom za osnivanje i vođenje poslovanja carinskog skladišta, carinarnica će donijeti rješenje o prestanku rada tog skladišta.

Član 301

Konsignaciona skladišta, centralna skladišta i specijalizovana skladišta strane robe i robe domaće proizvodnje, koja su otvorena po odredbama ranijih propisa, prestaju sa radom danom primjene ovog zakona.

Sa robom zatečenom u prostorima iz stava 1 ovog člana na dan početka primjene ovog zakona postupiće se po odredbama ovog zakona.

Član 302

Propisi za izvršenje ovog zakona donijeće se do 1. aprila 2003. godine.

+ Vidi:

čl. 1. Zakona - 38/2002-9.

čl. 1. Zakona - 72/2002-2.

Član 303

Danom početka primjene ovog zakona prestaju da važe Uredba o carinskom poslovanju ("Službeni list RCG", br. 33/2000 i 50/2001) i Uredba o postupku za ostvarivanje prava na oslobođenje od plaćanja carine za posebne slučajeve oslobođenja ("Službeni list RCG", broj 51/2001).

Uredba o carinskoj tarifi ("Službeni list RCG", br. 38/00 i 53/00) primjenjivaće se do donošenja i početka primjene zakona iz člana 20 stav 1 Carinskog zakona.

+ Vidi:

čl. 2. Zakona - 38/2002-9.

čl. 5. Zakona - 21/2003-1.

Član 304

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. aprila 2003. godine.

+ Vidi:

čl. 3. Zakona - 38/2002-9.

čl. 2. Zakona - 72/2002-2.

107. Zakon o slobodnim zonama

Pursuant to Article 88 item 2 of the Constitution of the Republic of Montenegro, I hereby issue the

Decree Promulgating the Law on Free Zones

(Offcial Gazette of the Republic of Montenegro 42/04 of 22 June 2004; Official Gazette of Montenegro 11/07 of 13 December 2007, 76/08 of 12 December 2008)

I hereby promulgate the Law on Free Zones passed by the Parliament of the Republic of Montenegro at the third sitting of the first ordinary session in 2004 on 16 June 2004.

No 01-868/2
Podgorica, 18 June 2004

President of the Republic of Montenegro
Filip Vujanovic

LAW ON FREE ZONES

I GENERAL PROVISIONS

Scope of the law

Article 1

This Law governs establishment of free zones (hereinafter referred to as the “zone”) and free warehouses (hereinafter referred to as the “warehouses”), their management, conditions for performing business activities in zones and warehouses, as well as conditions for cessation of operations in the zone and the warehouse.

Definitions of the zone and of the warehouse

Article 2

The zone and the warehouse represent parts of the customs territory of Montenegro where business activities are performed under special conditions governed by this Law.

The zone and the warehouse must be adequately fenced and managed in a manner allowing goods, vehicles and persons to enter into or exit from the zone and warehouse only through strictly determined entries and exits.

The zone and the warehouse must be visibly marked both on entries into and exits from the zone and warehouse.

The fence, entries and exits shall be secured and also lit up at night times.

Conditions for operations of customs services must be provided in the zone.

Founders of the zone and the warehouse

Article 3

The zone or the warehouse may be founded by one or more domestic or foreign legal and natural persons.

User of the zone and the warehouse

Article 4

The zone or the warehouse user shall be a domestic or foreign legal or natural person performing business activities in the territory of the zone or warehouse.

Business activities in the zone and the warehouse

Article 5

All types of business activities may be conducted in the zone and the warehouse, except those endangering the environment, human health, material goods and the country's security, in accordance with the Law.

Sub-zones

Article 6

A zone may have its separate parts – sub-zones.

The conditions concerning the customs surveillance referred to in Article 2 of this Law shall also apply to the sub-zone.

II ESTABLISHMENT AND BEGINNING OF OPERATION OF THE ZONE AND THE WAREHOUSE

Competence

Article 7

The zone and the warehouse shall be established upon prior approval of the Government of Montenegro (hereinafter referred to as the "Government") and upon proposal of the state administration body competent for foreign trade matters (hereinafter referred to as the "Ministry").

Location of establishment of the zone and the warehouse

Article 8

The zone and the warehouse may be founded in the area of or in the vicinity of the seaport or airport, as well as in other suitable locations.

Conditions for establishment of the zone and the warehouse

Article 9

The zone and the warehouse shall be founded if considered to be economically justified and if physical requirements (spatial, infrastructural, etc.) have been or will be met, upon the previously obtained opinion of the competent state administration bodies.

Establishment of the zone and the warehouse shall be considered economically justified if it can be realistically expected to produce significant effects in terms of export, employment, transfer of modern technologies, economic restructuring, etc.

Act on establishing the zone and the warehouse and the founders' contract

Article 10

The founder shall pass the act on establishing the zone and the warehouse, containing in particular the following: name(s) of the founder(s), name and seat of the zone or the warehouse, location of establishment and area to be covered, management entity and activities to be performed.

If the zone or the warehouse has several founders, their mutual rights and obligations shall be regulated by a contract.

Request for approval for establishment of the zone and the warehouse

Article 11

The founder shall submit a request for approval for establishment of the zone or the warehouse to the Ministry.

The following shall be enclosed to the application referred to in paragraph 1 of this Article:

1) act on establishing the zone and the warehouse;
2) study on the economic justification for establishment of the zone or the warehouse of interest to the state;
3) proof that at least one of the founders has the property right over the land to be covered by the future zone or warehouse, or the right to use it on some other grounds as well as to use it in accordance with the purpose determined in the spatial planning documentation.

The contents of the study referred to in paragraph 2, item 2 of this Article shall be defined by the Government.

The Government shall pass a decision upon the request referred to in paragraph 1 of this Article within 60 days.

The decision on the Government's approval referred to in paragraph 4 of this Article shall be published in the Official Gazette of the Republic of Montenegro.

The approval shall be repealed if the zone or the warehouse fails to become operational within a year from the day of its granting.

In duly justified cases, the deadline referred to in paragraph 6 of this Article may be extended, in accordance with general regulations.

The Ministry shall keep records on acts on establishing the zones and warehouses, as well as on contracts referred to in Article 10, paragraph 2 and their founders.

The founders shall be obliged to inform the Ministry on any change of their status within 15 days from the day the change occurred.

Beginning of operation in the zone and the warehouse

Article 12

The founder shall submit to the Customs Administration of Montenegro (hereinafter referred to as the “Customs Administration”) the request for issuing a decision on putting the zone or the warehouse into operation.

The zone or the warehouse shall become operational following the receipt of the decision issued by the Customs Administration.

The Customs Administration shall issue the decision referred to in paragraph 1 of this Article within 30 days from the day the request referred to in paragraph 1 of this Article was submitted.

The Customs Administration shall issue the decision on putting the zone or the warehouse into operation if the conditions for conducting customs surveillance in its territory, referred to in the Article 2 of this Law, have been met.

Reporting on operations in the zone and the warehouse

Article 13

Upon the request of the Ministry, the founder of the zone or the warehouse shall submit a report on operations in the zone or in the warehouse to the Government, at least once a year, not later than 31 March of the current year for the previous year.

The contents of the report referred to in paragraph 1 of this Article shall be defined by the Government.

Establishment and beginning of operation in the sub-zone

Article 14

The provisions of this Law governing the establishment and beginning of operation in the zone shall be applied to the extension of the zone or establishment of the sub-zone.

III MANAGEMENT OF THE ZONE AND THE WAREHOUSE

Zone and warehouse operator

Article 15

The zone or the warehouse shall be managed by an entity states in the act on establishing (hereinafter referred to as the “operator”).

The operator may be any domestic or foreign legal or natural person.

In addition to managing the zone, the operator may at the same time act as its user, which shall be defined in the contract with the founder.

Zone and warehouse management activities

Article 16

Management of the zone and the warehouse shall include the following activities:

1) determining general rules of operations in the zone and the warehouse as well as the zone and warehouse tariffs;
2) deciding on requests for conducting business activities in the zone and the warehouse, and conclusion of contracts with the users;
3) regulating and ensuring internal order in the zone and warehouse, including the entry and exit regime;
4) creating conditions for unhindered conducting of customs surveillance, inspection supervision and other types of control;
5) defining and implementing the measures for environment protection in accordance with regulations;
6) execution of competences related to urban planning in accordance with regulations;
7) other activities specified by general rules of the zone.

The operator shall sign a contract with the user and submit it to the Customs Administration.

In case the operator is changed, rights and obligations defined in the contract referred to in paragraph 2 of this Article shall remain in force.

Obligations of the operator towards the user

Article 17

The operator shall enable users to perform their activities under the conditions defined by this Law, by the zone's acts and by the contract, respecting the principle of equality.

IV SPECIAL CONDITIONS FOR BUSINESS ACTIVITIES IN THE ZONE AND THE WAREHOUSE

Treatment of goods in the zone and the warehouse

Article 18

The goods entered into the zone and the warehouse and consumed or used in accordance with this Law, shall not be subject to customs duties, customs charges and value added tax.

The goods referred to in paragraph 1 of this Article may remain in the zone or the warehouse for an indefinite period.

Provisions of paragraph 1 of this Article shall be applied regardless of the type of goods imported and their purpose in the zone and the warehouse, including the goods imported by the operator and the user and intended for construction and maintenance of facilities, infrastructure and equipment in the zone or the warehouse, and, generally, for creation of conditions for functioning and development of the zone and the warehouse.

Obligations of users concerning customs surveillance and record keeping

Article 19

The user shall enable implementation of the customs surveillance measures and keep prescribed records of the goods entering and exiting the zone and the warehouse.

Free foreign trade regime

Article 20

Licenses or other possible restrictions on foreign trade shall not apply to goods imported from abroad into the zone and the warehouse neither to export of those goods to abroad.

Dispatching of goods from the zone and the warehouse to the other parts of the territory of Montenegro

Article 21

Any goods dispatched from the zone and the warehouse to the rest of the territory of Montenegro, for the purpose of their placing on the market, shall be subject to payment of import duty and value added tax, as well as to any restrictive or protective measures provided for under the law governing foreign trade.

The value of domestic raw materials or domestic components of the goods referred to in paragraph 1 of this Article shall not be calculated into the customs value.

The goods referred to in paragraph 1 of this Article must be declared to the competent customs office.

Temporary taking of the goods into and out of the zone

Article 22

The goods may be temporarily taken out of the zone and the warehouse to other parts of the territory of Montenegro, or taken into the zone and the warehouse from other parts of the territory of Montenegro, for the purposes of refinement (processing, finishing or treatment), installation, testing, attestation, repair, marketing presentation, etc.

The goods temporarily taken out of or taken into the zone, as referred to in paragraph 1 of this Article, shall be reported to the competent customs office.

The goods that are temporarily taken out of the zone and the warehouse shall be returned into the zone and the warehouse or exported abroad within the period required to complete the operations referred to in paragraph 1 of this Article, and not later than a year from the day they are taken out of the zone and the warehouse.

Article 23

Deleted. (Official Gazette of Montenegro 76/08)

Payments in the zone and the warehouse

Article 24

Payment transactions with abroad as well as their mutual payment transactions, the users shall carry out in a free and agreed manner and within the agreed terms, through a bank in the zone or other bank with the seat in Montenegro.

Establishment, issuance and taking of operational licenses, organisation, status changes, functioning, managing, administration and control over operations of banks established and operating in the zone shall be subject to the Law on Banks.

Payment transactions in the zone and the warehouse may be effected in the agreed currency.

The provision of paragraph 1 of this Article shall be also applied to payment transactions between users and operators.

Credit relations

Article 25

For the purpose of conducting business activities in the zone and the warehouse or creating conditions for those activities, the users and operators may raise loans from abroad or grant loans for such purposes, freely and without any limitations that may be imposed by general regulations.

In case that the user or operator is under state ownership over 51%, loans shall be raised in accordance with the law.

Employment contract and collective contracts

Article 26

Rights and obligations of employees in the zone and the warehouse and the procedure for their exercise shall be regulated by the employment contract, in accordance with the law and the collective agreement.

Free bargaining of wages

Article 27

The employers (users and operator) and the employees in the zone and the warehouse may freely bargain over the wage rates and the manner of their payment.

Employment of foreign nationals

Article 28

Employment and work of foreign nationals for a user shall be subject to provisions of the law governing employment and work of foreign nationals in Montenegro.

Employment office in the zone

Article 29

A separate employment office may be founded for the territory of the zone and the warehouse.

Lease of the land and facilities and construction in the zone and the warehouse

Article 30

The users shall use the land and facilities in the zone and the warehouse based on the contract concluded with the operator.

On the leased land, for the purpose of performing business activities, the user may build temporary or permanent facilities under their ownership, or buy such facilities from the operator or another user.

Exemption from reciprocity

Article 31

The user of the zone and warehouse – a foreign person may acquire the ownership right over a facility in the zone for conducting business activities, regardless of the reciprocity principle.

Authorisations of the operator related to urban planning

Article 32

Through the competent authorities at the Republic and local self-government level, the operator shall provide spatial and urban plans for the territory of the zone and warehouse, urban and technical requirements, decision on location, building permit and use permit, and perform other necessary activities with regard to planning and using the territory of the zone and warehouse and building of facilities therein.

Functions of the competent ministry

Article 33

The Republic authority competent for urban planning matters shall supervise legality in implementation of the operator’s authorisations referred to in Article 32 of this Law.

Free investment of capital and transfer of profit

Article 34

Investment of capital in the territory of the zone and the warehouse, as well as transfer of profits and stakes, shall be free.

Ownership over banks and insurance companies

Article 35

Banks and other financial organisations and insurance companies with a seat in the zone and warehouse may be entirely under the ownership of a foreign person, in accordance with the law.

Exemptions from nationalisation and expropriation

Article 36

Property of the operator and the user may not be subject to nationalisation or expropriation.

V CESSATION OF OPERATIONS IN THE ZONE AND THE WAREHOUSE

Conditions for cessation of operations in the zone and the warehouse

Article 37

If, in the course of the operation of the zone and warehouse, it is proved that the requirements stipulated by this Law as regards its establishment have ceased to exist permanently, the Government may, upon the Ministry's proposal, cancel the approval for establishment of the zone and warehouse, after obtaining the opinions of other ministries, founders and operators.

The decision on cancellation of the approval referred to in paragraph 1 of this Article shall be published in the Official Gazette of Montenegro.

In the decision on cancellation of the approval for establishment of the zone and warehouse, the Government shall define the deadline within which the zone shall cease its operations, which may not be shorter than six months or longer than a year after enactment of the decision.

Within six months after expiry of the deadline referred to in paragraph 3 of this Article, foreign goods in the zone or warehouse must be cleared through customs or returned abroad.

In case the zone or the warehouse ceases its operation, the user shall retain the ownership right over the goods and rights imported or taken into the zone or the warehouse, and may continue its business activities, in accordance with the general regulations.

VI PENALTY PROVISIONS

Operator's offences

Article 38

The operator shall be liable to a fine ranging from 20 to 100 minimum wages in Montenegro for the following offences:

1) if enabling conduction of business activities in the zone or warehouse endangering the environment, human health, material goods and the country's security (Article 5);
2) if the zone or warehouse becomes operational prior to obtaining the decision on putting the zone or warehouse into operation (Article 12);
3) if failing to stipulate general rules of operations in the zone or warehouse (Article 16);

4) if enabling conduction of activities in the zone or warehouse contrary to the law and general rules.

For offences referred to in paragraph 1 of this Article, the responsible person in the operator shall be liable to a fine ranging from 2 to 10 minimum wages in Montenegro.

Users' offences

Article 39

The user shall be liable to a fine ranging from 10 to 50 minimum wages in Montenegro for the following offences:

1) if failing to enable customs authorities to perform customs surveillance measures or failing to keep, or keep in an orderly manner, the records on goods in the zone or warehouse (Article 19);
2) if placing the goods from the zone or warehouse in the market in the rest of the territory of Montenegro without reporting it to the competent customs office (Article 21);
3) if temporarily taking the goods out of the zone or warehouse without previously reporting it to the competent customs office, or failing to return such goods within the stipulated deadline (Article 22).

For offences referred to in paragraph 1 of this Article, the responsible person in the user shall be liable to a fine ranging from 1 to 5 minimum wages in Montenegro.

Competences

Article 40

An authorised person in the competent ministry shall conduct the first-instance procedure for offences referred to in Article 38 of this Law.

The competent customs office shall conduct the first-instance procedure for offences referred to in Article 39 of this Law.

VII TRANSITIONAL AND FINAL PROVISIONS

Adjustment of operations of the existing zones

Article 41

Zones and warehouses established prior to entry into force of this Law shall continue its operations in accordance with this Law.

Repealing of other regulations

Article 42

The Law on Free Zones (Official Gazette of the Federal Republic of Yugoslavia 81/94) shall be repealed on the day of entry into force of this Law.

Entry into force

Article 43

This Law shall enter into force on the eighth day following that of its publication in the Official Gazette of Montenegro.

108. Uredba za sprovođenje Carinskog zakona

Traži se i u poglavlju 29.

72.

Na osnovu člana 295 Carinskog zakona (Službeni list Republike Crne Gore" br. 7/02, 38/o2 i 72/o2) i člana 12 Uredbe o Vladi Republike Crne Gore ("Službeni list Republike Crne Gore" br. 15/94 i 4/97), Vlada Republike Crne Gore, na sjednici održanoj 06. marta 2003. godine, donijela je

UREDBA

ZA SPROVOĐENJE CARINSKOG ZAKONA

("Sl. list RCG", br. 15/03 od 19.03.2003, 81/06 od 29.12.2006, "Sl. list Crne Gore", br. 38/08 od 20.06.2008) I. DIO

1. GLAVA

Član 1 (definicije pojmova)

Za primjenu ove uredbe sljedeći izrazi imaju značenje:

1. "karnet ATA" - međunarodni carinski dokument za privremeni uvoz utvrđen sa ATA odnosno Istanbulskom konvencijom;

2. "podaci koji su potrebni za identifikaciju robe" - su podaci, koji se koriste za identifikaciju robe u komercijalnom smislu i omogućavaju organima carinske službe da svrstaju robu po carinskoj tarifi;

3. "roba nekomercijalne prirode" - je roba, za koju se određeni carinski postupak traži povremeno i čija vrsta i količina ukazuju na to, da je namijenjena za ličnu ili porodičnu upotrebu primaoca odnosno lica koje je donosi, odnosno jasno ukazuje na to da se radi o poklonima;

4. "mjere ekonomske politike" - su netarifne mjere koje su dio ekonomske politike države i regulišu uvoz odnosno izvoz robe, kao što su kontrolne i zaštitne mjere, količinska ograničenja, uvozna i izvozna ograničenja;

5. "mjere poljoprivredne politike" - su netarifne i tarifne mjere koje su dio poljoprivredne politike države i regulišu uvoz odnosno izvoz poljoprivrednih proizvoda i životnih namirnica;

6. "harmonizovani sistem" - je harmonizovani sistem naziva i šifarskih oznaka robe;

7. "Istanbulska konvencija" - konvencija o privremenom uvozu, koja je zaključena u Istanbulu 26. juna 1990.godine.

8. "odobrenje" - svaka odluka nadležnog organa carinske službe, donijeta na osnovu Zakona o opštem upravnom postupku i drugih propisa.

Član 2

(poništavanje odredbe o prihvatanju obezbjeđenja)

Odluka organa carinske službe u vezi sa obezbjeđenjem carinskog duga, sa kojom je organ carinske službe prihvatio obavezu garanta, da će da plati traženi iznos carinskog duga na prvi poziv, poništava se ako obaveza nije izvršena.

Član 3

(definicija elektronske razmjene podataka)

(1) Uprava carina Crne Gore (u daljem tekstu: Uprava carina) može da odobri da se za formalnosti utvrđene carinskim propisima koristi sistem elektronske razmjene podataka.

(2) Za primjenu ovog člana, sledeći izrazi imaju značenje:

1. "elektronski sistem razmjene podataka" znači:

a) razmjenu standardizovanih poruka sa organima carinske službe;

b) unos informacija, potrebnih za sprovođenje zahtijevanih formalnosti u carinski informacioni sistem;

2. "standardizovana poruka" - unaprijed utvrđena struktura za elektronsku razmjenu podataka. (3) Odobrenje iz stava 1 ovog člana izdaće se ako su ispunjeni uslovi:

1. poštovani su principi carinskih propisa,

2. zagarantovane su mjere za provjeravanje izvora podataka i obezbjeđenje podataka od opasnosti od neovlašćenog pristupa do njih, gubitka, promjene ili uništenja.

Član 4 (elektronski potpis)

Ako organ carinske službe odobri, da se formalnosti izvrše pomoću elektronskog sistema razmjene podataka, organ carinske službe može odrediti i pravila za zamjenu svojeručnog potpisa sa elektronskim potpisom.

2. GLAVA OBAVEZUJUĆE INFORMACIJE

1. Poglavlje

Definicije

Član 5

Za primjenu ove glave, sledeći izrazi imaju značenje:

1. "obavezujuća informacija" - informacija o svrstavanju robe po nomenklaturi Carinske tarife (u daljem tekstu: Carinska tarifa) ili informacija o porijeklu robe, koja je uz ispunjene uslove iz čl. 6 i 8 ove uredbe obavezujuća za organ carinske službe;

2. "podnosilac zahtjeva" :

a) kod svrstavanja robe u Carinsku tarifu: lice koje je Upravi carina podnijelo zahtjev za izdavanje obavezujuće informacije o svrstavanju robe u Carinsku tarifu;

b) kod porijekla robe: lice koje je Upravi carina podnijelo zahtjev za izdavanje obavezujuće informacije o porijeklu robe i ima opravdani razlog za podnošenje zahtjeva;

3. "imalac informacije" - lice kome je izdata obavezujuća informacija.

2. Poglavlje

Postupak za dobijanje obavezujuće informacije

Član 6

(1) Zahtjev za izdavanje obavezujuće informacije se podnosi Upravi carina.

(2) Pojedinačni zahtjev za izdavanje obavezujuće informacije o svrstavanju robe u Carinsku tarifu

može se odnositi samo na jednu vrstu robe. Pojedinačni zahtjev za izdavanje obavezujuće informacije o porijeklu robe se može odnositi samo na jednu vrstu robe i jedan zbir okolnosti, koje mijenjaju porijeklo robe.

(3) Zahtjev za izdavanje obavezujuće informacije o svrstavanju robe u Carinsku tarifu sadrži:

1. Naziv i sjedište odnosno stalno mjesto boravka imaoca informacije kao i njegov poreski (matični) broj;

2. Ime odnosno firmu i sjedište, odnosno stalno prebivalište podnosioca zahtjeva, ako se radi o drugom licu, a ne o imaocu informacije;

3. Predloženu desetocifrenu tarifnu oznaku Carinske tarife, u koju bi trebalo svrstati robu sa obrazloženjem svrstavanja;

4. Tačan opis robe koji omogućava njenu identifikaciju i svrstavanje u Carinsku tarifu ;

5. Ako svrstavanje robe u Carinsku tarifu zavisi od sastava robe i metoda ispitivanja, koji su korišćeni za određivanje sastava robe onda treba unijeti i sastav robe i metod ispitivanja;

6. Uzorke, fotografije, nacrte, kataloge ili druga dokumenta, koja su na raspolaganju i mogu biti od značaja Upravi carina kod pravilnog svrstavanja robe u Carinsku tarifu;

7. Saglasnost podnosioca zahtjeva, da će obezbijediti prevod bilo kojeg dokumenta koji je priložen zahtjevu, ako bi to bilo potrebno i kada Uprava carina to zahtijeva;

8. Sve podatke, sa kojima treba postupati kao sa povjerljivim;

9. Izjavu podnosioca zahtjeva, da li već raspolaže informacijom o svrstavanju identične ili slične robe u Carinsku tarifu odnosno da li je istu već tražio, kao i da li zna, da li je obavezujuća informacija o svrstavanju robe u Carinsku tarifu za identičnu ili sličnu robu u Crnoj Gori već izdata ili je podnesen zahtjev za nju;

10. Saglasnost da se predate informacije mogu čuvati u arhivi Uprave carina. (4) Zahtjev za izdavanje obavezujuće informacije o porijeklu robe sadrži:

1. Naziv i sjedište odnosno stalno prebivalište imaoca informacije kao i njegov poreski (matični) broj;

2. Ime odnosno firmu i sjedište odnosno stalno prebivalište podnosioca zahtjeva, ako se radi o drugom licu a ne imaocu informacije;

3. Odgovarajući pravni osnov;

4. Tačan opis robe i četvorocifreni tarifni broj Carinske tarife u koju se svrstava;

5. Sastav robe i metode kontrola koje su bile korišćene za određivanje sastava robe, i po potrebi, cijenu robe franko fabrika;

6. Okolnosti, koje omogućavaju određivanje porijekla, podatke o korišćenim materijalima i njihovom porijeklu, tarifnom broju, pojedinačnoj vrijednosti i opis činjenica (pravila o promjeni tarifnog broja, dodatoj vrijednosti, opisu operacija i postupaka ili neko posebno pravilo) na osnovu kojih je moguće konstatovati da li su uslovi za sticanje porijekla ispunjeni; prije svega treba navesti pravilo za sticanje porijekla, koje je bilo korišćeno i utvrđeno porijeklo robe;

7. Uzorke, fotografije, nacrte, kataloge i druge raspoložive dokumente o sastavu robe i ugrađenim materijalima, koji mogu da budu od značaja prilikom opisa proizvodnog postupka odnosno prerade materijala;

8. Saglasnost podnosioca zahtjeva za obezbjeđenje prevoda bilo kojeg dokumenta, koji je priložen zahtjevu, kad Uprava carina to zahtijeva;

9. Sve podatke, sa kojima treba postupati kao poverljivim;

10. Izjavu podnosioca zahtjeva, da li on sam već raspolaže informacijom o porijeklu identične ili slične robe, odnosno da li je već istu tražio, i da li je obavezujuća informacija o porjeklu robe za identičnu ili sličnu robu odnosno materijale kao što su navedeni u tač. 4 i 6 ovog stava u Republici već izdata ili je podnesen zahtjev za nju;

11. Saglasnost, da se predate informacije čuvaju u arhivi Uprave carina.

(5) Ako Uprava carina prilikom prijema zahtjeva ocijeni, da zahtjev ne sadrži sve podatke, koji su potrebni za pravilnu odluku, zatražiće od podnosioca zahtjeva, da priloži dodatne podatke. Rokovi iz člana 8 ove uredbe teku od momenta kada Uprava carina raspolaže sa svim potrebnim informacijama za odlučivanje. Uprava carina obavještava podnosioca zahtjeva, da je primila uredan zahtjev i od kada počinje da teče rok iz člana 8 ove uredbe.

Član 7

(1) Ako je za utvrđivanje činjeničnog stanja zbog izdavanja obavezujuće informacije potrebno hemijsko, fizičko, tehnološko ili neko drugo ispitivanje robe, a koje nije moguće obaviti u carinskoj laboratoriji, Uprava carina će uzorke robe dostaviti odgovarajućoj stručnoj organizaciji radi obavljanja potrebnog ispitivanja.

(2) Uprava carina će dostaviti uzorke robe stručnoj organizaciji u skladu sa stavom 1 ovog člana uz prethodnu pismenu saglasnost podnosioca zahtjeva, da će sam snositi troškove ispitivanja.

(3) Ako podnosilac zahtjeva ne podnese Upravi carina pismenu saglasnost iz stava 2 ovog člana u roku od osam dana od prijema obavještenja od Uprave carina, postupak za izdavanje obavezujuće informacije se obustavlja.

Član 8

(1) Obavezujuću informaciju Uprava carina izdaje po hitnom postupku.

(2) Ako obavezujuću informaciju o svrstavanju robe u Carinsku tarifu nije bilo moguće izdati u roku od tri mjeseca od dana prijema urednog zahtjeva, Uprava carina obavještava podnosioca zahtjeva o razlozima za kašnjenje i određuje rok u kojem će se informacija izdati.

(3) Obavezujuću informaciju o porijeklu robe Uprava carina izdaje u roku od 60 dana od dana prijema urednog zahtjeva.

(4) Obavezujuća informacija se izdaje na obrascu, koji se nalazi u prilogu 1 odnosno prilogu 2 ove uredbe. (5) Obavezujuća informacija sadrži obavještenje o podacima koji se smatraju poverljivim.

Član 9

(1) Imalac informacije koji nije saglasan sa izdatom obavezujućom informacijom, može u roku od 15 dana od dana uručivanja obavezujuće informacije podnijeti pismeni prigovor Upravi carina i to:

1. u slučaju obavezujuće informacije o svrstavanju robe u Carinsku tarifu - u pogledu svrstavanja robe u Carinsku tarifu odnosno obrazloženja svrstavanja.

2. u slučaju obavezujuće informacije o porijeklu robe - u pogledu utvrđivanja porijekla robe odnosno obrazloženja utvrđivanja porijekla i svrstavanja robe u Carinsku tarifu.

(2) Uprava carina odlučuje po prigovoru na osnovu dokumentacije, na osnovu koje je obavezujuća informacija bila izdata, a može da zahtijeva prilaganje dodatnih dokumenata i podataka.

3. Poglavlje

Član 10 ("Sl. list RCG", br. 81/06) (korišćenje obavezujućih informacija)

(1) Obavezujuću informaciju može koristiti samo imalac obavezujuće informacije osim u slučajevima iz čl. 6 i 72

Carinskog zakona.

(2) Uprava carina može zahtijevati od imaoca obavezujuće informacije o svrstavanju robe u Carinsku tarifu, da organ carinske službe obavijesti da raspolaže sa obavezujućom informacijom o

svrstavanju robe u Carinsku tarifu za robu, koja je predmet postupka kod Uprave carina.

(3) Uprava carina, može da zatraži od imaoca obavezujuće informacije koji ispunjava formalnosti, da jeobavijesti ukoliko raspolaže sa obavezujućom informacijom o porijeklu robe u vezi sa kojom obavlja ove formalnosti.

(4) Imalac obavezujuće informacije se može pozvati na izdatu obavezujuću informaciju ako:

1. u postupku sa obavezujućom informacijom o svrstavanu robe u Carinsku tarifu: dokaže organu carinske službe, da predmetna roba u potpunosti odgovara onoj robi, koja je navedena u predloženoj obavezujućoj informaciji;

2. u postupku sa obavezujućom informacijom o porijeklu robe: dokaže organu carinske službe, da predmetna roba i okolnosti, na osnovu kojih se određuje njeno porijeklo u svim elementima odgovara robi i okolnostima, koje su opisane u informaciji.

(5) Obavezujuća informacija, prestaje da važi u roku od tri godine od dana njenog izdavanja.

Važnost obavezujuće informacije može prestati i prije isteka navedenog roka, u slučajevima predviđenim članom 12 stav 6-9 Carinskog zakona i odgovarajućim odredbama ove uredbe.

4. Poglavlje

Odredbe, koje se primjenjuju u slučaju prestanka važnosti obavezujuće informacije

Član 11

(1) Ako je donijet propis, koji je naveden u članu 12 stav 6 Carinskog zakona, Uprava carina će uzeti u obzir propise koji obezbjeđuju da se obavezujuće informacije od tada, izdaju u skladu sa donijetim propisima.

(2) U slučaju obavezujuće informacije o svrstavanju robe u Carinsku tarifu, za namjene iz stava 1 ovog člana, smatra se kao mjerodavan trenutak:

1. u slučaju izmjene propisa iz člana 12 stav 6 tačka 1 Carinskog zakona, koji se tiču promjene carinske nomenklature odnosno određuju ili utiču na svrstavanje robe u Carinsku tarifu - dan početka primjene izmjene;

u slučaju promjene objašnjavajućih primjedbi na Carinsku tarifu iz člana 12 st. 6 tač.2 Carinskog zakona - sledeći dan poslije njihovog objavljivanja.

(3) U slučaju obavezujuće informacije o porijeklu robe, za namjene iz stava 1 ovog člana, mjerodavni trenutak je:

1. u slučaju izmjene propisa iz člana 12 stav 8 tačka 1 Carinskog zakona, koji se odnose na definisanje porijekla robe i u slučaju izmjena pravila iz član 12 stav 8 tačka 2 Carinskog zakona - dan početka njihove primjene;

2. u slučaju uslova iz člana 12 stav 8 tačka 2 Carinskog zakona, koji se odnose na promjene objašnjavajućih primjedbi prema sporazumu Svjetske trgovinske organizacije o pravilima o porijeklu robe i pravilima o porijeklu robe usvojenim u okviru međunarodnih sporazuma - sledeći dan poslije njihovog stupanja na snagu.

Član 12

Ako imalac nevažeće obavezujuće informacije iz člana 12 stav 10 Carinskog zakona, želi da ostvari mogućnost korišćenja ovakve informacije još tri mjeseca poslije njenog poništavanja, dužan je Upravi carina podnijeti sva potrebna dokumenta, iz kojih se vidi da je prije poništavanja informacije zaključio obavezujuće kupoprodajne ugovore za odnosnu robu.

3. GLAVA PORIJEKLO ROBE

1. Poglavlje

Nepreferencijalno porijeklo robe

Član 13

Nepreferencijalno porijeklo robe utvrđuje se na osnovu kriterijuma iz čl. 24 i 25 Carinskog zakona i posebnih kriterijuma, utvrđenih u ovom poglavlju.

1. Odjeljak

Prerada odnosno obrada, koja mijenja porijeklo

Član 14

(1) Ovaj odjeljak se odnosi na tekstil i tekstilne proizvode, koji se svrstavaju u DŽI.odjeljak Carinske tarife i za neke druge proizvode, koji nijesu tekstil i tekstilni proizvodi, vrste obrada i prerada, koje u skladu sa kriterijumima iz člana 25 Carinskog zakona ovim proizvodima dodeljuju porijeklo države u kojoj je obrada ili prerada obavljena.

(2) Pojam "država" može da znaći treću državu, zajednicu država ili Republiku Crnu Goru (u daljem tekstu: Crna

Gora).

Član 15

(1) Ako se u skladu sa članom 25 Carinskog zakona utvrđuje porijeklo tekstila i tekstilnih proizvoda, koji se svrstavaju u DŽI. odjeljak Carinske tarife, smatraće se da su tekstil, odnosno tekstilni proizvodi porijeklom iz one države, gdje je bio izvršen cjelokupni postupak prerade.

(2) Kao "cjelokupni postupak prerade" iz stava 1 ovog člana, smatra se obrada odnosno prerada, zbog koje se dobijeni proizvod svrstava u drugi tarifni broj Carinske tarife, a ne u tarifni broj Carinske tarife svih materijala bez porijekla, koji su bili korišćeni u postupku prerade.

(3) Prilikom utvrđivanja porijekla proizvoda iz priloga 4 uz ovu uredbu se kao "cjelokupni postupak prerade" smatra samo postupak, koji je naveden u trećoj koloni ovog priloga, bez obzira na to da li je prilikom prerade ovih proizvoda došlo do promjene tarifnog broja Carinske tarife u skladu sa stavom 2 ovog člana.

(4) Način korišćenja pravila iz priloga 4 je definisan u uvodnim napomenama iz priloga 3 uz ovu uredbu.

(5) U skladu sa ovim članom, roba neće steći porijeko, iako je zbog prerade došlo do promjene tarifnog broja

Carinske tarife (minimalne odnosno nedovoljne obrade):

1. postupci, koji su potrebni za očuvanje robe u nepromijenjenom stanju u toku prevoza i skladištenja

(provjetravanje, rasprostiranje, sušenje, uklanjanje pokvarenih djelova i sl.)

2. jednostavno uklanjanje prašine, prosijavanje ili izdvajanje, sortiranje, klasificiranje (uključujući i sastavljanje setova), pranje, rasijecanje;

3. - zamjena ambalaže i rastavljanje i spajanje koleta;

- jednostavno pakovanje robe u kutije, džakove, sanduke; namještanje na karton ili drvo i sl. kao i drugi jednostavni postupci pakovanja robe za prodaju;

4. etiketiranje i označavanje robe ili njene ambalaže;

5. jednostavno sastavljanje djelova robe u potpuni proizvod;

6. kombinacija dva ili više postupaka iz tač. 1 do 5 ovog stava.

Član 16

(1) U slučaju dobijenih proizvoda, koji su navedeni u prilogu 5 uz ovu uredbu, obrada ili prerada navedena u trećoj koloni ovog priloga se smatra kao postupak ili prerada, koja omogućava sticanje porijekla u skladu sa članom 25 Carinskog zakona.

(2) Način korišćenja pravila iz priloga 5 je definisan u Uvodnim napomenama iz priloga 3 uz ovu uredbu.

Član 17

(zajedničke odredbe za sve proizvode)

U slučaju kad opisi iz priloga 4 i 5 uz ovu uredbu definišu, da proizvod stiče porijeklo ako vrijednost korišćenih materijala bez porijekla ne prelazi određeni procenat cijene franko fabrika dobijenog proizvoda, sledeći izrazi imaju prilikom izračunavanja procenta učešća korišćenih materijala značenje:

1. "Vrijednost" - vrijednost u carinske svrhe u vrijeme uvoza korišćenih materijala bez porijekla ili, ako ista nije poznata ili je nije moguće utvrditi, prvu cijenu koju je moguće provjeriti, plaćenu za materijale u državi u kojoj se vrši prerada;

2. "Cijena franko fabrika" - cijena franko fabrika dobijenog proizvoda umanjena za sve unutrašnje dažbine koje se ili se mogu vratiti prilikom izvoza dobijenog proizvoda;

3. "Vrijednost dobijena na osnovu postupaka sklapanja" znači povećanje vrijednosti zbog sklapanja, uključujući finalne postupke i postupke testiranja kao i ugrađivanja svih djelova po porijeklu iz države u kojoj se navedeni postupci obavljaju uključujući dobit i opšte troškove, koji nastaju u toj državi zbog ovih postupaka.

2.Odjeljak

Posebna pravila za rezervne djelove

Član 18

(1) Za pribor, rezervne djelove i alat, koji se nabavljaju zajedno sa opremom, mašinom, aparatom ili vozilom i čine dio njegove standardne opreme, smatra se da imaju jednako porijeklo kao ova oprema, mašina, aparat ili vozilo.

(2) Za bitne rezervne djelove za opremu, mašine, aparate ili vozila, koji se stavljaju u slobodan promet ili izvoze prije nego oprema, mašine, aparati ili vozila, smatraju se da imaju isto porijeklo kao oprema, mašina, aparat ili vozilo jedino ako su ispunjeni uslovi iz člana 19 ove uredbe.

Član 19

(1) Pretpostavka iz člana 18 stav 2 ove uredbe, uzeće se u obzir samo ako:

1. je to nužno zbog uvoza u odredišnu državu, ili

2. uključivanje bitnog rezervnog dijela u opremu, mašine, aparate ili vozilo u proizvodni proces ne

bi spriječilo da ova oprema, mašina, aparat ili vozilo dobije domaće porijeklo ili porijeklo države, u kojoj se obavlja proizvodni proces.

(2) U opremu, mašine, aparate ili vozila iz člana 18 ove uredbe se ubraja roba, koja se svrstava u DŽVI, DŽVII i

DŽVIII odjeljak Carinske tarife.

(3) U bitne rezervne djelove iz stava 1 ovog člana se ubrajaju djelovi:

1. bez kojih pravilan rad robe iz stava 1 ovog člana, koja je bila prethodno stavljena u slobodan promet ili prethodno izvezena, ne bi bio moguć,

2. koji su karakteristični za robu iz stava 2 ovog člana i

3. koji su namijenjeni za normalno održavanje robe iz stava 2 ovog člana i za zamjenu jednakih rezervnih djelova, koji su se oštetili ili koji su neupotrebljivi.

Član 20

(dokazivanje porjekla u slučaju iz člana 18 ove uredbe)

(1) Lice koje traži izdavanje uvjerenja o porijeklu robe za rezervne djelove u skladu sa članom 18 ove uredbe, uz zahtjev prilaže:

1. izjavu, da su rezervni djelovi na koje se uvjerenje odnosi, namijenjeni za normalno održavanje opreme, mašine, aparata ili vozila,

2. tačne podatke o opremi, mašini, aparatu ili vozilu, za koje je rezervni dio namijenjen i

3. podatke o uvjerenju o porijeklu robe, koja je bila izdata za opremu, mašinu, aparat ili vozilo za održavanje, u vezi rezervnog dijela za koga se traži novo uvjerenje o porijeklu robe

(2) Podaci iz stava 1 ovog člana moraju biti sadržani u uvejrenju o porijeklu robe za uvezene bitne rezervne djelove.

(3) U vezi sa provjerom uslova iz čl. 18 i 19 ove uredbe nadležni organi mogu zatražiti da podnosilac zahtjeva priloži dodatne dokaze za svoje navode, kao što su npr. računi ili kopije računa, koji se odnose na opremu, mašine, aparate ili vozila, ugovore ili druga dokumenta koja ukazuju na to, da je nabavka određenog rezervnog dijela izvršena u sklopu normalnog održavanja.

3. Odjeljak

Korišćenje uvjerenja o porijeklu robe

Član 21

(1) Dokazivanje porijekla robe, prilikom uvoza vrši se podnošenjem odgovarajućeg uvjerenja o porijeklu robe. (2) Uvjerenje o nepreferencijalnom porijeklu robe će:

1. biti izdato od strane nadležnog organa ili organizacije, koji je država izdavač uvjerenja ovlastila.

2. sadržati sve podatke, potrebne za identifikaciju robe na koju se odnosi, a prije svega:

- broj koleta, njihova vrsta i oznake odnosno brojevi, koji su na koletima,

- vrsta robe,

- bruto i neto masa robe, a ako to nije moguće, onda podatke o broju i volumenu robe, naročito kada je to s obzirom na vrstu robe podesnije,

- ime odnosno firmu i sjedište nabavljača robe i

3. nesumnjivo dokazivati, da je roba na koju se odnosi, po porijeklu iz određene države.

(3) Organ carinske službe može da prihvati uvjerenje iz stava 2 ovog člana, izdato u drugoj državi samo, ako su ispunjeni uslovi iz stava 2 ovog člana.

(4) Vlada utvrđuje vrste robe kod čijeg uvoza treba podnijeti potvrdu o porijeklu robe u skladu sa ovim članom.

Član 22

(postupak za izdavanje uvjerenja o domaćem porijeklu robe - nepreferencijalno porijeklo)

(1) Uvjerenje o porijeklu robe se izdaje na osnovu pismenog zahtjeva, koji odgovara uzorku iz priloga 6 uz ovu uredbu.

(2) Podnosilac zahtjeva je odgovoran za ispravnost i potpunost podataka u zahtjevu za izdavanje uvjerenja o porijeklu robe i dužan je, na zahtjev nadležnog organa istome dostaviti dodatne podatke i dokumente, koji dokazuju njegove navode iz zahtjeva.

Član 23

(1) Uvjerenja iz stava 1 člana 22 ove uredbe izdaje Privredna komora Crne Gore (u daljem tekstu: Privredna komora) na obrazacu, koji odgovara uzorku iz priloga 6 uz ovu uredbu. Uvjerenje o porijeklu će biti napisano na srpskom, engleskom ili francuskom jeziku.

(2) Privredna komora izdaje uvjerenje o domaćem porijeklu robe samo ako su ispunjeni uslovi za izdavanje uvjerenja o porijeklu robe i kada roba, na koju se uvjerenje odnosi, odgovara kriterijumima za sticanje domaćeg porijekla.

Član 24

(1) S obzirom na okolnosti, ako podnosilac zahtjeva u određenom vremenskom periodu redovno izvozi identičnu robu, Privredna komora može odlučiti, da će izdati uvjerenje o porijeklu robe, a da podnosilac zahtjeva nije dužan da podnese poseban pismeni zahtjev, ali je obavezan obezbijediti poštovanje propisanih kriterijuma i uslova.

(2) Uvjerenje o porijeklu robe se izdaje u jednom primjerku. Na zahtjev podnosioca i kada je to potrebno zbog prometa sa odnosnom robom, može se izdati više primjeraka istog uvjerenja o porijeklu robe. Na svim sledećim primjercima mora da stoji oznaka, da se radi o kopiji. Dodatni izvodi moraju biti izrađeni na obrazacima, koji odgovaraju uzorku iz priloga 6 uz ovu uredbu.

Član 25

(1) Zahtjev i uvjerenje o porijeklu robe iz člana 24 ove uredbe popunjavaju se pisaćom mašinom (kompjuterom)

ili u rukopisu sa velikim štampanim slovima.

(2) Uvjerenje o porijeklu robe sadrži serijski broj, na osnovu kojeg se može identifikovati. Uvjerenje i zahtjev imaju isti serijski broj. Privredna komora numeriše uvjerenja o porijeklu robe u skladu sa redoslijedom njihovog izdavanja.

Član 26

(naknadno izdata uvjerenja o porijeklu robe)

(1) Uvjerenje o porijeklu robe se izuzetno može izdati i poslije obavljenog izvoza proizvoda na koji se odnosi, ako nije izdato prilikom izvoza zbog nenamjernih grešaka i propusta i dr.

(2) U zahtjevu za naknadno izdavanje uvjerenja o porijeklu robe izvoznik mora da navede mjesto i datum izvoza proizvoda, na koje se uvjerenje o porijeklu robe odnosi i da obrazloži svoj zahtjev.

(3) Privredna komora može da izda uvjerenje o porijeklu robe naknadno samo poslije izvršenog provjeravanja da li su podaci u zahtjevu izvoznika saglasni sa podacima u odgovarajućem aktu.

(4) Uvjerenja o porijeklu robe koja su izdata naknadno, moraju u rubrici "Primjedbe" sadržati jedan od sledećih navoda:

"ISSUED RETROSPECTIVELY", "IZDATO NAKNADNO", "DÉLIVRÉ A POSTERIORI".

Član 27

(izdavanje duplikata uvjerenja o porijeklu robe)

(1) U slučaju krađe, gubitka ili uništenja uvjerenja o porijeklu robe izvoznik može zahtijevati od Privredne komore izdavanje duplikata na osnovu izvoznih dokumenata, koje ima.

Rubrika "Napomene" u duplikatu uvjerenja o porijeklu robe mora da sadrži jedan od sledećih navoda: "DUPLICATE", "DUPLIKAT","DUPLICATA".

(2) Duplikat na kojem mora biti datum izdavanja prvobitnog uvjerenja o porijeklu robe, počinje da važi od tog datuma.

Član 28

(izdavanje uvjerenja o porijeklu robe na osnovu prethodno izdatog uvjerenja)

Ako je roba za koju je izdato uvjerenje o nepreferencijalnom porijeklu robe pod carinskim nadzorom i ako je potrebno zbog slanja svih ili nekih proizvoda unutar ili van carinskog područja, moguće je, na zahtjev korisnika prava, promijeniti prvobitni dokaz o porijeklu sa jednim ili više uvjerenja o porijeklu robe. Uvjerenje o porijeklu robe izdaje organ carinske službe, nadležan za carinski nadzor nad dotičnom robom.

Član 29

Privredna komora će čuvati originale zahtjeva za izdavanje uvjerenja o porijeklu robe i drugu dokumentaciju na osnovu koje je izdala uvjerenja o porijeklu robe tri godine od isteka godine u kojoj je uvjerenje bilo izdato.

2. Poglavlje

Preferencijalno porijeklo robe

1. Odjeljak

Član 30 (definicije)

Radi primjene ovog poglavlja, sljedeći izrazi imaju značenje:

a) "izrada" - bilo koju vrstu obrade ili prerade, uključujući sklapanje ili posebne postupke;

b) "materijal" - svaki sastojak, sastavni dio ili dio itd., koji se koristi prilikom izrade proizvoda;

c) "proizvod" - proizvod koji se izrađuje, iako je namijenjen za kasnije korištenje u drugom postupku izrade;

d) "roba" - materijali i proizvodi;

e) "carinska vrijednost" - vrijednost, određena u skladu sa čl. 29-44 Carinskog zakona i 4.glavom ove uredbe kao i u skladu sa Sporazumom iz 1994.godine o sprovođenju VII.člana Opšteg sporazuma o carinama i trgovini;

f) "cijena franko fabrika" - u prilogu 7b ove uredbe znači cijenu, koja se plaća za proizvod franko fabrika proizvođaču,u čijem preduzeću se obavlja finalna obrada ili prerada pod uslovom da cijena uključuje vrijednost svih upotrebljenih materijala, umanjenu za sve unutrašnje dažbine, koje će biti ili se mogu povratiti prilikom izvoza dobijenog proizvoda;

g) "vrijednost materijala" u prilogu 7b ove uredbe - znači carinsku vrijednost prilikom uvoza

korišćenih materijala bez porijekla ili, ako isto nije poznato i ne može da se utvrdi, prvu provjerljivu cijenu, plaćenu za materijale u državi izrade u smislu člana 36 ove uredbe. Kada se utvrđuje vrijednost korišćenih materijala sa porijeklom, odredbe ove tačke se shodno primenjuju;

h) "poglavlja" i "tarifni brojevi" - poglavlja i tarifne brojeve (četvorocifrene šifre), iz Carinske tarife, koji obrazuju "Harmonizovani sistem naimenovanja i šifarskih oznaka robe", koji se u ovoj uredbi pominje kao "Harmonizovani sistem" ili "HS";

i) "svrstan" se odnosi na svrstavanje proizvoda ili materijala u određeni tarifni broj;

j) "pošiljka" - proizvodi, koje izvoznik šalje jednom primaocu, bilo istovremeno ili da su obuhvaćeni u jednom samom prevoznom dokumentu sa kojim isporučuje izvoznik ove proizvode primaocu, ili ako nema takvog dokumenta, proizvode koji su obuhvaćeni jednim računom.

Član 31

(kriterijumi za utvrđivanje preferencijalnog porijekla robe)

Kada je utvrđivanje porijekla robe potrebno radi utvrđivanja opravdanosti preferencijalnog carinskog tretmana pojedinačne robe, isto se utvrđuje u skladu sa odredbama ovog poglavlja odnosno međunarodnim sporazumima, koji definišu takav tretman.

Član 32

(dokazivanje preferencijalnog porijekla robe)

(1) Preferencijalno porijeklo robe se dokazuje putem podnošenja dokaza o porijeklu robe, čija upotreba je dogovorena sa nacionalnim propisima odnosno u 2.odjeljku ovog poglavlja ili međunarodnim sporazumima, koji određuju preferencijalni carinski tretman.

(2) Ako je međunarodnim sporazumom, koji određuje preferencijalni carinski tretman određeno, da je moguće pojedinačim korisnicima prava odobriti neka pojednostavljenja u vezi sa dokazivanjem porijekla robe, Uprava carina izdaje, na osnovu pismenog zahtjeva, odobrenje za izvođenje ovih pojednostavljenja.

(3) Prilikom izdavanja odobrenja iz stava 2 ovog člana, Uprava carina vodi računa prije svega o:

1. jemstvu podnosioca zahtjeva u vezi sa pravilnim izvođenjem pojednostavljenog postupka,

2. pouzdanosti podnosioca zahtjeva prilikom vođenja carinskih postupaka.

Član 33

(1) FORM A obrazac, koji dokazuje domaće porijeklo robe za ostvarivanje preferencijalnog tretmana robe na osnovu preferencijalnih šema, ovjerava organ carinske službe, ako su ispunjeni propisani uslovi.

(2) Druge dokaze o domaćem porijeklu robe, koji se koriste za ostvarivanje preferencijalnog carinskog tretmana (npr. uvjerenje o prometu robe EUR.1), ovjeravaju organi carinske službe, ako međunarodnim sporazumima, koji određuju preferencijalni carinski tretman, nije određena nadležnost drugog organa.

Član 34 ("Sl. list Crne Gore", br. 38/08)

(1) Nabavljač robe u unutrašnjem prometu (u daljem tekstu: domaći nabavljač) mora na zahtjev kupca izdati dokaz o porijeklu robe - izjavu nabavljača, ako će za robu, koju nabavlja prilikom izvoza, biti traženo izdavanje uvjerenja o preferencijalnom porijeklu robe bez obzira na to da li će roba biti izvezana u nepromijenjenom stanju ili će biti prerađena, dorađena ili ugrađena u drugu robu.

(2) Izjava nabavljača može da se izda za svaki posao posebno (kratkoročna izjava) ili za period, koji ne smije biti duži od 12 mjeseci (dugoročna izjava).

(3) Izjava nabavljača iz stava 1 ovog člana mora da odgovara sadržaju uzorka iz priloga 7 uz ovu uredbu.

(4) Izuzetno od stava 1 ovog člana, preferencijalni status za robu koja je ponovno izvezena sa carinskog područja Crne Gore i koja se vraća na carinsko područje, dokazuje se uvjerenjem o porijeklu, koje je izdao carinski organ u postupku ponovnog izvoza.

Član 35

Zahtjeve za izdavanje uvjerenja o preferencijalnom porijeklu robe i dokumentaciju nadležni organi čuvaju najmanje tri godine od isteka godine u kojoj je uvjerenje bilo izdato.

2. Odjeljak

Opšta šema preferencijala (Član 28 stav 2 Carinskog zakona)

1. Pododjeljak

Definisanje pojma "proizvodi sa porijeklom" Član 36

(1) Radi sprovođenja propisa koji utvrđuju mjere preferencijalnog carinskog tretmana, koje Crna Gora primjenjuje u korist određenih država, grupa država ili teritorija (u daljem tekstu: države korisnice) sledeći proizvodi se ubrajaju u proizvode sa porijeklom iz država korisnica preferencijala (u daljem tekstu: država korisnica):

a) proizvodi, koji su u cjelini proizvedeni u toj državi u skladu sa članom 37 ove uredbe;

b) proizvodi, proizvedeni u toj državi sa izradom, kod koje su bili korišćeni drugi materijali koji nijesu obuhvaćeni tačkom a) ovog stava, pod uslovom da su takvi materijali dovoljno obrađeni ili prerađeni u skladu sa članom 38 ove uredbe.

(2) Radi sprovođenja odredbi ove uredbe proizvodi sa porijeklom iz Crne Gore, u skladu sa stavom 3 ovog člana, koji su bili izvezeni u državu korisnicu i tamo obrađeni ili prerađeni više nego što je predviđeno u članu 39 ove uredbe, smatraće se za proizvode sa porijeklom u državi korisnici.

(3) Odredbe stava 1 ovog člana se primenjuju "shodno" radi određivanja porijekla robe, proizvedene u Crnoj Gori.

Član 37

(1) Proizvodi u cjelosti proizvedeni u državi korisnici su:

a) mineralni proizvodi, dobijeni iz zemlje ili sa morskog dna;

b) proizvedeni biljni proizvodi;

c) žive životinje koje su se tamo okotile i koje su gajene;

d) proizvodi, dobijeni od gajenih živih životinja;

e) proizvodi, dobijeni putem lova ili ribolova;

f) proizvodi od morskog ribolova i drugi proizvodi iz mora, dobijeni sa njihovim plovilima van teritorijalnog mora države korisnice;

g) proizvodi, izrađeni na njihovim prerađivačkim brodovima, isključivo od proizvoda, pomenutih pod tačkom f) ovog stava;

h) odabrani korišćeni predmeti, podesni samo za reciklažu sirovina;

i) otpaci i ostaci kod proizvodnih podmorja, koji se obavljaju tamo;

j) proizvodi, dobijeni iz morskog dna ili podmorja van njihovog teritorijalnog mora, pod uslovom da

imaju isključivo pravo na obradu morskog dna ili podmorja;

k) roba, koja je tamo proizvedena isključivo od proizvoda, pomenutih u tačkama a) do j) ovog stava.

(2) Izrazi "njihova plovila" i "njihovi prerađivački brodovi" u tačkama f) i g) stava 1 ovog člana se koriste samo za plovila i prerađivačke brodove:

a) koji su registrovani ili se vode u državi korisnici;

b) koje plove pod zastavom države korisnice;

c) koji su najmanje 50 % u vlasništvu državljana države korisnice ili društva sa sjedištem u toj državi i u kojoj su direktor ili direktori, predsjednik odbora direktora i većina članova takvih odbora državljani države korisnice i, još dodatno, ako u slučaju društva lica ili akcionarskih društava barem polovina kapitala pripada ovoj državi ili javnim organima ili državljanima pomenute države;

d) čiji kapetan i oficiri su državljani države korisnice; i

e) čijih najmanje 75 % članova posade su državljani države korisnice. (3) Izraz "država korisnica" se odnosi na teritorijalno more ove države.

(4) Plovila, koja plove na otvorenom moru, uključujući prerađivačke brodove na kojima se ulov riba obrađuje ili prerađuje, smatraće se za dio teritorije države korisnice ili Crne Gore, pod uslovom da su ispunjeni uslovi iz stava 2 ovog člana.

Član 38

(dovoljno obrađeni ili prerađeni proizvodi)

(1) U smislu člana 36 ove uredbe smatra se, da su proizvodi koji nijesu u potpunosti dobijeni u državi korisnici, dovoljno obrađeni ili prerađeni, ako su ispunjeni uslovi navedeni u popisu u prilogu 7b uz ovu uredbu.

(2) Uslovi navedeni u prilogu 7b primjenjuju se za sve proizvode, na koje se odnosi ovaj odjeljak, postupke obrade ili prerade, koji moraju biti obavljeni na materijalima bez porijekla, korišćenim prilikom izrade ovih proizvoda i koji se odnose samo na takve materijale.

(3) Ako se proizvod, koji je stekao porijeklo na osnovu ispunjavanja uslova iz popisa u prilogu 7b, koristi prilikom izrade drugog proizvoda, onda se uslovi koji se primenjuju za proizvod u kojeg je isti uključen, ne koriste za njega i ne uzimaju se u obzir materijali bez porijekla, koji bi mogli biti korišćeni prilikom njegove izrade.

Član 39

(nedovoljni postupci obrade ili prerade)

(1) Izuzetno od odredbe stava 2 ovog člana smatra se, da su sledeći postupci obrade ili prerade nedovoljni da bi proizvod stekao status proizvoda sa porijeklom, bez obzira na to da li je udovoljeno zahtjevima iz člana 38 ove uredbe:

a) postupci za očuvanje robe u dobrom stanju u toku prevoza i skladištenja;

b) rasklapanje i sklapanje pošiljki;

c) pranje, čišćenje, uklanjanje prašine, oksida, ulja, boje ili drugih materija za prekrivanje;

d) peglanje tekstila;

e) jednostavni postupci bojenja ili poliranja;

f) poliranje, bijeljenje, parcijalno ili u cjelosti, poliranje i glaziranje žita i riže;

g) postupci bijeljenja šećera ili oblikovanja šećernih kocki;

h) skidanje kore, košpica i ljuštenje voća, oraha i povrća;

i) brušenje, jednostavno drobljenje ili jednostavno rezanje;

j) sijanje, prebiranje, razvrstavanje, usklađivanje (uključujući sklapanje garnitura proizvoda);

k) jednostavno sipanje u boce, konzerve, čuture, kese, kutije, sanduke, učvršćivanje na kartone ili ploče itd, i svi drugi jednostavni postupci pakovanja;

l) stavljanje oznaka, naljepnica, logotipa i drugih sličnih znakova za obilježavanje proizvoda i njihove ambalaže;

lj) jednostavno mješanje proizvoda, bez obzira na to, da li su različitih vrsta ili ne;

m) jednostavno sklapanje djelova proizvoda u potpuni proizvod ili rasklapanje proizvoda na djelove;

n) kombinacija dva ili više postupaka opisanih u tačkama a) do n) ovog stava. nj) klanje životinja.

(2) Prilikom utvrđivanja da li se prerade ili obrade, obavljene na pojedinačnom proizvodu, ubrajaju u nedovoljne u skladu sa stavom 1 ovog člana, ukupno se uzimaju u obzir svi postupci, obavljeni na ovom proizvodu bilo u državi korisnici ili u Crnoj Gori.

Član 40 (jedinica kvalifikacije)

(1) Jedinica kvalifikacije za primjenu odredbi ovog odjeljka je određeni proizvod, koji se smatra kao osnovna jedinica kada se određuje svrstavanje robe po Carinskoj tarifi.

Iz toga slijedi:

a) kada se proizvod, koji se sastoji od grupe predmeta ili se sastoji od proizvoda, svrstava prema uslovima

Carinske tarife u jedan tarifni broj, onda cjelina znači jedinicu kvalifikacije,

b) kada je pošiljka sastavljena od određenog broja jednakih proizvoda, koji se svrstavaju u jednaki tarifni broj

Carinske tarife, treba prilikom primjene odredbi ove grupe svaki proizvod tretirati posebno.

(2) Ako je zbog svrstavanja robe, u skladu sa osnovnim pravilom 5 za svrstavanje robe po Carinskoj tarifi, ambalaža uključena u proizvod, ona će biti uključena prilikom određivanja porijekla.

Član 41 (dozvoljeno odstupanje)

(1) Izuzetno od odredbi člana 38 ove uredbe, materijali bez porijekla mogu se koristiti prilikom izrade odnosnog proizvoda pod uslovom da njihova zajednička vrijednost ne prelazi 10 % cijene proizvoda franko fabrika. Ako pravilo u popisu u prilogu 7b navodi jedan ili više procenata kao najveću vrijednost materijala bez porijekla, koji mogu da se koriste, onda takvi procenti ne smiju biti prekoračeni na osnovu korišćenja ovog stava.

(2) Odredbe stava 1 ovog člana se ne koriste za proizvode koji se svrstavaju u 50. do 63.glave Carinske tarife.

Član 42

(pribor, rezervni djelovi i alat)

Pribor, rezervni djelovi i alat, poslati zajedno sa dijelom opreme, mašine, aparata ili vozila, koji su dio uobičajene opreme i koji su uključeni u njenu cijenu ili ako nijesu posebno obračunati, se ubrajaju u dio ove opreme, mašine, aparata ili vozila.

Član 43 (garniture)

Garniture se u skladu sa osnovnim pravilom 3 za svrstavanje po Carinskoj tarifi, ubrajaju u garniture sa porijeklom iz države korisnice, ako imaju porijeklo svi sastavni djelovi. Iako je garnitura sklopljena iz sastavnih djelova, koji imaju porijeklo i koji su bez njega, smatraće se, da garnitura kao cijelina ima porijeklo države korisnice pod uslovom, da vrijednost proizvoda bez porijekla ne prelazi 15 posto cijene garniture franko fabrika.

Član 44 (neutralni elementi)

Da bi se utvrdilo, da li se proizvod može ubrojiti u proizvode sa porijeklom iz države korisnice, nije potrebno utvrđivati porijeklo za sledeće elemente, koji bi mogli biti upotrebljeni prilikom njegove izrade:

a) energija i gorivo; b) aparati i oprema; c) mašine i alati;

d) roba, koja nije uključena ili nije namijenjena za uključivanje u finalni sastav proizvoda.

Član 45

(princip teritorijalnosti)

(1) Uslovi za sticanje statusa robe sa porijeklom iz člana 36 ove uredbe moraju biti u Crnoj Gori ili državi korisnici ispunjavani bez prekida.

(2) Ako se proizvodi sa porijeklom, izvezeni iz Crne Gore ili države korisnice u drugu državu vrate, onda ih treba ubrajati u proizvode bez porijekla, osim ako se organima carinske službe ili za to nadležnim organima države korisnice, može nesumnjivo dokazati:

a) da su proizvodi, koji se vraćaju, isti proizvodi koji su bili izvezeni, i

b) da na njima, dok su bili u onoj državi ili u toku izvoza, nijesu izvršeni nikakvi postupci, osim onih koji su potrebni, da bi bili sačuvani u dobrom stanju.

Član 46 (direktni prevoz)

(1) Proizvodi sa porijeklom iz države korisnice se u skladu sa članom 36 stav 1 ove uredbe u Crnu Goru prevoze direktno iz države korisnice. Proizvodi sa porijeklom iz Crne Gore se u skladu sa članom 36 st. 2 i 3 ove uredbe prevoze u državu korisnicu direktno. Kao direktni prevoz u skladu sa ovim članom smatraće se prevoz:

a) proizvoda, čiji prevoz ne ide preko teritorije bilo koje druge države,

b) proizvoda, koji čine jednu jedinu nedeljivu pošiljku, koji se prevoze preko drugih teritorija osim teritorije države korisnice, ako dođe do toga, sa pretovarom ili privremenim skladištenjem na tim teritorijama pod uslovom, da je roba u državi tranzita ili skladištenja ostala pod nadzorom organa carinske službe i da na njoj nisu obavljeni drugi postupci osim istovara, ponovnog utovara ili bilo koji postupci za očuvanje robe u dobrom stanju;

c) proizvoda, koji se prevoze putem cijevovoda bez prekida preko teritorije, koja nije teritorija izvozne države korisnice ili Crne Gore.

(2) Kao dokaz da su ispunjeni uslovi, određeni u tački b) stava 1 ovog člana, organu carinske službe treba podnijeti:

a) jedan prevozni dokument, izdat u državi korisnici izvoznici, koji pokriva prevoz iz države izvoznice preko države tranzita; ili

b) potvrdu koju izdaju organ carinske službe i države tranzita, koja:

- sadrži tačan opis proizvoda,

- navodi datume istovara i ponovnog utovara proizvoda i ako bi to bilo podesno, imena brodova ili drugih korišćenih prevoznih sredstava, i

- potvrđuje uslove zbog kojih su proizvodi zadržani u državi tranzita, ili

c) ako istih nema, onda druga dokumenta, koji pouzdano dokazuju okolnosti prevoza.

Član 47 (izložbe)

(1) Za proizvode sa porijeklom, koji se šalju iz države korisnice na izložbu u drugu državu, koja nije pomenuta u članu 36 stav 1 ove uredbe, a koji su poslije izložbe prodati s namjerom da se uvezu u Crnu Goru, važe prilikom uvoza povlastice iz člana 36 ove uredbe pod uslovom, da proizvodi ispunjavaju zahtjeve ovog odjeljka, prema kojima ih je moguće identifikovati kao proizvode sa porijeklom iz države korisnice te da se organima carinske službe može na pouzdan način dokazati, da:

a) je izvoznik ove proizvode poslao iz države korisnice direktno u državu u kojoj je izložba i da ih je tamo izlagao;

b) je taj izvoznik proizvode prodao ili na drugi način ustupio licu u Crnoj Gori;

c) su proizvodi u toku izložbe ili odmah posle nje poslati u Crnu Goru u jednakom stanju kao što su bili poslati na izložbu, i

d) proizvodi od kada su bili poslati na izložbu, nisu bili korišćeni ni u koju drugu svrhu osim za prikazivanje na izložbi.

(2) Uvjerenje o porijeklu Form A mora biti predato organima carinske službe na uobičajeni način. U uvjerenju se navodi naziv i adresa izložbe. Po potrebi se može zatražiti dodatni dokumentovani dokaz o uslovima, pod kojima su bili izloženi.

(3) Stav 1 ovog člana se primenjuje za sve trgovinske, industrijske, poljoprivredne i zanatske izložbe, sajmove ili slične javne priredbe ili prikazivanja, koji nijesu organizovani za privatne namjene u prodavnicama ili poslovnim prostorijama radi prodaje stranih proizvoda, i u toku kojih proizvodi ostaju pod carinskim nadzorom.

2. Pododjeljak

Uvjerenje o porijeklu

Član 48

(1) Za proizvode sa porijeklom iz države korisnice prilikom uvoza u Crnu Goru važe carinske povlastice iz člana 36 ove uredbe ako se podnese:

a) uvjerenje o porijeklu Form A, čiji je uzorak u prilogu 7c uz ovu uredbu. ili

b) u slučajevima, određenim u članu 53 stav 1 ove uredbe, izjave, čiji je tekst u prilogu 8 uz ovu uredbu, koju daje izvoznik na računu, obavještenju o otpremi ili drugom trgovačkog dokumentu, koji dovoljno tačno opisuje odnosne proizvode, tako da ih je moguće identifikovati (u daljem tekstu "izjava na računu").

(2) Domaće porijeklo robe iz člana 36 stav 2 ove uredbe, dokazuje se putem:

a) izdavanja uvjerenja o prometu EUR.1, čiji je uzorak dat u prilogu 9 uz ovu uredbu ili b) izradom izjave na računu iz člana 53 ove uredbe.

(3) Izvoznik ili njegov ovlašćeni zastupnik upisuje u rubriku 2 uvjerenja o prometu robe EUR.1 naziv države korisnice i "Republika Crna Gora", na jednom od jezika određenih u prilogu 9 uz ovu uredbu.

(4) Za uvjerenje o prometu robe EUR 1 shodno se primenjuju odredbe ovog odjeljka, koje važe za izdavanje, korišćenje i naknadnnu provjeru uvjerenja o porijeklu robe Form A, i osim odredbi u pogledu izdavanja, za izjave na računu.

(5) Na zahtjev organa carinske službe izvoznik koji traži izdavanje uvjerenja o prometu robe EUR 1 iz stava 2 ovog člana, mora biti spreman da bilo kada preda sva odgovarajuća dokumenta, koji dokazuju status proizvoda sa porijeklom kao i ispunjavanje drugih zahtjeva ovog odjeljka.

a) uvjerenje o porijeklu Form A Član 49

(postupak za izdavanje uvjerenja o porijeklu Form A)

(1) Proizvodi sa porijeklom u skladu sa ovim odjeljkom imaju prilikom uvoza u Crnu Goru pravo na korišćenje preferencijalnih carinskih stopa u skladu sa članom 36 ove uredbe pod uslovima, određenim u čl. 45 i 46 ove uredbe uz podnošenje uvjerenja o porijeklu robe Form A, koje su izdali organ carinske službe ili druge organizacije ili organi koje je država korisnica za to ovlastila (u daljem tekstu: ovlašćeni organi) i pod

uslovom da:

- je država korisnica nadležnim organima Crne Gore saopštila podatke iz člana 62 ove uredbe, i

- država korisnica sarađuje sa organima carinske službe na takav način, da dozvoljava organima carinske službe provjeru vjerodostojnosti dokumenta ili tačnosti informacija u pogledu pravog porijekla odnosnih proizvoda.

(2) Uvjerenje o porijeklu Form A može se izdati samo kada se koristi kao dokumentovani dokaz, koji se traži radi preferencijalnog carinskog tretmana iz člana 36 ove uredbe.

(3) Uvjerenje o porijeklu Form A se izdaje na osnovu pismenog zahtjeva izvoznika ili njegovog ovlašćenog zastupnika i popunjava se na jednom od jezika navedenih u prilogu 7c ove uredbe.

(4) Izvoznik ili njegov ovlašćeni zastupnik predaje zajedno sa zahtjevom sve odgovarajuće dokumente, koji dokazuju da proizvodi, koje ima namjeru da izvozi, ispunjavaju uslove za izdavanje uvjerenja o porijeklu Form A.

(5) Organi carinske službe konstatuju i provjeravaju da li su uvjerenja o porijeklu robe Form A izdata od strane organa države korisnice, koji su za to ovlašćeni, kada se izvezeni proizvodi mogu ubrajati u proizvode sa porijeklom iz ove države, u skladu sa čl. 36-47 ove uredbe te ispunjavaju druge zahtjeve ovog odjeljka. Uvjerenje je dato izvozniku na raspolaganje odmah kada je stvarni izvoz obavljen ili siguran.

(6) Organi carinske službe prilikom utvrđivanja ispravnosti izdavanja dokaza sarađuju sa ovlašćenim organima države korisnice, koji imaju u državi korisnici pravo da traže bilo koji dokaz i obavljaju bilo koju kontrolu izvoznikovih poslovnih knjiga ili bilo koju drugu kontrolu, koja im se čini potrebnom radi provjeravanja ispunjavanja uslova, određenih u stavu 5 ovog člana.

(7) Organi carinske službe sarađuju prilikom utvrđivanja ispravnosti popunjavanja obrazaca sa ovlašćenim organima države korisnice, koji su u toj državi korisnici odgovorni za obezbjeđivanje pravilnog popunjavanja zahtjeva i uvjerenje o porijeklu robe.

(8) Organi carinske službe provjeravaju popunjavanje rubrike 2 na uvjerenju o porijeklu robe Form A, čije popunjavanje je neobavezno. Popunjavanje rubrike 12 je obavezno i na mjesto, koje je predviđeno za upis države uvoza, treba na jednom od jezika, navedenih u prilogu 7c ove uredbe, upisati primjedbu, koja na srpskom jeziku glasi: "Republika Crna Gora".

(9) Organ carinske službe provjeravaju upis datuma izdavanja uvjerenja o porijeklu robe Form A, koji mora biti naveden u rubrici 11 uvjerenja, kao i potpis u toj rubrici, koje je namijenjeno za upis nadležnog organa države korisnice, ovlašćenog za izdavanje uvjerenja, koji mora biti upisan ručno.

Član 50

(obaveze države korisnice)

Uvjerenje o porijeklu robe Form A predstavlja dokumentovani dokaz o primjeni propisa, pomenutih u članu 36 stav 1 ove uredbe. Organ carinske službe sarađuje sa nadležnim organizacijama ili organima države korisnice, koji su za to odgovorni, prilikom obezbjeđivanja da se izvrše sve mjere koje su potrebne za provjeru porijekla proizvoda i kontrolu drugih navoda u uvjerenju.

Član 51 (naknadno izdavanje)

(1) Izuzetno od odredbe člana 49 stav 5 ove uredbe, organi carinske službe prihvataju uvjerenja o porijeklu robe Form A, koje su nadležni državni organi države korisnice izuzetno izdali poslije obavljenog izvoza proizvoda, na kojeg se odnose:

a) ako nije bila izdata prilikom izvoza zbog grešaka ili nenamjernih propusta ili drugih posebnih

okolnosti, ili b) ako su organi carinske službe konstatovali, da su nadležni državni organi države korisnice na prihvatljiv način dokazali, da je uvjerenje o porijeklu robe Form A bilo izdato, ali da prilikom uvoza zbog tehničkih razloga nije bilo primljeno.

(2) Organi carinske službe utvrđuju da li nadležni državni organi države korisnice u slučaju naknadnog izdavanja uvjerenja o porijeklu robe Form A, takva uvjerenja izdaju samo poslije obavljene provjere da li podaci u izvoznikovom zahtjevu odgovaraju podacima u odgovarajućem aktu. Za sprovođenje stava 1 ovog člana izvoznik će u zahtjevu navesti mjesto, datum izvoza proizvoda na koje se odnosi uvjerenje o porijeklu robe Form A kao i razloge sa svoj zahtjev.

(3) Uvjerenja o porijeklu robe Form A, koja su izdata naknadno, moraju u rubrici "Napomene" imati upis jednog od sledećih navoda: "IZDATO NAKNADNO", "ISSUED RETROSPECTIVELY", "DÉLIVRÉ A POSTERIORI".

Član 52

(izdavanje duplikata dokaza)

(1) U slučaju krađe, gubitka ili uništenja uvjerenja o porijeklu Form A izvoznik može zahtijevati od nadležnih državnih organa države korisnice, koje su ga izdale, da izdaju duplikat na osnovu izvoznih dokumenata, koje

poseduju. Na taj način izdati duplikat uvjerenja o porijeklu robe Form A mora imati u rubrici "Napomene" upisan jedan od sledećih upisa: "DUPLIKAT", "DUPLICATE", "DUPLICATA".

(2) Duplikat na kojem mora biti datum izdavanja prvobitnog uvjerenja o porijeklu robe Form A počinje da važi sa tim datumom.

b) izjava na računu

Član 53

(1) Izjavu na računu, iz člana 48 stav 1 tačka b) ove uredbe može dati:

a) ovlašćeni izvoznik u skladu sa članom 54 ove uredbe, ili bilo koji izvoznik iz države korisnice ili iz Crne Gore za svaku pošiljku, koja se sastoji od jednog ili više paketa, koji sadrže proizvode sa porijeklom, čija ukupna vrijednost ne prelazi 6.000 €, pod uslovom da se primenjuje član 49 stav 1 ove uredbe.

(2) Izjavu na računu je moguće dati ako se proizvodi, na koje se odnosi, mogu računati kao proizvodi sa porijeklom iz Crne Gore ili iz države korisnice i koji ispunjavaju druge zahtjeve ovog odjeljka.

(3) Izvoznik, koji daje izjavu na računu, mora biti uvijek spreman, da na zahtjev organa carinske službe ili nadležnih državnih organa države korisnice izvoznice, preda sva dokumenta, koja dokazuju status porijekla odnosne robe kao i ispunjavanje drugih zahtjeva ovog odjeljka.

(4) Izjavu, čiji tekst je odštampan u prilogu 8 uz ovu uredbu, korisnik je dužan otkucati ili odštampati na računu, obavještenje o otpremi ili na drugi trgovinski dokument na jednom od jezika, koji su pomenuti u tom prilogu. Ako je pisana rukom, onda mora biti pisana mastilom i štampanim slovima.

(5) Izjave na računu moraju imati originalni svojeručni potpis izvoznika, ali se od ovlašćenog izvoznika u skladu sa članom 54 ove uredbe ne traži, da potpisuje takve izjave pod uslovom da organima carinske službe preda svoje pismeno jemstvo, da prihvata punu odgovornost za svaku izjavu na računu, prema kojem ga je moguće identifikovati, kao da ju je svojeručno potpisao.

(6) U slučajevima iz tačke b) stava 1 ovog člana za korišćenje izjave na računu važe sledeći posebni uslovi:

a) jedna izjava na računu se unosi za svaku pojedinačnu pošiljku;

b) ako je za proizvode, koji su obuhvaćeni u pošiljci, već obavljeno naknadno provjeravanje u

državi izvoznici u vezi sa određivanjem statusa robe sa porijeklom, izvoznik može ovu činjenicu navesti kao napomenu na dokumentu, na kojem daje izjavu na računu.

(7) Tačka a) stav 6 ovog člana ne isključuje obevezu izvoznika, da ispuni bilo koje druge formalnosti, propisane carinskim ili poštanskim propisima.

Član 54 (ovlašćeni izvoznik)

(1) Organ carinske službe Crne Gore može ovlastiti bilo kojeg izvoznika (u daljem tekstu: "ovlašćeni izvoznik") koji često izvozi proizvode sa porijeklom iz Crne Gore, u skladu sa članom 36 stav 2 ove uredbe, da daje izjave na računu bez obzira na vrijednost proizvoda, na koje se odnosi. Izvoznik, koji zatraži da dobije takvo ovlašćenje, mora na zadovoljavajući način pružiti organima carinske službe sva jemstva, potrebna za provjeravanje statusa porijekla ovih proizvoda i takođe ispunjavanja drugih uslova iz ovog odjeljka u vezi sa davanjem izjave na računu.

(2) Organ carinske službe može da odobri status ovlašćenog izvoznika u pogledu bilo kakvih uslova, koji su po njegovom mišljenju potrebni.

(3) Organ carinske službe dodeljuje ovlašćenom izvozniku broj carinskog ovlašćenja, koji mora biti u izjavi na računu.

(4) Organ carinske službe prati način korišćenja ovlašćenja.

(5) Organ carinske službe može da povuče ovlašćenje ako ovlašćeni izvoznik ne daje više jemstava, pomenuta u prvom stavu ovog člana, ne ispunjava uslove navedene u stavu 2 ovog člana, ili na drugi način neispravno koristi ovlašćenje.

Član 55

(1) Uvjerenje o porijeklu (uvjerenje o porijeklu robe Form A ili izjave na računu) važe 10 mjeseci od dana izdavanja u državi korisnici izvoznici i iste treba prilikom uvoza u Crnu Goru predati organima carinske službe u tom roku, u skladu sa važećim propisima, shodno članu 49 ove uredbe.

(2) Dokazi o porijeklu, koji su organima carinske službe predati poslije isteka roka za podnošenje, određenog u stavu 1 ovog člana, mogu da se prihvate radi primjene preferencijalnog carinskog tretmana u skladu sa članom 36 ove uredbe, ako ih zbog izuzetnih okolnosti nije bilo moguće predati do utvrđenog krajnjeg

datuma. U drugim slučajevima zakasnjelog podnošenja organ carinske službe će prihvatiti dokaze o porijeklu, ako su im proizvodi bili podnešeni prije tog konačnog datuma. Prilikom predaje dokaza o porijeklu iz stava 1 ovog člana, proizvodi obuhvaćeni u dokaznom postupku, ubrajaju se u proizvode sa porijeklom iz države

korisnice, koja je navedena u tom dokaznom postupku.

(3) Organ carinske službe može da zatraži prevod dokaza o porijeklu i može zatražiti da uvoznu deklaraciju prati izjava, sa kojom uvoznik potvrđuje, da proizvodi ispunjavaju potrebne uslove, određene u ovom odjeljku.

Član 56

(uvoz u djelovima)

(1) Kada se na zahtjev uvoznika i pod uslovima, koje odredi organ carinske službe, rastavljeni ili nesastavljeni proizvodi u smislu stava 1) drugog pravila za primjenu Carinske tarife, koji ulaze u DŽVI i DŽVII odjeljak ili u tarifne brojeve 7308 ili 9406 Carinske tarife, uvoze u djelovima, onda se za ovakve proizvode prilikom prvog parcijalnog uvoza carinskim organima predaje jedan jedini dokaz o porijeklu.

(2) Na zahtjev uvoznika i s obzirom na uslove, koje određuje organ carinske službe, moguće je organima carinske službe predati jedno uvjerenje o porijeklu prilikom uvoza prve pošiljke, kada se

radi o robi: a) koja se uvozi u okviru čestih i redovnih trgovačkih tokova značajne komercijalne vrijednosti;

b) koja je predmet istih prodajnih ugovora, čije ugovorne stranke imaju sjedište u državi korisnici izvoznici ili u Crnoj Gori;

c) koja je svrstana u istu tarifnu oznaku Carinske tarife;

d) koju dobavlja uvijek isti izvoznik i koja je namijenjena uvijek istom uvozniku, kao i da se uvozne formalnosti obavljaju uvijek kod istog organa carinske službe.

(3) Postupak iz stava 2 ovog člana se koristi za količine i periode, koje određuje organ carinske službe. Period ni u jednom slučaju ne može biti duži od tri mjeseca.

Član 57

(izuzeci kod dokaza o porijeklu)

(1) Proizvodi, koje fizička lica kao male pakete šalju drugim fizičkim licima, ili su dio ličnog prtljaga putnika, smatraće se za proizvode sa porijeklom, za koje važe povlastice preferencijalnog carinskog tretmana u skladu sa članom 36 ove uredbe, a da nije potrebno predati uvjerenje o porijeklu Form A ili izjavu na računu, pod uslovom, da se ovi proizvodi ne uvoze sa komercijalnom namjenom i da je bila data izjava, da odgovaraju zahtjevima ovog odjeljka, i da ne postoji sumnja u istinitost takve izjave.

(2) Povremeni uvozi, kod kojih se radi samo o proizvodima za ličnu upotrebu primaoca ili putnika ili njihovih porodica, ne smatraju se kao uvoz sa komercijalnom namjenom, ako se iz prirode i količine proizvoda vidi, da nisu namijenjeni za kupoprodaju. Ukupna vrijednost proizvoda, pomenutih u ovom stavu, ne smije prelaziti

500,00 € , ako se radi o malim paketima, odnosno 1000,00 € ako se radi o proizvodima, koji su dio ličnog prtljaga putnika.

Član 58 (prateći dokumenti)

Dokumenta iz člana 49 stav 4 i člana 53 stav 3 ove uredbe, koji se primenjuju radi dokazivanja, da se proizvodi, obuhvaćeni uvjrenjem o porijeklu Form A, uvjerenjem o prometu robe EUR.1 ili izjavom na računu, mogu ubrajati u proizvode sa porijeklom iz Crne Gore ili države korisnice, i ispunjavaju druge zahtjeve ovog odjeljka, mogu biti sledeći:

a) direktni dokaz o radnjama, koje je izvoznik ili nabavljač obavio u namjeri da stekne odnosnu robu, kao što je sadržan na primjer u njegovim poslovnim knjigama ili internom knjigovodstvu

b) dokumenti, koji dokazuju status porijekla korišćenih materijala, izdati ili izrađeni u Crnoj Gori ili državi korisnici, gdje se upotrebljavaju u skladu sa domaćim propisima;

c) dokumenti, koji dokazuju postupak obrade ili prerade materijala u Crnoj Gori ili državi korisnici, izdati ili izrađeni u Crnoj Gori ili u državi korisnici, gdje se upotrebljavaju u skladu sa nacionalnim propisima;

d) uvjerenja o porijeklu ili izjave na računima, koje dokazuju status porijekla korišćenih materijala, izdate ili izrađene u Crnoj Gori ili državi korisnici, u skladu sa ovim odjeljkom.

Član 59

(čuvanje dokaza o porijeklu i pratećih dokumenata)

(1) Izvoznik koji podnosi zahtjev za izdavanje uvjerenja o porijeklu robe, dužan je najmanje tri godine čuvati dokumente iz člana 49 stav 4 ove uredbe.

(2) Izvoznik, koji daje izjavu na računu mora najmanje tri godine čuvati kopiju ove izjave kao i dokumenta iz člana 53 stav 3 ove uredbe.

(3) Organ carinske službe odnosno organi države uvoznice, koji su ovlašćeni da izdaju dokaze o

porijeklu, moraju najmanje tri godine čuvati zahtjeve iz člana 48 stav 4 ove uredbe.

(4) Organ carinske službe države uvoznice mora najmanje tri godine čuvati uvjerenja o porijeklu i izjave na računima, koje su im bile predate.

Član 60

(kumulacija sa proizvodima domaćeg porijekla)

(1) Prilikom primjene člana 36 st. 2 i 3 ove uredbe organ carinske službe provjerava da li su nadležni organi u državi korisnici, koji su ovlašćeni za to, prilikom izdavanja uvjerenja o porijeklu robe Form A za proizvode kod čije izrade su u državi korisnici korišćeni materijali sa porijeklom iz Crne Gore, uzeli u obzir navode iz uvjerenja o prometu robe EUR.1 ili, po potrebi, izjave na računu.

(2) Organ carinske službe provjerava, da li je na uvjerenju o porijeklu robe, izdatom u skladu sa stavom 1 ovog člana, u rubrici 4 upisana napomena na jednom od jezika, na kojem je uvjerenje napisano. Napomena na srpskom jeziku glasi: "Kumulacija CG".

Član 61

(1) Ako su konstatovane manje razlike između navoda na uvjerenju o porijeklu robe Form A, uvjerenju o prometu robe EUR.1 ili na izjavi na računu i navoda na dokumentima, koja su bili podnesena organu carinske službe radi ispunjavanja uvoznih formalnosti za proizvode, to ne znači ipso facto ništavnosti pomenutog dokaznog sredstva, ako se pravilno konstatuje, da ovaj dokument odgovara podnešenim proizvodima.

(2) Očite greške kao što su npr. štamparske greške, na uvjerenju o porijeklu robe Form A, uvjrenju o prometu robe EUR.1 ili na izjavi na računu, ne mogu biti razlog za odbijanje, ako ove greške ne stvaraju sumnju u ispravnost navoda u nekom od ovih dokumenata.

3. Pododjeljak

Član 62 (notifikacija nadležnih organa)

(1) Uprava carina, u saradnji sa ministarstvom inostranih poslova Crne Gore se stara o načinu dobijanja službenih obavještenja od nadležnih organizacija ili organa država korisnica, o imenima i adresama nadležnih organizacija ili organa država korisnica, koje su ovlašćene za izdavanje uvjerenja o porijeklu robe Form A, zajedno sa uzorcima otisaka pečata, koje ovi organi koriste prilikom izdavanja uvjerenja, kao i o imenima i adresama nadležnih organizacija ili organa država korisnica, koje su ovlašćene za provjeravanje uvjerenja o porijeklu robe Form A i izjava na računu.

(2) Ministar finansija Crne Gore, objavljuje u Službenom listu Republike Crne Gore datum, od kojeg se računa da je određena država korisnica ispunila uslove iz stava 1 ovog člana.

(3) Ministarstvo inostranih poslova Crne Gore službeno obavještava države korisnice o uzorcima pečata, koje koriste organi carinske službe za potrebe izdavanja EUR.1 i o adresi nadležnog organa carinske službe, koji je ovlašćen za provjeravanje uvjerenja o porijeklu.

(4) Organ carinske službe i za ovo ovlašćene organizacije ili državni organi država korisnica se međusobno obavještavaju o svim eventualnim promjenama podataka, sadržanim u službenim obavještenjima, pomenutim u stavu 1 ovog člana. Prilikom stavljanja u slobodan promet uvoznik ili njegov ovlašćeni zastupnik može kod organa carinske službe tražiti savjet u pogledu korišćenih pečata iz određene države korisnice.

Član 63

Organ carinske službe sarađuje sa nadležnim državnim organima države korisnice prilikom međusobne pomoći kod postupaka naknadnog provjeravanja uvjerenja o porijeklu robe Form A, izjava na računu ili uvjerenja o prometu robe EUR.1, izdatih ili unijetih u državi korisnici ili u Crnoj

Gori, kao i u pogledu utvrđivanja ispravnosti podataka i navoda u tim dokumentima.

Član 64

Radi primjene člana 36 ove uredbe za odobravanje preferencijalnog tretmana, organ carinske službe sarađuje sa nadležnim i za ovo ovlašćenim organima države korisnice prilikom provjeravanja načina ispunjavanja ili obezbjeđenja ispunjavanja uslova u vezi sa pravilima o porijeklu robe, popunjavanjem i izdavanjem dokaza o porijeklu Form A, uslova za korišćenje izjave na računu i drugih uslova, predviđenih u oblicima administrativne saradnje.

Član 65

(1) Uvjerenja o porijeklu robe Form A i izjave na računu se naknadno provjeravaju po slučajnom uzorku ili kada organ carinske službe opravdano sumnja u autentičnost ovih dokumenata, status porijekla odnosnih proizvoda ili ispunjavanje drugih zahtjeva ovog poglavlja.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana organ carinske službe je dužan da vrati uvjerenje o porijeklu robe Form A i račun, ako je bio predat, izjavu na računu ili kopiju ovih dokumenata, nadležnim i za ovo ovlašćenim organima izvozne države korisnice i, ako je to potrebno navešće se razlozi ispitivanja. Kao dopunu zahtjeva za provjeravanje dostavlja svaki primljeni dokument ili informaciju, koja ukazuje na to, da su podaci na dokazu o porijeklu pogrešni. Ako ovi organi donesu odluku, da će privremeno prestati da odobravaju preferencijalni carinski tretman u skladu sa članom 36 ove uredbe, dok čekaju nalaze provjeravanja, uvozniku moraju ponuditi oslobađanje robe, uslovljeno sa zaštitnim mjerama, koje im se čine da su potrebne.

(3) Ako je zahtjev za naknadno provjeravanje sačinjen u skladu sa stavom 1 ovog člana, ovu provjeru treba obaviti i nalaze saopštiti organima carinske službe Crne Gore najkasnije u roku od šest mjeseci. Rezultati moraju biti takvi, da je moguće utvrditi, da li se navedeno uvjerenje o porijeklu odnosi na proizvode, koji su bili stvarno izvezeni i, da li se ovi proizvodi mogu smatrati kao proizvodi sa porijeklom iz države korisnice ili iz Crne Gore.

(4) Kada se uvjerenja o porijeklu robe Form A izdaju na osnovu člana 60 ove uredbe, odgovor mora sadržati kopije uvjerenja o prometu robe EUR.1, ili kada to odgovara, izjavu na računu.

(5) Ukoliko iz stava 3 ovog člana nema odgovora u roku od šest mjeseci, ili ako odgovor ne sadrži dovoljne informacije za određivanje vjerodostojnosti potrebnih dokumenata ili pravog porijekla proizvoda, organ koji je zatražio provjeru će poslati, drugo obavještenje nadležnim i za ovo ovlašćenim organima. Ako poslije ovog drugog obavještenja organi, koji su zatražili provjeru, ne dobiju rezultate provjere u roku od četiri mjeseca, ili ako ovi rezultati ne obezbjeđuju vjerodostojnost odnosnih dokumenata ili pravog porijekla proizvoda, nadležan organ može odbiti pravo na preferencijalni tretman.

(6) Ako postupak naknadnog provjeravanja ili bilo koji drugi raspoloživi podatak ukazuje na to, da se odredbe ovog poglavlja krše, država korisnica je dužna na ličnu inicijativu ili na zahtjev organa carinske službe Crne Gore, obaviti potrebna ispitivanja ili obezbijediti, da se obave istraživanja radi utvrđivanja i sprečavanja takvih prekršaja. Predstavnici Crne Gore mogu u te svrhe sarađivati u postupku ispitivanja.

(7) Organ carinske službe u saradnji sa nadležnim i za ovo ovlašćenim organima izvozne države korisnice provjerava, da li ovi organi u cilju obavljanja naknadnih provjera uvjerenja o porijeklu Form A čuvaju najmanje tri godine kopije dokaza kao i sva izvozna dokumenta, koja se na njih odnose.

Član 66

(1) Ako za državu ili teritoriju važe ili su ponovo ostvarene carinske povlastice prilikom uvoza za proizvode, koji su navedeni u propisima, koji određuju mjere preferencijalnog carinskog tretmana, koje je Crna Gora jednostrano usvojila u korist određenih država, grupe država ili teritorija onda se za iste proizvode može koristiti takav preferencijalni carinski tretman pod uslovom, da su bili

izvezeni iz države korisnice ili teritorije na dan ili poslije datuma iz člana 62 stav 2 ove uredbe.

(2) Stav 1 ovog člana važi za pojedinačnu državu korisnicu od datuma, određenog u članu 62 ove uredbe.

3. Poglavlje

Član 67 (sprečavanje zloupotreba)

Ako organ carinske službe konstatuje, da je prerada ili obrada određena u pojedinačnoj državi, u smislu člana 25 stav 1 Carinskog zakona, izvršena sa namjerom da se zaobiđu propisi u vezi sa robom, porijeklom iz ove države, ni pod kojim uslovom se ne može smatrati da je roba zbog takve obrade ili prerade stekla porijeklo države u kojoj je obrada ili prerada izvršena.

4. GLAVA

VRIJEDNOST ROBE U CARINSKE SVRHE

1. Poglavlje

Član 68

(1) Vrijednost robe u carinske svrhe (u daljem tekstu: carinska vrijednost) je transakcijska vrijednost u skladu sa članom 30 Carinskog zakona. Ovo je prilikom prodaje robe za izvoz radi uvoza na carinsko područje dogovorena, stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti, koja ispunjava uslove iz člana 30 stav 1 Carinskog zakona i koja je bila utvrđena u skladu sa članom 38 Carinskog zakona.

(2) Ako carinsku vrijednost nije moguće utvrditi u skladu sa članom 30 Carinskog zakona, carinska vrijednost se utvrđuje u skladu sa predviđenim redosljedom iz čl. 31 do čl. 37 Carinskog zakona.(3) U svrhu određivanja carinske vrijednosti u skladu sa članom 30 Carinskog zakona za robu, za koju ugovorena cijena u momentu, koji je mjerodavan za vrednovanje, još nije bila plaćena, po pravilu se uzima u obzir cijena, koja bi trebala biti plaćena radi ispunjenja obaveze.

Član 69

(1) U ovoj glavi sledeći izrazi imaju značenje:

(definicije)

1. "Dobijena roba": roba proizvedena u poljoprivredi, roba proizvedena ili dobijena iskopavanjem;

2. "Identična roba": roba, koja je dobijena u istoj državi i koja je u svim pogledima identična, uključujući fizičke osobine, kvalitet i renome proizvoda. Sitne razlike u izgledu robe ne utiču na to, da roba ne bi bila identična, ako se u skladu sa ovom definicijom smatra za identičnu robu;

3. "Slična roba": roba, koja je dobijena u istoj državi i ima, iako u svim pogledima nije identična, jednake osobine i jednaki materijalni sastav, što joj omogućava da ispunjava jednake funkcije i da služi za zamjenu sa trgovačke strane. Prilikom utvrđivanja da li je neka roba slična, treba između ostalog voditi računa takođe o kvalitetu i renomeu robe kao i postojanju trgovačke marke;

4. "Roba iste vrste ili grupe proizvoda": roba, koja spada u istu grupu ili oblast robe, koju izrađuje neka industrija ili industrijska grana i koja uključuje takođe identičnu ili sličnu robu.

5. "identična roba" ili "slična roba": ne uključuje se roba, koja sadrži tehnologije, usluge razvoja, planove, nacrte i skice, za koje korektura u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona nije obavljena jer su usluge obavljene u Crnoj Gori.

Član 70

(podjela vrijednosti u slučaju parcijalnih pošiljki ili kod parcijalnog gubitka ili oštećenja pošiljke)

(1) U slučaju da se dio veće pošiljke, u okviru jedne same transakcije kupljene robe, deklariše za stavljanje u slobodan promet, predstavlja u skladu sa članom 30 stav 1 Carinskog zakona stvarno plaćenu ili cijenu koju treba platiti, onaj dio kompletne cijene, koji odgovara srazmjeri između količine deklarisane robe i ukupne količine kupljene robe.

(2) Srazmjernu podjelu stvarno plaćene ili cijene koju treba platiti treba izvršiti prije stavljanja u slobodan promet kada se roba, koja je predmet vrednovanja, parcijalno izgubi ili ošteti.

Član 71

(uzimanje u obzir tuđih dažbina)

Kada stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti za robu čija vrijednost se utvrđuje, sadrži iznos nacionalnih dažbina države porijekla ili države izvoznice, ovaj iznos se ne uračunava u carinsku vrijednost robe, ako se organu carinske službe dokaže, da je roba bila ili da će biti oslobođena tih dažbina u korist kupca.

Član 72

(1) Prilikom primjene člana 30 Carinskog zakona smatra se, da je roba prodata za izvoz radi uvoza na carinskom području, ako se roba u Crnoj Gori deklariše za stavljanje u slobodan promet. U slučaju uzastopnih prodaja robe prije utvrđivanja carinske vrijednosti može se uzeti u obzir samo zadnja prodaja prije unošenja robe na carinsko područje, odnosno zadnja prodaja na carinskom području, koja je izvršena prije stavljanja vrednovane robe u slobodan promet. Ako se deklarisana cijena odnosi na prodaju robe, prije zadnje prodaje, na osnovu koje je bila roba unešena na carinsko područje, organu carinske službe treba dokazati da je ovo prodaja za izvoz robe radi uvoza na carinsko područje.

(2) Radi primjene stava 1 ovog člana, primjenjuje se čl. 94, 96 do 99 ove uredbe.

(3) Ako se roba između prodaje i stavljanja u slobodan promet koristi u inostranstvu, nije potrebno da se transakcijska vrijednost koristi kao carinska vrijednost.

(4) Kupac ne treba da ispunjava nikakve druge uslove, osim da je stranka kupoprodajnog ugovora.

Član 73

Prilikom provjeravanja da li postoje ograničenja iz člana 30 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona treba voditi računa o konkretnom kupoprodajnom poslu.

Član 74 ("Sl. list RCG", br. 81/06)

(1) Ako organ carinske službe kod utvrđivanja carinske vrijednosti u skladu sa članom 30 stav 1 Carinskog zakona konstatuje, da kupoprodajni posao ili cijena uvezene robe zavisi od uslova ili obaveza, čiju vrijednost je s obzirom na uvezenu robu moguće odrediti, onda se ova vrijednost smatra kao indirektno plaćanje kupca prodavcu i time, kao dio stvarno plaćene ili cijena koju treba platiti.

(2) Stav 1 ovog člana se ne primjenjuje, ako se uslovi i obaveze odnose na:

a) djelatnosti, koje kupac obavlja za svoj račun, uključujući djelatnosti u vezi sa daljom prodajom

uvezene robe, u skladu sa članom 75 ove uredbe osim onih, za koje se vrši korekcija u skladu sa članom 38 odnosno članom 21 Carinskog zakona, iako prodavcu donose korist ili su pak bile predmet dogovora između kupca i prodavca. Troškovi ovakvih djelatnosti se prilikom određivanja carinske vrijednosti ne ubrajaju u stvarno plaćenu ili cijenu koju treba platiti;

b) vrijednosti usluga, koje u skladu sa članom 38 Carinskog zakona treba dodati stvarno plaćenoj ili cijeni koju treba platiti.

(3) Kao uslovi čija vrijednost ne može biti utvrđena i obaveze, koje proizilaze iz kupoprodajnog posla smatraju se prije svega slučajevi kada:

a) prodavac određuje cijenu za uvezenu robu pod uslovom, da kupac kupi određene količine druge robe;

b) cijena za uvezenu robu zavisi od cijene ili cijena, po kojima kupac prodaje drugu robu prodavcu uvezene robe;

c) se cijena za uvezenenu robu određuje na osnovu oblika plaćanja, koji nema veze sa uvozenom robom.

Član 75

(djelatnosti, koje kupac obavlja za sopstveni račun)

(1) Djelatnosti iz člana 74 stav 2 tačka a) ove uredbe su sve djelatnosti, koje se odnose na reklamu i podsticanje prodaje robe, kao i sve djelatnosti u vezi za jemstvima i garancijama za ovu robu.

(2) Djelatnosti iz stava 1 ovog člana, koje obavlja kupac sam, smatraju se kao djelatnosti, obavljene za njegov račun, iako se radi o obavezi kupca, koja je bila dogovorena sa prodavcem uvezene robe.

Član 76

Dogovorena, stvarno plaćena ili cijena koju treba platiti, može da se prilikom određivanja carinske vrijednosti uzima u obzir i u slučajevima iz člana 30 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona, ako je cijenu moguće korigovati u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 4 Carinskog zakona.

Član 77

(povezanost između kupca i prodavca)

(1) U smislu člana 3o stav 2 tačka 5 Carinskog zakona za nadziranje drugog lica smatra se odnos između lica, u kojem ima jedno lice toliki uticaj na poslovanje drugog lica, da isto ne može slobodno formirati cijene i praviti kalkulacije.

(2) Dogovori o licencijskim prodajama se sami po sebi ne smatraju u međusobnu povezanost.

Član 78

(korišćenje transakcijske vrijednosti identične ili slične robe)

(1) Za određivanje carinske vrijednosti u skladu sa čl. 32 i 33 Carinskog zakona koristi se transakcijska vrijednost identične ili slične robe iz kupoprodajnog posla na jednakom komercijalnom nivou i za približno jednaku količinu robe kao što je količina robe, za koju se utvrđuje carinska vrijednost. Ako nema takvog kupoprodajnog posla, onda se uzima u obzir transakcijska vrijednost za jednaku ili sličnu robu, koja je bila prodata na drugom komercijalnom nivou i/ili takođe u drugim količinama, uzimajući u obzir sledeći redoslijed:

a) jednaki komercijalni nivo, ali u različitim količinama;

b) različiti komercijalni nivo, ali u približno jednakim količinama;

c) različiti komercijalni nivo i različite količine.

(2) Transakcijsku vrijednost određenu u skladu sa stavom 1 ovog člana treba korigovati za razlike u pogledu komercijalnih nivoa kupoprodaje i/ili količine, ako prezentirani dokumenti omogućavaju tačne i precizne ispravke, bez obzira na to, da li isti znače povećanje ili smanjenje vrijednosti.

Član 79

(1) Prilikom primjene čl. 32 i 33 Carinskog zakona i člana 78 ove uredbe, uzima se u obzir transakcijska vrijednost robe, koju je pripremilo treće lice, samo u slučaju, ako organ carinske službe ne raspolaže transakcijskim vrijednostima za identičnu ili sličnu robu, koju je pripremilo isto lice kao i za robu za koju se utvrđuje carinska vrijednost.

(2) Transakcijska vrijednost uvezene identične ili slične robe je carinska vrijednost, koja je bila u skladu sa članom 30 Carinskog zakona već ranije priznata i koja sadrži korekcije u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 1 al. 4,5 i 6 Carinskog zakona kao i sa stavom 2 člana 78 ove uredbe.

Član 80

(deduktivni metod određivanja carinske vrijednosti)

(1) Kod primjene člana 35 Carinskog zakona "cijena po jedinici, po kojoj se uvezena roba prodaje u najvećoj ukupnoj količini" je ona cijena, po kojoj se proda prilikom prve prodaje posle uvoza na carinsko područje među nepovezanim licima najveći broj jedinica robe.

(2) Za utvrđivanje cijene po jedinici u skladu sa članom 35 Carinskog zakona, ne smiju se koristiti slučajevi prodaje u Crnoj Gori licima, koja direktno ili indirektno, besplatno ili po sniženim cijenama dobavljaju robu ili obavljaju usluge iz člana 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona u vezi sa izradom ili prodajom uvezene robe.

(3) Vrijeme prve prodaje poslije uvoza je u skladu sa stavom 2 ovog člana dan obavljene prodaje uvezene robe ili uvezene identične ili slične robe u dovoljno velikoj količini za određivanje cijena po jedinici.

Član 81

(metod obračunate vrijednosti)

(1) Carinska vrijednost u skladu sa članom 36 Carinskog zakona (obračunata vrijednost) se u principu utvrduje samo na osnovu podataka, koji stoje na raspolaganju kod lica sa sjedištem ili stalnim prebivalištem u Crnoj Gori.

(2) Ako se, osim podataka koje je naveo proizvođač, ili u njegovo ime predao podnosilac deklaracije, za utvrđivanje carinske vrijednosti primjenjuju drugi podaci, organ carinske službe će, uzimajući u obzir član 16 Carinskog zakona, obavjestiti podnosioca deklaracije na njegov zahtjev o korišćenim podacima i izvoru podataka.

(3) Kao vrijednost materijala i troškova u skladu sa članom 36 Carinskog zakona, smatraju se i troškovi iz člana 38 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona.

(4) Kao vrijednost troškova i izdataka iz člana 36 Carinskog zakona smatraju se troškovi i izdaci za robu i usluge iz člana 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona, koje je kupac osigurao odnosno obavio direktno ili indirektno u vezi sa izradom uvezene robe. Vrijednost usluga iz člana 38 stav 1 tačka 2 al. 4 Carinskog zakona, koje su bile obavljene na carinskom području, smatraju se samo ako se obračunavaju proizvođaču.

(5) U skladu sa članom 36 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona, kao vrijednost troškova smatraju se direktni i indirektni troškovi za izradu i prodaju robe za izvoz, koji nisu uzeti u obzir u članu 36 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona.

Član 82

(određivanje carinske vrijednosti u skladu sa članom 37 Carinskog zakona)

(1) Carinske vrijednosti, određene u skladu sa članom 37 Carinskog zakona, moraju se u najvećoj mogućoj mjeri oslanjati na već ranije određene carinske vrijednosti.

(2) Metodi vrednovanja, koji se primenjuju u skladu sa članom 37 Carinskog zakona, moraju odgovarati metodima iz čl 30, 31, 32, 33, 35 i 36 Carinskog zakona. Pomenuti metodi se mogu primenjivati u slučajevima koji odgovaraju zahtjevima iz člana 37 Carinskog zakona.

Član 83 (provizije)

(1) U skladu sa članom 38 stav 1 tačka 1 al. 1 Carinskog zakona u carinsku vrijednost se ubrajaju sva plaćanja, koja kupac plaća posrednicima u vezi sa kupoprodajom robe, ako ista nijesu bila uračunatu u plaćenu ili cijenu koju treba platiti.

(2) Provizije za kupovinu, koje plaća kupac za posredovanje prilikom kupovine robe, se ne uračunavaju u carinsku vrijednost ako su prikazane odvojeno. Provizije za kupovinu znače plaćanja kupca njegovom zastupniku za usluge zastupanja u inostranstvu kod kupovine robe čija vrijednost se utvrđuje.

Član 84 (ambalaža)

Ako je ambalaža namijenjena za ponovno korišćenje kod sledećih uvoza, na zahtjev podnosioca deklaracije u carinsku vrijednosti se uračunavaju srazmjerno raspodijeljeni troškovi.

Član 85

(mjesto unošenja u carinsko područje)

Kao mjesto unošenja robe u carinsko područje se smatra:

a) carinski prijelaz - u drumskom i željezničkom saobraćaju;

b) luka istovara - u pomorskom saobraćaju;

c) prvi odredišni aerodrom - kod prevoza robe u vazdušnom saobraćaju;

d) mjesto, gdje roba prelazi kopnenu granicu carinskog područja - za robu, koja se transportuje na drugi način.

Član 86

(troškovi prevoza i obezbjeđenja)

(1) Ako je ugovorena isporuka "franko odredišno mjesto u carinskom području" i ako visinu prevoznih troškova od mjesta unošenja na carinsko područje do mjesta isporuke nije moguće utvrditi iz ugovora i drugih podnešenih isprava, u carinsku vrijednost se ubrajaju kompletni prevozni troškovi.

(2) Ako je roba nabavljena po jedinstvenoj cijeni "franko odredišno mjesto na carinskom području", koja odgovara cijeni na mjestu unošenja, troškovi, koji se odnose na transport unutar carinskog područja, se ne oduzimaju od ove cijene. Odbitak se uzima u obzir samo u slučaju, kada se organu carinske službe dokaže, da bi cijena "franko mjesto unošenja u carinsko područje" bila niža od jedinstvene cijene "franko odredišno mjesto u carinskom području".

(3) Ako je prevoz besplatan ili je obavljen sa sopstvenim vozilima kupca, u carinsku vrijednost se ubrajaju svi troškovi od mjesta unošenja u carinsko područje, određeni na osnovu obično korišćene tarife za jednake načine prevoza. Podnosilac deklaracije će predati dokaze o tako obračunatim troškovima.

(4) Troškovi osiguranja za uvezenu robu se uračunavaju u carinsku vrijednost.

(5) Poštanske takse za robu, koja se prevozi u poštanskom saobraćaju, do odredišnog mjesta se u cjelosti uračunavaju u carinsku vrijednost. U carinsku vrijednost neće se uračunati eventualne

dodatne poštanske takse, koje se obračunavaju na carinskom području.

(6) Takse iz stava 5 ovog člana se ne uračunavaju u carinsku vrijednost robe, čiji uvoz nema komercijalnu prirodu.

(7) St. 5 i 6 ovog člana ne odnosi se na brze poštanske usluge.

Član 87

(roba, koju prodavcu obezbeđuje kupac)

(1) Kupac robu može, u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 al. 1, 2 i 3 Carinskog zakona obezbjediti prodavcu indirektno ili direktno. Ova roba, osim one, koja je pomenuta u članu 38 stav 1 tačka 2 alineja 3 Carinskog zakona, mora biti korišćena kod izrade uvezene robe i u njoj sadržana ili potrošena.

(2) Roba iz člana 38 stav 1 tačka 2 alineja 1 Carinskog zakona, koju je obezbedio kupac, može biti nabavljena u bilo kojoj državi u inostranstvu, uključujući državu prodavca.

(3) Kao roba u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 alineja 3 Carinskog zakona, smatra se roba iz člana 38 stav 1 tačka 2 alijena 1 Carinskog zakona, ako ista nije bila kupljena u inostranstvu, i potrošni materijal.

Član 88

(troškovi za alate, kalupe, matrice i sl.)

Srazmjerni dio vrijednosti alata, kalupa, matrica i sličnih proizvoda, korišćenih u proizvodnji uvezene robe, koja se u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 alineja 3 Carinskog zakona uračunava u carinsku vrijednost uvezene robe, je iznos amortizovane vrijednosti ovih proizvoda, korišćenih kod proizvodnje uvezene robe.

Član 89 (odredbe o licencama)

(1) U nadoknade i troškove iz člana 38 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona (u daljem tekstu: licence) uračunavaju se prije svega plaćanja za korišćenje prava u vezi:

a) sa proizvodnjom uvezene robe (prvenstveno patenti, uzorci, modeli i tehnološki knonj-honj);

b) sa ponovnom prodajom uvezene robe za izvoz (prvenstveno robne i uslužne marke i zaštićeni modeli);

c) sa korišćenjem i daljom prodajom uvezene robe (prvenstveno autorska prava i tehnološki postupci, koji su nerazdvojivo uključeni u uvezenu robu).

(2) Ako se carinska vrijednost uvezene robe određuje u skladu sa članom 30 Carinskog zakona, uračunavaju se licence i stvarno plaćena cijena ili cijena koju treba platiti za uvezenu robu samo ako se ovo plaćanje:

a) odnosi na robu, čija se vrijednost utvrđuje i b) predstavlja uslov za prodaju uvezene robe.

(3) Ako je uvezena roba samo dio ili dodatna oprema robe, koja se izrađuje na carinskom području, licenca se može dodati stvarno plaćenoj cijeni koju treba platiti za uvezenu robu samo, ako se licenca odnosi na uvezenu robu.

(4) Ako se roba uvozi u rastavljenom stanju ili se prije dalje prodaje samo nebitno obradi, npr. rastavi i prepakuje, to ne isključuje činjenicu, da se licenca odnosi na uvezenu robu.

(5) Ako se licence dijelom odnose na uvezenu robu, a dijelom na druge djelove i dodatnu opremu, koja se robi dodaje poslije uvoza, ili na usluge poslije uvoza, licence će se podijeliti isključivo na osnovu objektivnih i činjenica koje se mogu utvrditi.

(6) Licenca za pravo korišćenja robne marke se dodaje stvarno plaćenoj ili cijeni koju treba platiti za uvezenu robu tek onda, kada:

a) se licenca odnosi na robu, koja je bila poslije uvoza ponovo prodata u nepromijenjenom stanju ili samo nebitno obrađena odnosno prerađena,

b) se ova roba prodaje sa robnom markom, stavljenom prije uvoza ili poslije njega i za koju se plaća licenca, ili kupac nema mogućnost nabavke ove robe kod drugih, sa prodavcem nepovezanih nabavljača.

(7) Ako kupac licencu plaća trećem licu, uslovi iz stava 2 ovog člana su ispunjeni tek onda, ako prodavac ili sa njim povezano lice zatraži od kupca, da izvrši plaćanje tom trećem licu.

(8) Ako način obračunavanja licence zavisi od cijene uvezene robe, dok nije dokazano suprotno, smatraće se, da se plaćanje licence odnosi na robu čija se vrijednost utvrđuje.

(9) Ako se iznos licence obračunava nezavisno od cijene uvezene robe, plaćanje licence može se isto tako odnositi na robu čija vrijednost se utvrđuje.

(10) Država, u kojoj primalac licence, ime sjedište u slučaju primjene člana 38 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona, nije od značaja.

Član 90

(vrednovanje usluga, obavljenih u inostranstvu)

U posebno plaćene usluge iz člana 38 stav 1 tačka 2 alineja 4 Carinskog zakona, se uračunavaju usluge, koje je kupac dobio besplatno ili po smanjenoj cijeni.

Član 91

(uvažavanje dodatih i odbitnih stavki kod vrednovanja)

(1) Kod utvrđivanja carinske vrijednosti ne mogu se dodati stvarno plaćenoj ili cijeni koju treba platiti, nikakve druge stavke, osim onih iz člana 38 stav 1 Carinskog zakona.

(2) Svaka stavka, koja se prema odredbama stava 1 ovog člana dodaje stvarno plaćenoj ili cijeni koju treba platiti, mora se oslanjati isključivo na objektivne činjenice u vezi količine koje se mogu utvrditi.

(3) U smislu člana 39 stav 1 tačka 4 Carinskog zakona kao umnožavanje (reprodukovanje) se smatra prvenstveno grafičko i trodimenzionalno umnožavanje, izgradnja odnosno izvođenje arhitektonskog ili drugog objekta odnosno aparata, fotografisanje, tonsko i vizualno snimanje i prikazivanje kao i čuvanje u elektronskom obliku.

Član 92

(specifičnosti u pogledu uzimanja u obzir dodatih i odbitnih stavki prilikom vrednovanja)

(1) Izuzetno od odredbe člana 81 st.2 i 3 ove uredbe organ carinske službe može na zahtjev učesnika odobriti, da se iznosi određenih stavki, koji se dodaju plaćenoj ili cijeni koju treba platiti, čak iako nijesu bili količinski odredljivi u trenutku nastanka duga (člana 81 stav 2 ove uredbe), odnosno iznosi određenih stavki, koji se ne uračunavaju u carinsku vrijednost, u slučajevima, kada u trenutku nastanka carinskog duga nijesu bili prikazani izdvojeno (člana 81 stav 3 ove uredbe), određuju na osnovu posebnih kriterijuma.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana deklarisana carinska vrijednost se ne smatra kao privremena vrijednost u skladu sa članom 134 ove uredbe.

(3) Odobrenje iz stava 1 ovog člana može se dati:

a) ako bi sprovođenje postupka u skladu sa članom 134 ove uredbe predstavljalo nesrazmjerno velike troškove s obzirom na okolnosti;

b) ako bi metoda - zamjena korišćenja bilo vrednovanje u skladu sa čl. 32 do 37 carinskog zakona s obzirom na okolnosti slučaja neodgovarajuće;

c) u slučaju da postoje osnovani razlozi, da dugovane uvozne dažbine u nekom periodu neće biti niže zbog odobrenja iz stava 1 ovog člana, nego što bi bile ako odobrenja ne bi bila izdata;

d) ako izdavanje odobrenja ne utiče na konkurentnost privrednih subjekata.

Član 93

(uvažavanje finansijskih troškova kod zamjenljivih metoda vrednovanja)

Finansijski troškovi se razmatraju u skladu sa članom 39 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona, prilikom primjene zamjenljivih metoda vrednovanja iz čl. 32,33,35,36,37 Carinskog zakona.

Član 94

(prihvatljivost transakcijske vrijednosti)

(1) Organ carinske službe neće prihvatiti utvrđivanje carinske vrijednosti na osnovu transakcijske vrijednosti ukoliko, shodno stavu 2 ovog člana sumnja da prijavljena transakcijska vrijednost odgovara plaćenoj ili cijeni koju treba platiti iz člana 30 Carinskog zakona.

(2) Pod uslovima iz stava 1 ovog člana, organ carinske službe može u skladu sa članom 96 stav 3 ove uredbe zatražiti da se podnesu dodatni podaci. Ako na osnovu naknadno podnijetih podataka sumnja još uvijek postoji, organ carinske službe je dužan da podnosioca deklaracije prije donošenja konačne odluke, na njegov zahtjev pismeno obavijesti o razlozima za sumnje i obezbijedi mu odgovarajući rok za davanje objašnjenja. O konačnoj odluci organ carinske službe odlučuje rješenjem.

2. Poglavlje

Posebna pravila vrednovanja

1.Odeljak

Programska oprema

Član 95

(1) Izuzetno od odredbi čl. 30-43 Carinskog zakona, prilikom utvrđivanja carinske vrijednosti kod uvoza nosača podataka, koji sadrže podatke ili programska uputstva, namijenjena za upotrebu u uređajima za automatsku obradu podataka, uzima se u obzir samo vrijednost nosioca podataka, ako je vrijednost podataka ili programskih uputstava prikazana odvojeno od vrijednosti nosioca podataka.

(2) U skladu sa ovim članom ne podrazumijevaju se:

a) "nosača podataka": integralna kola, poluprovodnici i slični uređaji ili roba, koja sadrži takva integralna kola ili uređaje;

b) "podaci i programska uputstva": zvučni, kinematografski ili video snimci.

3. Poglavlje

Prijava podataka o carinskoj vrijednosti i dokumenti, koje treba pokazati

Član 96

(1) Ako se carinska vrijednost odredi u skladu sa čl. 30-44 Carinskog zakona, treba zajedno sa carinskom deklaracijom pravilno prijaviti podatke, koji se odnose na carinsku vrijednost uvezene robe.

(2) Prilikom primjene stava 1 ovog člana, odgovrajuće se primjenjuju propisi donijeti na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.

(3) Podnosilac deklaracije je dužan da obezbijedi:

a) tačnost i potpunost podataka, navedenih u prijavi carinske vrijednosti b) vjerodostojnost dokumenata, predatih kao dokaz ovih podataka i

c) sve dodatne podatke i predaju sva dokumenta, koja su potrebna za utvrđivanje carinske vrijednosti robe.

Član 97

U slučaju korišćenja sistema za automatsku obradu podataka ili ako se za neku robu odobri pojednostavljenje u pogledu carinskih deklaracija, Uprava carina može odobriti odstupanja od oblika prikazivanja podataka, potrebnih za određivanje carinske vrijednosti.

Član 98

(1) Podnosilac deklaracije će organu carinske službe predati dva primjerka fakture za uvezenu robu, na osnovu koje je prijavljena carinska vrijednost.

(2) Jedan primjerak zadržava organ carinske službe, a drugi ovjerava sa carinskim žigom i na njega upisuje broj carinske deklaracije a onda ga predaje podnosiocu deklaracije.

5. GLAVA

UNOŠENJE ROBE NA CARINSKO PODRUČJE

1. Poglavlje

Podnošenje robe organu carinske službe

Član 99

(mjesto i vrijeme podnošenja i izuzetak)

(1) U skladu sa članom 50 Carinskog zakona roba se podnosi u toku radnog vremena u službenoj prostoriji organa carinske službe ili na drugom mjestu, koje odobri organ carinske službe.

(2) Službenu prostoriju organa carinske službe određuje organ carinske službe i to se objavljuje na oglasnoj tabli organa carinske službe.

(3) Radno vrijeme u smislu stava 1 ovog člana organa carinske službe određuje direktor Uprave carina.

(4) Izuzetno od st. 1, 2 i 3 ovog člana roba se može podnijeti organu carinske službe i van radnog vremena i van službenih prostora po odobrenju organa carinske službe. Eventualne troškove u vezi sa takvim podnošenjem, koje odredi direktor Uprave carina, snosi podnosilac deklaracije.

Član 100 (predpregled)

(1) Predpregled robe iz člana 52 Carinskog zakona se odobrava po podnijetom zahtjevu učesnika u carinskom postupku. Ukoliko je potrebo uzeti uzorke, moraju biti obuhvaćeni zahtjevom.

(2) Učesnik će potpisati pismeni zahtjev i predati ga organu carinske službe, gdje se roba nalazi. Podneseni zahtjev mora da sadrži:

- ime i adresu podnosioca zahtjeva,

- podatak, gdje se roba nalazi,

- broj zbirne prijave, ako je bila podnešena, ili podatak o prethodnom carinskom postupku ili podatke o prevoznom sredstvu, na kojem se roba nalazi,

- sve druge potrebne podatke za identifikaciju robe.

(3) Ako organ carinske službe odobri zahtjev, odobrenje organa carinske službe izdaje se u vidu službene zabilješke na zahtjevu. U slučaju uzimanja uzoraka, određuje se takođe količina robe, koju je dozvoljeno uzeti.

(4) Predpregled robe i uzimanje uzoraka se izvode pod nadzorom i na način, koji odredi organ carinske službe. (5) Učesnik snosi rizik i troškove raspakovanja, mjerenja težine, prepakovanja i svih ostalih postupaka sa robom

kao i troškove analize.

(6) Uzeti uzorci se uzimaju u obzir prilikom određivanja količine robe, za koju se odobrava određena carinsko dozvoljena upotreba ili korišćenje. Ako se uzeti uzorci prilikom analize unište ili oštete, tako da nemaju više nikakve upotrebne vrijednosti, za njih ne nastaje carinski dug. Sa otpacima i ostacima treba postupati u skladu sa članom 182 st. 7 i 8 Carinskog zakona.

2. Poglavlje Privremeni smještaj robe Član 101

(Prostor za privremeni smještaj robe)

(1) Skladište za privremeni smještaj robe je prostor iz člana 61 Carinskog zakona koji je odobren za privremeni smještaj robe.

(2) Za skladište za privremeni smještaj robe, organ carinske službe može tražiti:

- da organ carinske službe i držalac privremenog skladišta zajednički koriste ključ,

- da držalac privremenog skladišta vodi takvu evidenciju o robi, koja omogućava praćenje kretanja robe.

Član 102

(davanje robe na čuvanje u privremi smješaj)

(1) Za robu koja se privremeno smješta podnosi se zbirna prijava.

(2) Zbirna prijava mora biti podnesena u trenutku podnošenja robe osim ako je carinarnica dozvolila da ista može biti podnesena naknadno, ali najdalje sledećeg radnog dana po podnošenju robe.

(3) Zbirnu prijavu može podnijeti:

a) lice koje je unijelo robu u carinsko područje, odnosno prevoznik koji je preuzeo robu nakon unosa u carinsko područje;

b) lice koje nastupa u ime lica iz predhodne alineje.

(4) Izuzetno od propisa o uvozu robe u putničkom i poštanskom prometu, carinarnica neće tražiti podnošenje zbirne prijave ako to ne remeti sprovođenje mjera carinskog nadzora i ako su prije proteka roka iz stava 2 ovog člana ispunjene formalnosti za odobrenje carinskog postupanja i upotrebe robe.

3. Poglavlje Zbirna prijava Član 103

(dokumenti, koji mogu da se koriste kao zbirna prijava)

(1) Zbirna prijava se popunjava i podnosi u slučajevima i na obrascu koji propisuje direktor Uprave carina. (2) Organ carinske službe će prihvatiti zbirnu prijavu, unijeti propisane podatke i sačuvati je, kako bi mogao provjeriti, da li se za pomenutu robu traži jedna od carinsko dozvoljenih upotreba ili korišćenja robe u rokovima iz člana 59 Carinskog zakona.

(3) Ako je roba prije podnošenja bila u tranzitnom postupku, onda zbirnu prijavu predstavlja primjerak tranzitne deklaracije, namijenjen odredišnom organu.

(4) Organ carinske službe može da odobri, da se zbirna prijava izradi pomoću elektronske obrade podataka. U tom slučaju odgovarajuće se primenjuje stav 2 ovog člana.

(5) Lica iz člana 102 stav 3 ove uredbe su dužna, kad organ carinske službe to zatraži, ponovo pokazati obu, navedenu u zbirnoj prijavi, koja nije bila istovarena sa prevoznog sredstva, dok za robu nije određena vrsta carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe.

(6) Lice, koje raspolaže sa privremeno smještenom robom, mora nedirnutu robu pokazati kad god organ carinske službe to traži.

Član 104

(Odgovornost za sprovođenje mjera, koje traži organ carinske službe)

(1) Ukoliko okolnosti to zahtijevaju, organ carinske službe može privremeno smještenu robu uništiti ili prodati i o tome obavijestiti vlasnika uništene ili prodate robe a troškove uništenja snosi vlasnik.

(2) Osim u slučjevima iz stava 1 ovog člana, lice koje je podnijelo zbirnu prijavu je dužno ispoštovati mjere organa carinske službe iz člana 63 stav 1 Carinskog zakona i snositi nastale troškove.

4. Poglavlje

1. Odjeljak

Član 105 (mjesto podnošenja)

Ako se roba doveze na carinsko područje morem ili vazduhom i, ako se samo sa jednim prevoznim dokumentom i sa istom vrstom prevoza, bez pretovara, šalje u drugu luku ili na drugi aerodrom na carinskom području, roba se organu carinske službe podnosi u luci ili na aerodromu, gdje se istovara ili pretovara.

2. Odjeljak

Ručni i predati prtljag putnika

Sledeći izrazi u ovoj glavi, imaju značenje:

Član 106 (definicije)

- domaći aerodrom: svaki aerodrom na carinskom području;

- međunarodni domaći aerodrom: svaki aerodrom na carinskom području, na kojem se može uz odobrenje ovlašćenih organa obavljati saobraćaj sa inostranstvom;

- domaći let: let vazduhoplova između dva aerodroma na carinskom području bez međuslijetanja, koji ne počinje i koji se ne završava na aerodromu, koji nije na carinskom području;

- domaća luka: bilo koja pomorska luka na carinskom području;

- plovidba kroz crnogorsko teritorijalno more: plovidba plovila, koje obavlja redovni saobraćaj između dve ili više domaćih luka bez međupristajanja;

- plovilo za razonodu: privatno plovilo za putovanje po željama korisnika;

- vazduhoplov opšte kategorije: vazduhoplov, koji se ne koristi za prevoz uz plaćanje i/ili unajmljivanje ili za poslove u vazduhu odnosno komercijalnu djelatnost;

- prtljag: svi predmeti, koje putnici nose sa sobom za potrebe putovanja.

Član 107 (vrste prtljaga)

U ovom poglavlju, ličnim prtljagom u vazdušnom saobraćaju se smatra:

- predati prtljag, ako je dat na prevoz na polaznom aerodromu i, ako lice u toku leta ili prilikom međuslijetanja, nema pristupa do prtljaga;

- ručni prtljag, ako ga lice unese u kabinu vazduhoplova ili ako je u toku prevoza lice moglo doći u kontakt sa prtljagom.

Član 108

(mjesto, gdje se obavljaju formalnosti)

Sve kontrole i formalnosti, koje se odnose na:

1. ručni i predati prtljag lica, koja počinju putovanje sa vazduhoplovom, koji dolazi sa inostranog aerodroma i koji poslije međuslijetanja na domaćem aerodromu nastavlja put do drugog domaćeg aerodroma, se obavljaju na ovom zadnjem domaćem aerodromu, pod uslovom, da je ovo međunarodni aerodrom; u tom slučaju se za ovaj prtljag uzimaju u obzir propisi, koji važe za prtljag lica, koja dolaze iz inostranstva, ako ista ne mogu da dokažu carinskim organima, da je roba, koja se nalazi u prtljagu, domaća roba;

2. ručni i predati prtljag lica, koja počinju putovanje vazduhoplovom, koji ima međuslijetanje na drugom domaćem aerodromu prije nego što nastavi put na inostrani aerodrom, se obavljaju na polaznom aerodromu, pod uslovom, da je to međunarodni aerodrom; u tom slučaju se kontrola ručnog prtljaga može

obaviti na aerodromu, na kojem vazduhoplov izvrši međuslijetanje sa namjerom da se konstatuje, da li roba sadržana u ručnom prtljagu zadovoljava uslove za slobodan promet na carinskom području.

3. lični prtljag lica, koja koriste usluge pomorskog plovila za saobraćaj sa inostranim lukama, se obavlja u luci za međunarodni saobraćaj, gdje se takav prtljag utovara ili istovara.

Član 109

(izuzeci u pogledu mjesta, gdje se obavljaju formalnosti)

Sve kontrole i formalnosti, koje se odnose na prtljag lica:

1. na plovilu za razonodu, se obavljaju u bilo kojoj crnogorskoj luci bez obzira na zastavu plovila i bez obzira na to, gdje je namijenjeno;

2. u vazduhoplovu opšte kategorije se obavljaju:

- prilikom dolaska, na prvom aerodromu, koji mora biti međunarodni domaći aerodrom, za vazduhoplove, koji dolaze sa inostranog aerodroma, ako vazduhoplov poslije međuslijetanja nastavlja put do drugog domaćeg aerodroma;

- na poslednjem međunarodnom domaćem aerodromu, ako se radi o vazduhoplovu, koji dolazi sa domaćeg aerodroma i poslije međuslijetanja nastavlja put do aerodroma u inostranstvu.

Član 110

(utovar i pretovar prtljaga)

(1) Ako se prtljag, koji stiže na domaći aerodrom sa vazduhoplovom sa inostranog aerodroma, na domaćem aerodromu pretovara u vazduhoplov, koji nastavlja let na carinskom području, se :

a) sve kontrole i formalnosti, koje se odnose na predati prtljag, vrše na domaćem aerodromu, gdje se putovanje završava, pod uslovom, da je to međunarodni aerodrom;

b) sve kontrole ručnog prtljaga izvrše na prvom domaćem međunarodnom aerodromu; izuzetno, ako se ukaže potreba za kontrolom predatog prtljaga, može se obaviti dodatna kontrola na domaćem međunarodnom aerodromu, gdje se putovanje završava;

c) kontrola predatog prtljaga se može obaviti na prvom domaćem aerodromu samo izuzetno, ako se ukaže potreba za kontrolom ručnog prtljaga.

(2) Ako se na domaćem aerodromu izvrši utovar prtljaga u vazduhoplov, koji leti ka drugom domaćem aerodromu te se na drugom domaćem aerodromu pretovara na vazdušno plovilo namijenjeno na inostrani aerodrom, se:

a) sve kontrole i formalnosti, koje se odnose na predati prtljag, vrše na domaćem aerodromu, gdje putovanje započinje, pod uslovom da je to međunarodni domaći aerodrom;

b) sve kontrole ručnog prtljaga vrše na zadnjem domaćem međunarodnom aerodromu; prije toga se može kontrola ovog prtljaga izvršiti na aerodromu, gdje putovanje započinje, samo izuzetno, ako se pokaže da je to posle kontrole predatog prtljaga nužno potrebno;

c) dodatne kontrole predatog prtljaga mogu biti izvršene na zadnjem domaćem aerodromu samo izuzetno, ako se pokaže potreba za pregledom ručnog prtljaga.

(3) Sve kontrole i formalnosti, koje se odnose na prtljag, koji dolazi na domaći aerodrom u javnom vazdušnom prevozu sa inostranog aerodroma i koji se na ovom aerodromu pretovara u avion, koji je namijenjen samo za let na carinskom području, se vrše na aerodromu na kom se javni vazdušni prevoz završava.

(4) Sve kontrole i formalnosti, koje se odnose na prtljag, koji se na domaćem aerodromu utovara na avion, koji je namijenjen za let na carinskom području, kako bi se na drugom domaćem aerodromu pretovario u vazduhoplov u javnom avionskom prevozu, namijenjen na inostrani aerodrom, se obavljaju na domaćem aerodromu, gdje ovaj javni vazdušni prevoz počinje.

Član 111 (označavanje prtljaga)

(1) Predati prtljag, registrovan na domaćem aerodromu, se označava zakačkom ili naljepnicom, koja se pričvršćuje na domaćem aerodromu, od strane nadležnog službenika, prilikom preuzimanja prtljaga.

(2) Zakačka odnosno naljepnica treba biti napravljena tako da omogućava ponovno korišćenje. Bez obzira na izgled na zakački ili naljepnici mora biti nacrtan znak i naziv privrednog društva koje na crnogorskim aerodromima preuzima prtljag u svoje ime ili u ime prevoznika.

6. GLAVA

KONTROLA CARINSKE DEKLARACIJE

1. Poglavlje

Kontrola robe

Član 112

(1) Roba se pregleda na mjestu i u vrijeme, koje odredi organ carinske službe.

(2) Na zahtjev podnosioca carinske deklaracije (u daljem tekstu: deklaracija) može organ carinske službe pregledati robu i van određenog radnog vremena. Podnosilac deklaracije snosi eventualne dodatne troškove, nastale sa takvim pregledom.

(3) Direktor Uprave carina propisuje cjenovnik troškova, nastalih zbog pregleda robe, koja se na zahtjev stranke obavlja izvan sjedišta organa carinske službe odnosno van radnog vremena ovog organa.

Član 113

(1) Organ carinske službe o odluci, da će pregledati robu, obavještava podnosioca deklaracije ili njegovog punomoćenika. Obavještenje se ne daje pismeno.

(2) Ako se organ carinske službe odluči samo za kontrolu dijela robe, u obavještenju iz stava 1 ovog člana navode se koleta odnosno djelovi robe koji će se pregledati.

Član 114

(obaveze podnosioca deklaracije)

(1) Podnosilac deklaracije ili njegov punomoćnik koji je prisutan pregledu robe dužan je carinskom organu pružiti svu potrebnu pomoć. Ako pružena pomoć ne zadovoljava, organ carinske službe može zahtijevati da podnosilac deklaracije ponudi drugo lice koje bi moglo pružiti potrebnu pomoć.

(2) Ako podnosilac deklaracije odbije saradnju prilikom pregleda robe ili ne ovlasti drugo lice, koje bi organu carinske službe kod pregleda moglo pružiti potrebnu pomoć, organ carinske službe određuje rok u kojem podnosilac carinske deklaracije mora ispuniti svoje obaveze. Ukoliko se ne odredi rok u skladu sa ovim stavom, organ carinske službe može odustati od planiranog pregleda robe.

(3) Ako podnosilac deklaracije u roku, koji je određen u skladu sa stavom 2 ovog člana ne ispuni svoje obaveze, organ carinske službe u vezi sa primjenom člana 83 Carinskog zakona nastavlja pregled robe na zahtjev i trošak podnosioca deklaracije. Ako okolnosti to zahtijevaju, organ carinske službe može pozvati na saradnju druge službe i stručnjake u skladu sa važećim propisima.

(4) Ako je zbog tehničkih karakteristika robe potrebno prilikom pregleda robe obezbijediti saradnju posebno osposobljenih lica, a podnosilac carinske deklaracije ne može da obezbijedi njihovu prisustvo odmah,dužan je o tome pismeno obavijestiti organ carinske službe. U tom slučaju organ carinske službe određuje rok, u

kojem će podnosilac carinske deklaracije obezbijediti prisustvo lica, koje će pružati organu carinske službe potrebnu pomoć prilikom pregleda takve robe.

(5) Nalazi pregleda robe, koju vrši organ carinske službe u skladu sa stavom 3 ovog člana, imaju jednake pravne posljedice kao konstatacije pregleda, koje organ carinske službe obavi u prisustvu podnosioca deklaracije ili njegovog punomoćenika.

(6) Umjesto da sprovede mjere iz st. 2 i 4 ovog člana, organ carinske službe može smatrati da je deklaracija povučena, ako je odbijanje podnosioca deklaracije da sarađuje prilikom pregleda, odnosno imenovanja drugog lica, koje bi moglo carinskim organima pružiti potrebnu pomoć, nije spriječilo konstataciju, da bi carinski propisi koji regulišu stavljanje robe u traženi carinski postupak bili prekršeni i da li sa takvim postupkom podnosilac deklaracije ne krši odnosno ne pokušava da prekrši odredbe čl. 73 i 91 Carinskog zakona.

2. Poglavlje Uzimanje uzoraka Član 115

(uzimanje uzoraka)

(1) Ako organ carinske službe odluči da uzme uzorke robe radi ispitivanja, svoju odluku saopštava podnosiocu deklaracije ili njegovom zastupniku. Obavještenje se ne mora dostaviti pismenim putem.

(2) Organ carinske službe uzima uzorke sam ili ih uzma podnosilac deklaracije ili njegov zastupnik u prisustvu carinskog službenika. Uzorci se uzimaju u količini, koja je neophodna za analizu.

(3) Na deklaraciji se stavlja zabilješka o uzetim uzorcima i sačinjava se zapisnik. koji se prilaže deklaraciji.

Član 116

(zapisnik o uzimanju uzoraka)

(1) Zapisnik o uzimanju uzoraka iz člana 115 stav 3 ove uredbe, se sačinjava na obrascu, čiji uzorak se nalazi u prilogu lo uz ovu uredbu.

(2) Zapisnik o uzimanju uzoraka je štampan na samokopirajućem papiru formata A-4 u tri primjerka, od kojih je:

a) primjerak namijenjen za carinsku laboratoriju,

b) primjerak namijenjen za organ carinske službe, koji je uzeo uzorak i c) primjerak za podnosioca deklaracije.

(3) Carinskoj laboratoriji se dostavljaju odgovarajuća prateća dokumenta uz deklaraciju, koja objašnjavaju vrstu robe, njenu prirodu, količinu i tehničke karakteristike.

(4) Za uzorke robe, koji su svrstani u grupe opasnih materija, mora biti u primjerku zapisnika o uzimanju uzoraka, koji je namijenjen za carinsku laboratoriju, naglašeno da se radi o opasnim materijama.

(5) Zapisnik iz stava 1 ovog člana se može takođe napisati u obliku kompjuterskog zapisa, ako takav zapis uzima u obzir uslove iz ovog člana i rubrike iz uzorka u prilogu lo uz ovu uredbu.

Član 117

(postupak sa robom prilikom uzimanja uzoraka)

Za robu, koja bi mogla da se ošteti prilikom uzimanja uzoraka, ako bi uzorci bili uzeti na mjestu carinskog pregleda (npr. sterilna, na svijetlost osjetljiva, na vlagu osjetljiva roba idr.), organ carinske službe, kome je roba bila podnesena, može odobriti da se uzorci uzmu, uz prisustvo carinskog službenika u prostorijama podnosioca deklaracije ili u drugim odgovarajućim prostorijama.

Član 118

(obaveze podnosioca deklaracije prilikom uzimanja uzoraka)

(1) Podnosilac deklaracije odnosno njegov zastupnik je dužan da organu carinske službe pruži svu potrebnu pomoć prilikom uzimanja uzoraka.

(2) Ako podnosilac deklaracije odbije saradnju i pomoć prilikom uzimanja uzoraka ili ne želi prisustvovati prilikom uzimanja uzoraka, organ carinske službe će postupiti u skladu sa članom 114 ove uredbe.

Član 119

(broj uzoraka i količina robe za uzorak)

(1) U skladu sa članom 115 stavom 2 ove uredbe organ carinske službe uzima po pravilu bar dva reprezentativna uzorka. Iz određene robe se u saglasnosti sa podnosiocem deklaracije uzme prosječni uzorak robe (npr. u slučaju tečnosti, praška i sl.)

(2) Neophodne količine iz člana 115 stava 2 ove uredbe iznose:

1. za tečnosti, paste, čvrste materije: 10 - 20 g ili do 100 ml;

2. za robu u rolnama: cca 10 cm po cijeloj širini;

3. za robu u listovima ili pločama: cca 30 h 30 cm;

4. za žice, monofilamente, predivo, konopce isl.: cca 10 m;

5. za robu, pakovanu za prodaju na malo: jedan primjerak u izvornoj ambalaži;

6. za druge vrste robe: količine, koje su navedene u tač. 1 - 5 ovog stava.

(3) Ako okolnosti to zahtijevaju, mogu se uzeti i manje ili veće količine od količina, navedenih u prethodnom stavu.

(4) Mašine odnosno aparati se mogu očigledno prikazati sa prospektima, nacrtima, skicama, fotografijama ili nekim drugim pisanim dokumentima, koji sadrže potrebne informacije za određivanje prirode robe.

Član 120 (označavanje uzoraka)

Organ carinske službe na odgovarajući način označava svaki uzeti uzorak za obezbjeđivanje njegove identičnosti, uključujući stavljanje carinskih oznaka, kao što su pečat ili carinska plomba.

Član 121

(postupak za uzetim uzorcima)

(1) Organ carinske službe, koji je uzeo uzorke robe, jedan primjerak svakog uzorka zajedno sa odgovarajućim primjerkom zapisnika o uzimanju uzoraka dostavlja carinskoj laboratoriji, koja obavlja potrebne preglede.

(2) Ako potrebne preglede nije moguće obaviti u carinskoj laboratoriji, uzorak se dostavlja stručnoj organizaciji, radi potrebnog pregleda.

Član 122 (dopuna pošiljke)

(1) Uzete količine za ispitivanje robe, ne oduzimaju se od količine robe, prijavljene u deklaraciji, osim ako su uzorci uzeti u carinskom postupku carinskog skladištenja ili u tranzitnom postupku.

(2) U slučaju kontrole deklaracije za izvoz ili deklaracije za privremeni izvoz robe na oplemenjivanje, organ carinske službe može da odobri podnosiocu deklaracije, ako to dopuštaju okolnosti, da radi popunjavanja pošiljke, nadoknadi uzetu količinu za ispitivanje robe sa jednakom količinom jednake robe.

Član 123

(postupak sa uzorcima poslije obavljene analize)

(1) Uzorci, koji se prilikom pregleda ne unište, na zahtjev i trošak podnosioca deklaracije se vraćaju kada nijesu više potrebni u postupku, prije svega kada su iscrpljena već sva pravna sredstva, koja je podnosilac deklaracije imao na raspolaganju protiv odluke organa carinske službe, a koja je bila donesena na osnovu rezultata pregleda odnosnog uzorka.

(2) Ako podnosilac deklaracije ne zahtijeva da mu se uzorci vrate, isti se mogu uništiti ili sačuvati kod organa carinske službe. U posebnim slučajevima, prije svega ako se radi o uzorcima, koji su opasni po okolinu ili su otrovi iz I.grupe, organ carinske službe može zatražiti od podnosioca

deklaracije, da ukloni ostatak uzoraka.

Član 124 (troškovi pregleda)

(1) Organ carinske službe daje podnosiocu deklaracije obračun troškova za obavljeno ispitivanje. A pri tome uzima u obzir podatke carinske laboratorije, navedene u zapisniku o rezultatima pregleda.

(2) Cjenovnik troškova iz stava 1 ovog člana izdaje direktor Uprave carina. (3) Obračun troškova iz stava 1 ovog člana se izdaje samo ako:

1. se kod pregleda uzoraka konstatuje, da je u deklaraciji bio naveden pogrešan tarifni broj Carinske tarife ili, ako

2. su uzorci uzeti na zahtjev podnosioca deklaracije.

(4) Podnosilac deklaracije takođe snosi stvarne troškove koji su nastali, ako se uzorci vrate podnosiocu deklaracije odnosno korisniku ili, ako se uzorci unište, jer ih podnosilac deklaracije u slučajevima iz člana

123 ove uredbe nije uzeo.

(5) Troškove iz ovog člana podnosilac deklaracije će podmiriti u roku od 8 dana od prijema obračuna troškova.

3. Poglavlje

Rezultati kontrole deklaracije i stavljanje robe u slobodan promet

Član 125

(rezultati kontrole deklaracije)

(1) Ako organ carinske službe kontroliše deklaraciju, dužan je na deklaraciji, na primjerku koji zadržava ili na dokumentu, koji joj se prilaže, staviti zabilješku sa razlozima i rezultatima kontrole. Ako je kontrola izvršena djelimičnim pregledom robe, dužan je staviti zabilješku o koletu odnosno dijelu robe, koja je pregledana.

(2) U zabilješci iz stava 1 ovog člana, organ carinske službe navodi da je podnosilac deklaracije odnosno njegov zastupnik odsutan za vrijeme kontrole robe.

(3) Ako se rezultati kontrole ne slažu sa podacima, navedenim u deklaraciji, organ carinske službe to bilježi na deklaraciji, na primjerku koji zadržava ili na posebnom dokumentu, koji se prilaže deklaraciji i navodi se obrazloženje sa obračunom carinskog duga i drugih dažbina za deklarisanu robu i osnov za obračun povraćaja ili dažbina za izvoz robe, kao i druge konstatacije, koje su značajne za korišćenje propisa o carinskom postupku, u koji je roba stavljena.

(4) Rezultati kontrole organa carinske službe po potrebi sadrže metode za utvrđivanje istovjetnosti, koje je organ carinske službe koristio. U njima su navedeni datum i potpis lica, koje je kontrolu izvršilo.

Član 126

(1) Stavljanje robe u slobodan promet prouzrokuje nastanak carinskog duga i drugih dažbina, utvrđenih na osnovu podataka u carinskoj deklaraciji.

(2) Ako postoji mogućnost, da rezultati provjeravanja deklaracije mogu prouzrokovati viši carinski dug nego što je carinski dug, koji bi organ carinske službe trebao da obračuna na osnovu podataka, navedenih u deklaraciji, podnosilac deklaracije će prije nego što je roba stavljena u slobodan promet, bez obzira na rezultat provjeravanja, predati odgovarajući instrument

obezbjeđenja za eventualnu razliku u visini obračunatog carinskog duga ili platiti tako određeni viši carinski dug.

(3) Ako organ carinske službe na osnovu kontrole deklaracije konstatuje, da iznos carinskog duga ne odgovara podacima, koje je naveo podnosilac deklaracije u deklaraciji, robu će staviti u slobodan promet, ako podnosilac deklaracije plati drukčije utvrđeni carinski dug ili podnese odgovarajući instrument obezbjeđenja.

(4) Ako organ carinske službe uzme uzorke robe radi kontrole tačnosti i pravilnosti primljene deklaracije, roba se može staviti u slobodan promet podnosiocu deklaracije prije nego što je završen pregled uzoraka, ako je nastali ili dug koji bi mogao nastati u vezi sa ovom robom plaćen odnosno odgovarajuće obezbjeđenje i ako stavljanje robe u slobodan promet nije onemogućeno iz drugih razloga.

(5) Ako organ carinske službe prije završene kontrole deklaracije ne može utvrditi da li je roba, na koju se deklaracija odnosi, predmet bilo kakvih ograničenja ili zabrana, robu ne može pustiti podnosiocu deklaracije sve dok nijesu poznati rezultati kontrole.

Član 127

(način stavljanje robe u slobodan promet)

(1) Način stavljanja robe u slobodan promet podnosiocu deklaracije zavisi od mjesta, na kojem se roba nalazi i od načina, kako se obavlja carinski nadzor.

(2) Ako je za robu podnesena pismena deklaracija, datum stavljanja robe u slobodan promet se navodi na deklaraciji ili na dokumentu, koji se prilaže. Kopija priloženog dokumenta se uručuje podnosiocu deklaracije.

4. Poglavlje

Druge mjere organa carinske službe

Član 128

(1) U slučaju da organ carinske službe ne može staviti robu na raspolaganje podnosiocu deklaracije zbog jednog od razloga iz člana 83 stava 1 tačka 1 alin.2 do 4 Carinskog zakona, podnosilac deklaracije će odrediti rok, u kojem mora da ispuni propisanu obavezu.

(2) Ako podnosilac deklaracije u slučaju iz člana 83 stava 1 tačka 1 alin.2 Carinskog zakona ne podnese tražena dokumenta u roku, koji je odredio organ carinske službe u skladu sa stavom 1 ovog člana, smatra se, da je deklaracija povučena. Primijeniće se član 74 stav 4 Carinskog zakona.

(3) Ako organ carinske službe smatra, da je deklaracija povučena, to se na deklaraciji vidljivo označi, u rubrici za napomene navesti razlog za povlačenje, a deklaraciju, osim primjeraka br. 1 (kod izvoznih postupaka)

odnosno primjerka br. 6 (kod uvoznih postupaka), zajedno sa priloženim dokumentima vratiti podnosiocu deklaracije.

(4) Ako podnosilac deklaracije u slučaju iz člana 83 stav 1 tačka 1 alineja 3 Carinskog zakona i bez obzira na eventualno povlačenje deklaracije u skladu sa članom 74 stav 1 Carinskog zakona ili u skladu sa članom 178

Carinskog zakona, ne podnese odgovarajući instrument obezbjeđenja plaćanja carinskog duga ili ne plati nastali carinski dug u roku, koji određuje organ carinske službe u skladu sa stavom 1 ovog člana, organ carinske službe će oduzeti robu. Ako prije oduzimanja robe podnosilac deklaracije ispuni svoju obavezu i plati carinski dug ili podnese odgovarajući instrument obezbjeđenja, roba mu se stavlja na raspolaganje.

(5) Do oduzimanja robe iz stava 4 ovog člana, organ carinske službe može premjestiti robu na poseban prostor, gdje je roba pod carinskim nadzorom.

(6) Ako se u slučaju iz člana 83 tačka 1 alineja 4 Carinskog zakona u datom roku ne uklone zabrane i ograničenja, koja onemogućavaju sprovođenje carinskog postupka, a podnosilac deklaracije ne povuče deklaraciju i ne traži drugo carinski dozvoljeno korišćenje i upotrebu za odnosnu robu, roba se oduzima. Organ carinske službe može prodati robu, ako kupac dokaže, da za njega ne važe ili više ne važe zabrane i ograničenja, koja su onemogućavala sprovođenje odabranog carinskog postupka.

Član 129

(poništenje deklaracije poslije stavljanja robe u slobodan promet)

Organ carinske službe može u skladu sa članom 74 stav 3 Carinskog zakona odobriti poništenje deklaracije i poslije stavljanja robe u slobodan promet, ako:

1. organ carinske službe konstatuje, da je za robu greškom bio započet određeni carinski postupak, zbog kojeg je nastao carinski dug, umjesto da je roba bila deklarisana za drugi carinski postupak. Organ carinske

službe će u tom slučaju odobriti poništenje deklaracije, ako podnosilac deklaracije podnese pismeni zahtjev u roku od tri mjeseca nakon dana prijema deklaracije i ako su ispunjeni sledeći uslovi:

a) dotadašnja upotreba robe nije u suprotnosti sa uslovima, koji moraju biti ispunjeni, da bi mogao biti odobren drugi carinski postupak,

b) roba je u trenutku, kada je bila deklarisana za prvi postupak, ispunjavala uslove za odobravanje drugog postupka i

c) roba je odmah deklarisana za postupak, koji je podnosilac deklaracije želio.

U tom slučaju smatra se da je nova deklaracija podnesena onog dana kada je podnesena poništena dekalracija.

U opravdanim slučajevima organ carinske službe može prihvatiti zahtjev podnosioca deklaracije za poništenje deklaracije i posle isteka roka od tri mjeseca.

2. je utvrđeno, da je za određenu robu greškom bio započet određeni postupak, zbog kojeg je nastao carinski dug, umjesto da je taj postupak započet za drugu robu. Organ carinske službe će u takvom slučaju odobriti poništenje deklaracije, ako podnosilac deklaracije podnese pismeni zahtjev u roku od tri mjeseca od dana prijema deklaracije i, ako su ispunjeni slijedeći uslovi:

a) roba, za koju je bio postupak prvobitno započet:

- nije bila korišćena drukčije nego što je dozvoljavao prvobitni postupak

- za nju je ponovo uspostavljeno prvobitno stanje i

- za nju je s obzirom na okolnosti, odmah traženo drugo carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba; u tom slučaju smatra se da je nova deklaracija podnesena onog dana kada je podnesena poništena deklaracija;

b) roba, za koju bi morao biti započet odnosni carinski postupak:

- je mogla u vrijeme, kada je predata prva deklaracija, biti podnijeta istom organu carinske službe i

- je deklarisana za jednak carinski postupak, kao što je bio zahtijevan u prvoj deklaraciji. U opravdanim slučajevima organ carinske službe može prihvatiti zahtjev podnosioca deklaracije, za poništenje deklaracije i posle isteka roka od tri mjeseca.

3. je roba bila poručena u okviru kataloške prodaje i vraćena je, organ carinske službe će odobriti poništenje deklaracije, ako je podnosilac deklaracije predao zahtjev u roku od tri mjeseca posle dana prijema deklaracije i, ako je roba bila izvezena na adresu nabavljača ili na adresu lica, kojeg je on odredio.

4. je roba deklarisana za izvoz odnosno postupak pasivnog oplemenjivanja, ako su ispunjeni slijedeći uslovi:

a) u slučaju, da je roba predmet izvoznih dažbina, izvoznih podsticaja, zahtjeva za povraćaj uvoznih dažbina prilikom izvoza ili drugih posebnih mjera za izvoz, podnosilac deklaracije:

- podnosi organu carinske službe, koji je primio carinsku deklaraciju za izvoz robe, dokaz da roba nije napuštala carinsko područje;

- podnosi organu carinske službe sve primjerke deklaracije zajedno sa svim drugim dokumentima, koje mu je organ carinske službe uručio prilikom prijema deklaracije;

- podnosi organu carinske službe dokaz, da su naknade uvoznih dažbina i drugi stimulansi za izvoz robe bili vraćeni,odnosno da su nadležni organi preduzeli potrebne mjere za povraćaj ovih iznosa i

- u skladu sa važećim propisima, izvrši sve druge obaveze, koje - s obzirom na okolnosti određuje organ carinske službe.

Kod poništavanja deklaracije, se u odnosu na otpisane količine na osnovu uvjerenja ili drugih isprava, koje su bile priložene izvoznoj deklaraciji, uspostavlja prvobitno stanje.

Ako je za robu deklarisanu za izvoz određeno, da u odobrenom roku mora napustiti carinsko područje, organ carinske službe će smatrati, da je takva deklaracija poništena, ako roba u tom roku ne napusti carinsko područje. O poništenju deklaracije organ carinske službe pismeno

obaviještava podnosioca deklaracije.

b) u slučaju, da se radi o drugoj robi, a ne onoj koja je navedena u tački 4 pod a), ako je podnosilac deklaracije obavijestio organ carinske službe, koji je primio deklaraciju za izvoz robe o tome, da roba nije napustila carinsko područje i vratio sve izvode deklaracije zajedno sa svim drugim dokumentima, koje mu je organ carinske službe uručio prilikom prijema deklaracije;

5. Ako zbog ponovnog izvoza robe treba podnijeti deklaraciju, odobriće se poništenje ove deklaracije uz primjenu tačke 4 ovog člana.

6. Deklaracija će se poništiti u skladu sa članom 105 stavom 1 tačkom 2 Carinskog zakona ako je za domaću robu bio započet postupak carinskog skladištenja,ukoliko podnosilac deklaracije dokaže da su bile preduzete utvrđene mjere za slučaj neispunjenja posebnih uslova za odobreno korišćenje ili upotrebu robe.

Ako do isteka roka, koji je bio određen za carinsko skladištenje, nije bio podnešen zahtjev za početak neke od propisanih upotreba ili korišćenja, organ carinske službe sprovodi potrebne mjere, utvrđene posebnim propisima donijetim na osnovu člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona.

5. Poglavlje Naknadna kontrola deklaracije Član 130

(1) Organ carinske službe može da izvrši carinsku kontrolu deklaracije nakon stavljanja robe u slobodan promet,

s ciljem da pregledom komercijalne i druge dokumentacije kod podnosioca deklaracije ili drugog lica, koje raspolaže potrebnim podacima, a da po mogućnosti takođe putem kontrole robe utvrdi, da li je bio pravilno utvrđen carinski dug, da li su ispravno bile korišćene mjere ekonomske i druge politike i da li se poštuju obaveze, koje proizilaze iz odobrenog carinskog postupka. Naknadna kontrola može da se obavi takođe na molbu inostranih carinskih organa, kojima pruža pravnu pomoć u okviru međunarodne saradnje.

(2) Ako organ carinske službe na osnovu rezultata naknadne kontrole konstatuje, da je bio pogrešno obračunat carinski dug, preduzima potrebne mjere radi, naknadne naplate, povraćaja, otpisa carinskog duga. Ako organ carinske službe konstatuje, da su kršene odredbe o mjerama ekonomske ili druge politike, o tome obaviještava nadležne državne organe. Na osnovu međunarodne saradnje biće obaviješteni strani carinski organi o rezultatima kontrole.

(3) Za naknadnu kontrolu se odgovarajuće primjenjuju odredbe 1 do 3 poglavlja ove glave.

(4) Ako se prilikom naknadne kontrole uzimaju uzorci, to će se navesti u zapisniku o naknadnoj kontroli deklaracija.

7. GLAVA POJEDNOSTAVLJENI POSTUPCI

1. Poglavlje

Opšte odredbe

Član 131

(vrste pojednostavljenja)

(1) Korišćenje nepotpune deklaracije omogućava organu carinske službe, da u opravdanim slučajevima primi deklaraciju, koja ne sadrži sve podatke, koji bi morali biti navedeni za odobravanje traženog carinskog postupka, odnosno kojoj nisu priloženi svi dokumenti, koji bi morali biti priloženi za odobravanje traženog carinskog postupka. (član 84 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona).

(2) Pojednostavljeni postupak deklarisanja omogućava, da se za robu počinje ostvarivati carinski postupak na osnovu podnošenja pojednostavljene deklaracije i kasnijeg podnošenja dopunske deklaracije (član 84 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona).

(3) Deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa omogućava, da se za robu počne ostvarivati carinski postupak u prostorijama imaoca odobrenja ili na drugom mjestu, kojeg odobri organ carinske službe. (član 84 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona).

Član 132

(1) Zahtjev za izdavanje odobrenja za pojednostavljeni postupak deklarisanja, odnosno deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa, se podnosi kod carinarnice, koja je teritorijalno nadležna s obzirom na sjedište i glavno knjigovodstvo podnosioca zahtjeva.

(2) Carinarnica dostavlja zahtjev zajedno sa svojim mišljenjem Upravi carina radi donošenja odluke. Na osnovu zahtjeva, Uprava carina donosi odluku.

Član 133

Ako se za pojednostavljeni postupak koriste sistemi za obradu podataka ili elektronski sistemi za razmjenu podataka, primjenjivaće se propisi donijeti na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.

2. Poglavlje

Deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet

1. Odjeljak Nepotpune deklaracije Član 134

(deklaracija, koja ne sadrži sve podatke)

Deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet, koju može primiti organ carinske službe na osnovu pismenog zahtjeva podnosioca deklaracije, bez obzira na to što ne sadrži sve propisane podatke, mora da sadrži najmanje sledeće podatke:

- podatke u rubrikama 1 (druga podjela), 14, 21, 31, 33, 37, 40 i 54 jedinstvene carinske isprave;

- opis robe, koji omogućava carinskim organima, da mogu odmah i nesumnjivo utvrditi tarifnu oznaku carinske tarife u koju se roba svrstava,

- carinsku vrijednost robe, ako se radi o robi, za koju postoji obaveza plaćanja ad valorem carinskog duga ili, ako je očigledno, da podnosilac deklaracije ne može deklarisati carinsku vrijednost, privremeni upis vrijednosti, koja je prihvatljiva za organ carinske službe, vodeći računa prvenstveno o informacijama, kojima podnosilac deklaracije raspolaže;

- sve druge podatke, koji su potrebni organu carinske službe za obezbeđivanje identifikacije robe, za primjenu propisa o stavljanju robe u slobodan promet i za utvrđivanje vrijednosti obezbjeđenja, kojeg treba položiti kako bi roba mogla biti puštena podnosiocu deklaracije.

Član 135

(deklaracija, kojoj nijesu priloženi svi dokumenti)

(1) Deklaraciji za stavljnje robe u slobodan promet, koju organ carinske službe može primiti na osnovu zahtjeva podnosioca deklaracije, a da deklaraciji nijesu bili priloženi svi propisani dokumenti, takvi dokumenti će biti priloženi prije stavljanja robe u slobodan promet.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, može da se primi deklaracija, kojoj nisu priložena sva dokumenta, a koja moraju biti priložena prije nego što se roba stavi u slobodan promet, ako se organu carinske službe prije toga pouzdano dokaže:

- da nedostajući dokumenti postoje i da važe,

- da ovi dokumenti nijesu mogli biti priloženi deklaraciji iz razloga, na koje podnosilac deklaracije nije mogao uticati i da

- bi kašnjenje kod prijema takve deklaracije sprečilo stavljanja robe u slobodan promet ili bi zbog kašnjenja trebalo obračunati uvozne dažbine po višoj stopi.

(3) Dokumenti koji nedostaju, moraju biti navedeni na deklaraciji.

Član 136

(prijem nepotpune deklaracije i primjena preferencijalnih carinskih stopa)

(1) Nakon prijema deklarcije, organ carinske služe određuje rok do kojeg mora podnosilac deklaracije podnijeti ili predati podatke koje nedostaju. Ovaj period ne može biti duži od jednog mjeseca od dana prijema nepotpune deklaracije.

(2) Ako je nedostajući dokument potreban za odobravanje smanjene carinske stope ili stope "slobodno" i organ carinske službe opravdano pretpostavlja, da bi se za robu deklarisanu sa nepotpunom deklaracijom mogla primjeniti ova smanjena carinska stopa ili stopa "slobodno", na zahtjev podnosioca deklaracije može se odobriti dodatni rok za podnošenje tog dokumenta. Ovaj dodatni rok ne smije biti duži od tri mjeseca.

(3) Ako se nedostajući podaci ili dokumenti odnose na carinsku vrijednost, organ carinske službe može, ako je s obzirom na okolnosti to potrebno, odrediti duži rok ili produženje ranije određenog roka. Tako određen rok ne smije biti duži od 3 mjeseca.

(4) Ako se smanjena carinska stopa ili stopa "slobodno" može primijeniti na robu, stavljenu u slobodan promet shodno članu 22 Carinskog zakona, organ carinske službe će odobriti primjenu povoljnije carine, tek nakon podnošenja dokumenata koji su uslov za primjenu člana.

(5) Ako su dokumenta, od kojih zavisi primjena snižene carinske stope ili carinske stope "slobodno" podnešeni nadležnom organu carinske službe u skladu sa ovim članom posle isteka roka važnosti preferencijalne carinske stope, moguće je smanjenu stopu ostvariti jedino, ako je deklaracija za stavljanje odnosne robe primljena prije isteka važnosti preferencijalnih carinskih stopa.

Član 137

(stavljanje robe u slobodan promet)

(1) Po prijemu nepotpune deklarcije, roba će biti stavljena u slobodan promet, osim ako za ovo postoje drugi osnovani razlozi. Bez obzira na član 126 ove uredbe, organ carinske službe stavlja robu podnosiocu deklaracije na raspolaganje u skladu sa uslovima iz ovog člana.

(2) Ako kasnije podnošenje podataka ili dokumenata, koji nijesu bili priloženi u vrijeme, kada je bila primljena nepotpuna deklaracija, ne može uticati na visinu uvoznih dažbina za ovako deklarisanu robu, organ carinske službe će odmah obračunati uvozne dažbine po stopama propisanim Carinskom tarifom.

(3) Ako je podnosilac deklaracije, u skladu sa članom 134 al. 3 ove uredbe, naveo samo privremene podatke o vrijednosti deklarisane robe, organ carinske službe će:

- odmah obračunati carinski dug, određen na osnovu ovog navoda i

- ako je to s obzirom na okolnosti potrebno, zatražiće da podnosilac deklaracije podnese instrument obezbjeđenja u visini razlike između iznosa, obračunatog na osnovu privremenih podataka, i najvišem mogućem iznosu carinskog duga, koji bi bilo potrebno obračunati za ovu robu.

(4) U slučajevima, koji nijesu navedeni u stavu 3 ovog člana, kada bi kasnije podnošenje podataka ili dokumenata moglo uticati na visinu carinskog duga, koji treba obračunati za deklarisanu robu, organ carinske službe će:

a) u slučaju ako se zbog kasnijeg podnošenja podatka koji su nedostajali ili dokumenta može odobriti primjena smanjene carinske stope, onda će organ carinske službe:

- odmah obračunati carinski dug po smanjenoj stopi i

- zatražiti, da podnosilac deklaracije položi instrument obezbjeđenja u visini razlike između iznosa, obračunatog na osnovu gornje alineje i iznosa carinskog duga, koji bi bilo potrebno obračunati za ovu robu, ako bi se primjenila uobičajena carinska stopa;

b) u slučaju ako se zbog kasnijeg podnošenja podataka koji nedostaju ili dokumenata može odobriti potpuno oslobođenje od plaćanja carina, organ carinske službe će zatražiti, da se položi instrument obezbjeđenja u visini iznosa, koji bi morao biti plaćen, ako bi se carinski dug kalkulisao prema uobičajenoj carinskoj stopi.

(5) Bez obzira na bilo koje eventualne kasnije promjene, prije svega zbog konačnog određivanja carinske vrijednosti, podnosilac deklaracije može, umjesto da podnese instrument obezbjeđenja, zatražiti, da se odmah obračuna:

- ako se primenjuje alineja 2 stava 3 ili alineja 2 tačke a) stava 4 ovog člana - iznos carinskog duga, koji bi se obračunao na osnovu uobičajene carinske stope, ili

- ako se primenjuje tačka b) stava 4 ovog člana, iznos carinskog duga, obračunatog prema redovnoj carinskoj stopi.

Član 138

(postupak poslije isteka roka iz člana 136 ove uredbe)

Ako do isteka roka iz člana 136 ove uredbe podnosilac deklaracije nije podnio podatke, koji su potrebni za konačno određivanje carinske vrijednosti robe, odnosno nije predao nedostajuće podatke ili dokumente, organ carinske službe će obračunati carinski dug u visini, za koju je podnosilac deklaracije podnio instrument obezbjeđenja u skladu sa alinejom 2 stava 3 ili alinejom 2 tačke a) ili tačke b) stava 4 člana 137 ove uredbe.

Član 139

(dopuna ili zamjena nepotpune deklaracije)

(1) Podnosilac deklaracije može nepotpunu deklaraciju, koju je organ carinske službe primio u skladu sa čl. 134-

137ove uredbe, dopuniti ili, uz saglasnost organa carinske službe, zamijeniti sa potpunom

deklaracijom, koja odgovara uslovima iz člana 70 Carinskog zakona.

(2) U slučaju kada se nepotpuna deklaracija zamijeni novom, kao mjerodavni datum za određivanje carinskog duga i primjenu drugih mjera za stavljanje robe u slobodan promet, smatra se datum prijema nepotpune deklaracije.

2. Odjeljak Pojednostavljeni postupak deklarisanja Član 140

(oblik pojednostavljenog postupka deklarisanja)

(1) Podnosilac deklaracije može na osnovu pismenog zahtjeva, koji sadrži sve potrebne podatke, dobiti odobrenje, da pod uslovima i na način, određen u čl. 141 i 142 ove uredbe, uz podnošenje robe organu carinske službe, istu deklarisati na pojednostavljeni način.

(2) Pojednostavljeni postupak deklarisanja se odobrava, tako što se odobri podnošenje deklaracije za stavljanje u slobodan promet u obliku:

- deklaracije, ispunjene na "jedinstvenoj carinskoj ispravi", ili - trgovačkog ili drugog službenog dokumenta, kojeg prati pismeni zahtjev podnosioca deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet

Pojednostavljena deklaracija mora sadržati sve podatke, potrebne za identifikaciju robe.

(3) Pismeni zahtjev iz stava 2 ovog člana može da zamijeni opšti zahtjev, koji važi za sve, u određenom periodu započete postupke za stavljanje robe u slobodan promet. U tom slučaju mora biti u dokumentu iz stava 2 alin.2 ovog člana jasno naznačeno, da se odobrava opšti zahjtev u skladu sa ovim stavom.

(4) Pojednostavljenoj deklaraciji moraju biti priložena sva dokumenta, od kojih zavisi stavaljanje u slobodan promet. U tom slučaju se primenjuje član 135 stav 2 ove uredbe.

(5) Prilikom primjene ovog člana u obzir se takođe uzima član 160 ove uredbe.

Član 141

(uslovi za odobravanje pojednostavljenog postupka deklarisanja)

(1) Odobrenje za pojednostavljeni postupak deklarisanja iz člana 148 ove uredbe Uprava carina može izdati samo, ako je obezbijeđena efikasna kontrola poštovanja ograničenja i zabrana, kao i kontrola drugih propisa, koji se odnose na stavljanje robe u slobodan promet.

(2) Odobrenje po pravilu nije moguće izdati:

1. podnosiocu zahtjeva, koji je teže ili više puta kršio carinske propise, ili

2. podnosiocu zahtjeva, koji deklariše robu za stavljanje u slobodan promet samo povremeno.

(3) Ako poslije izdavanja odobrenja nastupe okolnosti iz stava 2 ovog člana, odobrenje se može poništiti.

(1) U odobrenju iz člana 140 ove uredbe treba:

Član 142 (Odobrenje)

1. odrediti organ carinske službe odnosno organe, koji su nadležni za prijem pojednostavljenih deklaracija,

2. odrediti sadržaj i oblik pojednostavljenih deklaracija,

3. odrediti vrste robe, na koju se pojednostavljene deklaracije odnose i podatke, koje moraju pojednostavljene deklaracije sadržati radi identifikacije robe;

4. navesti instrument obezbjeđenja;

5. odrediti oblik i sadržaj dopunske deklaracije, rokove u kojima treba podnijeti dopunsku deklaraciju te organ carinske službe, koji je nadležan za prijem dopunske deklaracije.

(2) Uprava carina može u odobrenju odrediti, da podnošenje dopunske deklaracije nije potrebno, ako pojednostavljena deklaracija iz člana 140 ove uredbe već sadrži sve informacije, potrebne za stavljanje u slobodan promet i, ako je na osnovu takve deklaracije u slobodan promet stavljena roba, čija vrijednost ne prelazi 400,00 €.

3. Odjeljak

Deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa

Član 143

(slučajevi, kada je moguće izdati odobrenje)

Odobrenje za deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa Uprava carina može u skladu sa čl.144 do 146 ove uredbe izdati licu, koje traži, da se postupak stavljanja robe u slobodan promet izvrši u njegovim prostorijama ili

na drugim mjestima, koja je odobrio organ carinske službe, ako je predao pismeni zahtjev, koji sadrži sve potrebne podatke za odobravanje pojednostavljenja i kada se radi o sledećim slučajevima:

a) ako se radi o robi, koja je bila prije stavljana u slobodan promet predmet tranzitnog carinskog postupka, u okviru kojeg je bilo podnosiocu zahtjeva izdato odobrenje za primjenu pojednostavljenih formalnosti kod odredišnog organa carinske službe u tranzitnom postupku u skladu sa članom 84 stav 6 Carinskog zakona i čl. 484 do 487 ove uredbe;

b) ako se radi, pored slučajeva iz člana 160 ove uredbe, o robi, koja je bila prije stavljanja u slobodan promet predmet carinskih postupaka sa ekonomskim efektom;

c) ako se radi o robi, koja je nakon što je podnešena organu carinske službe u skladu sa člana 50 stav 1

Carinskog zakona, prevezena u ove prostorije u skladu sa tranzitnim carinskim postupkom, koji nije pomenut u prvoj alineji ovog stava;

d) ako se radi o robi, koja je bila dovezena na carinsko područje, kada ne podliježe podnošenju, u skladu sa članom 51 Carinskog zakona.

Član 144

(uslovi za izdavanje odobrenja)

(1) Odobrenje iz člana 143 ove uredbe Uprava carina može izdati jedino ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. knjigovodstvo podnosioca zahtjeva omogućava organu carinske službe, da vrši efikasnu kontrolu, naročito naknadnu kontrolu,

2. zagarantovana je efikasna kontrola uvoznih ili izvoznih zabrana ili ograničenja i drugih mjera za stavljanje robe u slobodan promet.

(2) Odobrenje po pravilu nije moguće izdati:

1. podnosiocu zahtjeva, koji je teže ili više puta kršio carinske propise, ili

2. podnosiocu zahtjeva, koji deklariše robu za stavljanje u slobodan promet samo povremeno.

Član 145 (poništavanje odobrenja)

(1) Uprava carina može odlučiti da izdato odobrenje ne poništi, ako:

- imaoc odobrenja izvrši svoje obaveze u roku, koji odredi Uprava carina, ili

- neizvršavanje obaveza nema ozbiljne posljedice na pravilnu primjenu pojednostavljenja.

(2) Uprava carina, po pravilu, odobrenje poništava, ako je nastupila okolnost iz člana 144 stav 2 tačka 1 ove uredbe.

(3) Uprava carina može da poništi odobrenje, ako nastupe okolnosti iz člana 144 stav 2 tačka 2 ove uredbe.

Član 146

(posebne obaveze imaoca odobrenja)

(1) Da bi se organ carinske službe mogao uvjeriti u ispravnost sprovođenja pojednostavljenja, imalac odobrenja iz člana 143 ove uredbe je dužan:

1) u slučajevima iz člana 143 stav 1 tač. a) i c) ove uredbe:

a) ako je roba stavljena u slobodan promet odmah posle dospijeća na mjesto, koje je određeno u tu svrhu:

- u obliku i na način, određen u odobrenju, blagovremeno obavještava organ carinske službe o dospijeću robe, kako bi mu roba mogla biti puštena I - upisati robu u svoje knjigovodstvo;

b) ako je roba prije stavljanja u slobodan promet predmet privremenog čuvanja u skladu sa članom 6o stav 1 carinskog zakona, još prije isteka roka iz člana 59 carinskog zakona:

- u obliku i na način, koji je određen u odobrenju, obavještava organ carinske službe o svom zahtjevu, da se roba stavi u slobodan promet, u namjeri, da bi mu roba mogla biti puštena I - upisati robu u svoje knjigovodstvo;

2) u slučajevima iz člana 143 tačke b) ove uredbe:

- u obliku i na način, određen u odobrenju, obavjestiti organ carinske službe o svom zahtjevu, da se roba stavi u slobodan promet, u namjeri, da bi mu roba mogla biti puštena i

- upisati robu u svoje knjigovodstvo.

Obavještenje iz alineje 1 ove tačke nije potrebno, ako je roba, koja bi trebala biti puštena u slobodan promet, bila prije toga predmet postupka carinskog skladištenja u skladištu tipa D;

3) u slučajevima iz člana 143 tačke d) ove uredbe prilikom dospijeća robe na mjesto, određeno za te svrhe:

- upisati robu u svoje knjigovodstvo;

4) od trenutka upisa robe u knjigovodstvo, dati organu carinske službe na raspolaganje sva dokumenta, koja moraju biti podnešeni radi sprovođenja propisa, koji se odnose na stavljanje robe u slobodan promet.

(2) Ako je obezbijeđena odgovarajuća kontrola nad izvođenjem pojednostavljenja, Uprava carina može :

1) odobriti imaocu odobrenja, da najavi organu carinske službe dospijeće robe iz tačke a) ili b) stava 1 ovog člana, neposredno prije njenog dospijeća;

2) odobriti, ako to opravdava priroda robe i učestalost uvoza, da imalac odobrenja ne najavljuje organu carinske službe svako dospijeće robe, kada imalac odobrenja organu carinske službe podnese sve podatke, potrebne za eventualan pregled robe.

(3) U slučaju iz tačke 2 stava 2 ovog člana se knjigovodstveni upis smatra kao propuštanje robe.

(4) Upis u knjigovodstvo iz tač. 1, 2 i 3 stav 1 ovog člana se može zamijeniti sa nekom drugom formalnošću, koja obezbjeđuje jednako jemstvo i koju odobri Uprava carina. Upis mora da sadrži datum i podatke, potrebne za identifikaciju robe.

Član 147 (sadržaj odobrenja)

Odobrenje iz člana 143 ove uredbe mora da sadrži sve uslove u vezi sa obavljanjem pojednostavljenja, a prije svega mora da sadrži:

1. podatke o robi, na koju se odnosi;

2. oblik obaveza iz člana 146 ove uredbe i podatak o obezbjeđenju, kojeg treba predati,

3. rok, u kojem treba podnijeti dopunsku deklaraciju i kod kojeg organa carinske službe;

4. oblik, sadržaj dopunske deklaracije kao i uslove pod kojima treba za robu predati opštu, periodičnu odnosno rekapitulativnu deklaraciju.

3. Poglavlje

Deklaracije za carinske postupke sa ekonomskim dejstvom

1. Odjeljak

Početak carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom

1. Pododjeljak

Početak postupka carinskog skladištenja

(a) Nepotpune deklaracije

Član 148 (nepotpune deklaracije)

(1) Nepotpunu deklaraciju za početak postupka carinskog skladištenja, koja ne sadrži sve propisane podatke, organ carinske službe može primiti, ako takva deklaracija sadrži one podatke, koji su potrebni za identifikaciju robe, koja je obuhvaćena ovakvom deklaracijom, uključujući količinu robe.

(2) U vezi sa nepotpunom deklaracijom iz stava 1 ovog člana odgovarajuće se primenjuju čl. 135,136 i 139 ove uredbe.

(b) Pojednostavljeni postupak deklarisanja

Član 149 (dozvoljeni oblici)

(1) Uprava carina može na osnovu zahtjeva imaoca odobrenja odobriti, da prilikom podnošenja robe organu carinske službe i u skladu sa uslovima i na način, određen u članu 152 ove uredbe, preda deklaraciju za početak postupka carinskog skladištenja na pojednostavljeni način.

(2) Pojednostavljena deklaracija može da se preda u obliku:

- nepotpune deklaracije iz člana 148 ove uredbe ili

- komercijalnog ili drugog zvaničnog dokumenta, koje prati pismeni zahtjev za unošenje robe u carinsko skladište.

(3) Nepotpune deklaracije ili komercijalni i drugi zvanični dokumenti iz stava 2 ovog člana moraju da sadrže podatke iz člana 148 stav 1 ove uredbe.

Član 150

(unošenje u carinsko skladište tipa D)

Ako se pojednostavljeni postupak deklarisanja koristi za početak postupka skladištenja robe u carinskom skladištu tipa D, pojednostavljena deklaracija mora sadržati:

1. precizne podatke o prirodi robe, da omogućavaju neposredno i nesumnjivo svrstavanje robe u carinsku tarifu i

2. carinsku vrijednost robe.

Član 151

(1) Pojednostavljeni postupak deklarisanja se ne može primenjivati za početak postupka carinskog skladištenja prilikom unošenja robe u carinsko skladište tipa F.

(2) Prilikom pojednostavljenog postupka deklarisanja za početak postupka carinskog skladištenja u carinskom skladištu tipa B iz člana 149 stav 2 alineja 2 ove uredbe nije moguće koristiti komercijalne dokumente. Ako drugi zvanični dokument ne sadrži podatke, koji se u jedinstvenoj carinskoj ispravi upisuju u rubriku 1 (druga podjela),3, 5, 14, 19, 26, 31, 32, 37, 38, 49 i 54, treba ove podatke posebno priložiti.

Član 152

(pojedinačni i opšti zahtjev iz člana 149 stav 2 alineje 2 ove uredbe)

(1) Pismeni zahtjev iz člana 149 ove uredbe mora da sadrži sve podatke, potrebne za izdavanje odobrenja. (2) Ako okolnosti to dopuštaju, može se svaki pojedinačni pismeni zahtjev iz člana 149 stav 2 alineja 2 ove uredbe zamjeniti opštim zahtjevom za sprovođenje ovog postupka u određenom vremenskom periodu.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana zahtjev se podnosi u skladu sa čl. 176 do 184 ove uredbe i mora biti podnešen zajedno sa zahtjevom za otvaranje carinskog skladišta ili kao zahtjev za promjenu odnosno dopunu već izdatog odobrenja za otvaranje carinskog skladišta. Zahtjev se predaje kod carinarnice, koja je izdala odobrenje za otvaranje carinskog skladišta.

(4) Uprava carina izdaje odobrenje iz člana 149 ove uredbe samo, ako nije ugroženo pravilno sprovođenje postupka carinskog skladištenja.

(5) Odobrenje po pravilu nije moguće izdati:

1. ako podnosilac zahtjeva ne pruža zadovoljavajuće jemstvo za pravilno izvođenje postupka carinskog skladištenja;

2. podnosiocu zahtjeva, koji je teže odnosno više puta kršio carinske propise ili

3. podnosiocu zahtjeva, koji deklariše robu za početak postupka carinskog skladištenja samo povremeno. (6) Izdato odborenje se može poništiti ako nastupe okolnosti iz stava 5 ovog člana.

Član 153

(dopunska carinska deklaracija)

(1) Odobrenje iz člana 149 ove uredbe mora da sadrži sve uslove za sprovođenje pojednostavljenja, uključujući podatke o:

1. organu carinske službe odnosno organima, kod kojih je moguće predati takvu carinsku deklaraciju za početak postupka carinskog skladištenja;

2. obliku i sadržaju pojednostavljenih deklaracija.

(2) Imalac odobrenja za pojednostavljeni postupak deklarisanja za početak postupka carinskog skladištenja ne treba podnositi dopunsku deklaraciju.

(c) Deklaracija na osnovu knjigovodstvenih upisa

Član 154

(1) Uprava carina izdaje odobrenje za deklarisanje robe na osnovu knjigovodstvenih upisa u skladu sa uslovima i na način, određen u stavu 2 ovog člana i u čl. 155 i 156 ove uredbe.

(2) Uprava carina ne može odobriti, deklarisanje robe na osnovu knjigovodstvenih upisa, ako se roba unosi u carinsko skladište tipa B ili F.

(3) Ako Uprava carina odobri, da se roba deklariše na osnovu knjigovodstvenih upisa, za izdavanje odobrenja i sprovođenje ovog pojednostavljenja primenjuje se član 152 ove uredbe.

Član 155

(1) Imalac odobrenja, da bi organ carinske službe mogao obaviti propisanu kontrolu, mora poslije dospjeća robe na mjesto, navedeno u odobrenju:

1) odmah obavijestiti nadležni organ carinske službe, da je roba stigla, u obliku i na način, koji je isti odredio;

2) odmah upisati robu u knjigovodstvu;

3)dati nadležnom organu carinske službe na raspolaganje sve dokumente, koji moraju biti podnešeni za stavljanje robe u postupak.

(2) Knjigovodstveni upis robe iz tačke 2) stava 1 ovog člana mora da sadrži one podatke, koji su potrebni za utvrđivanje trgovačkog opisa robe i njegove količine.

(3) Član 146 st. 2 i 3 ove uredbe se primenjuje i u slučajevima iz ovog člana.

Član 156 (sadržaj odobrenja)

(1) Odobrenje iz člana 154 stav 2 ove uredbe mora sadržati sve uslove za sprovođenje pojednostavljenja, a posebno:

- vrstu robe, na koju se odnosi pojednostavljenje,

- obaveze iz člana 155 ove uredbe,

- trenutak puštanja robe.

(2) Dopunsku deklaraciju nije potrebno podnositi.

2. Pododjeljak

Početak postupka aktivnog oplemenjivanja, postupka prerade pod carinskim nadzorom i postupka privremenog uvoza

(a) Nepotpune deklaracije

Član 157

(1) Deklaraciju za početak carinskog postupka aktivnog oplemenjivanja, postupka prerade pod carinskim nadzorom i carinskog postupka privremenog uvoza, može, na osnovu pismenog zahtjeva podnosioca deklaracije, organ carinske službe, koji je nadležan za početak odnosnog carinskog postupka primiti, ako ne sadrži sve propisane podatke, ali mora sadržati one podatke, koje treba upisati u rubrike 14, 21, 31, 33, 37, 40 i 54 jedinstvene carinske isprave, a u rubriku 44 podatak o odobrenju ili podatak o zahtjevu, ako se radi o slučajevima, kada se primenjuje član 227 ove

uredbe.

(2) Odgovarajuće se primenjuju čl. 135, 136 i 139 ove uredbe.

(3) Ako se u postupku aktivnog oplemenjivanja primenjuje sistem povraćaja plaćene carine, primenjuje se čl.

137 i 138 ove uredbe.

(b) Pojednostavljeni postupak deklarisanja i deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa
Član 158

Odredbe čl. 14o-147 ove uredbe se odgovarajuće primenjuju na izdavanje odobrenja za korišćenje pojednostavljenog postupka deklarisanja i deklarisanja na osnovu knjigovodstvenih upisa u slučaju deklarisanja robe za početak postupka aktivnog oplemenjivanja, postupka prerade pod carinskim nadzorom i privremenog uvoza.

3. Pododjeljak

Početak postupka pasivnog oplemenjivanja

Član 159

Za pojednostavljenja u vezi sa carinskim deklaracijama za početak postupka pasivnog oplemenjivanja odgovarajuće se primenjuju čl. 161-169 ove uredbe.

2. Odjeljak

Okončanje postupaka sa ekonomskim dejstvom

Član 160

(1) Za okončanje postupaka sa ekonomskim dejstvom, osim postupka pasivnog oplemenjivanja i carinskog skladištenja, može se odobriti primjena pojednostavljenih postupaka, predviđenih za stavljanje u slobodan promet, izvoz ili ponovni izvoz robe. U slučaju ponovnog izvoza, primenjuju se čl.161-169 ove uredbe.

(2) Za okončanje postupka privremenog izvoza radi pasivnog oplemenjivanja, mogu se odobriti pojednostavljenja, predviđena za stavljanje robe u slobodan promet. Pri tom se odgovarajuće primenjuju čl.

134-147 ove uredbe.

(3) Za okončanje postupka carinskog skladištenja se mogu odobritii pojednostavljenja, predviđena za stavljanje robe u slobodan promet, za izvoz ili ponovni izvoz.

(4) Bez obzira na stav 3 ovog člana:

a) za robu, koja je bila unešena u carinsko skladište tipa F nije moguće odobriti nijedno od predviđenih pojednostavljenja;

b) za robu, koja je bila unešena u carinsko skladište tipa B, može se odobriti samo primjena nepotpunih deklaracija i pojednostavljeni postupak deklarisanja;

c) izdavanje odobrenja za otvaranje carinskog skladišta tipa D uključuje takođe odobrenje, da se roba može deklarisati na osnovu knjigovodstvenih upisa za stavljanje robe u slobodan promet.

(5) Pojednostavljenje iz stava 4 ovog člana se ne može odobriti, ako podnosilac zahtjeva želi na

ovaj način okončati postupak u vezi sa robom, kod koje se osnove za određivanje uvoznih dažbina ne mogu provjeriti bez pregleda robe. U takvom slučaju može da se odobri drugi postupak, koji uključuje takođe podnošenje robe organu carinske službe.

4. Poglavlje Deklaracije za izvoz Član 161

(1) Formalnosti, koje treba obaviti kod organa carinske službe izvoza i koje su predviđene u članu 429 ove uredbe, mogu da se pojednostave u skladu sa odredbama ovog poglavlja. (2) Odredbe čl.430 i 433 ove uredbe primjenjuju se na ovo poglavlje.

1.Odjeljak Nepotpune deklaracije Član 162

(1) Organ carinske službe može na osnovu zahtjeva podnosioca deklaracije prihvatiti deklaraciju za izvoz robe čak i kada ona ne sadrži sve propisane podatke, već samo sledeće podatke:

1. podatke, koji su određeni u rubrikama 1 (druga i treća podpodjela), 2, 14, 17, 31, 33, 38, 44 i 54 jedinstvene carinske isprave;

2. sve podatke, koji su potrebni za primjenu posebnih mjera poljoprivredne politike ili za obračun izvoznih dažbina, ako je roba predmet posebnih mjera poljoprivredne politike ili podvrgnuta plaćanju izvoznih dažbina;

3. sve druge podatke, koji su potrebni za identifikaciju robe, za primjenu propisa, koji se odnose na njen izvoz ili, za određivanje iznosa eventualnog obezbjeđenja, koje se traži prije nego što se roba izvozi.

(2) Izuzetno od stava 1 tačka 1 ovog člana, organ carinske službe može odobriti podnosiocu deklaracije, da ne popunjava rubrike 17 i 33 u jedinstvenoj carinskoj ispravi, ako:

1. podnosilac deklaracije izjavi, da roba koja je obuhvaćena takvom deklaracijom, nije predmet izvoznih zabrana ili ograničenja, i

2. organ carinske službe ne sumnja u tačnost izjave iz gornje tačke, i

3. opis robe u deklaraciji omogućava, da se roba odmah i bez sumnje svrsta u carinsku tarifu.

(3) Primjerak br. 3 jedinstvene carinske isprave mora u rubriku 44 sadržati napomenu "pojednostavljeni izvoz". (4) Za izvoznu deklaraciju, ispunjenu u skladu sa ovim članom, odgovarajuće se primenjuju čl. 135 do 139 ove

uredbe.

Član 163

(1) Ako se primjeni član 427 ove uredbe, dopunska ili izvozna deklaracija se može predati kod organa carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na mjesto, gdje izvoznik ima svoje sjedište. Ako podizvođač ima sjedište na području drugog teritorijalno nadležnog organa carinske službe, dopunska deklaracija se može predati kod organa carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na sjedište podizvođača.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, organ carinske službe, koji je primio nepotpunu deklaraciju, će poslati primjerke 1 i 2 jedinstvene carinske isprave organu carinske službe, kod kojeg će biti predata dopunska ili zamjenljiva carinska deklaracija.

2. Odjeljak Pojednostavljeni postupak deklarisanja Član 164

(1) Na osnovu pismenog zahtjeva podnosioca deklaracije, koji sadrži sve potrebne podatke za izdavanje odobrenja, Uprava carina može odobriti, da prilikom podnošenja robe organu carinske službe, podnosilac deklaracije podnese deklaraciju za izvoz robe na pojednostavljeni način. Kod određivanja uslova za pojednostavljeni postupak deklarisanja odgovarajuće se uzimaju u obzir čl. 141 i 142 ove uredbe.

(2) Osim u slučajevima iz člana 169 ove uredbe, pojednostavljena deklaracija se podnosi u obliku

jedinstvene carinske isprave, koja sadrži podatke, potrebne za identifikaciju robe. Odgovarajuće se primenjuju član 162 st. 1 i 4 ove uredbe.

3. Odjeljak

Deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa

Član 165

(1) Na osnovu pismenog zahtjeva Uprava carina može odobriti deklarisanje robe za izvoz na osnovu upisa u knjigovodstvo, u skladu sa uslovima iz stava 2 ovog člana licu, koje želi da sprovede izvozne formalnosti u svojim prostorijama odnosno na drugom mjestu, koje je odobrila Uprava carina (u daljem tekstu: "priznati izvoznik").

(2) Odgovarajuće se primenjuju čl. 144 i 145 ove uredbe.

Član 166

(1) Radi omogućavanja organu carinske službe da vrši kontrolu vođenja odobrenog postupka, "priznati izvoznik" je dužan, prije nego što ukloni robu iz prostorije ili sa mjesta navedenog u članu 165 ove uredbe:

a) blagovremeno obavijestiti nadležni organ carinske službe o uklanjanju robe u obliku i na način, koji je određen u odobrenju, u namjeri da roba bude stavljena u slobodan promet;

b) upisati robu u knjigovodstvo. Takav upis može da zamijeni druga formalnost, koja obezbjeđuje jednako jemstvo i koju odobri organ carinske službe. Upis mora sadržati datum, kada je obavljen i podatke, koji su potrebni za identifikaciju robe;

c) dati nadležnom organu carinske službe na raspolaganje sve dokumente, od kojih zavisi primjena propisa o izvozu robe.

(2) U opravdanim slučajevima, kada je to potrebno zbog prirode robe i učestalosti izvoznog postupka, organ carinske službe može osloboditi "priznatog izvoznika" od obaveze da blagovremeno obaviještava organ carinske službe u skladu sa alinejom a) stava 1 ovog člana. U tom slučaju "priznati izvoznik" je obavezan, da organu carinske službe da na raspolaganje sve podatke, koji su potrebni za eventualni pregled robe.

(3) U slučaju iz stava 2 ovog člana, knjigovodstveni upis robe se smatra kao stavljanje robe u slobodan promet.

Član 167

(dokaz o stvarnom izvozu robe)

(1) Radi kontrole i kao dokaz, da je roba stvarno napustila carinsko područje, služi primjerak br. 3 jedinstvene carinske isprave.

(2) U odobrenju za korišćenje pojednostavljenja mora biti naznačeno da primjerak br.3 jedinstvene carinske isprave treba unaprijed ovjeriti.

(3) Ovjera u skladu sa stavom 2 ovog člana se vrši na jedan od sledećih načina:

a) organ carinske službe, određen u odobrenju, će unaprijed staviti štambilj i potpis u rubriku A jedinstvene carinske isprave;

b) izvoznik se ovlašćuje, da može na deklaraciji staviti štambilj, koji odgovara uzorku iz priloga 11 uz ovu uredbu. Otisak štambilja može biti odštampan unaprijed, ako štampar obrasca dobije odobrenje Uprave carina.

(4) Prije otpreme robe "priznati izvoznik" je dužan da:

1. izvrši obaveze iz člana 166 ove uredbe;

2. u rubriku 44 na primjerku br. 3 jedinstvene carinske isprave upiše redni broj i datum upisa robe u knjigovodstvo.

(5) Primjerak br. 3 jedinstvene carinske isprave, pored podataka u rubrici 44 sadrži:

1. broj odobrenja,

2. napomenu "pojednostavljeni izvoz".

Član 168

(1) U odobrenju iz člana 165 ove uredbe treba definisati sve uslove za sprovođenje pojednostavljenja, a prije svega:

1. robu, na koju se pojednostavljenje odnosi,

2. oblik formalnosti iz člana 166 ove uredbe;

3. trenutak stavljanja robe u slobodan promet,

4. sadržaj obrasca br. 3. jedinstvene carinske isprave i način njegovog potvrđivanja;

5. postupak podnošenja dopunske deklaracije i rok, u kom mora biti podnešena.

(2) Odobrenje mora sadržati obavezu "priznatog izvoznika", da će prihvatiti potrebne mjere radi obezbjeđivanja sigurnog čuvanja posebnog štambilja odnosno obrasca, na kojem je unaprijed odštampan štambilj izvoznog organa carinske službe.

4.Odjeljak

Zajedničke odredbe za 2. i 3. odjeljak ovog poglavlja

Član 169

(primjena komercijalnih i drugih dokumenata)

(1) Umjesto jedinstvene carinske isprave Uprava carina može odobriti podnosiocu deklaracije da koristi komercijalni ili drugi zvanični dokument ili drugi nosač podataka, ako takav dokument odnosno nosač podataka sadrži bar:

1. podatke za identifikaciju robe,

2. navod "pojednostavljeni izvoz" i

3. zahtjev za izvoz.

(2) Zahtjev iz stava 1 tačke 3 ovog člana može da se zamjeni opštim zahtjevom, koji važi za sve, u određenom periodu započete izvozne postupke. U takvom slučaju mora biti u dokumentu ili na drugom nosaču podataka iz stava 1 ovog člana jasno označeno odobrenje, na osnovu kojeg se prihvata opšti zahtjev u skladu sa ovim stavom.

(3) Komercijalni ili drugi zvanični dokument se koristi kao dokaz o stvarnom iznošenju robe sa carinskog područja, jednako kao primjerak br. 3 jedinstvene carinske isprave. Ako Uprava carina dozvoli korišćenje drugog nosača podataka, mora istovremeno odrediti takođe način potvrđivanja stvarnog iznošenja robe sa carinskog područja.

II. DIO

CARINSKI DOZVOLJENO KORIŠĆENJE I UPOTREBA

1. GLAVA

STAVLJANJE ROBE U SLOBODAN PROMET

1. Poglavlje

Opšte odredbe

Član 170

(stavljanje robe u slobodan promet kod robe, koja je bila izvezena sa karnetom ATA)

(1) Ako je domaća roba bila izvezena sa karnetom ATA, u skladu sa članom 434 ove uredbe, može biti stavljena u slobodan promet na osnovu karneta ATA.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana organ carinske službe, kod kojeg je roba bila stavljena u slobodan promet, će izvršiti sljedeće radnje:

a) provjeriti informacije iz rubrika A do G kupona ponovnog uvoza, b) popuniti talon i rubriku H kupona ponovnog uvoza,

c) zadržati kupon ponovnog uvoza.

(3) Kada se formalnosti za okončanje postupka privremenog izvoza domaće robe obave kod drugog organa carinske službe nego što je onaj, preko kojeg je bila roba unijeta na carinsko područje, od ulaznog do odredišnog organa carinske službe, gdje će roba biti stavljena u slobodan promet, roba se preveze bez dodatnih formalnosti.

2. Poglavlje

Primjena jedinstvene carinske stope

Član 171

(vrijednost robe, za koju se može primjeniti jedinstvena carinska stopa)

Jedinstvena carinska stopa se u skladu sa članom 20 Carinskog zakona može primjeniti za nekomercijalnu robu, čija ukupna vrijednost ne prelazi protuvrijednost od 1000 €.

Član 172

(ograničenje primjene jedinstvene stope)

Jedinstvena carinska stopa od 5 % ne može se primijeniti za duvan, duvanske proizvode, alkohol, alkoholna pića, pogonsko gorivo .

Član 173

(primjena jednakih propisa za kompletnu pošiljku)

Ako putnik ili primalac pošiljke traži, da se roba carini po stopi, koja je propisana u carinskoj tarifi, propisane stope se primenjuju za svu robu odnosno za kompletnu pošiljku.

2. GLAVA

CARINSKI POSTUPCI SA EKONOMSKIM DEJSTVOM

1. Poglavlje

Zajedničke odredbe

1. Odjeljak Definicije Član 174

U ovoj glavi sljedeći izrazi imaju značenje:

(definicije)

a) "nadzorni organ carinske službe" je carinski organ naveden u odobrenju, određen za sprovođenje nadzora nad postupkom sa ekonomskim dejstvom;

b) "organ carinske službe početka postupka" je organ carinske službe naveden u odobrenju ili, organ carinske službe određen za prijem deklarcija za početak jednog ili više postupaka sa ekonomskim dejstvom, koji su navedeni u odobrenju;

c) "organ carinske službe okončanja postupka" je organ carinske službe određen u odobrenju ili organ carinske službe, određeni za prijem deklaracija, sa kojima se za robu, za koju je bio započet postupak sa ekonomskim dejstvom, određuje drugo carinsko dozvoljeno korišćenje ili upotreba;

d) "ovlašćeni organ carinske službe" je organ carinske službe ili organ carinske službe, koji Uprava carina ovlasti, da se kod njih predaju deklaracije, koje se smatraju kao zahtjev za odobravanje carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom i koji su ovlašćeni za prijem takve deklaracije.

Član 175

(nadležni organ carinske službe)

Ako u Carinskom zakonu ili u ovoj uredbi nije drukčije određeno, za izdavanje odobrenja i za druge postupke u vezi sa odobrenjima za carinske postupke sa ekonomskim dejstvom nadležan je organ carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na mjesto, gdje podnosilac zahtjeva ima sjedište, odnosno lice u ime kojeg se predaje zahtjev.

2. Odjeljak

Odobrenje za primjenu postupka - uobičajeni postupak

Član 176

(zahtjev za carinske postupke sa ekonomskim dejstvom)

(1) Osim u slučajevima iz stava 5 ovog člana i čl. 238, 316, 351 i 408 ove uredbe, zahtjev za odobrenje za primjenu carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom (uključujući zahtjev za poslovanje carinskog skladišta ili primjenu postupka carinskog skladištenja), se popunjava u

pismenom obliku.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana će biti popunjen na propisanom obrascu iz priloga 12 uz ovu uredbu. Podnosilac zahtjeva mora u zahtjevu navesti sve podatke, koji su potrebni za donošenje odluke.

Uzorci obrasca su u prilozima 12 A do 12 E uz ovu uredbu. Zahtjev mora sadržati potpis i datum.

(3) Ako organ carinske službe smatra, da podaci u zahtjevu nisu potpuni ili dovoljni za usvajanje odluke, može zatražiti podnošenje dodatnih podataka.

(4) Podnosilac zahtjeva će uz zahtjev iz stava 1 ovog člana priložiti dokumenta i dokaze, koji su potrebni za donošenje odluke. Dokumenta mora podnosilac zahtjeva predati u originalu ili ovjerenoj kopiji. Ovi dokumenti su sastavni dio zahtjeva, u kojem trebaju biti navedeni podaci o broju pratećih dokumenata.

(5) Organ carinske službe će odobriti izmjenu ili produženje pojedinačnog odobrenja na osnovu pismenog zahtjeva imaoca odobrenja za izmjenu ili produženje odobrenja, a pri tom će isti u zahtjevu navesti podatke iz prethodnog odobrenja kao i promjene, koje su bile potrebne.

(6) Osim u slučajevima pojednostavljenja, koji su predviđeni u čl. 238, 316,351 i 408 ove uredbe zahtjev, koji ne ispunjava uslove iz st. 1 do 3 ovog člana i koji nije podnesen u skladu sa čl. 189, 226, 311, 347 i 398 ove uredbe, odbacuje se kao nepotpun.

Podnosilac zahtjeva je odgovoran za:

1. tačnost podataka, koje navodi u zahtjevu;

Član 177

2. vjerodostojnost dokumenata i dokaza, koje je priložio zahtjevu, kao i za

3. poštovanje svih obaveza, koje proizilaze iz odobrenja pojedinačnog carinskog postupka.

Član 178

(1) Organ carinske službe će prije izdavanja odobrenja provjeriti, da li su za njegovo izdavanje ispunjeni svi propisani uslovi.

(2) Zahtjev se odbacuje, ako je u skladu sa članom 176 stav 6 ove uredbe zahtjev nepotpun.

Član 179 (Odobrenje)

(1) Izuzetno od odredbi čl.238, 316, 351, 408 ove uredbe odobrenje za primjenu carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom, u skladu sa članom 93 carinskog zakona (uključujući odobrenje za poslovanje carinskog skladišta ili primjenu postupka carinskog skladištenja), se izdaje u obliku, koji odgovara jednom od uzoraka iz priloga 13A do 13 E uz ovu uredbu.

(2) Organ carinske službe izdaje odobrenje za svaki pojedinačni početak postupka sa ekonomskim dejstvom ili opšte odobrenje za podnošenje deklaracija za postupak sa ekonomskim dejstvom u određenom periodu.

(3) Izuzetno od stava 1 ovog člana u slučajevima produženja ili izmjene odobrenja organ carinske službe može, na osnovu zahtjeva shodno članu l76 ove uredbe, donijeti odluku o izmjenama pojedinačnih stavki u vidu zabilješke na već izdatom odobrenju ili izdati novo odobrenje.

Član 180

(1) Podnosilac zahtjeva ima sjedište na carinskom području, ako je u Crnoj Gori upisan u sudski registar ili drugu propisanu evidenciju.

(2) Fizičko lice - podnosilac zahtjeva će dokazati stalno prebivalište na carinskom području pomoću javne isprave, iz koje se može konstatovati njegov identitet i prebivalište.

(3) Kao garancije iz člana 94 Carinskog zakona, smataraju se:

1. pouzdanost podnosioca zahtjeva kod sprovođenja carinskih postupaka;

2. vođenje evidencija i knjiga, koje su značajne za carinski nadzor i kontrolu, u obliku i na način, koji je prihvatljiv za organe carinske službe;

3. obavljanje proizvodnih postupaka i vođenje skladišta na takav način, da je organima carinske službe omogućen uvid u sprovođenje carinskog postupka;

4. podnošenje odgovarajućeg instrumenta obezbjeđenja ukoliko podnosilac zahtjeva nije oslobođen od ove obaveze;

5. ispunjavanje uslova za elektronsku razmjenu podataka.

Član 181

(1) Ako za robu, za koju bi trebao biti započet neki od postupaka sa ekonomskim dejstvom, treba ispuniti posebne uslove, shodno drugim propisima, podnosilac zahtjeva mora dokazati, da su svi uslovi ispunjeni.

(2) Ako je u propisima iz stava 1 ovog člana propisano, da se određena vrsta robe može koristiti samo posle dobijanja odobrenja nadležnog organa, podnosilac zahtjeva mora dokazati, sa odobrenjem ili saglasnošću, da su ispunjeni uslovi iz stava 1 ovog člana.

Član 182

(1) Organ carinske službe neće odobriti traženi postupak sa ekonomskim dejstvom , ako neki od propisanih uslova nije ispunjen za traženi postupak.

(2) Odobrenje iz stava 1 ovog člana se izdaje u skladu sa članom 8 Carinskog zakona.

Član 183

(1) Organ carinske službe čuva podnijete zahtjeve i priloge, zajedno sa duplikatima izdatih odobrenja. (2) Organ carinske službe će čuvati dokumenta iz stava 1 ovog člana, najmanje:

- tri godine od kraja kalendarske godine, u kojoj je odobrenje prestalo da važi, odnosno,

- u slučaju odobrenja za poslovanje carinskog skladišta, tri godine od kraja kalendarske godine, u kojoj je odobrenje ukinuto ili poništeno.

(3) U slučaju, da je zahtjev bio odbijen ili odobrenje poništeno, odnosno konstatovano, da je ništavno, organ carinske službe će čuvati dokumenta iz stava 1 ovog člana najmanje tri godine od kraja kalendarske godine, u kojoj je zahtjev bio odbijen ili odobrenje ukinuto, odnosno da je bilo konstatovano, da je ništavno.

Član 184

(1) Imalac odobrenja i sva druga lica, na koja se odnosi odobrenje, moraju svoj primjerak odobrenja i sva druga dokumenta, koji se odnose na sprovođenje odobrenog postupka, čuvati u skladu sa članom 17 Carinskog zakona.

(2) Ako organ carinske službe prilikom vršenja kontrole konstatuje, da dokumenta nijesu čuvana u skladu sa stavom 1 ovog člana i da imalac i pored dodatnog zvaničnog zahtjeva neće da preda prikupljena dokumenta, organ carinske službe će preduzeti potrebne mjere, uključujući i oduzimanje odobrenja.

2. Poglavlje

Carinsko skladištenje

1.Odjeljak

Opšte

1. Pododjeljak Tipovi skladišta Član 185

(vrste carinskih skladišta)

(1) Carinska roba se može u okviru postupka carinskog skladištenja skladištiti u jednoj od sledećih vrsta carinskih skladišta:

1. javno skladište, u kojem je držalac skladišta odgovoran za obaveze iz člana 108 Carinskog zakona (tip A);

2. javno skladište, u kojem svaki depozitar carinske robe odgovara za obaveze iz člana 108 Carinskog zakona u skladu sa člana 109 Carinskog zakona (tip B);

3. privatno skladište, u kojem je držalac skladišta vlasnik robe (tip C);

4. privatno skladište, u kojem je držalac skladišta depozitar robe, a nije neophodno da je vlasnik robe, i u kojem se može primjeniti član 110 Carinskog zakona (tip D);

5. postupak carinskog skladištenja se može vršiti i u privatnom skladištu iz člana 106 Carinskog zakona, kada je držalac carinskog skladišta depozitar, ali nije neophodno da je vlasnik robe, na način, koji dozvoljava skladištenje robe imaoca odobrenja u prostorijama skladišta iz člana 105 stav 3 Carinskog zakona. Takav sistem je definisan kao carinsko skladište tipa E.

Kao primjeri iz člana 105 stav 3 Carinskog zakona smatraju se oni slučajevi, kada je poseban prostor potreban radi posebnih uslova za skladištenje pojedinačnih vrsta robe ili, ako je to potrebno radi zauzetosti odobrenih prostorija carinskog skladišta.

6. Bez obzira na stav 1 ovog člana carinska roba se može skladištiti takođe u javnom carinskom skladištu, čiji je držalac organ carinske službe (tip F).

(2) U istim prostorijama ili na istoj lokaciji nije moguće odobriti razne vrste skladišta iz ovog člana.

2. Pododjeljak Prostorije carinskog skladišta Član 186

(1) Carinsko skladište, osim carinskog skladišta tipa E, sastoji se od jedne ili više međusobno povezanih ograđenih površina ili prostorija, koje moraju biti vidljivo označene i odgovarajuće odvojene od ostalih prostorija i površina.

(2) Ako organ carinske službe sam vodi carinsko skladište, Uprava carina mora odrediti prostorije i površine, koje čine prostorije carinskog skladišta i to objaviti u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Član 187

(1) Organ carinske službe može da odobri, da se carinska skladišta, osim carinskog skladišta tipa E, koriste takođe za privremeno čuvanje robe u skladu sa članom 61 carinskog zakona.

(2) Carinska roba, koja se privremeno čuva u carinskom skladištu, mora da se čuva izdvojeno od ostale robe u carinskom skladištu.

(3) Ako organ carinske službe odobri držaocu carinskog skladišta, da u carinskom skladištu privremeno čuva carinsku robu u skladu sa ovim članom, mora, kada je to potrebno radi sprovođenja carinskog nadzora, voditi evidenciju za ovu robu odvojeno od ostalih evidencija robe u carinskom skladištu.

3. Pododjeljak

Mjere ekonomske politike

Član 188

Ako se u skladu sa važećim propisima, mjere ekonomske politike koriste prilikom:

a) stavljanja robe u slobodan promet, onda se ove mjere ne koriste za robu, za koju je započet postupak carinskog skladištenja, dok je roba u tom postupku;

b) unošenja robe na carinsko područje, onda se ove mjere koriste, kada je za carinsku robu započet postupak carinskog skladištenja;

c) izvoza robe, onda se ove mjere koriste kod stvarnog izvoza domaće robe, koja je bila prije toga predmet postupka carinskog skladištenja, sa carinskog područja.

2. Odjeljak

Odobrenje za otvaranje carinskog skladišta tipa A, B, C, D ili E Član 189

Zahtjev za izdavanje odobrenja za otvaranje carinskog skladišta podnosi podnosliac zahtjeva kod organa carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na predloženu lokaciju carinskog skladišta, na obrascu iz priloga 12

A uz ovu uredbu.

Član 190

(1) Organ carinske službe može da odobri otvaranje carinskog skladišta, ako podnosilac zahtjeva dokaže, da ispunjava propisane uslove i da postoji ekonomska potreba za carinsko skladištenje.

(2) Prilikom utvrđivanja, da li troškovi organa carinske službe, u vezi sa sprovođenjem nadzora nijesu nesrazmjerno visoki u upoređenju sa ekonomskim koristima odobravanja carinskog skladišta, organ carinske službe uzima u obzir, prije svega, tip carinskog skladišta i radnje, koje držalac želi da obavlja u carinskom skladištu.

(3) Carinsko skladište mora biti, bez obzira na druge djelatnosti, koje mogu da se obavljaju u skladištu, namijenjeno prije svega za skladištenje carinske robe. Druge djelatnosti, koje se u skladu sa ovom uredbom mogu odobriti u carinskom skladištu, ne smiju preovlađivati.

(4) U prostorijama carinskog skladišta nije dozvoljeno skladištenje robe na malo, osim u slučaju:

- prodaje robe u okviru međunarodnih sporazuma, na osnovu kojih su diplomatska i konzularna predstavništva i međunarodne organizacije oslobođene plaćanja carine.

Član 191

(1) Organ carinske službe izdaje na osnovu zahtjeva iz člana 190 ove uredbe, odobrenje, ako su ispunjeni propisani uslovi.

(2) Zajedno sa odobrenjem za carinsko skladištenje tipa D, organ carinske službe izdaje u skladu sa članom 154 ove uredbe odobrenje za stavljanje robe u slobodan promet na osnovu knjigovodstvenih upisa.

(3) Odobrenje iz stava 1 ovog člana izdaje organ carinske službe na obrascu čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 13 A uz ovu uredbu.

(4) Držalac carinskog skladišta će početi sa poslovanjem, kada dobije odobrenje i položi kod organa carinske službe odgovarajući instrument obezbjeđenja u skladu sa članom 193 ove uredbe. Položeni instrument obezbjeđenja se ne može koristiti za obezbjeđenje drugih carinskih dugova, osim carinskih dugova koji mogu nastati u postupku skladištenja robe u skladu sa članom 118 Carinskog zakona.

Član 192

(1) Odobrenje za otvaranje carinskog skladišta se izdaje na neodređeno vrijeme, ali to ne utiče na odluke o ukidanju, poništenju ili izmjeni odobrenja.

(2) U odobrenju organ carinske službe, određuje nadzorni organ carinske službe. Ako je s obzirom na okolnosti potrebno, u odobrenju će se odrediti, takođe da se roba, koja može štetno da utiče na drugu robu i roba, za čije skladištenje moraju biti ispunjeni posebni uslovi, može skladištiti samo u carinskim skladištima, koja su posebno opremljena za skladištenje takve robe.

(3) U slučaju privatnog carinskog skladišta organ carinske službe može u odobrenju odrediti vrste roba, koje se mogu skladištiti u tom skladištu.

(4) Ako podnosilac zahtjeva zatraži, da mu se omogući podnošenje robe radi početka postupka carinskog skladištenja kod drugog organa carinske službe, a ne kod nadzornog carinskog organa, a carinski nazdor time nije ugrožen, organ carinske službe može u odobrenju ovlastiti jednog ili više organa carinske službe kao organe za početak postupka carinskog skladištenja.

Član 193

(1) Držalac carinskog skladišta će podnijeti instrument obezbjeđenja prije nego što carinsko skladište počne sa radom.

(2) Vrijednost instrumenta obezbjeđenja mora biti najmanje jednaka visini carinskih dugova, koji su ili bi mogli nastati s obzirom na prosječnu mjesečnu visinu uvoznih dažbina za robu, koja je iz carinskog skladišta stavljena u slobodan promet. Visina obezbjeđenja se utvrđuje u skladu sa članom 585 st. 3 i 4 ove uredbe.

(3) Organ carinske službe može da oslobodi držaoca skladišta od podnošenja instrumenta obezbjeđenja iz stava 1 ovog člana, ako je organ carinske službe, kao redovnu mjeru carinskog nadzora odredio zajedničko korišćenje ključa.

Član 194

Osim u slučajevima iz čl. 9 i 10 Carinskog zakona, organ carinske službe može poništiti izdato odobrenje:

1. ako držalac skladišta ne počne sa poslovanjem carinskog skladišta u roku od šest mjeseci posle izdavanja odobrenja, ili

2. ako iz poslovanja carinskog skladišta proizilazi, da njegovo postojanje nije više ekonomski opravdano.

Smatra se, da postojanje carinskog skladišta nije više ekonomski opravdano, ako u njemu u toku dužeg vremenskog perioda preovlađuju druge djelatnosti.

3. Odjeljak

Početak postupka carinskog skladištenja robe

Član 195

(1) Carinska deklaracija za robu, koja je podnijeta u postupak carinskog skladištenja, se podnosi kod organa carinske službe, osim u slučaju iz člana 192 stav 4 ove uredbe, kada se deklaracija može podnijeti kod jednog od organa carinske službe početnog postupka, koji su određeni u odobrenju.

(2) U slučaju iz člana 192 stav 4 ove uredbe,organ carinske službe početnog postupka će obavijestiti nadzorni organ carinske službe o prijemu deklaracije. U tom slučaju važe propisi o carinskom skladištenju od dana prijema deklaracije za početak postupka carinskog skladištenja. Ova deklaracija se koristi takođe za što skoriji prevoz robe do prostorija carinskog skladišta i za unošenje robe u carinsko skladište, s tim da robu ne treba ponovo podnositi nadzornom organu carinske službe.

(3) Postupak iz stava 2 ovog člana nije moguće primjeniti za carinsko skladištenje robe u carinskom skladištu tipa B.

(4) Postupak iz stava 2 ovog člana može da se izostavi, ako unutrašnja organizacija organa carinske službe, prije svega elektronska razmjena podataka, omogućava odgovarajući carinski nadzor.

1. Pododjeljak Uobičajeni postupak Član 196

Deklaracija iz člana 195 ove uredbe se popunjava na način utvrđen propisima donijetim na osnovu člana 69 stav

2 Carinskog zakona.

2. Pododjeljak Pojednostavljeni postupak Član 197

Organ carinske službe može za početak postupka carinskog skladištenja odobriti pojednostavljenja iz člana 84

Carinskog zakona, ako su za to ispunjeni uslovi iz čl. 148-156 ove uredbe.

Član 198

(postupak kod prenosa robe sa privremenog čuvanja u postupak carinskog skladištenja)

Postupak iz čl. 196. i 197 ove uredbe se primenjuje takođe u slučaju prenosa privremeno čuvane robe sa privremenog čuvanja iz člana 187 stav 1 ove uredbe u postupak carinskog skladištenja.

4. Odjeljak

Vođenje carinskog skladišta

1. Pododjeljak

Član 199

(1) Evidencije robe u carinskom skladištu tipa A, C, D ili E mora u skladu sa članom 112 stav 1 Carinskog zakona i u skladu sa odlukom organa carinske službe vodi držalac carinskog skladišta.

(2) Držalac carinskog skladišta će na zahtjev nadležnom organu carinske službe, predati evidencije, radi provjeravanja ispravnosti vođenja evidencije i usaglašenost sadržaja evidencija sa stvarnim zalihama u carinskom skladištu.

(3) U slučaju unošenja robe u carinsko skladište tipa B, nadzorni organ carinske službe čuva deklaracije ili druge zvanične dokumente za početak postupka carinskog skladištenja, u namjeri da vrši nadzor nad okončanjem početih postupaka carinskog skladištenja. U tom slučaju nije potrebno voditi posebno knjigovodstvo.

(4) U slučaju carinskog skladišta tipa E, evidenciju o robi, koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja, vodi organ carinske službe u skladu sa ovom pododjeljkom.

Član 200

Osim u slučajevima iz člana 199 stav 3 ove uredbe, nadzorni organ carinske službe ne vodi evidencije, a zbog administrativnih potreba može voditi registar svih primljenih deklaracija.

Član 201

Ako depozitar vodi evidencije za svoje komercijalne i poreske potrebe i ove evidencije sadrže sve podatke, koji su s obzirom na vrstu carinskog skladišta i postupke za početak i okončanje postupka carinskog skladištenja, potrebni za nadzor, organ carinske službe može odobriti ove evidencije kao evidencije iz člana 112 Carinskog zakona.

Član 202

(1) Evidencije iz člana 112 Carinskog zakona moraju sadržati sve podatke, koji su potrebni za pravilno sprovođenje i nadzor nad postupkom carinskog skladištenja.

(2) Evidencije iz stava 1 ovog člana, moraju sadržati najmanje sledeće podatke:

a) podatke iz rubrika 1, 31, 37 i 38 jedinstvene carinske isprave, koja se popunjava za deklaraciju za početak postupka carinskog skladištenja;

b) vezu sa carinskom deklaracijom odnosno prijavom za novo carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu robe, sa kojom, odnosno sa kojima se postupak carinskog skladištenja za odnosnu robu okončao;

c) datum i podatak o ostalim carinskim i svim ostalim dokumentima, koji se odnose na početak i okončanje postupka carinskog skladištenja robe;

d) podatke, koji omogućavaju, da se vrši nadzor nad kretanjem robe u carinskom skladištu, a naročito, gdje se roba nalazi i podatke o eventualnom premještanju robe iz jednog u drugo skladište, a da se postupak carinskog skladištenja nije okončao;

e) podatke o eventualnom zajedničkom skladištenju carinske robe i robe iz člana 113 stav 1 Carinskog zakona;

f) sve ostale podatke, koji su značajni za utvrđivanje vrste i kakvoće robe;

g) podatke o uobičajenim postupcima i postupanjima sa robom u carinskom skladištu;

h) podatke o privremenom iznošenju robe iz prostorija carinskog skladišta.

(3) Evidencije o robi, koja se nalazi u carinskom skladištu tipa D, moraju pored podataka iz stava 2 ovog člana sadržati takođe podatke iz rubrika 3, 5, 14, 19, 26, 32, 33, 34, 47, 49 i 54 jedinstvene carinske isprave, koji se popunjavaju u deklaraciji, sa kojom započinje postupak carinskog skladištenja.

(4) Držalac carinskog skladišta mora voditi evidencije , tako da u svakom trenutku pokazuju stvarne zalihe robe u postupku carinskog skladištenja. U vremenskim periodima, koje određuje organ carinske službe, držalac carinskog skladišta mora predati izvod iz evidencija.

(5) Ako je podnosilac deklaracije zatražio, da se prilikom utvrđivanja carinske vrijednosti robe u carinskom skladištu primjeni član 118 stav 2 carinskog zakona, podatak o carinskoj vrijednosti robe mora biti naveden u evidenciji, prije sprovođenja odobrenog postupka ili postupanja.

(6) U slučaju, kada je odobrena primjena pojednostavljenih postupaka iz člana 84 Carinskog zakona, odredbe ovog člana, koje se odnose na deklaracije, se odgovarajuće primenjuju za odobrena pojednostavljenja.

Član 203

(1) Robu, za koju je započet postupak carinskog skladištenja u skladištu tipa A, C ili D treba upisati u evidencije u trenutku, kada je roba unešena u carinsko skladište. Pri tom treba voditi računa o podacima, koje prihvati, odnosno potvrdi, nadzorni organ carinske službe ili organ carinske službe za početak postupka u skladu sa članom 195 stav 2 ove uredbe.

(2) Ako je za robu započet postupak carinskog skladištenja u skladištu tipa E, robu treba upisati u evidencije u trenutku, kada roba stigne u skladišne prostorije imaoca odobrenja.

(3) Ako se carinsko skladište u skladu sa članom 187 ove uredbe koristi za privremeno čuvanje robe, robu treba upisati u evidencije:

1. u slučaju, da je odobreno deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa u skladu sa članom 154 ove uredbe za prenos robe iz privremenog čuvanja u postupak carinskog skladištenja - prije isteka roka iz člana

59 Carinskog zakona,

2. u svim ostalim slučajevima - u trenutku, kada je roba stavljena u postupak carinskog skladištenja na osnovu primljene deklaracije.

(4) Podatke u vezi sa okončanjem postupka carinskog skladištenja držalac carinskog skladišta mora upisati u evidencije:

1. u slučaju, da je odobren neki od pojednostavljenih postupaka iz člana 84 carinskog zakona - najkasnije u trenutku, kada je roba bila iznijeta iz carinskog skladišta,

2.u svim ostalim slučajevima - u trenutku puštanja robe podnosiocu deklaracije na osnovu deklaracije za carinski odobreno korišćenje ili upotrebu robe.

2. Pododjeljak Uobičajeni postupci i postupanja Član 204

(1) Organ carinske službe može na osnovu zahtjeva odobriti, da carinska roba bude predmet uobičajenih

postupaka i postupanja, iz razloga da se roba sačuva, poboljša njen izgled ili tržišna vrijednost i da se pripremi za distribuciju i dalju prodaju.

(2) Postupci i postupanja, koja se mogu odobriti u skladu sa stavom 1 ovog člana su navedeni u prilogu 14 uz ovu uredbu.

Član 205

(1) Zahtjev iz člana 118 stav 2 Carinskog zakona treba predati istovremeno sa zahtjevom za odobravanje obavljanja uobičajenih postupaka i postupanja iz člana 2o4 ove uredbe.

(2) Podnosilac zahtjeva iz stava 1 ovog člana, može istovremeno zatražiti, da mu organ carinske službe izda uvjerenje o podacima, koji se u skladu sa članom 118 stav 2 Carinskog zakona uzimaju u obzir kod određivanja eventualnog carinskog duga.

Član 206

Držalac carinskog skladišta mora u pismenom zahtjevu za odobravanje postupaka i postupanja iz člana 204 ove uredbe, pored opštih podataka, tačno navesti podatke o :

1. deklaraciji i robi, na koju se odobrenje odnosi;

2. vrste postupaka i postupanja, koje bi trebalo odobriti;

3. carinsko skladište, u kojem bi trebalo da se roba skladišti odnosno bude predmet odobrenih postupaka i postupanja.

Član 207

(1) Odobrenje za obavljanje uobičajenih postupaka i postupanja izdaje nadzorni organ carinske službe za svaki slučaj posebno.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, nadzorni organ carinske službe može u opravdanim slučajevima izdati opšte odobrenje na određeno ili neodređeno vrijeme.

(3) Ako su u zahtjevu navedeni svi podaci, potrebni za donošenje odluke, i organ carinske službe zahtjevu u cjelini udovolji, izdaje se odobrenje iz stava 2 ovog člana u obliku pismene zabilješke na zahtjevu.

3. Pododjeljak

Zajedničko skladištenje robe sa različitim carinskim statusom

Član 208 (čuvanje domaće robe)

(1) Organ carinske službe, koji je nadležan za nadzor nad carinskim skladištem, može na pismeni zahtjev držaocu carinskog skladišta odobriti, da se u prostorijama Carinskog skladišta čuva takođe druga domaća roba, a ne samo ona, iz člana 113 stav 1 tačka 1 carinskog zakona. Ova roba nije predmet postupka carinskog skladištenja.

(2) Odobrenje iz stava 1 ovog člana organ carinske službe može izdati jedino, ako :

1. je to ekonomski opravdano,

2. je moguće bilo kada utvrditi, koja roba je u carinskom postupku, a koja nije,

3. je obezbjeđeno ispunjavanje propisanih uslova i

4. ostaje obezbijeđen carinski nadzor.

(3) Po pravilu se roba iz stava 1 ovog člana, ne smije mješati sa robom, koja se skladišti u postupku carinskog skladištenja.

(4) Ako zbog prirode robe, koja se namjerava čuvati u skladu sa stavom 1 ovog člana, nije moguće obezbijediti utvrđivanje identičnosti ove robe, može da se odobri skladištenje ovakve robe u carinskom skladištu jedino, ako je ova roba iste vrste kao carinska roba. Smatra se, da roba iste vrste, ako je svrstana u isti stav Carinske tarife, i ima jednak trgovački kvalitet i jednake tehničke karakteristike.

(5) Za robu, koja se čuva u carinskom skladištu u skladu sa ovim članom, mora držalac skladišta voditi posebnu evidenciju u skladu sa članom 202 ove uredbe.

4. Pododjeljak

Privremeno iznošenje robe iz carinskog skladišta

Član 209

(1) Organ carinske službe, nadležan za nadzor nad carinskim skladištem, može u skladu sa članom 116 Carinskog zakona, odobriti privremeno uklanjanje robe iz carinskog skladišta.

(2) Odobrenje iz stava 1 ovog člana po pravilu izdaje organ carinske službe za svaki slučaj posebno na osnovu pismenog zahtjeva držaoca skladišta odnosno korisnika robe.

(3) Ako je u odobrenju za carinsko skladište uopšteno odobreno privremeno iznošenje robe iz skladišta, držalac će obavijesti organ carinske službe o svakom iznosu robe, na način, koji je odredio organ carinske službe.

(4) Zahtjev iz stava 2 ovog člana sadrži sve podatke, koji su potrebni za donošenje odluke o zahtjevu, a prije svega rok, u kome bi trebala roba biti vraćena u carinsko skladište.

(5) Ako organ carinske službe u cjelosti udovolji zahtjevu, on izdaje odluku u obliku zvanične zabilješke na zahtjevu.

(6) U slučaju privremenog uklanjanja carinske robe iz carinskog skladišta, podnosilac zahtjeva mora predati organu carinske službe odgovarajući instrument obezbjeđenja za slučaj eventualnog nastanka obaveze plaćanja carinskog duga, osim, ako organ carinske službe već raspolaže odgovarajućim instrumentom obezbjeđenja, sa kojim se može obezbijediti eventualno plaćanje carinskog duga.

(7) U slučaju, da je carinska roba, dok je privremeno uklonjena iz carinskog skladišta, predmet uobičajenih postupaka i postupanja, primeniće se čl. 2o4 do 2o6 ove uredbe.

5. Pododjeljak

Premještanje robe između carinskih skladišta bez okončanja postupka carinskog skladištenja

Član 210

(1) Organ carinske službe može, u skladu sa članom 117 stav 3 Carinskog zakona,odobriti premještanje robe iz jednog carinskog skladišta u drugo, a da se pri tom ne okonča postupak carinskog skladištenja, na osnovu pismenog zahtjeva držaoca skladišta iz kojeg se roba iznosi.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana mora sadržati sve podatke, koji su potrebni za donošenje odluke, a prije svega mora sadržati predviđeni rok, koji je potreban, da se roba unese u drugo carinsko skladište.

(3) Odgovornost za robu, za koju je organ carinske službe odobrio premještaj, prelazi na držaoca skladišta, u koje je roba upućena, u trenutku unošenja premještene robe u novo skladište i upisa u evidencije tog skladišta.

(4) Premještanje robe iz jednog carinskog skladišta u drugo bez okončanja postupka carinskog skladištenja nije moguće, kada se roba iznosi ili unosi u carinsko skladište tipa B.

(5) Ako je roba bila premještena, prije nego što je unešena u drugo carinsko skladište, predmet postupaka i postupanja iz člana 204 ove uredbe i, ako je bio podnešen zahtjev iz člana 118 stav 2 Carinskog zakona, zahtjev iz stava 1 ovog člana mora sadržati takođe podatke o prirodi, carinskoj vrijednosti i količini premještene robe, koja se uzima u obzir u slučaju, da za ovu robu nastane carinski dug.

(6) Postupak premještanja se sprovodi na način, određen u prilogu 15 uz ovu uredbu.

6. Pododjeljak

Član 211 (popisi robe)

(1) Organ carinske službe, nadležan za nadzor nad carinskim skladištem, može, ako smatra, da je to potrebno, radi provjeravanja ispravnosti poslovanja carinskog skladišta zatražiti, da držalac skladišta obavi popis sve robe, koja je u skladištu u postupku carinskog skladištenja ili popis pojedinačnih vrsta robe.

(2) Organ carinske službe može zatražiti, da se popis robe iz stava 1 ovog člana obavi u prisustvu carinskog radnika.

(3) Popis robe se može tražiti periodično ili povremeno.

5. Odjeljak

Okončanje postupka carinskog skladištenja

Član 212

(1) Ako je u skladu sa članom 208 stav 4 ove uredbe organ carinske službe odobrio zajedničko skladištenje istovrsne domaće i carinske robe, roba za koju se traži odobravanje carinski dozvoljenog korišćenja ili upotrebe, može se smatrati za carinsku robu ili za domaću robu.O tome odlučuje imalac skladišta ili vlasnik robe.

(2) Ni u jednom slučaju se ne smije tražiti carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba robe u skladu sa stavom 1 ovog člana za veću količinu carinske robe nego što je bila stvarna količina takve robe, uskladištene u carinskom skladištu u vrijeme iznošenja robe, koja je prijavljena za određeno carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu.

(3) U slučaju potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe, koja je bila u postupku carinskog skladištenja, udio uništene ili izgubljene robe, se određuje, uzimajući u obzir dio ove robe u ukupnoj količini istovrsne robe u postupku carinskog skladištenja u prostorijama carinskog skladišta u vrijeme, kada je nastupilo uništenje ili gubitak, osim ako imalac skladišta podnese organu carinske službe dokaze o stvarnoj količini izgubljene ili uništene robe, koja je bila u postupku carinskog skladištenja.

6. Odjeljak

Posebne odredbe za robu iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona

Član 213

(1) Ako u ovom odjeljku nije drukčije određeno, odredbe od 1. do 5.odjeljka ovog poglavlja se primjenjuje takođe za robu iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona.

(2) Roba iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona se može skladištiti u istim skladišnim prostorijama kao druga carinska i domaća roba u skladu sa članom 2o8 stav 1 ove uredbe samo, ako je moguće u svakom trenutku utvrditi carinski status pojedinačnog proizvoda.

Član 214

(deklaracija za početak postupka)

Roba iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona se deklariše za početak postupka skladištenja putem deklaracije, popunjene na način utvrđen propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona. Deklaraciji moraju biti priloženi svi potrebni dokumenti za početak postupka carinskog skladištenja.

Član 215

(deklaracija za zaključak postupka)

(1) Postupak carinskog skladištenja se okončava sa prijemom deklaracije za izvoz robe.

(2) Roba, za koju je podnešena izvozna deklaracija, ostaje pod carinskim nadzorom sve dok roba stvarno ne napusti carinsko područje. U tom vremenu se roba može čuvati u prostorijama carinskog skladišta, a da nije u postupku carinskog skladištenja.

Član 216

(izvozna carinska deklaracija)

(1) Za robu iz člana 105 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona izvozna deklaracija se popunjava na način utvrđen propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona i uz deklaraciju se prilažu svi propisani dokumenti.

(2) Organ carinske službe mora na poleđini dokumenta iz stava 1 ovog člana navesti dan, kada je roba bila stvarno iznešena sa carinskog područja.

Član 217 (rok za izvoz)

Roba iz člana 115 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona mora biti stvarno iznešena sa carinskog područja u roku od 3 mjeseca od dana, kada je bio za ovu robu započet postupak carinskog skladištenja.

7. Odjeljak

Upotreba carinskog skladišta iako za robu nije bio započet postupak carinskog skladištenja

Član 218 (prerada robe)

(1) Uprava carina može u skladu sa članom 113 Carinskog zakona na osnovu pismenog zahtjeva odobriti, da se u prostorijama carinskog skladišta vrši prerada carinske robe u skladu sa postupkom uvoza robe za proizvodnju za izvoz ili postupka prerade pod carinskim nadzorom, ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

1. podnosilac zahtjeva je dokazao ekonomsku opravdanost;

2. prerada robe je izdvojena u drugu prostoriju, tako da zbog prerade robe ne može doći do miješanja ove robe sa robom, koja je u postupku carinskog skladištenja.

3. da se ne radi o trajnoj djelatnosti, nego samo o privremenoj ili povremenoj djelatnosti, koja bi trebala omogućiti bolje ekonomsko iskorištavanje skladišnih prostorija.

(2) Odobrenje iz stava 1 ovog člana se izdaje u principu za svaki slučaj posebno, a mora da sadrži takođe podatke o skladištu, u kojem će se prerada izvršiti.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, Uprava carina može izdati opšte odobrenje, ako se odobrena prerada obavlja u carinskom skladištu tipa A, C ili D i, ako je bilo istovremeno izdato odobrenje za deklarisanje robe na osnovu knjigovodstvenih upisa.

(4) Podnosilac zahtjeva ne smije započeti preradu robe u carinskom skladištu u skladu sa ovim članom sve dok ne dobije odobrenje.

3. Poglavlje

Postupak aktivnog oplemenjivanja

1. Odjeljak Opšte odredbe Član 219

Prilikom sprovođenja ovog poglavlja sledeći izrazi imaju značenje:

1. "glavni dobijeni proizvodi" su dobijeni proizvodi, zbog čije proizvodnje je bio odobren postupak aktivnog oplemenjivanja;

2. "Sporedni dobijeni proizvodi" su drugi dobijeni proizvodi osim glavnih dobijenih proizvoda;

3. "gubitak" je dio uvozne robe, koji se uništi i izgubi u toku proizvodnih operacija, prije svega isparavanjem, isušenjem, gubitkom plina ili oticanjem u otpadne vode;

4. "količinski metod" je obračun učešća uvezene robe u različitim dobijenim proizvodima na osnovu

količine ovakve robe;

5. "vrijednosni metod" je obračun učešće uvozne robe u različitim dobijenim proizvodima na osnovu vrijednosti dobijenih proizvoda;

6. "prerađivač" je lice, koje obavlja dio ili sve proizvodne operacije;

7. "upotreba ekvivalentne robe" znači sistem, po kojem je moguće, u skladu sa članom 12o Carinskog zakona, dobiti proizvode iz ekvivalentne robe, koja ispunjava uslove iz člana 239 ove uredbe;

8."prethodni izvoz" znači sistem po kom je moguće, u skladu sa članom 12o stav 1 tačka 2 Carinskog zakona, dobijene proizvode iz ekvivalentne robe izvoziti iz carinskog područja prije nego što je za uvezenu robu započet postupak po sistemu odlaganja plaćanja carine;

9. "rok za ponovni izvoz" znači rok, u kom mora biti za proizvod odobren jedan od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotreba robe, iz člana 97 Carinskog zakona;

10. "mjesečno grupisanje" znači primjenu člana 122 stav 6 Carinskog zakona u pogledu rokova za ponovni izvoz, koji počinju da teku u odnosnom kalendarskom mjesecu;

11. "tromjesečno grupisanje" znači primjenu člana 122 stav 6 Carinskog zakona u pogledu rokova za ponovni izvoz, koji počinju da teku u odnosnom kvartalu.

Član 220

(roba za koju može započeti postupak aktivnog oplemenjivanja)

(1) U skladu sa članom 119 stav 2 tačka 3 al. 4 Carinskog zakona, moguće je odobriti aktivno oplemenjivanje za pomoćna proizvodna sredstva, koja bi trebala omogućiti ili olakšati proizvodnju dobijenih proizvoda, iako se u cjelosti ili djelimično potroše kod proizvodnje dobijenih proizvoda, a ne ulaze u njihovu supstancu.

(2) U robu iz stava 1 ovog člana, se ne može ubrajati sledeća roba:

1. gorivo i drugi energetski izvori, osim onih, koji su nužno potrebni za testiranje dobijenih proizvoda ili za utvrđivanje grešaka kod uvozne robe, zbog kojih su potrebne opravke;

2. maziva, osim onih, koja su nužno potrebna za testiranje, kalibriranje i regulisanje dobijenih proizvoda;

3. oprema, alati, uključujući rezervne djelove za opremu i alate za proizvodnju dobijenih proizvoda kao i brzo habajući djelovi opreme i alata (n.pr. brusni papir, ploče, livarski pjesak, noževi i sl.)

2. Odjeljak

Odobrenje za postupak aktivnog oplemenjivanja - uobičajeni postupak

Član 221

(1) U vezi sa primjenom člana 121 stav 2 tačka 2 Carinskog zakona, organ carinske službe u odobrenju određuje način za prepoznavanje uvozne robe u dobijenim proizvodima, odnosno utvrđuje potrebne mjere za kontrolu, da li su ispunjeni propisani uslovi za sprovođenje člana 12o Carinskog zakona.

(2) U skladu sa stavom 1 ovog člana, organ carinske službe utvrđuje prije svega sledeće mjere:

1. navođenje specijalnih oznaka ili njihov opis, odnosno serijskog broja;

2. stavljanje plombi, pečata i drugih obilježja;

3. uzimanje uzoraka, slika ili tehničkih opisa;

4. vršenje analiza;

5.provjeravanje evidencija i drugih dokumenata, koji se odnose na tok postupka aktivnog oplemenjivanja, iz kojeg se vidi, da su dobijeni proizvodi proizvedeni iz uvezene robe.

Član 222 (Ekonomski uslovi)

(1) Osim u slučajevima iz člana 224 ove uredbe, smatra se, da su ekonomski uslovi iz člana 121 stav 2 tačka 3

Carinskog zakona ispunjeni:

1.ako se radi o jednoj od sledećih proizvodnih operacija:

a) aktivnog oplemenjivanja iz člana 121 carinskog zakona;

b) ako se radi o obavljanju proizvodnih operacija u vezi sa robom, koja nema komercijalnu namjenu;

c) ako se radi o poboljšanju robe, uključujući regulisanje, podešavanje i osposobljavanje robe;

d) ako se radi o uobičajenim postupcima i postupanjima radi očuvanja robe, poboljšanja izgleda ili bolje prodaje robe, kao i pripremi robe za distribuciju ili dalju prodaju;

e) ako se radi o proizvodnim operacijama, u kojima vrijednost svake pojedinačne vrste uvozne robe (definisane na osnovu osmocifrene oznake Carinske tarife) za jednog podnosioca zahtjeva u kalendarskoj godini ne premašuje vrijednost od 10.000 €, bez obzira na broj vršioca proizvodnih operacija;

Vrijednost iz stava 1 ove tačke je jednaka carinskoj vrijednosti robe procijenjenoj na osnovu poznatih podataka i dokumenata, podnešenih u trenutku predaje zahtjeva.

f) ako se radi o daljim postupcima prerade iz člana 229 ove uredbe, koji nisu navedeni u nekoj od alineja

(a) do (e) ove tačke;

2. ako se u postupku aktivnog oplemenjivanja izvozi roba, koja ne može da se upoređuje sa robom, kakva se inače proizvodi na carinskom području;

"Uporediva roba" u skladu sa ovom tačkom znači, da je roba svrstana u istu osmocifrenu tarifnu oznaku Carinske tarife, kao i da je jednakog komercijalnog kvaliteta, istih tehničkih karakteristika kao uvezeni proizvodi;

3. ako se uporediva roba iz tačke 2 ovog člana ne proizvodi na carinskom području u dovoljnoj količini;

4. ako domaći proizvođači uporedive robe iz 2.tačke ovog člana ne mogu istu obezbijediti podnosiocu zahtjeva u odgovarajućem vremenu.

U skladu sa ovom tačkom smatra se, da roba nije obezbijeđena u odgovarajućem vremenu, ako ovu robu domaći proizvođači ne mogu obezbijediti u vrijeme, kada je potrebna za planirani posao, i ako je podnosioc zahtjeva na vrijeme tražio.

5. Ako se uporediva roba iz tačke 2 ovog člana proizvodi na carinskom području Crne Gore, ali se u odnosnom postupku ne može koristiti iz sledećih razloga:

a) njihova cijena je takva, da bi planirani posao, u smislu stava 2 tačke 5 ovog člana bio neekonomičan; Prilikom utvrđivanja uticaja cijene domaće robe na ekonomičnost planiranog posla, mora se voditi računa o njenom uticaju na ponudu na stranom tržištu.

Pri tome se uzima u obzir:

- upoređenje cijene, koju treba platiti za robu, uvezenu radi aktivnog oplemenjivanja, bez plaćanja carinskog duga i cijene domaće uporedive robe, od koje se oduzmu sve unutrašnje dažbine, koje se ili bi se morale vratiti prilikom izvoza.,

- uslovi prodaje, prije svega uslovi plaćanja i predloženi uslovi isporuke za domaću uporedivu robu, i

- cijena, koju postižu dobijeni proizvodi na stranom tržištu, utvrđena na osnovu trgovačke korespondencije i druge dokumentacije.

b) roba nema takav kvalitet ili nema određene karakteristike, koje su potrebne za proizvodnju traženih dobijenih proizvoda;

c) roba ne odgovara izričito postavljenim zahtjevima stranog kupca dobijene robe;

d) dobijeni proizvodi moraju biti proizvedeni od uvezene robe zato, jer treba da poštuju odredbe, koje se odnose na zaštitu industrijske svojine;

6. Ako podnosilac zahtjeva u vezi sa određenom vrstom robe, za koju traži odobravanje aktivnog oplemenjivanja na određeni vremenski period, organu carinske službe dokaže, da:

a) će u tom periodu 80 % sve robe, koju koristi ili robe, koja je potrebna u proizvodnji dobijenih proizvoda, dobiti od domaćih proizvođača kao uporedivu robu u smislu tačke 2 ovog člana;

b) sa uvezenom robom eliminiše stvarni problem nedovoljne snadbjevenosti sa ovom robom na domaćem tržištu, ako je udio domaće uporedive robe za pokrivanje njegovih potreba niži od učešća iz alineje a) ove tačke;

c) da je preduzeo potrebne mjere radi obezbjeđivanja uporedive robe kod domaćih proizvođača, ali oni nijesu predali ponudu kao odgovor na njegovo odgovarajuće potraživanje;

d) vrši opravku civilnih vazdušnih letilica.

(2) Alineja a) tačke 6 stava 1 ovog člana se ne primjenjuje za robu iz priloga 16 uz ovu uredbu.

Član 223

(izuzetno traženje priznavanja drugih ekonomskih uslova)

(1) Podnosilac zahtjeva može kod Uprave carina tražiti utvrđivanje, da su ispunjeni drugi ekonomski uslovi, osim onih koji su navedeni u članu 222 ove uredbe. U tom slučaju mora u zahtjevu da navede, koji su razlozi zbog kojih smatra, da su ekonomski uslovi ispunjeni. Na zahtjev Uprave carina prilažu se dokazi o sadržaju zahtjeva.

(2) Ako u slučaju iz stava 1 ovog člana Uprava carina smatra, da bi se ekonomski uslovi mogli smatrati kao ispunjeni, o tome izdaje odobrenje za aktivno oplemenjivanje na određeno vrijeme, koje ne može biti duže od devet mjeseci.

(3) U slučaju, da Uprava carina izda odobrenje iz stava 2 ovog člana, obavijestiće o tome ministra ekonomije, a u slučajevima, koji se odnose na uvoz poljoprivrednih proizvoda i namirnica ministra poljoprivrede.

(4) Ministar ekonomije, na osnovu obavještenja iz stava 3 ovog člana donosi odluku, da li se privredni uslovi, navedeni u odobrenju mogu smatrati za ispunjene i posle isteka roka iz stava 2 ovog člana. U slučaju uvoza poljoprivrednih proizvoda i namirnica donosi odluku na osnovu mišljenja ministra nadležnog za poljoprivredu. Ako se može smatrati, da su uslovi ispunjeni, Uprava carina će odgovarajuće produžiti važnost odobrenja iz stava 2 ovog člana.

(5) Ako Uprava carina smatra, da ekonomski uslovi za odobrenje aktivnog oplemenjivanja nijesu ispunjeni, o tome obavještava podnosioca zahtjeva i ministra ekonomije, a u slučaju uvoza poljoprivrednih proizvoda i namirnica, ministra poljoprivrede.

Član 224

(izuzetno odbijanje odobrenja)

(1) Ako okolnosti ukazuju na to, da bi primjena postupka aktivnog oplemenjivanja mogla negativno uticati na interese domaćih proizvođača, iako je ispunjen jedan od uslova iz čl. 222 ili 223 ove uredbe, treba postupiti u skladu sa ovim članom.

(2) Oštećeni domaći proizvođač može u slučaju stava 1 ovog člana podnijeti kod Uprave carina zahtjev, da se zabrani sprovođenje postupka aktivnog oplemenjivanja na osnovu osporavanih

ekonomskih uslova. Zahtjev mora sadržati sve podatke, koji omogućavaju da se donese odluka o tome, da li su bitni interesi domaćih proizvođača ugroženi.

(3) Uprava carina donosi odluku o zahtjevu iz stava 2 ovog člana nakon što pribavi mišljenje ministarstva ekonomije odnosno Ministarstva poljoprivrede. Ako se zahtjevu udovolji, Uprava carina će u odluci tačno odrediti okolnosti, u kojima se pojedinačni privredni uslov ne može smatrati da je ispunjen.

(4) Od dana izdavanja odobrenja, sa kojim se udovoljava zahtjevu iz stava 2 ovog člana, organ carinske službe ne može više odobritii, da se postupak aktivnog oplemenjivanja započinje na osnovu osporavanih ekonomskih uslova.

(5) Odobrenja za aktivno oplemenjivanje, koja su bila izdata na osnovu osporavanih privrednih uslova prije donošenja odluke iz stava 4 ovog člana, se poništavaju u skladu sa članom lo Carinskog zakona.

(6) Vlada Republike Crne Gore, u posebnim slučajevima, može u cjelosti ili djelimično zabraniti sprovođenje postupka aktivnog oplemenjivanjaa za uvezene poljoprivredne i prehrambene proizvode. U tom slučaju se odgovarajuće primenjuju st. 4 i 5 ovog člana.

Član 225

(činjenice, koje nisu dovoljne za izdavanje odobrenja)

Prilikom utvrđivanja ekonomskih uslova, sledeće činjenice nijesu dovoljne, da budu osnov za davanje odobrenja za postupak aktivnog oplemenjivanja:

1. činjenica, da je domaći proizvođač uporedive robe, koja može da se koristi za proizvodnju dobijenih proizvoda, konkurent podnosiocu zahtjeva;

2. činjenica, da istovrsnu robu sa uporedivom ili dobijenom, proizvodi samo jedan proizvođač.

Član 226

(1) Zahtjev mora biti popunjen u skladu sa članom 176 ove uredbe na obrascu, čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 12 B uz ovu uredbu. Zahtjev može da podnese lice, kome bi u skladu sa čl. 94 i 121 Carinskog zakona moglo biti izdato odobrenje.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana se podnosi kod organa carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na sjedište ili stalno prebivalište podnosioca zahtjeva.

(3) Ako se proizvodne operacije obavljaju na osnovu ugovora o radu između dva lica, koji imaju sjedište na carinskom području, zahtjev podnosi naručilac ili drugo lice za njegov račun.

(4) Za sprovođenje člana 121 stav 2 tačka 1 Carinskog zakona, pojam "roba nekomercijalnog karaktera" znači robu iz člana 2 tačke 3 ove uredbe.

Član 227

(1) Osim u slučajevima iz člana 238 ove uredbe, odobrenje izdaje organ carinske službe iz člana 226 stav 2 ove uredbe, u skladu sa članom 179 ove uredbe na obrascu, čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 13B uz ovu uredbu.

(2) Izuzetno od odredbi člana 179 ove uredbe, organ carinske službe može, u opravdanim slučajevima, izdati odobrenje, koje važi retroaktivno, ali ne duže od dana podnošenja zahtjeva.

Član 228

(1) Organ carinske službe, koji izdaje odobrenje za postupak aktivnog oplemenjivanja, određuje da imalac odobrenja, radi nadzora nad sprovođenjem postupka aktivnog oplemenjivanja, mora voditi evidencije o količini uvozne robe, za koju je započet taj postupak, o količini dobijenih proizvoda i sve druge podatke, koji su potrebni za nadzor nad sprovođenjem postupka, kao i za pravilno

izračunavanje carinskog duga, koji bi mogao da nastane.

(2) Evidencije iz stava 1 ovog člana imalac odobrenja će, na zahtjev, pokazati nadzornom organu carinske službe, radi kontrole ispravnosti sprovođenja odobrenog postupka.

(3) Ako se proizvodne operacije obavljaju kod dva ili više izvođača, evidencije iz stava 1 ovog člana će se voditi, tako da se iz njih u svakom trenutku može utvrditi činjenično stanje s obzirom na sprovođenje postupka kod svakog pojedinačnog izvođača.

(4) Ako okolnosti to dopuštaju, organ carinske službe može odobriti, da se knjige, koje imalac odobrenja vodi radi organizovanja svog poslovanja odnosno proizvodnje, iskoriste kao evidencije u skladu sa ovim članom.

Član 229

(dobijeni proizvodi, dobijeni iz drugih dobijenih proizvoda)

Ako se dobijeni proizvodi dobiju iz drugih dobijenih proizvoda, za koje je već bilo izdato odobrenje, lice, koje obavlja dalje proizvodne operacije, odnosno lice u ime koga se obavljaju ove operacije, mora podnijeti nov zahtjev na obrazacu iz priloga 12B uz ovu uredbu, u kom navodi podatke o ranije izdatom odobrenju.

Član 230

(rok važnosti odobrenja)

(1) Organ carinske službe će odrediti rok važnosti odobrenja uzimajući u obzir privredne uslove i specifične potrebe podnosioca odobrenja.

(2) Ako je rok važnosti odobrenja iz stava 1 ovog člana duži od dvije godine, organ carinske službe će ponovo provjeriti uslove za izdavanje odobrenja u vremenskim razmacima, koji su navedeni u odobrenju. Ovi razmaci ne smiju biti duži od 24 mjeseca.

Član 231

(rok za ponovni izvoz)

(1) Organ carinske službe prilikom izdavanja odobrenja određuje rok, u kojem treba u skladu sa članom 121 Carinskog zakona, dobijene proizvode ponovo izvesti. Kod određivanja roka, organ carinske službe uzima u obzir vrijeme potrebno za dobijanje proizvoda u okviru proizvodnih postupaka definisanih u odobrenju, za sve pojedinačne količine uvozne robe, odabrane za postupak, kao i vrijeme potrebno za početak drugog carinski dozvoljenog korišćenja ili upotrebe.

(2) Zahtjev, koji je imalac odobrenja iz opravdanih razloga predao posle isteka prvobitno određenog roka za ponovni izvoz, može se takođe računati kao blagovremeni pismeni zahtjev za određivanje novog roka iz člana

121 stav 2 Carinskog zakona.

(3) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja odobri za žive životinje radi tova (uključujući klanje, ako to odgovara u konkretnom slučaju), rok za ponovni izvoz ne smije biti duži od:

- tri mjeseca, ako se radi o životinjama, koje se svrstavaju u tarifni broj 0104 odnosno 0105 Carinske tarife, odnosno

- šest mjeseci, ako se radi o drugim životinjama, koje se svrstavaju u I.glavu Carinske tarife;

- dva mjeseca, ako se radi samo o klanju životinja, bez tova.

(4) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja odobri za meso, rok za ponovni izvoz ne smije biti duži od šest mjeseci.

(5) Izuzetno od stava 3 al.2 i stav 4 ovog člana, može se na osnovu opravdanog blagovremenog pismenog zahtjeva imalaoca odobrenja, rok za ponovni izvoz produžiti:

a) za tarifne brojeve 0102, 0201, 0202, 0203 (osim 0203 12 110), 0206 i 0209 00 za dodatnih šest mjeseci, b) a za tarifni broj 0203 12 110 za dodatnih devet mjeseci.

Član 232 (prethodni izvoz - rokovi)

(1) U slučaju prethodnog izvoza organ carinske službe određuje rok iz člana 122 stav 4 Carinskog zakona, uzimajući u obzir vrijeme potrebno za nabavku i prevoz uvozne robe na carinsko područje.

(2) Rok iz stava 1 ovog člana ne smije biti duži od šest mjeseci. Ovaj rok organ carinske službe može produžiti, ako imalac odobrenja podnese osnovani zahtjev, ali ukupni rok ne može biti duži od dvanaest mjeseci. Izuzetno, produženje se može odobriti i posle isteka prvobitno određenog roka.

Član 233

(1) Rokovi iz člana 231 ove uredbe teku od dana prijema deklaracije za početak postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno u slučaju korišćenja sistema povraćaja carine, od dana prijema deklaracije za stavljanje u slobodan promet.

(2) Rok iz člana 232 ove uredbe počinje da teče od dana prijema izvozne deklaracije.

Član 234

(mjesečno i kvartalno grupisanje)

(1) Mjesečno ili tromjesečno grupisanje iz stava 3 člana 122 Carinskog zakona odobrava organ carinske službe, koji izdaje odobrenje za postupak aktivnog oplemenjivanja, ako se očekuje, da će za uvoznu robu biti redovno započet postupak aktivnog oplemenjivanja i za dobijene proizvode postupak ponovnog izvoza, tako da je rok za izvršenje ponovnog izvoza po pravilu stalan.

(2) U slučaju mjesečnog grupisanja, svi rokovi za ponovni izvoz, koji počinju da teku u određenom mjesecu, ističu zadnjeg dana kalendarskog mjeseca, u kojem isteče rok za ponovni izvoz, a koji se odnosi na robu, za koju je bio najkasnije započet postupak aktivnog oplemenjivanja u tom mjesecu.

(3) U slučaju tromjesečnog grupisanja, svi rokovi za ponovni izvoz, koji počinju da teku u određenom kvartalu, ističu zadnjeg dana kalendarskog tromjesečja, u kom isteče rok za ponovni izvoz, a koji se odnosi na robu, za koju je bio najkasnije započet postupak aktivnog oplemenjivanja u odnosnom kvartalu.

(4) Mjesečno i tromjesečno grupisanje se primenjuje uzimajući u obzir slučajeve iz priloga 17 uz ovu urebu.

Član 235

Rokovi iz člana 234 ove uredbe počinju da teku sa danom prijema deklaracije za početak postupka aktivnog oplemenjivanja.

Član 236

(normativi na osnovu proizvodnih podataka)

(1) Osim u slučajevima iz člana 237 ove uredbe, normativ dobijenih proizvoda (u daljem tekstu: normativ) iz člana 123 Carinskog zakona, ili metod za određivanje takvog normativa se određuje, na osnovu proizvodnih podataka, koji moraju biti evidentni iz evidencije, koju vodi prerađivač.

(2) Normativi ili metod za određivanje normativa se definiše u skladu sa stavom 1 ovog člana, a organ carinske službe može da ga provjerava naknadno.

Član 237 (standardni normativi)

(1) Standardni normativ potrošnje iz člana 123 stav 2 Carinskog zakona može se koristiti samo za uvoznu robu dobrog i izvornog kvaliteta, koja je tržišna i koja je u skladu sa propisanim standardima kvaliteta.

(2) Standardni normativ iz stava 1 ovog člana, utvrđuje carinarnica po pribavljenom mišljenju ministarstva ekonomije, odnosno ministarstva poljoprivrede.

3. Odjeljak

Odobrenje za primjenu postupka - pojednostavljeni postupak

Član 238

(1) Ako se za početak postupka aktivnog oplemenjivanja ne koriste pojednostavljenja iz člana 84 Carinskog zakona i u slučajevima iz člana 232 tačka 1 ove uredbe, nadležni organ carinske službe može odobriti, da se podnošenje deklaracije za početak postupka aktivnog oplemenjivanja smatra kao podnošenje zahtjeva za odobrenje.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana prijem deklaracije za početak postupka smatra se kao izdavanje odobrenja, samo, ako su ispunjeni uslovi, koje treba uzeti u obzir prilikom izdavanja odobrenja.

(3) Uz deklaraciju, koja se podnosi u skladu sa stavom 1 ovog člana, prilažu se odgovarajuća dokumenta, koja popunjava podnosilac deklaracije i mora, s obzirom na okolnosti, sadržati sledeće podatke, osim ako su ovi podaci upisani u rubriku 44 jedinstvene carinske isprave:

1. ime i adresa odnosno firmu i sjedište podnosioca zahtjeva, ako to nije istovremeno podnosilac deklaracije;

2. ime i prezime odnosno firmu i sjedište izvođača proizvodne operacije, ako on nije istovremeno podnosilac zahtjeva ili podnosilac deklaracije;

3. vrste proizvodnih operacija;

4. trgovački ili tehnički opis dobijenih proizvoda;

5. utvrđeni normativ utroška materijala ili, metod za određivanje normativa;

6. predviđeni rok za ponovni izvoz;

7. mjesto, gdje će se prema predviđanjima obavljati proizvodne operacije. (4) Odgovarajuće se primenjuju čl. 177, 183 i 184 ove uredbe.

(5) Ovaj postupak nije moguće primjeniti kod sistema korišćenja ekvivalentne robe.

4. Odjeljak

Korišćenje ekvivalentne robe i prethodni izvoz

1. Pododjeljak

Korišćenje ekvivalentne robe kod sistema odlaganja plaćanja i sistema povraćaja carine

Član 239 (zahtjev i uslovi)

(1) Korišćenje ekvivalentne robe je moguće samo, ako to traži lice, koje obavlja proizvodne operacije i, ako odobrenje sadrži detaljne podatke o elementima iz člana 12o stav 3 Carinskog zakona, koji su zajednički za ekvivalentnu i uvoznu robu, kao i mjere, sa kojima se ovi elementi

mogu kontrolisati.

(2) Ako odobrenje za postupak aktivnog oplemenjivanja uključuje korišćenje ekvivalentne robe, u odobrenju se navode posebne mjere, sa kojima se obezbjeđuje usaglašenost sa pravilima, koja važe za taj sistem.

(3) Ako se već izdatim odobrenjem ne definiše mogućnost korišćenja ekvivalentne robe, a imalac odobrenja želi da primjeni taj sistem, mora podnijeti zahtjev za promjenu prvobitno izdatog odobrenja. Zahtjev treba popuniti u skladu sa članom 176 ove uredbe.

Član 240

(korišćenje ekvivalentne robe, koja je obrađena više nego uvozna roba)

(1) Uprava carina može izuzetno odobriti, da se korišćena ekvivalentna roba obradi bolje nego uvozna roba, samo, ako je značajan dio proizvodnje takve ekvivalentne robe izveden u preduzeću imaoca odobrenja ili preduzećima, gdje taj proizvodni postupak obavljaju za račun imaoca odobrenja.

(2) U svakom slučaju imalac odobrenja je dužan da organima carinske službe omogući, da provjere elemente iz člana 12o stav 3 Carinskog zakona prije nego što on počne koristiti ekvivalentnu robu.

Član 241

(zamjena carinskog statusa ekvivalentne i uvozne robe)

(1) U skladu sa članom 12o stav 2 Carinskog zakona dolazi do zamjene carinskog statusa ekvivalentne i uvozne robe:

1. u slučaju, kada nije odobren prethodni izvoz dobijene robe u skladu sa članom 12o stav 1 tačka 2 Carinskog zakona - u trenutku, kada je organ carinske službe prihvatio carinsku deklaraciju za okončanje carinskog postupka aktivnog oplemenjivanja;

2. ako imalac odobrenja, prije nego što je postupak okončan, da uvoznu robu u nepromijenjenom stanju ili dobijene proizvode na domaće tržište - u trenutku, kada je roba data na domaće tržište.

(2) Zamjena carinskog statusa robe u skladu sa stavom 1 ovog člana ne mijenja porijeklo izvezene robe.

(3) U slučaju potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka neprerađene robe ili dobijenih proizvoda, dio uništene ili izgubljene uvozne robe se određuje uzimajući u obzir dio uvozne robe, navedene u evidencijama imalaca odobrenja u trenutku, kada je došlo do uništenja ili gubitka, osim ako imalac odobrenja podnese organu carinske službe dokaze o stvarnoj količini izgubljene ili uništene uvozne robe.

2. Pododjeljak

Član 242

(1) Organ carinske službe ne može izdati odobrenje za prethodni izvoz u skladu sa članom 12o stav 1 tačka 2

Carinskog zakona, ako se podnosilac zahtjeva u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja poziva na ekonomske uslove iz člana 222 stav 1 tačka 1 ove uredbe i, ako podnosilac zahtjeva ne može dokazati, da bi imalac odobrenja imao posebne koristi od korišćenja ovog sistema.

(2) Ako se primenjuje prethodni izvoz po sistemu odlaganja plaćanja carine, odgovarajuće se primenjuju čl. 239, 24o i drugi, kao i član 241 stav 3 ove uredbe.

(3) U slučaju prethodnog izvoza dobijenih proizvoda dolazi do promjene carinskog statusa u skladu sa članom 12o stav 2 Carinskog zakona:

a) za izvezene dobijene proizvode, u trenutku, kada je organ carinske službe primio izvoznu

deklaraciju, ako je za uvoznu robu već započet postupak aktivnog oplemenjivanja,

b) za uvoznu i ekvivalentnu robu, u trenutku stavljanja robe u postupak aktivnog oplemenjivanja.

5. Odjeljak

Sistem odlaganja plaćanja carine

1. Pododjeljak Početak postupka Član 243

(početak postupka - opšte)

(1) Postupci, koji važe kao početak postupka aktivnog oplemenjivanja (sistem odloženog plaćanja carine) se primenjuju za uvoznu robu po sistemu korišćenja ekvivalentne robe, sa ili bez prethodnog izvoza.

(2) Izuzetno od stava 2 člana 241 ove uredbe, za ekvivalentnu robu korišćenu po sistemu korišćenja ekvivalentne robe sa ili bez prethodnog izvoza, ne važe odredbe ovog pododjeljka.

(a) Uobičajeni postupak

Član 244

(1) Osim u slučaju iz člana 238 ove uredbe, deklaracija za početak postupka aktivnog oplemenjivanja (sistem odloženog plaćanja carine), se podnosi kod jednog od organa carinske službe početka postupka, navedenog u odobrenju.

(2) U slučaju iz člana 238 ove uredbe se deklaracija iz stava 1 ovog člana podnosi kod ovlašćenog organa carinske službe.

Član 245 (popunjavanje deklaracije)

(1) Deklaracija iz člana 244 ove uredbe mora biti popunjena na način utvrđen propisima iz člana 69 stav 2

Carinskog zakona.

(2) Osim u slučajevima iz člana 238 ove uredbe, opis robe u deklaraciji iz stava 1 ovog člana mora odgovarati podacima u odobrenju.

(3) Ako je odobren sistem korišćenja ekvivalentne robe, moraju biti podaci u deklaraciji tako detaljni, da omogućavaju identifikaciju podataka iz člana 12o stav 3 Carinskog zakona.

(4) Deklaraciji iz člana 244 ove uredbe treba u skladu sa članom 7o stav 2 Carinskog zakona priložiti dokumenta propisana članom 69 stav 2 Carinskog zakona.

(b) Pojednostavljeni postupak

Član 246 (pojednostavljenja)

(1) Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se vrše u skladu sa čl. 157 i 158 ove uredbe.

(2) Organ carinske službe neće izdati odobrenje za deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa licima, koja ne obezbjeđuju vođenje evidencija u skladu sa članom 228 ove uredbe.

(3) Dopunsku deklaraciju iz stava 3 člana 84 Carinskog zakona treba podnijeti u propisanom roku, ne dužem od 2 mjeseca od dana podnošenja nepotpune carinske deklaracije.

2. Pododjeljak Okončanje postupka Član 247

(kraj postupka aktivnog oplemenjivanja)

(1) Postupak aktivnog oplemenjivanja za uvoznu robu okončava se, kada je za dobijene proizvode odn. robu u nepromijenjenom stanju primljena deklaracija za početak drugog carinski dozvoljenog korišćenja ili upotrebe robe u skladu sa članom 97 Carinskog zakona i, ako su ispunjeni svi drugi uslovi za okončanje postupka.

(2) Ako se primenjuje član 12o stav 1 tačka 2 Carinskog zakona, postupak se okončava, kada organ carinske službe prihvati deklaraciju za carinsku robu.

(3) Okončanje postupka se sprovodi, bilo na količine uvozne robe koje odgovaraju dobijenim proizvodima za koje je započeto drugo carinski dozvoljeno korišćenje, ili upotreba u skladu sa stavom 1 ovog člana ili članom 248 ove uredbe, ili s obzirom na količine robe u nepromijenjenom stanju, za koju je započeto takvo korišćenje ili upotreba.

Član 248

Prilikom sprovođenja okončanja postupka aktivnog oplemenjivanja, kao izvoz robe smatra se isporuka dobijenih proizvoda licima, koja mogu u skladu sa članom 184 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona ostavrivati pravo na oslobođenje od plaćanja carine, ako su ispunjeni uslovi, propisani za ostvarivanje prava na oslobođenje plaćanja carine u tim slučajevima

Član 249

Deklaracija, sa kojom se za dobijene proizvode ili uvoznu robu u nepromijenjenom stanju odobri drugo, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba, mora da sadrži sve podatke, potrebne za okončanje postupka.

Član 250

(1) Ako se priroda ili tehničke osobine uvozne robe zbog nepredvidivih okolnosti ili više sile promijene, tako da imalac odobrenja ne može obaviti odobreni proizvodni postupak ili dobiti predviđene proizvode, imalac će o tome odmah obavijestiti nadzorni organ carinske službe.

(2) Odgovarajuće se primenjuje član 241 stav 3 ove uredbe.

(3) U slučajevima, kada odnosna promjena može uticati na važnost ili sadržaj izdatog odobrenja, bez obzira na st.

1 i 2 ovog člana, primenjuje se član 10 i član 98 stav 1 Carinskog zakona. (4) Ovaj član se odgovarajuće primenjuje takođe za dobijene proizvode.

Član 251

(stavljanje u slobodan promet)

(1) Osim u slučajevima iz člana 272 ove uredbe organ carinske službe može da odobri stavljanje glavnih dobijenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju u slobodan promet, ako odnosno lice ne može za ove proizvode ili robu započeti carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu, kod koje ne bi bilo potrebno platiti uvozne dažbine.

(2) Organ carinske službe može odobriti stavljenje robe u slobodan promet na uobičajeni način. Takvo odobrenje ne smije biti u suprotnosti sa drugim propisima, koji se odnose na stavljanje robe u slobodan promet.(3) Ako je u skladu sa stavom 2 ovog člana izdato odobrenje za stavljanje u slobodan promet na uobičajeni način, uvozna roba u nepromijenjenom stanju ili dobijeni proizvodi se mogu pustiti radi prodaje, iako ne bi bile ispunjene formalnosti za stavljanje u slobodan promet u trenutku, kada je roba data na domaće tržište. Za

robu, koja je data na tržište u skladu sa ovim stavom se, samo u svrhu sprovođenja stava 4 ovog člana, ne smatra, da je za nju odobreno carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba.

(4) Smatra se, da je uvozna roba u nepromijenjenom stanju ili dobijeni proizvodi, na koje se odnosi odobrenje iz stava 2 ovog člana, stavljena u slobodan promet i da je bila deklaracija za stavljanje u slobodan promet podnešena i prihvaćena, a roba puštena podnosiocu deklaracije, ako prilikom isteka roka za ponovni izvoz (pridržavajući se člana 232 ove uredbe), nije odobreno nijedno od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotreba iz člana 97 Carinskog zakona. U tom slučaju smatra se, da je deklaracija bila podnešena i prihvaćena, a roba puštena podnosiocu deklaracije u trenutku isteka roka za ponovni izvoz.

(5) Roba, stavljena u slobodan promet u skladu sa stavom 3 ovog člana, će se smatrati kao domaća roba.

Član 252

(podnošenje dobijenih proizvoda)

(1) Osim u slučajevima primjene pojednostavljenih postupaka, imalac odobrenja će podnijeti odredišnom organu carinske službe dobijene proizvode ili uvoznu robu, za koju će biti započeto carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba kako bi se sprovele formalnosti propisane za odnosno, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu u skladu sa opštim odredbama.

(2) Nadzorni organ carinske službe može odobriti, da se proizvodi odnosno roba iz prvog stava ovog člana podnesu takođe drugom organu carinske službe a ne onome, koji je naveden u stavu 1 ovog člana.

(a) Uobičajeni postupak

Član 253

(mjesto predaje deklaracije za zaključak postupka)

(1) Osim u slučajevima iz člana 238 ove uredbe, deklaracija, sa kojom se okončava postupak aktivnog oplemenjivanja (sistem odlaganja plaćanja carine), se predaje kod jednog od organa carinske službe za okončanje postupka, a koji je naveden u odobrenju.

(2) U slučaju iz člana 238 ove uredbe deklaracija se predaje kod organa carinske službe, koji je izdao odobrenje. (3) Izuzetno od st. 1 i 2 ovog člana nadzorni organ carinske službe može odobriti, da se deklaracija podnese kod

bilo kojeg drugog stvarno nadležnog organa carinske službe.

Član 254

(popunjavanje deklaracije za okončanje postupka)

(1) Deklaracija za okončanje postupka iz člana 253 ove uredbe mora biti popunjena u skladu sa odredbama o popunjavanju deklaracija za dotično, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu.

(2) Opis dobijenih proizvoda ili uvozne robe u nepromijenjenom stanju u deklaraciji iz stava 1 ovog člana mora odgovarati podacima u odobrenju.

(3) U skladu sa članom 70 stav 2 Carinskog zakona uz priložene deklaracije moraju biti svi dokumenti, koji su predviđeni propisima donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona, a koji se odnose na određivanje carinskog postupka

(b) Pojednostavljeni postupci

Član 255 (pojednostavljenja kod okončanja postupka)

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se primenjuju u skladu sa članom 160 ove uredbe.

(c) Odredbe za obračun carinskog duga

Član 256

(carinski dug za robu, koja je predmet povoljnijeg carinskog tretmana)

(1) Ako je uvozna roba u trenutku prijema deklaracije za početak postupka aktivnog oplemenjivanja ispunjavala uslove za povoljniji carinski tretman zbog namjene konačne upotrebe ove robe, carinski dug, koji treba obračunati u skladu sa članom 125 stav 1 Carinskog zakona, se obračunava po stopi, koja važi za tu namjenu konačne upotrebe, a da nije bilo potrebno dobiti odobrenje za ovakav povoljniji tretman.

(2) Stav 1 ovog člana se primenjuje samo u slučaju, ako je uvozna roba korišćena za namjenu, za koju je predviđen povoljniji tretman prije isteka roka, koji određuju važeći propisi o uslovima, koji moraju biti ispunjeni, da bi se odobrio ovakav povoljniji tretman. Rok počinje da teče od dana prijema deklaracije za početak postupka. Organ carinske službe može taj rok produžiti, ako roba nije bila u prvobitno određenom roku iskorištena za predviđenu namjenu zbog više sile ili tehničkih karakteristika proizvodnih operacija.

Član 257

(obračun carinskog duga u slučaju stavljanja u slobodan promet)

(1) Ako su dobijeni proizvodi stavljeni u slobodan promet i pri tome nastane carinski dug, isti se obračunava u skladu sa članom 125 Carinskog zakona. Rubrike 15, 16, 34, 41 i 42 jedinstvene carinske isprave, ispunjene kao deklaracija za stavljanje u slobodan promet, moraju da sadrže podatke, koji se odnose na uvoznu robu u nepromijenjenom stanju.

(2) Podatke, navedene u stavu 1 ovog člana nije potrebno navoditi, ako je deklaraciji priložen pravilno popunjen obrazac INF1 iz člana 274 ove uredbe.

Član 258

(dobijeni proizvodi iz člana l26 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona)

(1) Nadzorni organ carinske službe odobrava, da se član 126 stav 1 tačka 1 carinskog zakona primjeni na otpatke, reciklažne otpatke, ostatke, štamparske otpatke i robu sa greškom.

(2) Kod sprovođenja ovog člana, uništavanje dobijenih proizvoda, koji nijesu oni za koje se primenjuje član 126 stav 1 tačka 1 Carinskog zakona, smatra se kao izvoz iz carinskog područja.

(3) Za dobijene proizvode iz stava 1 ovog člana se dan prijema deklaracije za stavljanje u slobodan promet smatra kao dan, koji je mjerodavan za određivanje uvoznih dažbina.

Član 259

Ako carinski dug nastane u vezi za dobijenim proizvodima ili robom u nepromijenjenom stanju, na obračunati carinski dug se neće naplaćivati kompenzaciona kamata.

Član 260

(učešće uvozne robe u dobijenim proizvodima)

(1) Učešće uvozne robe u dobijenim proizvodima se izračunava, kako bi se odredila visina

carinskog duga. Takav obračun se ne koristi, ako se iznos carinskog duga određuje isključivo na osnovu člana 126 Carinskog zakona.

(2) Kod izračunavanja se koristi jedan od metoda iz čl. 261 do 263 ove uredbe ili neki drugi metod, koji daje jednake rezultate.

Član 261

(količinski metod - dobijeni proizvodi)

Količinski metod (dobijeni proizvodi) se koristi, kada se posle postupka aktivnog oplemenjivanja dobije jedna jedina vrsta dobijenih proizvoda. U tom slučaju se određuje količina uvozne robe, potrošene u proizvodnji dobijenih proizvoda, u vezi sa kojima je nastao carinski dug, tako da se cjelokupna količina uvozne robe množi koeficijentom, koji odgovara odnosu između količine dobijenih proizvoda, za koje je nastao carinski dug i cjelokupne količine dobijenih proizvoda.

Član 262

(količinski metod - uvozna roba)

(1) Količinski metod (uvozna roba) se koristi u slučaju, kada se svi elementi uvozne robe nalaze u svakom dobijenom proizvodu. Količina uvozne robe, potrošene u proizvodnji svakog od dobijenih proizvoda se određuje, tako da se uzastopno cjelokupna količina uvozne robe množi sa koeficijentima, koji odgovaraju odnosu između potrošene količine uvozne robe u svakoj vrsti dobijenog proizvoda i cjelokupnom potrošenom količinom uvozne robe u svim dobijenim proizvodima.

(2) Kod donošenja odluke, da li da se koristi ovaj metod, ne uzimaju se u obzir gubici.

(3) Količina uvozne robe u količini dobijenih proizvoda, za koje je nastao carinski dug, se određuje uzimajući u obzir koeficijent, određen u skladu sa članom 261 ove uredbe, koji se množi sa količinom upotrebljene uvozne robe u proizvodnji tih dobijenih proizvoda, kao što je izračunata na osnovu prvog stava ovog člana.

Član 263 (vrijednosni metod)

(1) Ako se ne mogu primijeniti metodi iz čl. 261 do 262 ove uredbe, onda se primenjuje vrijednosni metod. Uz saglasnost imaoca odobrenja i zbog pojednostavljenja, organ carinske službe može koristiti količinski metod (uvozna roba) umjesto vrijednosnog metoda, ako oba metoda daju slične rezultate.

(2) Količina uvozne robe, koja se potroši u proizvodnji svake vrste dobijene robe se određuje , tako da se cjelokupna količina uvozne robe pomnoži sa uporednim koeficijentima, koji se izračunavaju na osnovu odnosa između vrijednosti svakog dobijenog proizvoda i ukupne vrijednosti tih proizvoda, izračunate u skladu sa stavom 3 ovog člana.

(3) U skladu sa članom 44 stav 3 Carinskog zakona je vrijednost svake vrste dobijenih proizvoda, koja se koristi u vrijednosnom metodu u skladu sa stavom 2 ovog člana:

- aktuelna prodajna cijena jednakih ili sličnih proizvoda na carinskom području, ako na ovu cijenu nisu uticale veze između kupca i prodavca ili, ako ova cijena nije poznata;

- aktuelna cijena po paritetu "franko fabrika" na carinskom području, ako nijesu na ovu cijenu uticale veze između kupca i prodavca, ili

- ako vrijednost nije moguće odrediti u skladu sa prvom ili drugom alinejom, vrijednost, koju odredi nadzorni organ carinske službe po drugom odgovarajućem metodu.

(4) Količina uvezene robe, koja odgovara količini dobijenih proizvoda, za koje se obračunava carinski dug, se izračunava, tako da se koeficijent, izračunat na osnovu člana 261 ove uredbe pomnoži sa količinom upotrebljene uvozne robe kod proizvodnje ovih dobijenih proizvoda, izračunatom se u skladu sa stavom 2 ovog člana.

(d) Obrazac za obračun postupka

Član 264

(podnošenje obrazaca za obračun postupka)

(1) Imalac odobrenja je dužan da nadzornom organu carinske službe preda obrazac za obračun postupka, koji sadrži:

a) podatke, koji omogućavaju identifikaciju odobrenja;

b) količinu svake vrste uvozne robe kao i podatke o carinskim deklaracijama, koje se odnose na početak postupka;

c) tarifnu oznaku carinske tarife uvozne robe;

d) carinsku vrijednost uvozne robe i stopu uvoznih dažbina, koje bi bile plative;

e) normativ potrošnje uvozne robe;

f) prirodu i količinu dobijenih proizvoda i podatke o carinski dozvoljenim korišćenjima ili upotrebama, koje

se dozvoljavaju za ove proizvode, zajedno sa podacima o deklaracijama odnosno prijavama, koje se odnose na odobrenje postupka;

g) vrijednost dobijenih proizvoda, ako se za zaključak postupka primenjuje vrijednosni metod;

h) visinu uvoznih dažbina, koje treba platiti na količinu uvozne robe, za koju se smatra da je stavljena u slobodan promet u skladu sa članom 251 stav 3 ove uredbe.

(2) Uzorak obrazaca je u prilog 18 uz ovu uredbu.

(3) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja započne ili okonča na pojednostavljeni način, u formularu za obračun postupka se navode deklaracije i dokumenti shodno članu 84 carinskog zakona. Iz obrazaca za obračun postupka mora biti evidentna takođe količina robe, koja je puštena u slobodan promet u skladu sa članom 251 ove uredbe.

Član 265

(rok za podnošenje obrasca)

(1) Imalac odobrenja mora organu carinske službe podnijeti redovni obrazac za obračun postupka iz člana 264 u roku od trideset dana posle dana, do kojeg mora okončati postupak aktivnog oplemenjivanja.

(2) Ako se primenjuje mjesečno ili kvartalno grupisanje, obrazac za obračun postupka podnosi se za svaki mjesec ili tromesečje u roku od 30 dana posle zadnjeg dana mjeseca odnosno tromesečja, na koji se obrazac odnosi.

Član 266

(plaćanje uvoznih dažbina)

(1) Uvozne dažbine na uvoznu robu u nepromijenjenom stanju ili na dobijene proizvode, koji su bili stavljeni u slobodan promet na uobičajeni način u skladu sa članom 251 ove uredbe, treba platiti najkasnije prilikom podnošenja obrazaca za obračun postupka, a koji može da se podnese i na osnovu zbirnih deklaracija.

(2) Ako je potrebno utvrditi drugi osnov za obračun uvoznih dažbina, ovi podaci moraju biti navedeni u obrazacu za obračun postupka. Ako je to s obzirom na okolnosti potrebno, iz obrazca za obračun postupka mora biti evidentan takođe udio uvozne robe u dobijenim proizvodima, određen u skladu sa čl. 261 do 263 ove uredbe.

(3) Imalac odobrenja je dužan nadzornom organu carinske službe dati na raspolaganje sve dokumente, koji se odnose na robu, koja je stavljena u slobodan promet u skladu sa članom 251 ove uredbe i koji su neophodni za pravilnu primjenu odredbi o stavljanju u slobodan promet.

(4) Nadzorni organ carinske službe može da odobri:

1. da se obračun izradi na kompjuteru ili u bilo kom drugom ugovorenom obliku;

2. da se obračun izradi na deklaraciji za početak postupka.

Član 267

(provjeravanje obrazaca za obračun postupka)

Nadzorni organ carinske službe na osnovu obavljene provjere potvrđuje obrazac za obračun postupka i po potrebi obavještava imaoca odobrenja o rezultatima provjere. Organ carinske službe čuva obrazac za obračun postupka i dokumente, koji se na njega odnose, najmanje tri godine od kraja kalendarske godine u kojoj je obrazac za obračun postupka sastavljen. Organ carinske službe može da donese odluku, da imalac odobrenja čuva dokumente, koji se odnose na obrazac o obračunu postupka. U tom slučaju ih mora imalac odobrenja čuvati u istom roku kao organ carinske službe.

Član 268

(jedno odobrenje, više deklaracija)

(1) Ako je za uvoznu robu započet postupak na osnovu jednog odobrenja, sa više deklaracija, dobijeni proizvodi ili roba u nepromijenjenom stanju, dati na carinsko dozvoljeno korišćenje ili upotrebu, se smatraju kao dobijeni od uvozne robe, za koju je započet postupak po najranije podnešenoj deklaraciji.

(2) Stav 1 ovog člana se ne primenjuje, ako imalac odobrenja može da dokaže, da su dobijeni proizvodi odnosno roba u nepromijenjenom stanju izrađeni od određene uvozne robe.

3. Pododjeljak

Mjere ekonomske politike

Član 269

(pokazivanje licence, saglasnosti ili sličnog dokumenta prilikom podnošenja zahtjeva)

Ako se zahtjev za izdavanje odobrenja za postupak aktivnog oplemenjivanja odnosi na robu, za koju važe mjere ekonomske politike iz člana 270 stav 1 ove uredbe, prilikom podnošenja zahtjeva nije potrebno priložiti licencu, saglasnost ili sličan dokument.

Član 270

(primjena mjera ekonomske politike na početku postupka aktivnog oplemenjivanja po sistemu odlaganja plaćanja carine)

(1) Ako je roba, za koju je podnešena deklaracija za početak postupka aktivnog oplemenjivanja:

1. predmet posebnih mjera ekonomske politike za stavljanje takve robe u slobodan promet, ove mjere se ne uzimaju u obzir na početku postupka aktivnog oplemenjivanja i dok ostaje roba u tom postupku;

2. predmet posebnih mjera ekonomske politike za unošenje robe na carinsko područje, ove mjere će se primijeniti, kada je za ovu robu započeto aktivno oplemenjivanje.

(2) Za carinsku robu, za koju nije obavezno plaćanje carinskog duga, može se započeti postupak po sistemu odlaganja plaćanja carine:

1. da ne bi bilo potrebno uzimati u obzir mjere ekonomske politike, koje se inače primenjuju za stavljanje robe u slobodan promet;

2. da ne bi bilo potrebno uzimati u obzir mjere ekonomske politike, koje se primenjuju prilikom izvoza robe u nepromijenjenom stanju ili dobijenih proizvoda, osim mjera ekonomske politike, koje se odnose na izvoz robe porijeklom iz Crne Gore.

(3) Ako se primenjuje stav 1 ili 2 tačka 1 ovog člana, nije potrebno priložiti licencu, saglasnost ili sličan dokument u trenutku početka postupka.

Član 271

(primjena mjera ekonomske politike kod ponovnog izvoza carinske robe)

Za ponovni izvoz carinske robe, za koju je prije toga započet postupak aktivnog oplemenjivanja, se ne primenjuju mjere ekonomske politike propisane za izvoz robe u nepromijenjenom stanju ili dobijenih proizvoda, osim mjera ekonomske politike, koje se odnose na izvoz robe porijeklom iz Crne Gore.

Član 272

(primjena mjera ekonomske politike prilikom stavljanja robe u slobodan promet)

Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja okončava sa podnošenjem deklaracije za stavljanje u slobodan promet za uvoznu robu u nepromijenjenom stanju ili za dobijene proizvode, osim sporednih dobijenih proizvoda iz člana

258 ove uredbe, se za uvoznu robu primenjuju sve mjere ekonomske politike, koje važe u trenutku prijema deklaracije za stavljanje u slobodan promet.

4. Pododjeljak

Član 273

(okončanje postupka sa početkom novog, carinski dozvoljenog korišćenja ili upotrebe - upis napomena u dokumente)

(1) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja za robu u nepromijenjenom stanju ili dobijene proizvode okonča, tako da se ova roba unese u slobodnu carinsku zonu ili da se za nju započne jedan od odloženih postupaka, se u rubriku, koja je namijenjena za opis robe u dokumentu, koje se koristi za odabrano, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu, ili u slučaju korišćenja pojednostavljenja, u komercijalnom dokumentu ili u knjigovodstvu, pored podataka, koji su propisani za odabrano, carinski dozvoljeno koriščenje ili upotrebu, upiše napomena: "U - I roba"

(2) Ako bi roba, za koju je započet postupak po sistemu odlaganja plaćanja carine, bila predmet mjera ekonomske politike i ove mjere se primjenjuju kada je uvozna roba ili dobijeni proizvodi unešeni u slobodnu carinski zonu, pored napomene iz stava 1 ovog člana upisuje se napomena: "mjera ekonomske politike"

(3) Organ carinske službe kod koga je okončan postupak mora se utvrditi, da li su napomene iz stava 1 odnosno 2 ovog člana pravilno unesene u svaki dokument, koji zamjenjuje ili poništava prvi dokument.

Član 274 (obrazac INF1)

(1) Informativni obrazac (u daljem tekstu obrazac INF 1) se sastoji od originala i dvije kopije na obrascu, koji odgovara uzorku iz priloga 19 uz ovu uredbu.

(2) Obrazac INF 1 iz stava 1 ovog člana se primenjuje za:

1. određivanje iznosa obezbjeđenja iz člana 96 stav 1 Carinskog zakona;

2.stavljanje u slobodan promet dobijenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju kod drugog organa carinske službe a ne kod organa okončanja postupka.

Član 275

Ako se primenjuje obrazac INF 1 za sprovođenje člana 274 stava 2 tačke 1 ove uredbe, to mora biti odgovarajuće naznačeno u rubrici 2.

Član 276 (popunjavanje obrazaca INF 1)

(1) Ako se u skladu sa članom 274 stav 2 tačka 2 ove uredbe traži stavljanje svih ili dijela dobijenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju u slobodan promet, organ carinske službe, koji primi deklaraciju i obrazac INF 1, koji je potvrdio, zatražiće od nadzornog organa carinske službe, da upiše sledeće podatke:

- u rubriku 9 (a) - iznos uvoznih dažbina, koje treba platiti u skladu sa čl. 125. ili 132 stav 4 Carinskog zakona,

- količinu svake stavke Carinske tarife i porijeklo uvozne robe korišćene u proizvodnji dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet.

(2) Kod iznosa carinskog duga, treba biti evidentna razlika između:

- iznosa carinskog duga, određenog u skladu sa članom 125 Carinskog zakona ili iznosom vraćenog odnosno otpisanog uvoznog duga, i

- iznosom carinskog duga, koji je već obračunat ili mora biti vraćen ili otpisan.

(3) Ako se deklaracija za stavljanje u slobodan promet odnosi na proizvode ili robu iz člana 273 stav 2 ove uredbe, organ carinske službe, koji primi deklaraciju i obrazac INF 1, kojeg je takođe potvrdio, će zatražiti od nadzornog organa carinske službe, da označi da li su važeće stvarno primijenjene mjere za robu, za koju je započet postupak aktivnog oplemenjivanja, stvarno primenjene.

(4) Original i jedna kopija obrazca INF 1 se dostavlja nadležnom organu, a drugu kopiju zadržava organ, koji je potvrdio obrazac.

(5) Ako se obrazac INF 1 primeni za sprovođenje ekonomskih mjera, mora nadzorni organ carinske službe, koji primi zahtjev, o tome obavijestiti imaoca odobrenja.

(6) Nadzorni organ carinske službe, kome je dostavljen obrazac INF 1, popunjava rubrike 8, 9 i 10 pomenutog obrasca, potvrđuje obrazac, zadržava jednu kopiju, a original vraća. Nadzorni organ carinske službe nije obavezan, da popuni pomenute rubrike posle isteka roka, u kojem mora voditi evidenciju.

(7) Isključivo radi obračuna carinskog duga u skladu sa stavom 1 i 2 ovog člana smatra se, da su proizvodi, na koje se odnosi obrazac INF 1, stavljeni u slobodan promet na dan, kada je bila ispunjena rubrika 2 obrazca.

Član 277

(1) Ako se zahtijeva stavljanje robe u slobodan promet, a obrazac INF 1 je popunjen u skladu sa članom 275 ove uredbe, obrazac INF 1 može se primjeniti, ako sadrži:

- u rubrici 9 (a) iznos carinskog duga, koji treba platiti u skladu sa članom 125 stav 1 i članom 132 stav 4

Carinskog zakona i

- u rubrici 11 datum, kada je za odnosnu robu po prvi put započet postupak.

(2) Ako podaci iz stava 1 ovog člana nijesu navedeni u obrascu INF 1, ispuniće se novi obrazac

INF 1 u skladu sa članom 276 ove uredbe.

Član 278

(1) Imalac odobrenja može zahtijevati potvrđivanje obrasca INF1, ako se dobijeni proizvodi ili roba prenesu na drugog imaoca ili u proizvodni pogon drugog ovlašćenog prerađivača.

(2) U tom slučaju nadzorni organ carinske službe će navesti podatke iz člana 277 ove uredbe.

5. Pododjeljak Premještanje robe Član 279

(1) Ako se roba, za koju je započet postupak aktivnog oplemenjivanja po sistemu odloženog plaćanja carine,

premješta unutar carinskog područja, ovaj prevoz se obavlja u skladu sa odredbama za tranzitni postupak ili u skladu sa postupkom iz stava 3 i 4 ovog člana i čl. 28o do 285 ove uredbe.

(2) Tranzitna deklaracija ili dokument, koji se tretira kao tranzitna deklaracija, će sadržati napomenu iz člana 273 ove uredbe.

(3) Odobreni postupak premještanja, će biti naveden u odobrenju i postupak premještanja koristi se umjesto tranzitnog postupka. U slučaju premještanja proizvoda ili robe od imaoca jednog odobrenja do imaoca drugog odobrenja, oba odobrenja moraju sadržati odobrenje za postupak premještanja.

(4) Odobrenje za primjenu postupka premještanja se izdaje samo, ako imalac odobrenja vodi evidenciju iz člana 228 ove uredbe.

(a) Premještanje robe ili proizvoda u okviru jednog odobrenja

Član 280

(1) Organ carinske službe može da odobri, da se dobijeni proizvodi ili roba u nepromijenjenom stanju bez posebnih carinskih formalnosti i bez prekida postupka aktivnog oplemenjivanja u okviru jednog odobrenja, premjesti iz pogona jednog proizvođača u pogon drugog proizvođača, radi dalje prerade. Premještanje robe treba upisati u evidencije iz člana 228 ove uredbe.

(2) Odgovornost za sprovođenje carinskih propisa u vezi sa premještenom robom iz stava 1 ovog člana, snosi imalac odobrenja.

(b) Prenos robe ili proizvoda sa jednog imaoca odobrenja na drugog imaoca

Član 281

Organ carinske službe odobrava prenos dobijenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju sa jednog imaoca odobrenja na drugog pod uslovom, da je obavljen upis u evidenciju prvog imaoca odobrenja i u skladu sa prilogom 20 uz ovu uredbu.

Član 282

(1) Odgovornost za prenesenu robu ili proizvode se prenosi na imaoca drugog odobrenja u trenutku, kada isti preuzme robu odnosno proizvode i kada ih upiše u svoju evidenciju o postupku aktivnog oplemenjivanja.

(2) Sa upisom robe odnosno proizvoda u evidenciju u skladu sa stavom 1 ovog člana smatra se, da je za ovu robu odnosno proizvode u ime imaoca drugog odobrenja ponovo započet postupak aktivnog oplemenjivanja.

Član 283

(druga pojednostavljenja u pogledu premještanja robe)

(1) U slučaju, da se ne krši pravilno sprovođenje postupka, organ carinske službe može, pod uslovima, koje sam odredi, odobriti:

a) prevoz uvozne robe, bez carinskih formalnosti, od organa carinske službe početnog postupka do proizvodnog pogona i prevoz dobijenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju od proizvodnog pogona do organa carinske službe okončanja postupka;

b) prethodnu potvrdu obrazaca iz priloga 2o, ili ako izvođač sam popuni obrazac koji potvrđuje sa posebnim pečatom (štambiljom), koji je odobrio organ carinske službe;

c) ispunjenje formalnosti putem primjene elektronskog sistema, ako taj sistem obezbjeđuje pravilno izvođenje odredbi ovog poglavlja;

d) pojednostavljenje formalnosti iz člana 281 ove uredbe pod uslovom, da korišćeni sistem obezbjeđuje prenos informacija na jednak način kao što je predviđeno u prilogu 2o uz ovu uredbu, kao i ispunjenje formalnosti za primjenu komercijalnih i administrativnih dokumenata.

(2) U slučajevima iz tačke a) stava 1 ovog člana, organ carinske službe od početka postupka će obavijestiti nadzorni organ carinske službe, da je za robu započet odnosni postupak, a organ carinske službe okončanja postupka, da su dobijeni proizvodi ili uvozna roba u nepromijenjenom stanju, izvezeni. U tu svrhu se koristi dodatna kopija deklaracije, popunjena za ove namjene, i kopija pratećih dokumenata, ili se obavještenje šalje elektronskim putem.

Član 284

Imalac odobrenja mora organ carinske službe unaprijed obavijestiti o planiranim premještajima u obliku i na način, koji odredi organ carinske službe.

Član 285

(stavljanje robe u slobodan promet)

(1) U slučaju korišćenja postupka premještanja, opisanog u ovom pododjeljku, može se, uz prezentaciju obrazaca o obračunu postupka, primjeniti član 251 ove uredbe za robu, za koju se smatra, da je stavljena u slobodan promet pod uslovom, da druge odredbe, koje se odnose na stavljanje u slobodan promet ovo ne zabranjuju.

(2) Nadzorni organ carinske službe obavještava organ carinske službe ili organe početka postupka o odobrenom okončanju postupka i navodi odgovarajuće brojeve deklaracija za početak carinskog postupka, koje je primio.

6. Odjeljak

Posebne odredbe za sistem povraćaja plaćanog carinskog duga

1. Pododjeljak

Stavljanje u slobodan promet po sistemu povraćaja carinskog duga

Član 286

Postupak, propisan za stavljanje robe u slobodan promet po sistemu povraćaja carinskog duga, se primenjuje na uvoznu robu bez obzira na to, da li se primenjuje sistem korišćenja ekvivalentne

robe ili ne.

(a) Uobičajeni postupak

Član 287 (deklaracija kod uvoza)

(1) Osim u slučajevima iz člana 238 ove uredbe, deklaracija za stavljanje u slobodan promet po sistemu povraćaja carinskog duga se podnosi kod jednog od carinskog organa početka postupka, koji su navedeni u odobrenju.

(2) Ako je odobrenje bilo izdato u skladu sa članom 238 ove uredbe, deklaracija se podnosi kod ovlašćenog organa carinske službe.

Član 288

(1) Deklaracija iz člana 287 ove uredbe, mora biti popunjena u skladu sa propisima donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Crinskog zakona, čl. 112 do 129 i člana 245 st. 2 do 4 ove uredbe.

(b) Pojednostavljeni postupak

Član 289

(1) Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona, koji se odnose na stavljanje robe u slobodan promet po sistemu povraćaja carine, primenjuju se u skladu sa čl. 157 i 158 ove uredbe.

(2) Na postupke iz stava 1 ovog člana se primjenjuje član 246 stav 2 ove uredbe.

(3) Dopunska deklaracija iz člana 84 stav 3 Carinskog zakona se podnosi u propisanom roku, ali ne kasnije, od podnešenja zahtjeva za povraćaj.

2. Pododjeljak

Povraćaj ili otpis carinskog duga

Član 290

Postupak iz člana 248 ove uredbe se smatra kao izvoz dobijenih proizvoda.

Član 291

Deklaracija za jedno od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotreba iz člana 132 stav 1 Carinskog zakona, mora sadržati sve podatke, potrebne sa obrazloženje zahtjeva za povraćaj.

Član 292

Izuzetno od odobrenih pojednostavljenja iz člana 84 Carinskog zakona imalac odobrenja mora prilikom podnošenja deklaracije za carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu robe, koja je osnov za povraćaj carinskog duga, podnijeti ovu robu organu carinske službe okončanja postupka i za nju ispuniti sve propisane carinske formalnosti za izabrano carinski dozvoljeno korišćenje odnosno upotrebu.

Član 293

(1) Osim u slučajevima iz člana 238 ove uredbe, deklaracija, sa kojom se za dobijene proizvode započinje jedno od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotrebe iz člana 132 stav 1 carinskog zakona, se podnosi kod jednog od organa carinske službe okončanja postupka, određenog u odobrenju.

(2) U slučaju iz člana 238 ove uredbe, deklaracija iz stava 1 ovog člana se podnosi kod ovlašćenog organa carinske službe, koji je izdao odobrenje.

(3) Nadzorni organ carinske službe može da odobri, da se deklaracija iz stava 1 ovog člana podnese kod drugog organa carinske službe.

Član 294

(1) Deklaracija iz člana 291 ove uredbe mora biti popunjena u skladu sa odredbama za traženo carinsko korišćenje ili upotrebu.

(2) Deklaracija iz stava 1 ovog člana se popunjava shodno članu 254 st. 2 i 3 ove uredbe.

Član 295

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se za okončanje postupka aktivnog oplemenjivanja primenjuju u skladu sa članom 160 ove uredbe.

Član 296

(1) Učešće uvozne robe u dobijenim proizvodima se izračunava, kada je potrebno odrediti povraćaj plaćenog ili otpisanog carinskog duga. Takav obračun nije potreban, ako je za sve dobijene proizvode započeto jedno od odobrenih korišćenja ili upotreba, predviđenih u članu 132 stav 1 Carinskog zakona.

(2) Prilikom obračuna koristi se jedan od metoda iz čl. 297 do 299 ove uredbe ili bilo koji drugi metod, koji daje jednake rezultate.

Član 297

Količinski metod (dobijeni proizvodi) se primenjuje, kada se po postupku aktivnog oplemenjivanja dobija samo jedna vrsta dobijenih proizvoda. U tom slučaju se određuje količina uvozne robe, potrošena u proizvodnji dobijenih proizvoda, za koje se može tražiti povraćaj ili otpis carinskog duga, tako da se cjelokupna količina uvozne robe množi sa koeficijentom, koji odgovara učešću dobijenih proizvoda, za koje je moguće tražiti povraćaj ili otpis carinskog duga, u ukupnoj količini dobijenih proizvoda.

Član 298

(1) Količinski metod (uvozna roba) se primenjuje u slučaju, kada se svi elementi uvozne robe nalaze u svakom dobijenom proizvodu. Količina uvozne robe, upotrebljene u proizvodnji svakog od dobijenih proizvoda po sistemu povraćaja carinskog duga se određuje , tako da se uzastopno cjelokupna količina uvozne robe množi sa koeficijentima, koji odgovaraju odnosu između potrošene količine uvezene robe u svakoj vrsti dobijenog proizvoda i ukupne potrošene količine uvozne robe u svim dobijenim proizvodima.

(2) Gubici se ne uzimaju u obzir.

(3) Količina uvozne robe prema sistemu povraćaja carinskog duga, koja odgovara dobijenim proizvodima, za koje se traži povraćaj ili otpis carinskog duga, se određuje uzimajući u obzir koeficijent, određen u skladu sa članom 297 ove uredbe, koji se množi sa količinom upotrebljene uvezene robe u proizvodnji tih dobijenih proizvoda, kao što je izračunata na osnovu stava 2 ovog člana.

Član 299

(1) U slučaju, da se ne može primjeniti količinski metod iz čl. 297 i 298 ove uredbe, primjeniće se vrednosni metod. Organ carinske službe može radi pojednostavljenja i uz saglasnost imaoca odobrenja primjeniti količinski metod (uvozna roba) umjesto vrijednosnog metoda, ako ovaj metod daje slične rezultate.

(2) U skladu sa vrijednosnim metodom određuje se količina uvezene robe, koja se upotrebljava u proizvodnji svake vrste dobijene robe, tako da se cjelokupna količina uvezene robe množi sa uporednim koeficijentima, koji se izračunavaju na osnovu odnosa između vrijednosti svakog dobijenog proizvoda i ukupne vrijednosti tih proizvoda, izračunate u skladu sa stavom 3 ovog člana.

(3) Primenjuje se član 263 stav 3 ove uredbe.

(4) Količina uvezene robe, koja odgovara količini dobijenih proizvoda, za koje se može tražiti povraćaj ili otpis carinskog duga, izračunava se, tako da se koeficijent, izračunat na osnovu člana 297 ove uredbe množi sa količinom upotrebljene uvozne robe kod proizvodnje tih dobijenih proizvoda, obračunatom u skladu sa stavom 2 ovog člana.

Član 300

(1) Zahtjev za povraćaj odnosno otpis carinskog duga, imalac odobrenja podnosi kod nadzornog organa carinske službe. Ovaj organ donosi odluku o zahtjevu za povraćaj odnosno otpis duga .

(2) Imalac odobrenja zahtjev za povraćaj odnosno otpis carinskog duga podnosi u dva primjerka. Jedan primjerak se posle donošenja odluke o povraćaju odnosno otpisu, vraća imaocu odobrenja, a drugi čuva organ carinske službe.

(3) Zahtjev se popunjava na obrazacu, čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 21 uz ovu uredbu.

(4) Organ carinske službe, kod kojeg je podnijet zahtjev, može zatražiti da se podnesu i dodatni dokumenti, koji su potrebni za donošenje odluke o opravdanosti zahtjeva.

(5) Ako se primjeni član 229 ove uredbe, povraćaj carinskog duga može tražiti samo imalac odobrenja.

Član 301

Kod računanja roka iz člana 132 stav 3 Carinskog zakona se smatra, da su uslovi za povraćaj plaćenog carinskog duga ispunjeni, kada je za dobijene proizvode prihvaćena deklaracija za jedno od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotreba iz člana 132 stav 1 Carinskog zakona.

Član 302

(1) Ako nadzorni organ carinske službe odluči, da imalac odobrenja čuva deklaraciju iz rubrike 4 priloga 21 uz ovu uredbu i druge dokumente, ove deklaracije i dokumenti moraju biti na raspolaganju organu carinske službe.

(2) Ako se primjenjuje član 308 ove uredbe, zahtjevu treba priložiti ovjerene originale obrazca INF7.

Član 303

(1) Nadzorni organ carinske službe može da odobri, da podnosilac zahtjeva, koji periodično podnosi jednake zahtjeve za povraćaj carinskog duga, izostavi navođenje određenih podataka u zahtjevu, ali takav zahtjev mora sadržati sve podatke, koji su potrebni za donošenje odluke o visini povraćaja.

(2) Nadzorni organ carinske službe može da odobri, da se zahtjev izradi na kompjuteru ili u nekom drugom dogovorenom obliku.

Član 304

Nadzorni organ carinske službe na osnovu obavljene provjere potvrđuje zahtjev za povraćaj plaćenog carinskog duga i obavještava imaoca odobrenja o rezultatima provjere. Organ carinske službe čuva zahtjev i dokumente, koji se na njega odnose, najmanje tri kalendarske godine od kraja godine u kojoj je zahtjev podnešen. Organ carinske službe može da odredi, da imalac odobrenja sam čuva dokumente, koji se odnose na zahtjev. U takvom slučaju ih imalac odobrenja mora čuvati najmanje tri godine.

Član 305

(1) Povraćaj plaćenog carinskog duga se vrši, tako što se nadležnoj službi, koja vodi račun organa carinske službe, izda nalog za izvršenje povraćaja na račun, kojeg je naveo imalac odobrenja u zahtjevu.

(2) Povraćaj plaćenog carinskog duga nije moguće isplatiti, ako imalac odobrenja ima bilo kakve nepodmirene dospjele obaveze po uvoznom ili izvoznom carinskom dugu. Povraćaj i dospjeli carinski dug se u ovom slučaju potiru.

3. Pododjeljak

Administrativna saradnja carinskih organa

Član 306

(dobijeni proizvodi, za koje je započeto jedno od carinski dozvoljenih korišćenja odnosno upotreba)

(1) Kada je za dobijene proizvode prema sistemu povraćaja carinskog duga započeto jedno od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotreba robe iz člana 132 stav 1 Carinskog zakona i kada je zato odobren povraćaj, u rubriku, koja je u dokumentu, koje se koristi za početak postupka ili za unošenje robe u slobodnu carinsku zonu, namijenjena za opis robe, upisuje se napomena: "U - I / sistem povraćaja"

(2) Organ carinske službe, kod kojeg se postupak završava, mora utvrditi, da li je napomena iz stava 1 ovog člana upisana u svaki dokument, koji je zamijenio ili poništio prvi dokument.

Član 307

(prevoz robe u tranzitnom postupku)

Ako su dobijeni proizvodi, dobijeni u postupku aktivnog oplemenjivanja po sistemu povraćaja carinskog duga, prevezeni ka drugom organu carinske službe u okviru tranzitnog postupka i ako je ovaj tranzitni postupak osnova za podnošenje zahtjeva za povraćaj, a za ove dobijene proizvode se traži novi postupak aktivnog oplemenjivanja, ovlašćeni organ carinske službe, koji je zadužen za izdavanje novog odobrenja, će koristiti obrazac INF 1 iz člana

274 ove uredbe, da bi se odredio iznos uvoznog carinskog duga, koji je potrebno platiti ili iznos carinskog duga, koji može da se otpiše.

Član 308 (korišćenje obrasca INF 7)

(1) Obrazac INF 7 se sastoji od originala i dvije kopije na obrascu, koji odgovara uzorku iz priloga 22 uz ovu uredbu.

(2) Obrazac INF 7 iz stava 1 ovog člana se koristi, ako se u postupku aktivnog oplemenjivanja (sistem povraćaja carinskog duga) dobijeni proizvodi, za koje nije bio podnešen zahtjev za

povraćaj, prenesu do organa carinske službe okončanog postupka, koji nije naveden u odobrenju i kod kojeg je za ove proizvode u nepromijenjenom stanju ili dobijene proizvode po dodatno odobrenoj preradi, započeto jedno od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotreba, koji je osnov za povraćaj ili oslobođenje plaćanja carinskog duga u skladu sa čl. 128 do 132 Carinskog zakona. Organ carinske službe, kod kojeg je za ove proizvode započeto takvo carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba će izdati obrazac INF 7 na zahtjev zainteresovanog lica.

Član 309 (podnošenje obrasca INF 7)

(1) Odnosno lice mora podnijeti obrazac INF 7 istovremeno sa deklaracijom za traženo, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu.

(2) Organ carinske službe, kod kojeg se predaje deklaracija iz stava 1 ovog člana, mora da potvrdi obrazac INF 7, original i jednu kopiju vraća imaocu.

4. Poglavlje

Prerada pod carinskim nadzorom

1. Odjeljak Opšte odredbe Član 310

(uslovi za izdavanje odobrenja za početak postupka)

(1) Postupak prerade pod carinskim nadzorom može organ carinske službe odobriti, ako su ispunjeni uslovi iz člana 136 Carinskog zakona, ako se radi o robi iz 1.kolone popisa iz priloga 23 uz ovu uredbu, koja bi trebala biti predmet postupaka prerade, koji su pomenuti u 2.koloni prilog 23.

(2) Smatra se, da su ekonomski uslovi iz člana 136 stav 3 tačka 5 Carinskog zakona ispunjeni u slučajevima, kada su navedeni u prilogu iz stava 1 ovog člana.

1. Pododjeljak

Izdavanje odobrenja - uobičajeni postupak

Član 311 (odobrenje)

Odobrenje iz člana 312 ove uredbe se izdaje na osnovu zahtjeva, koji mora biti sastavljen u skladu sa članom 176 ove uredbe i popunjen na obrascu, čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 12 C uz ovu uredbu. Zahtjev se predaje kod organa carinske službe.

Član 312

(1) Izuzetno od člana 316 ove uredbe, odobrenje za postupak prerade pod carinskim nadzorom izdaje se na obrascu, čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 13 C uz ovu uredbu.

(2) Radi obezbjeđivanja pravilnog sprovođenja postupka, organ carinske službe može, u namjeri da olakša kontrolu, zatražiti, da imalac odobrenja vodi evidenciju robe, iz koje je evidentna količina uvozne robe, za koju je bio započet postupak prerade pod carinskim nadzorom, količina prerađenih proizvoda kao i drugi podaci, potrebni za nadzor nad izvođenjem prerade i pravilan obračun eventualnog carinskog duga.

(3) Evidenciju iz stava 2 ovog člana, mora imalac odobrenja na zahtjev nadzornog organa carinske službe prezentirati radi vršenja nadzora nad ispravnošću vođenja postupka.

(4) Evidencija, koju vodi imalac odobrenja za svoje komercijalne potrebe, a koja omogućava nadzor nad sprovođenjem postupka prerade pod carinskim nadzorom, se uz saglasnost organa

carinske službe može koristiti kao evidencija iz stava 2 ovog člana.

Član 313 (rok važnosti)

(1) Rok važnosti odobrenja za obavljanje postupka prerade pod carinskim nadzorom određuje organ carinske službe uzimajući u obzir posebne potrebe traženog pojedinačnog postupka prerade.

(2) Ako je rok važnosti odobrenja iz stava 1 ovog člana duži od dvije godine,organ carinske službe po službenoj dužnosti ponovo provjerava uslove za izdavanje odobrenja u vremenskim intervalima, koji su navedeni u odobrenju.

Član 314

(rok za sprovođenje postupka i njegov produžetak)

(1) U odobrenju iz člana 312 ove uredbe mora biti naveden rok, u kom mora biti za prerađene proizvode odobreno drugo carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba u skladu sa članom 137 Carinskog zakona. Pri

tom treba uzeti u obzir vrijeme, koje je potrebno za sprovođenje postupka prerade i vrijeme potrebno, da se za prerađene proizvode odobri novo, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba.

(2) Izuzetno, ako okolnosti to traže, rok iz stava 1 ovog člana, može se produžiti i poslije isteka roka, koji je prvobitno određen u odobrenju.

Član 315

(utvrđivanje normativa potrošnje robe)

(1) Normativ dobijenih proizvoda ili metod za određivanje takvog normativa, ukoliko je to moguće, treba odrediti na osnovu proizvodnih podataka. Normativ će se naknadno provjeravati u evidencijama imaoca odobrenja.

(2) Normativ utroška robe ili metod za određivanje normativa iz stava 1 ovog člana je predmet naknadnog provjeravanja od strane organa carinske službe.

2. Pododjeljak

Izdavanje odobrenja - pojednostavljeni postupak

Član 316

(deklaracija za početak postupka kao zahtjev za izdavanje odobrenja)

(1) Ako se za početak postupka prerade pod carinskim nadzorom ne primenjuju pojednostavljenja iz člana 84

Carinskog zakona, ovlašćeni organ carinske službe može dozvoliti, da se predaja deklaracije za početak postupka prerade pod carinskim nadzorom smatra kao podnošenje zahtjeva za odobrenje.

(2) Prijem deklaracije za početak postupka se smatra kao izdavanje odobrenja za sprovođenje postupka prerade pod carinskim nadzorom, ako su ispunjeni uslovi za izdavanje iste.

(3) Deklaraciji iz stava 1 ovog člana treba priložiti dokument, koji mora da sadrži sledeće podatke, ako isti nijesu obuhvaćeni u rubrici 44 jedinstvene carinske isprave:

a) ime i adresa podnosioca zahtjeva i firme, ako lice, koje podnosi zahtjev nije istovremeno podnosilac deklaracije;

b) ime odnosno firma i adresa lica, koje vrši preradu, ako to nije podnosilac zahtjeva odnosno podnosilac deklaracije;

c) opis postupka prerade;

d) trgovački ili tehnički opis prerađenih proizvoda;

e) normativ ili metod za određivanje normativa, ako je to podesnije, metod za određivanje normativa;

f) rok za dobijanje novog, carinski dozvoljenog korišćenja ili upotrebe uvozne robe odnosno dobijenih proizvoda;

g) mjesto, gdje će prema predviđanju biti obavljen postupak prerade.

(4) Za pojednostavljenja iz ovog člana, odgovarajuće se primenjuju čl. 177, 183 i 184 ove uredbe.

2. Odjeljak Početak postupka Član 317

(nadležnosti)

(1) Osim u slučajevima iz člana 316 ove uredbe, imalac odobrenja može podnijeti deklaracije za početak postupka prerade pod carinskim nadzorom samo kod organa carinske službe ili organa carinske službe navedenih u odobrenju.

(2) U slučaju iz člana 316 ove uredbe, deklaracije se za početak postupka prerade pod carinskim nadzorom podnose kod ovlašćenih organa carinske službe.

Član 318 (popunjavanje deklaracije)

(1) Deklaracija iz člana 317 se popunjava u skladu sa članom 70 Carinskog zakona i na način utvrđen propisima donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.

(2) Izuzetno od tačke d) stav 3 člana 316 ove uredbe, upis robe u deklaraciji mora odgovarati navodima u odobrenju.

(3) Kod sprovođenja člana 7o stav 2 Carinskog zakona, uz deklaraciju se prilažu propisani dokumenti.

Član 319 (pojednostavljeni postupci)

(1) Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se primenjuju u skladu sa čl. 157 i 158 ove uredbe. (2) Uprava carina ne izdaje odobrenje za sprovođenje pojednostavljenog deklarisanja na osnovu

knjigovodstvenih upisa u skladu sa članom 158 ove uredbe licu, koje ne vodi evidencije robe u skladu sa članom 312 stav 2 ove uredbe.

(3) Dopunska deklaracija iz člana 84 stav 3 Carinskog zakona se predaje u propisanim vremenskim intervalima, ali ne kasnije nego što se preda obrazac za obračun postupka.

3. Odjeljak Okončanje postupka Član 320

(1) Postupak prerade pod carinskim nadzorom se okončava za količinu uvozne robe, koja uz primjenu normativa,

odgovara količini prerađenih proizvoda ili za količinu nepromijenjene uvozne robe, za koju je bilo odobreno novo, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba.

(2) Ako je, s obzirom na okolnosti, to potrebno u skladu sa članom 138 Carinskog zakona u pogledu dijela uvozne robe, koji je uključen u prerađene proizvode, odgovarajuće se primjenjuju čl. 260 do 263 ove uredbe.

Član 321 (nadležnosti)

(1) Osim u slučajevima, kada se primjenjuje član 316 ove uredbe, deklaracija za okončanje postupka prerade pod carinskim nadzorom se podnosi organu carinske službe, koji je određen u odobrenju.

(2) U slučajevima pojednostavljenja iz člana 316 ove uredbe, deklaracija iz stava 1 ovog člana, se predaje ovlašćenom organu carinske službe.

(3) Nadzorni organ carinske službe, u slučaju iz člana 316 ove uredbe, može odobriti da se deklaracija iz stava 1 ovog člana podnese kod drugog organa carinske službe nego što je navedeno u st. 1 i 2 ovog člana.

Član 322 (popunjavanje deklaracije)

(1) Deklaracija za okončanje postupka mora biti popunjena u skladu sa odredbama za traženi novi carinski postupak odnosno korišćenje ili upotrebu.

(2) Opis prerađenih proizvoda ili uvozne robe u nepromijenjenom stanju u deklaraciji iz stava 1 ovog člana treba da odgovara podacima iz odobrenja.

(3) U pogledu priloga uz deklaraciju, primenjuje se stav 3 člana 254 ove uredbe.

Član 323 (pojednostavljenja kod zaključka postupka)

Pojednostavljeni postupci, iz člana 84 Carinskog zakona, primjenjuju se za okončanje postupka u skladu sa članom 160 stav 1 ove uredbe.

Član 324 (obračun)

(1) Imalac odobrenja je dužan da podnese nadzornom organu carinske službe obračun postupka najkasnije u roku od trideset dana od dana do kojeg je trebalo završiti postupak prerade pod carinskim nadzorom.

(2) Obračun iz stava 1 ovog člana treba da sadrži:

a) podatke, koji omogućavaju identifikaciju odobrenja, na osnovu koje se obavlja postupak prerade pod carinskim nadzorom;

b) količinu i vrstu uvozne robe kao i podatke o deklaracijama, koje se odnose na početak postupka;

c) tarifnu oznaku carinske tarife uvozne robe;

d) carinsku vrijednost uvozne robe;

e) normativ potrošnje uvozne robe;

f) prirodu i količinu prerađenih proizvoda kao i podatke o deklaracijama, koje se odnose na zaključak postupka;

g) troškove prerade, ako se primenjuje odredba člana 326 alineje 4 ove uredbe;

h) tarifnu oznaku carinske tarife prerađenih proizvoda.

(3) Ako se primjenjuje pojednostavljeni postupak za početak ili okončanje postupka prerade pod carinskim nadzorom, za sprovođenje ovog člana, kao deklaracija odnosno drugi dokumenti, smatraju se dokumenti iz člana 84 st. 3, 4 i 5 Carinskog zakona.

Član 325 (pojednostavljenja obračuna)

(1) Nadzorni organ carinske službe može odobriti:

1. da se obračun iz člana 324 ove uredbe izradi na kompjuteru ili u bilo kom drugom dogovorenom obliku;

2. da se obračun izradi na deklaraciji za početak postupka. (2) Primjenjuje se član 268 ove uredbe.

(3) Nadzorni organ carinske službe može sam da izradi obračun postupka, uzimajući u obzir

rokove iz stava 1 člana 324 ove uredbe. Odluka za takav način izrade obračuna mora biti navedena u odobrenju.

Član 326 (carinska vrijednost)

U skladu sa članom 44 stav 3 Carinskog zakona, carinska vrijednost prerađenih proizvoda, za koje je podnešena deklaracija za stavljanje u slobodan promet, utvrđuje se na osnovu jedne od sledećih vrijednosti, koju je u trenutku prijema deklaracije izabrao podnosilac deklaracije.

1. carinska vrijednost jednakih ili sličnih proizvoda, koji su proizvedeni u drugoj državi, određena u isto ili u približno isto vrijeme;

2. prodajna cijena, pod uslovom, da na ovu cijenu ne utiču veze između kupca i prodavca;

3. prodajna cijena jednakih ili sličnih proizvoda na domaćem tržištu, pod uslovom da na tu cijenu ne utiču veze između kupca i prodavca;

4. carinska vrijednost uvezene robe, kojoj se dodaju troškovi prerade.

Član 327

(primjena mjera ekonomske politike)

(1) Ako za uvezenu robu u trenutku prijema deklaracije za stavljanje u slobodan promet važe posebne mjere ekonomske politike, takve mjere se za prerađene proizvode ne primenjuju, osim ako važe i za proizvode jednake prerađenim proizvodima.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana ove mjere se primenjuju za onu količinu uvezene robe, koja je bila stvarno upotrebljena u proizvodnji prerađenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet.

5. Poglavlje

Privremeni uvoz

1.Odjeljak Opšte odredbe Član 328

(definicije)

Prilikom sprovođenja ovog poglavlja sledeći izrazi imaju značenje:

1. "Ulazni organ carinske službe" je organ carinske službe preko kojeg je roba, obuhvaćena karnetom ATA, unešena na carinsko područje;

2. "Izlazni organ carinske službe" je organ carinske službe preko kojeg je roba, obuhvaćena karnetom ATA

iznešena sa carinskog područja;

3. "Prevozno sredstvo" je : svako sredstvo, koje se upotrebljava za prevoz ljudi i robe;

Ovaj pojam uključuje takođe rezervne djelove i uobičajeni pribor i opremu, uključujući opremu, koja se koristi za utovar, obezbjeđenje i zaštitu robe i koji su uvezeni zajedno sa prevoznim sredstvom;

4."Lice sa sjedištem van carinskog područja" je fizičko lice sa prebivalištem van carinskog područja ili pravno lice, koje je registrovano van carinskog područja.

"Prebivalište" u skladu sa stavom 1 ove tačke je mjesto, gdje lice živi najmanje 185 dana u kalendarskoj godini radi porodičnih i poslovnih veza. U slučaju, da lice nema poslovne veze, ili pak, da su ove veze u drugoj državi nego što su njegove porodične veze, se smatra mjesto, gdje ima lice porodične veze, ako se u ovo mjesto redovno vraća. Boravak u inostranstvu radi školovanja ili studija ne utiče na promjenu prebivališta;

5."Komercijalno korišćenje" je korišćenje prevoznih sredstava za prevoz lica uz plaćanje ili

industrijski odnosno komercijalni prevoz robe bez obzira na to, da li je obavljen uz plaćanje ili ne;

6. "Lična upotreba" je upotreba prevoznih sredstava isključivo za lične potrebe pojedinca isključujući komercijalno korišćenje;

7. "Kontejner" je dio prevozne opreme (npr. kontejner, koji se skida, za prevoz namještaja, pokretna cistijerna, nadogradnja ili slična konstrukcija, koja se može zamijeniti):

- koji je potpuno ili djelimičano zatvoren, tako da čini dio namijenjen za prevoz robe - trajne prirode i zato dovoljno jak za višestruku upotrebu,

- posebno izrađen , tako da omogućava lakši prevoz robe na jedan ili više načina prevoza, bez međupretovaranja,

- izrađen za lakše rukovanje, pogotovo ako se prenosi iz jednog prevoznog sredstva u drugo,

- izrađen tako da ga je jednostavno napuniti ili isprazniti i da ima unutrašnju zapreminu jednog kubnog metra ili više.

Platforme za utovar se smatraju kao kontejneri.

Pojam kontejner uključuje takođe pribor i opremu kontejnera, prilagođenu određenom tipu kontejnera, pod uslovom, da se taj pribor i oprema prevoze zajedno sa kontejnerom. Izraz kontejner ne obuhvata vozilo, pribor i rezervne djelove za vozila, ambalažu ili palete.

Pojam kontejner obuhvata takođe kontejnere, koji se koriste za vazdušni prevoz i imaju unutrašnju zapreminu manju od jednog kubnog metra.

8. "Prevoz pod carinskom plombom" je korišćenje kontejnera za prevoz robe, koja se identificira sa stavljanjem plombe na kontejner.

9. "Zamenljiva nadogradnja" je utovarni odeljak, bez vlastitog pogona i koji je posebno izrađen za prevoz na motornom vozilu, čije kućište i donji dio konstrukcije je posebno izrađeno za ovu namjenu. Ovaj pojam obuhvata pokretne sanduke, koji imaju utovorne odeljke posebno izrađene za kombinovani transport;

10. "Parcijalno ugrađeni kontejner" je oprema, koja se obično sastoji od osnove i nadogradnje, koja uramljuje utovarni prostor jednak onom kod zatvorenog kontejnera;

Nadogradnja je obično napravljena od metalnih djelova i predstavlja ram kontejnera; kontejneri ovog tipa mogu imati takođe jedan ili više bočnih ili frontalnih zidova; u nekim slučajevima postoji samo jedan krov, koji je sa podupiračima pričvršćen na osnovu; ovaj tip kontejnera se obično koristi za prevoz velike robe (npr. motornih vozila);

11. "Utovarna platforma" je utovarna platforma sa parcijalnom nadogradnjom ili bez nje, jednake dužine i širine kao kontejner, i ima donja i gornja ugaona pojačanja ugrađena na strani platforme radi korišćenja dizalica kao za kontejnere;

12. "Dodaci i oprema kontejnera" su sljedeće uređaji:

- oprema za kontrolu, podešavanje ili održavanje temperature unutar kontejnera;

- mali uređaji, kao što je uređaj, koji osjeća vremenske uticaje i vibracije i ima namjenu, da ukazuje, ili da zabilježi promjene u okolini i njihov uticaj;

- unutrašnji odjeljci, palete, police, oslonci, vješalice i slični uređaji namijenjeni slaganju robe;

13. "Paleta" je naprava na koju se može naslagati određena količina robe, koja ovako predstavlja jednu utovarnu jedinicu, koja se može prevoziti, utovarati ili slagati pomoću mehaničkih pomagala. Paletu predstavljaju dvije ploče, koje su međusobno razdvojene sa nosačima ili jedna ploča naslonjena na noge, ili pak jedna ploča posebno izrađena za vazdušni prevoz; njena ukupna visina je smanjena na minimum i podesna je za rukovanje pomoću viljuškara ili vozila za premještanje paleta; može da ima ili da nema nadogradnju;

14. "Korisnik kontejnera ili palete" je lice koje, bez obzira na to da li je vlasnik ili ne, ima efikasnu kontrolu nad njegovim kretanjem.

15. "Korisnik postupka za kontejner ili paletu" je operator kontejnera ili palete ili njegovog predstavnika;

16. "Unutrašnji promet" je prevoz ukrcanih lica ili utovarene robe na carinskom području sa namjerom iskrcavanja ili istovaranja robe u mjestu unutar tog područja.

2. Odjeljak

Privremeni uvoz robe osim privremenog uvoza prevoznih sredstava

Član 329

(Roba koja se može privremeno uvoziti sa potpunim ili djelimičnim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga)

(1) Potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga u postupku privremenog uvoza, može se u smislu člana 144

Carinskog zakona odobriti za:

1. profesionalnu opremu;

2. robu koja se izlaže ili koristi na izložbama, sajmovima, sastancima i sličnim priredbama;

3. pedagoški materijal i naučnu opremu;

4. medicinsku, hirušku i laboratorijsku opremu;

5. materijal za pomoć u nesrećama;

6. ambalažu;

7. kalupe, matrice, klišee, slike, modele, skice i slične predmete;

8. instrumente za mjerenje, testiranje i slične predmete;

9. specijalni alat i instrumente za proizvodnju robe, koja će biti u cjelosti izvezena;

10. razna roba, koja je predmet roba, testiranja, istraživanja i prezentacija ali ne u komercijalne svrhe;

11. razna roba koja se koristi prilikom izvođenja proba, testova, istraživanja ili prezentacija, ali ne u komercijalne svrhe;

12. uzorke robe;

13. proizvodna sredstva za zamjenu;

14. upotrebljavana roba za prodaju na licitacijama;

15. roba privremeno uvezena po kupoprodajnom ugovoru sa mogućnošću korišćenja u probnom periodu;

16. umjetničke i kolekcionarske predmete, starine sa mogućnošću prodaje;

17. pošiljke konfekcijskih proizvoda od krzna, dragog kamenja, izrađevina od srebra i zlata, koje su poslate radi ispitivanja, kada njihove karakteristike onemogućavaju, da se smatraju uzorcima;

18. pozitiv, kinematografske filmove, razvijene ili ne i druge nosače slike, namijenjenih za prikazivanje prije komercijalne upotrebe;

19. filmove, magnetske trake, žice i druge nosače zvuka ili slike, namijenjenih za popunjavanje tonskim zapisom, sihronizovanje ili kopiranje;

20. filmove koji prikazuju vrstu ili djelovanje stranog proizvoda ili opreme, ako nijesu namijenjeni javnom prikazivanju uz plaćanje;

21. nosače podataka, besplatno poslate za upotrebu u automatskoj obradi podataka;

22. predmete uključujući i vozila, koji su zbog svoje vrste i konstrukcije, nepodobni za bilo kakve druge namjene, osim za namjene oglašavanja određenih proizvoda ili određenih namjena;

23. predmete za ličnu upotrebu putnika prilikom putovanja i predmete za sport;

24. turistički reklamni materijal;

25. opremu i žive životinje za posebne namjene;

26. materijal za razonodu pomoraca;

27. raznu opremu, koja se upotrebljava pod nadzorom i odgovornošću državnih organa, za građenje, popravku i održavanje infrastrukture u pograničnom pojasu;

28. robu, koja se privremeno uvozi u okviru posebnih okolnosti bez komercijalne vrijednosti;

29. prevozna sredstva;

30. predmete za domaćinstvo koje uvoze strana fizička lica, koja privremeno borave u Crnoj Gori.

(2) Djelimično oslobođenje od plaćanja carine se može odobriti kod privremenog uvoza robe, koja ostaje u vlasništvu strane osobe i nije navedena u stavu 1 ovog člana.

(3) Vlada utvrđuje detaljnije uslove za ostvarivanje djelimičnog oslobođenja od plaćanja carine u skladu sa ovim članom.

(4) Vlada može, u slučajevima kada je to potrebno radi očuvanja proizvodnje u državi i zaštite bitnih interesa domaćih proizvođača, utvrditi listu robe, za koju se u slučaju privremenog uvoza ne može zahtijevati djelimično oslobođenje od plaćanja carine.

1. Pododjeljak

Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem: obim i uslovi

(a) Profesionalna oprema

Član 330

(1) Pod uslovima iz ovog člana potpuno oslobođenje plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza primjenjuje se u skladu sa članom 144 Carinskog zakona za:

1. opremu za dopisnike i dopisništva novinskih kuća, radijskih i televizijskih kuća sa sjedištem ili prebivalištem izvan carinskog područja, koji posjete ovo područje radi obavještavanja, emitovanja ili snimanja materijala za određene programe;

2. kinematografsku opremu, koja treba licu, sa sjedištem odnosno prebivalištem izvan carinskog područja, dok se nalazi na carinskom području zbog snimanja određenog filma ili filmova;

3. svu drugu profesionalnu opremu, koju za obavljanje zanimanja ili zanata koristi lice sa sjedištem ili prebivalištem izvan carinskog područja, koje dolazi na carinsko područje radi obavljanja određenog posla. Kao profesionalnu opremu iz ove tačke nije moguće smatrati opremu, koja se koristi za industrijsku proizvodnju ili pakovanje robe ili (osim u slučaju ručnog alata) za iskorištavanje prirodnih izvora ili za izgradnju odnosno opravku ili održavanje zgrada ili za vršenje poljoprivrednih ili sličnih radova.

4. pribor i dodatke za opremu iz tačke 1 do 4 ovog stava.

(2) Privremeni uvoz opreme iz stava 1 ovog člana se može odobriti jedino ako:

1. profesionalna oprema, koja se privremeno uvozi, u vlastništvu je lica, koje ima sjedište odnosno stalno prebivalište van carinskog područja;

2. profesionalnu opremu privremeno uvozi lice, koje ima sjedište odnosno stalno prebivalište van carinskog područja i, ako

3. profesionalnu opremu upotrebljava na carinskom području isključivo lice, koje je ušlo na carinsko područje, ili se koristi pod njegovim nadzorom.

(3) Uslov iz tačke 3 stava 2 ovog člana se ne primjenjuje za privremeni uvoz kinematografske opreme za snimanje filma, televizijskog programa ili audiovizualnih radova, u okviru sporazuma o koprodukciji između stranog lica i lica sa sjedištem na carinskom području.

(4) U slučaju izrade zajedničkog radio televizijskog programa, profesionalna oprema može biti predmet najamnog ili sličnog ugovora, kod kojeg je jedna od ugovornih strana lice sa sjedištem na carinskom području.

(5) Popis profesionalne opreme, koja se može privremeno uvoziti bez plaćanja carine u skladu sa ovim članom, nalazi se u prilogu 24 uz ovu uredbu.

Član 331

(rezervni djelovi za privremeno uvezenu profesionalnu opremu)

Naknadno uvezeni rezervni djelovi, potrebni za opravku privremeno uvezene profesionalne opreme iz člana 33o ove uredbe su kod privremenog uvoza oslobođeni od plaćanja carine pod istim uslovima kao i profesionalna oprema.

(b) Roba koja se izlaže ili koristi na izložbama, sajmovima, sastancima i sličnim priredbama

Član 332

(pojam izložbene robe i priredbe)

(1) Pod uslovima iz ovog člana potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza u skladu sa članom 329 stav 1 tačka 2 ove uredbe važi za:

1.robu, koja se na priredbi izlaže ili prikazuje njen rad;

2. robu, koja je namijenjena za korišćenje u vezi sa privremeno uvezenom robom iz tačke 1 ovog stava, naime:

a) robu, potrebnu za prikazivanje rada uvezene opreme ili aparata;

b) konstrukcije i dekorativni materijal, uključujući električne instalacije, potrebne za uređenje štanda odnosno izložbenog prostora lica bez sjedišta ili stalnog prebivališta na carinskom području, gdje izlaže privremeno uvezenu robu;

c) reklamni i informativni materijal te drugu robu, koja je namijenjena za reklamiranje privremeno uvezene robe, koja se izlaže, kao što su audio ili video snimci, filmovi, dijapozitivi, slajdovi, samo ako se privremeno uvoze zajedno sa aparatima odnosno uređajima, potrebnim za njihovu upotrebu.

3. opremu, uključujući opremu za prevođenje, audio i video snimanje i filmove nastavnog, naučnog ili kulturnog karaktera, koji su namijenjeni za korišćenje na međunarodnim skupovima, konferencijama i kongresima;

4. žive životinje,biljke, koje se izlažu ili učestvuju na priredbi;

5. robu, koja je za vrijeme izložbe, sajma ili slične priredbe dobijena iz privremeno uvezene robe, opreme ili životinja.

(2) U sajmove, izložbe ili slične priredbe iz stava 1 ovog člana se smatraju:

1. trgovinski, industrijski, poljoprivredni ili zanatski sajam, izložba ili slična priredba;

2. sajam, izložba ili slična priredba, organizovana u dobrotvorne svrhe;

3. sajam, izložba ili slična priredba, organizovana naročito radi podsticanja naučne, tehničke, zanatske, umjetničke, obrazovne, kulturne, sportske saradnje ili u vjerske svrhe i radi sindikalne odnosno turističke aktivnosti ili podsticanja međunarodnog sporazumijevanja;

4. susreti predstavnika međunarodnih organizacija ili međunarodnih udruženja;

5. zvanična svečanost ili skup zbog pomena, ali ne i izložbe, pripremljene za lične namjene u prodavnicama ili drugim poslovnim prostorijama radi prodaje uvezene robe.

(c) Pedagoški materijal i naučna oprema

Član 333

(pedagoški materijal i naučna oprema)

(1) Pod uslovima iz ovog člana primjenjuje se potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza u skladu sa članom 329 tačka 3 ove uredbe za:

1. pedagoški materijal i naučnu opremu:

2. rezervne djelove i pribor za takav materijal i opremu;

3. alat namijenjen za održavanje, testiranje, odmjeravanje ili opravku takvog materijala ili opreme.

(2) U pedagoški materijal se ubraja svaki materijal namijenjen isključivo za nastavu ili stručno osposobljavanje, kao što su na primjer modeli, instrumenti, uređaji i mašine. Spisak robe, koja se ubraja u pedagoški materijal se nalazi u prilog 25 uz ovu uredbu. Popis druge robe, koja se može privremeno uvoziti u skladu sa ovim članom za potrebe obrazovnih, naučnih ili kulturnih aktivnosti je u prilog 25 uz ovu uredbu.

(3) U naučnu opremu se ubraja oprema namijenjena isključivo za naučno istraživanje ili nastavu, kao što su na primer modeli, instrumenti, uređaji i mašine.

(4) Oslobođenje od plaćanja carininskog duga u skladu sa stavom 1 ovog člana se može odobriti samo ako su pedagoški materijal, naučna oprema, rezervni djelovi i pribor za takav materijal i opremu uvezeni pod sledećim uslovima:

1. uvozila ih je ovlašćena ustanova i koriste se pod nadzorom i pod kontrolom ove ustanove;

2. koriste se za nekomercijalne namjene;

3. uvezeni su u razumnim količinama s obzirom na namjenu uvoza;

4. dok se nalaze na carinskom području ostaju u vlasništvu lica sa sjedištem van carinskog područja.

(5) Za pedagoški materijal i naučnu opremu iz ovog člana, može se postupak privremenog uvoza odobriti za najviše 12 mjeseci .

Član 334 (ovlašćene ustanove)

(1) U skladu sa članom 333 stav 4 tačka 1 ove uredbe u ovlašćene ustanove se ubrajaju, u slučaju pedagoškog materijala, javne i privatne ustanove, koje se bave obrazovnom djelatnošću ili profesionalnim obrazovanjem kao pretežno neprofitabilnom djelatnošću i koje dobiju ovlašćenje ministarstva, nadležnog za prosvjetu, da mogu primati pedagoški materijal u okviru postupka privremenog uvoza.

(2) U skladu sa članom 333 stav 4 tačka 1 ove uredbe u ovlašćene ustanove ubrajaju se, u slučaju naučne opreme, javne i privatne naučne ili obrazovne ustanove, koje se bave svojom djelatnošću kao pretežnom neprofitabilnom djelatnošću i koje dobiju ovlašćenje ministarstva, nadležnog za nauku, da mogu primati naučnu opremu u okviru postupka privremenog uvoza.

(d) Medicinska, hirurška i laboratorijska oprema

Član 335

(medicinska, hirurška i laboratorijska oprema)

(1) Pod uslovima iz ovog člana primjenjuje se potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza u skladu sa članom 329 tačka 4 ove uredbe za medicinsku, hiruršku i laboratorijsku opremu, namijenjenu bolnicama i drugim zdravstvenim ustanovama.

(2) Postupak privremenog uvoza u skladu sa stavom 1 ovog člana odobrava se pod sledećim uslovima:

1. navedena oprema se šalje povremeno, na besplatnu privremenu upotrebu;

2. oprema je namijenjena za dijagnostičke i terapeutske namjene.

(3) Smatra se, da se oprema šalje povremeno, ako je poslata na zahtjev bolnice ili druge zdravstvene ustanove, koja se našla u posebnim okolnostima i kojoj je zbog nedostatka ili preopterećenja vlastitih kapaciteta nužno potrebna navedena oprema.

(e) Materijal za pomoć u nesrećama

Član 336

(materijal za pomoć u nesrećama)

(1) Pod uslovima iz ovog člana primjenjuje se potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza u skladu sa članom 329 tačka 5 ove uredbe za materijal, koji je namijenjen za upotrebu u vezi sa uklanjanjem neposredne opasnosti ili uklanjanjem neposrednih posledica nesreća na carinskom području.

(2) Oslobođenje od plaćanja carinskog duga u skladu sa stavom 1 ovog člana može se odobriti samo ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. materijal je dat besplatno na privremenu upotrebu;

2.materijal je namijenjen državnim organima ili drugim službama, koje državni organ u skladu sa zakonom ovlasti za korišćenje privremeno uvezenog materijala.

(f) Ambalaža

Član 337 (ambalaža)

(1) Pod uslovima iz ovog člana primjenjuje se potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza u skladu sa članom 329 tačka 6 ove uredbe za:

1. kontejnere, kutije, burad i slučnu ambalažu, koja se koristi u istom obliku u kom je uvezena;

2. pomoćnu ambalažu za namotavanje, umotavanje ili učvršćivanje robe, osim za materijale, kao što su slama, papir, staklena vuna i sl, koji se uvoze u rastresitom stanju.

(2) Oslobođenje od plaćanja carinskog duga u skladu sa stavom 1 ovog člana može se odobriti samo ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. u slučaju, da se ambalaža uvozi napunjena, imalac odobrenja će se obavezati, da će biti ponovo izvezena napunjena ili prazna;

2. u slučaju, da se ambalaža uvozi prazna, podnosilac deklaracije će se obavezati, da će biti ponovo izvezena napunjena;

(3) Ambalaža, koja je u postupku privremenog uvoza, ni u kom slučaju ne smije se upotrebljavati, čak ni privremeno, u unutrašnjem prometu, osim u slučaju izvoza robe iz carinskog područja. U slučaju, da je ambalaža uvezena puna, ova zabrana se primjenjuje samo od trenutka, kada se isprazni.

(4) Postupak privremenog uvoza se može u skladu sa ovim članom odobriti najviše za šest mjeseci.

(g) Druga roba

Član 338

(privremeni uvoz robe u vezi sa proizvodnjom i testiranjem i uzorci robe)

(1) Pod uslovima iz ovog člana primjenjuje se potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza u skladu sa članom 329 tač. 7 do 12 ove uredbe za:

1. kalupe, matrice, kliše, slike, modele, skice i slične predmete, namijenjene licu sa sjedištem na carinskom području, samo ako se najmanje 75% proizvodnje, kod koje se upotrebljavaju ovi predmeti, izvozi sa carinskog područja;

2. instrumente za mjerenje i testiranje kao i slične proizvode, namijenjene licu sa sjedištem na carinskom području, za korišćenje u proizvodnom procesu, ako se najmanje 75% proizvodnje, nastale pomoću upotrebe ovih predmeta, izvozi sa carinskog područja;

3. specijalni alat i instrumente, isporučenih besplatno licu sa sjedištem na carinskom području za proizvodnju robe, koja će biti u cjelosti izvezena, samo, ako ovaj alat i instrumenti ostanu u vlasništvu lica sa sjedištem van carinskog područja;

4. svaku robu, koja je predmet testiranja, istraživanja ili prezentiranja uključujući testiranje radi dobijanja atesta, osim ako testiranja, istraživanje i prezentacije predstavljaju profitabilnu djelatnost;

5. svaku robu, koja se koristi za izvođenje proba, istraživanja ili prezentacija, osim ako proba, istraživanje ili prezentacije ne predstavljaju komercijalnu djelatnost;

6. uzorke robe, koja se već proizvodi ili će se proizvoditi, osim ekvivalentnih predmeta, koje uvozi isto lice, odnosno, koji su poslati istom primaocu u takvoj količini, da se, uzimajući u obzir sve pošiljke, ne mogu više smatrati za uzorke u uobičajenoj komercijalnoj upotrebi..

(2) Roba iz stava 1 ovog člana može se privremeno uvoziti:

1. ako je roba iz stava 1 tač. 1, 2, 3 ili 6 ovog člana u vlasništvu lica sa sjedištem izvan carinskog područja.

2.ako su uzorci iz stava 1 tačka 6, uvezeni isključivo radi prikazivanja na carinskom području radi prikupljanja narudžbi za sličnu robu, koja će biti uvezena na ovo područje. Uzorci se ne smiju prodavati ili davati na uobičajeno korišćenje, osim radi prikazivanja, niti koristiti na bilo koji način u vremenu privremenog uvoza.

Član 339

(1) Pod uslovima iz ovog člana primjenjuje se potpuno oslobođenje od plaćanja carinskog duga kod privremenog uvoza u skladu sa članom 329 tačka 13 ove uredbe za istrumente, uređaje i mašine, koje nabavljač ili serviser daje na besplatno privremeno korišćenje do trenutka isporuke ili opravke slične robe.

(2) Privremeni uvoz zamjenljivih proizvodnih sredstava se može odobriti za najviše šest mjeseci.

Član 340

(1) Privremeni uvoz za robu oslobođenu od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 329 tač. 14 do 17 ove uredbe se može odobriti:

- u slučaju iz tač. 14 i 16 - najviše 24 mjeseca,

- u slučaju iz tačke 15 - najviše šest mjeseci i

- u slučaju iz tačke 17 - najviše šest nedelja.

(2) Za korišćenu robu iz člana 329 tačka 14 ove uredbe smatra se roba, koja nije nova.

(3) U umjetničke i kolekcionarske predmete i starine iz člana 329 ove uredbe se smatra roba iz priloga 26 uz ovu uredbu.

Član 341

(1) Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 329 tačka 23 ove uredbe primjenjuje se pod uslovima iz ovog člana za lične predmete putnika i predmete za sport.

(2) U skladu sa ovim članom, sljedeći izrazi imaju značenje:

1. "putnik" je lice koje:

kod uvoza:

- privremeno dolazi na carinsko područje, a nema na carinskom području stalno prebivalište i

- koje se vraća na carinsko područje, gdje ima stalno prebivalište, nakon što je bilo privremeno u inostranstvu.

kod izvoza:

- privremeno odlazi sa carinskog područja gdje ima stalno prebivalište, i

- napušta carinsko područje, gdje nema stalno prebivalište i gdje je privremeno boravio

2. "lični predmeti" su novi ili korišćeni predmeti, za koje je, uzimajući u obzir sve okolnosti putovanja, evidentno da su namijenjeni ličnoj upotrebi putnika u toku putovanja, a ne i za bilo koje predmete, koji su uvezeni u komercijalne svrhe;

3. "predmeti za sport" su sportski rekviziti i drugi predmeti koje putnik koristi u toku takmičenja, nastupa ili vježbi na carinskom području.

(3) Lični predmeti moraju biti ponovo izvezeni najkasnije onda kada putnik, koji ih je uvezao, napusti carinsko područje.

(4) Predmeti za sport se mogu privremeno uvoziti najduže na dvanaest mjeseci.

(5) Spisak robe, koja se može privremeno uvoziti u skladu sa ovim članom je dat u prilogu 27 uz ovu uredbu.

Član 342

(turistički reklamni materijal)

(1) Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 329 tačka 24 ove uredbe važi pod uslovima iz ovog člana za turistički reklamni materijal.

(2) U turistički reklamni materijal se ubraja roba namijenjena za podsticanje javnosti, da posjeti strane države, u namjeri, da tamo učestvuje na kulturnim, religioznim, turističkim, sportskim ili stručnim susretima ili sličnim događajima.

(3) Popis turističkog reklamnog materijala je naveden u prilogu 28 uz ovu uredbu.

Član 343 (oprema i životinje)

(1) Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 329 tačka 25 ove uredbe primjenjuje se pod uslovima iz ovog člana za opremu i žive životinje, koje se privremeno uvoze zbog namjena iz priloga 29 uz ovu uredbu.

(2) Privremeni uvoz robe iz stava 1 ovog člana, odobrava se, ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. životinje su vlasništvo lica sa sjedištem ili prebivalištem van carinskog područja;

2. oprema je u vlasništvu lica sa sjedištem u susjednoj pograničnoj oblasti, koja se graniči sa

carinskim područjem;

3. životinje za vuču uvozi lice sa sjedištem ili prebivalištem u njegovoj pograničnoj oblasti, koja se graniči sa carinskim područjem, radi obavljanja poslova na zemljištu na carinskom području, kao što su poljoprivredni ili šumarski radovi, uključujući čišćenje i prevoz drva ili gajenje riba;

(3) Izuzetno od postojećih međunarodnih sporazuma, pogranična oblast znači područje, koje u vazdušnoj liniji ne ulazi u unutrašnjost države za više od 15 km od granice. Lokalne zajednice, čiji dio oblasti se nalazi na tom području, u cjelosti se smatraju kao dio te pogranične oblasti.

Član 344

(materijal za razonodu pomoraca)

(1) Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 329 tačka 26 ove uredbe primjenjuje se pod uslovima iz ovog člana za materijal za razonodu pomoraca.

(2) Prilikom primjene ovog člana sledeći izrazi imaju značenje:

1. "materijal za razonodu" je materijal za obavljanje kulturnih, obrazovnih, rekreacijskih, vjerskih ili sportskih aktivnosti pomoraca;

2. "pomorci" su lica, koja su na plovilu i koja su odgovorna za rad ili usluge plovila na moru.

(3) Spisak robe, koja može biti materijal za razonodu pomoraca je u prilogu 3o uz ovu uredbu.

(4) Privremeni uvoz robe u skladu sa stavom 1 ovog člana, može se odobriti samo, ako je materijal za razonodu pomoraca istovaren sa broda u međunarodnom pomorskom saobraćaju, zato da bi ga posada ovog broda mogla privremeno koristiti na kopnu dok je brod usidren u luci.

Član 345

(roba koja nema komercijalnu vrijednost)

(1) Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 329 tačka 28 ove uredbe važi pod uslovima iz ovog člana za robu, koja se privremeno uvozi u okviru posebnih okolnosti bez komercijalne vrijednosti.

(2) Povremeni privremeni uvoz robe, čija vrijednost na prelazi 400 € smatra se za posebne okolnosti bez ekonomskog značaja, ako se roba privremeno uvozi za najviše tri mjeseca.

2. Pododjeljak

Posebne odredbe u vezi sa robom sa djelimičnim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga

Član 346

(kada nije moguće odobriti oslobođenje plaćanja carinskog duga)

U skladu sa članom 145 stav 2 carinskog zakona nije moguće odobriti djelimično ili potpuno oslobođenje od plaćanja uvoznih dažbina za:

1. potrošnu robu;

2. robu za koju se već kod podnošenja deklaracije za početak privremenog uvoza konstatuje, da nije namijenjena za ponovni izvoz sa carinskog područja.

3. Pododjeljak

Izdavanje odobrenja za privremeni uvoz

(a) uobičajeni postupak

Član 347 (zahtjev)

Zahtjev za početak postupka privremenog uvoza mora biti popunjen u skladu sa članom 176 ove uredbe, na obrazacu, čiji sadržaj odgovara uzorku iz priloga 12D uz ovu uredbu. Zahtjev može da podnese lice kome je izdato odobrenje, u skladu sa čl. 94 i 141 Carinskog zakona.

Član 348 (izdavanje odobrenja)

Osim u slučajevima iz člana 351 ove uredbe, odobrenje u skladu sa članom 179 ove uredbe izdaje organ carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na sjedište podnosioca zahtjeva na obrazacu, čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 13D uz ovu uredbu.

Član 349 (važnost odobrenja)

(1) Organ carinske službe određuje rok važnosti odobrenja za svaki konkretni slučaj, uzimajući u obzir posebne potrebe podnosioca zahtjeva.

(2) Privremeni uvoz sa djelimičnim oslobođenjem, može se odobriti za robu koja ostaje u vlasništvu stranog lica a nije navedena u članu 324 ove uredbe.

Član 350

(rok za ponovni izvoz)

(1) Prilikom izdavanja odobrenja organ carinske službe određuje rok u kojem za privremeno uvezenu robu mora biti određeno novo, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba, uzimajući u obzir rokove propisane u članu

143 stav 2 Carinskog zakona, druge rokove propisane u ovoj uredbi i vrijeme, koje je potrebno, da bi se postigla namjena privremenog uvoza.

(2) Opravdani slučaj iz člana 143 stav 3 Carinskog zakona smatra se svaki događaj, zbog kojeg roba mora biti korišćena duže vremena, sa namjerom da se postigne namjena privremenog uvoza.

(3) U slučaju produžavanja odobrenog roka privremenog uvoza treba uzeti u obzir okolnosti, koje su onemogućile imaocu odobrenja, da ponovo izveze robu u određenom roku.

(b) Pojednostavljeni postupak

Član 351

(carinska deklaracija kao zahtjev)

(1) Ovaj član se može primjeniti, kada se podnosi zahtjev za odobravanje privremenog uvoza sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga, osim u slučaju robe bez ekonomskog značaja iz člana 345 ove uredbe.

(2) Osim u slučaju primjene pojednostavljenog postupka iz člana 84 Carinskog zakona, ovlašćeni organ carinske službe može odobriti da se deklaracija za početak postupka privremenog uvoza smatra kao zahtjev za odobrenje carinskog postupka za privremeni uvoz robe. U tom slučaju se prijem deklaracije smatra kao izdavanje odobrenja, ako su ispunjeni uslovi za njegovo izdavanje.

(3) Ovlašćeni organ carinske službe izdaje odobrenje za postupak privremenog uvoza u vidu zabilješke na deklaraciji.

(4) Deklaraciji iz stava 2 ovog člana podnosilac deklaracije mora priložiti dokument, u kojem su navedeni sledeći podaci, ako isti nijesu već sadržani u rubrici 44 jedinstvene carinske isprave:

1. ako podnosilac zahtjeva za odobravanje privremenog uvoza nije istovremeno podnosilac deklaracije - ime, odnosno firmu i adresu, odnosno sjedište podnosioca zahtjeva, i, po potrebi vlasnika robe;

2. ako korisnik robe nije ujedno podnosilac zahtjeva ili podnosilac deklaracije - ime odnosno firmu, i adresu odnosno sjedište korisnika robe;

3. pravni osnov, na osnovu kojeg se traži privremeni uvoz robe;

4. predviđeni rok trajanja privremenog uvoza robe;

5. mjesto, gdje će se roba koristiti;

6. da li će se roba prevoziti unutar carinskog područja u skladu sa članom 370 ove uredbe. (5) Na zahtjev iz stava 1 ovog člana odgovarajuće se primenjuju čl. 177, 183 i 184 ove uredbe.

Član 352

(pismena izjava uz usmenu deklaraciju)

(1) U slučajevima iz člana 69 stav 1 tačka 3 Carinskog zakona i propisa donijetih na osnovu člana 69 stav 2

Carinskog zakona, podnosilac deklaracije, kod organa carinske službe, kod kojeg je dao usmenu deklaraciju, mora predati pismenu izjavu, koja sadrži sledeće podatke:

a) njegovo ime i adresu odnosno firmu i sjedište b) trgovački opis robe

c) vrijednost robe

d) predviđeni period, u toku kojeg će roba ostati na carinskom području e) tačne podatke o broju primjeraka svake pojedinačne vrste robe

f) mjesto, gdje će se roba iz ovog člana nalaziti u vrijeme privremenog uvoza;

g) datum i potpis podnosioca deklaracije.

(2) Podnosilac deklaracije podnosi organu carinske službe izjavu iz stava 1 ovog člana u dva primjerka; jedan primjerak zadržava organ carinske službe, a drugi potvrđuje i vraća podnosiocu deklaracije.

(3) Usmena deklaracija za privremeni uvoz se u tom slučaju smatra kao zahtjev, a izjava iz stava 2 ovog člana kao izdavanje odobrenja.

(4) Izjave, koje se odnose na životinje i opremu iz člana 343 ove uredbe se mogu koristiti jednu godinu za sva unošenja na carinsko područje. U tom slučaju izjave mojaju biti podnešene kod organa carinske službe, svake godine prije obavljenog prvog privremenog uvoza.

Član 353 (Karnet)

(1) Podnošenje karneta ATA se smatra kao podnošenje zahtjeva za odobravanje privremenog uvoza, a prihvatanje karneta ATA od strane organa carinske službe smatra se kao odobrenje za korišćenje postupka privremenog uvoza robe.

(2) Roba, koja može biti privremeno uvezena u skladu sa stavom 1 ovog člana, je navedena u prilogu 31 uz ovu uredbu.

(3) Organ carinske službe može da prihvati karnet ATA samo, ako su:

a) izdati u državi, koja je potpisnica konvencije ATA ili Istanbulske konvencije i koje su potvrđene od strane garanta udruženja, koji je sastavni dio međunarodnog lanca garantnih udruženja.

b) potvrđene od strane carinskih organa na za to određenom mjestu na prednjoj korici, c) važeće

na kompletnom carinskom području.

Član 354

(lični predmeti putnika i predmeti za sport - konkludentni akt)

(1) Za lične predmete putnika i za predmete za sport iz člana 341 ove uredbe, privremeni uvoz se odobrava bez pismenog ili usmenog zahtjeva ili odobrenja. U tom slučaju se konkuldentne radnje utvrđene propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona, smatraju kao zahtjev za privremeni uvoz, a odsutnost intervencije od strane organa carinske službe kao odobrenje.

(2) Ako se u slučajevima iz stava 1 ovog člana radi o velikim iznosima na ime carinskog duga, primijeniće se član 352 ove uredbe.

(3) Za veliki iznos uvoznih dažbina iz stava 2 ovog člana smatra se iznos viši od 500 €.

4. Pododjeljak Početak postupka (a) Opšte

Član 355 (podnošenje deklaracije)

(1) Osim u slučaju iz čl. 351 do 353 ove uredbe, deklaracija za početak postupka privremenog uvoza se podnosi kod jednog od carinskih organa početka postupka, navedenog u odobrenju.

(2) U slučajevima iz čl. 351 ili 352 ove uredbe deklaracija iz člana 357 ove uredbe ili izjava podnose se kod ovlašćenog organa carinske službe.

(3) U slučajevima iz člana 353 ove uredbe, radi podnošenja robe u postupak privremenog uvoza, predaje se karnet ATA kod ovlašćenog ulaznog organa carinske službe:

- ako ovlašćeni organ carinske službe ne može provjeriti da li su ispunjeni svi traženi uslovi za postupak privremenog uvoza ili

- ako ulazni organ carinske službe ne može nastupiti kao ovlašćeni organ carinske službe, navedeni organ carinske službe odobrava, da se roba prenese do odredišnog organa carinske službe, koji može provjeriti, da li su ispunjeni svi traženi uslovi.

Član 356

(oslobođenje od predaje instrumenta obezbjeđenja)

(1) U skladu sa članom 189 Carinskog zakona, organ carinske službe prilikom izdavanja odobrenja, odlučuje o visini instrumenta obezbjeđenja.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, organ carinske službe neće zahtijevati polaganje instrumenata obezbjeđenja :

1. ako je postupak privremenog uvoza započet na osnovu usmene deklaracije;

2. ako se radi o postupku privremenog uvoza materijala, koji su vlasništvo vazduhoplovnih, brodskih ili željezničkih privrednih društava ili vlasništvo poštanskih službi i ako ih isti koriste u međunarodnom saobraćaju, ako su ovi materijali vidljivo označeni.

3. ako se radi o postupku privremenog uvoza ambalaže, koja se uvozi prazna i koja je jasno označena , tako da se te oznake ne mogu zamijeniti ili uništiti, samo, ako ponovni izvoz ove ambalaže, primenjujući trgovačku praksu, neće dovesti do kršenja propisa;

4. ako se radi o postupku privremenog uvoza materijala za pomoć u slučaju katastrofa u skladu sa članom 336 ove uredbe.

5. ako se radi o postupku privremenog uvoza opreme za radio i TV emitovanje i vozila, specijalno opremljenih za ove namjene, ako ih uvoze strana sredstva javnog obavještavanja radi pripreme ili emitovanja emisija na carinskom području.

6. ako se radi o postupku privremenog uvoza instrumenata i aparata, koji su potrebni ljekarima za

pružanje pomoći pacijentima, i koji su deklarisani u skladu sa članom 33o stav 1 tačka 3 ove uredbe.

7. ako se radi o robi, koja je u postupku privremenog uvoza na osnovu karneta ATA.

Član 357 (obezbjeđenje)

(1) Organu carinske službe, koji je izdao odobrenje za početak postupka, predaje se instrument obezbjeđenja radi obezbjeđenja eventualnog carinskog duga.

(2) Organ carinske službe, koji je izdao odobrenje, oslobađa obezbjeđenje nakon što je primio kopiju, potvrđenu od strane organa carinske službe okončanja postupka, koju prate:

- primjerak 3 deklaracije ponovnog izvoza ili

- kopija dokumenta, sa kojim je bilo za robu započeto drugo, carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba, ili, ako nema takvog dokumenta, neki drugi dokaz, na osnovu kojeg se organ carinske službe može uvjeriti, da je za robu započeto drugo, carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba.

(b) Uobičajeni postupak

Član 358 (deklaracija)

(1) Deklaracija iz člana 355 ove uredbe popunjava se u skladu sa propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2

Carinskog zakona.

(2) Osim u slučajevima iz člana 351 ove uredbe, opis robe u deklaraciji iz stava 1 ovog člana mora odgovarati podacima u odobrenju.

(3) Kada se primenjuje član 355 stav 3 ove uredbe, organ početka postupka:

a) provjerava informacije iz rubrike A do G ulaznog kupona

b) popunjava talon i rubriku H ulaznog kupona; krajnji datum za ponovni izvoz robe, koji se upisuje u rubriku

H (b) ne smije biti određen poslije datuma važnosti karneta ATA;

c) u rubriku H (e) kupona ponovnog izvoza upisuje se ime organa carinske službe ulaska robe i d) zadržava ulazni kupon.

(c) Pojednostavljeni postupak

Član 359 (podnošenje deklaracije)

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se primjenjuju u skladu sa čl. 157 i 158 ove uredbe.

5. Pododjeljak

Okončanje postupka

(a) Opšte odredbe, koje se odnose na carinski dozvoljena korišćenja ili upotrebe iz člana 97 Carinskog zakona

Član 360

(roba sa djelimičnim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga)

Prije odobravanja novog, carinski odobrenog postupanja ili upotrebe za robu u postupku privremenog uvoza sa djelimičnim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga, carinski dug se plaća u skladu sa članom 146 Carinskog zakona.

Član 361

(posebni slučajevi okončanja postupka)

(1) Smatra se da je postupak privremenog uvoza za robu iz člana 332 ove uredbe okončan, kada je ova roba potrošena, uništena ili besplatno podijeljena posjetiocima priredbe. Vrsta robe i proizvoda iz člana 332 stav 1 tačka 5 ove uredbe mora odgovarati prirodi događaja, broju posjetilaca i obimu učešća izlagača.

(2) Stav 1 ovog člana se neće primjenjivati za alkoholna pića, duvanske proizvode i mineralna ulja.

(b) Uobičajeni postupak

Član 362

(podnošenje deklaracije za okončanje postupka)

(1) Osim u slučajevima, kada se primenjuju čl. 351 do 353 ove uredbe, deklaracija za okončanje postupka privremenog uvoza podnosi se kod jednog od organa carinske službe, koji je naveden u odobrenju.

(2) Ako se primjenjuju čl. 351 ili 352 ove uredbe, deklaracija iz stava 1 ovog člana odnosno izjava, zavisno od slučaja, predaje se kod ovlašćenog organa carinske službe.

(3) Ako se primjenjuje član 353 ove uredbe, karnet ATA se predaje ovlašćenom organu carinske službe za okončanje postupka.

(4) Nadzorni odnosno ovlašćeni organ carinske službe može da odobri predaju deklaracije iz st. 1 i 2 ovog člana kod drugog organa carinske službe.

Član 363 (popunjavanje deklaracije)

(1) Deklaracija odnosno prijava iz člana 362 st. 1 i 2 ove uredbe, popunjava se u skladu sa odredbama o popunjavanju deklaracija odnosno prijava za zahtijevano dozvoljeno carinsko postupanje ili upotrebu.

(2) Opis robe u deklaraciji iz člana 362 mora odgovarati podacima iz odobrenja.

(3) Ako se primenjuje član 362 stav 3 ove uredbe , organ okončanja postupka je dužan da:

a) popuni talon i rubriku H kupona ponovnog izvoza i

b) zadrži kupon ponovnog izvoza i neodložno ga vratiti organu, navedenom u rubrici H (e).

c) Pojednostavljeni postupak

Član 364 (okončanje postupka)

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se primenjuju u skladu sa članom 160 ove uredbe.

6. Pododjeljak

Odredbe o plaćanju carinskog duga

Član 365

(trenutak za određivanje carinskog duga)

U slučaju da se za robu, koja je bila predmet postupka privremenog uvoza, podnese deklaracija za stavljanje u slobodan promet, carinski dug se obračunava u skladu sa članom 147 st. 1 i 3 Carinskog zakona. U tom slučaju je mjerodavni trenutak za određivanje carinskog duga, prijem deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet.

Član 366 (kompenzacione kamate)

Ako je za robu koja je prethodno bila u postupku privremenog uvoza nastao carinski dug, kompenzacione kamate se neće obračunavati i naplaćivati, shodno odredbama Carinskog zakona i ove uredbe.

Član 367 (nepravilnosti kod karneta ATA)

U slučaju nepravilnosti u toku ili u vezi sa postupkom privremenog uvoza, koji je bio dozvoljen na osnovu karneta ATA, odredbe, koje se odnose na korišćenje karneta ATA kao tranzitnog dokumenta, odgovarajuće se primenjuju za isplatu nastalog carinskog duga.

7. Pododjeljak Administrativna saradnja carinskih organa Član 368

(postupak za unošenje u slobodnu zonu - skladište)

Ako je uvezena roba unešena u slobodnu zonu - skladište, ili je za nju započet jedan od postupaka odlaganja, sa kojim je bio okončan postupak privremenog uvoza, onda se u rubriku, predviđenu za opis robe u dokumentu, koji se odnosi na carinski dozvoljeno postupanje ili upotrebu, ili ako se radi o pojednostavljenim postupcima, u komercijalni dokument ili evidenciju, koja se koristi kao dodatak uz informaciju o određenom postupku, upisuje se sledeća oznaka: - PU roba

Član 369

(prenos prava i obaveza u pogledu privremeno uvezene robe na drugo lice)

(1) U skladu sa članom 98 Carinskog zakona organ carinske službe može odobriti da se prava i obaveze imalaca odobrenja za privremeni uvoz robe prenesu na drugo lice, ako to lice ispunjava sve propisane uslove za odobrenje postupka privremenog uvoza za takvu robu.

(2) O prenosu prava i obaveza iz stava 1 ovog člana, organ carinske službe donosi odluku na osnovu zahtjeva imaoca odobrenja. Ako organ carinske službe odobri prenos, to naznačava na deklaraciji za početak postupka privremenog uvoza.

(3) Sa odobrenjem prenosa prava, prestaju obaveze prvog imaoca odobrenja, koje proizilaze iz prenesenog postupka privremenog uvoza.

(4) Rok određen u deklaraciji za privremeni uvoz se zbog prenosa prava i obaveza ne produžava.

Član 370

(prevoz robe u postupku privremenog uvoza)

(1) Privremeno uvezena roba se može prevoziti po carinskom području u skladu sa odredbama o

tranzitnom carinskom postupku, bez obzira na to, da li se radi o prevozu robe u okviru jednog odobrenja za privremeni uvoz ili za prevoz u okviru prenosa prava i obaveza sa jednog imaoca odobrenja na drugog imaoca odobrenja.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, privremeno uvezena roba se može prevoziti po carinskom području na osnovu odobrenja za premještanje privremeno uvezene robe, koja se izdaje u skladu sa st. 3 i 4 ovog člana.

Odobrenje za premještanje privremeno uvezene robe se izdaje u okviru odobrenja iz člana 348 ove uredbe. (3) U skladu sa stavom 2 ovog člana se prevoz privremeno uvezene robe od organa carinske službe početka

postupka do organa carinske službe okončanja postupka se vrši bez posebnih formalnosti i bez okončanja postupka. Imalac odobrenja je odgovoran za premještanu robu i dužan je unaprijed nagovijestiti prevoz privremeno uvezene robe na način, koji određuje organ carinske službe u odobrenju.

(4) U skladu sa stavom 2 ovog člana organ carinske službe može, kada pravilno sprovođenje carinskog postupka privremenog uvoza nije ugroženo, odobriti, da se privremeno uvezena roba bez posebnih formalnosti preveze od organa carinske službe početka postupka do mjesta, gdje će se privremeno uvezena roba koristiti i od tog mjesta do organa carinske službe okončanja postupka.

8. Pododjeljak Obnavljanje karneta ATA Član 371

(rezervni karnet ATA)

(1) Ako se ocijeni, da se postupak privrermenog uvoza neće moći okončati dok traje važnost karneta ATA, jer imalac karneta ATA ne može ponovo izvoziti robu, organizacija, koja je izdala karnet ATA izdaje zamjenu karneta. Imalac karneta ATA je dužan da original karnet vratiti organizaciji, koja ga je izdala.

(2) Rezervni karnet ATA se predaje kod nadležnog organa carinske službe zavisno od mjesta, gdje se roba nalazi.

Organ carinske službe je dužan da izvrši sledeće formalnosti:

a) poništi prvobitni karnet ATA , tako da kupon ponovnog izvoza odmah vrati organu carinske službe početka postupka privremenog uvoza;

b) prihvati rezervni karnet ATA i zadrži ulazni kupon, nakon što se upiše konačni datum za ponovni izvoz iz prvobitne sveske i svaki njegov produžetak, kao i broj prvobitnog karneta ATA.

(3) Kada se postupak privremenog uvoza okonča, organ carinske službe okončanja postupka vrši potrebne formalnosti u skladu sa članom 363 ove uredbe, pri čemu kupon ponovnog izvoza rezervnog karneta ATA odmah vraća organu carinske službe, koji je prihvatio rezervni karnet ATA.

(4) O izdavanju rezervnog karneta ATA odlučuje izdavač. Ako rok važnosti prvobitnog karneta ATA isteče i organizacija koja ju je izdala, ne želi izdati rezervni karnet ATA, organ carinske službe će zatražiti, da se obave carinske formalnosti iz čl. 347 do 359 ove uredbe.

3. Odjeljak

Privremeni uvoz prevoznih sredstava

1. Pododjeljak

Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga

Član 372 (opšte)

(1) Privremeni uvoz sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 329 tačka 29 ove uredbe važi za prevozna sredstva iz ovog odjeljka.

(2) Osim u slučajevima iz člana 373 stav 7 tačka 2, člana 374 stav 1o i 11 , člana 376 stav 5 i člana 378 stav 6 ove uredbe, prevozna sredstva iz tač. a) do d) ovog pododjeljka nije dozvoljeno otuđivati, iznajmljivati, pozajmljivati ili dati na korišćenje drugom licu na carinskom području.

(a) Drumska prevozna sredstva

Član 373

(posebni uslovi za privremeni uvoz drumskih komercijalnih vozila)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovim odjeljkom primjenjuje se za drumska komercijalna vozila.

(2) Kod primjene ovog člana pojam "vozila" obuhvata sva drumska vozila i prikolice koje se mogu spojiti sa ovim vozilima.

(3) Osim u slučajevima iz stava 4 ovog člana, drumska komercijalna vozila se mogu privremeno uvoziti u skladu sa stavom 1 ovog člana:

1. ako ih privremeno uvozi lice sa sjedištem van carinskog područja ili se privremeno uvoze za njegov račun;

2. ako ih u komercijalne svrhe koristi lice iz tačke 1 ovog člana ili se koriste za njegov račun;

3. ako su registrovana van carinskog područja na ime lica sa sjedištem van carinskog područja. Ako vozilo nije registrovano, smatra se, da je ovaj uslov ispunjen, ako odnosno vozilo pripada licu sa sjedištem van carinskog područja; i

4. ako se koriste isključivo za prevoz, koji počinje ili se završava van carinskog područja.

(4) Ako prikolicu vuče vozilo, registrovano na carinskom području, privremeni uvoz se može odobriti i ako nijesu ispunjeni uslovi tač. 1 i 2 stava 3 ovog člana.

(5) Vozila iz stava 1 ovog člana mogu, ako su ispunjeni uslovi iz stava 3 ovog člana, ostati na carinskom području onoliko vremena, koliko je potrebno, da se izvrše opravke zbog kojih je bio zatražen privremeni uvoz (npr. prevoz, ulazak i izlazak putnika, utovar, istovar robe, prevoz i održavanje vozila).

(6) Lice, koje u skladu sa stavom 3, tač. 1 i 2 ovog člana privremeno uvozi i koristi drumsko motorno vozilo za račun drugog lica sa sjedištem van carinskog područja, mora imati odgovarajuće ovlašćenje.

(7) Bez obzira na stav 3 ovog člana može:

1. u skladu sa stavom 6 ovog člana, drumsko komercijalno vozilo voziti fizičko lice sa stalnim prebivalištem na carinskom području;

2. organi carinske službe mogu:

- u izuzetnim slučajevima odobriti licu sa sjedištem na carinskom području, da privremeno uvozi i koristi drumsko komercijalno vozilo u periodu, koji odredi organ carinske službe u skladu sa okolnostima

- odobriti fizičkom licu sa stalnim prebivalištem na carinskom području, koje radi kod lica sa sjedištem van carinskog područja, da privremeno uvozi i koristi drumsko vozilo u vlasništvu njegovog poslodavca, u komercijalne svrhe. Takvo privremeno uvezeno vozilo se može koristiti u privatne svrhe, ako se radi o povremenom, dodatnom korišćenju pored komercijalnog korišćenja i, ako je takvo korišćenje dogovoreno u sporazumu o zaposlenju.

3. drumska komercijalna vozila koristiti u unutrašnjem saobraćaju, ako to dopuštaju propisi iz oblasti saobraćaja.

Član 374

(posebni uslovi za privremeni uvoz privatnih drumskih vozila)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovim odjeljkom važi za sva privatna drumska vozila.

(2) Kod primjene ovog člana pojam "vozila" obuhvata sva drumska vozila, uključujući kamp-prikolice i prikolice, koje mogu da se prikače za ova vozila.

(3) Privremeni uvoz se može u skladu sa ovim odjeljkom odobriti:

1. ako ih privremeno uvozi lice sa stalnim prebivalištem ili sjedištem van carinskog područja;

2. ako ih u privatne svrhe koristi lice iz tačke 1 ovog člana i

3. ako su registrovani van carinskog područja na ime lica sa stalnim prebivalištem ili sjedištem van carinskog područja. Ako vozilo nije registrovano, smatra se, da je uslov iz ove tačke ispunjen, ako je dotično vozilo u vlasništvu lica sa sjedištem ili prebivalištem van carinskog područja.

(4) Izuzetno od stava 3 ovog člana:

1. postupak privremenog uvoza se odobrava u slučaju vozila sa statusom carinske robe, koja su privremeno registrovana na carinskom području sa namjerom ponovnog izvoza i imaju registarsku tablicu izdatu na ime lica sa sjedištem izvan carinskog područja;

2. organ carinske službe može da odobri fizičkom licu sa stalnim prebivalištem van carinskog područja, koje radi kod lica sa sjedištem van carinskog područja, da privremeno uvozi i koristi vozilo, registrovano na ime poslodavca, za lične potrebe, ili radi otplaćivanja vozila u ratama, a koja nije definisano kao komercijalno korišćenje, samo pod uslovom, da je to ugovoreno u sporazumu o zaposlenju.

(5) Postupak privremenog uvoza privatnog drumskog vozila se može odobriti:

1. ako je privatno vozilo registrovano u državi stalnog prebivališta korisnika vozila, koji vozilo redovno upotrebljava na carinskom području radi putovanja od svog prebivališta do mjesta, gdje radi i obrnuto. Odobrenje se izdaje bez vremenskog ograničenja;

2. ako student koristi privatno vozilo, registrovano u državi njegovog stalnog prebivališta, na carinskom području, gdje boravi isključivo zbog studija;

(6) Privremeni uvoz vozila se može u skladu sa ovim članom, osim u slučaju iz tačke 1 stava 5 ovog člana, odobriti:

1. na vrijeme od najviše šest mjeseci (sa prekidima ili bez) u periodu od dvanaest mjeseci, ili

2. u slučaju iz tačke 2 stava 5 ovog člana za vrijeme, dok se student zbog studija zadržava na carinskom području.

(7) Za lica, koja se zadržavaju na carinskom području radi određenih vremensko ograničenih zadataka, odgovarajuće se uzimaju u obzir odredbe tačke 2 stava 5 i tačke 2 stava 6 ovog člana.

(8) U skladu sa tačkom 1 i 2 stava 3 ovog člana privremeno uvezena privatna vozila nije dozvoljeno posle uvoza iznajmljivati, pozajmljivati ili dati na korišćenje drugom licu na carinskom području u druge svrhe a ne u svrhe neposrednog ponovnog izvoza, odnosno ona vozila, koja su bila u trenutku uvoza iznajmljena, data u najam, pozajmljena ili data na korišćenje, dati pod najam, ponovno iznajmiti odnosno ponovo dati na korišćenje drugom licu zbog drugih namjena nego što je namjena neposrednog ponovnog izvoza.

(9) Izuzetno od stava 8 ovog člana, putnička vozila čiji je vlasnik rent-a-car preduzeće sa sjedištem van carinskog područja mogu se dati, u najam fizičkim licima sa stalnim prebivalištem van carinskog područja, radi ponovnog izvoza u roku, koji je odredio organ carinske službe.

(10) Izuzetno od stava 8 ovog člana, mogu da:

1. koriste privremeno uvezena privatna vozila, koja su već bila savljena u postupak privremenog uvoza, bračni drug ili član uže porodice fizičkog lica, koje ima stalno prebivalište van carinskog područja, ako i ova lica imaju svoje uobičajeno prebivalište van carinskog područja;

2. povremeno koriste privremeno uvezena privatna drumska vozila, koja su već bila stavljena u postupak privremenog uvoza lica sa stalnim prebivalištem na carinskom području, ako koriste privremeno privatno vozilo u ime i prema izričitim uputstvima imaoca odobrenja, samo u vrijeme, kada se i imalac odobrenja nalazi na carinskom području.

(11) Izuzetno od člana 372 ove uredbe:

1. postupak privremenog uvoza iz stava 9 ovog člana može se odobriti fizičkom licu, koje ima stalno prebivalište na carinskom području, a isto tako može i lice, koje radi kod rent-a-car preduzeća, koje ima sjedište na carinskom području, vratiti vozilo iz carinskog područja.

2. fizičko lice, koje ima stalno prebivalište na carinskom području s namjenom vraćanja na carinsko područje, može iznajmiti ili pozajmiti vozilo za privatno korišćenje, ako ispunjava uslove iz tačke 3 stava 3 ovog člana. Rok, u kojem mora biti vozilo ponovo izvezeno određuje organ carinske službe s obzirom na okolnosti.

3. organ carinske službe može odobriti privremeni uvoz u skladu sa stavom 4 ovog člana za vozilo, koje će koristiti fizičko lice sa stalnim prebivalištem na carinskom području radi pripreme na ponovnu selidbu na svoje stalno prebivalište van carinskog područja, samo, ako su ispunjeni sledeći uslovi:

- da lice podnese dokaze o promjeni prebivališta i

- da je vozilo izvezeno u roku od tri mjeseca od dana registracije.

(12) Prilikom primjene tačke 1 stava 6 ovog člana, da bi se prekinuo rok u kojem privremeno uvezeno vozilo može ostati na carinskom području, korisnik postupka privremenog uvoza o tome obaviještava organ carinske službe i postupa u skladu sa mjerama, koje ovaj organ odredi, kako bi se spriječilo privremeno korišćenje vozila.

Član 375

(životinje za jahanje i vuču)

(1) Kod privremenog uvoza životinja za jahanje i vuču kao i vozila, koje ove životinje vuku, odgovarajuće se primenjuju član 374 stav 1 do 11 ove uredbe.

(2) Privremeni uvoz u skladu sa ovim članom može se odobriti najviše do tri mjeseca.

(b) Željeznička prevozna sredstva

Član 376

(posebni uslovi za privremeni uvoz željezničkih prevoznih sredstava)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovim odjeljkom se primjenjuje za željeznička prevozna sredstva.

(2) Kod sprovođenja ovog člana željeznička prevozna sredstva obuhvataju lokomotivu, vagon i kompoziciju kao i vagone bilo koje vrste, koji se koriste za prevoz lica ili robe.

(3) Privremeni uvoz se u skladu sa stavom 1 ovog člana odobrava, ako su željeznička prevozna sredstva:

1. u vlasništvu lica, sa sjedištem van carinskog područja I

2. registrovana u željezničkoj mreži van carinskog područja

(4) Željeznička prevozna sredstva mogu ostati na carinskom području najduže 12 mjeseci. (5) Bez obzira na član 372 ove uredbe:

1. željeznička prevozna sredstva se mogu dati na raspolaganje licima sa sjedištem na carinskom području, ako ih koriste zajedno u skladu sa ugovorom, na osnovu kojeg može svaka željeznička mreža koristiti lokomotive i vagone drugih mreža kao svoje vlastite, ili

2. organ carinske službe može u izuzetnim slučajevima, odobriti licu, sa sjedištem na carinskom

području, da na ograničeno vrijeme uvozi i koristi vagone za prevoz robe u postupku privremenog uvoza.

(c) Vazduhoplovi

Član 377

(posebni uslovi za privremeni uvoz civilnih vazduhoplova)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovom odjeljkom važi za vazduhoplove.

(2) Privremeno uvezeni civilni vazduhoplovi mogu ostati na carinskom području u roku, koji je potreban da se izvrše djelatnosti, zbog kojih je tražen privremeni uvoz vazduhoplova (kao npr. prevoz, ulazak, i izlazak putnika, istovar i utovar robe, prevoz i održavanje).

(3) Za civilne vazduhoplove namijenjene za vazdušni prevoz uz plaćanje i/ili zakup se odgovarajuće primjenjuje član 373 st. 6 i 7 ove uredbe. Organ carinske službe može u izuzetnim slučajevima odobriti, da lice sa sjedištem na carinskom području privremeno uvozi i koristi vazduhoplov u roku koji određuje organ carinske službe u skladu sa okolnostima.

(4) Za privremeno uvezene civilne vazduhoplove opšte kategorije, koji se koriste u privatne svrhe, odgovarajuće se primenjuje član 374 stav 3 ove uredbe.

(5) Civilni vazduhoplovi opšte kategorije iz stava 4 ovog člana mogu ostati na carinskom području najviše šest mjeseci (sa prekidima ili bez) u dvanaestomjesečnom periodu.

(6) Član 374 stav 8 do 11 ove uredbe se odgovarajuće primjenjuje za civilne vazduhoplove opšte kategorije.

(d) Plovila u pomorskom saobraćaju i u saobraćaju na unutrašnjim vodama

Član 378

(posebni uslovi za privremeni uvoz plovila)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovim odjeljkom se primjenjuje za plovila za pomorski saobraćaj i saobraćaj na unutrašnjim vodama.

(2) Privremeno uvezena plovila iz stava 1 ovog člana mogu ostati na carinskom području u roku koji je potreban, da se izvrše djelatnosti, zbog kojih je zahtijevan njihov privremeni uvoz (kao n.pr. prevoz, ulazak i silazak putnika, istovar i utovar robe, prevoz i održavanje).

(3) Za komercijalna plovila odgovarajuće se primenjuje član 373 st. 6 i 7 ove uredbe. Prije svega organ carinske službe u izuzetnim slučajevima može odobriti da lice sa sjedištem na carinskom području, privremeno uvozi i koristi komercijalno plovilo u roku, koji odredi organ carinske službe u skladu sa okolnostima za pojedinačni slučaj.

(4) Za plovila iz stava 1 ovog člana, koja se koriste u privatne svrhe, odgovarajuće se primenjuje član 374 stav 3 ove uredbe.

(5) Plovila iz stava 4 ovog člana mogu ostati na carinskom području najviše šest mjeseci (sa prekidima ili bez) u dvanaestomjesečnom periodu.

(6) Za plovila za privatne svrhe odgovarajuće se primenjuju član 374 st. 8 do 11 ove uredbe.

(e) Palete

Član 379

(posebni uslovi za privremeni uvoz paleta)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovim odjeljkom se primjenjuje za palete.

(2) Palete, čija istovjetnost se može utvrditi, mogu ostati na carinskom području najviše dvanaest mjeseci, ako podnosilac deklaracije ne traži kraći rok privremenog uvoza.

(3) Palete, čiju istovjetnost nije moguće utvrditi, mogu ostati na carinskom području najviše šest mjeseci, ako podnosilac deklaracije ne traži kraći rok privremenog uvoza.

(f) Kontejneri

Član 380

(posebni uslovi za privremeni uvoz kontejnera)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovim odjeljkom se primjenjuje za kontejnere za prevoz robe, plombirane sa carinskom plombom ili kontejnere, označene sa odgovarajućim znacima, ako se privremeno uvoze za račun njihovih vlasnika, korisnika ili zastupnika istih.

(2) Privremeni uvoz kontejnera, koji nijesu obuhvaćeni u stavu 1 ovog člana je moguć na osnovu odobrenja organa carinske službe.

(3) Privremeno uvezeni kontejneri mogu ostati na carinskom području najduže 12 mjeseci.

(4) Kontejneri, koji su u postupku privremenog uvoza, mogu se koristiti u unutrašnjem prometu prije nego što se ponovo izvezu sa carinskog područja. Kontejneri se mogu koristiti samo jednom u vremenu dok se nalaze na carinskom području i to samo za prevoz robe utovarene na carinskom području, koji se takođe planira istovariti na tom području, u slučaju kada kontejneri inače prelaze ovo područje nenatovareni.

(5) Izuzetno od odredbi člana 384 stav 1 ove uredbe dodaci uz kontejner i uobičajena oprema kontejnera mogu se uvoziti zajedno sa kontejnerom, iako će biti kasnije ponovo izvezeni izdvojeno, ili izdvojeno, sa namjerom da se kasnije ponovo izvezu zajedno sa kontejnerom.

(6) Stav 4 ovog člana se primjenjuje u skladu sa uputstvima Uprave carina.

Član 381 (dodatni slučajevi)

(1) Član 380 stav 1 ove uredbe, primjenjuje se za kontejnere, bez obzira na to, da li je za iste odobren prevoz robe pod carinskom plombom, ako se na jasno vidljivom mjestu označe sledeći podaci:

1. podaci o vlasniku odnosno korisniku;

2. identifikacioni brojevi i oznake kontejnera odnosnog vlasnika ili korisnika;

3. težina kontejnera, uključujući svu fiksno pričvršćenu opremu i

4. država, kojoj kontejner pripada.

(2) Podaci iz stava 1 tačka 3 ovog člana ne označavaju se na zamenljive elemente, koji se koriste u kombinovanom željezničko-drumskom prevozu, a podaci iz tačke 4 ovog člana se ne označavaju na kontejnere, koji se koriste za vazdušni prevoz.

(3) Država, kojoj pripada kontejner se može označiti sa punim imenom ili sa ISO alfa-2 šifrom za pojedinačnu državu, koja je određena Međunarodnim standardom ISO 3166, ili sa karakterističnim početnim slovima, koja se koriste za državu, u kojoj je motorno vozilo u međunarodnom prevozu registrovano, ili sa brojevima u slučaju zamjenljivih elemenata, koji se upotrebljavaju u kombinovanom željezničko-drumskom prevozu. Identitet vlasnika ili lica, koji upravlja kontejnerom se može navesti punim imenom ili pomoću određene identifikacije, izuzimajući simbole kao što su grbovi ili zastave.

(1) Za kontejnere:

Član 382

(kontejneri - prevoz pod carinskom plombom)

1. koji pored podataka iz člana 381 ove uredbe sadrže sledeće detalje, koji se odnose na tablicu za verifikaciju u skladu sa pravilima iz stava 2 ovog člana:

- serijski broj proizvođača i

- ako su obuhvaćeni tipskom verifikacijom, identifikacioni broj ili slovo tipa;

2. koji ispunjavaju tehničke uslove iz stava 2 ovog člana i

3. koje je Crna Gora ili druga država iz priloga 32 uz ovu uredbu, potvrdila u skladu sa postupkom iz stava 2 ovog člana, smatra se, da su odobreni za prevoz pod carinskom plombom.

(2) Tehnički propisi za kontejnere, koji su odobreni za prevoz pod carinskom plombom, i postupci, koji se odnose na to odobrenje, moraju biti usaglašeni sa pravilima predviđenim u I i II dijelu priloga 7 TIR konvencije. Primjenjuju se svi važeći amandmani na prilog 7 TIR konvencije i ovi propisi se primenjuju u skladu sa obrazloženjima u III dijelu ovog priloga.

(3) Ako se konstatuje, da odobreni kontejneri ne ispunjavaju uslove iz stava 2 ovog člana ili, ako kontejner ima veću grešku i ako ne ispunjava standarde prema kojima je bio odobren prevoz pod carinskom plombom, organ carinske službe će preduzeti mjere u skladu sa prilogom 33 uz ovu uredbu.

Član 383

(privremeni uvoz rezervnih djelova, dodataka i uobičajene opreme)

(1) Privremeni uvoz u skladu sa ovim odjeljkom primjenjuje se za uobičajene rezervne djelove, dodatke i uobičajenu opremu prevoznih sredstava, uključujući alat za utovarivanje, obezbjeđivanje ili čuvanje robe na prevoznim sredstvima, bez obzira na to, da li se rezervni djelovi, dodaci i oprema uvoze zajedno sa prevoznim sredstvom ili odvojeno.

(2) Rezervni djelovi, koji se privremeno uvoze zajedno ili odvojeno od prevoznog sredstva, kome su namijenjeni, mogu da se koriste samo za manje opravke i manje održavanje tih prevoznih sredstava.

(3) Redovne oporavke i održavanje prevoznih sredstava, potrebnih za vrijeme, kada se prevozno sredstvo nalazi na carinskom području, ne ubrajaju se u promjene u smislu člana 142 carinskog zakona i mogu da se obave u okviru postupka privremenog uvoza.

2. Pododjeljak Odobrenje za primjenu postupka Član 384

(Odobrenje)

(1) Osim u slučajevima iz člana 379 stav 3 i člana 380 stav 2 ove uredbe, postupak privremenog uvoza za prevozna sredstva se odobrava bez pismenog zahtjeva ili odobrenja.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana, konkludentne radnje utvrđene propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona smatraju se kao zahtjev, a odsustvo intervencije organa carinske službe kao odobrenje za privremeni uvoz prevoznog sredstva.

Član 385 (posebni slučajevi)

(1) Odobrenje za privremeni uvoz palete iz člana 379 stav 2 ove uredbe i kontejnera iz člana 380 stav 1 ove uredbe može se izdati u skladu sa članom 384 ove uredbe, ako učesnik u postupku:

a) ima predstavništvo na carinskom području i obezbijedi carinskim organima podatke, koji obezbjeđuju identifikaciju njegovog predstavništva i obim ovlašćenja predstavništva;

b) na zahtjev organa carinske službe obezbijedi informacije o mjestu i vremenu unošenja paleta i kontejnera na carinsko područje, o mjestu i vremenu njihovog iznošenja sa carinskog područja i o kretanju paleta i kontejnera na carinskom području.

Član 386

(posebni slučajevi odobrenje za palete i kontejnere)

1) U slučajevima iz člana 379 stav 3 i člana 380 stav 2 ove uredbe, korisnik odnosno njegov punomoćenik dužan je da kod nadležnog organa carinske službe podnese pismeni zahtjev za privremeni uvoz paleta odnosno kontejnera, sa sljedećim podacima:

a) naziv odnosno firma i adresa korisnika odnosno punomoćnika;

b) izjava, sa kojom se obavezuje, da će poštovati uslove iz člana 385 tačka b) ove uredbe i c) u slučajevima iz člana 379 tačka 3 ove uredbe, broj i opis paleta.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana može biti opšti ili obuhvatati više slučajeva privremenog uvoza kontejnera odnosno paleta.

(3) Ako se radi o pojedinačnom slučaju privremenog uvoza, zahtjev iz stava 1 ovog člana se može zamjeniti za podnošenje izjave iz člana 389 tačka 2 ove uredbe.

(4) Organ carinske službe donosi odluku o zahtjevu iz stava 1 ovog člana i, ako je to potrebno, izdaje generalno odobrenje za privremeni uvoz. U odobrenju se određuje i način, u skladu sa kojim korisnik prava je dužan obezbijediti podatke iz člana 385 tačka b) ove uredbe.

(5) Odobrenje iz stava 5 ovog člana može da se izda samo za kontejnere, čiju istovjetnost je moguće utvrditi kod ponovnog izvoza.

(6) Ako se odobrenje izdaje za pojedinačni privremeni uvoz, smatra se, da je organ carinske službe umjesto izdavanja posebnog odobrenja iz stava 4 ovog člana, izdao odobrenje time što je prihvatio izjavu iz člana 389 tačka 2 ove uredbe.

Član 387

(produžavanje rokova za privremeni uvoz)

(1) U skladu sa članom 143 stav 3 Carinskog zakona, kao izuzetne okolnosti kod privremenog uvoza prevoznih sredstava smatraju se okolnosti iz člana 350 stav 2 ove uredbe.

(2) Ako korisnik paleta iz člana 379 ove uredbe ili kontejnera iz člana 380 ove uredbe dokaže, da palete odnosno kontejneri određeno vrijeme nijesu bili korišćeni, takvo ne-korišćenje se smatra kao izuzetna okolnost, na osnovu koje se može produžiti rok privremenog uvoza.

3. Pododjeljak Početak postupka Član 388

(početak postupka za prevozna sredstva)

(1) Postupak privremenog uvoza za prevozna sredstva započinje konkludentnim radnjama utvrđenim propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.

(2) U skladu sa članom 98 Carinskog zakona, za privremeni uvoz prevoznih sredstava, za koja nije bila podnešena deklaracija, nije potrebno položiti instrument obezbjeđenja.

Član 389

(dodatne mjere carinskog nadzora)

Izuzetno od odredbi člana 388 stav 1 ove uredbe, organ carinske službe, koji u vrijeme početka postupka privremenog uvoza za prevozna sredstva na osnovu izvršene kontrole sumnja, da obaveze u pogledu ponovnog izvoza neće biti poštovane, može preduzeti dodatne mjere carinskog nadzora:

1. da zahtijeva da se podnese pismena deklaracija u skladu sa propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2

Carinskog zakona ili drugi dokument, koji u skladu sa međunarodnim sporazumima može zamijeniti

deklaraciju;

2. da u slučaju privremenog uvoza kontejnera, zahtijeva da podnosilac deklaracije prilikom usmene deklaracije preda izjavu, koja sadrži:

- ime odnosno firmu i sjedište korisnika ili njegovog punomoćnika,

- podatke, potrebne radi obezbjeđivanja istovjetnosti kontejnera i

- broj kontejnera i količinu, vrstu rezervnih djelova, dodataka i uobičajene opreme;

3. u slučaju privremenog uvoza rezervnih djelova, dodataka i opreme iz člana 383 ove uredbe, koji se privremeno uvoze izdvojeno od prevoznih sredstava, kojima su namijenjena - podnošenje deklaracije ili drugog dokumenta u skladu sa tačkom 1 ovog stava;

4. podnošenje instrumenta obezbjeđenja, ako preduzme neku od mjera iz tač. 1 do 3 ovog stava i smatra, da plaćanje carinskog duga, koji može nastati, nije sigurno.

Član 390

(prevozna sredstva, za koja je započet postupak privremenog uvoza, kao okončanje postupka aktivnog oplemenjivanja)

(1) Prevozna sredstva, za koje je započet postupak privremenog uvoza kao okončanje postupka aktivnog oplemenjivanja, smatraju se kao saobraćajna sredstva unesena na carinsko područje.

(2) Datum početka postupka privremenog uvoza za prevozna sredstva iz stava 1 ovog člana je datum, kada su prvi put korišćena u postupku.

(3) Za popunjavanje obrazaca za okončanje postupka aktivnog oplemenjivanja, korisnik postupka privremenog uvoza izdaje imaocu odobrenja za postupak aktivnog oplemenjivanja potvrdu, koja zamjenjuje dokumente iz člana 264 ove uredbe.

4. Pododjeljak Okončanje postupka Član 391

Za djelove, koji su prilikom opravke ili održavanja zamijenjeni, kao i za nove rezervne djelove, koji su oštećeni ili imaju grešku, može se odobriti carinsko dozvoljeni postupak ili korišćenje, koje se odobrava za uvoz robe.

Član 392

U slučaju sredstava željezničkog prevoza navedenih u članu 376 ove uredbe, kao i paleta iz člana 379 ove uredbe, koje se u skladu sa sporazumom koriste zajedno, postupak se okončava kada je za sredstva željezničkog prevoza jednakog tipa ili paletama jednakog tipa ili jednake vrijednosti kao što su oni, koji su dati na raspolaganje licima sa sjedištem na carinskom području, započelo carinski dozvoljeno korišćenje ili upotreba.

Član 393

(okončanje postupka privremenog uvoza za prevozna sredstva)

(1) Ako se postupak privremenog uvoza za prevozna sredstva započne u skladu sa članom 388 ove uredbe, postupak će se okončati:

1. u slučaju ponovnog izvoza - konkludentnim radnjama utrđenim propisom donijetim na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona ili

2. u slučaju podnošenja deklaracije ili prijave za drugo carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu - u skladu sa propisima, koji važe za podnošenje deklaracije za traženo, carinski dozvoljeno korišćenje ili upotrebu robe.

(2) Ako se primjeni član 389 ove uredbe, postupak privremenog uvoza za prevozna sredstva se okončava sa podnošenjem prevoznih sredstava za dozvoljeno carinsko korišćenje ili upotrebu zajedno sa dokumentom iz člana 389 ove uredbe u roku, kojeg određuje organ carinske službe,

kod kojeg je bila predata deklaracija odnosno podnešen ovaj dokument.

4. Odjeljak

Mjere ekonomske politike

Član 394

(primjena mjera ekonomske politike kod privremenog uvoza)

Ako važeći propisi određuju da se mjere ekonomske politike primenjuju kod:

1. stavljanja robe u slobodan promet - ove mjere se ne primjenjuju za početak postupka privremenog uvoza niti u vrijeme, dok je roba u postupku privremenog uvoza;

2. unošenja robe na carinsko područje - ove mjere stupaju na snagu, kada za odnosnu robu započne postupak privremenog uvoza;

3. izvoza robe - ove mjere se ne primjenjuju, kada se carinska roba radi okončanja postupka privremenog uvoza ponovo izvozi iz carinskog područja.

Član 395

Kod stavljanja uvozne robe u slobodan promet primjenjuju se mjere ekonomske politike, koje važe za ovu robu u trenutku, kada je primljena deklaracija za stavljanje u slobodan promet.

6. Poglavlje

Postupak pasivnog oplemenjivanja

1. Odjeljak

Opšte odredbe

Član 396 (definicije)

Kod primjene ovog poglavlja sljedeći izrazi imaju značenje:

a) "dobijeni proizvodi" su dobijeni proizvodi, zbog čije proizvodnje je bio dozvoljen postupak pasivnog oplemenjivanja.;

b) "sporedni dobijeni proizvodi" su drugi dobijeni proizvodi pored glavnih dobijenih proizvoda;

c)"gubitak" je dio uvozne robe, koji se uništi ili izgubi u toku pasivnog oplemenjivanja, prije svega sa isparavanjem, isušivanjem, izlaskom plina ili oticanjem u otpadne vode;

d) "količinski metod" je način određivanja učešća robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja u različitim dobijenim proizvodima na osnovu količine ovakve robe;

e) "vrijednosni metod" je način određivanja učešća robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja u različitim dobijenim proizvodima na osnovu vrijednosti ovih dobijenih proizvoda;

f) "prethodni uvoz" znači postupak, definisan u članu 157 stav 4 Carinskog zakona;

g) "iznos, koji treba oduzeti" znači vrijednost carinskog duga, koji bi trebao biti obračunat za robu stavljenu u postupak pasivnog oplemenjivanja ako bi se ova roba uvezla na carinsko područje iz države, gdje je roba bila predmet oplemenjivanja ili zadnje proizvodne operacije;

h) "troškovi utovara, prevoz i osiguranje" znači sve troškove, koji su nastali u vezi sa utovarom, prevozom i premijom obezbjeđenja za robu, uključujući:

- provizije posrednika i druge provizije, osim nabavnih provizija,

- troškove ambalaže, koja nije sastavni dio robe na pasivno oplemenjivanje

- troškove pakovanja, uključujući rad i materijal,

- troškove manipulacije, koji su nastali u vezi sa prevozom robe.

1.Pododjeljak

Odobrenje za primjenu postupka - uobičajeni postupak

Član 397 (uslovi)

(1) U skladu sa članom 151 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona organ carinske službe, radi utvrđivanja da li će dobijeni proizvodi biti rezultat prerade privremeno izvezene robe u postupku poslije oplemenjivanja, može predvidjeti sledeće mjere:

1. navod i opis posebnih oznaka ili proizvodnih brojeva privremeno izvezene robe u postupku pasivnog oplemenjivanja;

2. stavljanje carinskih plombi, pečata i drugih znakova raspoznavanja;

3. uzimanje uzoraka, podnošenje prospekata, fotografija i slika ili tehničkih opisa robe;

4. laboratorijska upoređivanja robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja i dobijenih proizvoda;

5. provjeravanje dokumenata o predviđenim proizvodnim operacijama, koji nesumnjivo ukazuju na to, da će dobijeni proizvodi biti proizvedeni baš od robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja(ugovori, profakture, korespondencija);

6. primjena "informativnog dokumenta za olakšavanje pasivnog oplemenjivanja, poslatog iz jedne države u drugu na doradu, preradu ili opravku" iz preporuke Svjetske carinske organizacije (NJCO) od dana 3.decembra 1963.godine, koja je u prilogu 34 uz ovu uredbu.

(2) Ako se postupak traži zbog opravke, bez obzira na to, da li se radi o primjeni sistema zamjene ili ne, organ carinske službe takav postupak odobrava samo, ako se prilikom privremenog izvoza robe uvjeri, da je opravka robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja uopšte moguća.

(3) Ako organ carinske službe utvrdi, da uslov iz stava 2 ovog člana nije ispunjen, odbiće odobrenje.

(4) Ako je podnosilac zahtjeva zatražio primjenu sistema zamjene, organ carinske službe može radi sprovođenja nadzora preduzeti mjere, navedene u stavu 1 tač.1, 3, 4 ili 5 ovog člana. Iz dokumenata, priloženih u skladu sa stavom 1 tačka 5 ovog člana mora jasno proizilaziti, da će se opravka vršiti , tako da će biti isporučena zamjenjena roba, koja ispunjava uslove iz člana 158 st. 1 i 2 Carinskog zakona.

(5) Radi sprovođenja carinskog nadzora podnosilac zahtjeva je dužan dokazati prije svega, da zamjena nije bila dogovorena u namjeri poboljšanja tehničkih osobina robe. Organ carinske službe može provjeriti:

1. ugovore i druge prateće dokumente, koji se odnose na opravku i

2. ugovore i račune, koji se odnose na privremeno izvezenu robu ili na robu, u koju je ugrađeno privremeno izvezena roba, a posebno izričito navedene uslove ugovora.

(6) Uprava carina može, na osnovu zahtjeva zainteresovanog lica i pozitivnog mišljenja ministarstva ekonomije, odobriti da se odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja robe izda takođe, ako je tehnološko utvrđivanje istovjetnosti otežano ili onemogućeno zbog tehnoloških

specifičnosti namjeravanog proizvodnog postupka ili robe.

Član 398 (zahtjev)

(1) Zahtjev za sprovođenje postupka pasivnog oplemenjivanja popunjava se u skladu sa članom 176 ove uredbe, čiji sadržaj odgovara uzorku iz priloga 12 E uz ovu uredbu. Podnosilac zahtjeva mora biti lice, kome se u skladu sa članom 94 stav 1 i članom 151 Carinskog zakona, odobrenje može izdati.

Član 399 (Odobrenje)

(1) Bez obzira na čl. 4o8 i 4o9 ove uredbe organ carinske službe izdaje odobrenje iz člana 175 ove uredbe, koje

se popunjava u skladu sa članom 179 ove uredbe i čiji sadržaj odgovara uzorku iz priloga 13 E uz ovu uredbu. (2) Bez obzira na član 179 stav 3 ove uredbe organ carinske službe može u posebno opravdanim slučajevima

izdati odobrenje, koje važi retroaktivno, ali ne duže od dana podnošenja zahtjeva. Ovaj izuzetak se ne može primenjivati u slučaju korišćenja sistema zamjene sa prethodnim uvozom.

Član 400 (Odobrenje za sistem zamjene)

(1) Odobrenje za korišćenje sistema zamjene bez prethodnog uvoza se može koristiti za ponovni uvoz dobijenih proizvoda umjesto rezervnih proizvoda, ako su za uvoz dobijenih proizvoda ispunjeni propisani uslovi.

(2) Organ carinske službe može, nakon što je već prihvatio deklaraciju za početak postupka oplemenjivanja, odobriti da se umjesto dobijenih proizvoda uvoze rezervni proizvodi. Podnosilac deklaracije mora zahtjev u skladu sa ovim stavom podnijeti najkasnije u vrijeme predviđenog uvoza rezervnih proizvoda.

Član 401

(rok važnosti odobrenja)

(1) Rok važnosti odobrenja određuje organ carinske službe uz uvažavanje ekonomskih uslova i posebnih potreba podnosioca zahtjeva.

(2) Ako je rok važnosti odobrenja iz stava 1 ovog člana duži od dvije godine, organ carinske službe će po službenoj dužnosti ponovo provjeriti uslove za izdavanje odobrenja u vremenskim razmacima, koji su navedeni u odobrenju.

Član 402

(rok za ponovni uvoz i okončanje postupka)

(1) Rok u kojem dobijeni proizvodi moraju biti ponovo uvezeni na carinsko područje se određuje s obzirom na vrijeme potrebno za sprovođenje postupka pasivnog oplemenjivanja robe i prevoza robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja i dobijenih proizvoda. Rok počinje da teče od dana prijema deklaracije za početak postupka.

(2) Kod korišćenja sistema zamjene bez prethodnog uvoza se rok, u kojem moraju biti rezervni proizvodi uvezeni na carinsko područje, određuje s obzirom na vrijeme, potrebno za zamjenu robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja kao i za prevoz iste robe i rezervnih proizvoda. Rok počinje da teče sa danom prijema deklaracije za početak postupka.

(3) Ponovni uvoz dobijenih proizvoda iz stava 1 ovog člana ili uvoz rezervnih proizvoda iz stava 2 ovog člana smatra se da je izvršen, ako su dobijeni proizvodi odnosno rezervni proizvodi:

1. stavljeni u slobodan promet ili

2. unešeni u slobodnu carinsku zonu, ili kada je bio

3. za njih započet postupak carinskog skladištenja, aktivnog oplemenjivanja ili tranzitni carinski postupak. (4) Kod utvrđivanja poštovanja rokova za odobrenje postupka mjerodavan je dan prijema deklaracije za početak

jednog od postupaka iz stava 3 ovog člana, odnosno dan unošenja robe u slobodnu carinsku zonu.

Član 403 (produžetak roka)

Izuzetno, ako okolnosti to zahtijevaju, rok iz člana 402 stav 3 ove uredbe može se produžiti poslije isteka roka, koji je prvobitno određen u odobrenju.

Član 404

(produžetak roka za izvoz u sistemu zamjene sa prethodnim uvozom)

(1) U slučajevima iz člana 157 stav 4 Carinskog zakona carinarnica će odrediti rok u kome će biti izvršen izvoz proizvoda koji se stavljaju u postupak pasivnog oplemenjivanja. Ovaj rok ne može biti duži od 3 mjeseca od dana prijema deklaracije za stavljanje u slobodan promet proizvoda za zamjenu.

(2) Iz opravdanih razloga rok iz stava 1 ovog člana se može produžiti iako je prvobitni rok već istekao.

(3) U smislu stava 1 ovog člana smatra se, da je izvoz izvršen, kada je roba radi planiranog izvoza:

- unešena u slobodnu zonu ili skladište i

- kada je za nju započet postupak carinskog skladištenja.

Član 405

(rok za određivanje normativa potrošnje)

Osim u slučajevima iz člana 406 ove uredbe, normativ iz člana 152 stav 3 Carinskog zakona se određuje najkasnije u momentu, kada je za robu započet postupak pasivnog oplemenjivanja, uzimajući u obzir tehničke podatke konkretnih proizvodnih operacija, koje treba obaviti, ako iste nije moguće dobiti, onda podatke istih ili sličnih proizvodnih operacija.

Član 406

(kasnije određivanje normativa potrošnje)

Ako okolnosti to opravdavaju, organ carinske službe može odrediti normativ nakon što je za robu započet postupak pasivnog oplemenjivanja, ali ne kasnije nego što je primljena deklaracija za stavljanje dobijenih proizvoda u slobodan promet.

Član 407

(postupak za izdavanje odobrenja iz člana 15o stav 2 Carinskog zakona)

(1) U skladu sa članom 150 stav 2 Carinskog zakona, odobrenje iz člana 399 ove uredbe izdaje se na zahtjev lica koje robu stavlja u postupak pasivnog oplemenjavanja čak i kada nije naručilac oplemenjivanja. Ovaj izuzetak se ostvaruje podnošenjem zahtjeva iz člana 398 ove uredbe i omogućava licima, koja nijesu imaoci odobrenja, da podnesu deklaraciju za stavljanje dobijenih proizvoda u slobodan promet i sprovođenje postupka.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana treba da sadrži sve podatke o planiranim proizvodnim postupcima i licima, koja sarađuju u organizovanju i izvođenju ovih proizvodnih operacija, a naročito podatke o:

1.prednostima, koja bi imala realizacija ovakvog postupka s obzirom na podsticanje prodaje robe,

koja bi trebala da se izvozi, u upoređenju sa prodajom robe pod normalnim uslovima;

2. činjenicama, na osnovu kojih se može konstatovati, da izuzetak neće pogoditi interese domaćih proizvođača istovrsnih ili sličnih proizvoda kao što su dobijeni proizvodi, koje treba ponovo uvoziti.

2. Pododjeljak

Odobrenje za korišćenje postupka - pojednostavljeni postupci

Član 408 (zahtjev i odobrenje)

(1) Ako se za početak postupka pasivnog oplemenjivanja ne primenjuju pojednostavljenja iz člana 84 Carinskog zakona, a oplemenjivanje se obavlja u namjeri da se popravi roba, ovlašćeni organ carinske službe može odobriti, da se podnošenje deklaracije za početak postupka smatra kao podnošenje zahtjeva.

(2) Slučaj iz stava 1 ovog člana, prijem deklaracije za početak postupka smatra se kao izdavanje odobrenja za sprovođenje postupka pasivnog oplemenjivanja, ako su ispunjeni uslovi za njegovo izdavanje.

(3) Deklaraciji iz stava 1 ovog člana treba priložiti dokument, koji mora da sadrži sledeće podatke, ako podaci nijesu obuhvaćeni u rubrici 44 jedinstvene carinske isprave:

a) ime i firma kao i adresa podnosioca zahtjeva, ako lice koje predaje zahtjev nije istovremeno i podnosilac deklaracije;

b) trgovački ili tehnički opis dobijenih proizvoda;

c) vrste proizvodnih operacija;

d) vrijeme potrebno za ponovni uvoz dobijenih proizvoda;

e) normativ dobijenih proizvoda ili, ako je podesnije, metod za određivanje normativa;

f) mjere za utvrđivanje istovjetnosti.

(4) Na odredbe ovog člana se odgovarajuće primenjuju čl. 177, 183 i 184 ove uredbe.

Član 409

(opravka bez komercijalne namjene)

(1) U slučaju opravke bez komercijalne namjene, bez obzira na to, da li se radi o poslu koji se otplaćuje ili neotplaćuje, ovlašćeni organ carinske službe može, na zahtjev podnosioca deklaracije, primiti deklaraciju za stavljanje u slobodan promet kao zahtjev za odobravanje postupka. Prijem deklaracije se smatra kao odobrenje za sprovođenje postupka, ako su ispunjeni uslovi za izdavanje iste.

(2) Prilikom sprovođenja stava 1 ovog člana, pojam "opravka bez komercijalne namjene" predstavlja opravku na robi, uključujući vraćanje robe u prvobitno stanje, koje se:

- obavlja povremeno i

- odnosi isključivo na robu za lične potrebe uvoznika ili njegove porodice, koja s obzirom na prirodu i količinu nema komercijalni značaj.

(3) Podnosilac zahtjeva iz stava 1 ovog člana je dužan da dokaže nekomercijalnu prirodu robe. Ovlašćeni organ carinske službe neće odobriti pojednostavljenje iz stava 1 ovog člana, ako nijesu ispunjeni svi uslovi.

2.Odjeljak Početak postupka Član 410

(opšta odredba)

Odredbe, koje regulišu početak postupka pasivnog oplemenjivanja, primenjuju se za postupak pasivnog oplemenjivanja, uključujući privremeni izvoz robe po sistemu zamjene, sa ili bez prethodnog uvoza.

1. Pododjeljak Uobičajeni postupak Član 411

(1) Izuzimajući čl. 408 i 409 ove uredbe, deklaracija za početak postupka pasivnog oplemenjivanja, podnosi se

organu carinske službe početka postupka, koji je određen u odobrenju.

(2) U slučaju primjene čl. 408 i 409 ove uredbe deklaracija iz stava 1 ovog člana se podnosi kod nadležnih organa carinske službe.

Član 412

(1) Deklaracija iz člana 411 ove uredbe se popunjava u skladu sa odredbama za izvoz.

(2) Bez obzira na član 409 ove uredbe, opis robe u deklaraciji mora odgovarati navodima u odobrenju. (3) Na odredbe ovog odjeljka primenjuje se član 318 stav 3 ove uredbe.

2. Pododjeljak Pojednostavljeni postupci Član 413

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se primenjuju u skladu sa članom 159 ove uredbe.

3. Odjeljak

Ostvarivanje djelimičnog ili potpunog oslobođenja carinskog duga

Član 414

Za ostvarivanje potpunog ili djelimičnog oslobođenja od plaćanja carinskog duga u okviru postupka pasivnog oplemenjivanja, moraju biti ispunjeni uslovi iz člana 402 ove uredbe (rok iz člana 152 stav 1 carinskog zakona) i podnešena deklaracija za stavljanje u slobodan promet.

Član 415

(1) Deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet podnosi se organu carinske službe kod koga je započet postupak koji je određen u odobrenju, osim kada se primjenjuju čl. 4o8 i 4o9 ove uredbe.

(2) Ako se primjenjuje član 408 ove uredbe, deklaracija iz stava 1 ovog člana se podnosi kod nadležnog organa carinske službe.

(3) U slučaju primjene člana 409 ove uredbe, deklaracija iz stava 1 ovog člana se podnosi kod nadležnog organa carinske službe.

(4) Nadzorni organ carinske službe može da odobri, da se deklaracija iz stava 1 ovog člana podnese kod drugog organa carinske službe a ne kod onog koji je naveden u st. 1 i 2 ovog člana.

Član 416

(1) Deklaracija iz člana 415 ove uredbe se popunjava i podnosi na način utvrđen u propisu donijetom na osnovu člana 69 stav 2 Carinskog zakona.

(2) Bez obzira na član 409 ove uredbe, opis dobijenih i sporednih proizvoda u deklaraciji iz stava 1 ovog člana, moraju odgovarati opisu u odobrenju.

(3) U skladu sa članom 7o Carinskog zakona, uz deklaraciju iz stava 1 ovog člana se prilažu propisani dokumenti, koji su potrebni za stavljanje robe u slobodan promet, i to:

- kopija deklaracije za početak postupka,

- ako je deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet podnešena poslije isteka odobrenog roka u skladu sa članom 152 Carinskog zakona i uz primjenu člana 392 stav 3 ove uredbe, bilo koji dokument sa kojim se dokazuje, da je za dobijene ili sporedne proizvode u pomenutom periodu blagovremeno dato odobrenje, carinski dopušteno korišćenje ili upotreba robe.

Član 417

Pojednostavljeni postupci iz člana 84 Carinskog zakona se mogu primenjivati za stavljanje robe u slobodan promet u skladu sa čl. 134 do 147 i članom 160 ove uredbe.

4. Odjeljak Obračun carinskog duga Član 418

Kod utvrđivnja iznosa, kojeg treba uračunati u skladu sa članom 154 stav 2 Carinskog zakona, ne uzimaju se u

obzir posebne uvozne dažbine koje bi trebalo obračunati na privremeno izvezenu robu, ako bi roba bila jednake vrste uvezena na carinsko područje iz države, gdje su bile obavljene proizvodne radnje, odnosno posljednja ovakva radnja.

Član 419 (obračun carinskog duga)

(1) U vezi sa primjenom člana 154 stav 3 Carinskog zakona troškovi utovara, prevoza i osiguranja robe za postupak pasivnog oplemenjivanja do mjesta, gdje se obavlja predviđeno oplemenjivanje ili gdje će se obaviti zadnje oplemenjivanje ne ubrajaju se u:

- vrijednost privremeno izvezene robe, koja se uzima u obzir prilikom utvrđivanja carinske vrijednosti dobijenih proizvoda u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona;

- proizvodne troškove, ako se vrijednost privremeno izvezene robe ne može utvrditi u skladu sa članom 38 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona.

(2) Proizvodni troškovi iz stava 1 ovog člana obuhvataju i troškove utovara, prevoza i osiguranja dobijenih proizvoda, koji se obračunvaju od mjesta, gdje je bilo obavljeno oplemenjivanje ili gdje je bilo obavljeno zadnje oplemenjivanje do mjesta, gdje su dobijeni proizvodi unešeni na carinsko područje.

(3) U troškove opravke, koji se uzimaju u obzir kod određivanja carinskog duga u skladu sa članom 152

Carinskog zakona, smatraju se sva plaćanja (u novcu, stvarima ili uslugama) u vezi sa opravkom, koje je izvršio ili bi trebalo da izvrši imalac odobrenja u korist lica, koje vrši opravku, ili indirektna kao i direktna plaćanja, koja su uslov za izvršenje opravke privremeno izvezene robe, ako na visinu plaćanja nije uticala veza između imaoca odobrenja i lica, koje vrši opravku. Kod utvrđivanja da li su imalac odobrenja i lice, koje vrši opravku u vezi, primjenjuje se član 77 ove uredbe.

Član 420

(metodi za određivanje učešća robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u dobijenim proizvodima)

(1) Učešće robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u dobijenim proizvodima se obračunava u skladu sa čl. 421 do 424 ove uredbe, ako se svi dobijeni proizvodi, osim sporednih dobijenih proizvoda iz člana 423 stav 3 ove uredbe koji su rezultat određenog proizvodnog postupka, ne stave u slobodan promet istovremeno.

(2) Utvrđivanje učešća privremeno izvezene robe u dobijenim proizvodima iz čl. 421 do 423 ove uredbe se vrši takođe koristeći bilo koji metod, koji daje isti rezultat.

Član 421

(količinski metod - dobijeni proizvodi)

(1) Ako se u proizvodnoj operaciji iz privremeno izvezene robe dobije samo jedna vrsta dobijenih proizvoda, određuje se iznos, koji treba u skladu sa članom 154 stav 1 Carinskog zakona odbiti prilikom stavljanja dobijenih proizvoda u slobodan promet, uzimajući u obzir količine robe stavljene u postupak pasivnog oplemenjivanja.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, koja odgovara količini dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet i koja se uzima u obzir kod obračunavanja iznosa, koji treba oduzeti u skladu sa stavom 1 ovog člana, izračuna se tako da se ukupna količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja pomnoži sa koeficijentom, koji odgovara učešću dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet u ukupnoj količini dobijenih proizvoda.

Član 422

(količinski metod - postupak pasivnog oplemenjivanja)

(1) Ako se iz jedne ili više vrsta robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja dobija više vrsta dobijenih proizvoda

i, ako se svi elementi privremeno izvezene robe pojavljuju u svakoj vrsti dobijenih proizvoda, iznos koji treba u skladu sa članom 145 stav 1 Carinskog zakona oduzeti prilikom stavljanja dobijenih proizvoda u slobodan promet uzimajući u obzir količine privremeno izvezene robe.

(2) Kod određivanja da li će se primjeniti metod iz stava 1 ovog člana, ne uzimaju se u obzir gubici.

(3) Kod određivanja učešća privremeno izvezene robe u dobijenim proizvodima u skladu sa stavom 1 ovog člana, sporedni dobijeni proizvodi, kao što su otpaci i ostaci, talozi, isječci ili restlovi, se smatraju kao gubici.

(4) Ako se primjeni stav 1 ovog člana, količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, korišćene u proizvodnji svake vrste dobijenih proizvoda se određuje, tako što se uzastopno cjelokupna količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja množi sa koeficijentom, koji odgovara odnosu između količine robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u svakoj vrsti dobijenih proizvoda i cjelokupnom količinom robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja u cjelokupnoj količini dobijenih proizvoda.

(5) Količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, koja odgovara količini svake vrste dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet, koji se uzima u obzir prilikom određivanja iznosa, kojeg treba oduzeti u skladu sa stavom 1 ovog člana, se izračunava, tako što se koeficijent izračunat na osnovu člana 421 stav 2 ove uredbe množi sa količinom svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, korišćene u proizvodnji svake vrste dobijenog proizvoda, izračunate na osnovu stava 4 ovog člana.

Član 423 (vrijednosni metod)

(1) Ako se ne može koristiti metod iz čl. 421 ili 422 ove uredbe, primjenjuje se vrijednosni metod. Organ carinske službe može uz saglasnost imaoca odobrenja i u svrhu pojednostavljenja, koristiti količinski metod iz člana 422 ove uredbe umjesto vrijednosnog metoda, ako oba metoda daju slične rezultate.

(2) Da bi se odredila količina svake vrste robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja, upotrijebljene u proizvodnji svake vrste dobijenih proizvoda, cjelokupna količina robe iz postupka pasivnog oplemenjivanja se uzastopno množi sa koeficijentima, koji odgovaraju odnosu između carinske vrijednosti svake vrste dobijenih proizvoda i ukupne vrijednosti tih proizvoda.

(3) Ako se jedan tip dobijenih proizvoda ne uvozi ponovo, kod primjene stava 2 ovog člana se kao vrijednost ovog proizvoda uzima prodajna cijena jednakog ili sličnog proizvoda na domaćem

tržištu, ali samo, ako na ovu cijenu ne utiču veze između kupca i prodavca. Prilikom utvrđivanja, da li su kupac i prodavac povezani, primjenjuje se član 77 ove uredbe.

(4) Ako vrijednost nije moguće utvrditi u skladu sa stavom 3 ovog člana, organ carinske službe utvrđuje istu u skladu sa drugim odgovarajućim metodom.

(5) Količina svake vrste privremeno izvezene robe, koja odgovara količini svake vrste dobijenih proizvoda, stavljenih u slobodan promet, koji se uzima u obzir prilikom utvrđivanja iznosa koji treba oduzeti u skladu sa članom 154 stav 1 Carinskog zakona, izračunava se tako da se koeficijent, izračunat u skladu sa članom 121 stav 2 ove uredbe, množi sa količinom svake vrste privremeno izvezene robe, korišćene u proizvodnji tih dobijenih proizvoda, izračunatom u skladu sa stavom 2 ovog člana.

Član 424

(određivanje približne vrijednosti carinskog duga)

(1) Ako se izdato odobrenje za postupak pasivnog oplemenjivanja ne odnosi na opravke i organ carinske službe u saglasnosti sa imaocem odobrenja odredi približan iznos carinskog duga, koji treba platiti u skladu sa pravilima o djelimičnom oslobođenju carinskog duga iz člana 154 Carinskog zakona, organ carinske službe može odrediti prosječnu carinsku stopu za sve proizvodne operacije, koje se u skladu sa odobrenjem mogu obaviti (zbirni obračun). Ovaj postupak je moguć samo za imaoce odobrenja, koji često i redovno sprovode carinski postupak pasivnog oplemenjivanja.

(2) Prosječna carinska stopa iz stava 1 ovog člana se određuje za period, koji nije duži od šest mjeseci, na osnovu:

- unaprijed pripremljene približne procjene iznosa dažbina, koje bi morale biti plaćene u ovom periodu, ili

- iskustava na osnovu plaćanja carinskog duga u određenim prethodnim jednakim periodima.

Da bi se obezbijedilo, da plaćeni carinski dug ne bude manji od zakonskog, carinska stopa će se po potrebi povećati.

(3) Prosječna carinska stopa iz stava 1 ovog člana se primjenjuje za privremeni obračun carinskog duga kod stavljanja dobijenih proizvoda u slobodan promet u periodu, koji je jednak periodu, koji je primijenjen za obračun u skladu sa stavom 2 ovog člana. U tim slučajevima nije potrebno tačno obračunavati stvarni iznos carinskog duga svaki put kada se stavi roba u slobodan promet.

(4) Privremeno obračunati carinski dug se obračunava i plaća u skladu sa čl. 219 i 226 Carinskog zakona.

(5) Organ carinske službe u saglasnosti sa imaocem odobrenja, na kraju svakog perioda izvrši konačni obračun carinskog duga u skladu sa članom 154 stav 4 Carinskog zakona.

(6) Ako se prilikom konačnog obračuna carinskog duga konstatuje, da je privremeno obračunati carinski dug viši ili, i pored primjene odredbe iz stava 2 ovog člana, niži od zakonski dugovanog, izvršiće se povraćaj odnosno naknadna naplata.

5. Odjeljak

Mjere ekonomske politike

Član 425

(primjena mjera ekonomske politike)

(1) Mjere ekonomske politike, koje se primjenjuju za izvoz domaće robe, se u skladu sa članom 148 stav 3 Carinskog zakona primjenjuju prilikom prijema deklaracije za početak postupka

pasivnog oplemenjivanja. (2) Ako se dobijeni proizvodi iz člana 148 stav 1 Carinskog zakona stave u slobodan promet i, ako su za takve

proizvode u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje u slobodan promet na snazi mjere ekonomske politike, ove mjere se primjenjuju za dobijene proizvode samo u slučaju, ako to nijesu proizvodi domaćeg porijekla, prema kriterijumima utvrđenim u skladu sa čl. 23 do 27 Carinskog zakona.

(3) Mjere ekonomske politike, koje važe za stavljanje u slobodan promet se ne primjenjuju, ako se radi o stavljanju u slobodan promet robe, koja je bila izvezena u postupku pasivnog oplemenjivanja u okviru sistema zamjene ili, koja je bila u inostranstvu u postupku pasivnog oplemenjivanja ili obavljanja dodatnih proizvodnih operacija u skladu sa članom 127 Carinskog zakona.

3. GLAVA POSTUPAK IZVOZA

1. Poglavlje

Konačni izvoz

Član 426 (pojam izvoznika)

(1) Kao izvoznik iz člana 163 stav 6 Carinskog zakona smatra se lice, za čiji račun je bila podnešena izvozna deklaracija, i koje je u trenutku prihvatanja izvozne deklaracije vlasnik robe odnosno lice, koje raspolaže robom.

(2) Ako, u skladu sa ugovorom, sa robom raspolaže lice sa sjedištem van carinskog područja, kao izvoznik se smatra ugovorni partner sa sjedištem ili prebivalištem na carinskom području.

Član 427 (podizvođač)

Ako se izvoz tiče i podizvođača, u skladu sa članom 163 stav 6 Carinskog zakona izvozna deklaracija se može podnijeti kod organa carinske službe, koji je teritorijalno nadležan a prema sjedištu podizvođača.

Član 428

(gdje može da započne izvozni postupak)

(1) Ukoliko se iz opravdanih razloga ne može primjeniti član 163 stav 6 Carinskog zakona, izvozni carinski postupak se može započeti kod bilo kojeg organa carinske službe na carinskom području, koji je ovlašćen za sprovođenje takvog postupka.

(2) Radi obezbjeđenja carinskog nadzora za izvoznu robu se odgovarajuće primenjuju čl. 45o, 454 i 458 ove uredbe.

Član 429

(izvozna deklaracija)

Ako se za izvoznu deklaraciju koristi jedinstvena carinska isprava (u daljem tekstu: JCI), koriste se primjerci 1, 2 i 3. Organ carinske službe, kod kojeg je podnesena izvozna deklaracija (u daljem tekstu: organ carinske službe izvoznog carinjenja), stavlja pečat u rubriku A, i kad je to potrebno, popunjava rubriku D. Posle stavljanja robe u slobodan promet organ carinske službe izvoznog carinjenja zadržava primjerke 1 i 2, a primjerak 3 vraća učesniku.

Član 430 (kontrola iznošenja robe)

(1) Primjerak 3 JCI i roba se podnose izlaznom organu carinske službe.

(2) Kod primjene ovog člana pojam izlazni organ carinske službe ima sljedeće značenje:

a) u slučaju, da je roba izvezena željeznicom, poštom, vazduhom ili morem, organ carinske službe, koji je nadležan s obzirom na mjesto, u kojem je roba obuhvaćena jedinstvenim prevoznim sporazumom za prevoz u drugu državu, preuzeta od strane željezničkog preduzeća, pošte, avionskog ili brodarskog preduzeća.

b) u slučaju izvoza robe putem cijevovoda ili električne energije, organ carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na sjedište izvoznika.

c) u slučaju, da je roba izvezena sa ostalim prevoznim sredstvima i pod uslovima, koji nisu obuhvaćeni u tač. a) i b), zadnji organ carinske službe, prije nego što je roba napustila carinsko područje.

(3) Izlazni organ carinske službe provjerava, da li roba odgovara robi, deklarisanoj za izvozni carinski postupak i potvrđuje stvarni istup robe na poleđini primjerka 3 JCI sa evidencijskim brojem izlaska, datumom i pečatom organa carinske službe.

(4) Izlazak se u skladu sa stavom 3 ovog člana ne potvrđuje za robu, izvezenu putem cijevovoda i električnih vodova.

(5) Ako izlazni organ carinske službe konstatuje manjak robe, to se naznači kao primjedba u rubrici I JCI

prilikom potvrđivanja istupanja i obavijesti organ carinske službe izvoznog carinjenja.

(6) Ako izlazni organ carinske službe konstatuje višak robe, neće dozvoliti istup dok se ne obavi izvozni carinski postupak za svu robu.

(7) Ako izlazni organ carinske službe utvrdi, da se radi o drugoj vrsti robe, neće odobriti istup dok se ne izvrši izvozni carinski postupak za pravu vrstu robe i o tome će obavijestiti organ carinske službe izvoznog carinjenja.

(8) Ako se roba upućuje u drugu državu ili izlaznom organu carinske službe u tranzitnom postupku, polazni organ carinske službe potvrđuje primjerak 3 JCI u skladu sa stavom 3 ovog člana i primjerak vraća podnosiocu deklaracije nakon što na sve primjerke tranzitnog dokumenta ili na drugi dokument, koji zamenjuje ovaj dokument, upiše riječ "IZVOZ". Izlazni organ carinske službe mora kontrolisati fizički izlazak robe.

(9) Ako se akcizni proizvodi prevoze pod režimom odlaganja plaćanja akcize u drugu državu sa akciznim dokumentom u skladu sa Zakonom o akcizama, organ carinske službe izvoznog carinjenja potvrđuje obrazac

3 JCI u skladu sa stavom 3 ovog člana i vraća ga podnosiocu deklaracije nakon što na sve primjerke pratećeg akciznog dokumenta upiše riječ "izvoz" i to potvrdi pečatom iz stava 3 ovog člana. Na obrascu 3 JCI stavlja se zabilješka za identifikaciju pratećeg akciznog dokumenta, a na prateći akcizni dokument zabilješka za identifikaciju primjerka 3 JCI.

(10) Izlazni organ carinske službe kontroliše stvarni istup robe iz carinskog područja i u skladu sa Zakonom o akcizama vraća prateći akcizni dokument.

(11) U slučajevima iz st. 5, 6 i 7 ovog člana, stavlja se zabilješka na prateći akcizni dokument.

(12) Organ carinske službe izvoznog carinjenja može od izvoznika zatražiti, da podnese dokaz, da je roba stvarno napustila carinsko područje.

Član 431 (deklaracija kod izvoza)

(1) Roba, koja nije predmet zabrane ili ograničenja i čija ukupna vrijednost u pošiljci pojedinačnog podnosioca deklaracije ne prelazi 3.000 €, se može pismeno deklarisati kod izlaznog organa carinske službe.

(2) Usmena deklaracija za izvoz robe je moguća samo kod izlaznog organa carinske službe.

Član 432

(naknadno podnošenje izvozne deklaracije)

(1) Ako roba napusti carinsko područje bez izvozne deklaracije, izvoznik može deklaraciju podnijeti kod organa carinske službe, koji je nadležan prema mjestu, u kojem izvoznik ima sjedište ili prebivalište, uz primjenu člana 428 ove uredbe.

(2) Da bi organ carinske službe mogao prihvatiti deklaraciju iz stava 1 ovog člana izvoznik je dužan podnijeti nadležnim organima carinske službe odgovarajuće dokaze, koji se odnose na prirodu, količinu odnosne robe kao i okolnosti, u kojima je roba napustila carinsko područje. Ovaj organ carinske službe potvrđuje primjerak

3 JCI sa odgovarajućom napomenom.

Član 433

(roba, koja nije napustila carinsko područje)

(1) Izvoznik je obavezan, da odmah obavijesti organ carinske službe, koji je prihvatio ovu deklaraciju ako roba nije istupila iz carinskog područja, i da vrati primjerak 3 JCI.

(2) Ako se u slučajevima navedenim u članu 430 stav 8 ove uredbe, naknadno promijeni ugovor o prevozu, zbog čega se prevoz, koji bi trebao da se okonča izvan carinskog područja, okonča u njemu, ugovor o prevozu se može promijeniti samo uz prethodnu saglasnost organa carinske službe navedenog u članu 430 stav 2 tačka a) ove uredbe, ili ako se radi o slučaju tranzitnog postupka, polaznog organa. U tom slučaju treba vratiti obrazac

3 JCI.

2. Poglavlje

Privremeni izvoz sa korišćenjem karneta ATA Član 434

(1) Karnet ATA se može koristiti za izvoz, ako su ispunjeni sledeći uslovi:

a) karnet ATA je izdat na carinskom području i mora sadržati zabilješku kao i jemstvo garantnog udruženja, koje je dio međunarodnog garantnog lanca

b) karnet ATA se koristi samo za domaću robu:

- koja u slučaju izvoza iz carinskog područja nije bila predmet carinskih formalnosti u namjeri sticanja povraćaja ili drugih nadoknada u skladu sa mjerama poljoprivredne politike;

- za koju nijesu odobrene druge finansijske povlastice u skladu sa mjerama poljoprivredne politike, ali je to povezano sa obavezom izvoza pomenute robe;

- za koju nije podnešen zahtjev za naknadu ili oslobođenje carinskog duga;

c) treba podnijeti propisane dokumente. Organ carinske službe može zatražiti podnošenje prevoznih dokumenata;

d) roba je namijenjena za ponovni uvoz.

(2) Za robu, koja se privremeno izvozi na osnovu karnet ATA, organ carinske službe izvoznog carinjenja mora ispuniti sledeće formalnosti:

1. potvrditi da podatak, koji je naveden u rubrici A do G izvoznog kupona, odgovara robi, koja se izvozi na osnovu karnet ATA;

2. popuniti, po potrebi, rubriku na prvoj strani sveske sa naslovom "Uvjerenje carinskih organa";

3. potvrditi talon i rubrike H izvoznog kupona;

4. upisati svoje ime u tačku (b) rubrike H u kupon ponovnog uvoza;

5. zadržati izvozni kupon.

(3) Ako organ carinske službe izvoznog carinjenja nije istovremeno izlazni organ carinske službe, organ carinske službe izvoznog carinjenja će izvršiti sve formalnosti iz stava 2 ovog člana ali ne popunjava rubriku 7 izvoznog talona, koju mora popuniti izlazni organ carinske službe.

(4) Rok za ponovni uvoz robe, koji je organ carinske službe naveo u rubrici H (b) izvoznog kupona, ne smije biti duži od onoga koji važi za karnet ATA.

Član 435

(carinska deklaracija za konačni izvoz robe, koja je obuhvaćena karnetom ATA)

Ako je roba, koja je obuhvaćena karnetom ATA iznešena iz carinskog područja i ne postoji namjera da se ponovo uveze, izvozna deklaracija, se popunjena u skladu sa ovom uredbom, podnosi se organu carinske službe izvoznog carinjenja. Prilikom podnošenja odnosnog karneta, organ carinske službe izvoznog carinjenja potvrđuje u rubrici 3 izvozne deklaracije i poništava kupon za ponovni uvoz i talon.

4. GLAVA TRANZIT ROBE

1. Poglavlje Opšte odredbe

Član 436

Prilikom primjene ove glave smatraju se za:

1. prevozna sredstva:

(definicije)

- drumska vozila, prikolice ili poluprikolice,
- željeznički vagoni,
- plovila,
- vazduhoplovi,
- kontejneri, definisani u skladu sa članom 328 tačka 7 ove uredbe;

2. polazni organ: organ carinske službe, kod kojeg počinje tranzitni postupak;

3. odredišni organ: organ carinske službe, kod kojeg se radi okončanja tranzitnog postupka podnosi roba, koja se prevozi u tranzitnom postupku;

4. organ obezbjeđenja: Uprava carina ili onaj organ carinske službe, koji je Uprava carina ovlastila za prihvatanje obezbjeđenja.

2. Poglavlje

Član 437

(korišćenje tranzitnog postupka za carinsku robu)

Carinska roba se na carinskom području ili preko njega prevozi u tranzitnom postupku, osim ako je sa drugim carinskim propisima određeno drukčije.

Član 438

(korišćenje tranzitnog postupka za domaću robu)

(1) U okviru tranzitnog postupka domaća roba se prevozi u skladu sa članom 99 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona:

- kod koje su povraćaj ili oslobođenje carinskog duga uslovljeni time, da se roba ponovo izveze iz carinskog područja ili se unese u slobodnu carinsku zonu, carinsko skladište, ili se stavi u drugi carinski postupak osim u postupak stavljanja u slobodan promet, ili

- koja je bila u postupku aktivnog oplemenjivanja u sistemu povraćaja carinskog duga stavljena u slobodan promet, a prevozi se sa namjerom izvoza dobijenih proizvoda iz carinskog područja, kod čega su ispunjeni uslovi za podnošenje zahtjeva u skladu sa članom 132 Carinskog zakona i učesnik namjerava podnijeti takav zahtjev.

(2) Roba deklarisana za izvoz, koja nije napustila carinsko područje, smatra se kao domaća roba, ako se dokaže, da su izvozna deklaracija i carinske formalnosti poništene a takođe i efekti tih carinskih formalnosti.

3. Poglavlje Carinski status robe Član 439

(lični prtljag putnika)

Roba, koju putnik doveze sa sobom ili se nalazi u njegovom ličnom prtljagu i nije namijenjena za komercijalnu upotrebu, je domaća roba, ako je deklarisana kao domaća roba i ne postoji sumnja u istinitost deklaracije. Organ carinske službe može zatražiti dodatnu dokumentaciju.

Član 440

(prevoz carinske robe poštom)

Na carinsku robu, koja se u skladu sa članom 99 stav 2 tačka 4 Carinskog zakona, preveze između dva mjesta unutar carinskog područja poštom (uključujući paketnu poštu), organ carinske službe stavlja naljepnicu ili zahtijeva naljepnicu u skladu sa prilogom 35 uz ovu uredbu na paketu i pratećim dokumentima.

4. Poglavlje

Sprovođenje tranzitnog postupka

1. Odjeljak Postupak

2. **Član 441**

(dokumenti za sprovođenje tranzitnog postupka)

(1) Robu, koja bi trebala da se prevozi u tranzitnom postupku, treba u skladu sa ovim odjeljkom deklarisati za tranzit pomoću tranzitne deklaracije. Tranzitna deklaracija se po pravilu popunjava na obrazacu JCI u skladu sa ovom uredbom.

(2) Pod uslovima, koji su određeni u čl. 446 do 448 ove uredbe, kao naimenovanje iz tranzitne deklaracije se može koristiti utovarna specifikacija po uzorku iz priloga 36 uz ovu uredbu. Korišćenje ovih utovarnih specifikacija ne utiče na obaveze, koje treba ispuniti prilikom otpremanja, izvoza ili drugog postupka ili obaveza u vezi sa obrazacima, koje treba podnijeti kod ovih postupaka. Kao utovarna specifikacija može da

se koristi svaki komercijalni dokument, koji odgovara uslovima iz čl. 445 do 448 ove uredbe kao i odredbama čl. 442 do 444 ove uredbe.

Član 442 (karakteristike papira za obrazace)

(1) Za obrasce utovarnih specifikacija treba koristiti samokopirni papir težine od najmnje 44 g po kvadratnom metru, koji mora biti dovoljno čvrst, da se kod normalne upotrebe ne pocijepa ili ne gužva.

(2) Za obrasce uvjerenja o obezbjeđenju i uvjerenja o odustanku od podnošenja instrumenata obezbjeđenja, treba koristiti bezdrvni pisaći papir težine od najmanje 100 g po kvadratnom metru. Papir treba sa obje strane precrtati sa šarom, na kojoj se vidi svako mehaničko ili hemijsko falsifikovanje. Precrtavanje je:

- kod uvjerenja o obezbjeđenju - zeleno;

- kod uvjerenja o oslobođenju od polaganja obezbjeđenja - svijetlo plavo.

(3) Papir, koji se koristi u skladu sa st. 1, 2 i 3 ovog člana je bijele boje, osim papira za utovarne specifikacije, pomenute u članu 441 ove uredbe, koji podnosilac deklaracije može da izabere.

Član 443 (format obrazaca)

(1) Obrazac utovarne specifikacije je formata: 210 h 297 mm, može biti kraći 5 mm ili duži 8 mm.

(2) Obrazac uvjerenja o obezbjeđenju i obrazac uvjerenja o oslobođenju od polaganja instrumenata obezbjeđenja je formata 210 h 148 mm.

Član 444

(popunjavanje i ispravljanje obrazaca)

(1) Svaki obrazac uvjerenja o obezbjeđenju i uvjerenja o oslobođenju od polaganja instrumenata obezbjeđenja mora biti označen brojem zbog razlikovanja.

(2) Obrasci uvjerenja o obezbjeđenju, uvjerenja o oslobođenju od polaganja instrumenata obezbjeđenja se popunjavaju pisaćom mašinom ili pomoću mehanografskog postupka i sl.

(3) Utovarne specifikacije se mogu popunjavati pisaćom mašinom ili pomoću mehanografskog postupka i sl., ili čitko rukom, a naknadno se mogu popuniti mastilom i štampanim slovima.

(4) Obrasaci iz stava 1 ovog člana se neće ispravljati brisanjem ili prekrivanjem grešaka. Izmjene se vrše, tako što se neodgovarajući upisani podatak precrtava i po potrebi dodaje željeni podatak. Svaku takvu izmjenu mora potvrditi onaj, ko je potpisao izjavu. Izričito je mora ovjeriti organ carinske službe.

Član 445

(karakteristike utovarnih specifikacija)

(1) Obrazac utovarne specifikacije mora da sadrži:

a) natpis "utovarna specifikacija"

b) 70 h 55 mm veliku rubriku, koja je podijeljena na gornji dio veličine 70 h 15, namijenjena za unos skraćenice "TCG" i donji dio veličine 70 h 40 mm, koji je namijenjen za unos podataka, navedenih u članu

448 stav 3 ove uredbe;

c) kolone prema sledećem redosljedu i sa sljedećim natpisima:

- redni broj,

- oznake, brojevi, broj i vrsta koleta, opis robe i oznaka i broj dokumenta prethodnog postupka

- otpremna/izvozna država;

- bruto težina (kg)

- prostor za službene napomene.

(2) Korisnici mogu proizvoljno odrediti širinu kolona; kolona pod natpisom "prostor za službene napomene" mora biti široka najmanje 30 mm. Pored toga mogu korisnici u svoje svrhe iskoristiti takođe prazni prostor izvan rubrike, navedenih u stavu 1 tač. a), b) i c) ovog člana.

Član 446

(korišćenje utovarne specifikacije)

(1) Za utovarnu specifikaciju se može koristiti samo prednja strana obrazaca.

(2) Svaka stavka robe, navedena na utovarnoj specifikaciji, mora imati redni broj.

(3) Pored svake pojedinačne stavke robe treba po potrebi navesti napomene, priložene dokumente, uvjerenja i odobrenja.

(4) Odmah posle zadnjeg upisa treba povući vodoravnu crtu. Praznu rubriku treba precrtati i na taj način spriječiti kasnije upisivanje.

Član 447

(korišćenje nepotpunih utovarnih specifikacija)

(1) Uprava carina može kao specifikaciju u skladu sa članom 441 stav 2 ove uredbe odobriti specifikaciju, koja ne ispunjava sve uslove iz čl. 441 i 445 stav 2 ove uredbe.

(2) Specifikacije iz stava 1 ovog člana se odobravaju samo ako:

a) ih izda preduzeće, u koje se dokumentacija priprema pomoću kompjuterske obrade podataka;

b) su oblikovane i popunjene, tako da organima carinske službe omogućavaju kontrolu;

c) su za svaku stavku robe navedeni broj, vrsta, oznake i brojevi koleta, opis robe, otpremna ili izvozna zemlja kao i bruto težina u kilogramima.

(3) Kao specifikacije u skladu sa stavom 1 ovog člana se mogu koristiti i spiskovi sa opisom robe, koji se pripremaju radi ispunjavanja otpremnih/izvoznih formalnosti, i ako ove spiskove izdaju preduzeća, koja svoju dokumentaciju ne pripremaju pomoću kompjuterske obrade podataka.

(4) Uprava carina može odobriti, da preduzeća i preduzetnici, koji svoju poslovnu dokumentaciju pripremaju pomoću kompjuterske obrade podataka, i koji imaju u skladu sa st. 1 i 2 ovog člana odobrenje za korišćenje spiskova po posebnom uzorku, ove spiskove koriste takođe kod tranzitnog postupka, koji je vezan samo za jednu vrstu robe, ukoliko bi to bilo potrebno zbog programa za obradu podataka, koje ova preduzeća koriste.

Član 448

(evidencija utovarnih specifikacija)

(1) Ako glavni obveznik koristi utovarnu specifikaciju za pošiljku, koja sadrži više vrsti robe, onda se u obrasacu tranzitne deklaracije precrtavaju rubrike 15, 33, 38 i po potrebi rubrike 44 i 31. Ovaj obrazac se ne smije koristiti za upis oznake i broja, broja i vrste koleta i opis robe, a ne smije biti ni dopunjavan dopunama "bis" jedinstvene carinske isprave.

(2) Utovarnu specifikaciju iz stava 1 ovog člana treba priložiti u jednakom broju primjeraka kao tranzitnu deklaraciju, na koju se odnosi.

(3) Prilikom prihvatanja deklaracije specifikacija iz stava 1 ovog člana dobija isti registarski broj kao tranzitna deklaracija, na koju se odnosi. Taj broj se upisuje pomoću štambilja, na kojem ima i ime polaznog organa, ili ručno. U ovom slučaju treba staviti službeni pečat organa carinske službe. Pored toga može se dodati potpis carinikog polaznog organa.

(4) Ako je jednoj tranzitnoj deklaraciji priloženo više specifikacija, glavni obveznik ih mora označiti rednim brojevima. Broj priloženih specifikacija se upisuje u rubriku 4 "specifikacije" u tranzitnoj deklaraciji.

Član 449 (TCG, TCGbis)

(1) Kada se roba prevozi u tranzitnom postupku preko carinskog područja, glavni obveznik će u treću podjelu rubrike 1 korišćenog obrasca upisati skraćenicu "TCG". U slučaju upotrebe dopunskih obrazaca glavni obveznik u treću podjelu rubrike 1 korišćenih dopunskih obrazaca upisuje skraćenicu "TCG bis". Deklaraciju za tranzitni postupak treba dopuniti sa jednim ili više obrazaca u skladu sa ovom uredbom. U tom slučaju se skraćenica "TCG bis" unosi u treću podjelu rubrike 1 odgovarajućih obrazaca.

(2) Tranzitnu deklaraciju mora potpisati glavni obveznik.

(3) Ako tranzitni postupak slijedi posle nekog drugog carinskog postupka, taj postupak ili odgovarajuću carinsku dokumentaciju treba navesti u tranzitnoj deklaraciji TCG.

Član 450

(korišćenje tranzitne deklaracije)

(1) Isto prevozno sredstvo se može koristiti za utovaranje robe kod više polaznih, a istovaranje robe kod više odredišnih organa.

(2) U jednoj tranzitnoj deklaraciji je dozvoljeno da se navede samo roba, koja je bila ili će biti utovarena na

jedno jedino prevozno sredstvo i koje je namijenjeno za prevoz od istog polaznog organa do istog odredišnog organa.

(3) U skladu sa stavom 2 ovog člana se kao jedno prevozno sredstvo smatraju sledeća prevozna sredstva, koja prevoze robu, a koja će ostati zajedno:

a) drumsko vozilo sa jednim ili više prikolica ili poluprikolica,

b) više željezničkih vagona,

c) kontejneri, koji su bili utovoreni na jedno prevozno sredstvo.

Član 451

(postupak sa tranzitnom deklaracijom)

(1) Polazni organ prima tranzitnu deklaraciju i registruje je u evidenciju, određuje rok u kome treba robu podnijeti odredišnom organu i na odgovarajući način obezbjeđuje identičnost robe.

(2) U slučajevima iz člana 463 ove uredbe ili ako organ carinske službe smatra za potrebno, polazni organ može odrediti poseban put tranzita robe. Ovaj put može izuzetno, na zahtjev glavnog obveznika, promijeniti samo nadležni organ carinske službe. Organ carinske službe upisuje odgovarajuću napomenu u tranzitnu deklaraciju i o tome odmah obavještava polazni organ. Organ carinske službe preduzima sve potrebne mjere radi efikasnog sprečavanja neispravnosti.

(3) U slučaju više sile prevoznik može napustiti utvrđeni put. Robu i tranzitnu deklaraciju treba odmah pokazati najbližem organu carinske službe. Organ carinske službe odmah obaviještava polazni organ o promjeni i upisuje odgovarajuću napomenu u tranzitnu deklaraciju.

(4) Polazni organ upisuje u tranzitnu deklaraciju odgovarajuće podatke, zadržava primjerak, koji mu je namijenjen, a ostale primjerke uručuje glavnom obvezniku ili njegovom zastupniku.

Član 452 (obezbjeđivanje istovjetnosti robe)

(1) Istovjetnost robe se po pravilu obezbjeđuje pomoću stavljanja carinskih obilježja. (2) Carinska

obilježja se stavljaju:

1. na tovarni prostor, ako prevozno sredstvo već ima odgovarajuće odobrenje na osnovu drugih propisa ili ako ga je polazni organ priznao kao podesnog za stavljanje obilježja,

2. a u izuzetnim slučajevima na koleta.

(3) Prevozna sredstva, podesna za stavljanje carinskih obilježja su ona:

- na koja je moguće jednostavno i efikasno staviti carinska obilježja;

- koja su tako napravljena, da nije moguće dodati ili oduzeti robu, a da ne bi ostali vidljivi tragovi oštećenja ili loma carinskih obilježja;

- u kojima nema skrivenih prostora, u koje bi bilo moguće sakriti robu;

- čiji utovarni prostori su dostupni za carinsku kontrolu.

(4) Polazni organ neće stavljati carinska obilježja, ako je istovjetnost robe moguće utvrditi na osnovu opisa u tranzitnoj deklaraciji ili u pratećim dokumentima, uzimajući u obzir eventualne druge mjere za obezbjeđivanje identičnosti.

Član 453

(podnošenje i korišćenje primjeraka tranzitne deklaracije, koji se vraćaju obvezniku)

(1) Prilikom prevoza robu moraju pratiti primjerci tranzitne deklaracije, koje polazni organ uručuje glavnom obvezniku ili njegovom zastupniku.

(2) Primjerke tranzitne deklaracije treba organu carinske službe, na njihov zahtjev pokazati u bilo koje doba.

Član 454

(utovar i istovar pod nadzorom organa carinske službe)

Ako se roba utovara ili istovara kod organa carinske službe, koji se nalaze između polaznog i odredišnog organa, primjerke tranzitne deklaracije treba podnijeti polaznim organima carinske službe.

Član 455 (pretovar robe)

(1) Roba, navedena u tranzitnoj deklaraciji, može da se u opravdanim slučajevima bez nove deklaracije pretovari u drugo prevozno sredstvo pod nadzorom organa carinske službe. Organ carinske službe u tom slučaju

upisuje u tranzitnu deklaraciju odgovarajuću napomenu.

(2) Organ carinske službe može pod uslovima, koje odredi sam,odobriti pretovar robe bez direktnog carinskog nadzora. U slučaju takvog pretovara mora prevoznik u tranzitnu deklaraciju upisati odgovarajuću napomenu i obavijestiti organ carinske službe, da ovaj pretovar zvanično potvrdi.

Član 456

(oštećenja carinskih obilježja)

(1) Ako se u toku prevoza carinska obilježja zbog uzroka, na koje prevoznik nije mogao uticati, oštete, prevoznik je dužan o tome odmah obavijestiti najbliži organ carinske službe, koji o tome pravi zapisnik. Organ carinske službe stavlja nova carinska obilježja.

(2) U slučaju nesreće, zbog kojih je potreban pretovar na drugo prevozno sredstvo, stav 1 ovog člana se odgovarajuće primjenjuje.

(3) Ako robu treba odmah djeliti ili u potpunosti istovariti zbog direktne opasnosti, prevoznik može postupiti na vlastitu odgovornost, što treba upisati u tranzitnu deklaraciju. Pri tom se odgovarajuće primjenjuje stav 1 ovog člana.

(4) Ako prevoznik ne može ispuniti rok iz člana 451 ove uredbe zbog nesreće ili drugog događaja u toku prevoza, o tome mora odmah obavijestiti organ carinske službe iz stava 1 ovog člana, koji upisuje odgovarajuću napomenu u tranzitnu deklaraciju.

Član 457

(postupak kod odredišnog organa)

(1) Kod odredišnog organa treba pokazati robu i tranzitnu deklaraciju.

(2) Odredišni organ u primjerak tranzitne deklaracije upisuje rezultat provjere i jedan primjerak odmah dostavlja polaznom organu, a drugi ostaje kod odredišnog organa.

(3) Tranzitni postupak se može okončati i kod drugog organa carinske službe a ne samo kod onog koji je naveden u tranzitnoj deklaraciji. Tada ovaj organ carinske službe postaje odredišni organ.

(4) U slučajevima iz člana 463 ove uredbe ili, ako organ carinske službe to smatra za potrebno, nadležni organ carinske službe može, na zahtjev glavnog obveznika i uz saglasnost polaznog organa carinske službe, promijeniti odredišni organ. Nadležni organ carinske službe o promjeni odmah obaviještava raniji odredišni organ i upisuje odgovarajuću službenu zabilješku u tranzitnu deklaraciju.

(5) Rok za podnošenje robe kod odredišnog organa, koji određuje polazni organ, obavezuje druge organe carinske službe i oni ga ne smiju mijenjati.

(6) Ako je roba kod odredišnog organa podnesena tek poslije isteka roka, koji je odredio polazni organ, ovaj rok se odobrava, ako se odredišnom organu dokaže, da je do prekoračenja roka došlo zbog razloga, za koje nije odgovoran prevoznik ili glavni obveznik.

Član 458 (uvjerenje o prijemu)

(1) Uvjerenje o prijemu se potvrđuje na zahtjev lica, koje je kod odredišnog organa podnijelo robu sa odgovarajućom tranzitnom deklaracijom.

(2) Za potvrdu prijema, sa kojim se dokazuje, da je tranzitna deklaracija i u njoj navedena roba pokazana odredišnom organu, se koristi isječak na poleđini primjerka 5 JCI.

(3) Potvrdu o prijemu učesnik unaprijed popunjava. Pored dijela, koji je namijenjen odredišnom organu, može da sadrži takođe druge podatke, koji se odnose na pošiljku robe. Zabilješka odredišnog organa je obavezujuća samo za podatke u dijelu, namijenjenom ovom organu.

2. Odjeljak

Obezbjeđenje carinskog duga u tranzitnom postupku

1. Podoodjeljak Opšte odredbe Član 459

(1) Instrumenti obezbjeđenja u skladu sa članom 103 Carinskog zakona važe na cjelokupnom carinskom

području.

(2) Obezbjeđenje može biti generalno, koje važi za više tranzitnih postupaka, ili pojedinačno, koje važi za jedan tranzitni postupak.

(3) Obezbjeđenje mora biti solidarno, izdato od strane bilo kojeg fizičkog ili pravnog lica, koje ispunjava uslove iz člana 460 ove uredbe.

(4) Obrazac instrumenta obezbjeđenja iz stava 3 ovog člana mora da odgovara:

- uzorku u prilogu 37 uz ovu uredbu, ako se radi o generalnom obezbjeđenju;

- uzorku u prilogu 38 uz ovu uredbu, ako se radi o pojedinačnom obezbjeđenju;

Član 460

(garanti i vrste instrumenata obezbjeđenja)

(1) Kao instrumenti obezbjeđenja mogu se koristiti bankarske garancije, koje izdaju banke sa sjedištem na teritoriji Crne Gore ili gotovinski depozit.

(2) Ako učesnik želi da koristi gotovinski depozit kao generalni instrument obezbjeđenja, uplatiće sredstva na poseban depozitni račun kod Uprave carina, a u slučaju korišćenja gotovinskog depozita kao pojedinačnog obezbjeđenja uplatiće sredstva na posebni depozitni račun organa carinske službe, koji traži obezbjeđenje plaćanja carinskog duga. U tom slučaju se depozit na zahtjev učesnika vraća poslije okončanja tranzitnog postupka.

2. Pododjeljak Generalno obezbjeđenje Član 461

(korišćenje generalnog obezbjeđenja)

(1) Generalno obezbjeđenje se odobrava samo licima, koja ispunjavaju sledeće uslove:

a) ako imaju sjedište odnosno prebivalište u Crnoj Gori;

b) ako su redovno koristili tranzitni postupak u zadnjih 6 mjeseci kao glavni obveznik ili pošiljalac i za koje organ carinske službe vjeruje da su u mogućnosti da ispune svoje obaveze.

c) ako nijesu teže ili u više navrata kršili carinske ili poreske propise. (2) Generalno obezbjeđenje se polaže kod Uprave carina.

(3) Uprava carina određuje iznos obezbjeđenja, prihvata instrument obezbjeđenja i izdaje glavnom obvezniku odobrenje, da u okviru iznosa generalnog obezbjeđenja, počne tranzitne postupke kod bilo kojeg polaznog organa. Evidenciju imaoca odobrenja i druge elemente generalnog obezbjeđenja vodi Uprava carina.

(4) Licu, koje je primilo odobrenje iz stava 3 ovog člana, se pod uslovima iz čl. 465 do 468 ove uredbe izdaje jedno ili više uvjerenja o obezbjeđenju, koja odgovaraju uzorku iz priloga 39 uz ovu uredbu.

(5) U tranzitnoj deklaraciji mora biti upisan broj generalnog obezbjeđenja iz registra odobrenja Uprave carina. (6) Uprava carina će poništiti odobrenje, a time i izdata uvjerenja na osnovu odobrenja, ako nijesu više ispunjeni

uslovi iz stava 1 ovog člana.

Član 462

(određivanje visine generalnog obezbjeđenja)

(1) Osim u slučaju iz stava 2 ovog člana generalno obezbjeđenje se određuje na način iz st. 4 i 5 ovog člana, odnosno u visini od 100% carinskog duga, koji je nastao ili mogao nastati kod uvoza. Visina generalnog obezbjeđenja ne može biti niža od 5.000 €, a u slučaju tranzita cigareta i žestokih alkoholnih pića ne može biti niža od 3oo.ooo €.

(2) Uprava carina može na način iz st. 4 i 5 ovog člana odrediti generalno obezbjeđenje u visini najmanje 30%

carinskog duga, ali ne manje od 5.000 €, koji bi mogao nastati prilikom uvoza, ako: a) je učesnik jednu godinu redovno koristio postupak sa generalnim obezbjeđenjem; b) u tom periodu u cjelosti ispunjavao svoje finansijske obaveze;

c) ovako utvrđeno obezbjeđenje pokriva kompletni carinski dug;

d) roba nije navedena u prilogu 40 uz ovu uredbu.

(3) Izuzetak iz stava 2 ovog člana može da se stavi van snage, ako nijesu više ispunjeni navedeni uslovi.

(4) Radi određivanja visine generalnog obezbjeđenja Uprava carina za peirod od 8 dana priprema ocjenu o:

a) izvršenim prevozima robe pod carinskim nadzorom;

b) carinskom dugu,uzimajući u obzir najviše stope, koje se primjenjuju u Crnoj Gori.

(5) Ocjena iz stava 4 ovog člana se izvodi na osnovu komercijalnih i finansijskih dokumenata lica koje je podnijelo zahtjev, koji se odnosi na tranzit robe u prethodnoj godini. Rezultat se dijeli sa 52.

(6) Za lica, koja po prvi put traže generalno obezbjeđenje, Uprava carina zajedno sa korisnikom prava, pomoću metoda uzoraka, određuje prosječnu vrijednost i carinski dug za nedjeljni obim tranzitnog prometa.

(7) Uprava carina godišnje provjerava visinu generalnog obezbjeđenja, a pri tom uzima u obzir podatke polaznih organa kao i podatke glavnih obveznika i po potrebi određuje novu visinu obezbjeđenja.

Član 463

(privremena zabrana korišćenja generalnog obezbjeđenja)

(1) Uprava carina može radi sprovođenja tranzitnog postupka privremeno zabraniti korišćenje generalnog obezbjeđenja, ako se radi o robi, za koju je Uprava carina utvrdila, da predstavlja povećani rizik i postoji mogućnost zloupotrebe.

(2) Zabrana korišćenja iz stava 1 ovog člana može trajati najviše 12 mjeseci a Uprava carina može taj rok produžiti.

Član 464 (osjetljiva roba)

Za osjetljivu robu navedenu u prilogu 40 uz ovu uredbu, važe sledeće mjere:

a) u tranzitnoj deklaraciji se navodi tarifna oznaka;

b) na svim primjercima tranzitne deklaracije se dijagonalno crvenom bojom u veličini od najmanje 100 h 10 mm napiše napomena "OSJETLJIVA ROBA";

c) listovi tranzitne deklaracije, koji sadrže napomenu iz tačke b) ovog člana moraju biti vraćeni polaznom organu najkasnije sledećeg radnog dana poslije dana, kada su pošiljka i tranzitna deklaracija pokazani odredišnom organu. Odmah nakon pokazivanja odredišni organ na propisani način obaviještava polazni organ o prijemu pošiljke.

Član 465 (ovlašćena lica)

(1) Glavni obveznik prilikom izdavanja uvjerenja o obezbjeđenju ili bilo kada kasnije u vrijeme važenja uvjerenja na poleđini imenuje lica, koja su opunomoćena za potpisivanje deklaracija za tranzitni postupak u njegovo ime. Upisuje se ime i prezime lica i unosi se i njegov potpis. Imenovanje će se izvršiti upisom prezimena i imena ovlašćenog lica i uzorkom njegovog potpisa. Svaki upis ovlašćenog lica mora glavni obveznik potvrditi svojim potpisom. Glavni obveznik može da precrta rubriku u uvjerenju o obezbjeđenju, koju neće da koristi.

(2) Glavni obveznik može poništiti upis ovlašćenog lica na poleđini uvjerenja.

Član 466 (ovlašćeno lice)

Lice, upisano na poleđini uvjerenja o obezbjeđenju, koja se pokazuje polaznom organu, važi za ovlašćenog zastupnika glavnog obveznika.

Član 467

(rok važnosti, produžavanje)

Uvjerenje o obezbjeđenju ne može da važi duže od roka važnosti obezbjeđenja.

Član 468

(otkaz obezbjeđenja)

(1) U slučaju otkazivanja instrumenta obezbjeđenja, glavni obveznik mora sva uvjerenja o generalnom obezbjeđenju, kojima važnost još nije istekla, odmah vratiti Upravi carina.

(2) Uprava carina može poništiti uvjerenje o obezbjeđenju i o tome obavijestiti organ carinske službe.

3. Pododjeljak Pojedinačno obezbjeđenje Član 469

(pojedinačno obezbjeđenje)

Instrument obezbjeđenja za pojedinačni tranzitni postupak se predaje polaznom organu, koji određuje visinu obezbjeđenja.

4. Pododjeljak

Zajedničke odredbe za 1. do 3. pododjeljak

Član 470 (prestanak obaveze)

(1) U skladu sa članom 222 stav 4 Carinskog zakona garant će po isteku roka od dvanaest mjeseci od prijema tranzitne deklaracije biti oslobođen obaveza iz date garancije, ako ga organ carinske službe nije obavijestio, da tranzitni postupak nije bio ispravno okončan.

(2) Ako je organ carinske službe u roku, navedenom u stavu 1 ovog člana, obavijestio garanta, da tranzitni postupak nije bio pravilno okončan, garant će biti obaviješten da će platiti ili će eventualno morati da plati iznos, za kojeg jemči u odnosnim tranzitnim postupcima. Ovo obavještenje garant mora primiti najkasnije u roku od tri godine nakon prihvatanja tranzitne deklaracije. Ako garant ne primi obavještenje u navedenom roku, oslobođen je svojih obaveza iz date garancije.

Neispravnosti; dokazivanje ispravnosti

Član 471

(oslobađanje instrumenta obezbjeđenja)

Ako pošiljka nije bila podnešena odredišnom organu, instrument obezbjeđenja za tranzitni postupak se oslobađa tek posle plaćanja carinskog duga ili najkasnije nakon isteka tri godine, osim ako se nadležnim organima dokaže, da je tranzitni postupak bio pravilno okončan na način iz člana 472 ove uredbe.

Član 472

(postupak kod neuručenih pošiljaka)

(1) Ako pošiljka nije bila podnešena odredišnom organu i mjesto prekršaja nije moguće utvrditi, polazni organ o tome odmah obavještava glavnog obveznika, a najkasnije prije isteka jedanaestog mjeseca nakon prijema tranzitne deklaracije.

(2) U obavještenju iz stava 1 ovog člana treba navesti prije svega rok, u kojem treba polaznom organu podnijeti dokaz o ispravnosti okončanja tranzitnog postupka. Taj rok iznosi jedan mjesec nakon obavještenja iz stava 1 ovog člana. Ako se pomenuti dokaz ne podnese, nakon isteka ovog roka obračunava se carinski dug.

Član 473

(dokazi o ispravnosti sprovođenja tranzitnog postupka)

Dokaz o pravilnom okončanju tranzitnog postupka se podnosi u skladu sa članom 472 ove uredbe nadležnim organima, tako da se:

a) podnese carinski ili komercijalni dokumet, koji je potvrdio organ carinske službe, iz kojeg se vidi, da je roba podnešena kod odredišnog organa ili u slučajevima iz člana 484 ove uredbe, kod ovlašćenog primaoca. Ovaj dokument mora da sadrži podatke za utvrđivanje identičnosti robe; ili

b) podnese carinski dokument, koji je izdala druga država, o stavljanju robe u carinski postupak ili prepis ili fotokopiju ovog dokumenta. Prepis ili fotokopiju ovjerava organ, koji je potvrdio original ili nadležni organ dotične države ili Crne Gore. Dokument mora sadržati podatke za utvrđivanje identičnosti robe.

5. Poglavlje Unutrašnji tranzitni postupak Član 474

(prevoz robe preko tuđeg carinskog područja)

(1) Prevoz domaće robe preko tuđeg carinskog područja se vrši u skladu sa odredbama ove uredbe o tranzitnom postupku. Za takvu robu se kod polaznog organa, kod kojeg roba privremeno izlazi u drugu državu, podnosi tranzitna deklaracija. Opis robe u tranzitnoj deklaraciji mora biti takav, da nedvosmisleno omogućava utvrđivanje identičnosti robe kod ponovnog ulaska u Crnu Goru. Organ carinske službe će prilikom izlaska robe pregledati robu i u rubriku D upisati, da se stvarno stanje robe slaže sa podacima u tranzitnoj deklaraciji. Odredišni organ kod ponovnog ulaska u Crnu Goru robu stavlja u slobodan promet na osnovu tranzitne deklaracije i dostavlja polaznom organu primjerak 5 JCI.

(2) Predaja obezbjeđenja za prevoz robe iz stava 1 ovog člana nije potrebna.

(3) Izuzetno od stava 1 ovog člana može se za prevoz robe preko tuđeg carinskog područja u željezničkom saobraćaju koristiti tovarni list CIM ili predajni list TR. U tom slučaju se stav 1 ovog člana primenjuje odgovarajuće .

6.Poglavlje

Pojednostavljeni postupci

1. Odjeljak

Pojednostavljenja tranzitnog postupka kod polaznog i odredišnog organa

Član 475 (opšta odredba)

Kada se roba prevozi u tranzitnom postupku, formalnosti se mogu pojednostaviti u skladu sa ovim odjeljkom.

1. Pododjeljak

Formalnosti kod polaznog organa

Član 476 (ovlašćeni pošiljalac)

Uprava carina može licu, koje ispunjava uslove iz člana 483 ove uredbe i koje namjerava prevoziti robu u tranzitnom postupku (u daljem tekstu: ovlašćeni pošiljalac) odobriti, da to radi bez podnošenja robe i tranzitne deklaracije za ovu robu kod polaznog organa.

Član 477

(uslovi za sticanje statusa ovlašćenog pošiljaoca)

(1) Odobrenje u skladu sa članom 476 ove uredbe se izdaje samo licima:

1. koja redovno šalju robu;

2. koja pomoću evidencija omogućavaju organima carinske službe da vrše nadzor nad tranzitom;

3.koja su predala generalno obezbjeđenje iz člana 459 ove uredbe,

4. koja nijesu teže i više puta kršila carinske ili poreske propise.

(2) Uprava carina će odobrenja poništiti ako ovlašćeni pošiljalac uslove iz stava 1 ovog člana više ne ispunjava.

Član 478 (odobrenje)

Odobrenje, koje izdaje Uprava carina, mora da sadrži sledeće podatke:

a) organe carinske službe, koji su kao polazni organi nadležni za tranzit;

b) rok i sve ostale detalje u vezi sa prijavom pošiljke, predviđene za tranzit, koju treba da obavi ovlašćeni pošiljalac kod polaznog organa zato, da bi mogao isti prije otpreme robe po potrebi izvršiti kontrolu;

c) rok, u kome treba robu podnijeti kod odredišnog organa;

Član 479

(posebne odredbe za tranzitnu deklaraciju)

(1) U odobrenju iz člana 476 ove uredbe se određuje, da se rubrika, koja treba da se popuni na tranzitnoj deklaraciji za prijavu za tranzitni postupak:

a) unaprijed opremi pečatom organa carinske službe i stavi potpis carinskog službenika ili

b) da mora rubriku ovlašćeni pošiljalac opremiti otiskom posebnog metalnog pečata, kojeg odobri Uprava carina i koji odgovara uzorku iz priloga 11 uz ovu uredbu.

Otisak ovog pečata se može na obrascu staviti unaprijed, ako štampu izvrši štamparija na osnovu odgovarajućeg odobrenja Uprave carina.

(2) Ovlašćeni pošiljalac rubriku C dopunjava upisom datuma otpreme i tranzitnu deklaraciju sa brojem u skladu sa odobrenjem.

(3) Uprava carina može odobriti, da se koriste drugi obrasaci, koji moraju biti opremljeni znakom raspoznavanja.

Član 480 (popunjavanje tranzitne deklaracije)

(1) Najkasnije prilikom otpreme robe, ovlašćeni pošiljalac mora podnijeti ispravno popunjenu tranzitnu deklaraciju, tako da na primjercima 1 i 4 u rubriku "Kontrola polaznog organa" upiše rok za podnošenje robe odredišnom organu, mjere za obezbjeđivanje identičnosti i napomenu: "POJEDNOSTAVLJENI POSTUPAK".

(2) Posle otpreme, primjerak 1 tranzitne deklaracije treba odmah poslati polaznom organu. Uprava carina može u odobrenju odrediti, da primejrak 1 tranzitne deklaracije treba poslati polaznom organu odmah kada je ista popunjena. Ostali primjerci prate robu u skladu sa čl.441, 445 i 473 ove uredbe.

(3) Ako polazni organ prilikom otpreme pošiljke obavi kontrolu, naznačiće "Kontrola polaznog organa" na primjercima 1 i 4 tranzitne deklaracije.

Član 481

(važnost tranzitne deklaracije)

Pravilno popunjena i u skladu sa članom 480 ove uredbe dopunjena tranzitna deklaracija ima jednaku važnost kao tranzitna deklaracija za uobičajeni tranzitni postupak. Ovlašćeni pošiljalac, koji je potpisao deklaraciju, postaje glavni obveznik.

Član 482

(1) Uprava carina može ovlašćenog pošiljaoca osloboditi od obaveze potpisivanja tranzitnih deklaracija, koje su bile izrađene pomoću elektronske ili automatske obrade podataka, ako su iste opremljene otiskom posebnog pečata, koji odgovara uzorku iz priloga 11 uz ovu uredbu. Ovo odobrenje se izdaje pod uslovom, da se ovlašćeni pošiljalac kod Uprave carina pismeno obaveže, da će kod svih tranzitnih postupaka, kod kojih će koristiti tranzitne deklaracije sa otiskom posebnog pečata, nastupiti kao glavni obveznik.

(2) Tranzitne deklaracije, izrađene u skladu sa stavom 1 ovog člana, moraju u rubriku, predviđenom za potpis glavnog obveznika imati upisanu napomenu "OSLOBOĐENO POTPISA".

(1) Ovlašćeni pošiljalac mora:

Član 483

(obaveze ovlašćenog pošiljaoca)

1. primjenjivati carinske propise, a prije svega odredbe ovog odjeljka uredbe, kao i uslove za sprovođenje pojednostavljenja, određene u odobrenju;

2. sigurno čuvati posebni pečat ili obrazac, sa otiskom pečata polaznog organa ili otiskom posebnog pečata. (2) U slučaju zloupotrebe obrazaca, koji su unaprijed opremljeni otiskom pečata polaznog organa ili otiskom

posebnog pečata, ovlašćeni pošiljalac je, bez obzira na to, ko je zloupotrijebio obrazce i bez obzira na eventualnu prekršajnu ili drugu odgovornost, odgovoran za plaćanje carinskog duga, koji treba platiti za robu, koja se prevozi pomoću ovih obrazaca, ako organu carinske službe ne dokaže, da je preduzeo sve mjere, navedene u tački 2 stava 1 ovog člana.

2. Pododjeljak Formalnosti kod odredišnog organa Član 484

(ovlašćeni primalac)

(1) Uprava carina može odobriti, da robu, koja se prevozi u tranzitnom postupku, nije potrebno podnijeti odredišnom organu, ako je namijenjena licu, koje ispunjava uslove iz člana 491 ove uredbe (u daljem tekstu: ovlašćeni primalac) i ima odgovarajuće odobrenje, koje izdaje Uprave carina.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana glavni obveznik za tranzitni postupak, svoje obaveze iz člana 102 stav 1

Carinskog zakona ispunjava onda, kada primjerke tranzitne deklaracije, koji su pratili robu, i robu u nepromijenjenom stanju preda ovlašćenom primaocu u propisanom roku u njegovom preduzeću ili na mjestu, koje je određeno u odobrenju i ako su uzete u obzir mjere za obezbjeđivanje identičnosti.

(3) Za svaku pošiljku, koja je bila predata u skladu sa stavom 2 ovog člana ovlašćeni primalac na zahtjev prevoznika izdaje potvrdu sa kojom potvrđuje da je primio tranzitnu deklaraciju i robu.

Član 485

(uslovi za sticanje statusa ovlašćenog primaoca)

(1) Odobrenje iz člana 484 ove uredbe izdaje Uprava carina samo licima, koja:

1. redovno primaju robu putem tranzitnog postupka;

2. pomoću evidencija omogućavaju carinskim organima nadzor nad poslovanjem;

3. nijesu grubo ili više puta kršili carinske i poreske propise.

(2) Uprava carina može odobrenje poništiti, ako ovlašćeni pošiljalac ne ispunjava više uslove iz stava 1 ovog člana odnosnog odobrenja.

Član 486 (odobrenje)

(1) Odobrenje, koje izdaje Uprava carina, sadrži slijedeće podatke:

1. organ carinske službe, koji su kao odredišni organi nadležni za nadzor nad pošiljkama, koje prima ovlašćeni primalac.;

2. rok i način obavještavanja odredišnog organa o dospjeću pošiljke zbog eventualnih mjera carinskog nadzora.

(2) Osim u slučajevima iz člana 488 ove uredbe, Uprava carina može u odobrenju odrediti, da ovlašćeni primalac može raspolagati primljenom robom bez saradnje odredišnog organa.

Član 487

(obaveze ovlašćenog primaoca)

(1) O pošiljkama, koje su stigle do ovlašćenog primaoca ili na drugo mjesto, koje je navedeno u odobrenju, ovlašćeni primalac mora:

1. odmah i na način, koji je određen u odobrenju, obavijestiti odredišni organ o eventualnom višku, manjku, zamjenama ili drugim nepravilnostima kao i o oštećenjima carinskih obilježja, 2. odredišnom organu odmah poslati primjerke tranzitne deklaracije, koja je pratila robu i ujedno navesti datum dospeća i stanje stavljenih carinskih obilježja.

(2) Odredišni organ u primjerke tranzitne deklaracije upisuje predviđene zabilješke.

3. Pododjeljak

Ograničenja kod pojednostavljenja tranzitnog postupka

Član 488

(ograničenja za pojedinačne vrste robe)

Za pojedinačne vrste robe Uprava carina može ograničiti pojednostavljenje formalnosti iz člana 476 odnosno člana 484 ove uredbe.

Član 489

(CIM, predajni list TR)

(1) Ako oslobađanje od podnošenja deklaracije za tranzitni postupak kod polaznog organa važi za robu, koja se prevozi u skladu sa čl. 49o do 518 ove uredbe sa tovarnim listom CIM ili predajnom listu TR, organ carinske službe određuje potrebne mjere radi obezbjeđivanja oznaka na primjercima 1, 2 i 3 tovarnog lista CIM ili primjercima 1, 2 i 3A predajnog lista TR sa skraćenicom TGG.

(2) Ako je roba, koja se prevozi u skladu sa čl. 490 do 518 ove uredbe, namijenjena ovlašćenom primaocu, Uprava carina može bez obzira na čl. 484 stav 2 i člana 487 stav 1 tačka 2 ove uredbe, odrediti, da primjerci

1, 2 i 3 tovarnog lista CIM i primjerci 1, 2 i 3A predajnog lista TR, odredišnom organu direktno preda željezničko udruženje ili prevozno preduzeće.

2. Odjeljak

Pojednostavljenja formalnosti kod prevoza robe u željezničkom prevozu

1. Pododjeljak Opšte odredbe Član 490

(pojednostavljenje u željezničkom prevozu)

Ako se roba prevozi u tranzitnom postupku, odgovarajuće formalnosti za prevoz robe, koje obavljaju u Crnoj Gori registrovani izvođači željezničkih prevoznih usluga (u daljem tekstu: izvođači željezničkih prevoznih usluga), se na osnovu međunarodnog tovatnog lista CIM, pojednostavljuju u skladu sa čl. 491 do 5o2 i članom 518 ove uredbe.

Član 491

(tranzitna deklaracija u željezničkom prevozu)

Tovarni list CIM važi za robu, koja se prevozi u tranzitnom postupku, kao tranzitna deklaracija.

Član 492 (željezničke evidencije pošiljki)

Izvođači željezničkih prevoznih usluga daju evidencije, koje se vode kod centralne obračunske službe na raspolaganju organu carinske službe radi kontrole.

Član 493

(carinski obveznik u željezničkom prevozu)

(1) Izvođači željezničkih prevoznih usluga, koji preuzimaju na prevoz robu, koju prati tovarni list CIM, koji važi kao tranzitna deklaracija, su glavni obveznici za takav tranzitni postupak.

(2) Izvođač željezničkih prevoznih usluga je glavni obveznik za tranzitni postupak za pošiljke, koje ulaze na carinsko područje a koje su na prevoz preuzele strane željeznice.

Član 494 (označavanje pošiljki)

(1) Izvođač željezničkih prevoznih usluga će obavezno označiti pošiljke u tranzitnom postupku sa naljepnicom na tovarnom listu CIM, koja odgovara uzorku iz priloga 47 uz ovu uredbu.

(2) Naljepnicu iz stava 1 ovog člana treba nalijepiti na tovarni list CIM, u slučaju zatvorenog tovara na vagon, a u ostalim slučajevima na koleto, odnosno koleta.

(3) Naljepnica iz stava 1 ovog člana može da se zamijeni za otisak štambilja u zelenoj boji sa ucrtanim piktogramom iz priloga 47 uz ovu uredbu.

Član 495 (promjena o prevozu)

(1) U slučaju promjene ugovora o prevozu, zbog kojeg:

a) se prevoz, koji bi trebao da se završi van carinskog područja, završi u njemu, ili

b) se prevoz, koji bi trebao da se završi na carinskom području, završi van njega, izvođač željezničkih prevoznih usluga će promijenjeni ugovor o prevozu realizovati samo uz prethodno odobrenje polaznog organa.

(2) U svim ostalim slučajevima izvođač željezničkih prevoznih usluga može realizovati promijenjeni ugovor o prevozu, a o promjeni odmah obavijestiti polazni organ.

Član 496

(postupak kod polaznog organa)

(1) Ako prevoz u tranzitnom postupku započne na carinskom području trebao bi u njemu da se završi i tovarni list CIM se pokazuje polaznom organu.

(2) Polazni organ u rubrici, namijenjenoj za organ carinske službe, u primjercima 1, 2 i 3 tovarnog lista CIM jasno upisuje skraćenicu "TGG", koja se potvrđuje žigom polaznog organa. (3) Svi primjerci tovarnog lista CIM se vraćaju učesniku.

(4) Zadatke odredišnog organa obavlja onaj organ carinske službe, na čijoj teritoriji leži odredišna željeznička stanica. Ako je roba na međustanici stavljena u slobodan promet ili je za nju određen drugi carinski postupak, zadatke odredišnog organa preuzima onaj organ carinske službe na čijoj teritoriji leži ova stanica.

(5) Zbog vršenja kontrole tranzitnog postupka u skladu sa članom 492 ove uredbe izvođač željezničke prevozne usluge je dužan da organu carinske službe stavi na raspolaganje sve tovarne listove CIM.

Član 497 (plombiranje vozila)

Ako mjere, koje preduzme izvođač željezničke prevozne usluge radi obezbjeđivanja identičnosti robe zadovoljavaju, polazni organ na prevozna sredstva ili kolete ne stavlja plombe.

Član 498

(postupak kod odredišnog organa)

(1) U slučajevima iz člana 496 stav 4 ove uredbe izvođač željezničke prevozne usluge predaje odredišnom organu primjerke 2 i 3 tovarnog lista CIM.

(2) Odredišni organ vraća izvođaču željezničke prevozne usluge primjerak 2 tovarnog lista CIM odmah nakon što stavi na njega zabilješku, a primjerak 3 zadržava.

Član 499

(prevoz, koji se završava izvan carinskog područja)

(1) Ako prevoz započne na carinskom području, a trebalo bi da se završi van njega, primjenjuju odredbe čl. 496-497 ove uredbe.

(2) Zadatke odredišnog organa preuzima onaj organ carinske službe na čijoj teritoriji je granična željeznička stanica preko koje pošiljka napušta carinsko područje.

(3) Kod odredišnog organa nijesu potrebne nikakve formalnosti.

Član 500

(prevoz, koji se završava na carinskom području)

(1) Ako prevoz započne van carinskog područja, a trebalo bi da se na njemu završi, zadatke polaznog organa preuzima organ carinske službe na čijoj teritoriji leži granična željeznička stanica preko koje pošiljka ulazi u carinsko područje.

(2) Kod polaznog organa nijesu potrebne nikakve formalnosti.

(3) Zadatak odredišnog organa preuzima onaj organ carinske službe na čijoj teritoriji je granična željeznička stanica. Kod odredišnog organa treba obaviti postupke predviđene u članu 498 ove uredbe.

(4) Ako je roba na međustanici stavljena u slobodan promet ili za nju sproveden drugi carinski postupak, zadatak odredišnog organa preuzima onaj organ carinske službe, na čijoj teritoriji je ova stanica. Ovaj organ carinske službe ovjerava primjerak 2 i 3 i dodatnu kopiju primjerka 3, koju podnese izvođač željezničkih prevoznih usluga, i opremi ih sledećom oznakom: "OCARINJENO". Ovaj organ odmah vraća primjerke 2 i 3 izvođaču željezničkih prevoznih usluga, nakon što ih je ovjerio, a zadržava dodatnu kopiju primjerka 3.

(5) Postupak naveden u stavu 4 ovog člana ne primjenjuje se za akcizne proizvode shodno Zakonu o akcizama. (6) Za postupke navedene u stavu 4 ovog člana nadzorni organ carinske službe odredištne stanice ima pravo da provjeri navode koje je na primjerke 2 i 3 upisao organ carinske službe nadležan za nadzor međustanice.

Član 501

(prevoz preko carinskog područja)

(1) Ako prevoz počinje van carinskog područja, a trebalo bi da se završi van njega, onda zadatke polaznog i odredišnog organa preuzimaju organ carinske službe navedeni u članu 500 stav 1 odnosno u članu 499 stav 2 ove uredbe.

(2) Kod polaznog i odredišnog organa nijesu potrebne nikakve formalnosti.

Član 502 (domaća roba)

U slučajevima iz čl. 500 i 501 ove uredbe ova roba se smatra kao carinska roba.

2. Pododjeljak

Odredbe, koje se odnose na robu koja se prevozi u velikim kontejnerima

Član 503

(prevoz u velikim kontejnerima)

Ako se roba prevozi u tranzitnom postupku, pojednostavljenja se odgovarajuće primjenjuju u skladu sa članom 504 ove uredbe za prevoz robe u velikim kontejnerima, koje za izvođače željezničkih prevoznih usluga obavljaju prevozna preduzeća na osnovu predajnog lista TR. Takav prevoz može osim željezničkog prevoza obuhvatati i druge vrste prevoza od polazne željezničke stanice do odredištne željezničke stanice.

Član 504 (definicije)

Prilikom primjene ovog pododjeljka sledeći izrazi imaju značenje:

1. "prevozno preduzeće": preduzeće, koje su osnovali izvođači željezničkih prevoznih usluga za

prevoz robe u velikim kontejnerima uz korišćenje predajnih listova TR i čiji član udruženja je željezničko društvo;

2. "veliki kontejner" : kontejner definisan u skladu sa članom 328 tačka 7 ove uredbe:

- sa osobinama, koje omogućavaju efikasno stavljanje plombi; ovo važi samo u slučajevima, kada je potrebno plombiranje u skladu sa članom 531ove uredbe;

- takvih dimenzija, da površina dna iznosi između četiri spoljašnja ugla najmanje 7 m2;

3. "predajni list TR" : list izdat prilikom zaključivanja ugovora o prevozu, na osnovu koje prevozno preduzeće prevozi jedan ili više velikih kontejnera u međunarodnom saobraćaju od pošiljaoca do primaoca. Svaki predajni list TR ima radi razlikovanja u desnom gornjem uglu serijski broj. Broj se sastoji od osam cifara ispred kojih su slova TR.

Predajni list TR se sastoji od sledećih primjeraka po redosledu brojeva:

- br.1: primjerak za upravu prevoznog preduzeća;

- br.2: primjerak za predstavnika prevoznog preduzeća na odredišnoj željezničkoj stanici;

- br.3A : primjerak za organ carinske službe;

- br.3B: primjerak za primaoca;

- br. 4 : primjerak za upravu prevoznog preduzeća;

- br. 5 : primjerak za predstavnika prevoznog preduzeća na polaznoj željezničkoj stanici;

- br. 6 : primjerak za pošiljaoca.

Svi primjerci predajnog lista TR, osim primjerka 3A, moraju imati sa desne strane 4 cm široki, zeleni rub;

4. "dokaz za velike kontejnere" : u nastavku "dokaz" : predajnom listu TR priložena isprava, koja čini njegov sastavni dio i sa kojim se prevozi više velikih kontejnera od iste polazne željezničke stanice do iste odredišne željezničke stanice, kod kojih treba obaviti carinske formalnosti.

Dokaz se izdaje u jednakom broju primjeraka kao predajni list TR, na koji se odnosi.

Broj dokaza treba upisati u rubriku, koja je namijenjena za upis broja dokaza i desnom gornjem uglu predajnog lista TR.

U gornjem desnom uglu svakog dokaza treba upisati serijski broj pripadajućeg predajnog lista TR.

5. "najbliža odgovarajuća željeznička stanica" : mjestu utovara ili istovara najbliža željeznička stanica ili terminal gdje se mogu pretovariti kontejneri, navedeni u tački 2 ovog člana.

Član 505

(predajni list TR kao tranzitna deklaracija)

Predajni list TR, koji koriste prevozna preduzeća, važi za robu koja se prevozi u tranzitnom postupku kao tranzitna deklaracija.

Član 506 (evidencije)

(1) Prevozno preduzeće je dužno da evidencije, koje se vode kod centralne obračunske službe, stavi na raspolaganje organima carinske službe radi kontrole.

(2) Prevozno preduzeće je dužno da organu carinske službe na njegov zahtjev dostavi sva dokumenta, evidencije ili informacije koje su povezane sa izvršenim ili tekućim pošiljkama i koje su ovom organu potrebna.

(3) U slučajevima, kada u skladu sa članom 505 ove uredbe predajni listovi TR važe kao tranzitne deklaracije ili tranzitni dokumenti, prevozno preduzeće ili njegov zastupnik obavještava:

a) odredišni organ, ako primi primjerak 1 predajnog lista TR bez zabilješke;

b) polazni organ, ako nije dobio primjerak 1 predajnog lista TR i prevozno preduzeće ne može

utvrditi, da li je bila određena pošiljka kod odredišnog organa podnešena u skladu sa propisima, ili da li je pošiljka u slučajevima u skladu sa članom 514 ove uredbe napustila carinsko područje.

Član 507

(željeznica kao glavni obveznik)

(1) Izvođači željezničkih prevoznih usluga su glavni obveznici za pošiljke koje su preuzeli na prevoz.

(2) Izvođači željezničkih prevoznih usluga su glavni obveznici za tranzitni postupak za pošiljke iz člana 503 ove uredbe, koje uđu na carinsko područje a koje su na prevoz uzele strane željeznice.

Član 508

(prevoz koji se ne odvija u željezničkom saobraćaju)

Ako za vrijeme prevoza, koji se ne odvija u željezničkom saobraćaju, do polazne železničke stanice ili od odredišne željezničke stanice, treba obaviti carinske formalnosti, onda je dozvoljeno da se u pojedinačni predajni list TR upiše samo jedan veliki kontejner.

Član 509 (označavanje prevoza)

(1) Prevozno preduzeće će obilježiti prevoz, koji se odvija po tranzitnom postupku, sa neljepnicama sa piktogramom, koji je prikazan u uzorku u prilogu 47 uz ovu uredbu. Naljepnicu treba nalijepiti na predajnom listu TR kao i na velike kontejnere.

(2) Naljepnica navedena u stavu 1 ovog člana se može zamijeniti otiskom štambilja u zelenoj boji sa nacrtanim piktogramom iz priloga 47 uz ovu uredbu.

Član 510

(promjena ugovora o prevozu)

(1) U slučaju promjene ugovora o prevozu, zbog koje:

a) se prevoz, koji je trebao da se okonča van carinskog područja, završava na njemu, ili

b) se prevoz, koji je trebao da se okonča na carinskom području, završava van njega, prevozno preduzeće će promenjeni ugovor o prevozu realizovati jedino uz prethodno odobrenje polaznog organa.

(2) U svim ostalim slučajevima prevozno preduzeće može realizovati promenjeni ugovor o prevozu, a o promjeni mora odmah obavijestiti polazni organ.

Član 511

(pokazivanje predajnog lista TR polaznom organu)

(1) Ako se prevoz u tranzitnom postupku započne na carinskom području, a trebao bi tamo i da se okonča, predajni list TR se predaje polaznom organu.

(2) Polazni organ u rubriku, namijenjenu za carinu, u primjercima 2, 3A i 3B predajnog lista TR uočljivo upisuje skraćenicu TCG. Skraćenica "TCG" se potvrđuje žigom polaznog organa.

(3) Svi primjerci predajnog lista TR se vraćaju učesniku.

(4) Predajni list TR za robu, koja je navedena u stavu 2 ovog člana, treba predati onom odredišnom organu kod kojeg se roba podnosi na carinski postupak stavljanja u slobodni promet ili na drugi carinski postupak.

Član 512

(obezbjeđivanje identičnosti robe)

Identičnost robe se obezbjeđuje u skladu sa članom 452 ove uredbe. S obzirom na propise u željezničkom saobraćaju, radi obezbjeđivanja identičnosti robe, polazni organ na velike kontejnere u principu ne stavlja plombe. Ali ako se kontejner plombira, onda se to upisuje u rubriku za carinske zabilješke u primjercima 3A i 3B predajnog lista TR.

Član 513

(predaja primjeraka 1, 2 i 3A predajnog lista TR odredišnom organu)

(1) U slučajevima iz člana 511 stav 4 ove uredbe prevozno preduzeće odredišnom organu predaje primjerke 1, 2 i

3A predajnog lista TR.

(2) Odredišni organ vraća primjerke 1 i 2 prevoznom preduzeću odmah nakon što u njih unese zabilješku, a primjerak 3A zadržava.

Član 514

(početak prevoza na carinskom području)

(1) Ako prevoz započne na carinskom području, a trebao bi da se završi van njega, primjenjuju se odredbe čl. 511 i 512 ove uredbe.

(2) Zadatak odredišnog organa preuzima organ carinske službe, na čijoj teritoriji je granična željeznička stanica, preko koje pošiljka napušta carinsko područje.

(3) Kod odredišnog organa nijesu potrebne nikakve formalnosti.

Član 515

(početak prevoza izvan carinskog područja)

(1) Ako prevoz započne van carinskog područja, a trebao bi da se završi na njemu, zadatke polaznog organa preuzima organ carinske službe, na čijoj teritoriji je granična željeznička stanica, preko koje pošiljka ulazi na carinsko područje. Kod polaznog organa nijesu potrebne nikakve formalnosti.

(2) Zadatak odredišnog organa preuzima onaj organ carinske službe, kod kojeg se podnosi roba.
(3) Kod odredišnog organa treba obaviti formalnosti, predviđene u članu 513 ove uredbe.

Član 516

(početak i završetak prevoza van carinskog područja)

(1) Ako prevoz započne van carinskog područja, a trebao bi takođe da se završi van carinskog područja, onda zadatak polaznog i odredišnog organa preuzimaju organ carinske službe, navedeni u članu 515 stav 1 i članu

514 stav 2 ove uredbe.

(2) Kod polaznog i kod odredišnog organa nijesu potrebne nikakve formalnosti.

3. Pododjeljak Ostale odredbe Član 517

(utovorna specifikacija)

(1) Ako su tovarnom listu CIM ili predajnom listu TR priložene utovarne specifikacije, za njih se primjenjuju čl.

441 stav 2 i 445 do 447 ove uredbe. Broj priloženih specifikacija se upisuje u rubriku u koju se navode prilozi u tovarnom listu CIM ili predajnom listu TR. U specifikacije treba pored ovog upisati broj voza, na koji se odnosi tovarni list CIM ili, ako odgovara, broj velikog kontejnera, koji sadrži robu.

(2) U slučajevima iz stava 1 ovog člana specifikacije, koje su priložene tovarnom listu CIM ili predajnom listu

TR su njihov sastavni dio i imaju jednako pravno dejstvo.

(3) Originali specifikacija moraju sadržati zabilješku polazne željezničke stanice.

4. Pododjeljak

Obim uobičajenih i pojednostavljenih postupaka

Član 518

(primjena uobičajenih postupaka)

(1) U slučajevima, kada se roba prevozi u tranzitnom postupku, primjena čl. 49o do 5l7 ove uredbe ne isključuje mogućnost primjene postupaka, navedenih u čl. 441 i 445 do 473 ove uredbe. U svakom slučaju se primjenjuju čl. 492 i 509 ove uredbe.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana prilikom popunjavanja tovarnog lista CIM ili predajnog lista TR u rubriku za upis priloga, potrebno je vidljivo upisati podatak o upotrijebljenim tranzitnim deklaracijama. Ovaj podatak mora da sadrži vrstu isprave, naziv organa carinske službe, koji je izdao ispravu, kao i datum i registarski broj svake tranzitne deklaracije.

(3) Ako se tranzitni postupak obavlja sa predajnim listom TR u skladu sa čl.5o3 do 516 ove uredbe, za upotrijebljeni tovarni list CIM se ne upotrebljavaju st. I i 2 ovog člana i čl. 49o do 5o2 ove uredbe. U tovarni list CIM se u rubriku za priloge vidljivo ispisuje pozivanje na predajni list TR. Ova zabilješka treba da sadrži navod "Predajni list TR", kome slijedi serijski broj.

7. Poglavlje

Odredbe za posebne vrste prevoza

Član 519

(tranzitni postupak kod cijevovoda i električnih vodova)

(1) Tranzitni postupak kod prenosa robe putem cijevovoda se obavlja u skladu sa st. 2 do 6 ovog člana.

(2) Za robu, koja se prenosi putem cijevovoda, počinje tranzitni postupak prilikom ulaska na carinsko područje, ako dolazi roba u područje putem elektrovodova, ili kod ulaska u elektrovod, ako se roba već nalazi na carinskom području.

(3) Glavni obveznik za robu iz stava 2 ovog člana je vlasnik cijevovoda. (4) Vlasnik elektrovodova je takođe prevoznik.

(5) Tranzitni postupak je obavljen, kada roba, koja se prenosi elektrovodom, stigne u objekte primalaca ili distributivnu mrežu primaoca, i to se odgovarajuće upiše u poslovnu dokumentaciju.

(6) Preduzeća, koja se bave prevozom robe u skladu sa ovim članom, moraju voditi evidencije i organima carinske službe omogućiti kontrolu poslovne dokumentacije.

(7) Za prenos putem električnih vodova se odgovarajuće primenjuju st. 2 do 6 ovog člana.

8. Poglavlje

Prevoz u postupcima sa karnetom TIR ili ATA Član 520

(korišćenje karneta TIR ili ATA)

(1) Karnet TIR odnosno karnet ATA se može koristiti kao tranzitna deklaracija za prevoz carinske robe preko carinskog područja ili od jednog do drugog mjesta na carinskom području u skladu sa važećim međunarodnim sporazumima.

(2) Za robu, za koju se za prevoz robe iz stava 1 ovog člana koristi karnet TIR i ATA, ne važi obezbjeđenje iz člana 459 ove uredbe.

5. GLAVA

DRUGA CARINSKI DOZVOLJENA KORIŠĆENJA ILI UPOTREBA

1. Poglavlje

Slobodne carinske zone - slobodna skladišta

1. Odjeljak Opšte odredbe Član 521

(mjere ekonomske politike)

Propisi koji uređuju mjere ekonomske politike, određuju da se mjere ekonomske politike primjenjuju:

1. prilikom stavljanja robe u slobodan promet, ove se mjere ne primjenjuju na robu, koja je unešena u slobodnu carinsku zonu - slobodno skladište (u daljem tekstu: slobodna zona) dok ova roba ostaje u zoni, osim ako je ova roba u slobodnoj zoni stavljena u slobodan promet;

2. prilikom unošenja robe na carinsko područje, ove mjere se primenjuju, kada je carinska roba unešena u slobodnu zonu;

3. prilikom izvoza robe, ove mjere se primjenjuju, kada je domaća roba iz slobodne zone izvezena iz carinskog područja. Ova roba je predmet carinskog nadzora.

2. Odjeljak

Sprovođenje carinskog nadzora u slobodnoj zoni

1. Pododjeljak

Član 522

(nadležnost za carinski nadzor)

Za sprovođenje carinskog nadzora je nadležan organ carinske službe, koji je teritorijalno nadležan s obzirom na mjesto, na kojem leži slobodna zona.

Član 523

(nadzor nad slobobodnom zonom i neposrednom okolinom)

(1) Slobodna zona, mora biti u skladu sa uputstvima Uprave carina ograđena, tako da omogućava carinski nadzor u slobodnoj zoni i van nje, i da onemogućava, da se roba nelegalno iznosi iz slobodne zone.

(2) Carinski nadzor mora biti obezbijeđen u pojasu od šest metara pored spoljašnje strane ograde slobodne zone.

Član 524 (carinska kontrola)

Organ carinske službe sprovodi carinsku kontrolu iz člana 169 st.2. i 4 Carinskog zakona povremeno, odnosno kad posumnja, da su kršeni propisi o poslovanju u slobodnoj zoni.

2. Pododjeljak

Djelatnosti u zoni i odobravanje evidencija

Član 525

(podnošenje evidencija korisnika)

Smatra se, da je korisnik slobodne zone (u daljem tekstu: korisnik) obavijestio organ carinske službe o planiranom obavljanju djelatnosti u slobodnoj zoni u skladu sa članom 172 stav 2 Carinskog zakona, ako je kod nadležnog organa carinske službe iz člana 522 ove uredbe podnio zahtjev za odobravanje evidencija iz člana 176

Carinskog zakona.

Član 526 (mjere korisnika)

Korisnik mora sprovoditi potrebne mjere, kako bi obezbijedio, da lice koje je zaposlio za obavljanje njegove djelatnosti, postupa u skladu sa carinskim propisima.

Član 527

(odobravanje evidencija - uslov za početak obavljanja djelatnosti)

(1) Korisnik mora prije početka obavljanja djelatnosti u slobodnoj zoni dobiti odobrenje organa carinske službe u pogledu oblika i sadržaja evidencija iz člana 176 Carinskog zakona.

(2) Organ carinske službe odobrava odabrani oblik i sadržaj vođenja evidencija samo onim licima, koja nude sve potrebne garancije za poslovanje u slobodnoj zoni u skladu sa carinskim propisima.

Član 528

(zahtjev za odobravanje evidencija)

(1) U zahtjevu za odobravanje oblika i sadržaja vođenja evidencija korisnik će navesti koje djelatnosti iz člana

176 stav 1 Carinskog zakona planira da obavlja u slobodnoj zoni. Zahtjev sadrži tačan opis evidencije, kao i podatke o prirodi i carinskom statusu robe, koja će biti predmet navedenih djelatnosti, i, kad je potrebno, podatke o carinskom postupku, koji će se primjenjivati za sprovođenje navedenih djelatnosti. Mora sadržati sve druge podatke, koji su potrebni organu carinske službe kako bi obezbijedio pravilno sprovođenje odredbi Carinskog zakona i ove uredbe o

poslovanju u slobodnoj zoni.

(2) Zahtjeve i druge dokumente koji se odnose na pojedinačni zahtjev, organ carinske službe čuva najmanje tri godine od kraja kalendarske godine, u kojoj je korisnik prestao da obavlja djelatnost u slobodnoj zoni.

Član 529 (odobravanje evidencija)

(1) Organ carinske službe odobrava izabrani oblik i sadržaj vođenja evidencija, ako je predloženi oblik i sadržaj vođenja evidencija u skladu sa ovom uredbom, i sadrži propisane minimalne podatke i omogućava odgovarajući carinski nadzor nad poslovanjem korisnika u slobodnoj zoni u skladu sa carinskim propisima.

(2) Ako korisnik zahtjeva u toku poslovanja mijenjanje odobrenog načina vođenja evidencije iz stava 1 ovog člana, promjenu odobrava nadležni organ carinske službe u skladu sa ovim članom.

Član 530

(promjena i poništavanje odobrenja evidencije)

(1) Organ carinske službe, koji je izdao odobrenje iz člana 529 ove uredbe, može ovo odobrenje promijeniti ili poništiti, ako s obzirom na poslovanje korisnika, odobreno vođenje evidencija više ne omogućava odgovarajući carinski nadzor ili, ako je zabranio ili ograničio obavljanje neke od djelatnosti u skladu sa članom 172 st. 3 i 4 Carinskog zakona.

(2) Pored slučajeva iz čl. 9 i 10 Carinskog zakona, organ carinske službe poništava odobrenje o evidenciji i u slučajevima kada konstatuje ponavljajuće, neobjašnjivo nestajanje robe, na koju se odnosi evidencija ili, kada konstatuje ponavljanje pogrešnog vođenja evidencija.

(3) Nakon što organ carinske službe poništi odobrenje evidencija u skladu sa stavom 1 ovog člana, korisnik ne smije više obavljati aktivnosti, na koje se odnosila poništena odobrena evidencija, a postojeće zalihe se tretiraju kao roba, koja je unesena ili ponovo unesena na carinsko područje.

Član 531

(ograničenje ili zabrana obavljanja djelatnosti)

Mjere iz člana 172 st. 3 i 4 Carinskog zakona primijeniće se, ako organ carinske službe konstatuje ponavljajuće nestajanje robe ili druga gruba ponavljanja kršenja carinskih odnosno poreskih propisa.

Član 532

(ograničenje ili zabrana pristupa do slobodne zone)

Organ carinske službe može u skladu sa članom 169 stav 3 Carinskog zakona licu zabraniti ili ograničiti pristup do slobodne zone u slučajevima iz člana 531 ove uredbe.

Član 533

(prestanak poslovanja ili pojedinačne djelatnosti korisnika u slobodnoj zoni)

Korisnik, koji prestaje sa poslovanjem ili obavljanjem pojedinačne djelatnosti u slobodnoj zoni, mora o tome odmah obavijestiti nadležni organ carinske službe i predati mu evidencije na provjeru.

3. Pododjeljak Unošenje robe u slobodnu zonu Član 534

(unošenje robe u slobodnu zonu i upis u evidencije)

(1) Osim u slučajevima iz čl. 535 i 536 ove uredbe, robu, koja se unosi u slobodnu zonu, nije potrebno podnositi organu carinske službe, niti je potrebno za nju podnijeti deklaraciju, ali korisnik mora ovu robu odmah upisati u evidencije iz člana 527 ove uredbe.

(2) Ako je pošiljku u slobodnu zonu unio prevoznik, koji nije istovremeno i korisnik slobodne zone, korisnik, koji je robu preuzeo, mora robu upisati u evidenciju iz člana 527 ove uredbe i, najkasnije sledećeg radnog dana posle preuzimanja robe, predati nadležnom organu carinske službe potvrdu o preuzimanju.

Član 535 (prevozni dokumenti)

Prevozni dokumenti iz člana 169 stav 5 Carinskog zakona mogu biti bilo koji dokumenti, koji se odnose na prevoz, kao što su npr. tovarni list, popisi brodskog tovara ili poštanske uputnice, ako nude sve potrebne informacije za identifikaciju robe.

Član 536

(unošenje robe u slobodnu zonu kao okončanje carinskog postupka sa ekonomskim dejstvom)

(1) Ako je roba u skladu sa članom 171 stav 2 tačka 1 carinskog zakona podnesena organu carinske službe, propisani dokumenti moraju biti podnešeni zajedno sa robom. Uzimaju se u obzir izuzeci, predviđeni u bilo kojim pojednostavljenjima, koja su propisana za okončanje pojedinačnog carinskog postupka.

(2) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja ili privremenog uvoza za dobijene proizvode odnosno privremeno uvoznu robu, okončava sa tranzitnim postupkom, kome slijedi unošenje robe u slobodnu zonu sa namjerom kasnijeg izvoza sa carinskog područja, organ carinske službe povremeno provjerava da li su podaci iz iz člana 541 stava 2 tačke 6 ove uredbe unešeni u evidencije.

Član 537

(prenos robe na druge korisnike)

Korisnik slobodne zone može robu koju je unio u slobodnu zonu, ustupiti drugom korisniku. Ustupanje i preuzimanje moraju oba korisnika iskazati u svojim evidencijama. Korisnik, koji ustupa robu drugom korisniku, dužan je o tome odmah obavijestiti organ carinske službe.

Član 538

(uvjerenje unošenja robe u slobodnu zonu)

Ako je na osnovu unošenja robe u slobodnu zonu moguće tražiti povraćaj plaćenog carinskog duga ili otpis još neplaćenog carinskog duga, organ carinske službe mora potvrditi unošenje robe na podnesenim deklaracijama.

Član 539

(prijava robe, koja podleže plaćanju izvoznih dažbina)

Organ carinske službe u skladu sa članom 171 stav 3 Carinskog zakona može zatražiti, da se prilikom unošenja u slobodnu zonu prijavi roba, koja podliježe plaćanju izvoznih dažbina ili je predmet drugih izvoznih mjera ili za koju važe druge mjere ekonomske politike.

Član 540

(uvjerenje o carinskom statusu robe)

Za potvrđivanje carinskog statusa robe u skladu sa članom 171 stav 4 Carinskog zakona se, po pravilu, koristi obrazac, čiji uzorak se nalazi u prilogu 41 uz ovu uredbu.

4. Pododjeljak

Postupanje sa robom u slobodnoj zoni

Član 541

(minimalni podaci u evidencijama)

(1) Korisnik slobodne zone je dužan da u odobrenim evidencijama iz člana 527 ove uredbe navede sve podatke, koji su potrebni za nadzor nad pravilnim sprovođenjem carinskih propisa.

(2) Evidencije iz stava 1 ovog člana moraju sadržati sledeće podatke:

1. o markama, identifikacionim brojevima, količini robe,uobičajenom komercijalnom opisu robe kao i podatke o broju koleta i vrsti ambalaže i, ako je podatak na raspolaganju, takođe identifikacioni znak ambalaže (kontejnera);

2. koji omogućavaju, da se kontroliše kretanje i promet robe u slobodnoj zoni, pogotovo gdje se roba nalazi;

3. o prevoznom dokumentu, koji se koristi prilikom unošenja i iznošenja robe;

4. o carinskom statusu robe i, kada je potrebno, o potvrdi o carinskom statusu robe iz člana 540 ove uredbe ili o drugom dokazu o carinskom statusu robe;

5. o uobičajenim postupcima i postupanjima sa robom u skladu sa članom 115 st. 1 i 2 Carinskog zakona;

6. datumu upisa unošenja odnosno iznošenja robe iz slobodne zone;

7. ako se sa unošenjem robe u slobodnu zonu okončava postupak aktivnog oplemenjivanja, postupak privremenog uvoza ili tranzitni postupak, koji je uslijedio nakon jednog od ranije navedenih postupaka, jednu od navoda iz:

- člana 273 stav 1 ove uredbe ili

- člana 368 ove uredbe.

8. o robi koja je bila prilikom unošenja u slobodnu zonu stavljena u slobodan promet, odnosno kada je odobren privremeni uvoz, a da nije obračunat i plaćen carinski dug ili na nju primenjene mjere ekonomske politike i koju treba zbog njene namjene ili mjesta korišćenja provjeravati.

(3) Tač. 1 do 6 stava 2 ovog člana, primjenjuje se za skladištenje domaće robe u skladu sa članom 170 Carinskog zakona.

(4) Obaveza vođenja evidencija u skladu sa članom 176 Carinskog zakona ne primjenjuje se za robu koja je u direktnoj manipulaciji u slobodnoj zoni.

Član 542

(razlike između stvarnih zaliha robe i evidencijama)

(1) Ako korisnik utvrdi da se stanje stvarnih zaliha robe i stanja u evidencijama iz člana 541 ove uredbe ne slažu, dužan je odmah obavijestiti organ carinske službe.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana organ carinske službe konstatuje, da li je nastao carinski dug i isti obračunava u skladu sa Carinskim zakonom.

Član 543

(uobočajeni postupci i postupanja sa robom u slobodnoj zoni)

(1) Uobičajeni postupci i postupanja iz člana 173 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona su oni postupci i postupanja, koji su navedeni u prilogu 14 uz ovu uredbu.

(2) U slučaju, kada se primenjuje član 178 stav 3 Carinskog zakona, organ carinske službe na zahtjev podnosioca deklaracije izdaje dokument INF 8. Izdavanje dokumenta može podnosilac deklaracije zatražiti prilikom deklarisanja robe, koja je u vrijeme zadržavanja u slobodnoj zoni, bila predmet uobičajenih postupaka i postupanja, za jedno od carinski dozvoljenih postupanja ili upotreba.

(3) Dokument INF 8 iz stava 2 ovog člana se može upotrebiti za određivanje podataka, koji se uzimaju u obzir kod određivanja osnova za određivanje visine carinskog duga.

(4) Za sprovođenje stava 3 ovog člana organ carinske službe popunjava rubrike 11, 12, 13, potvrđuje rubrika 15 dokumenta INF 8 i vraća original podnosiocu deklaracije.

(5) Uzorak dokumenta INF8 je u prilogu 42 uz ovu uredbu.

Član 544

(stavljanje robe u slobodan promet dok je u slobodnoj zoni)

(1) Sa robom iz člana 168 Carinskog zakona nije dozvoljena upotreba ili postupanje drugačije nego što je to propisano članom 173 stav 1 Carinskog zakona.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana može se odobriti, u slobodnoj zoni, postupanje sa robom za koju u slučaju stavljanja robe u slobodan promet ne postoji obaveza plaćanja carinskog duga.

(3) Izuzetno od robe iz stava 2 ovog člana, u slučaju, kada je carinska roba u slobodnoj zoni stavljena u slobodan promet, primenjuje se postupak iz člana 131 stav 3 ove uredbe bez prethodnog odobrenja organa carinske službe. U ovom slučaju se sa odobravanjem evidencija iz člana 527 ove uredbe, odobrava takođe njihovo korišćenje radi kontrole pojednostavljenog postupka za stavljanje robe u slobodan promet.

(4) Carinski status robe iz stava 3 se dokazuje sa potvrdom o carinskom statusu robe, koju korisnik izradi na obrazacu iz člana 540 ove uredbe.

Član 545

(mogućnost korišćenja robe u slobodnoj zoni za snabdijevanje plovila u međunarodnom saobraćaju)

Roba unesena u slobodnu zonu, se može u skladu sa odobrenjem organa carinske službe koristiti za snabdijevanje plovila i njihovih posada u međunarodnom saobraćaju.

Član 546

(oprema, koja je carinska roba i koja se koristi u slobodnoj zoni)

(1) Opremu, koja je carinska roba i koja je namijenjena za obavljanje odobrene djelatnosti u slobodnoj zoni, mora korisnik podnijeti u postupak za stavljanje u slobodan promet za posebne namjene korišćenja, u skladu sa članom 90 Carinskog zakona.Za takvu opremu utvrđeni i obračunati carinski dug se ne plaća, dok se oprema nalazi u slobodnoj zoni.

(2) Uvjerenje o statusu domaće robe za opremu iz stava 1 ovog člana može se izdati tek nakon plaćanja carinskog duga.

(3) Ako korisnik iznese opremu iz stava 2 ovog člana iz slobodne zone u drugi dio carinskog područja, mora to prijaviti organu carinske službe radi plaćanja carinskog duga i mora podnijeti deklaraciju za stavljanje robe u slobodan promet uz povoljniju carinu.

(4) Carinski dug, iz stava 3 ovog člana, se plaća u skladu sa propisima, koji su važili u vrijeme unošenja opreme u slobodnu zonu.

(5) U opremu iz stava 1 ovog člana se ubraja samo oprema, potrebna za obavljanje odobrenih proizvodnih ili uslužnih djelatnosti u slobodnoj zoni, ako korisnik istu vodi u svojim knjigama kao opremu, u skladu sa računovodstvenim standardima.

(6) Ni u jednom slučaju se u opremu iz stava 5 ovog člana ne može smatrati:

1.kancalarijski namještaj i oprema za kancelarije i druge administrativne prostorije,

2. privatna motorna vozila i druga motorna vozila, koja nijesu namijenjena isključivo za korišćenje u slobodnoj zoni.

(7) Za rezervne djelove za opremu iz stava 1 ovog člana, za alat i pribor za ovu opremu primjenjuju se odredbe st. 1, 2 i 3 ovog člana.

5. Pododjeljak

Iznošenje robe iz slobodne zone

Član 547

(iznošenje robe i upis u evidencije)

Podatke o iznošenju robe iz slobodne zone odnosno iz prostora, gdje korisnik obavlja djelatnost sa ovom robom, treba odmah upisati u evidencije iz člana 527 ove uredbe.

Član 548

(ponovni izvoz nerastovarene robe)

Organ carinske službe nije potrebno prethodno obavijestiti o planiranom ponovnom izvozu carinske robe, koja nije bila rastovarena ili je preslagana na drugo prevozno sredstvo u smislu člana 541 stav 4 ove uredbe.

6. Pododjeljak

Posebne odredbe za robu iz člana 168 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona

Član 549 (podnošenje deklaracije)

(1) Roba iz člana 168 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona mora biti kod unošenja u slobodnu zonu podnesena organu carinske službe i za nju treba podnijeti deklaraciju.

(2) Deklaracija iz stava 1 ovog člana mora biti izrađena u skladu sa članom 214 ove uredbe.

Član 550

(posebni zahtjevi u pogledu evidencija)

Evidencije iz člana 527 ove uredbe moraju, pored podataka iz člana 541 ove uredbe sadržati takođe datum, kada je roba iz člana 168 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona unesena u slobodnu zonu i podatke o deklaraciji iz člana 549 ove uredbe.

Član 551

(rokovi za stvarni izvoz robe)

(1) Roba iz člana 168 stav 1 tačka 2 Carinskog zakona mora biti izvezena u roku od 3 mjeseca od dana unošenja robe u slobodnu zonu.

(2) Izvozna deklaracija iz stava 1 ovog člana mora biti popunjena u skladu sa članom 216 ove

uredbe.

7. Pododjeljak

Postupci, o kojima treba voditi računa, ako se postupak aktivnog oplemenjivanja, odnosno, prerada pod carinskim nadzorom, obavlja u slobodnoj zoni

Član 552

(odobrenje za obavljanje postupka prerade pod carinskim nadzorom odnosno aktivnog oplemenjivanja)

(1) Proizvodne operacije u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja (sistem odloženog plaćanja carine) odnosno prerade pod carinskim nadzorom, se u slobodnoj zoni ne smiju početi obavljati, dok korisnik nije dobio odobrenje iz čl. 227 ili 311 ove uredbe.

(2) U odobrenju iz stava 1 ovog člana treba odrediti slobodnu zonu u kojoj se mogu vršiti ove proizvodne operacije.

Član 553

(odbijanje zahtjeva za izdavanje odobrenja)

(1) Organ carinske službe neće odobriti korišćenje pojednostavljenja iz ovog pododjeljka, ako korisnik ne pruža potrebne garancije za pravilno sprovođenje postupaka.

(2) Organ carinske službe može odbiti izdavanje odobrenja licima, koja obavljaju proizvodne operacije u okviru postupka aktivnog oplemenjivanja ili prerade pod carinskim nadzorom samo povremeno.

Član 554

(evidencije imaoca odobrenja)

(1) Imalac odobrenja mora voditi posebnu evidenciju o postupku aktivnog oplemenjivanja, odnosno postupku prerade pod carinskim nadzorom u skladu sa članom 228 stav 1 odnosno članom 312 stav 2 ove uredbe. Evidencija mora uključivati takođe podatke o odobrenju.

(2) Kod popunjavanja obrasca za obračun postupka iz člana 264 odnosno člana 324 ove uredbe, podatak o upisu u evidenciju iz stava 1 ovog člana zamenjuje podatke o deklaracijama, odnosno drugim dokumentima iz stava

3 člana 274 i stava 3 člana 324 ove uredbe.

Član 555

(početak postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno, prerade pod carinskim nadzorom, prilikom unošenja robe u slobodnu zonu)

(1) Ako postupak aktivnog oplemenjivanja, odnosno postupak prerade pod carinskin nadzorom u slobodnoj zoni započne u trenutku, kada je roba unešena u slobodnu zonu, primjuje se deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa iz člana 158 ove uredbe.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, korisnik može tražiti, da se primjeni uobičajeni postupak za početak postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno prerade pod carinskim nadzorom.

(3) Ako se koristi deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa shodno stavu 1 ovog člana, upis u evidencije iz člana 554 zamijenjuje upis u evidenciju o unosu robe u slobodnu zonu iz člana 527 ove uredbe.

(4) Upis u evidenciju postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno prerade pod carinskim nadzorom mora da sadrži podatke o prevoznom dokumentu.

Član 556

(početak postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno prerade pod carinskim nadzorom kada je roba već unesena u slobodnu zonu)

Ako započne postupak aktivnog oplemenjivanja, odnosno prerade pod carinskim nadzorom za robu, koja se već nalazi u slobodnoj zoni, koristiće se deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa iz člana 158 ove uredbe.

Član 557

(upis u evidencije u slučajevima iz člana 556)

U evidenciju robe u slobodnoj zoni iz člana 527 ove uredbe, u slučajevima iz člana 556 ove uredbe, potrebno je upisati napomenu, da je roba zbog početka postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno početka prerade pod carinskim nadzorom, upisana u odgovarajuću evidenciju postupka.

Član 558

(okončanje postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno postupka prerade pod carinskim nadzorom u slobodnoj zoni)

(1) Postupak aktivnog oplemenjivanja, odnosno postupak prerade pod carinskim nadzorom se za dobijene odnosno prerađene proizvode, odnosno za robu u nepromijenjenom stanju, koja se nalazi u slobodnoj zoni, završava sa upisom ove robe u evidenciju robe u slobodnoj zoni iz člana 527 ove uredbe. U evidenciju postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno postupka prerade pod carinskim nadzorom, treba upisati zabilješku o upisu u evidenciju robe u slobodnoj zoni iz člana 527 ove uredbe.

(2) U evidenciju o robi u slobodnoj zoni treba upisati takođe podatke iz člana 273 ove uredbe.

Član 559

(okončanje postupka aktivnog oplemenjivanja, odnosno postupka prerade pod carinskim nadzorom sa iznošenjem robe iz slobodne zone)

(1) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja robe, odnosno postupak prerade pod carinskim nadzorom u pogledu dobijenih odnosno prerađenih proizvoda, odnosno robe u nepromijenjenom stanju, okonča sa iznošenjem ovih proizvoda odnosno robe iz slobodne zone radi njihovog ponovnog izvoza, primjenjuje se deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa iz člana 165 ove uredbe.

(2) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja robe, odnosno postupak prerade pod carinskim nadzorom u pogledu dobijenih, odnosno prerađenih proizvoda, odnosno robe u nepromijenjenom stanju okonča sa iznošenjem ovih proizvoda odnosno robe iz slobodne carinske zone radi njenog stavljanja u slobodan promet, koristi se deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa iz čl. 143 do 147 ove uredbe.

(3) Ako se postupak aktivnog oplemenjivanja robe odnosno postupak prerade pod carinskim nadzorom u pogledu dobijenih odnosno prerađenih proizvoda odnosno robe u nepromijenjenom stanju okonča sa iznošenjem ovih proizvoda odnosno robe iz slobodne zone radi početka bilo kojeg drugog carinskog postupka osim stavljanja robe u slobodan promet odnosno izvoz, primenjuju se bilo uobičajeni, ili pojednostavljeni postupci, predviđeni za ove carinske postupke.

(4) Kod primjene ovog člana odgovarajuće se primenjuje član 555 stav 2 ove uredbe.

(5) U slučajevima iz st. 1 i 2 ovog člana, iznošenje dobijenih odnosno prerađenih proizvoda ili robe u nepromijenjenom stanju iz slobodne zone, ne treba upisivati u evidenciju o robi u slobodnoj zoni

iz člana 527 ove uredbe.

Član 560 (primjena drugih odredbi)

St. 2 i 5 člana 559 ove uredbe ne utiču na primjenu člana 126 odnosno čl. 138 i 139 Carinskog zakona u pogledu obračuna carinskog duga za robu ili proizvode, za koje je bio započet postupak aktivnog oplemenjivanja, odnosno prerade pod carinskim nadzorom.

Član 561

(dokazivanje statusa domaće robe)

(1) Status domaće robe za dobijene odnosno prerađene proizvode ili za robu u nepromijenjenom stanju, koja je bila stavljena u slobodan promet u slobodnoj zoni ili prilikom iznošenja iz slobodne zone, dokazuje se sa uvjerenjem iz priloga 41 uz ovu uredbu, koju izdaje korisnik.

(2) Stav 1 ovog člana primjenjuje se u slučaju, ako je roba stavljena u slobodan promet u skladu sa stavom 3 člana 251 ove uredbe.

Član 562

(zahtjevi u pogledu upisa u evidencije)

Upisi u evidenciju postupka aktivnog oplemenjivanja odnosno evidenciju prerade pod carinskim nadzorom moraju omogućavati organu carinske službe, da može u svako doba provjeriti tačno stanje u vezi sa robom ili proizvodima, za koje je bio u slobodnoj zoni započet jedan od ova dva postupka.

2. Poglavlje

Ponovni izvoz, uništenje ili ustupanje robe u korist države

Član 563

(deklaracija za ponovni izvoz robe)

Ako je neophodno, zbog ponovnog izvoza robe podnijeti deklaraciju, odgovarajuće se primenjuju čl. 426 do 433 ove uredbe kao i posebne odredbe, koje se primenjuju, kada se sa ponovnim izvozom zaključi prethodni carinski postupak sa ekonomskim dejstvom.

Član 564

(1) Shodno članu 182 stav 5 Carinskog zakona korisnik prava je dužan da uništenje robe najavi organu carinske službe u pismenom obliku onoliko vremena unaprijed, koliko je potrebno da se omogući nadzor nad uništenjem robe.

(2) Ako je za robu namijenjenu za uništenje, bila primljena deklaracija, organ carinske službe, koji je deklaraciju primio, konstatuje na njoj, da je roba uništena, i shodno članu 74 Carinskog zakona, smatra se da je ista povučena.

(3) Organ carinske službe, koji pristvuje uništenju robe, mora u dokumentu o najavi, odnosno deklaraciji navesti vrstu i količinu eventualnih otpadaka i ostataka, koji ostaju posle uništenja, sa namjenom određivanja carinske vrijednosti za eventualni obračun carinskog duga za otpatke i ostatke, kada će za njih biti određeno novo, carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba.

Član 565

(odgovarajuća upotreba drugih odluka za ustupanje robe organu carinske službe)

Stav 2 člana 564 ove uredbe odgovarajuće se primenjuje za carinsku robu, koja je ustupljena organu carinske službe na slobodno raspolaganje.

III. DIO POVRAĆAJ ROBE Član 566

(1) U skladu sa članom 185 stav 6 tačka 2 Carinskog zakona može se odobriti oslobođenje plaćanja carinskog duga kod povraćaja robe:

1. ako je zbog izvoza robe odobren povraćaj ili plaćen drugi iznos, koji je predviđen u okviru ekonomske politike, ili

2. ako je za robu, na osnovu njenog izvoza, u skladu sa ekonomskom politikom, odobrena druga finansijska olakšica, samo, ako podnosilac deklaracije dokaže, da je povraćaj ili drugi plaćeni iznos, dobijen zbog izvoza robe, koja se vraća, vratio ili, da je nadležni organ preduzeo odgovarajuće mjere, kako bi se isplata takvog iznosa stopirala, odnosno dokaže, da su bile poništene druge odobrene finansijske olakšice.

(2) Podnosilac deklaracije, koji traži oslobođenje od plaćanja carine kod povraćaja robe, u skladu sa stavom 1 ovog člana, mora organu carinske službe priložiti dokaze, da:

1. robu zbog važećeg zakonodavstva u odredišnoj zemlji nije bilo moguće staviti u traženi postupak u toj zemlji;

2. je robu kupac odbio, jer je manjkava ili nije u skladu sa ugovornim odredbama;

3. se roba ponovo vraća na carinsko područje, jer se nije mogla upotrijebiti za dogovorene namjene iz razloga koji su navedeni u tač. 1 i 2 ovog stava, ali izvoznik nije mogao uticati na ove razloge.

(3) U razloge iz tačke 3 stava 2 ovog člana mogu se ubrajati sljedeći slučajevi:

1. roba se vraća jer su, prije nego što je bila uručena primaocu, ona ili njegovo prevozno sredstvo ili sredstvo za prenošenje, pretrpjelo štetu;

2. radi se o robi, koja je bila izvezena za potrošnju ili prodaju na sajmu ili sličnoj priredbi, a nije bila potrošena ili prodata;

3. roba nije mogla biti predata primaocu zbog njegove stvarne ili pravne nemogućnosti, da robu preuzme shodno ugovornim odredbama, na osnovu koje je roba bila izvezena;

4. roba, koja zbog prirodnih nesreća, političkih ili socijalnih nemira nije mogla biti dostavljena primaocu, ili mu je dostavljena nakon isteka ugovornog roka za isporuku;

(4) Podnosilac deklaracije dokazuje, da je povraćaj carinskog duga ili drugi plaćeni iznos, dobijen radi izvoza robe, koja se ponovo uvozi, vratio ili da je nadležni organ preduzeo odgovarajuće mjere, da se isplata takvog iznosa stopira, odnosno dokaže, da su poništene druge odobrene finansijske olakšice, pomoću odgovarajućeg uvjerenja organa, koji je odobrio isplatu povraćaja ili drugog plaćenog iznosa. Uvjerenje treba da sadrži sve podatke, koji su potrebni za to, da se može utvrditi identičnost robe, za koju je bio povraćaj carinskog duga ili drugi iznos vraćen, sa robom koja se vraća.

(5) Roba iz stava 1 ovog člana ne može biti oslobođena plaćanja carinskog duga, osim ako je stavljena u slobodan promet na carinskom području u propisanom roku.

Član 567

(parcijalni ponovni uvoz, djelovi i pribor)

(1) Vraćena roba može biti oslobođena od plaćanja carinskog duga i ako se ponovo uvozi samo dio prethodno izvezene robe.

(2) Oslobođenje od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 185 Carinskog zakona se može odobriti i za djelove i dodatnu opremu, ako je pripadala prethodno izvezenim mašinama, instrumentima, aparatima ili drugoj robi.

Član 568 (nepromijenjena roba)

(1) Smatra se da je roba nepromijenjena u skladu sa stavom 1 člana 185 Carinskog zakona u sljedećim slučajevima:

1. roba je bila posle izvoza iz carinskog područja predmet samo takvih postupaka postupanja, koji su bili nužni za očuvanje robe ili postupaka i postupanja, koji su promijenili samo izgled robe;

2. roba, koja je bila poslije izvoza iz carinskog područja predmet drugih postupaka i postupanja, a ne onih koji su pomenuti u tački 1 ovog stava, ali je podnosilac deklaracije dokazao, da je roba sa nedostacima ili nepodesna za planirano korišćenje, a pri tom mora biti ispunjen jedan od sledećih uslova:

a) postupak ili postupanje sa robom je bilo vršeno isključivo u namjeri, da se roba popravi ili osposobi;

b) tek posle početka određenog postupka odnosno postupanja je konstatovano, da je roba nepodesna za takvu planiranu upotrebu.

(2) Ako je roba bila u okviru postupka pasivnog oplemenjivanja, predmet jednakih postupaka i postupanja, kao što su postupci i postupanja, dozvoljeni u skladu sa tačkom 2 stava 1 ovog člana, i zbog toga bi nastao carinski dug, isti se obračunava u slučaju, da se roba tretira kao vraćena roba, naime shodno propisima, koji važe za obračun carinskog duga kod postupka pasivnog oplemenjivanja.

(3) Izuzetno od stava 2 ovog člana, odobriće se oslobođenje od plaćanja carinskog duga, ako se organu carinske službe dokaže, da je izvezena roba bila predmet potrebne opravke ili osposobljavanja zbog nepredvidivih okolnosti, koje su nastale izvan carinskog područja i ako vrijednost vraćene robe zbog takvog postupka ili postupanja ne prelazi vrijednost robe u vrijeme prijema deklaracije za izvoz.

(4) Kod sprovođenja stava 3 ovog člana, smatra se da:

1. "potrebna opravka ili osposobljavanje robe" predstavlja bilo koji postupak za otklanjanje nedostataka u radu ili uklanjanje štete, koju je roba pretrpjela izvan carinskog područja, ako roba bez ovakve opravke ili osposobljavanja ne bi mogla više biti korišćena za uobičajene svrhe, za koje je bila namijenjena;

2. "vrijednost ponovo uvezene robe ne prelazi vrijednost robe u vrijeme prijema deklaracije za izvoz", ako postupci i postupanja, koji se odnose na robu, ne prelaze one postupke i postupanja, koji su nužno potrebni za dalje korišćenje robe u jednakoj mjeri kao u vrijeme izvoza.

(5) Kada je za opravku ili osposobljavanje robe potrebno upotrijebiti rezervne djelove, moraju isti biti ograničeni na one djelove, koji su nužno potrebni za korišćenje robe u jednakoj mjeri kao u vrijeme izvoza iz carinskog područja.

Član 569 (uvjerenje o istovjetnosti)

(1) Organ carinske službe može na zahtjev podnosioca deklaracije za izvoz domaće robe, izdati dokument koji sadrži podatke, potrebne za utvrđivanje istovjetnosti robe, za slučaj da će ta roba biti vraćena na carinsko područje (uvjerenje o istovjetnosti).

(2) Uvjerenje o istovjetnosti se izdaje na obrazacu, koji je u prilogu 43 uz ovu uredbu. U putničkom saobraćaju Uprava carina će dozvoliti upotrebu pojednostavljenog oblika uvjerenja, koji je u prilogu 43 A uz ovu uredbu.

Član 570 (dokumenti)

(1) Vraćena roba se tretira kao takva u skladu sa ovom uredbom samo ako:

1. podnosilac deklaracije organu carinske službe preda pored deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet i sledeća dokumenta:

a) deklaraciju ili drugi dokument, na osnovu kojeg je roba, koja se vraća, bila izvezena iz carinskog područja ili

b) potvrdu o istovjetnosti ili druga dokumenta, koji dokazuju da su ispunjeni uslovi za ostvarivanje oslobođenja od plaćanja carinskog duga kod vraćanja robe, a prije svega dokazuju istovjetnost izvezene i vraćene robe;

Organ carinske službe vraćanja robe neće tražiti dokaze iz al. a) ili b) ove tačke, ako sam raspolaže dokazima ili ih može provjeriti kod podnosioca zahtjeva, na osnovu kojih je moguće konstatovati, da je roba, koja je deklarisana za stavljnje u slobodan promet prvobitno izvezena iz carinskog područja i da su bili ispunjeni uslovi za vraćanje robe.

2. umjesto dokumenata iz tačke 1 ovog člana podnosilac deklaracije može podnjeti u Crnoj Gori izdat karnet

ATA.

(2) U skladu sa tačkom 2 stava 1 ovog člana vraćena roba se može tretirati kao takva i osloboditi od plaćanja carinskog duga, ako je važnost karneta ATA već istekla, a ispunjeni su uslovi, određeni u članu 185

Carinskog zakona i kriterijumi, određeni u ovoj uredbi. U svakom slučaju treba sprovesti formalnosti iz stava

2 člana 170 ove uredbe.

(3) Tačka 1 stava 1 ovog člana se ne primenjuje za:

1. međunarodni promet ambalaže i transportnih sredstava kao i promet određene robe, koja se može staviti u slobodan promet na osnovu posebnih carinskih propisa nacionalnih ili međunarodnih, koji propisuju da dokumente ne treba priložiti.

2. slučajeve, kada je dozvoljena upotreba usmene deklaracije ili deklaracije drugog oblika za stavljanje u slobodan promet ili za izvoz.

(4) Organi carinske službe mogu tražiti od podnosioca deklaracije, da podnese dodatne dokaze, koji dokazuju istovjetnost vraćene robe.

Član 571

(povraćaj robe, koja je bila prilikom izvoza predmet posebnih mjera poljoprivredne politike)

(1) Za poljoprivredne proizvode i namirnice, za koje je korisnik prava na osnovu izvoza ostvarivao pravo na novčanu stimulaciju shodno predviđenim mjerama poljoprivredne politike, pored dokumenata iz člana 570 ove uredbe dostavlja se uvjerenje organa, koji je nadležan za odobravanje prava na novčane stimulacije. Uvjerenje sadrži sve podatke, koji su potrebni, da bi organ carinske službe, kod kojeg je roba deklarisana za

stavljanje u slobodan promet mogao provjeriti, da li se uvjerenje odnosi na deklarisanu robu. Uvjerenje sadrži jednu od sljedećih zabilješki:

- "novčane stimulacije vraćene za ... (navode se količina i vrsta robe)" ili

- "pravo na novčane stimulacije poništene za ...(navodi se količina i vrsta robe)", s obzirom na to, da li su stimulacije već isplaćene ili ne.

(2) Uvjerenje iz stava 1 ovog člana, može se izdati na potvrdi o istovjetnosti iz priloga 43 uz ovu uredbu.

(3) Potvrdu nadležnog organa iz stava 1 ovog člana nije potrebno predati, ako se organ carinske službe, kod kojeg je roba podnešena radi stavljanja u slobodan promet, može pomoću drugih mjera uvjeriti, da za odnosnu robu nijesu bile isplaćene nikakve stimulacije i da ne postoji

mogućnost, da se isplate kasnije.

Član 572

Rok za ponovni uvoz izvezene robe počinje da teče sa danom, kada je organ carinske službe primio deklaraciju za izvoz robe.

Član 573 (podnosilac deklaracije)

Podnosilac deklaracije, koji preda zahtjev za oslobođenje od plaćanja carinskog duga u skladu sa članom 185

Carinskog zakona, može biti bilo koje lice sa sjedištem odnosno stalnim prebivalištem u Crnoj Gori, koje podnese ili može podnjeti vraćenu robu carinskim organima zajedno sa svim dokumentima, koji su potrebni za sprovođenje carinskog postupka i donošenje odluke o oslobođenju od plaćanja carinskog duga.

Član 574 (nadležnost)

(1) Deklaracija za vraćanje robe podnosi se organu carinske službe, kod kojeg je bila prodnesena deklaracija, na osnovu koje je roba izvezena iz carinskog područja.

(2) Stav 1 ovog člana se ne primenjuje, ako je dozvoljena usmena deklaracija ili ako se roba ponovo uvozi na osnovu karneta ATA izdatog u Crnoj Gori.

IV. DIO CARINSKI DUG

1. GLAVA OBEZBJEĐENJE CARINSKOG DUGA

1.Poglavlje

Opšte odbredbe

Član 575

Odredbe ove glave se ne primenjuju na 2. Odjeljak 4. Poglavlja 4. Glave II. dijela ove uredbe (obezbjeđenje carinskog duga u tranzitnom postupku), osim član 582 ove uredbe.

Član 576

(definicija carinskog dužnika)

Kod primjene sprovođenja ove glave, "carinskim dužnikom" smatra se lice, koje je stvarno carinski dužnik kao i lice, koje bi moglo postati carinski dužnik u smislu člana 5 Carinskog zakona.

Član 577

(obaveze, koje mogu da se obezbjeđuju)

Sa instrumentima obezbjeđenja u skladu sa ovom uredbom obezbjeđuju se:

1. plaćanje već nastalog carinskog duga, drugih dažbina i naknada, koje se plaćaju prilikom uvoza (u daljem tekstu: carinski dug);

2. plaćanje carinskog duga, koji bi mogao nastati;

3. plaćanje kamata, koje su nastale ili bi mogle nastati u vezi sa carinskim dugom, za koji je instrument obezbjeđenja podnesen.

Član 578

(ograničenje primjene obezbjeđenja u slučaju neizmirenih carinskih dugova)

(1) U skladu sa članom 195 stav 3 Carinskog zakona smatra se, da instrument obezbjeđenja ne pruža dovoljnu garanciju, da će carinski dug biti plaćen u propisanom roku, ako carinski dužnik nije podmirio već dospjele carinske dugove.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, organ carinske službe, može prihvatiti instrument obezbjeđenja, i odobriti traženi postupak za žive životinje, robu koja se brzo kvari i za rezervne djelove za nužno tekuće održavanjae opreme, koja je u upotrebi.

2. Poglavlje

Slučajevi, kada nije potrebno položiti instrument obezbjeđenja

Član 579

(1) Organ carinske službe odnosno, Uprava carina će osloboditi carinskog dužnika od obaveze da položi instrument obezbjeđenja, ako je to propisano Carinskim zakonom ili ovom uredbom.

(2) Organ carinske službe ne može carinskog dužnika osloboditi od polaganja instrumenta obezbjeđenja u slučajevima, kada se radi o:

- robi, čija vrijednost je veća od 20.000 €, bez obzira na vrstu carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe;

- sledećim vrstama robe: duvanski proizvodi, alkohol ili alkoholna pića, mineralna ulja.

Član 580

(obezbjeđenje u slučaju privremenog čuvanja robe)

U slučaju privremenog smještaja robe, organ carinske službe ne može carinskog dužnika osloboditi od polaganja instrumenta obezbjeđenja, ako su predmet privremenog smještaja duvanski proizvodi, alkohol ili alkoholna pića, mineralna ulja.

3. Poglavlje

Zajedničko i pojedinačno obezbjeđenje

Član 581

(instrument za pojedinačno obezbjeđenje i instrument za zajedničko obezbjeđenje)

(1) Carinski dužnik može položitii instrument obezbjeđenja za plaćanje pojedinačnog carinskog duga (u daljem tekstu: instrument za pojedinačno obezbjeđenje) ili za plaćanje više carinskih dugova, koji su nastali, ili bi mogli nastati u određenom periodu, odnosno u određenom carinskom postupku (u daljem tekstu: instrumet zajedničkog obezbjeđenja).

(2) Položene instrumente obezbjeđenja je moguće na zahtjev učesnika u carinskim postupcima zamijeniti.

Član 582

(korišćenje instrumenata obezbjeđenja)

Kao instrument za pojedinačno i zajedničko obezbjeđenje iz čl. 193 Carinskog zakona koriste se gotovinski depoziti i garancija poslovne banke sa sjedištem u Crnoj Gori čiji rad je odobrila Centralna banka Crne Gore.

1. Odjeljak

Polaganje instrumenta obezbjeđenja

Član 583

(1) Carinski dužnik polaže instrument za pojedinačno obezbjeđenje na zahtjev organa carinske službe.

(2) Instrument za zajedničko obezbjeđenje polaže carinski dužnik kod Uprave carina, koja određuje visinu obezbjeđenja.

Član 584

(instrument za zajedničko obezbjeđenje)

(1) Uprava carina prijem instrumenta obezbjeđenja potvrđuje na obrazacu položenog instrumenta. Evidencijski broj primljenog instrumenta obezbjeđenja treba upisati u carinska dokumenta.

(2) Uprava carina odmah obavještava carinske organe o primljenim instrumentima za zajedničko obezbjeđenje. (3) Carinski dužnik se može u carinskom postupku pozivati na instrument zajedničkog obezbjeđenja sledećeg

radnog dana nakon dana, kada je Uprava carina prihvatila položeni instrument obezbjeđenja kao odgovarajući.

Član 585

(visina instrumenta za zajedničko obezbjeđenje)

(1) Uprava carina prilikom donošenja odluke o visini instrumenata zajedničkog obezbjeđenja , u slučajevima kada obezbjeđenje nije obavezno uzima u obzir obim i način obavljanja dotadašnjih carinskih postupaka i pouzdanost carinskog dužnika.

(2) Prilikom utvrđivanja obima obavljanja dotadašnjih carinskih postupaka carinskog dužnika, uzima se u obzir mjesečni prosjek obračunatih carinskih dugova u periodu od šest mjeseci prije polaganja instrumenta obezbjeđenja odnosno visina carinskog duga, koji bi mogao nastati za robu, koja je u postupku privremenog uvoza, aktivnog oplemenjivanja odnosno carinskog skladištenja robe (s obzirom na stanje zaliha).

(3) Visina instrumenta zajedničkog obezbjeđenja carinskog duga, koji je određen u skladu sa stavom 2 ovog člana, se može smanjiti na 40%, ako Uprava carina ocijeni, da carinski dužnik ispunjava sledeće kriterijume:

- ima renome, pouzdan je i finansijski stabilan,

- ima odgovarajući obim poslovanja,

- vodi sve propisane evidencije, što pruža mogućnost nesmetane kontrole,

- u dosadašnjem poslovanju nije teže kršio carinske ili poreske propise.

(4) Izuzetno od stava 3 ovog člana, vrijednost instrumenta zajedničkog obezbjeđenja ne može biti niža od 5.000

€.

2. Odjeljak

Uslovi za korišćenje instrumenata obezbjeđenja

1. Pododjeljak Bankarska garancija Član 586

(1) Organ carinske službe može prihvatiti kao instrument obezbjeđenja bankarsku garanciju samo ako ju je izdala

banka sa sjedištem u Crnoj Gori, čiji rad je odobrila Centralna banka Crne Gore.

Član 587

(1) Izdavanjem bankarske garancije garant se obavezuje da će izmiriti carinski dug, koji carinski dužnik do njegovog dospjeća nije platio.

(2) Rok važnosti bankarske garancije, sa kojim se obezbjeđuju plaćanja eventualnog duga, ne može biti kraći od tri mjeseca, odnosno od roka, u kojem ovaj dug može da nastane, produžen za 60 dana.

(3) Ako je rok važnosti bankarske garancije istekao, a carinski dugovi, koji su bili obezbjeđeni, još nijesu bili ili nijesu u cjelosti podmireni, odnosno, eventualni carinski dugovi još uvijek mogu nastati, novi instrument obezbjeđenja, koji polaže carinski dužnik mora sadržati klauzulu, da se iz nje mogu naplatiti i dugovi, koji su bili obezbijeđeni sa prethodnom garancijom.

(4) Bankarsku garanciju je moguće do isteka roka važnosti produžiti, ali mora produžena garancija sadržati klauzulu, da se iz nje mogu naplatiti i dugovi, koji su bili obezbijeđeni sa osnovnom garancijom.

Član 588

(sadržaj bankarske garancije)

Bankarska garancija za obezbjeđenje carinskog duga mora sadržati sledeće podatke:

1. broj garancije,

2. važnost garancije,

3. iznos , do kojeg jemči garant,

4. garnatnu klauzulu "na prvi poziv" i bez prigovora,

5. podatke o garantu (naziv, matični/poreski broj, sjedište, žiro račun, nadležna organizacija, kod koje se vodi žiro račun garanta),

6. podatke o carinskom dužniku (firma, sjedište, matični/poreski broj)

7. datum i mjesto izdavanja garancije,

8. navođenje vrste carinskih postupaka, za koje važi obezbjeđenje i navođenje, da li je moguće garanciju koristiti takođe za obezbjeđenje carinskih dugova drugih carinskih dužnika (npr. u slučaju posrednog ili neposrednog zastupanja),

9. potpis ovlašćenog lica i pečat garanta,

10.tekst potvrđivanja o prijemu garancije nadležnog organa carinske službe, broj, datum, pečat.

2. Pododjeljak

Član 589

Garant izdaje garanciju iz stava 1 ovog člana na obrazacu "CG - bankarska garancija za carinski dug", formata A-

4, koji je u prilogu 44 uz ovu uredbu. Obrazac ima jednu ili više kopija.

3. Pododjeljak Gotovinski depozit Član 590

(1) Carinski dužnik može položiti gotovinski depozit kao instrument za obezbjeđenje plaćanja carinskog duga, uplatom sredstava na depozitni račun Uprave carina, odnosno carinarnica.

(2) Carinski dužnik će dobiti potvrdu o uplati gotovinskih sredstava na račun iz stava 1 ovog člana, koja sadrži sledeće podatke:

1. broj uvjerenja,

2. rok do kojeg su sredstva uplaćena na račun; ako su uplaćena na neodređeno vrijeme, upisuje se taj podatak;

3. iznos depozita;

4. podatke o carinskom dužniku (firma, sjedište, matični/poreski broj)

5. datum deponovanja sredstava na račun;

6. carinski postupak, za koji važi depozit i navod, da li je moguće gotovinski depozit koristiti za obezbjeđenje carinskog duga drugih carinskih dužnika (npr. u slučaju posrednog ili neposrednog zastupanja);

7. spisak organa carinske službe, kod kojih se gotovinski depozit koristiti za obezbjeđenje plaćanja carinskog duga;

8. potpis ovlašćenog lica,

9. uvjerenje organa carinske službe u obliku zabilješke, da takav instrument prihvata.

(3) Potvrdu iz stava 2 ovog člana izdaje Uprava carina na obrazacu "Potvrda o gotovinskom depozitu", koja je u prilogu 45 uz ovu uredbu.

(4) Carinski dužnik uplaćuje gotovinski depozit u zakonskom sredstvu plaćanja. (5) Na gotovinski depozit se ne obračunava kamata.

3. Odjeljak

Vraćanje instrumenta obezbjeđenja

Član 591

(vraćanje instrumenta obezbjeđenja u vrijeme njegove važnosti)

Na zahtjev carinskog dužnika Uprava carina će vratiti položeni instrument obezbjeđenja, ako prije toga utvrdi, da je carinski dužnik podmirio sve carinske dugove, koje je obezbijedio sa odnosnim instrumentom obezbjeđenja, i da prije toga utvrdi, da eventualni carinski dug više ne može nastati.

Član 592

(vraćanje gotovinskog depozita)

Carinski dužnik ne može koristiti gotovinski depozit kao instrument za obezbjeđenje carinskog

duga od dana, kada je podnio zahtjev za vraćanje položenih sredstava. Ako je carinski dužnik podnio zahtjev za parcijalno vraćanje položenih sredstava, može od dana podnošenja zahtjeva dalje koristiti gotovinski depozit kao instrument obezbjeđenja samo u iznosu umanjenom za vraćeno obezbjeđenje.

Član 593

(vraćanje gotovinskog depozita u posebnim slučajevima)

Carinski dužnik, koji je položio gotovinski depozit za obezbjeđenje plaćanja carinskog duga kod carinskog postupka privremenog uvoza robe odnosno kod postupka aktivnog oplemenjivanja, ili drugog vremenski ograničenog postupka, može zatražiti vraćanje položenih sredstava kada se okončaju pomenuti carinski postupci, ako su ovi postupci okončani u skladu sa carinskim zakonom i ako je eventualni nastali dug izmiren.

2. GLAVA NASTANAK CARINSKOG DUGA

1. Poglavlje

Greške i propusti bez bitnog uticaja na nastanak carinskog duga

Član 594

(1) Greškama, koje u skladu sa članom 204 Carinskog zakona nijesu imale bitni uticaj na propisano sprovođenje privremenog smještaja ili odnosnog carinskog postupka, smatraju se slučajevi iz stava 2 ovog člana, ako:

- ne predstavljaju pokušaj nelegalnog sklanjanja robe od carinskog nadzora;

- ne uključuju evidentne neurednosti od strane lica u postupku, i

- su naknadno ispunjene sve formalnosti potrebne za utvrđivanje statusa robe. (2) Slučajevi, pomenuti u stavu 1 ovog člana su:

1. prekoračenje roka, prije čijeg isteka, za privremeno smještenu robu ili robu u carinskom postupku, mora

biti dodijeljeno jedno od predviđenih, carinski dozvoljenih postupanja ili upotreba robe, ukoliko je ovaj rok mogao biti produžen, da je zahtjev za produženje roka bio podnešen blagovremeno;

2. ako se radi o robi, koja je u tranzitnom postupku, a rok za podnošenje robe odredišnom organu je prekoračen, u koliko je to učinjeno naknadno;

3. postupanje sa privremeno smještenom robom ili robom u postupku carinskog skladištenja, a takvo postupanje nije bilo unaprijed dozvoljeno od strane organa carinske službe, pod uslovom, da je ovo postupanje moglo biti odobreno, da je podnijet zahtjev;

4. korišćenje robe, koja je u postupku privremenog uvoza u suprotnosti sa uslovima, koji su određeni u odobrenju organa carinske službe, pod uslovom, da je takvo korišćenje moglo biti odobreno, da je podnijet zahtjev;

5. premještanje privremeno smještene robe bez odobrenja organa carinske službe, pod uslovom, da se ova roba može na njegov zahtjev podnijeti organu carinske službe;

6. iznošenje privremeno čuvane robe ili robe u carinskom postupku iz carinskog područja ili unošenje takve robe u slobodnu zonu, a da nijesu ispunjene propisane formalnosti;

7. ako u toku privremenog čuvanja robe ili carinskog skladištenja prije stavljanja robe u slobodan promet nastupi jedan od razloga iz člana 204 stav 1. Carinskog zakona, a radi se o robi, koja je mogla biti prilikom puštanja u slobodan promet u skladu sa članom 148 Carinskog zakona u cjelini ili parcijalno oslobođena od plaćanja carinskog duga;

8. ako, u slučaju sprovođenja postupka aktivnog oplemenjivanja u dužem vremenskom periodu,

nije bilo zatraženo produžavanje potrebnog odobrenja, i ako su bili ispunjeni svi uslovi za njegovo produžavanje.

Član 595 (neispunjavanje obaveza)

Organ carinske službe smatra, da je nastao carinski dug u skladu sa članom 204. stav 1 Carinskog zakona, osim ako lice, koje bi postalo carinski dužnik, dokaže da su ispunjeni uslovi iz člana 594 ove uredbe.

Član 596

(uticaj na kaznene odredbe)

Činjenica, da zbog grešaka iz člana 594 ove uredbe ne nastaje carinski dug, ne utiče na primjenu kaznenih odredbi ili odredbi o ukidanju odnosno poništavanju odobrenja za odobreni carinski postupak.

2. Poglavlje Prirodni gubici Član 597

(carinski dug u slučaju prirodnih gubitaka)

(1) Shodno članu 206 Carinskog zakona organ carinske službe na zahtjev lica, koje polaže pravo na to, uzima u obzir manjak robe, ako je moguće dokazati, da je nastali manjak isključivo posljedica prirode robe, a ne bilo kakve neurednosti ili manipulacije podnosioca zahtjeva.

(2) U neurednosti i manipulaciju u skladu sa stavom 1 ovog člana smaraju se prije svega svako nepoštovanje pravila i obaveza u pogledu prevoza, skladištenja, obrade ili prerade kao i postupanja sa robom, koje određuje u skladu sa Carinskim zakonom i ovom uredbom organ carinske službe, ili ih treba uzimati u obzir kao uobičajenu praksu.

Član 598

(oslobađanje od podnošenja dokaza, da je roba nepovratno izgubljena)

Organ carinske službe može podnosioca zahtjeva osloboditi od podnošenja dokaza, da je roba zbog svoje prirode nepovratno izgubljena, ako ne postoji sumnja u istinitost navedene činjenice.

Član 599

(uzimanje u obzir uobičajenih gubitaka)

Ako količina gubitaka premašuje količinu gubitaka, koji su uobičajeni u praksi za odnosnu robu i, ako odnosno lice ne dokaže, da su zbog posebnih okolnosti stvarno nastali veći gubici od uobičajenih, organ carinske službe kod određivanja carinskog duga uzima u obzir uobičajene gubitke.

3. Poglavlje

Carinski dug za robu, koja se nalazi u posebnim situacijama

Član 600

(pogrešno dodijeljen carinski status robe)

Podnošenje deklaracije ili neka druga radnja sa jednakim pravnim efektom, kao i podnošenje dokumenata na potvrđivanje nadležnom organu, predstavlja uzimanje robe ispod carinskog nadzora iz člana 203 Carinskog zakona, ako je posljedica takvog postupanja, stavljanje robe u slobodan promet.

Član 601

(roba, koja se smatra kao domaća roba)

Ako je nastao carinski dug u skladu sa čl. 203 - 206 Carinskog zakona i ako je carinski dug bio plaćen, smatra se da je odnosna roba domaća roba, i da nije potrebno da se podnosi deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet, osim u slučaju sprovođenja propisa u vezi za zabranama i ograničenjima, koja se mogu primenjivati za odnosnu robu. Deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet u tom slučaju nije potrebna.

Član 602 (oduzimanje robe; status)

Oduzimanje robe u skladu sa članom 227 stav 1 tač. 3 i 4 Carinskog zakona, ne utiče na carinski status ove robe.

Član 603

(roba ustupljena organu carinske službe na slobodno raspolaganje)

(1) Za carinsku robu, koja je ustupljena organu carinske službe na slobodno raspolaganje ili je zaplijenjena ili oduzeta, smatra se, kao da je za nju započet postupak carinskog skladištenja.

(2) Robu iz stava 1 ovog člana može organ carinske službe prodati u skladu sa propisima iz člana 19 stav 2

Carinskog zakona pod uslovom, da kupac odmah obavi formalnosti za odobravanje carinski dozvoljenog postupanja ili upotrebe robe.

(3) Ako je u prodajnu cijenu robe uključen carainski dug, smatra se kao da je roba putem prodaje bila stavljena u slobodan promet. Organ carinske službe sam obračunava carinski dug.

(4) Ako se odluči, da se roba iz stava 1 ovog člana neće dati na prodaju, organ carinske službe će odmah započeti sprovođenje svih formalnosti, kako bi se za ovu robu dozvolilo jedno od carinski dozvoljenih postupanja i upotreba iz člana 5 stav 1 alineja 14 Carinskog zakona.

3. GLAVA

PLAĆANJE CARINSKOG DUGA

1. Poglavlje

Opšte o obračunu i plaćanju carinskog duga

Član 604

(obračun i plaćanje carinskog duga)

(1) Organ carinske službe u odgovarajućem obliku i što je brže moguće obavještava carinskog dužnika o visini carinskog duga, koje mora platiti (obračun carinskog duga). Smatra se da je carinski dužnik obaviješten o visini carinskog duga danom podnošenja ispravne deklaracije.

(2) Ako je carinski dug obračunat u deklaraciji, organ carinske službe dostavlja obavještenje iz stava 1 ovog

člana carinskom dužniku samo u slučaju, ako se visina obračunatog carinskog duga razlikuje od visine koju je izračunao podnosilac deklaracije.

(3) Ako je deklaracija podnešena pomoću sistema kompjuterske razmjene podataka, smatra se, da je podnosilac deklaracije deklaraciju preuzeo u trenutku, kada je dobio elektronsko saopštenje, da je deklaracija potvrđena i obračunata.

(4) Obračunati carinski dug carinski dužnik uplaćuje na račun Uprave carina u rokovima iz člana 223 Carinskog zakona, koji počinju teći od dana podnošenja ispravne deklaracije, odnosno od dana prijema obračuna iz stava 2. ovog člana.

(5) Bez obzira na odredbe ovog člana organ carinske službe, koji izdaje odobrenje za pojednostavljeni postupak deklarisanja ili deklarisanje na osnovu knjigovodstvenih upisa može odrediti, da carinski dužnik sam

obračuna carinske dugove, nastale u određenom periodu. U tom slučaju organ carinske službe određuje rok, u kojem će carinski dužnik tako obračunati dug platiti.

Član 605 (dan plaćanja)

Dan plaćanja carinskog duga je onaj dan, kada je nadležnoj organizaciji predat nalog za plaćanje obračunatog carinskog duga.

Član 606 (opomena)

(1) Ako carinski dužnik ne plati obračunati carinski dug u propisanom roku, Uprava carina šalje carinskom dužniku opomenu sa pregledom dospjelih, a nepodmirenih obaveza zajedno sa upozorenjem, da će u slučaju, da carinski dužnik svoj dug ne podmiri u roku od dva dana, biti unovčen podnešeni instrument obezbjeđenja, odnosno da će biti sproveden postupak prinudne naplate.

(2) Troškove u vezi sa opomenom plaća carinski dužnik.

2. Poglavlje

Plaćanje carinskog duga instrumentom obezbjeđenja

Član 607

(naplata instrumenta obezbjeđenja)

Naplata bankarske garancije iz člana 582 ove uredbe vrši se u skladu sa propisima, koji važe za naplatu bankarskih garancija "na prvi poziv" i "bez prigovora".

Član 608

(naplata iz gotovinskog depozita)

Carinski dug se iz gotovinskog depozita se naplaćuje , na taj način da se obračunati dugovani iznos carinskog duga odgovarajuće proknjiži.

3. Poglavlje

Naknadni obračun carinskog duga

Član 609

(kada se ne vrši naknadni obračun carinskog duga)

(1) Ako organ carinske službe utvrdi da:

a) je zbog nezakonitog postupanja sa robom nastao carinski dug, ili b) nastali carinski dug nije bio obračunat;

c) je obračunati carinski dug niži nego što je utvrđeno propisima.

donijeće rješenje po službenoj dužnosti ili na zahtjev carinskog dužnika o naknadnom obračunu carinskog duga. (2) Carinska roba iz stava 1 ovog člana može se staviti u slobodan promet, ako je plaćen carinski dug, odnosno

ako je kod organa carinske službe položen propisani instrument obezbjeđenja.

(3) Naknadni obračun carinskog duga u skladu sa tačkom a) stava 1 ovog člana, može se izvršiti u roku od 5 godina, od dana nastanka carinskog duga.

Naknadni obračun carinskog duga u skladu sa tač. b) i c) ovog člana može se izvršiti u roku od 3 godine od dana nastanka carinskog duga.

Carinski dug neće biti obračunat ako iznos ne prelazi iznos od 2o,oo €

4. Poglavlje Prinudna naplata

Član 610

(kada se ne vrši prinudna naplata neplaćenog carinskog duga)

Ako carinski dužnik nije platio carinski dug u propisanom roku, organ carinske službe može taj dug naplatiti po propisima o prinudnoj naplati.

Izvršni naslovi za prinudnu naplatu su:

a) izvršna odluka organa carinske službe,

b) carinska deklaracija odnosno obračun carinskog duga, c) obračun carinskog duga u putničkom prometu,

sa upisanom klauzulom izvršnosti.

Organ carinske službe neće vršiti prinudnu naplatu neplaćenog carinskog duga, ako dugovan iznos sa pripadajućim zateznim kamatama ne prelazi 20,00 €.

Ako se prinudna naplata obavlja samo za plaćanje zatezne kamate, ista se neće izvršiti, ako iznos zateznih kamata na dan odluke o prinudnoj naplati ne prelazi 20,00 €.

4. GLAVA

POVRAĆAJ ILI OTPIS CARINSKOG DUGA

1. Poglavlje Opšte odredbe Član 611

(nadležnost)

(1) Zahtjev za povraćaj ili otpis carinskog duga se podnosi kod organa carinske službe, kod kojeg je bila podnešena deklaracija u vezi sa kojom se traži povraćaj ili otpis carinskog duga. Taj organ carinske službe donosi odluku o zahtjevu.

(2) Ako se zahtjev za povraćaj ili otpis carinskog duga odnosi na dug, koji je bio obračunat na osnovu pojednostavljenja iz.člana 84 stav 1 tač. 2 i 3 Carinskog zakona, isti se podnosi kod nadzornog organa carinske službe, određenog u odobrenju za pojednostavljenje, koji donosi

odluku o zahtjevu.

2. Poglavlje

Sprovođenje odredbe za primjenu čl. 228 do 231 Carinskog zakona

1. Odjeljak

Zahtjev za povraćaj ili otpis carinskog duga

Član 612

(ko može podnijeti zahtjev)

(1) Zahtjev za povraćaj ili otpis carinskog duga (u daljem tekstu: zahtjev za povraćaj ili otpis) podnosi lice, koje je platilo ili je odgovorno za plaćanje carinskog duga ili lice, koje je preuzelo njegova prava i obaveze.

(2) Zahtjev za povraćaj ili otpis može podnijeti i zastupnik lica iz stava 1 ovog člana.

(3) Osim u slučajevima iz člana 616 ove uredbe, zahtjev za povraćaj ili otpis podnosi se u dva primjerka (original i kopija) i mora biti popunjen na obrazacu, čija sadržina odgovara uzorku iz priloga 46 uz ovu uredbu.

(4) Izuzetno organ carinske službe može u opravdanim slučajevima odobriti, da se zahtjev za povraćaj ili otpis ne podnese na obrazacu iz stava 3 ovog člana, pod uslovom, da podneseni zahtjev sadrži sve podatke, koji su navedeni u prilogu 46 uz ovu uredbu.

Član 613

(podnošenje zahtjeva i postupak sa njim)

(1) Zahtjev za povraćaj ili otpis, u kome moraju biti navedene sve potrebne činjenice i priloženi svi potrebni dokazi iz člana 8 Carinskog zakona, predaje se organu carinske službe iz člana 611 ove uredbe.

(2) Organ carinske službe, koji primi zahtjev za povraćaj ili otpis, upisuje na oba primjerka zahtjeva za povraćaj ili otpis datum prijema. Original zadržava zbog rješavanja, a kopiju vraća podnosiocu.

(3) Ako se primenjuje član 612 stav 4 ove uredbe, organ carinske službe potvrđuje prijem zahtjeva za povraćaj ili otpis na kopiji zahtjeva.

Član 614

(poljoprivredni proizvodi i namirnice)

(1) Osim ako posebni propisi u vezi sa sprovođenjem poljoprivredne politike ne određuju drugčije, zahtjevu, koji se odnosi na robu u vezi sa kojom je bila prilikom predaje odnosne deklaracije podnešena uvozna, odnosno izvozna dozvola treba priložiti uvjerenje organa, koji je izdao dozvolu, da su usvojene potrebne mjere, da bi se poništile posljedice izdavanja dozvole.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, uvjerenje nije potrebno, ako :

1. je organ carinske službe, kojem je podenešen zahtjev, sam izdao odnosnu dozvolu, ili

2. je bio zahtjev podnešen zbog greške u sadržaju, koja ne utiče na dobijanje odnosne dozvole.

Član 615

(prijem nepotpunog zahtjeva)

(1) Organ carinske službe može da primi zahtjev za povraćaj ili otpis, koji nije u skladu sa članom 612. st. 3. i 4. ove uredbe, ili kojem nijesu priložena sva potrebna dokumeta, ali isti mora sadržati

podatke, navedene u poljima 1 do 3 i 7 obrazaca iz priloga 46 uz ovu uredbu.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana organ carinske službe određuje rok, u kojem mora podnosilac dopuniti zahtjev za povraćaj ili otpis sa svim nedostajućim podacima odnosno dokazima.

Član 616

(specifičnosti za povraćaj izvoznog carinskog duga)

(1) Način povraćaja ili otpisa izvoznog carinskog duga se određuje u skladu sa propisom, koji reguliše plaćanje izvoznog carinskog duga.

(2) Ako propis iz stava 1 ovog člana ne sadrži odredbe o načinu povraćaja ili otpisa, povraćaj se vrši na osnovu zahtjeva u skladu sa trećim do petim stavom ovog člana. Odgovarajuće se primjenjuju odredbe ove glave, koje se odnose na povraćaje i otpis uvoznog carinskog duga.

(3) Uz zahtjev za povraćaj ili otpis izvoznog carinskog duga kod vraćanja robe treba priložiti:

a) dokaz o plaćanju izvoznog carinskog duga, ako je plaćen;

b) ovjereni original ili ovjerenu kopiju deklaracije za stavljanje u slobodan promet vraćene robe.

Na deklaraciji mora biti naveden tekst "Roba stavljena u slobodan promet kao vraćena roba u skladu sa članom 185 stav 6 Carinskog zakona";

c)ovjereni original ili ovjerenu kopiju izvozne deklaracije (koju ima izvoznik robe), robe koja se vraća. (4) Deklaracije iz tač. a), b) ili c) stava 3 ovog člana nije potrebno priložiti zahtjevu za povraćaj ili otpis

carinskog duga, ako organ carinske službe već raspolaže podacima, koji se nalaze u njima.

(5) Zahtjev za povraćaj ili otpis izvoznog carinskog duga se može predati u roku od 12 mjeseci od dana prijema izvozne deklaracije.

2. Odjeljak

Postupak za odobrenje povraćaja ili otpisa carinskog duga

Član 617

(sprovođenje carinskih formalnosti prije donošenja odluke o zahtjevu)

Organ carinske službe može dozvoliti, da se određene carinske formalnosti, koje su potrebne radi odobravanja eventualnog povraćaja ili otpisa carinskog duga, sprovedu prije nego što donese odluku o zahtjevu za povraćaj ili otpis. Odobrenje prethodnog sprovođenja carinskih formalnosti ne utiče na odluku organa carinske službe o zahtjevu.

Član 618

(zabrana premještanja robe)

(1) Osim u slučajevima iz člana 617 ove uredbe, roba, na koju se odnosi zahtjev za povraćaj ili otpis, ne smije se premještati sa mjesta, koje je navedenoo u zahtjevu za povraćaj ili otpis, dok organ carinske službe ne donese odluku o zahtjevu.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana podnosilac zahtjeva za povraćaj ili otpis može premijestiti robu, ako o tome unaprijed obavijesti organ carinske službe, koji odlučuje o zahtjevu za povraćaj ili otpis i kada je saglasan sa premještajem.

Član 619

(odluka o zahtjevu za povraćaj ili otpis)

(1) Organ carinske službe rješenjem odlučuje o zahtjevu za povraćaj ili otpis.

(2) Rješenje, kojim je pozitivno odlučeno po podnijetom zahtjevu, mora da sadrži sve podatke, koji su potrebni za njegovo sprovođenje.

(3) Rješenje mora, s obzirom na okolnosti slučaja, sadržati sve ili barem neke od sledećih podataka:

a) podatke, potrebne za identifikaciju robe, na koju se rješenje odnosi;

b) razloge za povraćaj ili otpis carinskog duga i navođenje odgovarajućeg člana Carinskog zakona i, ako je potrebno, i odgovarajući član ove uredbe;

c) iznos povraćaja odnosno otpisa duga;

d) podatke o vrsti upotrebe robe, koja može da se uveze, ili odredišno mjesto, gdje može roba da se pošalje s obzirom na mogućnosti, koje su na raspolaganju u skladu sa Carinskim zakonom za pojedinačni slučaj i, ako je potrebno, na osnovu posebnog odobrenja organa carinske službe;

e) rok za sprovođenje formalnosti koje su potrebne, da bi se plaćeni carinski dug vratio ili otpisao;

f) izjavu, da će carinski dug biti vraćen odnosno otpisan, tek kada budu ispunjene potrebne formalnosti i kada će organ carinske službe, koji odlučuje o povraćaju, biti o tome obaviješten;

g) podatke o svim zahtjevima u vezi sa robom, koje mora podnosilac poštovati, dok rješenje nije izvršeno;

h) obaviještenje podnosiocu zahtjeva za povraćaj ili otpis, da prilikom podnošenja robe mora priložiti original rješenja ili ovjerenu kopiju.

(4) Ako se obaveze iz tač. d), e) i g) stava 3 ovog člana ne mogu izvršiti kod organa carinske službe, koji je izdao odluku o povraćaju ili otpisu carinskog duga isti u rješenju mora odrediti organ carinske službe ili organe carinske službe, kod kojih se moraju ove obaveze izvršiti.

Član 620

(donošenje odluka po službenoj dužnosti)

(1) Ako organ carinske službe u skladu sa članom 228 stav 6 Carinskog zakona odlučuje o povraćaju odnosno otpisu carinskog duga po službenoj dužnosti, donosi o tome rješenje.

(2) Odgovarajuće se primenjuje član 619 ove uredbe.

Član 621

(nadzor nad ispunjavanjem obaveza iz odluke)

(1) Organ carinske službe iz člana 619 stav 4 ove uredbe usvaja potrebne mjere pomoću kojih obezbjeđuje, da:

- su, s obzirom na pojedinačni slučaj, obaveze iz člana 619 stav 3 tačke g) ove uredbe ispunjene i da

- je u svim slučajevima roba stvarno upotrebljavana u skladu sa zahtjevima iz rješenja, odnosno da je poslata tamo, shodno rješenju.

(2) Ako je rješenjem određeno, da se roba može unijeti u carinsko skladište ili slobodnu zonu, a lice, na koje glasi rješenje iskoristi ovu mogućnost dužno je, potrebne formalnosti sprovesti kod organa carinske službe, koji je donio rješenje, odnosno kod organa carinske službe iz člana 619 stav 4 ove uredbe.

(3) Kada se organ carinske službe utvrdi, da su ispunjene sve obaveze iz prvog stava ovog člana, to potvrđuje na originalu rješenja ili na njenoj ovjerenoj kopiji.

Član 622 (izvršavanje povraćaja)

(1) Organ carinske službe, koji je donio rješenje o povraćaju ili otpisu carinskog duga, otpisaće carinski dug ili će ga vratiti na račun, koji je naveo podnosilac u zahtjevu, odmah posle prijema originala rješenja, sa klauzulom izvršnosti.

(2) Povraćaj plaćenog carinskog duga nije moguće izvršiti, ako korisnik prava ima bilo kakve neizmirene, a dospjele obaveze po osnovu carinskog duga. Povraćaj i dospjeli carinski dug se u ovom slučaju prebijaju po službenoj dužnosti.

Član 623

(preferencijalni tretman robe i povraćaj i otpis carinskog duga)

(1) Ako se zahtjev za povraćaj ili otpis zasniva na tome, da je u trenutku prijema deklaracije postojalo pravo na preferencijalni tretman robe (snižena ili carinska stopa "slobodno" za robu u okviru carinskih kontigenata kao i prema zaključenim sporazumima o slobodnoj trgovini), organ carinske službe će pozitivno riješiti zahtjev za povraćaj i otpis samo, ako su prilikom prijema zahtjeva priloženi dokazi, da:

- u slučaju carinskih kontigenata nije premašen njen obim,

- u ostalim slučajevima nije bila ponovno uvedena uobičajena carinska stopa.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana, zahtjev za povraćaj ili otpis može se pozitivno riješiti i kada nijesu ispunjeni propisani uslovi, ako za robu nije bila upotrijebljena snižena ili carinska stopa "slobodno" zbog zablude organa carinske službe, a deklaracija za stavljanje robe u slobodan promet je sadržala sve podatke i bili su joj priloženi svi dokumenti, potrebni za takav tretman.

Član 624

(povraćaj i naknadno podnošenje dokaza za preferencijalni tretman)

(1) Ako podnosilac zahtjeva za povraćaj ili otpis podnese original uvjerenja o preferencijalnom porijeklu robe kao dokaz, da je uvezena roba u trenutku prijema deklaracije za stavljanje robe u slobodan promet ispunjavala propisane uslove za preferencijalni tretman, organ carinske službe će pozitivno riješiti zahtjev za povraćaj ili otpis, ako se pokaže:

- da se podnešeno uvjerenje o preferencijalnom porijeklu robe stvarno odnosi na uvezenu robu i da su ispunjeni uslovi za prijem podnijetog uvjerenja, kao i

- da su ispunjeni svi ostali uslovi za preferencijalni tretman robe.

(2) Plaćeni carinski dug se vraća, odnosno dug se otpisuje, nakon podnošenja robe organu carinske službe. Kada robu nije više moguće podnijeti organu carinske službe, može se odobriti povraćaj ili otpis samo u slučaju, ako je na osnovu raspoloživih podataka pouzdano utvrđeno, da se naknadno priloženo uvjerenje o preferencijalnom porijeklu odnosi na tu robu.

Član 625 (odbijanje zahtjeva)

U skladu sa.članom 230 st. 1, 2, 3 , 5 i 6 Carinskog zakona nije moguće vratiti plaćeni carinski dug ili ga otpisati, ako:

1. je oštećenje robe bilo uzeto u obzir već kod određivanja ugovornih uslova, u pogledu ugovorne cijene robe, na osnovu koje je bila podnešena u carinski postupak, zbog kojeg je nastala obaveza plaćanja carinskog duga, ili

2. je uvoznik robu prodao, nakon što je konstatovao, da je roba oštećena odnosno pokvarena ili da ne odgovara dogovorenim ugovornim uslovima.

Član 626

(rok za izvršavanje formalnosti za povraćaj ili otpis)

(1) Izuzetno od.odredbi člana 633 stav 1 tačka c) ove uredbe, organ carinske službe određuje rok za izvršenje formalnosti, koje su potrebne, da bi se plaćeni carinski dug vratio ili otpisao, koji ne može biti duži od dva mjeseca od dana uručivanja rješenja podnosiocu zahtjeva.

(2) Istekom roka iz stava 1 ovog člana, prestaje pravo na povraćaj ili otpis carinskog duga, osim ako se dokaže, da obavezu nije bilo moguće izvršiti u propisanom roku zbog više sile, odnosno nepredvidivih okolnosti, na koje nije bilo moguće uticati.

Član 627

(otpaci i ostaci robe posle uništenja)

Ako nakon uništenja robe, koje traži organ carinske službe u namjeri, da bi mogao udovoljiti zahtjevu za povraćaj ili otpis carinskog duga, ostaju otpaci ili ostaci, isti se od trenutka donošenja rješenja, kojim je pozitivno riješen zahtjev, smatraju carinskom robom.

Član 628

(status robe u slobodnoj zoni ili carinskom skladištu)

Ako organ carinske službe odobri primjenu člana 230 stav 2 tačka 2 i stav 3 Carinskog zakona i usvoji mjere, koje omogućavaju, da se roba, koja je unešena u slobodnu zonu ili carinsko skladište može i retroaktivno prepoznati kao carinska roba.

Član 629

(povraćaj ili otpis za dio ili komponente jednog proizvoda)

Ako se ne izvozi, ponovo izvozi ili uništava kompletni proizvod, odnosno ako se ne odobri drugo carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba za kompletni proizvod, već samo za jedan ili više djelova odnosno komponenti ovog proizvoda, iznos, koji se vraća ili otpisuje, određuje se kao razlika, između iznosa uvoznog carinskog duga za kompletni proizvod i iznosa uvoznog carinskog duga, koji bi bilo potrebno platiti za ostatak proizvoda, ako bi se za njega u nepromijenjenom stanju započelo carinski dozvoljeno postupanje ili upotreba iz koje proističe obaveza plaćanja carinskog duga na onaj dan, kada je ovo postupanje ili upotreba odobreno za kompletni proizvod.

Član 630

(minimalni iznos duga za uvođenje postupka)

U skladu sa članom 232 Carinskog zakona organ carinske službe neće voditi postupak za povraćaj više plaćenog carinskog duga odnosno za otpis plaćanja, ako iznos, kojeg bi trebalo vratiti ili otpisati, ne prelazi 20,00 €.

3. Poglavlje

Posebne odredbe, koje se odnose na primjenu člana 231 Carinskog zakona

Član 631 (opšti uslovi)

Organ carinske službe, koji odlučuje o zahtjevu za povraćaj ili otpis, koji je bio podnešen u skladu sa članom 231 stav 2 Carinskog zakona:

- vraća ili otpisuje plaćanje carinskog duga, ako se zahtjev zasniva na okolnostima iz čl. 632 - 635 ove uredbe i ove okolnosti nijesu posljedica prevare ili velike neurednosti lica u postupku;

Pojam " lice u postupku" znači lice ili lica iz člana 612 stav 1 ove uredbe, zastupnika tih lica ili bilo koje drugo lice, koje je bilo uključeno u obavljanje carinskih formalnosti, koje se odnose na lice u postupku, ili je dalo uputstva za obavljanje tih formalnosti.

- ne izvrši povraćaj i ne odobri otpis 636 ove uredbe.

Član 632

(odobravanje povraćaja ili otpisa carinskog duga)

(1) Povraćaj ili otpis carinskog duga se može odobriti:

a) ako je carinska roba, za koju je započet carinski postupak sa djelimičnim ili potpunim otpisom plaćanja carinskog duga ili ako je roba, koja je bila prilikom stavljanja u slobodan promet predmet povoljnijeg tretmana zbog namjene korišćenja, ukradena. Povraćaj ili otpis carinskog duga u skladu sa ovom tačkom se može odobriti samo pod uslovom, da je ukradena roba odmah nađena i za nju ponovo uspostavljen jednaki carinski status, kao što ga je imala u trenutku kada je ukradena;

b) ako se carinska roba greškom uzme ispod carinskog nadzora u carinskom postupku sa djelimičnim ili potpunim oslobođenjem plaćanja carinskog duga, samo pod uslovom, da se odmah, kada se konstatuje greška, za robu u nepromijenjenom stanju uspostavi jednaki carinski status;

c) ako zbog tehničkih poteškoća nije stavljena u slobodan promet, pa se roba neće moći rastovariti ni u odredišnom mjestu, pod uslovom, da se ova roba ponovo izvozi;

d) ako je roba, koja je bila stavljena u slobodan promet, naknadno vraćena isporučiocu izvan carinskog područja u postupku pasivnog oplemenjavanja radi besplatne opravke odnosno odstranjivanja grešaka, koje su postojale prije stavljanja robe u slobodan promet (bez obzira na to, da li su bile ove greške utvrđene nakon stavljanja robe u slobodan promet) ili besplatnog usaglašavanja sa odredbama ugovora o kupovini, kod čega je isporučilac odlučio, da trajno sačuva robu, jer greške odnosno manjkavosti nije moguće odstraniti, odnosno njihovo odstranjivanje bi bilo neekonomično;

e) ako se u trenutku, kada organ carinske službe odlučuje o naknadnom obračunu carinskog duga u vezi sa robom, koja je bila stavljena u slobodan promet sa potpunim oslobođenjem od plaćanja carinskog duga, konstatuje, da je roba bila ponovo izvezena sa carinskog područja bez carinskog nadzora, samo, ako se konstatuje, da su bili ispunjeni svi uslovi, koje propisuje Carinski zakon za povraćaj ili otpis takvog uvoznog carinskog duga, u trenutku ponovnog izvoza robe i da bi uvozni dug mogao biti vraćen, ako bi bio obračunat prilikom stavljanja robe u slobodan promet;

f) ako je sud zabranio promet robom, za koju je bio započet carinski postupak, na osnovu koga je nastala obaveza plaćanja carinskog duga, samo, ako je ova roba bila ponovo izvezena sa carinskog područja ili uništena pod carinskim nadzorom i, ako je dokazano, da se roba na carinskom području nije upotrebljavala;

g) ako je za robu započet carinski postupak, na osnovu koga nastaje obaveza plaćanja uvoznog duga, a carinski dug samostalno podmiri podnosilac deklaracije, ako ovu robu, bez ikakve krivice podnosilac deklaracije, nije bilo moguće isporučiti primaocu;

h) ako je bila roba adresirana na određenog primaoca greškom;

i) ako se konstatuje, da roba, zbog očigledne stvarne greške prilikom narudžbe ne može biti iskorišćena za namjene, za koje je naručilac imao namjeru da koristi robu;

j) ako se za robu poslije stavljanja u carinski postupak, na osnovu koje nastaje carinski dug, dokaže, da u trenutku stavljanja nije bila u skladu sa važećim propisima, koji regulišu upotrebu i promet robe, i da se zbog toga ova roba ne može koristiti za namjene, koje je predvideo primalac;

k) ako primalac robu ne može koristiti ili je suštinski ograničen prilikom korišćenja robe za predviđene namjene zbog mjera nadležnih organa, usvojenih poslije stavljanja robe u carinski postupak, na osnovu kojeg nastaje obaveza za plaćanje carinskog duga;

l) ako organ carinske službe ne može odobriti djelimično ili potpuno oslobođenje plaćanja carinskog duga, koje ostvaruje odnosno lice ali ne po njegovoj krivici, kojom prilikom organ

carinske službe obračunava carinski dug, koji bi trebalo platiti;

lj) ko je roba dostavljena primaocu u obavezujućem roku isporuke, koji je određen u ugovoru, na osnovu kojeg je bio za robu započet carinski postupak iz kojeg proizilazi nastala obaveza za plaćanje carinskog duga;

m) ako robu na carinskom području nije bilo moguće prodati, pa je besplatno bila ustupljena dobrotvornim ili humanitarnim organizacijama:

- koje svoju djelatnost obavljaju izvan carinskog područja, a imaju na carinskom području svoja predstavništva ili

- koje svoju djelatnost obavljaju na carinskom području, ali mogu imati kod stavljanja slične robe u slobodan promet pravo na potpuno oslobođenje plaćanja carinskog duga;

n) ako je obaveza plaćanja carinskog duga nastala iz drugih razloga, a ne onih definisanih u članu 201 Carinskog zakona i lice u postupku preda uvjerenje o porijeklu robe, tranzitni dokument unutrašnjeg tranzita ili drugi odgovarajući dokument, koji dokazuje, da bi se za robu, ako bi bila stavljena u slobodan promet mogao uzeti u obzir povoljniji tretman, ili bi se ova roba mogla računati za domaću robu, samo, ako su ispunjeni ostali uslovi iz člana 624 ove uredbe.

(2) Izuzetno od stava 6 ovog člana, povraćaj plaćenog ili otpisanog carinskog duga u slučajevima iz tač. c) i f) do n) stava 1 ovog člana, moguće je odobriti samo, ako je roba pod carinskim nadzorom ponovo izvezena sa carinskog područja. Ovaj uslov ne važi, ako je roba uništena zbog odluke nadležnog organa ili besplatno ustupljena na korišćenje dobrotvornim ili humanitarnim organizacijama, koje svoju djelatnost obavljaju na carinskom području.

(3) Na zahtjev lica u postupku može organ carinske službe odobriti, da se roba, umjesto da bude ponovo izvezena, uništi pod carinskim nadzorom ili, da se zbog planiranog ponovnog izvoza za nju započne tranzitni postupak, postupak carinskog skladištenja odnosno unese u slobodnu zonu.

(4) Izuzetno od st. 2 i 3 ovog člana, organ carinske službe može, u slučajevima iz tač. g), i) i l) stava 1 ovog člana, na zahtjev lica u postupku odobriti, da se obaveza ponovnog izvoza robe zamjeni sa početkom postupka carinskog skladištenja ili sa unošenjem robe u slobodnu zonu.

(5) Roba iz st. 3 i 4 ovog člana smatra se carinskom robom. Organ carinske službe usvaja potrebne mjere, koje omogućavaju da se roba, unešena u slobodnu zonu ili carinsko skladište naknadno može prepoznati kao carinska roba.

(6) Povraćaj ili otpis plaćanja carinskog duga se u slučaju iz tačke h) stava 1 ovog člana odobrava pod uslovom, da je roba ponovo izvezena istom stranom isporučiocu ili na adresu koju on odredi.

(7) Pored mjera iz ovog člana, treba takođe dokazati, da roba nije bila upotrijebljena, korišćena ili prodata prije ponovnog izvoza.

Član 633

(kada se još može odobriti povraćaj ili otpis)

(1) Povraćaj ili otpis plaćanja carinskog duga se može odobriti:

a) ako je roba, za koju je greškom bio započet carinski postupak, na osnovu kojeg je nastala obaveza plaćanja carinskog duga, ponovo izvezena iz carinskog područja, a pri tom za ovu robu nije bio započet izvozni carinski postupak, samo, ako su ispunjeni uslovi iz člana 229 Carinskog zakona;

b) ako je roba bez carinskog nadzora ponovo izvezena ili uništena u skladu sa članom 230 stav 2 i 3

Carinskog zakona pod uslovom, da su ispunjeni drugi propisani uslovi;

c) ako je roba bez carinskog nadzora ponovo izvezena ili uništena u skladu sa tač. c) i f) do n) člana 632 ove uredbe, samo, ako su ispunjeni drugi uslovi određeni st. 2 do 5 i stavom 7 člana 632 ove uredbe.

(2) Za povraćaj ili otpis carinskog duga u skladu sa stavom 1 ovog člana, moraju biti ispunjeni

sledeći uslovi:

a) organu carinske službe, koji odlučuje o zahtjevu za povraćaj ili otpis moraju biti podnešeni svi potrebni dokazi o tome, da je roba, u vezi sa kojom se traži povraćaj ili otpis carinskog duga:

- stvarno ponovo izvezena iz carinskog područja ili

- uništena pod nadzorom nadležnih organa ili lica, ovlašćenih za takav nadzor;

b) organu carinske službe, koji odlučuje o zahtjevu za povraćaj ili otpis moraju biti vraćena sva dokumenta, koja su potvrđivala carinski status domaće robe i sa kojima je pomenuta roba bila iznešena sa carinskog područja, odnosno predati svi dokazi, koje organ carinske službe smatra potrebnim, kako se ovi dokumenti ne bi koristili kod eventualnog kasnijeg uvoza robe.

Član 634

(dokument kojim se dokazuje pravo na povraćaj ili otpis u skladu sa članom 632 ove uredbe)

(1) Prilikom sprovođenja stava 2 člana 633 ove uredbe:

a) kao dokaz, da je roba za koju se traži povraćaj ili otpis plaćanja carinskog duga se smatra:

- original ili ovjerena kopija izvozne deklaracije, i

- uvjerenje organa carinske službe, preko kojeg je roba stvarno napustila carinsko područje. Ako nije moguće podnijeti takvu uvjerenje, kao dokaz, da je roba napustila carinsko područje može se uzeti u obzir sve što dokazuje pomenutu činjenicu, kao npr.:

- uvjerenje carinskog organa države, u koju je roba bila izvezena ili - original odnosno ovjerena kopija deklaracije odredišne države.

Ovim dokumentima treba priložiti komercijalne ili administrativne dokumente, sa kojima se dokazuje identičnost izvezene robe i robe, za koju se traži povraćaj ili otpis carinskog duga:

- original ili ovjerena kopija deklaracije za navedeni postupak i

- na zahtjev organa carinske službe komercijalna i druga administrativna dokumenta (n.pr. računi, otpremnice, tranzitni dokumenti, fitosanitarne ili druga uvjerenja), koja sadrže potpuni opis robe (trgovački naziv robe, količinu, identifikacione i druge oznake), koja su navedena u deklaraciji za pomenuti postupak, u izvoznoj deklaraciji ili u deklaraciji odredišne države;

b) kao dokaz, da je roba, za koju se traži povraćaj ili otpis plaćanja carinskog duga, stvarno uništena pod nadzorom nadležnih organa ili drugih lica, koja su ovlašćena za takav nadzor:

- original ili ovjerena kopija zapisnika ili izjave o uništenju robe, koju izdaje organ, pod čijim nadzorom je roba bila uništena ili

- uvjerenje, koje je izdalo lice, koje je ovlašćeno za nadzor nad uništenjem robe, zajedno sa odgovarajućim dokazom o ovlašćenju za nadzor.

Dokumenta iz ove tačke moraju sadržati dovoljno tačan opis robe (trgovački opis robe, količine, identifikacione i druge oznake), da organ carinske službe može utvrditi, da je uništena roba identična sa robom, koja je bila podnešena u carinski postupak zbog kojeg je nastala obaveza za plaćanje carinskog duga.

Član 635

(povraćaj izvoznog carinskog duga)

(1) Ako propis, koji reguliše plaćanja izvoznog carinskog duga ne određuje drugačije, moguće je povraćaj plaćenog izvoznog duga odobriti, kada je vraćena roba, za koju je prilikom izvoza plaćen izvozni dug, stavljena u slobodan promet i kada su ispunjeni uslovi iz ovog člana.

(2) U slučajevima iz člana 566 ove uredbe primjenjuje se stav 1 ovog člana.

(3) Organu carinske službe, koji primi deklaraciju za stavljanje vraćene robe u slobodan promet,

treba podnijeti dokaze, da se radi o robi, za koju je bilo potrebno prilikom izvoza platiti izvoznu carinu.

(4) Stav 1 ovog člana primenjuje se i u slučaju vraćanja samo dijela robe, za koju je prilikom izvoza plaćena izvozna carina.

Član 636

(odbijanje povraćaja ili otpisa)

Organ carinske službe ne može odobriti povraćaj ili otpis carinskog duga, ako se zahtjev zasniva samo na jednoj od sledećih činjenica:

a) roba, za koju je bio na carinskom području započet carinski postupak zbog kojeg je nastala obaveza plaćanja carinskog duga, se ponovo izvozi sa carinskog područja zbog drugih razloga, a ne onih koji su navedeni u članu 229 i članu 230 st. 1, 2, 3, 5 i 6 Carinskog zakona, prije svega zbog neuspješne prodaje robe;

b) uništenje robe, koju je organ carinske službe već stavio u odabrani carinski postupak na osnovu kojeg je nastala obaveza plaćanja carinskog duga, osim, ako takvo uništenje izričito predviđaju drugi važeći propisi,

c) podnošenje dokumenata, na osnovu kojih je prilikom stavljanja u slobodan promet bio ostvarivan povoljniji tretman robe i za koje se naknadno konstatovalo, da su lažni, falsifikovani ili nevažeći, i ako su bili podnešeni u dobroj namjeri.

Član 637

(plaćanje kamata za plaćeni carinski dug)

(1) Organ carinske službe iz člana 613 stav 2 ove uredbe prilikom odlučivanja o zahtjevu za povraćaj plaćenog carinskog duga provjerava, da li treba u skladu sa članom 228 stav 1 i članom 233 stav 2 Carinskog zakona obračunati kamate.

(2) Ako su ispunjeni uslovi za obračun kamata, organ carinske službe obračunava kamate u skladu sa propisima, koji važe za zatezne kamate.

(3) Kamate se u skladu sa ovim članom obračunavaju za period od dana plaćanja uvoznog carinskog duga do dana donošenja rješenja o povraćaju.

(4) Plaćanje kamata se vrši na jednak način kao i povraćaj plaćenog uvoznog carinskog duga.

V. DIO

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Član 638

(primjena izdatih uvjerenja o svrstavanju robe u carinsku tarifu)

Uvjerenja o svrstavanju robe u carinsku tarifu, koja je Uprava carina donijela do stupanja na snagu ove uredbe, mogu se koristiti i dalje, do isteka njihove važnosti.

Član 639

(važnost dosadašnjih uvjerenja o porijeklu robe)

(1) Uvjerenja o porijeklu robe, koja su donijeta prije stupanja na snagu ove uredbe, mogu se koristiti nakon njenog stupanja na snagu u skladu sa I dijelom, glave 3 ove uredbe.

(2) Obrasci i uvjerenja o porijeklu robe, koja su bila štampana prije stupanja na snagu ove uredbe mogu se u skladu sa ovom uredbom koristiti dok se ne potroše zalihe, ali najkasnije do 1. jula

2004. godine.

Član 640

(važnost dosadašnjih obrazaca jedinstvene carinske isprave)

Obrazaci JCI i JCI bis, koji su štampani prije stupanja na snagu ove uredbe mogu se u skladu sa ovom uredbom koristiti dok se ne potroše zalihe, ali najkasnije do 1.jula 2004.godine.

Član 641

(dalje korišćenje rješenja i uvjerenja izdatih do stupanja na snagu ove uredbe)

Rješenja i uvjerenja, koja su organi carinske službe donijeli prije stupanja na snagu ove uredbe,mogu se koristiti u skladu sa ovom uredbom do isteka njihove važnosti ako Carinskim zakonom ili ovom uredbom nije drugačije propisano.

Član 642

(važnost instrumenata obezbjeđenja)

Kao instrumenti obezbjeđenja, koje su organi carinske službe prihvatili do stupanja na snagu ove uredbe, mogu se koristiti:

- instrumenti za pojedinačno obezbjeđenje - do okončanja carinskog postupka, odnosno posla za kojeg su bili podnešeni,

- instrumenti za generalno i zajedničko obezbjeđenje - do isteka njihovog roka važnosti.

Član 643

Prilozi br. 1 do 47, odštampani su uz ovu uredbu i čine njen sastavni dio.

Član 644 (prestanak važnosti)

Danom stupanja na snagu ove uredbe prestaje da važi Odluka o obezbjeđenju carine, drugih uvoznih dažbina, poreza i akcize ("Službeni list Republike Crne Gore", broj 56/02).

Član 645

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Broj: 02-1559

Podgorica, 6. marta 2003. godine

Vlada Republike Crne Gore

Predsjednik,

Milo Đukanović, s.r.

NAPOMENA:

Prilozi br. 1 do 47, koji su odštampani su uz ovu uredbu i čine njen sastavni dio, nijesu objavljeni iz tehničkih razloga. Ukoliko su Vam neophodni radi obavljanja djelatnosti pozovite nas na tel. 069/077799 kako bi Vam ih dostavili u elektronskom ili štampanom obliku.

109. Uredba o upotrebi poreske registar kase

Na osnovu člana 32 stav 9 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br. 65/01, 38/02, 72/02, 21/03, 76/05 i "Službeni list CG", broj 16/07) Vlada Crne Gore, na sjednici od 3.aprila 2008.godine donijela je

UREDBU

O UPOTREBI PORESKE REGISTAR KASE I NAČINU EVIDENTIRANJA PROMETA PROIZVODA, ODNOSNO USLUGA PREKO REGISTAR KASE[1]

I OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovom uredbom uređuje se upotreba poreske registar kase i način evidentiranja prometa proizvoda, odnosno usluga preko registar kase.

II UPOTREBA PORESKE REGISTAR KASE

1. Poreska kasa

Član 2

(1) Poreska registar kasa (u daljem tekstu: poreska kasa) je uređaj za registrovanje podataka o vrijednosti prodatih proizvoda i izvršenih usluga unijetih u njenu bazu podataka, koji se na propisani način saopštavaju kupcu proizvoda, odnosno usluga, uz istovremeno evidentiranje na kontrolnoj traci poreske kase, njihovo evidentiranje u fiskalnoj memoriji poreske kase i formiranje i štampanje fiskalnih dokumenata.

(2) Poreska kasa obavezno ima programsku, operativnu i fiskalnu memoriju.

(3) Programska memorija ima softver koji je zaštićen od izmjena ili brisanja, koji koristi standardne funkcije za evidentiranje prometa proizvoda, odnosno usluga (u daljem tekstu: promet), upravljanje radom štampača, ekrana i upisom podataka u fiskalnu memoriju.

(4) Operativna memorija sadrži bazu podataka o proizvodima i uslugama i evidentiranim podacima o pojedinačnom prometu.

---

[1] "Službeni list CG", br. 27/08 i **40 /08)**

(5) Fiskalna memorija je dio kase u koju se automatski smještaju podaci o evidentiranom prometu i dnevni izvještaj koji softver automatski pravi na komandu operatera na kraju svakog radnog dana. Fiskalna memorija se nalazi u plombiranom modulu koji je zaliven za kućište kase i može da čuva podatke o svim upisima tokom pet godina.

(6) Kapacitet fiskalne memorije treba da obezbijedi evidentiranje najmanje 1830 dnevnih izvještaja, 30 promjena poreskih stopa i 50 resetovanja operativne memorije kase u slučaju havarije.

(7) Fiskalizacija je postupak stavljanja poreske kase u funkciju registrovanja prometa.

(8) Poreska kasa treba da obezbijedi jasno iskazivanje broja evidentiranih i broja preostalih mogućih evidentiranja dnevnih izvještaja.

(9) Fiskalni štampač je uređaj sa fiskalnom memorijom koji ima svoju bazu podataka o proizvodima i uslugama i može da radi sa bilo kojim aplikativnim programom koji koristi postojeći interfejs.

(10) Fiskalni logo je oznaka koja se štampa na fiskalnim dokumentima, kojim se označava da je riječ o evidentiranju prometa preko poreske kase u Crnoj Gori. Oblik fiskalnog loga odštampan je uz ovu uredbu i čini njen sastavni dio.

(11) Fiskalni dokumenti su: odsječak kasene trake, dnevni izvještaj, periodični izvještaj i izvještaj o presjeku stanja. Svi otisci fiskalnih dokumenata se bilježe na kontrolnoj traci ili elektronskom zapisu (u daljem tekstu: žurnal) poreske kase.

(12) Podaci u operativnoj memoriji poreske kase mogu se resetovati (anulirati).

Tipovi reseta mogu biti: brisanje evidentiranih podataka u operativnoj memoriji; brisanje baze podataka u operativnoj memoriji; brisanje cjelokupnog sadržaja operativne memorije; deblokada softvera bez brisanja cjelokupnog sadržaja operativne memorije.

2.Tehničke i funkcionalne karakteristike poreske kase

Član 3

Poreska kasa treba da:

1) ima svoj program (softver) koji je zaštićen od izmjena ili brisanja, a koji koristi standardne funkcije za evidentiranje prometa, upravljanje radom štampača, ekrana i upisom podataka u fiskalnu memoriju;
2) omogući štampanje fiskalnog loga na fiskalnim dokumentima;
3) obezbijedi očitavanje evidentiranog prometa;
4) obezbijedi štampanje evidentiranih podataka iz fiskalne i operativne memorije zadavanjem komandi preko tastature;

5) obezbijedi čuvanje evidentiranih podataka u fiskalnoj memoriji i štampanje na kontrolnoj traci;
6) obezbijedi evidentiranje prometa na odsječku kasene trake;
7) obezbijedi mogućnost da se svaka započeta, a prekinuta operacija (prekid napajanja električnom energijom, kvar štampača i sl.), poslije otklanjanja uzroka prekida nastavi;
8) obezbijedi operativnu memoriju u koju se unosi baza podataka;
9) omogući fizičku zaštitu nepovredivosti podataka koji se čuvaju u fiskalnoj memoriji;
10) omogući unošenje u fiskalnu memoriju datuma i vremena stavljanja poreske kase u upotrebu;
11) omogući kupcu proizvoda, odnosno korisniku usluga vizuelno praćenje evidentiranja podataka, uz istovremeno vizuelno praćenje evidentiranih podataka od strane lica koje unosi podatke;
12) onemogući storniranje evidentiranog prometa za koji je izdat odsječak kasene trake;
13) onemogući dalji unos podataka ako se istovremeno ne može vršiti štampanje podataka na odsječku kasene trake, kontrolnoj traci ili žurnalu;
14) onemogući brisanje podataka o evidentiranom prometu iz operativne memorije bez skidanja plombe, od momenta formiranja prvog odsječka kasene trake u tekućem periodu do momenta formiranja dnevnog izvještaja za tekući period;
15) omogući brisanje podataka o evidentiranom prometu iz operativne memorije bez skidanja plombe, od momenta izrade dnevnog izvještaja za prethodni period do momenta početka narednog perioda, ili momenta formiranja prvog odsječka u narednom periodu;
16) omogući automatski upis podataka u operativnu memoriju;
17) onemogući brisanje ili zamjenu podataka o već programiranim proizvodima ili uslugama u bazi podataka poreske kase, osim cijene jedinice mjere od momenta formiranja prvog odsječka kasene trake u tekućem periodu, do momenta izrade dnevnog izvještaja za tekući period;

18) onemogući promjenu specifikacije poreskih stopa od momenta formiranja prvog odsječka kasene trake u tekućem periodu, do momenta izrade dnevnog izvještaja za tekući period;

19) onemogući promjenu datuma od momenta formiranja prvog odsječka kasene trake do momenta izrade dnevnog izvještaja za tekući period;

20) obezbijedi štampanje baze podataka poreske kase;

21) onemogući štampanje fiskalnih dokumenata prije stavljanje poreske kase u upotrebu;

22) onemogući štampanje nefiskalnih dokumenata koji sadrže podatke iz fiskalnih dokumenata;

23) obezbijedi specifikaciju poreskih stopa (označenih slovima A,B,C,D, E i F);

24) onemogući brisanje podataka u brojaču, i to: fiskalnog računa, broja izmjena poreskih stopa i broja izvršenih anuliranja (resetovanja) operativne memorije;

25) ima sklop (senzor) koji u nedostatku trake za štampanje ili kontrolne trake, automatski onemogućava dalje evidentiranje ostvarenog prometa,odnosno rad poreske kase;

26) omogući vođenje stanja zaliha gotovih proizvoda namijenjenih prodaji;

27) onemogući dalji rad poreske kase, ako je fiskalna memorija neispravna;

28) obezbijedi štampanje svakog storniranja evidentiranog prometa na odsječku kasene trake i na kontrolnoj traci, odnosno žurnalu poreske kase.

3. Dodatna oprema poreske kase

Poreski terminal

Član 4

(1) Poreska kasa mora da ima terminal za daljinsko očitavanje svih formiranih dnevnih izvještaja iz poreske kase (u daljem tekstu: poreski terminal).

(2) Poreski terminal se koristi za bežični prenos podataka iz formiranih dnevnih izvještaja poreske kase za zadati period do servera Poreske uprave.

(3) Poreski terminal obezbjeđuje poreskom obvezniku bežično daljinsko zadavanje komandi poreskoj kasi, kao što su: promjena cijena po jedinici mjere, ažuriranje baze podataka, očitavanje liste prodatih proizvoda, odnosno izvršenih usluga.

(4) Poreski obveznik je dužan da poreski terminal, za vrijeme rada poreske kase, drži priključen na kasu preko njenog interfejsa.

(5) Poreski obveznik je dužan da obezbijedi daljinsko očitavanje svih dnevnih izvještaja iz poreske kase u toku zadatog perioda.

(6) Poreski obveznik je u obavezi da poreski terminal održava u ispravnom stanju.

(7) Bliži propis o načinu upotrebe poreskih terminala donijeće Ministarstvo finansija.

Druga dodatna oprema

Član 5

(1) Poreski obveznik može poresku kasu povezati sa računarom sa softverskom aplikacijom koja omogućava zadavanje komandi poreskoj kasi preko njenog interfejsa.

(2) Poreska kasa može imati i drugu dodatnu opremu (barkod čitač, skener, elektronsku vagu, terminal za plaćanje pomoću platne kartice i sl.), a koja se povezuje isključivo preko postojećeg interfejsa poreske kase.

(3) Obaveze iz stava 1 ovog člana ne odnose se na poreske kase koje se koriste za evidentiranje prometa na pijačnim tezgama i evidentiranje prometa u okviru obavljanja djelatnosti koja zahtijeva čestu promjenu mjesta prometa.

(4) Bliži propis o određivanju djelatnosti čije obavljanje zahtijeva čestu promjenu mjesta prometa proizvoda, odnosno usluga, donijeće Ministarstvo finansija.

4. Evidencioni broj poreske kase

Član 6

(1) Poreska kasa mora da ima svoj evidencioni broj.

(2) Evidencioni broj poreske kase predstavlja individualni i neponovljivi broj koji se upisuje u fiskalnu memoriju poreske kase, a služi za identifikaciju poreske kase.

(3) Evidencioni broj poreske kase određuje poreski organ.

(4) Poreski obveznik je dužan na vidnom mjestu okvira poreske kase istaći njen evidencioni broj.

5. Fiskalni dokumenti

Član 7

Fiskalni dokumenti su: odsječak kasene trake, dnevni izvještaj, periodični izvještaj i izvještaj o presjeku stanja.

Odsječak kasene trake

Član 8

(1) Odsječak kasene trake je dokument u kome se evidentira svaki pojedinačno ostvareni promet koji kupac proizvoda, odnosno korisnik usluga plaća u gotovini.

(2) Odsječak kasene trake obavezno sadrži sljedeće podatke:

1) naziv poreskog obveznika i naziv i adresu prodajnog mesta;
2) poreski identifikacioni broj (PIB);
3) evidencioni broj fiskalnog modula poreske kase;
4) naziv, količinu, jedinicu mjere, cijenu po jedinici mjere, oznaku poreske stope i vrijednost evidentiranog prometa;
5) specifikaciju poreskih stopa;
6) iznos poreza po poreskim stopama;
7) ukupan iznos poreza;
8) vrijednost prometa po poreskim stopama;
9) ukupnu vrijednost evidentiranog prometa;
10) dan, mjesec, godinu, sat i minut sačinjavanja odsječka kasene trake;

11) redni broj odsječka kasene trake;

12) fiskalni logo.

(3) Odsječak kasene trake štampa se u dva primjerka, od kojih se jedan izdaje kupcu, a drugi ostaje na kontrolnoj traci, odnosno žurnalu poreske kase.

(4) Ako se promet vrši preko pokretnih objekata, nazivom i adresom prodajnog mjesta smatra se objekat koji se koristi za takav promet sa njegovom registarskom oznakom.

(5) Odredba stava 1 ovog člana primjenjuje se i u slučaju kada se u istom objektu, pored plaćanja u gotovini, vrši i bezgotovinsko plaćanje.

Dnevni izvještaj

Član 9

(1) Dnevni izvještaj je fiskalni dokument koji je poreski obveznik dužan da formira i štampa jednom dnevno, na kraju radnog dana. U dnevnom izvještaju se evidentira ukupan promet iz svih odsječaka kasene trake koji su zabilježeni u operativnoj memoriji, od trenutka formiranja prethodnog dnevnog izvještaja.

(2) Dnevni izvještaj mora sadržati sljedeće podatke:

1. naziv poreskog obveznika i naziv i adresu prodajnog mjesta;
2. poreski identifikacioni broj (PIB);
3. identifikacioni broj fiskalnog modula poreske kase;
4. datum i vrijeme štampanja dnevnog izvještaja;
5. naziv izvještaja;
6. poreske stope;
7. datum i redni broj dnevnog izvještaja;
8. osnovicu, poreske stope i poresko oslobođenje;
9. iznos poreza po poreskim stopama;
10. ukupan iznos poreza;
11. ukupan iznos prometa;
12. broj izdatih odsječaka kasene trake;
13. broj resetovanja operativne memorije;
14. broj izmjena podataka u odnosu na prethodni dnevni izvještaj;
15. fiskalni logo.

(3) Poreski obveznik je dužan da odštampa dnevni izvještaj poslije završetka

radnog dana ili najkasnije prije početka narednog radnog dana, a isti mu služi kao knjigovodstvena dokumentacija.

(4) Poreski obveznici koji rade 24 sata dnevno dužni su odštampati dnevni izvještaj jednom u toku 24 sata, u približno isto vrijeme.

(5) Dnevni izvještaji se slažu po rednim brojevima.

(6) Poreski obveznik je dužan da odštampane dnevne izvještaje hronološkim redom povezuje u knjigu dnevnih izvještaja. Knjiga dnevnih izvještaja vodi se posebno za svaku poresku kasu.

(7) Poreski obveznik je dužan da knjigu dnevnih izvještaja čuva na mjestu na kome se vrši promet.

(8) Obrazac knjige dnevnih izvještaja odštampan je uz ovu uredbu i čini njen sastavni dio.

Periodični izvještaj

Član 10

(1) Periodični izvještaj je fiskalni dokument koji je obveznik dužan da formira i štampa na kraju radnog dana, svakog poreskog perioda, u kome se evidentira ukupan promet iz svih odsječaka sačinjenih u zadatom izveštajnom periodu.

(2) Periodični izvještaj sadrži sljedeće podatke:

1) naziv poreskog obveznika i naziv i adresu prodajnog mjesta;
2) poreski identifikacioni broj (PIB) ;
3) identifikacioni broj fiskalnog modula poreske kase;
4) naziv izvještaja;
5) dan, mjesec i godinu početka vremenskog perioda za koji je sačinjen periodični izvještaj;
6) dan, mjesec i godinu kraja izvještajnog perioda iz tačke 5) ovog člana;
7) ukupan broj reseta po vrstama;
8) broj, dan, mjesec, godinu, sat, minut i tip reseta u izvještajnom periodu;
9) broj promjena poreskih stopa;
10) specifikaciju, broj, dan, mjesec, godinu, sat i minut svih promjena poreskih stopa u izvještajnom periodu;
11) iznos poreza po poreskim stopama u izvještajnom periodu;

12) iznos ukupnog poreza u izvještajnom periodu;

13) vrijednost prometa po poreskim stopama u izvještajnom periodu;

14) vrijednost ukupnog prometa u izvještajnom periodu;

15) dan, mjesec, godinu, sat i minut sačinjavanja periodičnog izvještaja;

16) redni broj prvog i poslednjeg odsječka kasene trake u izvještajnom periodu;

17) redni broj prvog i poslednjeg dnevnog izvještaja u izvještajnom periodu;

18) stanje neiskorišćenih dnevnih izvještaja u fiskalnoj memoriji;

19) fiskalni logo.

Izvještaj o presjeku stanja

Član 11

(1) Izvještaj o presjeku stanja je fiskalni dokument koji se formira i štampa po potrebi, na zahtjev poreskog organa ili za potrebe poreskog obveznika, u kome se evidentira ukupan promet iz svih formiranih i odštampanih odsječaka poreske kase, od trenutka formiranja i štampanja bilo kojeg prethodnog dnevnog izvještaja iz poreske kase.

(2) Izvještaj o presjeku stanja sadrži sljedeće podatke:

1) naziv poreskog obveznika i naziv i adresu prodajnog mjesta;

2) poreski identifikacioni broj (PIB);

3) identifikacioni broj fiskalnog modula poreske kase;

4) naziv izvještaja;

5) ukupan broj reseta po vrstama;

6) broj, dan, mjesec, godinu, sat, minut i tip reseta od sačinjavanja poslednjeg dnevnog izvještaja do sačinjavanja presjeka stanja;

7) ukupan broj promjena poreskih stopa;

8) specifikaciju, broj, dan, mjesec, godinu, sat i minut svih promjena poreskih stopa u izvještajnom periodu;

9) iznos poreza po poreskim stopama u izvještajnom periodu;

10) iznos ukupnog poreza u izvještajnom periodu;

11) vrijednost prometa po poreskim stopama u izvještajnom periodu;

12) vrijednost ukupnog prometa u izvještajnom periodu;

13) vrijednost prometa razvrstanog po sredstvima plaćanja u izvještajnomperiodu;

14) dan, mjesec, godinu, sat i minut sačinjavanja presjeka stanja;

15) redni broj prvog i poslednjeg odsječka kasene trake u izvještajnom periodu;

16) redni broj poslednjeg dnevnog izvještaja;

17) broj preostalih dnevnih izvještaja;

18) fiskalni logo.

6. Štampanje i čuvanje fiskalnih dokumenata

Član 12

(1) Štampanje fiskalnih dokumenata vrši se na crnogorskom jeziku.

(2) Štampanje fiskalnih dokumenata vrši se u jednom primjerku.

(3) Istovremeno sa štampanjem fiskalnih dokumenata, njihov kompletan sadržaj se štampa i na kontrolnoj traci, odnosno žurnalu poreske kase.

(4) Podaci na fiskalnom dokumentu moraju biti identični podacima na kontrolnoj traci, odnosno žurnalu poreske kase.

(5) Štampanje fiskalnih dokumenata vrši se na papiru čiji kvalitet obezbjeđuje otisak na kontrolnoj traci, tako da omogućava čitanje podataka sa kontrolne trake u roku propisanom za čuvanje kontrolne trake.

III EVIDENTIRANJE PROMETA PREKO poreske kase

1.Izdavanje odsječka kasene trake

Član 13

(1) Poreski obveznik koji evidentira promet preko poreske kase, dužan je da kupcu proizvoda, odnosno usluga odštampa i izda odsječak kasene trake, bez obzira da li kupac proizvoda, odnosno usluga to zahtijeva ili ne.

(2) Poreski obveznik je dužan da odsječak kasene trake izdaje sa svim podacima iz člana 8 stav 2 ove uredbe.

(3) U slučaju neispravnosti poreske kase, kao i prestanka njenog napajanja električnom energijom, poreski obveznik je dužan da promet evidentira preko posebnih računa (paragon blokova) koji su prethodno ovjereni od strane poreskog organa.

(4) Nakon otklanjanja nedostataka iz stava 3 ovog člana poreski obveznik je dužan da promet preko posebnih računa unese u poresku kasu.

2. Otklanjanje grešaka u evidentiranju prometa

Član 14

(1) Greške u evidentiranju prometa preko poreske kase mogu se otkloniti do trenutka davanja komande za štampanje odsječka kasene trake.

(2) Greške u evidentiranju prometa, koje nijesu otklonjene do trenutka davanja komande za štampanje odsječka kasene trake, mogu se otkloniti samo ako se vrši reklamacija proizvoda.

3. Resetovanje podataka u operativnoj memoriji poreske kase

Član 15

(1) Podaci sadržani u operativnoj memoriji poreske kase mogu se resetovati, odnosno može se vršiti brisanje podataka, baze podataka i cjelokupnog sadržaja operativne memorije i vršiti intervencije na deblokadi softvera poreske kase bez brisanja podataka, baze podataka i cjelokupnog sadržaja operativne memorije.

(2) Reset kojim se vrši promjena ili brisanje evidentiranih podataka, baze podataka i celokupnog sadržaja operativne memorije predstavlja neispravnost poreske kase.

(3) Reset kojim se vrši intervencija na deblokadi softvera poreske kase bez brisanja evidentiranih podataka, baze podataka i celokupnog sadržaja operativne memorije, ne smatra se neispravnošću poreske kase.

(4) Resete iz stava 2 ovog člana vrši ovlašćeni servis.

(5) Resete iz stava 2 ovog člana ne može vršiti poreski obveznik.

(6) Resete iz stava 3 ovog člana može vršiti ovlašćeni servis i poreski obveznik.

IV. STAVLJANJE U UPOTREBU PORESKIH KASA I PORESKIH TERMINALA

1. Stavljanje u upotrebu poreskih kasa

Član 16

(1) Poreski obveznik može staviti u upotrebu poresku kasu koja je nabavljena od strane pravnog i fizičkog lica (u daljem tekstu:distributer poreske kase), koji posjeduje saglasnost datu od strane Ministarstva finansija.

(2) Zahtjev za davanje saglasnosti iz stava 1 ovog člana sadrži naročito: opšte podatke o podnosiocu zahtjeva i podatke o njegovoj tehničkoj opremljenosti i kadrovskoj osposobljenosti.

(3) Uz zahtjev iz stava 2 ovog člana prilaže se:

1) uvjerenje o ispunjenosti tehničkih i funkcionalnih karakteristika poreske kase;
2) izjava o organizaciji servisne mreže (naziv i adresa ovlašćenog servisa, kadrovska i tehnička opremljenost);
3) izjava da kasa, za koju je dato uvjerenje o ispunjenosti tehničkih i funkcionalnih karakteristika, nema skrivene funkcije i da je identična sa poreskim kasama koje namjerava da stavi u promet.

(4) Uvjerenje iz stava 3 tačka 1 ovog člana izdaje organizacija koju ovlasti Ministarstvo finansija (u daljem tekstu:ovlašćena organizacija)**.**

(5) Zahtjev za dobijanje uvjerenja podnosi se organizaciji iz stava 4 ovog člana, a uz zahtjev se dostavlja:

1) uzorak poreske kase za koju se zahtijeva saglasnost;
2) komercijalna brošura poreske kase sa slikom, tipom i oznakom poreske kase i podacima o proizvođaču i distributeru;
3) korisničko i servisno uputstvo koje obuhvata: osnovne tehničke podatke, instrukcije o načinu korišćenja, programiranja i održavanja, opis konstrukcije, montažni crtež, detaljne električne šeme, spisak elektronskih elemenata, komunikacioni protokol, opis i izgled proizvođačke plombe i način plombiranja, algoritam rada poreske kase, algoritam rada aplikativnog programa računara i sl.;
4) program rada poreske kase.

(6) Troškove za dobijanje uvjerenja o ispunjenosti tehničkih i funkcionalnih karakteristika snosi **podnosilac zahtjeva.**

(7) Ministarstvo finansija može od distributera poreskih kasa zahtijevati da na ime obezbjeđenja održavanja servisne mreže položi garanciju poslovne banke.

(8) Bliži propis o načinu obezbjeđenja održavanja servisne mreže donijeće Ministarstvo finansija.

2. Stavljanje u upotrebu poreskih terminala

Član 17

(1) Poreski obveznik može staviti u upotrebu poreski terminal koji je nabavljen od strane pravnog i fizičkog lica (u daljem tekstu:distributer poreskih terminala), koji posjeduje saglasnost od strane Ministarstva finansija.

(2) Zahtjev za dobijanje saglasnosti iz stava 1 ovog člana sadrži opšte podatke o podnosiocu zahtjeva, a uz zahtjev se podnosi uvjerenje o ispunjenosti tehničkih i funkcionalnih karakteristika poreskog terminala.

(3) Zahtjev za dobijanje uvjerenja podnosi se organizaciji iz člana 16 stav 4 ove uredbe, a uz zahtjev se dostavlja:

1) uzorak poreskog terminala za koji se zahtijeva saglasnost;
2) komercijalna brošura poreskog terminala sa slikom, tipom i oznakom i podacima o proizvođaču i distributeru;
3) korisničko i servisno uputstvo koje obuhvata osnovne tehničke podatke o poreskom terminalu.

(4) Troškove za dobijanje uvjerenja iz stava 3 ovog člana snosi **podnosilac zahtjeva.**

3. Obaveze distributera poreskih kasa

Član 18

(1) Distributer poreskih kasa je dužan da obezbijedi servisiranje poreskih kasa u roku od pet godina od dana njihove prve fiskalizacije.

(2) U slučaju prestanka rada ovlašćenog servisa distributer je dužan da najkasnije u roku od pet dana obezbijedi drugi servis i o toj promjeni, u istom roku, obavijesti poreski organ.

(3) U slučaju da distributer ne obezbijedi servis u roku iz stava 2 ovog člana poreski organ će, na teret distributera, odrediti drugi servis.

4. Oduzimanje saglasnost za stavljanje u upotrebu poreskih kasa

Član 19

Saglasnost za stavljanje u upotrebu poreskih kasa oduzeće se u slučaju:

- kada distributer poreskih kasa stavlja u promet kase za koje nije data saglasnost Ministarstva finansija;
- kada distributer ne održava servisnu mrežu u skladu sa izjavom iz člana 16 stav 3 tačka 2) ove uredbe.

V FISKALIZACIJA PORESKIH KASA

1. Postupak fiskalizacije

Član 20

(1) Poreska kasa prije upotrebe mora biti fiskalizovana.

(2) Zahtjev za fiskalizaciju poreske kase poreski obveznik podnosi poreskom organu, preko ovlašćenog servisa.

(3) Zahtjev za fiskalizaciju poreske kase obavezno sadrži podatke o mjestu prodajnog objekta, a koji odgovaraju podacima sadržanim u prijavi za opštu poresku registraciju.

(4) Fiskalizacija poreskih kasa vrši se u ovlašćenom servisu od strane ovlašćenog službenika poreskog organa (u daljem tekstu: poreski službenik), najkasnije u roku od dva dana od dana prijema zahtjeva za fiskalizaciju.

(5) Ovlašćeni servis, u prisustvu poreskog službenika, u fiskalnu memoriju poreske kase unosi identifikacioni broj poreskog obveznika (PIB), identifikacioni broj fiskalnog modula i vrijeme početka evidentiranja prometa preko poreske kase. Nakon toga poreski službenik stavlja fiskalnu i programsku plombu.

(6) Po izvršenoj fiskalizaciji poreski službenik sačinjava zapisnik.

(7) Ovlašćeni servis je dužan da po izvršenoj fiskalizaciji na poresku kasu stavi servisnu plombu i podatke o fiskalizaciji unese u servisnu knjižicu.

(8) Zapisnik o fiskalizaciji poreske kase poreski obveznik je dužan da čuva uz poresku kasu na koju se odnosi.

(9) Poreski obveznik za evidentiranje prometa ne može upotrebljavati kasu koja nije prethodno fiskalizovana.

(10) Poreski organ i ovlašćeni servis dužni su da vode evidenciju o fiskalizovanim poreskim kasama.

(11) Sadržaj evidencije iz stava 10 ovog člana propisaće Ministarstvo finansija.

2. Zamjena fiskalnog modula poreske kase

Član 21

(1) Zamjena fiskalnog modula poreske kase vrši se u slučaju kada je popunjen (iskorišćen) kapacitet fiskalne memorije i u slučaju havarije na fiskalnoj memoriji.

(2) Zamjena fiskalnog modula vrši se u ovlašćenom servisu.

(3) Prije zamjene fiskalnog modula poreski službenik očitava stanje fiskalne memorije i uništava fiskalni modul, o čemu se sačinjava zapisnik.

(4) Poreska kasa, kojoj je zamijenjen fiskalni modul prije ponovne upotrebe mora biti fiskalizovana.

3. Promjena mjesta instaliranja poreske kase

Član 22

(1) Poreski obveznik, u slučaju promjene mjesta instaliranja poreske kase, dužan je da o toj promjeni obavijesti poreski organ u roku od tri dana od kada je ta promjena izvršena.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, poreski obveznik je dužan da u operativnoj memoriji izvrši promjenu podataka o mjestu instaliranja poreske kase i o istom obavijesti ovlašćeni servis, radi unošenja podataka u servisnu knjižicu.

4. Odjava poreske kase u slučaju prestanka obavljanja djelatnosti

Član 23

(1) Poreski obveznik koji prestane sa obavljanjem djelatnosti dužan je da u roku od pet dana od dana prestanka obavljanja djelatnosti korišćenu poresku kasu preda ovlašćenom servisu i o tome u istom roku obavijesti poreski organ.

(2) Poreski službenik provjerava ispravnost programske i fiskalne plombe poreske kase i vrši očitavanje stanja fiskalne memorije. Nakon toga, ovlašćeni servis skida servisnu, prgramsku i fiskalnu plombu.

(3) Poreski službenik o očitavanju fiskalne memorije i uništavanju fiskalnog modula poreske kase sačinjava zapisnik.

(4) Ovlašćeni servis je dužan da radnje iz stava 3 ovog člana evidentira u servisnu knjižicu poreske kase i ovjeri ih potpisom i pečatom.

(5) Poreski organ, na osnovu zapisnika iz stava 3 ovog člana, vrši brisanje kase iz registra fiskalizovanih poreskih kasa.

VI TEHNIČKI PREGLED, SERVISIRANJE I POPRAVKA PORESKE KASE

1. Tehnički pregled poreske kase

Član 24

(1) Poreski obveznik je dužan da jednom godišnje izvrši tehnički pregled poreske kase.

(2)Tehnički pregled obuhvata provjeru ispravnosti servisne, programske i fiskalne plombe i provjeru funkcionalnosti poreske kase.

(3) Tehnički pregled, na zahtjev poreskog obveznika, vrši ovlašćeni servis. Podaci o izvršenom tehničkom pregledu unose se u servisnu knjižicu.

(4) Troškove tehničkog pregleda snosi poreski obveznik.

2. Servisiranje i popravka poreskih kasa

Član 25

(1) Servisiranje i popravku (u daljem tekstu: servisiranje) poreskih kasa vrši servis koji organizuje ili ovlasti distributer (u daljem tekstu: ovlašćeni servis).

(2) Servisiranjem se smatraju radnje na hardveru i softveru poreske kase, u cilju obezbjeđenja ispravnosti i funkcionalnosti poreske kase.

(3) Servisiranje poreske kase vrši se na zahtjev poreskog obveznika.

(4) Servisiranje poreske kase može se vršiti na mjestu instaliranja poreske kase ili u ovlašćenom servisu.

(5) Servisiranje poreske kase na mjestu instaliranja poreske kase, ne može se vršiti u slučaju kada se skida programska ili fiskalna plomba poreske kase.

(6) Servisiranje poreskih kasa vrši lice koje je obučeno i ovlašćeno od strane ovlašćenog servisa (u daljem tekstu: ovlašćeni serviser).

(7) Ovlašćeni serviser mora imati servisnu legitimaciju koju izdaje ovlašćeni servis.

(8) Ovlašćeni servis je dužan da poslije intervencije koja zahtijeva skidanje servisne plombe, postavi novu servisnu plombu i tu promjenu evidentira u servisnu knjižicu.

(9) Poreski organ vodi evidenciju ovlašćenih servisa.

(10) Ovlašćeni servis vodi evidenciju ovlašćenih servisera.

(11) Kontrolu rada ovlašćenih servisa vrši poreski organ i distributer poreskih kasa.

3. Servisna knjižica

Član 26

(1) Ovlašćeni servis je dužan da prilikom fiskalizacije poreske kase za tu kasu izda servisnu knjižicu.

(2) Poreski obveznik je dužan da servisnu knjižicu čuva uz poresku kasu na koju se ta knjižica odnosi.

(3) U slučaju gubitka servisne knjižice, poreski obveznik je dužan da obavijesti ovlašćeni servis, radi dobijanja duplikata knjižice, na kojoj mora biti naznačeno da se radi o duplikatu.

(4) Oblik i sadržaj servisne knjižice propisuje Ministarstvo finansija.

4. *Obaveze ovlašćenog servisa*

Član 27

(1) Ovlašćeni servis je dužan da na zahtjev poreskog obveznika servisiranje poreske kase završi u roku od pet dana od dana prijave kvara.

(2) Ovlašćeni servis je dužan da servisiranje poreske kase započne najkasnije u roku od 48 sati od momenta prijave kvara.

(3) Ovlašćeni servis je dužan da prije početka servisiranja poreske kase utvrdi da li na poreskoj kasi postoji servisna plomba.

(4) Ako ovlašćeni servis utvrdi da je poreski obveznik na fiskalnoj memoriji poreske kase preduzimao radnje sa ciljem izmjene podataka o evidentiranom prometu, dužan je da o tome, u roku iz stava 1 ovog člana, u pisanoj formi obavijesti poreski organ.

(5) Ovlašćeni servis ne smije preduzimati radnje na fiskalnoj memoriji poreske kase.

(6) Ovlašćeni servis je dužan da servisne intervencije upiše u servisnu knjižicu poreske kase i ovjeri ih svojim potpisom i pečatom.

(7) Ovlašćeni servis je dužan da za svaku poresku kasu vodi evidenciju servisnih intervencija, koja sadrži:

1. naziv poreskog obveznika,
2. naziv, mjesto i adresu objekta gdje se nalazi poreska kasa,
3. poreski identifikacioni broj,
4. model i tip kase,
5. evidencioni broj poreske kase,
6. fabrički broj poreske kase,
7. datum fiskalizacije poreske kase,
8. broj i datum izvršenih tehničkih pregleda i
9. broj i datum drugih servisnih intervencija.

VII KAZNENE ODREDBE

Član 28

(1) Novčanom kaznom od desetostrukog do stostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik:

1) ako poslije završetka radnog dana ili najkasnije prije početka narednog radnog dana ne odštampa dnevni izvještaj (član 9 st. 3 i 4);
2) ako ne vodi knjigu dnevnih izvještaja za svaku kasu posebno (član 9 stav 6);
3) ako u slučaju neispravnosti poresake kase ostvareni promet ne evidentira preko posebnih računa koji su prethodno ovjereni od strane poreskog organa (član 13 stav 3);
4) ako zapisnik o fiskalizaciji poreske kase ne čuva uz kasu na koju se odnosi (član 20 stav 8); ko postavi novu servisnu plombu i tu promjenu ne evidentira u servisnu knjižicu (član 25 stav 8);
5) ako prilikom fiskalizacije poreske kase ne izda servisnu knjižicu (član 26 stav 1);
6) ako servisnu knjižicu ne čuva uz poresku kasu na koju se ta knjižica odnosi i ako u slučaju gubitka servisne knjižice ne obavijesti ovlašćeniservis radi dobijanja njenog duplikata (član 26 st. 2 i 3).

---

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od dvostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Član 29

(1) Novčanom kaznom od desetostrukog do dvjestastrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik:

1) ako poreski terminal ne drži priključen na poresku kasu preko njenog interfejsa (član 4 stav 4);
2) ako vrši promjenu ili brisanje podataka o prometu proizvoda i usluga, baze podataka i cjelokupnog sadržaja operativne memorije (član 15 stav 5);
3) ako upotrebljava kasu koja nije fiskalizovana (član 20 st. 1 i 9);
4) ako jednom godišnje ne izvrši tehnički pregled poreske kase (član 24 stav1);
5) ako ne završi servisiranje poreske kase u predviđenom roku (član 27 stav1) ;
6) ako preduzme radnje na fiskalnoj memoriji poreske kase (član 27 stav 5);

(2) Za prekršaje iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od trostrukog do dvadesetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Član 30

Za prekršaje iz člana 29 stav 1 tač. 1), 2) i 3) ove uredbe, pravnom licu, odnosno preduzetniku, pored novčane kazne, može se izreći i zaštitna mjera zabrane vršenja djelatnosti u trajanju od 30 dana.

VIII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 31

Bliži propisi za sprovođenje ove uredbe donijeće se u roku od 90 dana od dana njenog stupanja na snagu.

Član 32

(1) Poreski obveznici su dužni da na poreske kase, koje su fiskalizovane do dana primjene ove uredbe priključe poreske terminale najkasnije do 31. decembra 2008.godine.

(2) Distributeri kojima je Ministarstvo finansija dalo saglasnost za stavljanje u promet poreskih kasa mogu vršiti taj promet do isteka roka na koji je data saglasnost.

(3) Na nove poreske kase odredbe člana 4 ove uredbe, primjenjivaće se od 1. oktobra 2008.godine.

Član 33

Danom početka primjene ove uredbe prestaje da važi Pravilnik o upotrebi poreske registar kase i načinu evidentiranja prometa proizvoda, odnosno usluga preko te kase ("Službeni list RCG", br.25/03 i 62/04).

Član 34

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se od 1.jula 2008.godine.

VLADA CRNE GORE

Broj:03-3989 Predsjednik,

Podgorica, 3.aprila 2008.godine Milo Đukanović

110. Uredba o odloženom plaćanju carinskog duga

205.

Na osnovu člana 14 Zakona o budžetu ("Službeni list RCG", br. 40/01 i 71/05 i "Službeni list CG", broj 12/07) i člana 17 Uredbe o Vladi Crne Gore ("Službeni list CG", broj 80/08), Vlada Crne Gore, na sjednici od 26. marta 2009. godine, donijela je

UREDBA

O ODLOŽENOM PLAĆANJU CARINSKOG DUGA

("Sl. list Crne Gore", br. 25/09 od 06.04.2009, 48/09 od 28.07.2009)

Član 1

Ovom uredbom uređuje se privremeno, do 31. decembra 2009. godine, odloženo plaćanje carinskog duga (carine i poreza na dodatu vrijednost) nastalog pri uvozu proizvoda.

Član 2

Carinski dug nastao pri uvozu proizvoda odlaže se i plaća u roku od 30 dana od dana prihvatanja carinske deklaracije.

Uvoznik je dužan da na ime osiguranja plaćanja odloženog carinskog duga obezbijedi bankarsku garanciju ("na prvi poziv" i "bez prigovora"), koja odgovara iznosu odloženog carinskog duga.

Kada je plaćanje carinskog duga, u skladu sa carinskim propisima, preuzelo treće lice, a uvoznik nije obezbijedio bankarsku garanciju, lice koje je preuzelo dug dužno je da obezbijedi bankarsku garanciju.

Obveznik PDV odloženi iznos carinskog duga po osnovu PDV, u Prijavi za obračun PDV ne može prikazati kao ulazni PDV.

Član 3

Za vrijeme odloženog plaćanja carinskog duga neće se obračunavati kamata.

Član 4

Ova uredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 03-4593

Podgorica, 26. marta 2009. godine

Vlada Crne Gore

Predsjednik,

Milo Đukanović, s.r.

111. Uredba o obilježavanju duvanskih proizvoda i alkoholnih pića kontrolnim akciznim markicama1

U R E D B A

O OBILJEŽAVANJU DUVANSKIH PROIZVODA I ALKOHOLNIH PIĆA KONTROLNIM AKCIZNIM MARKICAMA[1]

(prečišćen tekst)

OPŠTE ODREDBE

Član 1

Ovom uredbom uređuje se izgled i sadržaj kontrolne akcizne markice (u daljem tekstu: akcizna markica), način obilježavanja duvanskih proizvoda i alkoholnih pića tim markicama, način i postupak odobravanja, štampanja i izdavanja akciznih markica, i način vođenja evidencija o uništenim, izdatim, iskorišćenim, oštećenim i neiskorišćenim akciznim markicama, za duvanske proizvode i alkoholna pića.

Član 2

Stavljanje u upotrebu, odnosno u slobodan promet duvanskih proizvoda i alkoholnih pića (osim piva **i stonog vina**), može se vršiti samo ako su ti proizvodi obilježeni akciznom markicom.

IZGLED I SADRŽAJ AKCIZNE MARKICE

Član 3

Akcizna markica za obilježavanje duvanskih proizvoda, sadrži:

1. slovnu oznaku:

1) D – za duvanske proizvode koji su proizvedeni u zemlji,

2) U – za duvanske proizvode iz uvoza,

3) E – za duvanske proizvode koji se izvoze, a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice.

2. grb Crne Gore i natpis: "Crna Gora – Ministarstvo finansija",

[1] ”Sl. list RCG”, br. 82/05 i ”Sl. list CG”, br.22/09

3. oznaku serije i serijski broj akcizne markice,

4. riječi "for export only", za duvanske proizvode koji se otpremaju radi prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama.

5. maloprodajnu cijenu, za cigarete koje se stavljaju u promet na carinskom području Crne Gore.

Član 4

Akcizna markica za obilježavanje duvanskih proizvoda je pravougaonog oblika, veličine 45 x 19mm, a štampa se u posebnim bojama, i to:

1) u plavoj –za duvanske proizvode koji su proizvedeni u zemlji (oznaka D),

2) u žutoj - za duvanske proizvode iz uvoza (oznaka U),

3) u zelenoj - za duvanske proizvode koji se otpremaju radi prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama ("for export only"),

4) u crvenoj - za duvanske proizvode koji se izvoze, a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice (oznaka E).

Izuzetno od stava 1 ovog člana, veličina posebne akcizne markice za obilježavanje cigareta koje se otpremaju radi prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama, iznosi 50x25 mm.

Član 5

Akcizna markica za obilježavanje alkoholnih pića, sadrži:

1. slovnu oznaku:

1) za alkoholna pića proizvedena u zemlji – D,

2) za alkoholna pića iz uvoza – U,

3) za alkoholna pića koja se izvoze, a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice – E.

2. grb Crne Gore i natpis: "Crna Gora – Ministarstvo finansija",

3. oznaku serije i serijski broj markice,

4. riječi "for export only", za alkoholna pića koja se otpremaju radi prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama.

Član 6

Akcizna markica za obilježavanje alkoholnih pića je pravougaonog oblika, veličine 90 x 19mm, a štampa se u posebnoj boji, i to:

1) u narandžastoj - za alkoholna pića proizvedena u zemlji (oznaka D),

2) u plavoj - za alkoholna pića iz uvoza (oznaka U),

3) u zelenoj - alkoholna pića koja se otpremaju radi prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama – ("for export only"),

4) u crvenoj- za alkoholna pića koja se izvoze, a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice – (oznaka E).

Slovne oznake i iz čl.3, 4, 5 i 6 ove uredbe, ispisuju se velikim štampanim slovima.

NAČIN OBILJEŽAVANJA DUVANSKIH PROIZVODA I ALKOHOLNIH PIĆA AKCIZNIM MARKICAMA

Član 7

Obilježavanje duvanskih proizvoda i alkoholnih pića, vrši se lijepljenjem akcizne markice na kutiji (paklici), odnosno flaši ili drugoj ambalaži u koju se pakuju odnosni proizvodi, na način koji obezbjeđuje vidljivost podataka.

Akcizna markica za obilježavanje duvanskih proizvoda mora biti nalijepljena na ambalaži ispod celofanskog ili drugog omotača, tako da je vidljiva i da se ne može odstraniti, a da se ne ošteti ambalaža, osim kod originalne ambalaže za

cigare i cigarilose, koja ne sadrži celofanski ili drugi omotač, gdje akcizna markica može biti nalijepljena direktno na ambalažu.

Akcizna markica za obilježavanje alkoholnih pića, lijepi se preko zatvarača flaše ili druge ambalaže, odnosno preko drugog mjesta predviđenog za otvaranje ambalaže, tako da se flaša ili druga ambalaža ne može otvoriti, a da se markica ne iscijepa.

Izuzetno od stava 1 i 2 ovog člana, posebna akcizna markica za obilježavanje cigareta, koje se otpremaju radi prodaje u slobodnim carinskim prodavnicama, lijepi se u desnom gornjem uglu na box-u ("šteka") cigareta.

ŠTAMPANJE, ODOBRAVANJE I IZDAVANJE AKCIZNIH MARKICA

Član 8

Štampanje akciznih markica vrši pravno lice (u daljem tekstu: štampar), koje ovlasti Ministarstvo finansija.

Štampanje akciznih markica vrši se na bezdrvnom papiru i na način koji sprječava falsifikovanje tih markica.

Ugovorom između Ministarstva finansija i štampara, regulisaće se vrsta papira za štampanje akciznih markica, njihove jedinične cijene, obaveze štampara u vezi naručenih količina akciznih markica, i načina vođenja evidencije, kao i druga međusobna prava i obaveze.

Član 9

Poreska uprava, daje štamparu narudžbu za izradu akciznih markica, na osnovu planiranih količina koje su naručili akcizni obveznici.

Zahtjev za izdavanje akciznih markica, koji se podnosi nadležnom poreskom organu sadrži podatke o količini akciznih markica, tehničkim elementima za njihovu izradu, slovnu oznaku, seriju i vrstu.

Zahtjev za **izdavanje** akciznih markica podnosi se jednom mjesečno, i to od 1. do 15-og. u mjesecu za naredni mjesec, a ako se radi o prvom štampanju markica ili o količinama većim od uobičajenih u prethodnim mjesecima, najmanje 30 dana prije preuzimanja akciznih markica.

Uz zahtjev za **izdavanje** akciznih markica za duvanske proizvode, prilaže se dokaz da je uvoznik odnosno proizvođač, upisan u odgovarajući registar kod Agencije za duvan.

Član 10

Zahtjev za izdavanje akciznih markica podnosi se na Obrascu "ZIAM- Zahtjev za izdavanje akciznih markica", (sastoji se od **dva** samokopirajuća primjerka), koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni dio.

Podnosilac zahtjeva za izdavanje akciznih markica popunjava podatke u Obrascu ZIAM označene pod "I - Podaci o podnosiocu zahteva"- koje popunjava proizvođač, odnosno uvoznik", "II - Podaci o inostranom proizvođaču, odnosno ovlašćenom distributeru inostranog proizvođača-koje popunjava uvoznik" i "III - Podaci o traženim akciznim markicama- koje popunjava proizvođač, odnosno uvoznik".

Član 11

Proizvođač duvanskih proizvoda i alkoholnih pića uz zahtjev za izdavanje akciznih markica podnosi:

1) dokaz da je upisan u Centralni registar Privrednog suda za obavljanje djelatnosti proizvodnje i prometa duvanskih proizvoda i alkoholnih pića;

2) dokaz da je upisan u odgovarajući registar akciznih obveznika kod Poreske uprave;

3) dokaz da su duvanski proizvodi upisani u Registar o markama duvanskih proizvoda kod Agencije za duvan.

Član 12

Uvoznik **duvanskih proizvoda** i alkoholnih pića uz zahtev za izdavanje akciznih markica podnosi:

1) dokaz da je upisan u Centralni registar Privrednog suda za obavljanje spoljnotrgovinskog prometa;

2) dokaz da su **duvanski proizvodi koji se uvoze upisani** u Registar o markama duvanskih proizvoda kod Agencije za duvan.

Član 13

Dokaze iz čl. 11 i 12 ove uredbe, proizvođač odnosno uvoznik podnosi prilikom prvog podnošenja zahtjeva za izdavanje akciznih markica.

Član 14

Proizvođač odnosno uvoznik cigareta, prilikom preuzimanja akciznih markica, dužan je da nadležnom poreskom organu podnese instrument osiguranja plaćanja (bankarsku garanciju naplativu na prvi poziv), u visini obračunate akcize.

Garancija iz stava 1 ovog člana ne podnosi se za izdavanje akciznih markica koje se koriste za obilježavanje cigareta iz člana 4 tač. 3 i 4 ove uredbe.

Prije izdavanja akciznih markica, podnosi se dokaz o uplati troškova štampanja akciznih markica.

Član 15

Brisan.

Član 16

Akcizne markice može preuzeti lice koje je ovlastio proizvođač, odnosno uvoznik duvanskih proizvoda, odnosno alkoholnih pića.

Uz ovlašćenje iz stava 1 ovog člana, prilaže se fotokopija lične karte.

Član 17

Proizvođač odnosno uvoznik duvanskih proizvoda i alkoholnih pića, dužan je da preuzme akcizne markice u roku od 10 dana od dana dobijanja obavještenja nadležnog poreskog organa da su markice odštampane.

Član 18

Uvoznik, pri carinjenju duvanskih proizvoda, odnosno alkoholnih pića podnosi nadležnom carinskom organu Obrazac "PUDA - Podaci o izvršenom uvozu duvanskih proizvoda i alkoholnih pića" (sastoji se od **dva** samokopirajuća primjerka), koji je odštampan uz ovu uredbu i čini njen sastavni dio.

Uz obrazac, iz stava 1 ovog člana, uvoznik podnosi i fotokopiju odobrenja o izatim akciznim markicama za duvanske proizvode, odnosno alkoholna pića i original tog odobrenja na uvid.

Obrazac, iz stava 1 ovog člana, popunjava nadležni carinski organ.

Prvi primjerak popunjenog Obrazca iz stava 1 ovog člana nadležni carinski organ zadržava za svoje potrebe, drugi vraća uvozniku, a treći dostavlja **Poreskoj upravi.**

Član 19

Oštećene odnosno neiskorišćene akcizne markice za alkoholna pića, proizvođač, odnosno uvoznik vraća Poreskoj upravi, zalijepljene na jednom ili više posebnih tabaka papira, s tim što moraju imati vidljivu oznaku serije i serijski broj akcizne markice.

Akcizne markice iz stava 1 ovog člana, vraćaju se kvartalno, u roku od 15 dana po isteku kvartala.

Oštećene akcizne markice za duvanske proizvode vraćaju se na način predviđen u stavu 1 ovog člana, do isteka roka važenja garancije banke.

Broj (količinu) oštećenih akciznih markica, za duvanske proizvode i alkoholna pića kod kojih nije vidljiva oznaka serije i serijski broj markice, kao i potpuno uništene markice, uništava Ministarstvo finansija na predlog Poreske uprave.

Uništavanje markica iz stava 4 ovog člana, vrši komisija koju obrazuje **Ministarstvo** finansija, koja ima najmanje tri člana.

VOĐENJE EVIDENCIJE

Član 20

Poreska uprava vodi evidenciju o izdatim, iskorišćenim, oštećenim, neiskorišćenim i uništenim akciznim markicama.

Član 21

Proizvođač alkoholnih pića, dužan je da vodi evidencije o:

1) broju (količini) po vrsti izdatih akciznih markica;

2) broju (količini) po vrsti iskorišćenih akciznih markica za kvartal za koji se dostavljaju podaci;

3) oznakama serije i serijske brojeve po vrstama oštećenih akciznih markica;

4) broju (količini) po vrsti neiskorišćenih akciznih markica;

5) oznakama serije i serijske brojeve (od - do) neiskorišćenih akciznih markica po vrsti;

6) količini proizvedenih i prodatih alkoholnih pića;

7) količini prodatih alkoholnih pića za potrebe slobodnih carinskih prodavnica.

Proizvođač alkoholnih pića dužan je da Poreskoj upravi dostavi podatke iz stava 1 ovog člana, najkasnije, u roku od 15 dana, po isteku svakog kvartala.

Član 22

Uvoznik alkoholnih pića, dužan je da vodi evidencije o:

1) količini po vrsti izdatih akciznih markica;

2) količini neiskorišćenih akciznih markica;

3) količini uvezenih pakovanja alkoholnih pića po akciznim grupama za koje se plaća akciza;

4) količini prodatih alkoholnih pića za potrebe slobodnih carinskih prodavnica.

Uvoznik alkoholnih pića dužan je da Poreskoj upravi dostavi podatke iz stava 1 ovog člana, najkasnije u roku od 15 dana, po isteku svakog kvartala.

KAZNENE ODREDBE

Član 23

Novčanom kaznom od desetostrukog do stostrukog iznosa minimalne zarade u Republici, kazniće se za prekršaj proizvođač, odnosno uvoznik duvanskih proizvoda i alkoholnih pića, ako:

1) Poreskoj upravi u propisanom roku ne dostavi tražene podatke (čl.21 st. 2 i čl. 22 st. 2);

2) ne izvrši popis zatečenih zaliha duvanskih proizvoda i alkoholnih pića i ne dostavi popisne liste Poreskoj upravi u propisanom roku (član 24 st.1 i 2);

3) ne izvrši popis preuzetih a neiskorišćenih akciznih markica i popisne liste ne dostavi Poreskoj upravi u propisanom roku (član 24 stav 3).

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 24

Proizvođači odnosno uvoznici duvanskih proizvoda i alkoholnih pića, koji imaju na zalihama duvanske proizvode i alkoholna pića sa nalijepljenim markicama koje su izdate u skladu sa Uredbom o obilježavanju duvanskih prerađevina i alkoholnih pića akciznim markicama ("Službeni list RCG", broj 42/01), dužni su da na dan početka primjene ove uredbe, izvrše popis zatečenih zaliha duvanskih proizvoda i alkoholnih pića i u roku do 15. januara 2006. godine, popisne liste dostave Poreskoj upravi.

Uvoznici su dužni da, na dan početka primjene ove uredbe, izvrše popis zaliha duvanskih proizvoda i alkoholnih pića sa nalijepljenim markicama izdatim u skladu sa uredbom iz stava 1 ovog člana koje se nalaze pod carinskim nadzorom, odnosno u fabrici inostranog proizvođača i popisne liste dostave Poreskoj upravi u roku iz stava 1 ovog člana.

Proizvođači odnosno uvoznici duvanskih proizvoda i alkoholnih pića, dužni su da na dan početka primjene ove uredbe izvrše popis preuzetih, a neiskorišćenih akciznih markica i popisne liste dostave Poreskoj upravi u roku iz stava 1 ovog člana.

Član 24 a

Odredbe člana 3 stav 1, tačka 5 ove uredbe primjenjivaće se od 1. januara 2010. godine.

Član 25

Danom primjene ove uredbe prestaje da važi Uredba o obilježavanju duvanskih prerađevina i alkoholnih pića akciznim markicama ("Službeni list RCG", broj 42/01).

Član 26

Ova uredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2006. godine.

VLADA REPUBLIKE CRNE GORE

ODREDBE UREDBE O OBILJEŽAVANJU DUVANSKIH PROIZVODA I ALKOHOLNIH PIĆA KONTROLNIM AKCIZNIM MARKICAMA

("Službeni list RCG", 82 /05), koje nijesu ušle u prečišćen tekst

Član 16

U Obrascu " PUDA" (Primjerak 3.), riječi: " Ministarstvo finansija", zamjenjuju se riječima: " Poresku upravu".

Član 17

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Obrazac ZIAM

Poreska uprava Evidencioni broj _____ datum _____ M. P.	Primjerak 1. zadržava akcizni obveznik

ZAHTJEV ZA IZDAVANJE KONTROLNIH AKCIZNIH MARKICA	Broj:	Datum:

I Podaci o podnosiocu zahtjeva - popunjava proizvođač, odnosno uvoznik

Firma	Mjesto i adresa	PIB
Broj tekućeg računa	Šifra djelatnosti	Matični broj

II Podaci o inostranom proizvođaču, odnosno ovlašćenom distributeru inostranog proizvođača - popunjava uvoznik

Firma inostranog proizvođača	Mjesto i adresa	Adresa gdje se šalju markice
Poreski broj inostranog proizvođača		
Firma ovlašćenog distributera inostranog proizvođača	Mjesto i adresa	Poreski broj ovlašćenog distributera inostranog proizvođača

III Podaci o traženim akciznim markicama - popunjava proizvođač, odnosno uvoznik			**IV Podaci o izdatim akciznim markicama - popunjava Poreska uprava**	
Vrsta akcizne markice	Tražene količine		Izdate količine	
			Od serijskog broja	Do serijskog

						broja
D - duvanski proizvodi koji su proizvedeni u zemlji	1			1		
U - za duvanske proizvode iz uvoza	2			2		
"For export only" - za duvanske proizvode koji se otpremaju radi prodaje u SCP	3			3		
E - za duvanske proizvode koji se izvoze a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice	4			4		
D - za alkoholna pića koja su proizvedena u zemlji	5			5		
U - za alkoholna pića iz uvoza	6			6		
"For export only" - za alkoholna pića koja se otpremaju radi prodaje u SCP	7			7		
E - za alkoholna pića koja se izvoze a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice	8			8		
Broj "Službenog lista RCG"				Datum izdavanja		Potpis i pečat

u kome su objavljene maloprodajne cijene cigareta				
Potpis i pečat:			Broj pošiljke	
			Primio	Potpis primaoca
			JMBG	

Obrazac ZIAM

Poreska uprava Evidencioni broj _____ datum _____ M. P.	Primjerak 2. zadržava Poreska uprava

ZAHTJEV ZA IZDAVANJE KONTROLNIH AKCIZNIH MARKICA	Broj:	Datum:

I Podaci o podnosiocu zahtjeva - popunjava proizvođač, odnosno uvoznik

Firma	Mjesto i adresa	PIB
Broj tekućeg računa	Šifra djelatnosti	Matični broj

II Podaci o inostranom proizvođaču, odnosno ovlašćenom distributeru inostranog proizvođača - popunjava uvoznik

Firma inostranog proizvođača	Mjesto i adresa	Adresa gdje se šalju markice
Poreski broj inostranog proizvođača		

Firma ovlašćenog distributera inostranog proizvođača	Mjesto i adresa	Poreski broj ovlašćenog distributera inostranog proizvođača

III Podaci o traženim akciznim markicama - popunjava proizvođač, odnosno uvoznik				**IV Podaci o izdatim akciznim markicama - popunjava Poreska uprava**		
Vrsta akcizne markice	Tražene količine			Izdate količine		
				Od serijskog broja		Do serijskog broja
D - duvanski proizvodi koji su proizvedeni u zemlji	1			1		
U - za duvanske proizvode iz uvoza	2			2		
ED - za duvanske proizvode koji se otpremaju radi prodaje u SCP	3			3		
E - za duvanske proizvode koji se izvoze a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice	4			4		
D - za alkoholna pića koja su proizvedena u zemlji	5			5		
U - za alkoholna pića iz uvoza	6			6		
ED -za alkoholna						

pića koja se otpremaju radi prodaje u SCP	7			7		
E - za alkoholna pića koja se izvoze a za koje ino dobavljač nije dostavio akcizne markice	8			8		
Broj "Službenog lista RCG" u kome su objavljene maloprodajne cijene cigareta				Datum izdavanja		Potpis i pečat
Potpis i pečat:				Broj pošiljke		
				Primio		Potpis primaoca
				JMBG		

Obrazac PUDA

Primjerak 1.

Zadržava carinski organ

PODACI O IZVRŠENOM UVOZU DUVANSKIH PROIZVODA I ALKOHOLNIH PIĆA			
Uvoznik	Mjesto i adresa	Carinski broj	PIB
Izvoznik	Mjesto	Zemlja	
Špediter	Mjesto i adresa	Firma prevoznika	
Mjesto prevoznika	Adresa prevoznika	Registarski broj vozila	

PODACI O UVEZENIM KOLIČINAMA			
Naziv proizvoda i naziv robne marke		Jedinica mjere	Količina
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
9			
10			

11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			
35			
36			
37			
Šifra carinske ispostave		Datum carinjenja	Broj JCI

Potpis i pečat carinskog organa

Obrazac PUDA

Primjerak 2.

Zadržava uvoznik

PODACI O IZVRŠENOM UVOZU DUVANSKIH PROIZVODA I ALKOHOLNIH PIĆA			
Uvoznik	Mjesto i adresa	Carinski broj	PIB
Izvoznik	Mjesto	Zemlja	
Špediter	Mjesto i adresa	Firma prevoznika	
Mjesto prevoznika	Adresa prevoznika	Registarski broj vozila	

PODACI O UVEZENIM KOLIČINAMA			
Naziv proizvoda i naziv robne marke		Jedinica mjere	Količina
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			

9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			
35			
36			

37			
Šifra carinske ispostave		Datum carinjenja	Broj JCI
			Potpis i pečat carinskog organa

Obrazac PUDA

Primjerak 3.

Za Poresku upravu

PODACI O IZVRŠENOM UVOZU DUVANSKIH PROIZVODA I ALKOHOLNIH PIĆA			
Uvoznik	Mjesto i adresa	Carinski broj	PIB
Izvoznik	Mjesto	Zemlja	
Špediter	Mjesto i adresa	Firma prevoznika	
Mjesto prevoznika	Adresa prevoznika	Registarski broj vozila	

PODACI O UVEZENIM KOLIČINAMA			
Naziv proizvoda i naziv robne marke		Jedinica mjere	Količina
1			
2			
3			
4			
5			
6			

7			
8			
9			
10			
11			
12			
13			
14			
15			
16			
17			
18			
19			
20			
21			
22			
23			
24			
25			
26			
27			
28			
29			
30			
31			
32			
33			
34			

35			
36			
37			
Šifra carinske ispostave		Datum carinjenja	Broj JCI
Potpis i pečat carinskog organa			

112. Uredba o načinu preračunavanja postojecih neto zarada u bruto zarade

Na osnovu člana 12 stav 1 Uredbe o Vladi Republike Crne Gore ("Službeni list RCG", br. 15/94 i 4/97), Vlada Republike Crne Gore, na sjednici od 21. juna 2002. godine, donijela je

Uredba

o načinu preračunavanja postojećih neto zarada u bruto zarade

("Sl. list RCG", br. 34/02)

Član 1

Ovom uredbom propisuje se način preračunavanja postojećih neto zarada u bruto zarade, a koje će se, shodno odredbama Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica ("Službeni list RCG", broj 65/01) od 01. jula 2002. godine, koristiti kao osnovica za obračunavanje poreza iz ličnih primanja po osnovu zaposlenja.

Član 2

Poslodavci, odnosno drugi isplatioci zarada dužni su da na dan 1. jula 2002. godine za svoje zaposlene izvrše preračun postojećih neto zarada u bruto zarade.

Član 3

Bruto zarada iz člana 2 ove uredbe obuhvata neto zaradu, porez iz zarade i doprinose za obavezno socijalno osiguranje koje plaća osiguranik a prema stopama koje važe na dan 30.juna 2002. godine.

Bruto zarada iz stava 1 ovog člana utvrđuje se primjenom sljedeće formule:

$$B = \frac{\text{Neto zarada}}{100 - (\text{zbir stopa poreza i doprinosa za obavezno socijalno osiguranje koje plaća osiguranik})} \times 100$$

Član 4

Poslodavcem iz člana 2 ove uredbe smatra se:

- rezidentno privredno društvo, banka, osiguravajuće društvo, udruženje, agencija, zadruga ili drugo pravno i fizičko lice sa kojim je zaposleni zasnovao radni odnos;

- organ, organizacija i institucija koja se finansira iz budžeta Republike i budžeta jedinica lokalne samouprave;

- Centralna banka;

- nerezidentna lica sa stalnim mjestom poslovanja u Republici Crnoj Gori sa kojim je zaposleni zasnovao radni odnos.

Član 5

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Broj: 02-2582

Podgorica, 21. juna 2002. godine

Vlada Republike Crne Gore

Predsjednik,

Filip Vujanović, s.r.

113. Uredba o načinu i postupku utvrđivanja iznosa najpopularnije cijene cigareta

Na osnovu člana 50 a, stav 4 Zakona o akcizama ("Službeni list RCG", br. 65/01 i 76/05 i "Službeni list CG", broj 76/08), Vlada Crne Gore, na sjednici od 16. aprila 2009. godine, donijela je

U R E D B U

O NAČINU I POSTUPKU UTVRĐIVANJA IZNOSA NAJPOPULARNIJE CIJENE CIGARETA

(„Službeni list CG“, broj 30/09)

Član 1

Ovom uredbom uređuje se način i postupak utvrđivanja iznosa najpopularnije cijene cigareta koja se koristi za određivanje visine akcize za cigarete.

Član 2

Najpopularnija cijena cigareta utvrđuje se na osnovu maloprodajnih cijena cjenovnih kategorija cigareta koje imaju najveći obim prodaje u Crnoj Gori u prethodnoj godini.

Obim prodaje cigareta iz stava 1 ovog člana određuje se na osnovu ostvarene prodaje cigareta po svim cjenovnim kategorijama, po maloprodajnim cijenama koje su objavljene u "Službenom listu Crne Gore" za period januar – oktobar i procjene ostvarenja njihove prodaje za period novembar-decembar tekuće godine.

Član 3

Proizvođači, odnosno uvoznici cigareta dužni su da podatke o obimu prodaje cigareta, iz člana 2 stav 2 ove uredbe, dostave Agenciji za duvan do 15. novembra tekuće godine.

Agencija za duvan, na osnovu podataka iz stava 1 ovog člana, utvrđuje predlog iznosa najpopularnije cijene cigareta, tako što se za svaku marku cigareta obrazuju cjenovne kategorije koje obuhvataju sve cigarete koje imaju istu maloprodajnu cijenu, nezavisno od toga što pripadaju različitim markama cigareta.

Agencija za duvan predlog iznosa najpopularnije cijene cigareta dostavlja Ministarstvu finansija do kraja novembra tekuće godine.

Član 4

Novčanom kaznom od desetostrukog do stostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori kazniće se za prekršaj pravno lice, odnosno preduzetnik ako u propisanom roku ne dostavi podatke o obimu prodaje cigareta iz člana 3 stav 1 ove uredbe.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana, kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od dvostrukog do desetostrukog iznosa minimalne zarade u Crnoj Gori.

Član 5

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

VLADA CRNE GORE

Broj: 03-5368 **PREDSJEDNIK,**

Podgorica, 16. aprila 2009. godine **Milo Đukanović**

114. Uputstvo o načinu sprovođenja postupka u vezi sa ostvarivanjem prava na oslobađanje od plaćanja pdv u slučajevima kada je to predviđeno međunarodnim sporazumom odnosno ugovorom

UPUTSTVO

O NAČINU SPROVOĐENJA POSTUPKA U VEZI

SA OSTVARIVANJEM PRAVA NA OSLOBAĆANJE

OD PLAĆANJA POREZA NA DODATU VRIJEDNOST U SLUČAJEVIMA KADA JE TO PREDVIĐENO MEĐUNARODNIM SPORAZUMOM, ODNOSNO UGOVOROM

Član 1

Ovim uputstvom uređuje se način sprovođenja postupka u vezi sa ostvarivanjem prava na oslobađanje od plaćanja poreza na dodatu vrijednost prilikom uvoza proizvoda i isporuke proizvoda, odnosno usluga u zemlji u slučajevima kada je međunarodnim sporazumom, odnosno ugovorom predviđeno da se sredstva inostranih donatorskih pomoći ne mogu koristiti za plaćanje poreza u Republici Crnoj Gori.

Član 2

Prilikom uvoza proizvoda kao i kod isporuke proizvoda i obavljanja usluga u zemlji ne plaća se porez na dodatu vrijednost u slučaju kada je to predviđeno međunarodnim sporazumom, odnosno ugovorom koji obavezuje Republiku Crnu Goru.

Pravo na poresko oslobođenje iz stava 1 ovog člana ostvaruje uvoznik, odnosno kupac proizvoda, odnosno usluga (međunarodna organizacija ili domaće lice).

Kupcem proizvoda, odnosno usluga iz stava 2 ovog člana kod realizacije projekta iz oblasti građevinarstva, smatra se potpisnik ugovora o izvođenju radova sa inostranim donatorom, odnosno nadležnim državnim organom.

Pravo iz stava 2 ovog člana ostvaruje se na osnovu poreske potvrde, koju izdaje ministarstvo nadležno za oblast iz koje se realizuje projekat.

Nadležno ministarstvo iz stava 4 ovog člana obavezno je istog dana poresku potvrdu dostaviti Direkciji javnih prihoda - Centrali Podgorica.

Poreska potvrda iz stava 4 ovog člana isporučiocu proizvoda, odnosno usluga (obvezniku PDV-a), služi kao dokaz da je imao pravo da ne zaračuna porez na dodatu vrijednost prilikom isporuke proizvoda, odnosno usluga korisniku poreske olakšice.

Član 3

Isporučilac proizvoda, odnosno usluga u fakturi (PDV faktura) mora navesti osnov za oslobađanje

od plaćanja poreza na dodatu vrijednost i broj poreske potvrde izdate od strane nadležnog ministarstva.

Obveznik PDV-a iz stava 1 ovog člana ima pravo na povraćaj PDV-a koji se odnosi na proizvode i usluge na koje se odnosi poresko oslobođenje, u skladu sa Zakonom o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br. 65/01, 12/02, 38/02, 72/02 i 21/03).

Lice iz stava 1 ovog člana je dužno da obezbijedi posebnu evidenciju (po količini i vrijednosti) o isporuci proizvoda, odnosno usluga na koje se odnosi poresko oslobođenje iz člana 2 stav 2 ovog uputstva.

Član 4

Poreska potvrda iz člana 2 ovog uputstva mora sadržati najmanje sledeće podatke:

1) naziv međunarodnog sporazuma, odnosno ugovora,

2) broj ugovora evidentiran kod Ministarstva inostranih poslova i potvrdu da je ugovor na snazi,

3) odredbu sporazuma, odnosno ugovora kojom je predviđeno poresko oslobođenje,

4} vrijednost projekta po ugovoru,

5) specifikaciju proizvoda koji se uvoze, odnosno nabavljaju u zemlji i usluga koje se koriste u zemlji,

6) datum izdavanja potvrde,

7) pečat i potpis ovlašćenog lica izdavaoca potvrde.

Član 5

Ovo uputstvo stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Broj: 04-1528/1

Podgorica, 30. maja 2003.godine

M I N I S T A R,

Miroslav Ivanišević

115. Uputstvo o načinu obračunavanja i plaćanja poreza i doprinosa iz i na lična primanja po osnovu zaposlenja

Na osnovu čl. 47 i 52 Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica ("Službeni list RCG" broj 65/01, 37/04 i 78/06), Ministarstvo finansija donijelo je

U P U T S T V O

O NAČINU OBRAČUNAVANJA I PLAĆANJA POREZA I DOPRINOSA IZ I NA LIČNA PRIMANJA PO OSNOVU ZAPOSLENJA[2]

1. OPŠTE ODREDBE

Član 1

Ovim uputstvom propisuje se bliži način obračunavanja i plaćanja poreza i doprinosa za obavezno socijalno osiguranje (u daljem tekstu: doprinosi) iz i na lična primanja po osnovu zaposlenja (u daljem tekstu: lična primanja), sadržaj evidencije o isplaćenim ličnim primanjima i način izvještavanja poreskog organa i zaposlenog o isplaćenim ličnim primanjima, obračunatom i plaćenom porezu i doprinosima u vezi sa tim primanjima.

Odredbe ovog uputstva odnose se i na način obračunavanja i plaćanja prireza porezu na dohodak fizičkih lica ostvarenog po osnovu prihoda od zaposlenja (u daljem tekstu: prirez).

Član 2

Lična primanja po osnovu zaposlenja obuhvataju zaradu, naknadu zarade i druga primanja propisana Zakonom o radu ("Službeni list RCG" br. 43/03 i 79/04), ostvarena u novcu ili u nenovčanom obliku.

Lična primanja iz stava 1 ovog člana iskazuju se u bruto iznosu, koji obuhvata neto lično primanje, porez i doprinose koje plaća osiguranik (zaposleni).

2. NAČIN OBRAČUNAVANJA POREZA I DOPRINOSA IZ LIČNIH PRIMANJA

2.1. Obračun poreza iz ličnih primanja

Član 3

[2] Službeni list RCG broj 81/06

Mjesečna akontacija poreza na lična primanja obračunava se primjenom poreske stope na poresku osnovicu, koju čini iznos bruto ličnih primanja ostvarenih u tom periodu, umanjen za iznos mjesečnog ličnog odbitka od 70€.

2.2. Obračun doprinosa iz ličnih primanja

Član 4

Iz ličnih primanja zaposlenog obračunavaju se doprinosi i to za:

1) penzijsko i invalidsko osiguranje po stopi od 12%;
2) zdravstveno osiguranje po stopi od 7,5%;
3) osiguranje od nezaposlenosti po stopi od 0,5%.

Osnovicu za obračun doprinosa iz stava 1 ovog člana čini bruto lično primanje zaposlenog.

3. NAČIN OBRAČUNAVANJA OBAVEZA KOJE SE PLAĆAJU NA LIČNA PRIMANJA

3.1. Obračun doprinosa na lična primanja

Član 5

Na lična primanja zaposlenog obračunavaju se doprinosi i to za:

1) penzijsko i invalidsko osiguranje po stopi od 9,6%;
2) zdravstveno osiguranje po stopi od 6%;
3) osiguranje od nezaposlenosti po stopi od 0,5%.

Osnovicu za obračun doprinosa na lična primanja čini bruto lično primanje i jednaka je osnovici koja se koristi za obračun doprinosa iz ličnih primanja.

3.2. Obračun prireza

Član 6

Na lična primanja zaposlenog obračunava se prirez po stopi koju propisuje jedinica lokalne samouprave.

Osnovicu za obračun prireza iz stava 1 ovog člana čini obračunati porez iz ličnih primanja zaposlenog.

4. PRIMJERI OBRAČUNA POREZA I DOPRINOSA ZA POSTOJEĆE BRUTO ZARADE (od 370€ i 750€)

Opis	Poreska stopa			Poreska stopa		
	15%	**12%**	**9%**	**15%**	**12%**	**9%**
1. Bruto zarada	**370**	**370**	**370**	**750**	**750**	**750**
2. Porez iz zarade (1-70€)x15%	45	36	27	102	81.6	61.2
3. Doprinosi iz zarade (1x20%)	74	74	74	150	150	150
4. Neto zarada (1-(2+3))	251	260	269	498	518.4	538.8
5. Doprinosi na zaradu (1x16.1%)	59.57	59.57	59.57	120.75	120.75	120.75
6. Prirez porezu na dohodak (2x13%*)	5.85	4.68	3.51	13.26	10.61	7.96
7. Ukupna sredstva za isplatu (1+5+6)	435.42	434.25	433.08	884.01	881.36	878.71

* Napomena: stopa prireza iznosi do 13%, osim za Prestonicu i Glavni grad za koje stopa iznosi do 15%.

5. NAČIN PLAĆANJA POREZA, DOPRINOSA IZ I NA LIČNA PRIMANJA I PRIREZA

Član 7

Porez, doprinose iz i na lična primanja i prirez obustavlja i uplaćuje poslodavac, odnosno isplatilac tih primanja.

Porez, doprinosi i prirez uplaćuju se istovremeno sa uplatom (isplatom) ličnih primanja na propisane uplatne račune.

Za lična primanja ostvarena u nenovčanom obliku porez, doprinosi i prirez plaćaju se najkasnije posljednjeg radnog dana u mjesecu u kojem je primanje ostvareno.

Uplatu poreza i doprinosa kod ličnih primanja ostvarenih neposredno iz inostranstva vrši zaposleni u roku od pet dana od dana njihovog prijema. Ovo rješenje se primjenjuje i na zaposlene u diplomatskom ili konzularnom predstavništvu strane države, u međunarodnoj organizaciji i u organizaciji ili kancelariji koja na teritoriji Crne Gore uživa diplomatski imunitet.

6. IZVJEŠTAVANJE I VOĐENJE EVIDENCIJA O OBRAČUNATIM LIČNIM PRIMANJIMA, POREZU, DOPRINOSIMA I PRIREZU

Član 8

Poslodavac, odnosno isplatilac ličnih primanja obavezan je da sastavlja mjesečni izvještaj o obračunatim ličnim primanjima, porezu, doprinosima iz i na ta primanja i prirezu.

Izvještaj iz stava 1 ovog člana se sastavlja na Obrascu "OPD1" koji je sa uputstvom za njegovo popunjavanje odštampan uz ovo uputstvo i čini njegov sastavni dio.

Izvještaj iz stava 1 ovog člana sačinjava se u dva primjerka i prije isplate ličnih primanja dostavlja se na ovjeru nadležnom poreskom organu. Bez ovjere izvještaja iz ovog stava nosilac platnog prometa neće dozvoliti isplatu ličnih primanja.

Izvještaj iz stava 1 ovog člana dostavljaju i lica iz člana 7 stav 4 ovog uputstva.

Član 9

Poslodavac, odnosno isplatilac ličnih primanja obavezan je da sačini godišnji izvještaj o obračunatim i isplaćenim ličnim primanjima, porezu i doprinosima za sve zaposlene na Obrascu "OPD-3" koji je sa uputstvom za njegovo popunjavanje odštampan uz ovo uputstvo i čini njegov sastavni dio.

Poslodavac, odnosno isplatilac ličnih primanja izvještaj o podacima iz stava 1 ovog člana dostavlja zaposlenom na Obrascu "OPD-2" koji je odštampan uz ovo uputstvo i čini njegov sastavni dio.

Izvještaji iz st. 1 i 2 ovog člana dostavljaju se poreskom organu, odnosno zaposlenom najkasnije do 31. januara tekuće godine za prethodnu godinu.

Član 10

Poslodavac, odnosno isplatilac ličnih primanja obavezan je da za zaposlene vodi posebnu evidenciju o ličnim primanjima od zaposlenja (u daljem tekstu: evidencija).

U evidenciju unose se hronološkim redom bitne činjenice o svim isplatama po osnovu zaposlenja, obustavljenom i uplaćenom porezu, doprinosima iz i na lična primanja i prirezu.

Ako se primanja od zaposlenja isplaćuju više puta u toku mjeseca u evidenciju unosi se svaka isplata, a na kraju mjeseca, odnosno najkasnije u roku od 15 dana nakon isteka mjeseca podaci se zbrajaju.

Na kraju kalendarske godine ili u slučaju kada zaposleni u toku godine trajno prestane sa obavljanjem posla, poslodavac je dužan zaključiti evidenciju.

Poslodavac, odnosno isplatilac ličnih primanja može evidenciju po obliku i sadržini prilagoditi svojim potrebama s tim što je obavezan obezbijediti najmanje podatke o:

- vremenu isplate ličnih primanja;
- iznosu ličnih primanja po svim osnovama i oblicima;
- *iznosu obračunatih, obustavljenih i uplaćenih poreza i doprinosa iz ličnih primanja;*
- iznosu obračunatih i plaćenih doprinosa i prireza.

7. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 11

Danom stupanja na snagu ovog uputstva prestaje da važi Uputstvo o načinu obračunavanja i plaćanja poreza i doprinosa iz i na lična primanja po osnovu zaposlenja ("Službeni list RCG", broj 43/ 04).

Član 12

Ovo uputstvo stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 01. januara 2007. godine.

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-9424/1

29.12.2006. godine M I N I S T A R,

P o d g o r i c a dr Igor Lukšić

Republika Crna Gora

Obrazac OPD1

Poreska uprava

Podrucna jedinica----------

MJESEČNI IZVJEŠTAJ O OBRAČUNATIM LIČNIM PRIMANJIMA ZA ZAPOSLENE

0.1.	**OBRAČUNSKI PERIOD MJESEC** I__I__I **GODINA** I__I__I__I__I

1. PODACI O POSLODAVCU ODNOSNO ISPLATIOCU

1.1. PIB I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I 1.2. NAZIV ……..……
……..

1.3. RAČUN ……..……..…… 1.4. ADRESA ……..……..……
TEL/FAX.....…..……..

2. VRSTA LIČNOG PRIMANJA

2.1. ZARADE	2.2. NAKNADE	2.3. DRUGA	2.4. UKUPNA PRIMANJA=2.1.+

3. POREZ IZ LIČNIH PRIMANJA

OPIS (1)	DO 70€ (2)	PREKO 70€ (3)	UKUPNO (4)= 2+3
3.1. BROJ			
3.2. BRUTO LIČNA			
3.3. POREZ			

4. DOPRINOSI IZ I NA LIČNA PRIMANJA

OPIS (1)	PIO (2)	ZDRAVSTVENO OSIGURANJE (3)	OSIGURANJE OD NEZAP. (4)	UKUPNI DOPRINOSI (5)=2+3+4
4.1. ZAPOSLENI				
4.2. POSLODAVAC				

5. PRIREZ POREZU NA DOHODAK FIZIČKIH LICA	

Izjavljujem, pod krivičnom i materijalnom odgovornošću, da su navedeni podaci tačni.

Potpis ovlašćenog lica_____ **PIB:** I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I__I
Datum: I_I_I / I_I_I / I_I_I_I_I

M. P.

POPUNJAVA PORESKA UPRAVA

Broj dokumenta: …/……-…… Datum prijema: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I Prezime i ime ovlašcenog službenika: …….. …… Potpis:…….

OPD2

GODIŠNJI IZVJEŠTAJ O UPLAĆENIM POREZIMA I DOPRINOSIMA IZ LIČNIH PRIMANJA ZAPOSLENOG

ZA PERIOD OD I_I_I/ I_I_I_I_I DO I_I_I/ I_I_I_I_I

1. PIB poslodavca	
3. PIB zaposlenog	
2. Naziv/ime i adresa poslodavca	
4. Ime i adresa zaposlenog	
5. Iznos obračunatih bruto ličnih primanja	
6. Iznos isplaćenih bruto ličnih primanja	
7. Razlika (5-6)	
8. Iznos uplaćenih poreza	
9. Iznos uplaćenih doprinosa za PIO	
10. Iznos uplaćenih doprinosa za zdravstveno osiguranje	
11. Iznos uplaćenih doprinosa za nezaposlene	

MP

Potpis ovlašćenog službenika_____

Datum_____

Republika Crna Gora

Poreska uprava

Područna jedinica _____

- OPD 3

Godišnji izvještaj o uplaćenim porezima i doprinosima iz i na lična primanja zaposlenih

za period: I_I_I_I_I

PIB poslodavca	
Naziv	
Adresa	

Redni broj	**Ime i prezime zaposlenog**	**PIB zaposlenog**	**Period**		**Iznos obračunatih BLP**	**Ukupno obračunati doprinosi za PIO**	**Isplaćeno/Uplaćeno iz i na lična primanja**				
			Od	**Do**			**Neto lično primanje**	**Porez**	**PIO**	**Zdravstv. osiguranje**	**Osiguranje od nezaposl.**
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											

…											
…											
…											
30											
31											
UKUPNO											

Izjavljujem, pod krivičnom odgovornošću, da su navedeni podaci tačni.

Potpis ovlašćenog lica **Datum**

POPUNJAVA POREŠKA UPRAVA

Broj dokumenta _____ Prezime i ime ovlašćenog službenika _____ Potpis_____

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE OBRASCA OPD1 - Mjesečni izvještaj o obračunatim ličnim primanjima za zaposlene

1. Pod brojem 0.1. unosi se mjesec i godina za koji se podnosi izvještaj.
2. Pod brojem 0.2. unosi se znak «X» ako se podnosi originalan izvještaj za mjesec.
3. Pod brojem 0.3. unosi se znak «X» ako se podnosi izmijenjeni izvještaj za mjesec.
4. Pod brojem 1.1. unosi se poreski identifikacioni broj poslodavca.
5. Pod brojem 1.2. unosi se naziv ili ime poslodavca.
6. Pod brojem 1.3. unosi se račun poslodavca.
7. Pod brojem 1.4. unosi se adresa i broj telefona poslodavca.
8. Pod brojem 2.1. unosi se iznos obračunatih bruto zarada u skladu sa članom 65, 66, 67, 68 i 69 Zakona o radu.
9. Pod brojem 2.2. unosi se iznos obračunatih naknada zarada za vrijeme privremene spriječenosti za rad iz člana 70 Zakona o radu.
10. Pod brojem 2.3. unosi se iznos obračunatih ostalih naknada iz člana 70 Zakona o radu.
11. Pod brojem 2.4. unosi se zbir iznosa sa rednog broja 2.1., rednog broja 2.2. i rednog broja 2.3.
12. Pod brojem 3.1, kolona 2. unosi se broj zaposlenih čija su mjesečna primanja do 70€.
13. Pod brojem 3.1, kolona 3. unosi se broj zaposlenih čija su mjesečna primanja iznad 70€.
14. Pod brojem 3.1, kolona 4. unosi se ukupan broj zaposlenih kojima su obračunata lična primanja u mjesecu za koji se podnosi izvještaj.
15. Pod brojem 3.2, kolona 2. unosi se iznos obračunatih ličnih primanja do 70€.
16. Pod brojem 3.2, kolona 3 unosi se iznos obračunatih ličnih primanja iznad 70€.
17. Pod brojem 3.2, kolona 4. unosi se iznos ukupno obračunatih ličnih primanja.
18. Pod brojem 3.3, kolona 2. se ne popunjava.
19. Pod brojem 3.3, kolone 3. i 4. unosi se ukupan iznos obračunatog poreza.
20. Pod rednim brojem 4.1, kolona 2, unosi se iznos obračunatih doprinosa za penzijsko invalidsko osiguranje iz ličnih primanja.
21. Pod rednim brojem 4.1, kolona 3, unosi se iznos obračunatih doprinosa za zdravstveno osiguranje iz ličnih primanja.
22. Pod rednim brojem 4.1, kolona 4, unosi se iznos obračunatih doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti iz ličnih primanja.
23. Pod rednim brojem 4.1, kolona 5, unosi se iznos ukupno obračunatih doprinosa iz ličnih primanja.
24. Pod rednim brojem 4.2, kolona 2, unosi se iznos obračunatih doprinosa za penzijsko invalidsko osiguranje na lična primanja.
25. Pod rednim brojem 4.2, kolona 3, unosi se iznos obračunatih doprinosa za zdravstveno osiguranje na lična primanja.
26. Pod rednim brojem 4.2, kolona 4, unosi se iznos obračunatih doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti na lična primanja.
27. Pod rednim brojem 4.2, kolona 5, unosi se iznos ukupno obračunatih doprinosa na lična primanja.
28. Pod rednim brojem 5, unosi se iznos obračunatog prireza porezu na dohodak fizičkih lica.

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE OBRASCA OPD3 - Godišnji izvještaj o uplaćenim porezima i doprinosima iz i na lična primanja zaposlenih

1. U polje „PIB poslodavca“ unosi se poreski identifikacioni broj poslodavca, odnosno podnosioca izvještaja.
2. U polje „Naziv“ unosi se naziv ili ime poslodavca.
3. U polje „Adresa“ unosi se opština, mjesto, ulica i broj poslodavca.
4. U kolonu 1 unosi se ime i prezime zaposlenog.
5. U kolonu 2 unosi se poreski identifikacioni broj (PIB) zaposlenog.
6. U kolonu 3 unosi se dan i mjesec početka perioda za koji se podnosi izvještaj (npr. 01.01).
7. U kolonu 4 unosi se dan i mjesec završetka perioda za koji se podnosi izvještaj (npr. 31.12).
8. U kolonu 5 unosi se iznos obračunatih bruto ličnih primanja zaposlenog.
9. U kolonu 6 unosi se iznos ukupno obračunatih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje iz zarade (na teret zaposlenog) i na zaradu (na teret poslodavca).
10. U kolonu 7 unosi se iznos isplaćenih neto ličnih primanja zaposlenog.
11. U kolonu 8 unosi se iznos uplaćenog poreza.
12. U kolonu 9 unosi se iznos ukupno uplaćenih doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje iz zarade (na teret zaposlenog) i na zaradu (na teret poslodavca).
13. U kolonu 10 unosi se iznos ukupno uplaćenih doprinosa za zdravstveno osiguranje iz zarade (na teret zaposlenog) i na zaradu (na teret poslodavca).
14. U kolonu 11 unosi se iznos ukupno uplaćenih doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti iz zarade (na teret zaposlenog) i na zaradu (na teret poslodavca).

116. Prvilnik o obliku i sadržini godišnje prijave za obračunavanje i plaćanje poreza na dohodak fizičkih lica

Na osnovu člana 52 Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica ("Službeni list RCG", br. 65/01, 37/04 i 78/06), Ministarstvo finansija, donijelo je

P R A V I L N I K

O OBLIKU I SADRŽINI GODIŠNJE PRIJAVE ZA OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE POREZA NA DOHODAK FIZIČKIH LICA

(“Sl. List CG” br. 16/08 i 21/09)

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se oblik i sadržina godišnje prijave za obračunavanje i plaćanje poreza na dohodak fizičkih lica (u daljem tekstu: Godišnja poreska prijava).

Odredbe ovog pravilnika odnose se i na obračunavanje i plaćanje doprinosa za obavezno socijalno osiguranje za fizička lica koja ostvaruju dohodak od samostalne djelatnost.

Član 2

Godišnju poresku prijavu podnosi fizičko lice koje je ostvarilo dohodak po osnovu:

- ličnih primanja kod dva ili više poslodavaca i ličnih primanja koja ne potiču od zaposlenja,
- samostalne djelatnosti, koja predstavlja osnovnu djelatnost poreskog obveznika, osim za prihode koji se paušalno oporezuju,
- imovine i imovinskih prava.

Član 3

Godišnja poreska prijava dostavlja se na “Obrascu GPP-FL” sa Dodacima “A”, “PPG”, “A1”, “ B”, “C” i “D”, koji su sa uputstvom za njihovo popunjavanje odštampani uz ovaj pravilnik i čine njegov sastavni dio.

Član 4

Godišnja poreska prijava podnosi se nadležnom poreskom organu prema mjestu prebivališta fizičkog lica.

Godišnja poreska prijava podnosi se u jednom primjerku neposredno ili putem pošte, a može se podnijeti i na disketi ili drugom obliku koji omogućava kompjutersku obradu podataka.

Član 5

Godišnju poresku prijavu, potpisuje i ovjerava poreski obveznik, odnosno ovlašćeno lice.

Član 6

Stupanjem na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o obliku i sadržini godišnje prijave za obračunavanje i plaćanje poreza na dohodak fizičkih lica („Službeni list RCG“ 6/06).

Član 7

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 04-965/1 M I N I S T A R,

Podgorica, 27.02.2008. godine dr Igor Lukšić

Obrazac GPP-FL

C r n a G o r a

Poreska uprava

Područna jedinica

GODIŠNJA PRIJAVA POREZA NA DOHODAK FIZIČKIH LICA

ZA |__|__|__|__| GODINU

		0.1. OSNOVNA	
		0.2. IZMIJENJENA	

1. PODACI O PORESKOM OBVEZNIKU 1.1 Poreski identifikacioni broj (JMBG)	
1.2 Prezime, očevo ime i ime	_____
1.3 Stručna sprema i zanimanje	_____
1.4 Zaposlen kod	_____

2. ADRESA PREBIVALIŠTA / BORAVIŠTA 2.1 Opština /__/__/__/__/__/__/__/__/__/__/__/__/__/	
2.2 PTT broj i mjesto	/__/__/__/__/__/ /__/__/__/__/__/__/__/__/__/__/__/__/__|
2.3 Ulica i broj	_____
2.4 Broj telefona	_____

3. PODACI O SAMOSTALNOJ DJELATNOSTI

DJELATNOST	NAZIV RADNJE	BROJ ZAPOSLENIH RADNIKA	SJEDIŠTE I ADRESA	BROJ RJEŠENJA O REGISTRACIJI
1	2	3	4	5

4. BANKOVNI RAČUNI

Naziv banke	**Broj računa**

5. PRILOZI UZ PRIJAVU 1. Dodatak A	3. Dodatak A1	5. Dodatak C	7. Obrazac IPPO-2
2. Dodatak PPG	4. Dodatak B	6. Dodatak D	8. Obrazac OPD2

6. NAPOMENA

UTVRĐIVANJE PORESKE OBAVEZE

REDNI BROJ	**OPIS**	**IZNOS U EURIMA**
	I OPOREZIVI DOHODAK	
1.	Dohodak od zaposlenja, Obrazac OPD2, redni broj 6	
2.	Dohodak od ličnih primanja koja ne potiču od zaposlenja, Obrazac IPPO-2, redni broj 7	
3.	Dohodak od samostalne djelatnosti - Dodatak A, redni broj 8	

4.	Dohodak od imovine i imovinskih prava - Dodatak B, redni broj 6	
5.	Dohodak ostvaren izvan Crne Gore - Dodatak C, redni broj 5	
6.	Ukupan oporezivi dohodak (1+2+3+4+5)	
7.	Olakšica po osnovu isplaćenih bruto zarada za novozaposlene radnike	
8.	Oporezivi dohodak (6-7)	
9.	Utvrđeni porez - Dodatak D, redni broj 6	
II OLAKŠICE I AKONTATIVNO PLAĆENI POREZ		
10.	Porez na dohodak od zaposlenja plaćen u toku poreskog perioda, Obrazac OPD2, redni broj 8	
11.	Plaćeni porez na dohodak od ličnih primanja koja ne potiču od zaposlenja, Obrazac IPPO-2, redni broj 10	
12.	Akontativno plaćeni porez na dohodak od samostalne djelatnosti	
13.	Olakšica za ulaganja u osnovna sredstva	
14.	Akontativno plaćeni porez na dohodak od imovine i imovinskih prava - Dodatak B, redni broj 7	
15.	Priznati porez koji je plaćen izvan Crne Gore - Dodatak C, redni broj 8	
16.	Ukupne olakšice i akontativno plaćeni porez (10+11+12+13+14+15)	
III IZNOS ZA UPLATU ILI POVRAĆAJ		
17.	Porez koji se duguje (9-16)	
18.	Preplaćeni porez (16-9)	
19.	Iznos preplaćenog poreza koji se traži za povraćaj	
20.	Iznos kojim se želi kreditirati akontativno plaćanje poreza u narednoj godini	

Izjavljujem, pod krivičnom i materijalnom odgovornošću, da su navedeni podaci u prijavi i prilozima uz prijavu tačni.

Potpis poreskog obveznika ili ovlašćenog lica.....
PIB:/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/ Datum:.....

MP

POPUNJAVA PORESKA UPRAVA

Broj dokumenta:...../..... Datum prijema:..... Datum obrade:.....
Prezime i ime ovlašćenog službenika: ..... Potpis: .....

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE OBRASCA GPP-FL

OPŠTI PODACI O PORESKOM OBVEZNIKU

U opštem dijelu Godišnje poreske prijave upisuju se sljedeći podaci:

Pod rednim brojem 0.1: znak "X" ako se podnosi osnovna Godišnja poreska prijava.

Pod rednim brojem 0.2: znak "X" ako se podnosi izmijenjena Godišnja poreska prijava.

Pod rednim brojem 1: lični podaci poreskog obveznika

Pod rednim brojem 1.1: poreski identifikacioni broj (JMBG) od 13 cifara;

Pod rednim brojem 1.2: prezime, očevo ime i ime fizičkog lica;

Pod rednim brojem 1.3: stručna sprema i zanimanje;

Pod rednim brojem 1.4: naziv poslodavca gdje je zaposlen poreski obveznik.

Pod rednim brojem 2: prebivalište, odnosno boravište u Crnoj Gori

Pod rednim brojem 2.1: ime opštine;

Pod rednim brojem 2.2: poštanski broj i mjesto;

Pod rednim brojem 2.3: ulica i broj;

Pod rednim brojem 2.4: broj telefona.

Pod rednim brojem 3: podaci o samostalnoj djelatnosti i to:

u koloni 1: vrsta djelatnosti;

u koloni 2: naziv radnje, a ukoliko ne posjeduje radnju, onda to konstatovati;

u koloni 3: broj zaposlenih radnika u navedenoj radnji;

u koloni 4: sjedište - mjesto i adresu - ulica i broj;

u koloni 5: broj rješenja o registraciji kod nadležnog poreskog organa.

Pod rednim brojem 4: naziv banke kod koje su deponovana sredstva poreskog obveznika i broj bankovnog računa.

Pod rednim brojem 5: prilozi koji se obavezno podnose uz Godišnju poresku prijavu, zaokruživanjem broja ispred naziva pojedinog priloga.

Pod rednim brojem 6: napomena u vezi priloga i drugih dokumenata koji se prilažu uz Godišnju poresku prijavu.

PODACI ZA UTVRĐIVANJE PORESKE OBAVEZE

U posebnom dijelu Godišnje poreske prijave upisuju se sljedeći podaci:

I Oporezivi dohodak

Pod rednim brojem 1: iznos bruto dohotka od zaposlenja koji je iskazan pod rednim brojem 6 Obrasca OPD2, koji se obavezno prilaže uz Godišnju poresku prijavu.

Pod rednim brojem 2: iznos ličnih primanja koja ne potiču od zaposlenja (npr. članovi predstavničkih tijela, članovi skupština, upravnih odbora i dr.) iskazan pod rednim brojem 7 Obrasca IPPO-2, koji se obavezno prilaže uz Godišnju poresku prijavu.

Pod rednim brojem 3: iznos dohotka ostvarenog od samostalne djelatnosti, koji je iskazan pod rednim brojem 8 Dodatka A.

Pod rednim brojem 4: iznos dohotka ostvarenog od imovine i imovinskih prava, koji je iskazan pod rednim brojem 6 Dodatka B.

Pod rednim brojem 5: iznos dohotka ostvarenog izvan Crne Gore, koji je iskazan pod rednim brojem 5 Dodatka C.

Pod rednim brojem 6: ukupan oporezivi dohodak koji se dobija sabiranjem iznosa iskazanih pod rednim brojevima 1, 2, 3, 4 i 5.

Pod rednim brojem 7: iznos olakšice po osnovu bruto zarada za novozaposlene radnike, isplaćenih u godini za koju se podnosi prijava, koji je iskazan na Obrascu OPD2, uvećan za doprinose za obavezno socijalno osiguranje koje plaća poslodavac (poreski obveznik). Uz Obrazac OPD2 treba priložiti ugovor o radu za novozaposlene radnike ili drugi odgovarajući akt kojim se dokazuje da se radi o novozaposlenim licima.

Pod rednim brojem 8: iznos oporezivog dohotka - poreske osnovice, koji se dobija tako što se iznos pod rednim brojem 6 umanji za iznos pod rednim brojem 7.

Pod rednim brojem 9: utvrđeni iznos poreza koji se dobija kada se na osnovicu iskazanu pod rednim brojem 8 primijeni poreska stopa iz člana 10 Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica ("Službeni list RCG", br. 65/01, 37/04 i 78/06). Obračun poreza se vrši na Dodatku D, a u Godišnju poresku prijavu se unosi podatak iskazan pod rednim brojem 6 iz Dodatka D.

II Olakšice i akontativno plaćeni porez

Pod rednim brojem 10: iznos akontativno plaćenog poreza na lična primanja od zaposlenja, koji je iskazan pod rednim brojem 8 Obrasca OPD2, koji se obavezno prilaže uz Godišnju poresku prijavu.

Pod rednim brojem 11: iznos akontativno plaćenog poreza na lična primanja koja ne potiču od zaposlenja, koji je iskazan pod rednim brojem 10 Obrasca IPPO-2, koji se obavezno prilaže uz Godišnju poresku prijavu.

Pod rednim brojem 12: iznos akontativno plaćenog poreza na prihode od samostalne djelatnosti u poreskom periodu.

Pod rednim brojem 13: iznos poreske olakšice u visini od 50% izvršenih ulaganja u osnovna sredstva, s tim što to umanjenje ne može biti veće od 70% ukupne poreske obaveze za poreski period, iskazane pod rednim brojem 9 Godišnje poreske prijave.

Pod rednim brojem 14: iznos akontativno plaćenog poreza na prihode od imovine i imovinskih prava, koji je iskazan pod rednim brojem 7 Dodatka B.

Pod rednim brojem 15: iznos priznatog poreza koji je plaćen izvan Crne Gore, koji je iskazan pod rednim brojem 8 Dodatka C.

Pod rednim brojem 16: ukupan iznos olakšica i akontativno plaćenog poreza, koji se dobija tako što se saberu iznosi pod rednim brojevima 10, 11, 12, 13, 14 i 15.

III Iznos za uplatu ili povraćaj

Pod rednim brojem 17: iznos poreza koji se duguje ako je iznos pod rednim brojem 9 veći od iznosa pod rednim brojem 16, upisati razliku (9-16).

Pod rednim brojem 18: iznos preplaćenog poreza ako je iznos pod rednim brojem 16 veći od iznosa pod rednim brojem 10, upisati razliku (16-9).

Pod rednim brojem 19: iznos preplaćenog poreza koji se traži za povraćaj.

Pod rednim brojem 20: **iznos preplaćenog poreza kojim se želi kreditirati akontativno plaćanje poreza na dohodak u narednoj godini.**

DODATAK A: DOBIT ILI GUBITAK PO OSNOVU SAMOSTALNE DJELATNOSTI

OD_____ DO_____GODINE

A. Prezime i ime:	B.Poreski identifikacioni broj (JMBG):

IZRAČUNAVANJE OPOREZIVE DOBITI ILI GUBITKA

Red. broj	**O P I S**	**IZNOS U EURIMA**
1.	Dobit (ili gubitak) po bilansu uspjeha prije oporezivanja (+ ili -)	
2.	Trošak amortizacije iz bilansa uspjeha	
3.	Trošak amortizacije koji se priznaju u poreske svrhe	
4.	Rashodi koji su uključeni u bilans uspjeha, ali koji se ne priznaju u poreske svrhe: a) troškovi koji nijesu nastali pri obavljanju poslovnih djelatnosti, b) troškovi koji ne mogu biti dokumentovani, c) kamata na neplaćene poreze i doprinose, d) kamata plaćena nerezidentima po stopi većoj od uobičajene komercijalne stope, e) administrativni troškovi plaćeni od strane stalne poslovne jedinice nerezidentnoj centrali, f) primanja zaposlenih ili drugih lica po osnovu raspodjele dobiti, g) novčane kazne i penali, h) prilozi političkim organizacijama, i) razlika troškova materijala i nabavne cijene prodate robe obračunate iznad prosječne cijene ili FIFO metode, j) prilozi za zdravstvene, obrazovne, naučne, vjerske, kulturne, humanitarne, sportske i svrhe zaštite životne sredine iznad 3% ukupnog prihoda, k) troškovi reprezentacije nastali u svrhu unapređivanja posla u iznosu iznad 1% ukupnog prihoda između lica koja nijesu povezana, l) članarine komorama, savezima i udruženjima iznad 0,1% ukupnog prihoda, m) otpis vrijednosti sumnjivih potraživanja koja nisu dokumentovana, n) kamata plaćena povezanim licima iznad iznosa van dohvata ruke, o) rashodi za obavezno socijalno osiguranje u visini od 50% iznosa ovih rashoda uključenih u bilans uspjeha	_____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____ _____
5.	Prihodi od dividendi i učešća (udjela) u dobiti pravnih lica	
6.	Dobit (ili gubitak) od samostalne djelatnosti (1+2+4) – (3+5)	

7.	Iznos poslovnih gubitaka iz prethodnih pet godina (Dodatak PPG, redni broj 3)	
8.	Oporezivi dohodak od samostalne djelatnosti (6 – 7)	
9.	Iznos poslovnog gubitka koji se može prenijeti na račun dobiti tokom narednih pet godina	

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE DODATKA A:
DOBIT ILI GUBITAK PO OSNOVU SAMOSTALNE DJELATNOSTI

Dodatak A popunjavaju poreski obveznici koji su obavezni da vode poslovne knjige po principu dvojnog knjigovodstva, fizička lica koja se oporezuju po stvarnom dohotku i fizička lica koja zajednički ostvaruju dohodak.

Bilans stanja i bilans uspjeha se prilažu uz Godišnju poresku prijavu.

U polje A upisuje se prezime i ime poreskog obveznika;

U polje B upisuje se poreski identifikacioni broj poreskog obveznika koji predstavlja jedinstveni matični broj građanina.

Izračunavanje oporezive dobiti ili gubitka

Pod rednim brojem 1: Upisati iznos dobiti ili gubitka iskazanog u bilansu uspjeha za poreski period.

Pod rednim brojem 2: Upisati iznos troškova amortizacije stalnih osnovnih sredstava iskazanih u bilansu uspjeha.

Pod rednim brojem 3: Upisati iznos troškova amortizacije stalnih osnovnih sredstava koji se priznaju u poreske svrhe.

Pod rednim brojem 4: Upisati iznos rashoda koji su uključeni za finansijske svrhe, ali se ne priznaju kao rashod u poreske svrhe i to:

Redni broj 4.a: Upisati iznos troškova koji nijesu nastali obavljanjem poslovne djelatnosti (npr. lični troškovi poslodavca i zaposlenih);

Redni broj 4.b: Upisati iznos troškova koji se ne mogu dokumentovati, odnosno za koje ne postoji vjerodostojna dokumentacija kojom se dokazuje iznos, vrijeme, nastanak i namjena troškova;

Redni broj 4.c: Upisati iznos plaćene kamate zbog neblagovremeno plaćenih poreza i doprinosa;

Redni broj 4.d: Upisati iznos kamate plaćene nerezidentima po stopi većoj od uobičajene komercijalne kamatne stope u Crnoj Gori;

Redni broj 4.e: Upisati iznos administrativnih troškova plaćenih nerezidentnoj centrali;

Redni broj 4.f: Upisati iznos koji se iz dobiti dijeli zaposlenima ili ostalim licima;

Redni broj 4.g: Upisati iznos novčanih kazni i penala;

Redni broj 4.h: Upisati iznos priloga datih političkim organizacijama;

Redni broj 4.i: Upisati iznos razlike troškova materijala i nabavne vrijednosti prodate robe iznad iznosa obračunatog primjenom metode prosječne cijene ili FIFO metode, utvrđene u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo;

Redni broj 4.j: Upisati iznos izdataka za zdravstvene, obrazovne, naučne, vjerske, kulturne, sportske, humanitarne svrhe i zaštite životne sredine koji prelazi iznos od 3% ukupnog prihoda;

Redni broj 4.k: Upisati iznos troškova reprezentacije koji prelazi iznos od 1% ukupnog prihoda;

Redni broj 4.l: Upisati iznos članarina komorama, savezima i udruženjima koji prelazi iznos od 0,1% ukupnog prihoda;

Redni broj 4.m: Upisati iznos otpisa vrijednosti sumnjivih potraživanja koja se ne mogu dokumentovati, odnosno za koja se ne može dokazati da su preduzete sve mjere za naplatu i za koja poreski obveznik nije pružio sve potrebne dokaze o njihovoj neuspjeloj naplati (član 27 Zakona);

Redni broj 4.n: Upisati iznos kamate plaćene povezanim licima po stopi većoj od uobičajene komercijalne kamatne stope u Crnoj Gori;

Redni broj 4.o: Upisati iznos od 50% rashoda na ime doprinosa za obavezno socijalno osiguranje;

Pod rednim brojem 5: Upisati iznos prihoda od dividendi i učešća (udjela) u dobiti pravnih lica, iskazanih u bilansu stanja, a koji se ne uključuje u poresku osnovicu.

Pod rednim brojem 6: Upisati iznos dobiti od samostalne djelatnosti, dobijen sabiranjem iznosa iskazanih pod rednim brojevima 1, 2, i 4, umanjen za zbir iznosa iskazanih pod rednim brojevima 3 i 5. Ukoliko je pozitivna razlika ostvaren je dobitak, a u slučaju negativne razlike ostvaren je gubitak. Ako je ostvaren gubitak u ovom redu i u redu 8 upisuje se nula, a iznos gubitka od samostalne djelatnosti u redu 9.

Pod rednim brojem 7: Upisati iznos prenesenog gubitka iz prethodnih pet godina koji je iskazan pod rednim brojem 3 Dodatka PPG. Ako je iskazana dobit navedeni iznos prenesenog gubitka ne može biti veći od iznosa iskazanog pod rednim brojem 6. Ako je iskazan gubitak, upisuje se nula.

Pod rednim brojem 8: Upisati iznos oporezivog dohotka, koji predstavlja razliku iznosa iskazanih pod rednim brojevima 6 i 7.

Pod rednim brojem 9: Upisati iznos gubitka, iskazanog pod rednim brojem 6, koji može biti prenijet na račun dobiti tokom narednih pet godina.

DODATAK PPG : PRENOS POSLOVNIH GUBITAKA

A. Prezime i ime:	B. Poreski identifikacioni broj:

Red.br.	O P I S	IZNOS U EURIMA
1.	Iznos dobiti iskazane pod rednim brojem 6 Dodatka A	
2.	Iznos gubitka iz prethodnih pet godina: _____ god. _____€	_____

	_____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€	
3.	Iznos gubitka za pokriće (manji iznos od iznosa iskazaninih pod rednim brojevima 1 i 2)	

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE DODATKA PPG: PRENOS POSLOVNIH GUBITAKA

U polje A upisuje se prezime i ime poreskog obveznika;

U polje B upisuje se poreski identifikacioni broj poreskog obveznika koji predstavlja jedinstveni matični broj građanina.

Pod rednim brojem 1: Upisati iznos dobiti, koji je iskazan pod rednim brojem 6 Dodatka A.

Pod rednim brojem 2: Upisati godinu na koju se gubitak odnosi i iznos gubitka iz prethodnih pet godina (po godinama i ukupno).

Pod rednim brojem 3: Upisati iznos gubitka za pokriće. Pod ovim rednim brojem upisuje se manji iznos od iznosa iskazanih pod rednim brojevima 1 i 2.

DODATAK A1: OBRAČUN DOPRINOSA ZA OBAVEZNO SOCIJALNO OSIGURANJE PO OSNOVU DOHOTKA OD SAMOSTALNE DJELATNOSTI

OD_____ DO_____GODINE

A. Prezime i ime	B. Poreski identifikacioni broj

Redni broj	OPIS	IZNOS U EURIMA
1.	Oporezivi dohodak od samostalne djelatnosti	
2.	**Obračunati doprinosi**	
2.1.	Obračunati doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje	

2.2.	Obračunati doprinos za zdravstveno osiguranje	
2.3.	Obračunati doprinos za osiguranje od nezaposlenosti	
3.	**Akontativno plaćeni doprinosi**	
3.1.	Akontativno plaćen doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje	
3.2.	Akontativno plaćen doprinos za zdravstveno osiguranje	
3.3.	Akontativno plaćen doprinos za osiguranje od nezaposlenosti	
4.	**Preplaćeni doprinosi**	
4.1.	Preplaćeni doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje	
4.2.	Preplaćeni doprinos za zdravstveno osiguranje	
4.3.	Preplaćeni doprinos za osiguranje od nezaposlenosti	
5.	**Dugovani doprinosi**	
5.1.	Dugovani doprinos za penzijsko i invalidsko osiguranje	
5.2.	Dugovani doprinosi za zdravstveno osiguranje	
5.3.	Dugovani doprinos za osiguranje od nezaposlenosti	

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE DODATKA A1:

OBRAČUN DOPRINOSA ZA OBAVEZNO SOCIJALNO OSIGURANJE PO OSNOVU DOHOTKA OD SAMOSTALNE DJELATNOSTI

Dodatak A1 popunjavaju poreski obveznici koji ostvaruju dohodak po osnovu obavljanja samostalne djelatnosti.

U polje A upisuje se prezime i ime poreskog obveznika;

U polje B upisuje se poreski identifikacioni broj poreskog obveznika koji predstavlja jedinstveni matični broj građanina.

Pod rednim brojem 1: Upisati iznos oporezivog dohotka od samostalne djelatnosti (Dodatak A redni broj 8).

Napomena: Iznos osnovice za obračun doprinosa ne može biti manji od iznosa koji je propisan zakonom kojim su uređeni doprinosi za obavezno socijalno osiguranje.

Pod rednim brojem 2: Upisati ukupan iznos obračunatih doprinosa za obavezno socijalno osiguranje (2.1.+2.2.+2.3.).

Pod rednim brojem 2.1.: Upisati iznos obračunatog doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, dobijen množenjem osnovice za obračun doprinosa sa propisanom stopom doprinosa.

Pod rednim brojem 2.2.: Upisati iznos obračunatog doprinosa za zdravstveno osiguranje, dobijen množenjem osnovice za obračun doprinosa sa propisanom stopom doprinosa.

Pod rednim brojem 2.3.: Upisati iznos obračunatog doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti, dobijen množenjem osnovice za obračun doprinosa sa propisanom stopom doprinosa.

Pod rednim brojem 3: Upisati ukupan iznos akontativno plaćenih doprinosa (3.1.+3.2.+3.3.)

Pod rednim brojem 3.1.: Upisati iznos akontativno plaćenog doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje.

Pod rednim brojem 3.2.: Upisati iznos akontativno plaćenog doprinosa za zdravstveno osiguranje.

Pod rednim brojem 3.3.: Upisati iznos akontativno plaćenog doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti.

Pod rednim brojem 4: Upisati ukupan iznos preplaćenih doprinosa (4.1.+4.2.+4.3.).

Pod rednim brojem 4.1.: Upisati iznos preplaćenog doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje (ako je iznos pod rednim brojem 3.1. veći od iznosa pod rednim brojem 2.1., razlika 3.1.-2.1.).

Pod rednim brojem 4.2.: Upisati iznos preplaćenog doprinosa za zdravstveno osiguranje (ako je iznos pod rednim brojem 3.2. veći od iznosa pod rednim brojem 2.2., razlika 3.2.-2.2.).

Pod rednim brojem 4.3.: Upisati iznos preplaćenog doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti (ako je iznos pod rednim brojem 3.3. veći od iznosa pod rednim brojem 2.3., razlika 3.3.-2.3.).

Pod rednim brojem 5: Upisati ukupan iznos dugovanih doprinosa (5.1.+5.2.+5.3.).

Pod rednim brojem 5.1.: Upisati iznos dugovanog doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje (ako je iznos pod rednim brojem 2.1. veći od iznosa pod rednim brojem 3.1., razlika 2.1.-3.1.).

Pod rednim brojem 5.2.: Upisati iznos dugovanog doprinosa za zdravstveno osiguranje (ako je iznos pod rednim brojem 2.2. veći od iznosa pod rednim brojem 3.2., razlika 2.2.-3.2.).

Pod rednim brojem 5.3.: Upisati iznos dugovanog doprinosa za osiguranje od nezaposlenosti

(ako je iznos pod rednim brojem 2.3. veći od iznosa pod rednim brojem 3.3., razlika 2.3.-3.3.).

DODATAK B: DOHODAK OD IMOVINE I IMOVINSKIH PRAVA

A. Prezime i ime	B. Poreski identifikacioni broj

IZRAČUNAVANJE DOHOTKA OD IMOVINE I IMOVINSKIH PRAVA

Redni broj	OPIS	IZNOS U EURIMA
	Dohodak od imovine i imovinskih prava	
1.	Dohodak od zakupnine pokretne i nepokretne imovine a) prihodi od iznajmljivanja soba, apartmana i kuća za odmor b) ostali prihodi	_____ _____ _____
2.	Dohodak od vremenski ograničenog ustupanja autorskih prava, prava industrijske svojine i drugih imovinskih prava	
3.	Ukupan dohodak od imovine i imovinskih prava (1+2)	
	Troškovi	
4.	Stvarni (dokumentovani) troškovi	
5.	Standardni troškovi: a) 50% od rednog broja 1.a b) 40% od rednog broja 1.b c) 40% od rednog broja 2	_____ _____ _____ _____
	Oporezivi prihod od imovine i imovinskih prava	
6.	Oporezivi prihod od imovine i imovinskih prava (3-4) ili (3-5)	
	Akontativno plaćeni porez na dohodak od imovine i imovinskih prava	
7.	Iznos akontativno plaćenog poreza	
8.	**Vrsta imovine i imovinskih prava**	
A		

B	
C	
D	
E	
F	

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE DODATAK B: DOHODAK OD IMOVINE I IMOVINSKIH PRAVA

Dodatak B popunjavaju poreski obveznici koji ostvaruju dohodak od imovine i imovinskih prava.

U polje A upisuje se prezime i ime poreskog obveznika;

U polje B upisuje se poreski identifikacioni broj poreskog obveznika koji predstavlja jedinstveni matični broj građanina.

Izračunavanje dohotka od imovine i imovinskih prava

Pod rednim brojem 1: Upisati iznos dohotka od iznajmljivanja pokretne i nepokretne imovine sabrati iznose pod rednim brojevima 1.a i 1.b).

Pod rednim brojem 1.a: Upisati iznos prihoda ostvarenih od iznajmljivanja soba, apartamana i kuća za odmor putnicima i turistima.

Pod rednim brojem 1.b : Upisati iznos ostalih prihoda ostvarenih od iznajmljivanja imovine.

Pod rednim brojem 2: Upisati iznos dohotka od vremenski ograničenog ustupanja autorskih prava, prava industrijske svojine ili drugih imovinskih prava.

Pod rednim brojem 3: Upisati iznos ukupnog dohotka od imovine i imovinskih prava (sabrati iznose pod rednim brojevima 1 i 2).

Pod rednim brojem 4: Upisati iznos stvarnih troškova, potrebno je imati dokumenta kojima se dokazuje da su ovi troškovi nastali u cilju stvaranja dohotka od imovine i imovinskih prava.

Pod rednim brojem 5: Upisati iznos standardnih troškova (sabrati iznose pod rednim brojevima 5.a, 5.b i 5.c).

Pod rednim brojem 5.a: Upisati iznos troškova koji se priznaju u visini 50% ostvarenih prihoda, koji su iskazani pod rednim brojem 1.a, za prihode ostvarene od iznajmljivanja soba, apartamana i kuća za odmor putnicima i turistima.

Pod rednim brojem 5.b: Upisati iznos troškova koji se priznaju u visini 40% ostvarenih prihoda od izdavanja u zakup ostale imovine koji su iskazani pod rednim brojem 1.b.

Pod rednim brojem 5.c: Upisati iznos troškova koji se priznaju u visini 40% ostvarenih prihoda od vremenski ograničenog ustupanja autorskih prava, koji su iskazani pod rednim brojem 2.

Pod rednim brojem 6: Upisati iznos oporezivog prihoda od imovine i imovinskih prava, koji se dobija oduzimanjem iznosa iz rednog broja 4 ili 5 od iznosa iz rednog broja 3. Ovaj iznos upisati i u rednom broju 4 Godišnje poreske prijave.

Pod rednim brojem 7: Upisati iznos akontativno plaćenog poreza na dohodak od imovine i imovinskih prava. Ako je isplatilac prihoda pravno lice ili preduzetnik, upisati iznos koji je iskazan pod rednim brojem 10 Obrasca IPPO-2, koji se obavezno prilaže uz Godišnju poresku prijavu.

Pod rednim brojem 8: Upisati podatke od značaja za identifikaciju; za pokretnu i nepokretnu imovinu (naziv, vrstu, adresu, površinu i dr.), a za autorska prava, industrijsku svojinu i druga imovinska prava (opis, vrsta prava, broj patenta i dr.).

Ako poreski obveznik ima više od šest oblika imovine, popunjava i prilože više dodataka B, a podatke o dohotku i troškovima upisuje samo u prvom Dodatku B.

DODATAK C: DOHODAK OSTVAREN IZVAN CRNE GORE

A. Prezime i ime poreskog obveznika	B. Poreski identifikacioni broj (JMBG)

IZRAČUNAVANJE DOHOTKA OSTVARENOG IZVAN CRNE GORE

DOHODAK OSTVAREN IZVAN CRNE GORE					
Izvor dohotka (prihoda)	I Zemlja _____ _	II Zemlja _____ _	III Zemlja _____ _	Ukupan prihod	Plaćeni porez
1	2	3	4	5	6
1. Lična primanja					
2. Samostalna djelatnost					
3. Imovina i imovinska prava					
4. Kapital					
5. Ukupan dohodak ostvaren izvan Crne Gore,					XXXXXXXXXXXXX X

kolona 5 (1+2+3+4)		
6. Ukupan plaćen porez izvan Crne Gore, kolona 6 (1+2+3+4)	XXXXXXXXXXXXXX	
7. Iznos poreza koji bi se platio da je dohodak ostvaren u Crnoj Gori		
8. Iznos priznatog poreza koji je plaćen izvan Crne Gore (manji iznos od iznosa iskazanih pod rednim brojevima 6 i 7)		

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE DODATKA C: DOHODAK OSTVAREN IZVAN CRNE GORE

Dodatak C popunjavaju poreski obveznici koji ostvaruju dohodak izvan Crne Gore.

U polje A upisuje se prezime i ime poreskog obveznika;

U polje B upisuje se poreski identifikacioni broj poreskog obveznika koji predstavlja jedinstveni matični broj građanina.

Izračunavanje dohotka ostvarenog izvan Crne Gore

U poljima I, II i III upisuje se ime strane zemlje u kojoj je dohodak ostvaren.

Pod rednim brojem 1: Upisati podatke o dohotku od ličnih primanja i to: u kolonama 2, 3 i 4 iznos ostvarenog dohotka u zemlji upisanoj pod I, II ili III, u koloni 5 ukupan iznos prihoda od ličnih primanja i u koloni 6 iznos plaćenog poreza na ove prihode.

Pod rednim brojem 2: Upisati podatke o dohotku od samostalne djelatnosti i to: u kolonama 2, 3 i 4 iznos ostvarenog dohotka u zemlji upisanoj pod I, II ili III, u koloni 5 ukupan iznos prihoda po osnovu samostalne djelatnosti i u koloni 6 iznos plaćenog poreza na ove prihode.

Pod rednim brojem 3: Upisati podatke o dohotku od imovine i imovinskih prava i to: u kolonama 2, 3 i 4 iznos ostvarenog dohotka u zemlji upisanoj pod I, II ili III, u koloni 5 ukupan iznos prihoda od imovine i imovinskih prava i u koloni 6 iznos plaćenog poreza na ove prihode.

Pod rednim brojem 4 : Upisati podatke o dohotku od kapitala i to: u kolonama 2, 3 i 4 iznos ostvarenog dohotka u zemlji upisanoj pod I, II ili III, u koloni 5 ukupan iznos prihoda od kapitala i u koloni 6 iznos plaćenog poreza na ove prihode.

Pod rednim brojem 5: U koloni 5 upisati zbir iznosa od rednog broja 1 do rednog broja 4, a kolona 6 se ne popunjava.

Pod rednim brojem 6: Kolona 5 se ne popunjava, a u koloni 6 se upisuje zbir iznosa od rednog broja 1 do rednog broja 4.

Pod rednim brojem 7: Upisati iznos poreza koji bi se platio da je dohodak (iskazan pod rednim brojem 5) ostvaren u Crnoj Gori, primjenom poreske stope iz člana 10 Zakona.

Pod rednim brojem 8: Upisati iznos priznatog poreza, koji predstavlja manji iznos od iznosa iskazanih pod rednim brojevima 6 i 7. Ovaj podatak se upisuje u Godišnju poresku prijavu (redni broj 15).

DODATAK D: OBRAČUN POREZA

A. Prezime i ime poreskog obveznika	B. Poreski identifikacioni broj (JMBG)

OPOREZIVI DOHODAK

1. Ukupan oporezivi dohodak, Godišnja poreska prijava, redni broj 8	

OBRAČUN POREZA

Redni broj	OPIS	Iznos u €
2.	**Oporezivi dohodak**	
3.	**Iznos neoporezivog dohotka**	**840**
4.	**Razlika (2-3)**	
5.	**Stopa (u %)**	
6.	**Porez na dohodak iz rednog broja 4 (4x5)/100**	

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE DODATKA D: OBRAČUN POREZA

Na dodatku D se vrši obračun poreske obaveze zavisno od visine oporezivog dohotka i poreske stope.

U polje A upisuje se prezime i ime poreskog obveznika;

U polje B upisuje se poreski identifikacioni broj poreskog obveznika koji predstavlja jedinstveni matični broj građanina.

Obračun poreza

Pod rednim brojem 1: Upisati iznos ukupno oporezivog dohotka, koji je iskazan pod rednim brojem 8 Godišnje poreske prijave.

Pod rednim brojem 2: Upisati iznos iz rednog broja 1 ovog obrasca.

Pod rednim brojem 4: Upisati razliku između iznosa pod rednim brojevima 2 i 3 ovog obrasca.

Pod rednim brojem 5: Upisati važeću stopu poreza na dohodak fizičkih lica.

Napomena: za 2007. i 2008. godinu stopa iznosi 15%, za 2009. godinu 12%, a za 2010. godinu i nadalje 9%.

Pod rednim brojem 6: Upisati iznos poreza na dohodak koji je iskazan pod rednim brojem 4. Iznos poreza se obračunava množenjem iznosa pod rednim brojevima 4 i 5, i dijeljenjem dobijenog iznosa sa 100. Ovaj podatak se upisuje u Godišnju poresku prijavu (redni broj 9).

117. Pravilnik o utvrdjivanju proizvoda i usluga koji se oporezuju po sniženoj stopi pdv

Na osnovu člana 24a stava 2 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br. 65/01, 38/02, 72/02, 21/03 i 76/05 i „Službeni list CG“, broj 16/07), Ministarstvo finansija donijelo je

P R A V I L N I K

O UTVRDJIVANJU PROIZVODA I USLUGA KOJI SE OPOREZUJU PO SNIŽENOJ STOPI PDV[3]

Član 1

Ovim pravilnikom bliže se utvrđuju proizvodi i usluge iz člana 24a stav 1 tač. 1), 3), 4), 5), 6), 15), 15a), 15b) i 16) Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br. 65/01, 38/02, 72/02, 21/03 i 76/05 i „Službeni list CG“ broj 16/07) (u daljem tekstu: Zakon), a čiji se promet, odnosno uvoz oporezuje po sniženoj stopi PDV.

Član 2

1. Hljebom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona smatraju se sve vrste hljeba, nezavisno od naziva, oblika, težine i pakovanja, uključujući tost hljeb.

2. Mlijekom i mliječnim proizvodima, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatraju se proizvodi iz tarifnih oznaka 0401, 0402 i 0403 Carinske tarife.

3. Jestivim mastima, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona smatraju se masti životinjskog i biljnog porijekla koje služe za ljudsku ishranu: topljena i presovana mast, topljeni loj i maslo i biljno maslo.

4. Jestivim uljem, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona smatra se ulje od suncokreta, soje, maslina, kukuruza i drugih klica koje služe za ljudsku ishranu.

5. Šećerom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona smatra se rafinisani šećer iz šećerne repe i šećerne trske.

6. Brašnom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatra se brašno od pšenice, raži i kukuruza (tarifne oznake 1101, 110210 i 110220 Carinske tarife).

7. Mesom**,** u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatra se svježe, rashlađeno i smrznuto meso (tarifne oznake 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206 i 0207 Carinske tarife), kao i usitnjeno oblikovano meso (ćevapčići, pljeskavice i hamburger) i svježe kobasice.

[3] "Službeni list RCG", br.81/05, 2/06 i 10/06 i “Službeni list CG”, br. 6/08, 46/08 **i11/09**

2.

8. Hranom za odojčad, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatra se dijetetska hrana koja služi kao potpuna zamjena za majčino mlijeko ili zamjena za jedan ili više mliječnih obroka, namijenjena djeci do 12 mjeseci starosti, a koja je u skladu sa propisima o standardizaciji označena da služi za ishranu odojčadi.

Član 3

Ortotičkim i protetičkim sredstvima u smislu člana 24a stav 1 tačka 3) Zakona smatraju se:

1) proteze za udove:

1. proteza nakon djelimične amputacije stopala,
2. proteza nakon amputacije stopala,
3. potkoljena proteza - privremena,
4. potkoljena proteza - plastična,
5. potkoljena proteza - drvena,
6. potkoljena proteza - skeletna,
7. potkoljena proteza za kupanje,
8. proteza nakon dezartikulacije zgloba koljena,
9. natkoljena proteza - privremena,
10. natkoljena proteza - plastična,
11. natkoljena proteza - drvena,
12. natkoljena proteza - skeletna,
13. natkoljena proteza - nakon dezartikulacije zgloba kuka,
14. proteza nakon djelimične amputacije prstiju,
15. proteza za parcijalnu amputaciju šake,
16. podlakatna proteza funkcionalna - mehanička,
17. podlakatna proteza funkcionalna - mioelektrična,
18. proteza nakon dezartikulacije zgloba lakta,
19. nadlaktna proteza - estetska (skeletna),
20. nadlaktna proteza - funkcionalna mehanička,
21. nadlaktna proteza - funkcionalna hibridna,
22. mehanička proteza - nakon dezartikulacije zgloba ramena;

2) estetske proteze:

1. proteza za lice - (epiteza),
2. proteza za nos - (epiteza),
3. proteza za uho - (epiteza),
4. proteza poslije amputacije dojke,
5. perika;

3.

3) ortoze:

1. ortoza za vratnu kičmu,
2. ortoza za grudnu kičmu i za grudni pojas,
3. ortoza za vratnu, grudnu, slabinsko-krsnu kičmu (korektivna),
4. ortoza za grudnu i slabinsko - krsnu kičmu,
5. ortoza za slabinsko - krsnu kičmu,
6. ortoza za rame,
7. ortoza za rame i lakat,
8. ortoza za lakat, rame i ručni zglob,
9. ortoza za lakat,
10. ortoza za ručni zglob, šaku i prste (funkcionalna),
11. ortoza za šaku,
12. ortoza za kuk,
13. ortoza za kuk, koljeno, gležanj i stopala,
14. ortoza za koljeno, gležanj i stopalo,
15. ortoza za gležanj i stopalo,
16. ortoza za gležanj,
17. štitnik za koljeno,
18. orto-proteza za izjednačavanje dužine donjih udova;

4) ortopedska obuća i ulošci:

1. ortopedske cipele,
2. cipele za osobe oboljele od šećerne bolesti,
3. ortopedski ulošci;

5) invalidska kolica i ostala pomagala za kretanje, stajanje i sjedenje:

1. sobna kolica,
2. toaletna kolica,
3. terenska kolica,
4. kolica za djecu,
5. kolica za aktivne osobe,
6. kolica za pogon sa jednom rukom,
7. kolica sa posebnim dodacima,
8. kolica na elektromotorni pogon,
9. kolica na motorni pogon,
10. djelovi za invalidska kolica,
11. akumulator i punjač akumulatora za elektromotorna kolica,
12. tricikl za osobe sa hendikepom, djecu i odrasle,
13. prenosno posebno sjedište sa kolicima,
14. običan stalak,
15. štake,
16. ortopedski štap,
17. ortopedski štap sa krivinom,

4.

18. štap sa tri oslonca,
19. štap sa četiri oslonca,
20. gume za štake, štapove, stalak i dubak,
21. dubak ili stalak za hodanje - običan,

22. dubak ili stalak za hodanje - sa točkovima,
23. stolica za motorično oštećenu djecu,
24. terapeutski valjak za motorično oštećeno dijete do 15 godina starosti,
25. terapeutska lopta za motorično oštećeno dijete do 15 godina starosti,
26. terapeutska daska za razgibavanje za motorično oštećeno dijete do 15 godina starosti,
27. terapeutski podmetač za motorično oštećeno dijete do 15 godina starosti,
28. postelja za njegovanje sa uloškom,
29. trapez za okretanje,
30. bolnički krevet,
31. bolnički krevet sa trapezom,
32. sigurnosna ograda za postelju (za jednu stranu),
33. stočić za bolesničku postelju,
34. prenosivi nastavljivi naslon za ledja,
35. sobna dizalica,
36. hidraulična dizalica za nepokretne;

6) električni stimulatori i ostali aparati:

1. funkcionalni električni stimulator - jednokanalni,
2. funkcionalni električni stimulator - dvokanalni,
3. električni stimulator - kontinentični,
4. raspršivač vazduha - inhalator (električni),
5. mjerač protoka vazduha ,
6. koncentrator kiseonika ili drugi izvori kiseonika,
7. aparat za održavanje stalnog pritiska u disajnim putevima (SRAR);

7) sanitarna pomagala:

1. dizalica za kupatilo,
2. sjedište za kupatilo i za tuš kabinu,
3. nastavak za toaletnu školjku;

8) podloge protiv dekubitisa:

1. antidekubitus dušek,
2. podmetač za postelju,
3. podmetač za sjedište,

5.

4. antidekubitni jastuk,
5. podmetač za udove;

9) pojasevi za kilu:

1. pojas za trbušnu kilu,
2. pojas za trudnice,
3. suspenzorijum,

4. utega u slučaju nastajanja umbilikalne, ingvinalne ili femoralne kile;

10) pomagala kod vještački izvedenih crijeva:

1. kesa za stomu,
2. kesa za stomu sa ugrađenom disk podlogom,
3. pojas za stomu,
4. presvlaka za sabirnu kesu,
5. zapušač za stomu,
6. irigacioni sistem,
7. disk podloga za stomu,
8. pasta i prah za njegu stome,
9. rektikon;

11) pomagala kod teškoća za mokrenje:

1. urin kese,
2. disk podloga za stomu,
3. skupljač mokraće (urinal)
4. urinreceptor,
5. urin kesa sa ugradjenom disk podlogom,
6. samolepljivi urinalni kondom,
7. stalni urin kateter ili PVC urin kateter za jednokratnu upotrebu,
8. papirne pelene za odrasle,
9. vagikon:

12) pomagala za liječenje šećerne i druge bolesti:

1. aparati za odredjivanje šećera u krvi,
2. mehanički injektor,
3. automatski špric sa iglama za insulin,
4. plastični špricevi i igle za jednokratnu upotrebu,
5. dijagnostiče trake,
6. opružna (elastična) naprava,
7. lanceta,
8. špric za injekcije, kaseta i pinceta,
9. pulsativna pumpa sa potrošnim materijalom za upotrebu;

6.

13) kanile:

1. endotrahealna kanila metalna ili plastična za jednokratnu ili višekratnu upotrebu,
2. transtrahealni kateter nazalni ili bizalni za jednokratnu ili višekratnu upotrebu,
3. plastični tubusi:

14) ostala tehnička pomagala:

1. rukavice za vožnju kolica (par),
2. elastične rukavice,
3. estetske rukavice,
4. navlaka za patrljak,
5. elastični zavoj,
6. gumene ili elastične čarape;

15) pomagala za slijepe i slabovidne:

1. stakla za korekciju,
2. mlječna stakla,
3. lentikularna stakla,
4. multifokalna - višežarišna stakla,
5. organska stakla - plastika,
6. staklo za povećanje - lupa,
7. sistem sočiva - teleskopske naočare,
8. prizmatična stakla,
9. zatamnjena stakla,
10. okvir za naočare,
11. kontaktna sočiva - tvrda,
12. kontaktna sočiva - polutvrda (gaspermeabilna),
13. kontaktna sočiva - meka,
14. terapijska kontaktna sočiva,
15. tamne naočare sa bočnim štitnicima,
16. Brajeva pisaća mašina,
17. ultrazvučni štap za slijepe,
18. bijeli štap za slijepe,
19. puna očna proteza od akrilata,
20. puna očna proteza od stakla,
21. ljuspasta očna proteza,
22. djelimična ljuspasta proteza,
23. orbitalna očna proteza,
24. mobilna orbitalna očna proteza,
25. očna proteza sa ugradjenim magnetom,
26. reproduktor,
27. Brajev sat za slijepe (ručni ili džepni):

7.

16) slušni aparati:

1. slušni aparat - iza uha,
2. slušni aparat - u uhu,
3. slušni aparat koji provodi zvuk kroz kost,
4. džepni slušni aparat,
5. aparat za bolje sporazumijevanje,
6. aparat za omogućavanje glasa i govora,
7. aparat za dopunu (alternativno) sporazumijevanje,
8. oliva za slušni aparat,
9. baterije za slušni aparat,
10. punjač baterija za slušni aparat;

17) stomatološke nadoknade:

1. ortodonski aparat,
2. proteze (parcijalne i totalne) pokretne i nepokretne,
3. stomatološke nadoknade kod urodjenih i stečenih anomalija orofacijalnog sistema,
4. paradentalna šina od metala.

Član 4

Medicinskim sredstvima - proizvodima koji se hirurški ugradjuju u organizam u smislu člana 24a tačka 3) Zakona smatraju se:

1) implantati:

1. implantati u ortopediji,
2. implantati u opštoj i plastičnoj hirurgiji,
3. implantati u kardiologiji i kardiohirurgiji,
4. implantati u neurologiji i neurohirurgiji,
5. implantati u oftalmologiji,
6. implantati u otorinolaringologiji,
7. implantati u radiologiji,
8. implantati u ginekologiji,
9. implantati u stomatologiji,
10. implantati u vaskularnoj hirurgiji,
11. implantati u maksilofacijalnoj hirurgiji;

2) pačevi (zamjena za ljudsko tkivo);

3) klipsevi;

4) pudensi (pumpice);

8.

5) aeracione cjevčice;

6) hirurški šavni materijal;

7) sonde i tubusi;

8) kateteri i drenovi;

9) kese za krv;

10) oksigenatori.

Član 5

Materijalom za dijalizu smatraju se:

1) aparati za dijalizu;

2) dijalizatori;

3) AV linija za dijalizu;

4) rastvori za dijalizu;

5) igle za dijalizu;
6) sistem za infuziju;
7) sredstva za dezinfekciju aparata, materijala, kože i ruku;
8) filteri za visoko prečišćenu vodu i drugi filteri neophodni za rad dijalizne mašine;
9) formaldehid;
10) tabletirana so (NaCL);
11) kese sa rastvorom za peritoneumsku dijalizu;
12) linije za povezivanje sa praznom kesom;
13) medjukateter;
14) kleme (štipaljka);
15) reinfuziona linija i tečnost;
16) sistem za kružno ispiranje dijalizatora.

Član 5a

Medicinskim sredstvima, u smislu ovog pravilnika, smatraju se i:

1) Neorganski hemijski proizvodi:

1. hemikalije, neorganski hemijski elementi i jedinjenja za dijagnostičke, medicinske i farmaceutske svrhe (tarifna oznaka 28.01.- 28.43);

2. radioaktivni hemijski elementi i radioaktivni izotopi, radioaktivni jod, radioaktivni tehnicijum (tarifna oznaka 28.44.),

3.gasovi za sterilizaciju - vodonik peroksid (tarifna oznaka 28.47.);

9.

2) Organski hemijski proizvodi:

1. hemikalije, organska hemijska jedinjenja za dijagnostičke i farma- ceutske svrhe (tarifna oznaka 29.01.-29.33.),

2. provitamini, vitamini za medicinske i farmaceutske svrhe (tarifna pznaka 29.36.);

3) Farmaceutski proizvodi:

1. antiserumi, serumi za aglutinaciju, patohistološki serumi, imunološki serumi (tarifna oznaka 30.02.10),

2. vata, gaza, zavoj i slični proizvodi (npr. pripremljeni zavoji, flasteri, pripremljene obloge), impregnisani ili presvučeni farmaceutskim materijalima ili pripremljeni u obliku ili pakovanju za prodaju na malo za medicinske, hirurške, zubarske ili veterinarske svrhe (tarifna oznaka 30.05.),

3. hirurške kape, maske, kaljače, nožići za skalpele, za hirurgiju i stomatologiju (tarifna oznaka 30.06.10.),

4. reagensi za odredjivanje krvnih grupa (tarifna oznaka 30.06.20.),

5. kontrastna sredstva (tarifna oznaka 30.06.30),

6. zubarski cementi i ostala zubarska punila (tarifna oznaka 30.06.40),

7. ortopedski cement za rekonstrukciju kostiju (tarifna oznaka 30.06. 40.00.00.),

8. kutije i rezervni djelovi za prvu pomoć (tarifna oznaka 30.06.50.),

9. hemijska sredstva za kontracepciju na bazi hormona (tarifna oznaka 30.06.60.), ostali proizvodi iz tarife 29.37.,

10. gel preparati za upotrebu u humanoj ili veterinarskoj medicini, kao i sredstva za mazanje djelova tijela prilikom hirurških operacija ili za fizička ispitivanja ili kao sredstva za ostvarivanje veze izmedju tijela i medicinskog sredstva (tarifna oznaka 30.06.70.);

4) Alkohol:

1. etil alkohol (tarifna oznaka 22.07.);

5) Organska površinska aktivna sredstva, preparati za pranje

1. sredstva za pranje i dezinfekciju u operacionim salama: cidexi, cidezimi, ostalo (tarifna oznaka 34.02.);

6) Prozvodi za fotografske i kinematografske svrhe:

1. rendgen filmovi u pločama za medicinsku i zubarsku upotrebu (tarif- na oznaka 37.01.10.10.00.),

2. rendgen filmovi u rolnama za medicinsku i zubarsku upotrebu (tarif- na oznaka 37.02.10.10.00.),

3. hemijski preparati za fotografske namjene - starter, fiksir, razvijač (tarifna oznaka 37.07.90.);

7) Prozivodi hemijske industrije:

1. sredstva za dezinfekciju za medicinske svrhe (tarifna oznaka 38.08. 40.),

10.

2. mikrobiološke podloge, mikrobiološki antibiogram diskovi (tarifna oznaka 38.21.00.00.00.),

3. dijagnostički reagensi za biohemijske analize, transfuziološke analize, imunocitogenetske analize, mikrobiološke analize, patohistološke analize (tarifna oznaka 38.22.00.00.00.);

8) Plastične mase i proizvodi od plastike:

1. poliacetati, ostali polietri i epoksidne smole u primarnim oblicima, polukarbonati, alkaline smole za stomatološke svrhe (tarifna oznaka

39.07.).

2. laboratorijski pribor od plastike - epruvete, nastavci, petri šolje, kivete, pipete, ostalo (tarifna oznaka 39.26.90.99.90.),

3. plastični sistemi za uzorkovanje biološkog materijala - vacutaineri (tarifna oznaka 39.26.90.99.90.);

9) Kaučuk i proizvodi od kaučuka i gume:

1. predmeti, odjeća i pribor za odjeću (uključujući i rukavice sa ili bez prstiju) od gume, za medicinske i farmaceutske svrhe (tarifna oznaka 40.15.),

10) Staklo i proizvodi od stakla:

1. stakleni sistemi za uzorkovanje biološkog materijala - vacutaineri (tarifna oznaka 70.17.90.00.00.),

2. proizvodi od stakla za laboratorijske svrhe - epruvete, menzure, čaše, baloni, predmetna i pokrovna stakla, ostalo (tarifna oznaka 70.17. 90.00.00.);

11) Medicinski hirurški instrumenti i pribor:

1. cjevaste metalne igle i hirurške igle za šivenje (tarifna oznaka 90.18. 32.),

2. zubarske bušilice, uključujući i kombinovane sa drugom zubarskom opremom na jednom zajedničkom postolju (tarifna oznaka 90.18. 41.),

3. brusevi, diskovi, burgije i četkice za upotrebu sa zubarskom bušili- com (tarifna oznaka 90.18.49.).

Član 5b

Na medicinska sredstva iz člana 3, 4, 5 i 5a ovog pravilnika koja se propisuju i izdaju na teret Republičkog fonda za zdravstveno osiguranje, plaća se PDV po nultoj stopi.

Član 6

Udžbenicima u smislu člana 24a, stav 1 tačka 4) Zakona smatraju se:

11.

1) knjige koje su osnovno nastavno sredstvo za upotrebu u predškolskoj ustanovi, osnovnoj i srednjoj školi, čiji je sadržaj utvrdjen obrazovnim programom, odnosno planom udžbenika, kojim se utvrdjuju udžbenici i druga nastavna sredstva od strane nadležnog savjeta;

2) knjige koje su od strane nadležnih organa visokoškolskih ustanova odobrene za upotrebu u visokoj školi, fakultetu i univerzitetu, kao osnovni ili pomoćni udžbenici.

Izdavač, odnosno prodavac udžbenika iz stava 1 ovog člana dužan je da obezbijedi dokaz na osnovu kojeg je knjiga odobrena kao udžbenik.

Član 7

Nastavnim sredstvima u smislu člana 24a, stav 1 tačka 4) Zakona smatraju se:

1) didaktička sredstva za predškolske ustanove, slikovnice, lektira, zbirke zadataka, priručnici i praktikumi, rječnici, školski globusi i školske zidne karte, geografski i istorijski atlasi, dijapozitivi, grafički prikazi (grafofolije, sheme, skice i sl.), koja su od strane nadležnog organa odobrena za upotrebu u predškolskoj ustanovi, osnovnoj i srednjoj školi i visokoškolskoj ustanovi i druga nastavna sredstva u skladu sa obrazovnim programom;

2) dijaprojektori, grafoskopi, plastelini, krede, boje (drvene, voštane, vodene i tempere), šestari, lenjiri, trouglovi i uglomjeri, školske sveske, blokovi i obične grafitne olovke.

Izdavač, odnosno prodavac nastavnih sredstava iz stava 1 tačke 1) ovog člana dužan je da obezbijedi dokaz na osnovu kojeg je nastavno sredstvo odobreno za upotrebu u predškolskoj ustanovi, osnovnoj i srednjoj školi i visokoškolskoj ustanovi.

Član 8

Knjigama, odnosno monografskim publikacijama, u smislu člana 24a stav 1 tačka 5) Zakona, smatraju se publikacije u tekstualnoj ili ilustrativnoj formi na štampanom ili elektronskom mediju, u jednom ili više djelova, čije je izdavanje unaprijed utvrdjeno i ograničeno, a koje imaju CIP zapis (Cataloguing In Publiccation), uključujući medjunarodni knjižni broj ISBN (International Standard Book Number), kao njegov sastavni dio.

Serijskim publikacijama, u smislu člana 24a stav 1 tačka 5) Zakona, smatraju se časopisi, bilteni, godišnjaci, zbornici radova i slična gradja koja se objavljuje sukcesivno, u određenim vremenskim intervalima štampanom ili elektronskom mediju, sa numeričkim i hronolškim oznakama čije izdavanje

12.

može da traje neograničeno, a koje imaju CIP zapis, uključujući medjunarodni knjižni broj ISBN (International Standard Book Number), kao njegov sastavni dio i koji je odštampan na svakom broju publikacije.

Član 9

Uslugom smještaja u hotelima, motelima, aparthotelima, turističkim naseljima, pansionima, kampovima i vilama u smislu člana 24a stav 1 tačka 6) Zakona, smatra se samo usluga prenoćišta u ovim objektima, koji su razvrstani u kategorije u skladu sa propisima kojima se uredjuje obavljanje turističke djelatnosti.

Ako se uz uslugu smještaja iz stava 1 ovog člana pruža i usluga konzumacije jela i pića na licu mjesta (noćenje sa doručkom, polupansion, pansion i sl.) snižena stopa se primjenjuje samo na uslugu smještaja (prenoćišta).

U slučaju iz stava 2 ovog člana obveznik je dužan da u računu posebno iskaže naknadu za uslugu smještaja, a posebno naknadu za uslugu konzumacije jela i pića na licu mjesta.

Član 10

Uslugama upotrebe sportskih objekata u neprofitne svrhe, u smislu člana 24a stav 1 tačka 15) Zakona, smatra se usluga izdavanja u zakup sportskih objekata subjektima koji u njima izvode programe od javnog interesa uređene Zakonom o sportu.

10a

Servisnim uslugama koje se pružaju u marinama, u smislu člana 24a stav 1 tačka 15a) Zakona smatraju se usluge **smještaja, čuvanja i zaštite (vez u vodi i na suvom)**, održavanja, popravke i remonta jahti, a koje ne uključuju proizvode koji se koriste za obavljanje tih usluga.

Član 10b

Računarskom opremom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 15b) Zakona, smatra se: personalni računar (uključujući i laptop), koji obuhvata računarski hardver koji se sastoji od kućišta sa svim njegovim elementima, monitora, tastature i miša. Računarska oprema obuhvata i štampač.

Elemente kućišta iz stava 1 ovog člana čine: uređaj za napajanje, matična ploča, centralna procesna jedinica, radna memorija, magnetni i optički uređaji za skladištenje podataka, hard disk, adapteri, kontroleri i drugi proizvodi koji se ugrađuju u kućište.

13.

Član 11

Stočnom hranom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 16 Zakona smatraju se sve materije ili proizvodi životinjskog ili biljnog porijekla, uključujući i aditive u prvobitnom prirodnom stanju, svježem ili konzerviranom, proizvode industrijske prerade i organske i anorganske materije koje su direktno ili nakon prerade namijenjene za ishranu životinja oralnim putem.

Đubrivima, u smislu smislu člana 24a stav 1 tačka 16 Zakona smatraju se đubriva životinjskog ili biljnog porijekla, nepomiješana ili međuspbno pomiješana ili hemijski obrađena, đubriva dobijena miješanjem ili hemijskom obradom proizvoda životinjskog ili biljnog porijekla, kao i mineralna i hemijska đubriva (azotna, fosforna kalijumova i dr.).

Sredstvima za zaštitu bilja, u smislu člana 24a stav 1 tačka 16 Zakona smatraju se hemijska i biološka sredstva kojima se sprečava pojava ili suzbijaju biljne bolesti, štetočine i korovi.

Sjemenom za reprodukciju i sadnim materijalom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 16 Zakona smatraju se proizvodi u skladu sa zakonom kojim je uređen sadni i sjemenski materijal.

Priplodnom stokom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 16 Zakona smatraju se sve priplodne životinje muškog i ženskog pola namijenjene za razmnožavanje.

Član 12

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2006. godine.

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-7970/1 od 22.12.2005. godine *M I N I S T A R,*

Broj: 04-254/1 od 17.01.2006.godine *dr Igor Lukšić*
Broj: 04-1116/1 od 15.02.2006.godine
Broj: 04-25/1 od 11.01.2008.godine
Broj: 04-5953 od 31.jula 2008.godine
Broj: 04-978 od 10.februara 2009.godine
P o d g o r i c a

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-25/1 Podgorica, 11.01. 2008.godine

SEKRETARIJAT ZA ZAKONODAVSTVO

P O D G O R I C A

U prilogu vam dostavljamo **Predlog Pravilnika o izmjenama i dopunama Pravilnika o utvrđivanju proizvoda i usluga koji se oporezuju po sniženoj stopi PDV,** radi objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", ukoliko ste saglasni sa sadržajem navedenog pravilnika.

M I N I S T A R,
dr Igor Lukšić

81000 Podgorica, ul. Stanka Dragojevića br 2

tel: +381 81 242 835 fax: +381 81 224 450; e-mail: mf@mn.yu

Na osnovu člana 24a stav 2 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br. 65/01, 38/02, 72/02, 21/03, 76/05 i 16/07), Ministarstvo finansija donijelo je

P R A V I L N I K

O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O UTVRDJIVANJU PROIZVODA I USLUGA KOJI SE OPOREZUJU PO SNIŽENOJ STOPI PDV

Član 1

U Pravilniku o utvrdjivanju proizvoda i usluga koji se oporezuju po sniženoj stopi PDV ("Službeni list RCG", br. 81/05, 2/06 i 10/06) u članu 2 tačka 2. mijenja se i glasi:

"2. Mlijekom i mliječnim proizvodima, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatraju se proizvodi iz tarifnih oznaka 0401, 0402 i 0403 Carinske tarife."

Poslije tačke 5. dodaju se tri nove tačke koje glase:

" 6. Brašnom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatra se brašno od pšenice, raži i kukuruza (tarifne oznake 1101, 110210 i 110220 Carinske tarife).

7. Mesom**,** u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatra se svježe, rashlađeno i smrznuto meso (tarifne oznake 0201, 0202, 0203, 0204, 0205, 0206 i 0207 Carinske tarife).

8. Hranom za odojčad**,** u smislu člana 24a stav 1 tačka 1) Zakona, smatra se dijetetska hrana koja služi kao potpuna zamjena za majčino mlijeko ili zamjena za jedan ili više mliječnih obroka, namijenjena djeci do 12 mjeseci starosti, a koja je u skladu sa propisima o standardizaciji označena da služi za ishranu odojčadi."

Član 2

Poslije člana 10 dodaju se dva nova člana, koja glase:

2.

"10a

Servisnim uslugama koje se pružaju u marinama, u smislu člana 24a stav 1 tačka 15a) Zakona smatraju se usluge održavanja, popravke i remonta jahti, a koje ne uključuju proizvode koji se koriste za obavljanje tih usluga.

Član 10b

Računarskom opremom, u smislu člana 24a stav 1 tačka 15b) Zakona, smatra se: personalni računar (uključujući i laptop), koji obuhvata računarski hardver koji se sastoji od kućišta sa svim njegovim elementima, monitora, tastature i miša. Računarska oprema obuhvata i štampač.

Elemente kućišta iz stava 1 ovog člana čine: uređaj za napajanje, matična ploča, centralna procesna jedinica, radna memorija, magnetni i optički uređaji za skladištenje podataka, hard disk, adapteri, kontroleri i drugi proizvodi koji se ugrađuju u kućište."

Član 3

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-25/1 M i n i s t a r,

Podgorica, 11.01.2008.godine dr Igor Lukšić

O B R A Z L O Ž E NJ E

Budući da je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list CG", broj 16/07) u primjeni od 4.januara 2008.godine, a u cilju blagovremene primjene navedrnog zakona, predlaže se da predmetni pravilnik stupi na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore" (a ne osmog dana kako je to predviđeno članom 146 stav 2 Ustava Crne Gore.

118. Pravilnik o sadrzaju evidencije o poreskim kasama,MNE

Na osnovu člana 20 stav 11 Uredbe o upotrebi poreske registar kase i načinu evidentiranja prometa proizvoda, odnosno usluga preko registar kase ("Službeni list CG", broj 27/08), Ministarstvo finansija donijelo je

P R A V I L N I K

O SADRŽAJU EVIDENCIJE O PORESKIM KASAMA

Član 1

Evidencija o poreskim kasama, koju vode poreski organ i ovlašćeni servis, sadrži naročito:

1. *opšte podatke o poreskom obvezniku:*

1) naziv, sjedište i adresu,

2) poreski identifikacioni broj (PIB),

3) naziv i adresu prodajnog mjesta);

2. *podatke o poreskoj kasi:*

1) naziv proizvođača i zemlje porijekla,

2) tip kase,

3) evidencioni broj,

4) identifikacioni broj (IB) fiskalnog modula,

5) datum prve fiskalizacije,

6) datum ponovne fiskalizacije,

7) datum defiskalizacije poreske kase;

3. *podatke o poreskom terminalu:*

1) naziv proizvođača,

2) tip poreskog terminala,

3) datum priključenja poreskog terminala.

Član 2

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se od 1.jula 2008.godine.

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-4374/1 M I N I S T A R,

Podgorica, 13.06.2008.godine dr Igor Lukšić

119. Pravilnik o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije za obveznike koji ostvaruju prihode od samostalne djelatnosti

Na osnovu člana 23 stav 6 Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica ("Službeni list RCG", broj 65/2001), ministar finansija donosi

Pravilnik o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije za obveznike koji ostvaruju prihode od samostalne djelatnosti

Pravilnik je objavljen u "Službenom listu RCG", br. 58/2002 od 1.11.2002. godine

Osnovne odredbe

Član 1

Ovim pravilnikom bliže se uređuje razvrstavanje osnovnih sredstava po grupama i propisuju metode za utvrđivanje amortizacije osnovnih sredstava za obveznike koji ostvaruju prihode od samostalne djelatnosti.

Član 2

Za utvrđivanje oporezive dobiti od samostalne djelatnosti troškovi amortizacije osnovnih sredstava priznaju se u iznosima i na način predviđen ovim pravilnikom.

Osnovna sredstva iz stava 1 ovog člana obuhvataju materijalna i nematerijalna sredstva, osim zemljišta i umjetničkih djela, čiji je vijek trajanja duži od jedne godine i čija vrijednost prelazi 200 EUR-a.

Član 3

Obračun troškova amortizacije osnovnih sredstava po grupama i vrstama imovine vrši se na obrascu "OA" koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Razvrstavanje osnovnih sredstava po grupama

Član 4

Razvrstavanje osnovnih sredstava po grupama amortizacije utvrđenim članom 23 stav 3 Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica ("Službeni list RCG", broj 65/2001) vrši se u zavisnosti od vrste sredstava i to:

Grupa osnovnih sredstava	Šifra	Vrsta osnovnih sredstava	Stopa amortizacije
1	2	3	4
Prva (I)	01	1. Asfaltne površine	5 %
	01	2. Avionske piste	
	01	3. Brane za akumulaciju voda	
	01	4. Cijevi za gasovod	
	01	5. Dokovi za vezivanje brodova	
	01	6. Parkovi	

	01	7. Elektrane	
	01	8. Električni dalekovodi	
	01	9. Eskalatori-pokretne stepenice	
	01	10. Hangari	
	01	11. Lukobrani	
	01	12. Marine	
	01	13. Mostovi	
	01	14. Nadvožnjaci i vijadukti	
	01	15. Naftovodi	
	01	16. Odvodni i dovodni kanali	
	01	17. Oprema za informatičku infrastrukturu (Yupak, Internet)	
	01	18. Oprema za proizvodnju i distribuciju električne energije, gasa, toplote i vode	
	01	19. Parking površine	
	01	20. Prirodna nalazišta vode i banje	
	01	21. Putevi i auto-putevi	
	01	22. Ribnjaci	
	01	23. Skladišta i rezervoari	
	01	24. Solane	
	01	25. Sportski objekti (stadioni, bazeni, sportske hale)	

	01	26. Silosi na poljoprivrednim dobrima	
	01	27. Tuneli	
	01	28. Vodovodi i cjevovodi	
	01	29. Željeznička infrastruktura	
	01	30. Zgrade	
Druga (II)	02	1. Avioni	15%
	02	2. Automobili	
	02	3. Brodovi i ostali plovni objekti	
	02	4. Elektrane manje od 15 megavata	
	02	5. Klima uređaji	
	02	6. Liftovi	
	02	7. Bojleri	
	02	8. Namještaj u brodovima	
	02	9. Medicinska oprema	
	02	10. Ograde	
	02	11. Oprema za kancelariju	
	02	12. Oprema za proizvodnju i distribuciju solarne energije	
	02	13. Tankovi za čuvanje nafte	
	02	14. Tankovi za čuvanje vode	
	02	15. Vagoni	

	02	16. Vinogradi	
	02	17. Voćnjaci	
Treća (III)	03	1. Alati i inventar	20%
	03	2. Autobusi	
	03	3. Oprema za termoelektrane	
	03	4. Oprema za proizvodnju mlijeka i mliječnih proizvoda	
	03	5. Fiskalne kase za praćenje poreza	
	03	6. Fliperi	
	03	7. Hladnjače za povrće	
	03	8. Kalkulatori	
	03	9. Kamioni i prikolice	
	03	10. Laboratorijska oprema	
	03	11. Mašine za čišćenje žitarica	
	03	12. Oprema za fotokopiranje	
	03	13. Namještaj koji nije pomenut na drugim mjestima	
	03	14. Oprema za istraživanje	
	03	15. Postrojenja za pravljenje betona	
	03	16. Pokretna oprema za proizvodnju električne energije (agregati i sl.)	
	03	17. Radari	

	03	18. Televizijske antene	
	03	19. Sva ostala osnovna sredstva koja nijesu posebno naznačena u drugim grupama	
Četvrta (IV)	04	1. Namještaj u avionima	25%
	04	2. Oprema za kontrolu zagađenja vazduha i vode - nelicencirana	
	04	3. Oprema za emitovanje radio i TV programa	
	04	4. Oprema za naftne bušotine	
	04	5. Oprema za obradu rude	
	04	6. Rezervni djelovi za avione	
	04	7. Telegrafska i telefonska oprema (žice i razni kablovi)	
Peta (V)	05	1. Automobili za iznajmljivanje ili lizing i taksi vozila	30%
	05	2. Bilbordovi	
	05	3. Branici za puteve i pruge	
	05	4. Električne reklame	
	05	5. Elektronska oprema za procesiranje podataka (kompjuteri) i sistemski i aplikacioni softveri	
	05	6. Filmovi	
	05	7. Televizijske reklame i spotovi	
	05	8. Građevinska pokretna oprema	

	05	9. Kalupi za livenje	
	05	10. Knjige u biblioteci koje se iznajmljuju	
	05	11. Industrijski noževi	
	05	12. Oprema za sječu drveća	
	05	13. Platforme u moru	
	05	14. Platno (tepisi, zastori, zavjese, itisoni i sl.)	
	05	15. Pokretna oprema koja koristi električnu energiju (bušilica, brusilica i sl.)	
	05	16. Pokretni kampovi	
	05	17. Skeneri za bar kod	
	05	18. Traktori	
	05	19. Uniforme	
	05	20. Video igre -na novčić	
	05	21. Video trake, CD, DVD i sl.	
	05	22. Osnovno stado	

Metode utvrđivanja amortizacije

Član 5

Za osnovna sredstva razvrstana u prvu grupu amortizacije, amortizacija se utvrđuje primjenom proporcionalne stope za svako sredstvo posebno.

Iznos godišnjeg umanjenja vrijednosti osnovnih sredstava po osnovu amortizacije iz stava 1 ovog člana, jednak je jednoj dvadesetini (1/20, odnosno 5%) nabavne cijene osnovnog sredstva uvećane za vrijednost ulaganja koja prelaze 5% nabavne cijene.

Član 6

Za osnovna sredstva razvrstana u drugu, treću, četvrtu i petu grupu amortizacije, amortizacija se utvrđuje primjenom degresivne stope na ukupnu vrijednost sredstava razvrstanih po pojedinoj grupi.

Amortizacija iz stava 1 ovog člana utvrđuje se na iznos neotpisane vrijednosti osnovnih sredstava grupe (u daljem tekstu: saldo grupe) utvrđene na kraju prethodne godine, uvećane za vrijednost kupljenih i umanjene za vrijednost prodatih osnovnih sredstava iz te grupe tokom godine, pomnožene amortizacionom stopom te grupe.

Iznos amortizacije na kraju godine oduzima se od salda grupe i neotpisana vrijednost predstavlja početni saldo grupe u narednoj godini.

Član 7

Ako vrijednost po osnovu prodaje svih osnovnih sredstava u toku poreske godine za grupe od druge do pete prelazi saldo grupe, iznos koji prelazi tu vrijednost uključuje se u oporezivi prihod i saldo grupe na kraju godine jednak je nuli.

Član 8

Ako je vrijednost po osnovu prodaje svih osnovnih sredstava iz grupe amortizacije od druge do pete grupe u toku poreske godine manja od salda grupe na kraju godine, ostatak salda grupe, umanjuje sa na teret rashoda.

Član 9

Ako je krajnji saldo pojedine grupe amortizacije manji od 1.000 EUR-a cjelokupan saldo te grupe podliježe umanjenju koje se iskazuje kao rashod i tada saldo grupe iznosi nula.

Član 10

Umanjenje salda grupe po osnovu amortizacije vrši se na osnovu troškova za popravke osnovnih sredstava iz svake grupe.

Ako stvarni iznos troškova popravke osnovnih sredstava iznosi do 5% salda pojedine grupe amortizacije tokom godine, isti padaju na teret rashoda poslovanja.

Ako stvarni iznos troškova popravki osnovnih sredstava iznosi više od 5% od iznosa salda pojedine grupe amortizacije na kraju godine, povećava se saldo grupe za iznos ulaganja.

Član 11

Amortizacija nematerijalnih sredstava kao što su: koncesije, patenti, autorska prava, franšiza i druga prava vrši se primjenom proporcionalne metode na osnovu vijeka trajanja tih ulaganja.

Osnovicu za obračun amortizacije iz stava 1 ovog člana čine ulaganja za razvoj i nabavku te imovine.

Član 12

Osnovica za obračun amortizacije kod eksploatacije prirodnih bogatstava čini vrijednost svih troškova istraživanja i razvoja, uključujući kamatu nastalu po osnovu tih ulaganja.

Amortizacija prirodnih bogatstava za tekuću godinu utvrđuje se na način što se na nabavnu vrijednost ulaganja iz stava 1 ovog člana primjenjuje procenat koji se dobija iz odnosa proizvodnje prirodnog bogatstva u poreskoj godini i ukupnih procijenjenih potencijala tog nalazišta.

Završna odredba

Član 13

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu RCG".

Broj: 04-3608

Ministar,

Podgorica, 28. oktobra 2002. godine **Miroslav Ivanišević**, s.r.

Obrazac OA

OBRAČUN AMORTIZACIJE OSNOVNIH SREDSTAVA

Broj grupe	Početni saldo	Vrijednost kupljenih sredstava koja se stavljaju u upotrebu	Vrijednost prodatih sredstava tokom godine	Neotpisana vrijednost (2+3-4)	Stopa %	Amortizacija (5 h 6)	Neotpisana vrijednost na kraju godine (5-7)
1	2	3	4	5	6	7	8
I 1. 2. 3. 4. - -					5		
II					15		
III					20		
IV					25		
V					30		

_____ M.P. _____

Šef računovodstva D I R E K T O R

Datum _____

120. Pravilnik o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije

Na osnovu člana 13 stav 6 Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni list RCG", broj 65/2001), ministar finansija donosi

Pravilnik o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije

Pravilnik je objavljen u "Službenom listu RCG", br. 28/2002 od 13.6.2002. godine.

OSNOVNE ODREDBE

Član 1

Ovim pravilnikom uređuje se način razvrstavanja osnovnih sredstava po grupama i metode za utvrđivanje amortizacije osnovnih sredstava za poreske svrhe.

Član 2

Amortizaciji podliježu osnovna sredstva koja obuhvataju materijalna i nematerijalna sredstva čiji je vijek trajanja duži od jedne godine i čija vrijednost prelazi 200 EUR-a, osim zemljišta i umjetničkih djela.

Član 3

Obračun amortizacije osnovnih sredstava se vrši po obrascu "OA" koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

RAZVRSTAVANJE OSNOVNIH SREDSTAVA PO GRUPAMA I STOPAMA AMORTIZACIJE

Član 4

Osnovna sredstva koja podliježu amortizaciji razvrstavaju se po grupama i stopama amortizacije utvrđenim članom 13 stav 3 Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni list RCG", broj 65/2001), i to:

Broj grupe	Šifra	Vrsta imovine	Amortizaciona stopa u %
1	2	3	4
	01	1. Asfaltne površine	
	01	2. Avionske piste	
I	01	3. Brane za akumulaciju voda	5
	01	4. Cijevi za gasovod	
	01	5. Dokovi za vezivanje brodova	
	01	6. Parkovi	

	01	7. Elektrane	
	01	8. Električni dalekovodi	
	01	9. Eskalatori - pokretne stepenice	
	01	10. Hangari	
	01	11. Lukobrani	
	01	12. Marine	
	01	13. Mostovi	
	01	14. Nadvožnjaci i vijadukti	
	01	15. Naftovodi	
	01	16. Odvodni i dovodni kanali	
	01	17. Oprema za informatičku infrastrukturu (Yupak, Internet)	
	01	18. Oprema za proizvodnju i distribuciju električne energije, gasa, toplote i vode	
	01	19. Parking površine	
	01	20. Prirodna nalazišta vode i banje	
	01	21. Putevi i auto-putevi	
	01	22. Ribnjaci	
	01	23. Skladišta i rezervoari	
	01	24. Solane	
	01	25. Sportski objekti (stadioni, bazeni, sportske hale)	
	01	26. Silosi na poljoprivrednim dobrima	
	01	27. Tuneli	
	01	28. Vodovodi i cjevovodi	
	01	29. Željeznička infrastruktura	
	01	30. Zgrade	

	02	1. Avioni	
	02	2. Automobili	
II	02	3. Brodovi i ostali plovni objekti	15
	02	4. Elektrane manje od 15	

		megavata	
	02	5. Klima uređaji	
	02	6. Liftovi	
	02	7. Bojleri	
	02	8. Namještaj u brodovima	
	02	9. Medicinska oprema	
	02	10. Ograde	
	02	11. Oprema za kancelariju	
	02	12. Oprema za proizvodnju i distribuciju solarne energije	
	02	13. Tankovi za čuvanje nafte	
	02	14. Tankovi za čuvanje vode	
	02	15. Vagoni	
	02	16. Vinogradi	
	02	17. Voćnjaci	

	03	1. Alati i inventar	
	03	2. Autobusi	
	03	3. Oprema za termo - elektrane	20
III	03	4. Oprema za proizvodnju mlijeka i mliječnih proizvoda	
	03	5. Fiskalne kase za praćenje poreza	
	03	6. Fliperi	
	03	7. Hladnjače za povrće	
	03	8. Kalkulatori	
	03	9. Kamioni i prikolice	
	03	10. Laboratorijska oprema	
	03	11. Mašine za čišćenje žitarica	
	03	12. Oprema za fotokopiranje	
	03	13. Namještaj koji nije pomenut na drugim mjestima	
	03	14. Oprema za istraživanje	
	03	15. Postrojenja za pravljenje betona	

	03	16. Pokretna oprema za proizvodnju električne energije (agregati i sl.)	
	03	17. Radari	
	03	18. Televizijske antene	
	03	19. Sva ostala osnovna sredstva koja nijesu posebno naznačena u drugim grupama	

	04	1. Namještaj u avionima	
IV	04	2. Oprema za kontrolu zagađenja vazduha i vode - nelicencirana	25
	04	3. Oprema za emitovanje radio i tv programa	
	04	4. Oprema za naftne bušotine	
	04	5. Oprema za obradu rude	
	04	6. Rezervni djelovi za avione	
	04	7. Telegrafska i telefonska oprema (žice i razni kablovi)	

	05	1. Automobili za iznajmljivanje ili lizing i taksi vozila	
V	05	2. Bilbordovi	30
	05	3. Branici za puteve i pruge	
	05	4. Električne reklame	
	05	5. Elektronska oprema za procesiranje podataka (kompjuteri) i sistemski i aplikacioni softveri	
	05	6. Filmovi	
	05	7. Televizijske reklame i spotovi	
	05	8. Građevinska pokretna oprema	
	05	9. Kalupi za livenje	
	05	10. Knjige u biblioteci koje se iznajmljuju	

	05	11. Industrijski noževi	
	05	12. Oprema za sječu drveća	
	05	13. Platforme u moru	
	05	14. Platno (tepisi, zastori, zavjese, itisoni i sl.)	
	05	15. Pokretna oprema koja koristi električnu energiju (bušilica, brusilica i sl.)	
	05	16. Pokretni kampovi	
	05	17. Skeneri za bar kod	
	05	18. Traktori	
	05	19. Uniforme	
	05	20. Video igre - na novčić	
	05	21. Video trake, CD, DVD i sl.	
	05	22. Osnovno stado	

METODE UTVRĐIVANJA AMORTIZACIJE

Član 5

Amortizacija za osnovna sredstva razvrstana u prvu grupu amortizacije obračunava se primjenom proporcionalne metode za svako sredstvo posebno.

Iznos godišnjeg umanjenja vrijednosti osnovnih sredstava po osnovu amortizacije iz stava 1 ovog člana, jednak je jednoj dvadesetini (1/20, odnosno 5%) nabavne cijene osnovnog sredstva uvećane za vrijednost ulaganja koja prelaze 5% nabavne cijene.

Član 6

Amortizacija za osnovna sredstva razvrstana u grupe amortizacije od II do V obračunava se primjenom degresivne metode na ukupnu vrijednost sredstava razvrstanih po pojedinoj grupi.

Amortizacija iz stava 1 ovog člana obračunava se na iznos neotpisane vrijednosti osnovnih sredstava grupe (u daljem tekstu: saldo grupe) utvrđene na kraju prethodne godine, uvećane za vrijednost kupljenih i umanjene za vrijednost prodatih osnovnih sredstava iz te grupe tokom godine, pomnožene amortizacionom stopom te grupe.

Umanjenje na ime amortizacije na kraju godine oduzima se od salda grupe i neotpisana vrijednost predstavlja početni saldo grupe u narednoj godini.

Član 7

Ako vrijednost po osnovu prodaje svih osnovnih sredstava u toku poreske godine za grupe amortizacije od II do V prelazi saldo grupe, iznos koji prelazi tu vrijednost uključuje se oporezivi prihod i saldo grupe na kraju godine jednak je nuli.

Član 8

Ako je vrijednost po osnovu prodaje svih osnovnih sredstava iz grupe amortizacije od II do V u toku poreske godine manja od salda grupe na kraju godine, ostatak salda grupe umanjuje se na teret rashoda.

Član 9

Ako je krajnji saldo pojedine grupe amortizacije od II do V manji od 1.000 EUR-a cjelokupan saldo te grupe podliježe umanjenju koje se iskazuje kao rashod i saldo grupe iznosi nula.

Član 10

Umanjenje salda grupe po osnovu amortizacije za sredstva iz grupe amortizacije od II do V vrši se na osnovu izdataka za popravke osnovnih sredstava iz svake grupe.

Ako stvarni iznos troškova popravke osnovnih sredstava iznosi do 5% salda pojedine grupe amortizacije od II do V tokom godine, isti padaju na teret rashoda poslovanja.

Ako stvarni iznos troškova popravki iz stava 1 ovog člana iznosi više od 5% od iznosa salda grupe na kraju godine, povećava se saldo grupe za iznos ulaganja.

Član 11

Amortizacija nematerijalnih sredstava kao što su: koncesije, patenti, autorska prava, franšiza i druga prva vrši se primjenom proporcionalne metode na osnovu vijeka trajanja tih ulaganja.

Osnovicu za obračun amortizacije iz stava 1 ovog člana čine ulaganja za razvoj i nabavku te imovine.

Član 12

Osnovica za obračun amortizacije kod eksploatacije prirodnih bogatstava čini vrijednost svih troškova istraživanja i razvoja, uključujući kamatu nastalu po osnovu tih ulaganja.

Amortizacija prirodnih bogatstava za tekuću godinu utvrđuje se na način što se na nabavnu vrijednost ulaganja iz stava 1 ovog člana primjenjuje procenat koji se dobija iz odnosa proizvodnje prirodnog bogatstva poreskoj godini i ukupnih procijenjenih potencijala tog nalazišta.

ZAVRŠNA ODREDBA

Član 13

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu RCG".

Broj 04-534/1
Ministar,

Podgorica, 6. juna 2002. godine **Miroslav Ivanišević,** s.r.

Obrazac OA

OBRAČUN AMORTIZACIJE OSNOVNIH SREDSTAVA

Broj grupe	Početni saldo	Kupovina sredstva koje se stavlja u upotrebu	Prodaja sredstava tokom godine	Neotpisana vrijednost (2+3-4)	Stopa %	Amortizacija (5 h 6)	Neotpisana vrijednost na kraju godine (5-7)
1	2	3	4	5	6	7	8
I 1. 2. 3. 4. - -					5		
II					15		
III					20		
IV					25		
V					30		

Šef računovodstva D I R E K T O R

NAPOMENA: Početni saldo na početku godine jednak je neotpisanoj vrijednosti na kraju prethodne godine.

121. Pravilnik o primjeni Zakona o PDV-u

Na osnovu člana 64, a u vezi sa čl. 5 stav 3, 13 stav 4, 24a stav 2, 25 st. 2 i 4, 28 stav 2, 38 stav 8, 43 stav 6, 50 stav 4, 51 stav 4, 52 stav 3 i 53 stav 6 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", broj 65/01, 38/02, 72/02, 21/03, 76/05 i 4/06), Ministarstvo finansija donijelo je

P R A V I L N I K

O PRIMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST[1)]

(prečišćeni tekst)

I OPŠTE ODREDBE

Član 1

Ovim pravilnikom bliže se uredjuje način primjene Zakona o porezu na dodatu vrijednost »Službeni list RCG«, **br. 65/01, 38/02, 72/02, 21/03, 76/05 i 4/06** (u daljem tekstu: Zakon).

II PREDMET OPOREZIVANJA

Član 2

(1) Predmet oporezivanja je svaki promet (u daljem tekstu: isporuka) proizvoda i usluga obavljen u zemlji uz naknadu koji u okviru obavljanja svoje djelatnosti izvrši poreski obveznik radi ostvarivanja prihoda, uvoz proizvoda, kao i upotreba proizvoda i usluga u neposlovne svrhe, ako su ispunjeni ostali Zakonom propisani uslovi. Samostalnost, trajnost i namjera ostvarenja prihoda moraju postojati istovremeno.

(2) Poreski obveznik obavlja djelatnost samostalno ako je obavlja za svoj račun i na ličnu odgovornost. Bitno obilježje oporezive isporuke je međusobna uzročna veza između isporuke i naknade.

1. **Isporuka proizvoda i usluga**

Član 3

(1) Isporuka proizvoda predstavlja prenos prava raspolaganja pokretnim, odnosno nepokretnim stvarima na kupca. Proizvodima se smatraju predmeti ili skup stvari i dobra koja se u prometu

smatraju proizvodima, kao što su: električna energija, plin, energija za zagrijavanje, zamrzavanje i hladjenje i sl.

_____

"Službeni list RCG", br. 65/02, 13/03, 59/04 ,**79/05 i 16/06**

(2) Skup stvari predstavlja skup više odvojenih predmeta objedinjenih u jedinstvenu cjelinu, a koji se u funkcionalnom smislu smatraju proizvodom.

Član 4

(1) Uslugama se smatraju sve isporuke koje se vrše uz naknadu, a koje ne

predstavljaju isporuku proizvoda.

(2) Uslugama se smatra i prenos, ustupanje i korišćenje autorskih prava, patenata, licenci, zaštitnih znakova i drugih imovinskih prava.

(3) Ako jedna isporuka istovremeno ima obilježje isporuke proizvoda i obilježje usluge, za razgraničenje su bitna ona obilježja koja odredjuju stvarni poslovni sadržaj isporuke, uzimajući u obzir volju ugovorenih strana.

(4) Kod popravke proizvoda za razgraničenje da li se radi o isporuci proizvoda ili usluge bitno je učešće materijala koje je nabavio poreski obveznik (koji obavlja popravku) u ukupnoj naknadi. Ako je učešće naknade koja se odnosi na materijal veće od 50% od ukupnog iznosa naknade koja se odnosi na popravku proizvoda, u tom slučaju radi se o isporuci proizvoda i obratno.

2. Oplemenjivanje i izrada proizvoda od materijala naručioca

Član 5

(1) Ako naručilac preda proizvodjaču materijal radi prerade, obrade, dorade ili izrade odredjenog proizvoda, ta isporuka nije oporeziva jer naručilac i dalje zadržava pravo raspolaganja tim materijalom.

(2) Ako proizvodjaču iz stava 1 ovog člana, nakon obrade ostanu nusproizvodi ili otpaci iznad 5% vrijednosti njegove isporuke, a koje je trebalo vratiti naručiocu, radi se o isporuci proizvoda od strane naručioca proizvođaču, na koju se obračunava PDV .

(3) Ako naručilac iz stava 1 ovog člana isporučuje proizvodjaču materijal, djelove ili sastojke, pri čemu ne zadržava pravo raspolaganja tim isporukama, već tim isporukama plaća proizvodjačeve isporuke, odnosno protivisporuke, u tom slučaju se radi o oporezivim isporukama, odnosno o razmjeni.

3. Razmjena

Član 6

(1) Ako pri isporuci proizvoda, odnosno usluga naknada nije novčana, već se sastoji u isporuci drugog proizvoda ili usluge, u tom slučaju se radi o razmjeni proizvoda, odnosno usluga.

(2) Kod razmjene, isporuke podliježu oporezivanju kod oba isporučioca proizvoda, odnosno usluga.

4. Povraćaj proizvoda

Član 7

(1) Ako kupac u reklamnom roku ili u drugom roku koji je odredjen ugovorom vrati proizvod dobavljaču (isporučiocu), smatra se da isporuka nije bila izvršena.

(2) Ako isporučilac u roku iz stava 1 ovog člana zamijeni jedan proizvod drugim, smatra se da je izvršen prvobitni promet proizvoda, koji je oporeziv.

(3) Ako isporučilac u garantnom roku zamijeni proizvod drugim proizvodom iste vrste, istog trgovačkog kvaliteta i istih tehničkih karakteristika, takva isporuka nije oporeziva.

(4) Ako isporučilac iz st. 2 i 3 ovog člana da u zamjenu drugi proizvod manje ili veće vrijednosti, te razlike uvećavaju, odnosno smanjuju poresku osnovicu.

(5) Ako kupac vrati ambalažu za koju mu je prodavac obračunao i zaračunao PDV, smatra se da nije izvršena oporeziva isporuka.

5. Stvarni ulozi

Član 8

Na stvarne uloge uplaćene u postupku povećanja osnovnog kapitala društva, ne obračunava se i ne plaća PDV.

6. Isporuka novoizgradjenih nepokretnosti

Član 9

(1) Novoizgrađenim nepokretnostima smatraju se nepokretnosti (gradjevinski objekti i njihovi djelovi) koje su izgrađene, isporučene i plaćene poslije **31. marta 2003. godine.**

(2) Nepokretnosti koje će na dan **31. marta 2003**. **godine** biti izgrađene (dovršene) a neisporučene, kao i nepokretnosti koje su plaćene do **31. marta 2003**. **godine**, u dijelu u kojem su plaćene i na koje se obračunava porez na promet nepokretnosti, u smislu odredaba zakona kojim se uredjuje oporezivanje prometa nepokretnosti, ne smatraju se novoizgradjenim nepokretnostima, u smislu ovog pravilnika.

7. Posebni slučajevi prometa proizvoda i usluga

Član 10

(unos proizvoda u društvo)

(1) Unos privatne (lične) imovine u društvo ne podliježe oporezivanju.

(2) Ako član društva izuzima proizvode iz društva, takvo izuzimanje smatra se oporezivom isporukom.

(3) Ako društvo unosi imovinu u drugo društvo, radi se o oporezivoj isporuci.

(4) Društvo za unesena dobra u društvo daje naknadu u obliku odredjenih prava povezanih s društvom, koja su prema odredbama člana 27 **tačka 4)** podtačka d) Zakona oslobođena plaćanja PDV-a.

Član 11

(promjene oblika organizovanja društva)

(1) Promjena oblika organizovanja društva ne podliježe oporezivanju.

(2) Spajanje, pripajanje i dioba društva, ne podliježu oporezivanju.

Član 12

(otudjenje preduzeća)

(1) Isporukom proizvoda smatra se i otudjenje preduzeća ili dijela preduzeća koji čini privrednu cjelinu.

(2) Ako u slučaju iz stava 1 ovog člana sticalac može u cjelosti odbiti obračunati PDV pri ulazu otudjenje preduzeća ili dijela preduzeća koje čini privrednu cjelinu, ne oporezuje se.

Član 13

(likvidacija i stečaj)

(1) Isporuke u postupku likvidacije i postupku stečaja podliježu oporezivanju.

(2) Isporuke proizvoda članovima i vlasnicima društva po završetku likvidacije podliježu oporezivanju.

Član 14

(prodaja proizvoda u postupku prinudne naplate)

(1) Ako zakonom ovlašćeni organ u postupku prinudne naplate proda odredjeni proizvod, smatra se da je prodaja izvšena neposredno od strane dužnika.

(2) U slučaju prodaje proizvoda iz stava 1 ovog člana, PDV račun u ime dužnika izdaje poreski organ.

Član 15

(nasledjivanje)

Prenos imovinskih prava sa ostavioca na jednog ili više nasljednika u slučaju nastavka privredne djelatnosti, ne podliježe oporezivanju.

Član 16

(korišćenje i prodaja založnog dobra)

(1) Ako založni povjerilac koristi založno dobro uz naknadu radi se o usluzi koja podliježe oporezivanju.

(2) Kod prodaje založnog dobra izvršena su dva oporeziva prometa. Prvi promet je od strane zalagaoca založnom povjeriocu, a drugi promet je od strane založnog povjerioca kupcu založnog dobra.

(3) Odredbe stava 2 ovog člana shodno se primjenjuju i na prenos založnih imovinskih prava.

(4) Ako založni povjerilac ne proda založno dobro, a na njega predje pravo vlasništva na založnom dobru, u skladu sa zakonom kojim se uredjuju obligacioni odnosi, smatra se da je izvršena isporuka od strane zalagača založnom povjeriocu.

Član 17

(članski doprinosi)

(1) Ako lice osnovano na osnovu posebnih propisa radi izvršavanja statutom utvrđenih zadataka prima članarinu, ta članarina se ne smatra naknadom za izvršene isporuke usluga.

(2) O članarini iz stava 1 ovog člana radi se u slučaju ako se članski doprinos utvrdjuje po odredjenim kriterijumima i ako je on isti za sve članove.

(3) Ako lica iz stava 1 ovog člana tokom godine ostvare isporuke koje bi bile oporezive u iznosu većem od 18.000 €, postaju obveznici PDV.

Član 18

(isporuka proizvoda i usluga zaposlenim)

(1) Ako poreski obveznik svojim zaposlenim, kao naknadu za rad, osim plate u novcu, daje i platu u proizvodima i uslugama, te isporuke podliježu oporezivanju.

(2) Isporukom iz stava 1 ovog člana smatraju se i sve druge isporuke proizvoda i usluga koje poreski obveznik daje ili omogućava zaposlenima (isporuka hrane, pića, usluge prevoza i sve druge pogodnosti u proizvodima i uslugama).

Član 19

(manjak proizvoda)

Manjkom proizvoda se smatra korišćenje proizvoda u neposlovne svrhe, osim:

- manjka i gubitaka nastalih zbog više sile,
- manjka koji je neodvojivo povezan sa procesom izrade i prerade proizvoda,
- manjka i uništenja po osnovu kala, rastura, loma i kvara proizvoda koji su neodvojivo povezani sa skladištenjem i prevozom proizvoda u stvarnom obimu, a koji ne smiju biti veći od uobičajenog, koji odredjuje strukovno udruženje, odnosno poreski organ, ako to nije uradilo strukovno udruženje.

Član 20

(pokloni manjih vrijednosti)

(1) Oporezivim isporukama ne smatra se davanje poklona manje vrijednosti u okviru obavljanja djelatnosti poreskog obveznika, ako se ti proizvodi daju povremeno i ne daju se istim licima i ako primalac poklona po tom osnovu nema obavezu protivusluge.

(2) Poklonom manje vrijednosti smatraju se proizvodi čija pojedinačna vrijednost **bez PDV** ne prelazi 30 €.

Član 21

(korišćenje proizvoda i usluga u neposlovne svrhe)

(1) Korišćenjem proizvoda, odnosno usluga u neposlovne svrhe smatra se izuzimanje proizvoda, odnosno korišćenje usluga za privatne potrebe poreskog obveznika, potrebe članova njegove porodice i potrebe trećih lica kojima ih ustupa u neposlovne svrhe.

(2) Izdaci iz stava 1 ovog člana podliježu PDV, ako je poreski obveznik pri nabavci proizvoda i usluga za te namjene ostvario pravo na odbitak ulaznog PDV (u daljem tekstu: pretporez).

8. Uvoz proizvoda

Član 22

Uvoz proizvoda u zemlju podliježe oporezivanju. Pod uvozom proizvoda podrazumijeva se i unos, prijem i drugi oblici uvoza proizvoda, bez obzira na namjenu unošenja tih proizvoda u carinsko područje Crne Gore.

III PORESKI OBVEZNICI I DRUGI PORESKI DUŽNICI

1. Poreski obveznici

Član 23

(1) Poreski obveznik je svako pravno ili fizičko lice koje nezavisno (samostalno) obavlja djelatnost, u skladu sa propisima, nezavisno od toga da li je upisano u odgovarajući registar ili drugu propisanu evidenciju.

(2) Poreski obveznik obavlja djelatnost samostalno, ako je obavlja za svoj račun i na svoju odgovornost.

(3) Fizičko lice koje obavlja djelatnost dijelom samostalno, a dijelom nesamostalno je poreski obveznik u dijelu koji se odnosi na samostalno obavljanje djelatnosti.

(4) Poreski obveznik je i poslovna jedinica stranog lica. Poslovna jedinica je stalno mjesto poslovanja u kome se u cjelosti ili djelimično obavlja djelatnost stranog lica (npr. pogon, rudnik, kamenolom i dr.).

Član 24

(1) Lice koje u **poslednjih 12 mjeseci** ostvari oporezive isporuke proizvoda i usluga u vrijednosti koja ne prelazi, odnosno nije vjerovatno da će preći iznos od 18.000 €, nije obveznik PDV.

(2) Lice iz stava 1 ovog člana ne smije obračunavati i iskazivati PDV na računima i nema pravo na odbitak pretporeza i nije dužno da vodi knjigovodstvo propisano za PDV.

(3) Ako lice iz stava 1 ovog člana tokom tekuće godine ostvari oporezive isporuke veće od 18.000 €, postaje poreski obveznik.

(4) Lice iz stava 3 ovog člana dužno je da o činjenici da je u **poslednjih 12 mjeseci** obavilo oporezive isporuke iznad odredjenog iznosa i tako postao obveznik PDV, obavijesti nadležni poreski organ, podnošenjem prijave za upis u registar za PDV.

(5) Lice iz stava 1 ovog člana po svom nahodjenju može podnijeti zahtjev za otpočinjanje obračunavanja i plaćanja PDV. Poreski organ donosi rješenje o upisu u registar za plaćanje PDV za period koji ne može biti kraći od tri godine.

Član 25

(1) Obveznik PDV (u daljem tekstu: poreski obveznik) o činjenici da je u poslednjih 12 mjeseci ostvario isporuke manje od 18.000 € i da dalje ne želi biti poreski obveznik, obavještava nadležni poreski organ u roku od 15 dana od dana nastanka te činjenice.

(2) Lice koje ne podnese zahtjev u roku iz stava 1 ovog člana, ostaje i dalje poreski obveznik PDV.

Član 26

(1) Ako državni organi i organizacije i organi lokalne samouprave i druga javno - pravna tijela obavljaju privrednu ili drugu djelatnost, a neoporezivanje te djelatnosti dovelo bi do sticanja neopravdanih povlastica, poreski organ će rješenjem utvrditi da su ta lica poreski obveznici za tu djelatnost.

(2) Da li su se stekli uslovi iz stava 1 ovog člana procjenjuje poreski organ, po sopstvenoj inicijativi ili po inicijativi poreskog obveznika ili drugog zainteresovanog lica**.**

Član 27

(1) Poreski obveznik je i lice koje izda račun za isporučene proizvode ili obavljene usluge na kome je posebno iskazan PDV, a za izdavanje takvog računa nije bilo ovlašćeno.

(2) Izdavaocem računa iz stava 1 ovog člana smatra se lice iz člana 42 Zakona ("mali obveznik"), kao i svako drugo pravno i fizičko lice koje inače nije obveznik PDV, pa zbog toga nije ni ovlašćeno za izdavanje računa sa posebno iskazanim PDV.

(3) Izdavaocem računa iz stava 1 ovog člana smatra se i lice koje obavlja isporuku proizvoda i usluga oslobodjenih PDV, ako na računu odvojeno iskaže PDV.

2. Strano lice

Član 28

(1) Za strano lice koje u Crnoj Gori obavlja privrednu djelatnost preko poslovne jedinice, ta poslovna jedinica obračunava i plaća PDV, u skladu sa ovim pravilnikom.

(2) Poslovna jedinica stranog lica istupa u ime i za račun stranog lica, pri čemu mora koristiti firmu matičnog preduzeća, njegovo sjedište i svoj naziv.

(3) Strano lice koje, u skladu sa propisima, nije obavezno osnovati poslovnu jedinicu, a vrši promet u Crnoj Gori, upisuje se u registar obveznika za PDV i može imenovati poreskog zastupnika koji u njegovo ime ispunjava obaveze propisane ovim pravilnikom.

Član 29

(poreski zastupnik)

(1) Strano lice iz člana 28 stav 3 ovog pravilnika može za poreskog zastupnika imenovati pravno ili fizičko lice koje ima sjedište, odnosno stalno prebivalište u Crnoj Gori, a obveznik je PDV u skladu sa Zakonom.

(2) Poreski zastupnik iz stava 1 ovog člana ne može biti poslovna jedinica stranog lica. Poreski zastupnik u ime stranog lica ispunjava obaveze po osnovu PDV (sastavlja i podnosi obračune PDV, vodi Knjigu izdatih i Knjigu primljenih računa, plaća PDV itd).

(3) Ako istog poreskog zastupnika imenuje više stranih lica, taj poreski zastupnik podnosi poreskom organu obračune PDV, ispunjava druge obaveze po osnovu PDV, za svako strano lice posebno.

(4) Strano lice mora poreskom zastupniku poslati originalne račune koji su izdati za izvršene isporuke, bez obračunatog PDV.

(5) Poreski zastupnik mora na osnovu originalnih računa sastaviti dokument u dva primjerka na kome mora navesti:

- svoju firmu, odnosno naziv i sjedište, odnosno stalno prebivalište i svoj poreski broj, **PDV broj,**

- datum izdavanja dokumenta,

- naziv i sjedište, odnosno stalno prebivalište stranog lica i poreski broj stranog lica koji mu je odredio nadležni poreski organ Crne Gore,

- redni broj pod kojim je dokument upisan u Knjigu izdatih računa koju vodi u ime stranog lica,

- iznos PDV, kao i ostale podatke propisane čl. 31 i 32 Zakona.

(6) Odredbe stava 5 ovog člana ne odnose se na isporuke proizvoda i usluga za koje je obveznik plaćanja PDV primalac proizvoda ili usluga, odnosno uvoznik.

(7) Original dokumenta iz stava 5 ovog člana i original računa koje je poreski zastupnik primio od stranog lica, poreski zastupnik mora poslati kupcu proizvoda, odnosno naručiocu usluge, a kopiju dokumenta i kopiju računa zadržati u svom knjigovodstvu.

(8) Ako strano lice imenuje poreskog zastupnika, onda je poreski zastupnik solidarno odgovoran za plaćanje PDV. Ako poreski organ utvrdi da poreski zastupnik ne ispunjava obaveze po osnovu PDV, može poreskom zastupniku zabraniti dalje zastupanje.

(9) Poreski organ je dužan da vodi posebnu evidenciju o poreskim zastupnicima.

Član 30

(primalac proizvoda, odnosno usluga)

(1) Ako strano lice koje vrši isporuku proizvoda, odnosno usluga u Crnoj Gori ne imenuje poreskog zastupnika, tada je, u skladu sa članom 12 tačka 2) Zakona, obveznik plaćanja PDV primalac tih proizvoda, odnosno usluga.

(2) Za usluge iz člana 17 stav 3 Zakona koje vrši strano lice, obveznik plaćanja PDV je primalac usluge, osim u slučaju kada primalac tih usluga nije obveznik PDV, u kom slučaju je obveznik davalac usluge.

3. Obveznik plaćanja PDV kod uvoza

Član 31

(1) Poreski obveznik kod uvoza je lice koje uvozi proizvode, odnosno lice koje prima proizvode iz uvoza.

(2) Uvoznikom iz stava 1 ovog člana smatra se poreski obveznik, kao i svako drugo pravno i fizičko lice koje uvozi ili unosi proizvode u Crnu Goru.

(3) Ako je, s obzirom na okolnosti pojedinog slučaja, moguće odrediti više lica kao carinske dužnike koji su u skladu sa članom 12 tačka 5) Zakona kod uvoza obveznici plaćanja PDV, ta lica su solidarno odgovorna za plaćanje PDV.

(4) Ako s obzirom na okolnosti pojedinog slučaja nije moguće utvrditi carinskog dužnika, u skladu sa carinskim propisima, onda je obveznik plaćanja PDV kod uvoza lice koje je stvarni primalac proizvoda.

IV MJESTO OPOREZIVANJA

Član 32

Porez na dodatu vrijednost plaća se prema mjestu gdje je izvršena isporuka proizvoda, odnosno usluga, pri čemu se teritorija Crne Gore smatra jednim mjestom isporuke proizvoda, odnosno obavljanja usluga.

1. Mjesto oporezivanja proizvoda

Član 33

(1) Kod isporuke proizvoda, mjestom isporuke smatra se mjesto gdje se proizvod nalazio u trenutku isporuke. Ako je proizvod otpremljen tada se smatra da je mjesto isporuke ono mjesto na kojem se proizvod nalazio na početku otpreme.

(2) Ako se promet izvrši bez otpreme, odnosno prevoza, mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto u kome se proizvod nalazi u trenutku obavljene isporuke.

(3) Ako se radi o proizvodima koji se montiraju, instaliraju ili izgradjuju, mjestom isporuke smatra se mjesto gdje proizvod postavlja isporučilac ili neko drugo lice u njegovo ime.

(4) Kod isporuke električne energije, plina i energije za zagrijavanje, zamrzavanje i hladjenje, mjestom isporuke smatra se mjesto njihovog prijema.

2. Mjesto oporezivanja usluga

Član 34

(1) Kod utvrdjivanja mjesta isporuke usluga iz člana 17 Zakona, primjenjuje se opšte načelo da je mjesto obavljene usluge tamo gdje je sjedište, odnosno stalno boravište ili prebivalište lica koje obavlja usluge, ako ovim pravilnikom nije drugačije odredjeno.

(2) Ako usluge obavlja poslovna jedinica, onda se mjestom obavljene usluge smatra sjedište poslovne jedinice.

(3) Ako se usluge vrše neposredno u vezi s nepokretnostima, uključujući i usluge posredovanja u prometu nepokretnosti, procjene nepokretnosti, pripremni radovi u gradjevinarstvu, usluge arhitekte i ovlašćenih nadzornika, mjestom obavljene usluge smatra se mjesto u kome se nepokretnost nalazi. Uslugama u neposrednoj vezi sa nepokretnostima ne smatraju se npr. usluge objavljivanja oglasa u vezi sa kupoprodajom ili iznajmljivanjem nepokretnosti, finansiranjem nepokretnosti i pravno i poresko savjetovanje.

(4) Kod usluga prevoza, mjestom obavljene usluge, smatra se put ili dio puta kojim se vrši usluga prevoza. Ako se usluga prevoza ne obavlja samo u zemlji, onda dio puta koji otpada na zemlju podliježe porezu, a dio puta koji se odnosi na inostranstvo ne podliježe PDV. U tom slučaju uslugu prevoza treba podijeliti srazmjerno broju kilometara, na dio koji otpada na zemlju (koji se oporezuje) i dio koji otpada na inostranstvo (koji se ne oporezuje). Kod medjunarodnog pomorskog, riječnog i vazdušnog prevoza putnika i robe ne utvrdjuje se dionica puta u zemlji.

(5) Mjestom obavljanja usluge,smatra se mjesto u kome je usluga stvarno izvršena, u slučaju kada se radi o:

- uslugama iz oblasti: kulture, umjetnosti, nauke, obrazovanja, sporta, zabavnih priredbi i sličnih usluga uključujući i organizatora izvršenja tih usluga,

- pomoćnim prevoznim uslugama, kao što su: usluge utovara, istovara, pretovara, skladištenja i druge usluge na uobičajen način povezane s prevozom;

- usluge koje se vrše na pokretnim stvarima, uključujući usluge stručnog mišljenja, procjene i ocjene tih stvari.

(6) Kod usluga posredovanja, mjestom prometa smatra se mjesto isporuke proizvoda ili obavljene usluge, za koju je izvršeno posredovanje. O uslugama posredovanja radi se onda kada neko lice radi u ime i za račun naručioca. Ovdje ne spadaju usluge posredovanja u prometu i korišćenju nepokretnosti, kao i posredovanje kod usluga iz člana 17 stav 3 Zakona;

(7) Izuzetno od stava 1 ovog člana kod usluga:

1) prenosa ustupanja i korišćenja autorskih prava, patenata, licenci, zaštitnih znakova i drugih prava intelektualne svojine;
2) telekomunikacija;
3) u oblasti ekonomske propagande;
4) inženjera, advokata, notara, revizora, računovođa, tumača, prevodilaca i drugih sličnih usluga savjetovanja;
5) elektronske obrade podataka i pružanja informacija, uključujući i informacije o poslovnim postupcima i iskustvima;
6) banaka, osiguranja i reosiguranja;
7) posredovanja u zapošljavanju radne snage;
8) iznajmljivanja pokretnih dobara, osim prevoznih sredstava;
9) odustajanja od obavljanja poslovne djelatnosti;
10) posredovanja u vezi sa uslugama iz tač. 1) do 9) ovog stava, ako ih obavljaju agenti u ime i za račun naručioca,

mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto sjedišta primaoca usluge. Ako se usluge obavljaju u poslovnoj jedinici, mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto poslovne jedinice primaoca usluge. Ako primalac usluge ima prebivalište u inostranstvu, mjestom izvršenog prometa smatra se mjesto njegovog prebivališta.

V NASTANAK OBAVEZE OBRAČUNAVANJA PDV

Član 35

(opšta pravila)

(1) Porez na dodatu vrijednost se obračunava u trenutku isporuke proizvoda, odnosno u trenutku izvršenja usluge.

(2) Isporuka proizvoda je izvršena kada je omogućeno raspolaganje tim proizvodima, u smislu ovog pravilnika.

(3) Smatra se da je proizvod isporučen, odnosno usluga izvršena u trenutku izdavanja računa (fakture), a ako račun nije izdat, PDV se obračunava osmog dana od dana isporuke proizvoda, odnosno izvršenja usluge.

(4) Usluge su obavljene u trenutku završetka njihovog korišćenja. Ako se usluga obavlja stalno (kontinuirano) kroz više poreskih perioda, poreska obaveza nastaje po isteku svakog poreskog perioda, bez obzira da li je usluga obračunata ili ne.

(5) Poreska obaveza nastaje u visini poreza zaračunatog na obavljene i zaračunate isporuke tokom poreskog perioda.

(6) Ako je izdat račun, obaveza obračunavanja PDV nastaje bez obzira na to u kojem je dijelu izvršena isporuka proizvoda, odnosno usluge.

(7) Rok plaćanja, odlaganje plaćanja ili kreditiranje isporuke ne utiču na nastanak poreske obaveze.

Član 36

(gradjevinske situacije)

Pod isporukom proizvoda u smislu člana 18 stav 5 Zakona se ne smatra vršenje gradjevinskih usluga na novim ili postojećim gradjevinskim objektima koje se obračunavaju na osnovu privremenih situacija (računa) na osnovu ugovora o gradjenju.

Član 37

(isporuka proizvoda po članu 4 stav 2 tačka 3) Zakona - ugovor o zakupu)

Kod isporuke proizvoda na osnovu ugovora o zakupu iz člana 4 stav 2 tačka 3) Zakona, obaveza obračunavanja PDV **nastaje u trenutku isporuke proizvoda**.

Član 38

(primalac proizvoda, odnosno usluga)

(1) Ako je obveznik plaćanja PDV u skladu sa članom 12 tač. 2) i 3) Zakona, primalac proizvoda, odnosno usluge, poreska obaveza nastaje u momentu kada je proizvod nabavljen, odnosno u momentu kada je usluga izvršena.

(2) Smatra se da je proizvod nabavljen, odnosno usluga izvršena kada primalac proizvoda, odnosno usluge primi račun.

(3) Ako primalac proizvoda, odnosno usluge ne primi račun, onda se PDV obračunava osmi dan od dana isporuke proizvoda, odnosno izvršenja usluge.

(4) Ako je plaćanje izvršeno djelimično ili u cjelosti prije izdavanja računa, PDV se obračunava na dan plaćanja, na plaćeni iznos naknade.

Član 39

(nepovratna ambalaža)

Kod zaračunavanja nepovratne ambalaže, poreska obaveza nastaje u **trenutku** u kome je ambalaža bila zaračunata.

Član 40

(avansi)

Kod avansa, poreska obaveza nastaje na dan prijema avansa, nezavisno da li je izvršena isporuka proizvoda ili usluga. PDV se obračunava primjenom preračunate stope iz člana 56 ovog pravilnika.

Član 41

(uvoz proizvoda)

(1) Kod uvoza proizvoda, poreska obaveza nastaje u momentu kada je nastala obaveza obračunavanja carinskog duga (carine i drugih uvoznih dažbina).

(2) Za proizvode koji ne podliježu plaćanju uvoznih dažbina, PDV se obračunava u trenutku obaveze plaćanja carinskog duga kao da je obaveza obračunavanja i plaćanja carinskog duga morala nastati.

Član 42

(drugi slučajevi nastanka poreske obaveze)

(1) Ako poreski obveznik na računu za isporučene proizvode, odnosno izvršene usluge iskaže PDV viši od iznosa koji duguje prema zakonu, tada duguje taj viši iznos, osim kad ispravi račun izdat primaocu, u skladu sa članom 20 stav 9 Zakona.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana, poreska obaveza nastaje **u trenutku** u kome je izdat račun.

Član 43

(1) Ako neko lice u računu za isporučene proizvode ili obavljene usluge posebno iskaže PDV i ako za to nije ovlašćen, tada to lice duguje iskazani iznos poreza, osim kad ispravi račun izdat primaocu u skladu sa članom 20 stav 9 Zakona.

(2) Poreska obaveza iz stava 1 ovog člana nastaje **u trenutku** u kome je izdat račun.

Član 44

U slučaju izuzimanja proizvoda ili korišćenja usluga iz čl. 5, 6 i 9 Zakona poreska obaveza nastaje istekom poreskog perioda u kojem su izuzeti proizvodi, odnosno korišćene usluge.

Član 45

Kod promjene uslova mjerodavnih za odbitak pretporeza iz člana 39 stav 2 Zakona, poreska obaveza nastaje istekom poreskog perioda u kojem su se promijenili uslovi mjerodavni za odbitak pretporeza.

VI PORESKA OSNOVICA

Član 46

(1) Osnovica PDV je naknada za isporučene proizvode ili obavljene usluge. Naknadom se kod obračuna PDV smatra sve što primalac proizvoda treba dati ili platiti za isporučene proizvode ili obavljene usluge. U poresku osnovicu ulazi i sve ono što neko drugo lice, a ne primalac proizvoda ili usluge da ili plati isporučiocu za isporučene proizvode ili obavljene usluge, uključujući subvencije koje su neposredno povezane sa cijenom te isporuke, osim PDV.

(2) Naknadom za isporučene proizvode prema stavu 1 ovog člana smatraju se i svi iznosi koje je prodavac zaračunao (naplatio) kupcu po osnovu isporuke, kao što su troškovi prevoza, montiranja, odašiljanja, osiguranja i slično.

(3) U poresku osnovicu se uračunavaju: akcize i drugi porezi, takse, carine i druge uvozne dažbine, osim PDV koji se uračunava u vrijednost isporuke i zaračunava se kupcu.

(4) U poresku osnovicu ulaze i dobrovoljno plaćeni iznosi.

(5) Ako se kupcu pri oporezivoj isporuci proizvoda zaračunava i kaucija za ambalažu, tada **se kaucija ne uračunava u poresku osnovicu**.

(6) U poresku osnovicu ne ulaze sniženja cijena i popusti koji se kupcu odobre u trenutku ispostavljanja računa.

(7) U poresku osnovicu ne ulaze iznosi koje poreski obveznik zaračuna, primi ili izda u ime i za račun drugog lica, ako ih u svom knjigovodstvu vodi na prolaznim računima (prolazne stavke).

(8) U poresku osnovicu ne ulaze premije, regresi i druga podsticajna sredstva iz budžeta, a koja nijesu neposredno povezana sa cijenom proizvoda, odnosno usluga.

(9) U poresku osnovicu ne ulaze iznosi primljeni od osiguravajućih društava po osnovu naknade štete.

(10) U poresku osnovicu ne ulaze iznosi primljeni za otklanjanje nastalih šteta po osnovu elementarnih nepogoda, kao i iznosi primljeni za otudjene i uništene predmete.

(11) Poresku osnovicu pri isporuci novoizgrađenih gradjevinskih objekata ili djelova tih objekata čini vrijednost isporučenog objekta koja ne sadrži vrijednost zemljišta ni iznos naknade za komunalno uredjenje zemljišta, prema propisu nadležnog organa lokalne samouprave.

Član 46 a

(osnovica kod finansijskog lizinga)

(1) Kamate nastale po osnovu prodaje proizvoda na osnovu ugovora o finansijskom lizingu kojim je predviđeno da se prenos svojine vrši najkasnije prilikom isplate zadnje rate, ne ulaze u poresku osnovicu pod uslovom:

1. da se plaćanje kamate vrši poslije isporuke proizvoda - predmeta lizinga;

2. da je kamata posebno naznačena u računu (fakturi);

3. da iznos kamate ne prelazi iznos uobičajene kamate koja se primjenjuje u Republici za slične transakcije.

(2) Kamate iz stava 1 ovog člana koje se plaćaju prije isporuke proizvoda - predmeta lizinga ulaze u poresku osnovicu.

Član 47

(upotreba proizvoda, odnosno usluga u neposlovne svrhe)

(1) Poresku osnovicu pri isporuci proizvoda u slučajevima iz čl. 5 i 6 Zakona čini nabavna cijena odgovarajućih proizvoda u koju nije uključen PDV, odnosno cijena proizvoda u vrijeme i u mjestu izvršenih isporuka.

(2) Poresku osnovicu pri isporuci usluga iz člana 9 Zakona čini iznos troškova za izvršene usluge, utvrđen prema računovodstvenim propisima.

(3) Kod izuzimanja, odnosno isporuke proizvoda proizvedenih od strane poreskog obeznika, tržišnom cijenom smatraju se sopstveni troškovi utvrdjeni prema računovodstvenim propisima.

Član 48

(naknadna promjena poreske osnovice)

(1) Ako se poreska osnovica naknadno izmijeni usled povraćaja, različitih vrsta popusta (rabat i druge vrste bonifikacija), ili zbog nemogućnosti naplate, tada se može izvršiti ispravka PDV-a.

(2) U slučaju iz stava 1 ovog člana isporučilac i primalac ispravljaju poresku osnovicu, odnosno porez i pretporez. Smanjenje poreske osnovice po osnovu naknadnih umanjenja može se sprovesti kod isporučioca (dobavljača) tek nakon ispravke pretporeza kod primalaca (kupca) o čemu je primalac obavezan pismeno obavijestiti isporučioca.

(3) Naknadni popusti umanjuju poresku osnovicu samo ako su dati u direktnom medjusobnom odnosu isporučioca i primaoca.

(4) Ako isporučioc mora primaocu platiti ugovorenu kaznu, ta kazna ne umanjuje poresku osnovicu.

Član 49

Umanjenje poreske osnovice iz člana 20 stav 9 Zakona zbog nemogućnosti plaćanja, vrši se samo ako je nad primaocem otvoren stečajni postupak i ako postupak prinudne naplate potraživanja nije uspio, zbog čega je od strane nadležnog organa obustavljen postupak.

Član 50

Poreska osnovica se može uvećati kada je izvršeno veće plaćanje od dogovorenog, bez obzira na razloge tog povećanja. Zbog povećanog plaćanja se mijenja poreska osnovica, a time i PDV, odnosno pretporez. Odbitak pretporeza kod primaoca moguć je jedino ako je isporučioc (dobavljač) za to povećanje izdao račun u skladu sa članom 32 Zakona.

Član 51

(poreska osnovica kod razmjene)

(1) Kod razmjene i drugih sličnih poslova, poreska osnovica je tržišna vrijednost svakog proizvoda ili usluge koja je predmet razmjene. Ako se prilikom razmjene proizvoda i usluga izvrši i doplata u novcu, radi se o razmjeni sličnim poslovima. U tom slučaju, u naknadu se uključuje i primljeni proizvod ili obavljena usluga i zaračunati (primljeni) novčani iznos. Kod učesnika koji daje proizvod ili uslugu i novac, u naknadu ulazi samo isporučeni proizvod, odnosno obavljena usluga.

(2) U naknadu za usluge dorade, može se uračunati, pored ugovorene naknade u novcu i vrijednost otpadnog materijala koji je proizašao iz posla i kojeg naručilac usluge daje (prepušta) davaocu usluge. U tom slučaju postupa se na način predvidjen članom 5 ovog pravilnika.

Član 52

(poreska osnovica kod prodaje imovine)

(1) Poresku osnovicu kod prodaje preduzeća ili njegovog dijela čini pojedinačna naknada za svaki isporučeni proizvod, umanjena za vrijednost nepokretnosti, a koje se ne smatraju novoizgradjenim, koje se oporezuju po posebnom zakonu.

(2) Ako se obračunati PDV pri kupovini preduzeća ili njegovog dijela u cjelosti može odbiti kao pretporez, tada se ne plaća PDV i taj se prenos smatra neoporezivim.

Član 53

(poreska osnovica pri uvozu)

(1) Poreska osnovica pri uvozu utvrdjuje se prema vrijednosti uvezenog proizvoda utvrdjenoj prema carinskim propisima, uvećana za carinu, akcize, takse i druge dažbine koje se plaćaju u postupku uvoznog carinjenja.

(2) Privremeni izvoz proizvoda radi dorade ili oplemenjivanja ne smatra se izvoznom isporukom, prema članu 25 Zakona. Ako se neki proizvod privremno izvozi radi dorade ili oplemenjivanja, pri čemu se ne prenosi mogućnost raspolaganja tim proizvodima na strano lice i nakon dorade, odnosno oplemenjivanja se taj proizvod vraća domaćem naručiocu, poreska osnovica se utvrdjuje prema carinskim propisima.

VII PORESKA STOPA

Član 54

(stopa nula)

(1) PDV se ne plaća na izvoz proizvoda i na prevozne i druge usluge koje su neposredno povezane sa izvozom proizvoda.

(2) Izvoznom isporukom smatra se isporuka proizvoda koja se izvrši izvan carinskog područja Crne Gore inostranom naručiocu .

(3) Inostranim naručiocem iz stava 2 ovog člana smatra se lice koje ima sjedište, odnosno prebivalište ili uobičajeno boravište u inostranstvu. Inostranim naručiocem smatra se i inostrana poslovna jedinica domaćeg lica. Domaća poslovna jedinica inostranog lica ne smatra se inostranim naručiocem.

(4) Poreski obveznik dokazuje da je bio izvršen izvoz proizvoda dokazom iz kojeg se vidi da je sam ili drugo lice za njegov račun iznijelo proizvode sa carinskog područja Crne Gore.

(5) Dokaz iz stava 4 ovog člana je izvozna carinska deklaracija (ICD) koja mora sadržati najmanje sledeće podatke:

1. naziv, adresu i poreski broj poreskog obveznika (izvoznika),
2. trgovački naziv i količinu izvezenih proizvoda,
3. mjesto i datum sprovodjenja izvoznog carinskog postupka,
4. potvrdu granične carinske ispostave o izvozu kojim se dokazuje da je proizvod napustio carinsko područje Crne Gore.

(6) Kao dokaz iz stava 4 ovog člana može se koristiti i carinska deklaracija za unošenje u carinsko skladište ili slobodnu carinsku zonu, ako se radi o proizvodima koji su, u skladu sa članom 25 stav 3 Zakona, namijenjeni izvozu. U tom slučaju poreski obveznik mora taj dokument čuvati zajedno sa izvoznom carinskom deklaracijom sa kojom je proizvod stvarno napustio carinsko područje Crne Gore. Sama izvozna deklaracija se za namjene PDV u tom slučaju ne može koristiti.

(7) Izuzetno od stava 5 ovog člana, u slučaju kada poreski obveznik proizvode šalje poštom, brzom poštom i željeznicom, kao dokaz o izvršenoj isporuci može se koristiti:

1. poštanska deklaracija, tovarni list ili kopija takvog dokumenta,
2. drugi dokument koji se uobičajeno koristi u poštanskom saobraćaju.

(8) Dokaz iz stava 7 ovog člana mora sadržati najmanje sledeće podatke:

1. naziv i adresu, odnosno firmu i sjedište izdavača i datum izdavanja dokaza,
2. naziv i adresu, odnosno firmu i sjedište poreskog obveznika (izvoznika) i njegov poreski broj,
3. uobičajeni trgovački naziv i količinu proizvoda,
4. mjesto i datum izdavanja proizvoda, odnosno mjesto i datum kad je proizvod bio poslat u inostranstvu,
5. naziv i adresu, odnosno firmu primaoca proizvoda u inostranstvu,
6. potpis i pečat izdavaoca.

(9) Pod uslugama iz člana 25 stav 1 tačka 2) Zakona neposredno povezanim sa izvozom, odnosno uvozom proizvoda, u skladu sa članom 16 stav 2 Zakona, smatraju se one usluge koje su izvršene u vezi sa otpremanjem proizvoda neposredno za izvoz (kao npr. usluge prevoza, usluge utovara, pretovara na drugo prevozno sredstvo, usluge organizovanja prevoza proizvoda i slično).

(10) Da je usluga iz stava 9 ovog člana neposredno povezana sa izvozom proizvoda dokazuje se ugovorom potpisanim sa izvoznikom ili drugim licem za račun izvoznika ili tovarnim listom ili drugim dokumentom kojim se dokazuje da je usluga izvršena u vezi sa otpremanjem proizvoda za izvoz.

(11) Ako se radi o prevozu proizvoda koji se izvoze u inostranstvo, onda se na dio prevoza u Crnoj Gori ne plaća PDV (u skladu sa članom 25 stav 1 tačka 2) Zakona).

(12) Ako se radi o prevozu carinske robe koja se uvozi u smislu Carinskog zakona, tada se primjenjuje član 25 stav 1 tačka 2) Zakona, po kome se na usluge prevoza do prvog odredišta u Crnoj Gori PDV ne plaća posebno, ali se troškovi prevoza uključuju u poresku osnovicu iz člana 22 Zakona.

(13) Uslugama u vezi sa međunarodnim vazdušnim saobraćajem smatraju se: slijetanje, polijetanje, prihvat i otprema putnika, vazduhoplova i stvari, naplata putničkog servisa, parking vazduhoplova, odleđivanje i zaštita vazduhoplova od zaleđivanja, izguravanje i privlačenje vazduhoplova, hlađenje i grijanje vazduhoplova, čišćenje vazduhoplova i ostale usluge koje su u direktnoj vezi sa opsluživanjem putnika, vazduhoplova i stvari.

(14) Uslugama u vezi sa međunarodnim pomorskim saobraćajem smatraju se: usluge vuče plovnih objekata, pilotiranja plovnim objektima, vezivanje plovnih objekata, utovara, istovara, pretovara i skladištenja brodskog tereta u lukama, lučke, skladišne i agencijske usluge za terete brodova, odvoz smeća, pranje rublja i ostale usluge koje su u direktnoj vezi sa međunarodnim pomorskim saobraćajem.

Član 55

Izvozom proizvoda ne smatra se:

1. privremeni izvoz proizvoda radi oplemenjivanja, osim ako carinski deklarant dokaže da je privremeno izvezen proizvod, zbog izmijenjenih okolnosti, ostao van carinskog područja,
2. proizvodi koji su privremeno izvezeni sa ATA oznakom, osim ako deklarant dokaže da je zbog izmijenjenih okolnosti privremeno izvezena roba ostala van carinskog područja,
3. izvoz proizvoda koji je namijenjen ponovnom uvozu, u skladu sa Carinskim zakonom, osim ako carinski deklarant dokaže da je zbog izmijenjenih okolnosti izvezeni proizvod ostao van carinskog područja,
4. izvoz domaćih proizvoda sa carinskog područja sa namjerom da se preveze na drugo odredište u Crnoj Gori preko stranog carinskog područja, u skladu sa carinskim propisima.

Član 56

(preračunata stopa)

(1) Kada se iz naknade u koju je sadržan PDV po stopi od 17%, odnosno 7% mora izračunati iznos PDV, primjenjuje se preračunata stopa.

(2) Preračunata stopa za opštu stopu izračunava se na sledeći način:

propisana stopa PDV x 100 17 x 100 1.700

prerač. stopa = ---------- = ---------- = ------- = 14,53

100 + propisana stopa PDV 17 + 100 117

(3) Preračunata stopa za sniženu stopu izračunava se na sledeći način:

propisana stopa PDV x 100 7 x 100 700

prerač. stopa = ---------- = ---------- = ------- = 6,54

100 + propisana stopa PDV 7 + 100 107

VIII PORESKA OSLOBODJENJA

1. Oslobodjenja od javnog interesa

Član 57

(poštanske usluge)

Javnim poštanskim uslugama iz člana 26 tačka 1) Zakona smatraju se:

1. prijem, prevoz i dostavljanje pisama i paketa i otisaka za slijepe u domaćem i medjunarodnom saobraćaju;
2. prikupljanje pisama i paketa preko javnih poštanskih sandučića ili poštanskih ureda;
3. rasporedjivanje, prevoz i dostava pisama i paketa;
4. usluge vezane za poštanske pretince;
5. prenos telegrama, poštanskih i telefonskih uputnica u domaćem i medjunarodnom saobraćaju.

Član 58

(zdravstvene usluge)

U zdravstvene usluge koje su oslobodjene od plaćanja PDV na osnovu člana 26 tačka 2) Zakona spadaju naročito: osnovna zdravstvena djelatnost; stomatološka djelatnost, uključujući isporuke proizvoda zubne protetike i njime povezanim uslugama; specijalistička ambulantna djelatnost; specijalistička bolnička djelatnost; laboratorijske usluge i ostale dijagnostičke usluge; hitna pomoć

kod koje se bolesnicima i povrijedjenima pruža zdravstvena pomoć; zdravstvene usluge koje klinike, instituti i drugi zdravstveni zavodi obavljaju na ambulantni ili bolnički

način; zdravstvena djelatnost u banjama (preventiva, specijalistička ambulanta i bolnička rehabilitacija sa uputom i smještajem i sa upotrebom prirodnih ljekovitih sredstava) i isporuka krvi i organa za presadjivanje.

Član 59

(usluge socijalnog osiguranja)

(1) Usluge socijalne zaštite i isporuke proizvoda koji su neposredno povezane sa tim uslugama iz člana 26 tačka 3) Zakona su djelatnosti koje su namijenjene sprečavanju socijalnih teškoća i nevolja i obuhvataju aktivnosti i pomoć pojedincima, porodici i grupama stanovništva i djelatnosti u vezi sa navedenim aktivnostima, u skladu sa propisima kojima se uredjuje područje socijalne zaštite.

(2) U djelatnosti iz stava 1 ovog člana, izmedju ostalih, spada i djelatnost humanitarnih invalidskih organizacija, ako ne postoji mogućnost da takvo oslobodjenje dovodi do narušavanja konkurencije.

Član 60

(usluge obrazovanja)

(1) Uslugama obrazovanja, iz člana 26 tačka 4) Zakona smatraju se naročito: usluge koje se u okviru propisanih programa izvode na području predškolskog vaspitanja; usluge koje su u okviru propisanih programa namijenjene sticanju javnog priznatog obrazovanja i sprovode se na području osnovnog obrazovanja; vaspitanja i obrazovanja djece, maloljetnika i mladjih punoljetnih lica sa posebnim potrebama, osnovnog muzičkog obrazovanja, nižeg i srednjeg obrazovanja, srednjeg stručnog i tehničkog obrazovanja, srednjeg opšteg obrazovanja, višeg stručnog obrazovanja, visokoškolskog i fakultetskog obrazovanja, uključujući obrazovanje odraslih i upotpunjavanje koje se sprovodi na osnovu studijskih programa propisanih važećim propisima kod kojih se stiče potvrda koja je javna isprava i vaspitanja i djelatnost domova za učenike i studente.

(2) Poreza na dodatu vrijednost je oslobodjena i isporuka proizvoda i usluga neposredno povezanih sa djelatnostima iz stava 1 ovog člana.

(3) U isporuke proizvoda i usluga, neposredno povezanim sa uslugama iz stava 1 ovog člana, spadaju i djelatnost školskih biblioteka i organizovani prevoz i ishrana pod uslovom da su obavljeni od strane obrazovne institucije neposredno učesnicima obrazovanja i prodaju se po nižim cijenama.

Član 61

(usluge iz oblasti kulture)

(1) Uslugama iz oblasti kulture, iz člana 26 tačka 6) Zakona, koje obavljaju neprofitne organizacije u skladu sa propisima koji uredjuju tu oblast smatraju se, naročito :

1. pozorišna i muzička djelatnost na području kulture,
2. djelatnost muzeja i galerija
3. djelatnost arhiva,
4. djelatnost zaštite kulturnih dobara,prirodnih i drugih znamenitosti,
5. djelatnost zaštite istorijskih spomenika,
6. djelatnost biblioteka.

(2) Isporuke proizvoda koje obavljaju neprofitne organizacije iz stava 1 ovog člana su oslobodjene od plaćanja PDV ako su neposredno povezane sa uslugama iz stava 1 ovog člana (kao npr. katalozi, plakati, kostimi, scene).

Član 62

(usluge vezane za sport i sportsko vaspitanje)

Usluge vezane za sport i sportsko vaspitanje iz člana 26 tačka 7) Zakona su usluge koje vrše neprofitne organizacije pojedincima, kao npr. sportski savezi, planinarski savezi i sl.

Član 63

(vjerske usluge)

(1) Usluge i isporuke proizvoda koje obavljaju vjerske zajednice iz člana 26 **tačka 9)** Zakona oslobodjene su od plaćanja PDV ako se obavljaju zbog zadovoljavanja vjerskih potreba i pod uslovom da se obavljaju u skladu sa propisima koji se odnose na te zajednice.

(2) Pod zadovoljavanjem vjerskih potreba iz stava 1 ovog člana ne smatra se obavljanje djelatnosti iz člana 13 stav 2 Zakona.

Član 64

(usluge javnog prevoza putnika)

Pod uslugama javnog prevoza putnika i njihovog prtljaga iz **člana 24a tačka 9)** Zakona se podrazumijeva prevoz koji je pod jednakim uslovima dostupan svim korisnicima prevoznih usluga i obavlja se po unaprijed odredjenim linijama i po unaprijed odredjenom redu vožnje i za njega su odredjeni cijena i opšti uslovi prevoza, u skladu sa zakonom kojim se uredjuje putnički saobraćaj.

Član 65

(usluge javne higijene)

U usluge javne higijene iz **člana 24a tačka 10)** Zakona spadaju: sakupljanje i odvoz smeća, djelatnost deponija, rukovanje sa posebnim otpacima, kanalizacija i druge usluge javne higijene.

Član 66

(pogrebne usluge i proizvodi povezani sa tim uslugama)

(1) Pod pogrebnim uslugama, u skladu sa odredbama **člana 24a tačka 11)** Zakona podrazumijevaju se usluge ukopa i sa time povezane usluge, prodaja grobova i izdavanje grobova u zakup, uključujući uredjivanje i održavanje groblja.

(2) U proizvode povezane sa pogrebnim uslugama spadaju: kovčezi, sarkofazi, uključujući uloške za sahrane i prevoz, urne, sandučići za kosti, simboli za sahranu isključivo za kovčeg i za sarkofag, tekstil za kovčeg i za sarkofag, prekrivači, vreće za sahranu za pokojnika, žalbene knjige, pogrebna floristika (sa žalbenim trakama, aranžirani vijenci, buketi, ikebane), pogrebni aranžmani svijeća.

2. Ostala oslobodjenja

Član 67

(usluge osiguranja i reosiguranja)

(1) Usluge osiguranja i reosiguranja iz člana 27 **tačka 1)** Zakona su ugovaranje i sprovodjenje ugovora o imovinskom i ličnom osiguranju, reosiguranju i suosiguranju.

(2) Usluge koje obavljaju posrednici osiguranja i agenti su poslovi posredovanja u osiguranju sa kojima osiguravajuće društvo posreduje u osiguranju preko drugih privrednih društava i pojedinaca.

Član 68

(promet nepokretnosti)

(1) Promet nepokretnosti (osim novoizgrađenih) oslobodjen od plaćanja PDV, u skladu sa članom 27 **tačka 2)** Zakona je svaki promet nepokretnosti na koji se plaća porez na promet nepokretnosti, u skladu sa zakonom koji uredjuje oporezivanje prometa nepokretnosti.

(2) Ne smatra se prvim prenosom prava svojine, u skladu sa članom 27 **tačka 2)** Zakona, prodaja novoizgradjenih nepokretnosti od strane fizičkog lica koje nije obveznik PDV.

Član 69

(usluge davanja u zakup stambenih prostorija)

(1) Davanje u zakup stambenih zgrada, stanova, odnosno stambenih prostorija za svrhe stanovanja je oslobodjeno od plaćanja PDV na osnovu člana 27 **tačka 3)** Zakona.

(2) Poresko oslobodjenje iz stava 1 ovog člana se ne odnosi na davanje u zakup stambenih prostorija namijenjenih za:

1. smještaj kraći od 60 dana,
2. turističke namjene,
3. poslovne namjene.

(3) Sve prateće usluge i isporuke proizvoda i usluga koje ulaze u naknade za najam za stan (npr. isporuka vode, struje, plina i dr.), oslobodjene su plaćanja PDV.

(4) Ako se neka od usluga i proizvoda iz stava 3 ovog člana posebno naplaćuje (npr. iznajmljivanje parking mjesta u zajedničkoj garaži), te usluge su oslobodjene PDV ako su vezane za iznajmljivanje u svrhu stanovanja **pod uslovom da je isti vlasnik stana, odnosno garažnog mjesta.**

Član 70

(finansijske usluge)

(1) Pod finansijskim uslugama iz člana 27 **tačka 4)** Zakona se, izmedju ostalog, ne smatraju poslovi prikupljanja informacija o kreditnoj sposobnosti koji nijesu vezani za odobravanje i upravljanje kreditima, garancijama i drugim oblicima osiguranja kredita.

(2) Pod garancijom iz člana 27 **tačka 4)** Zakona se podrazumijeva svaka vrsta garancije za osiguranje ispunjenja obaveze.

(3) Pod finansijskim uslugama iz člana 27 tačka 4) Zakona se smatraju i usluge odobravanja kredita kod isporuke proizvoda putem finansijskog lizinga, pod uslovima iz člana 46a ovog pravilnika.

3. Posebna oslobođenja od PDV

Član 71

Ako je carinski proizvod koji je kod uvoza oslobođen od PDV, u skladu sa članom 30 stav 1 ***tačke b) i c)*** *Zakona, predmet isporuke u smislu čl. 4 do 6 Zakona, na te isporuke obračunava se i plaća PDV.*

IX IZDAVANJE RAČUNA

1. Obaveza izdavanja računa

Član 72

(1) Poreski obveznik je dužan za isporučene proizvode, odnosno izvršene usluge izdati pisani račun ili drugi dokumenat koji služi kao račun. Račun se izdaje u dva primjerka, od kojih se orginal uručuje kupcu, a kopiju zadržava isporučilac proizvoda, odnosno usluga.

(2) Pod računom za potrebe PDV smatra se svaki dokument, bez obzira na to u kakvom obliku i pod kakvim nazivom je izdat, ako sadrži propisane podatke iz člana 32 Zakona (kao npr. privremena situacija u gradjevinarstvu)

(3) Poreski obveznik može izdati i primiti račun u nematerijalizovanom obliku, ukoliko se sa tim saglasi poreski organ.

(4) Pod računom, u smislu ovog pravilnika, se smatra i dokument u kojem isporuku proizvoda i usluga obračunava njihov primalac, ukoliko su obje strane saglasne da se obračun izvrši na taj način. Ako izdavalac računa nije istovremeno isporučilac proizvoda, odnosno usluga, suodgovoran je za izdavanje računa.

2. Računi za gotovinsko plaćanje

Član 73

(1) Poreski obveznici koji isporuke proizvoda i usluga naplaćuju u gotovom, obavezni su promet iskazivati preko naplatnih uredjaja (u daljem tekstu: poreska registar kasa), s tim da za svaku isporuku obavezno izdaju račun.

(2) Računi za gotovinski promet iz stava 1 ovog člana, odsječci kasene trake i sl. moraju sadržati najmanje sledeće podatke:

1. broj i datum izdavanja;
2. naziv (ime), adresu **i PIB i PDV broj** poreskog obveznika koji je isporučio proizvode ili obavio usluge, naznaku mjesta gdje je isporuka izvršena, broj prodajnog mjesta, poslovnog prostora, prodavnice;
3. količinu, cijenu i uobičajeni trgovački naziv isporučenog proizvoda i vrstu, količinu i cijenu obavljenih usluga;
4. zbirni iznos naknade i poreza na dodatu vrijednost, razvrstane po **poreskim stopama**;
5. iznos uračunatog PDV.

(3) Poreski obveznici iz stava 1 ovog člana obavezni su na svakom prodajnom mjestu vidno istaknuti obavještenje za obavezno izdavanje i uzimanje računa.

(4) Kupci su obavezni uzeti račun i zadržati ga neposredno pri izlasku iz

prodavnice ili drugog poslovnog prostora i pokazati ga na zahtjev ovlašćenog lica poreskog organa.

(5) Računi iz stava 2 ovog člana ne moraju se izdavati ako se pretežan dio vrijednosti (preko 50%) isporuke prodajnog mjesta u prethodnoj kalendarskoj godini odnosi na maloprodaju dnevne i povremene štampe, lutrije i poštanskih markica.

(6) Obaveza izdavanja računa ne odnosi se ni na prodaju duvanskih proizvoda, voznih karata i žetona u putničkom saobraćaju (voz, autobus, žičara).

(7) Izuzetno od stava 1 ovog člana poreski obveznici koji vrše isporuke udžbenika, knjiga, monografskih i serijskih publikacija, a čije poreske registar kase ne omogućavaju unošenje stope sa decimalnim zapisom (3,5%), obavezni su promet iskazivati preko posebnih računa (paragon blokova) i o tom prometu u svom knjigovodstvu obezbijediti posebne evidencuje.

Član 73a

(1) Pravna lica i preduzetnici koji nijesu obveznici poreza na dodatu vrijednost, a koji promet proizvoda, odnosno usluga naplaćuju u gotovini, obavezni su taj promet iskazivati preko registar kasa ili putem posebnih računa, prethodno ovjerenih od strane nadležnog poreskog organa.

(2) Računi iz stava 1 ovog člana moraju sadržati najmanje sledeće podatke:

1. serijski broj računa;
2. broj i datum izdavanja;
3. naziv (ime), adresu i PIB lica koje je isporučilo proizvode ili obavilo usluge, naznaku mjesta gdje je isporuka izvršena, broj prodajnog mjesta, poslovnog prostora, prodavnice;
4. količinu, cijenu i uobičajeni trgovački naziv isporučenog proizvoda, odnosno izvršene usluge;
5. zbirni iznos naknade za isporučene proizvode, odnosno izvršene usluge.

(3) Računi iz stava 1 ovog člana se izdaju u dva primjerka od kojih se original daje kupcu, a kopiju zadržava isporučilac proizvoda, odnosno usluga. U računu se obavezno naglašava da njegov izdavalac nije u sistemu PDV.

(4) Kopije računa iz stava 3 ovog člana predstavljaju knjigovodstvenu ispravu za vođenje poslovnih evidencija o ostvarenom prometu.

(5) Lica iz stava 1 ovog člana evidenciju prometa preko registar kasa vrše na način predviđen Pravilnikom o upotrebi poreske registar kase i načinu evidentiranja prometa proizvoda, odnosno usluga preko te kase ("Službeni list RCG", br. 25/03).

3. Računi poreskih obveznika

Član 74

Poreski obveznik koji vrši isporuke proizvoda, odnosno usluga drugim obveznicima PDV mora ispostaviti račun, koji sadrži najmanje sledeće podatke:

1. mjesto, datum izdavanja i redni broj računa;

2. ime (naziv) i adresu poreskog obveznika koji obavlja promet

(prodavca) i njegov PDV broj;

3. ime (naziv) i adresu primaoca proizvoda, odnosno korisnika usluga (kupca);

4. datum izvršenog prometa;

5. količinu i uobičajeni trgovački naziv isporučenih proizvoda, odnosno vrstu i količinu obavljenih usluga;

6. iznos naknade o izvršenom prometu bez PDV;

7. primijenjenu poresku stopu;

8. iznos obračunatog PDV po primljenim poreskim stopama;

9. ukupni iznos naknade o izvršenom prometu sa uključenim PDV;

10. potpis i pečat izdavaoca računa.

Član 75

(1) Poreski obveznik koji isporučuje proizvode ili obavlja usluge koje su oslobodjene PDV, na računu treba navesti da PDV nije obračunat, sa naznakom člana Zakona kojim je propisano to oslobodjenje.

(2) Poreski obveznik koji isporučuje proizvode ili obavlja usluge koje prema Zakonu ne podliježu oporezivanju, obavezan je na računu navesti da isporučeni proizvod, odnosno izvršena usluga ne podliježe oporezivanju i da porez nije obračunat, te navesti član Zakona kojim je to propisano.

(3) U slučaju kada se radi o isporukama proizvoda, odnosno usluga koje djelimično podliježu oporezivanju, a djelimično ne (npr. usluge prevoza iz člana 17 stav 2 tačka 2) Zakona), poreski obveznik na računu mora navesti poresku osnovicu za obračun PDV, za dio koji se oporezuje i odredbu Zakona prema kojoj dio isporuke ne podliježe oporezivanju.

(4) U slučaju isporuke novoizgradjenih objekata (nepokretnosti) i isporuke upotrebljavanih automobila za koje se pri nabavci nije mogao odbiti pretporez, gdje je kao poreska osnovica propisan iznos manji od naknade za ove proizvode, u računu se posebno navodi poreska osnovica, a posebno dio naknade koji ne ulazi u poresku osnovicu.

4. Računi za date i primljene avanse

Član 76

(1) Za primljene avanse, odnosno plaćanja koja su izvršena prije isporuke proizvoda, odnosno usluga, poreski obveznik mora ispostaviti račun, u skladu sa članom 32 stav 1 Zakona.

(2) Primljeni avans predstavlja bruto naknadu iz koje se preračunatom stopom iz člana 56 ovog pravilnika izračunava iznos PDV.

(3) Prilikom isporuke proizvoda, odnosno usluga poreski obveznik ispostavlja račun na kome je obračunata isporuka proizvoda, odnosno usluga, a račun za avans se poništava (stornira).

(4) Ako je isporuka proizvoda ili usluga izvršena u roku od osam dana od dana prijema avansa, poreski obveznik može izdati samo jedan račun, u skladu sa članom 32 Zakona, ako je iznos avansa jednak iznosu koji je iskazan na tom računu.

Član 77

Ako se proizvodi ili usluge isporučuju na osnovu prethodnog plaćanja, to plaćanje se smatra avansom za koje se može izdati račun zadnjeg dana perioda na koji se plaćanje odnosi.

Član 78

Ako poreski obveznik za isporučene proizvode i izvršene usluge primi naknadu u cjelosti ili djelimično od strane drugog lica, a ne od strane primaoca proizvoda i usluga (plaćanje trećeg lica), onda na računu mora biti iskazan ukupno plaćeni iznos, uključujući i plaćanje od strane trećeg lica, a PDV mora biti obračunat na cjelokupno plaćeni iznos.

Član 79

(računi izdati licima koji nijesu obveznici PDV)

U računu koji obveznik PDV izda licima koja nijesu obveznici PDV nije potrebno iskazivati podatke iz člana 74 tač. 6, 7 i 8 ovog pravilnika, ali je dužan iskazati zbirni iznos naknade sa uračunatim PDV i posebno iznos uračunatog PDV.

Član 80

(interni računi)

Ako poreski obveznik izdaje interne račune za isporuke izmedju poslovnih cjelina, takvi računi se ne smatraju računima u smislu Zakona i ne utiču na utvrdjivanje poreske obaveze i odbitak pretporeza.

5. Ispravka računa

Član 81

(1) Poreski obveznik može ispraviti pogrešno iskazan porez u računu o isporučenim proizvodima i obavljenim uslugama ako primalac proizvoda, odnosno usluga po tom računu još nije ostvario pravo na odbitak pretporeza. U tom slučaju izdavalac računa mora pismeno obavijestiti primaoca o ispravci, ispostaviti mu novi račun s pozivom na brojeve evidencije i dokumentaciju sačuvati.

(2) Ako je primalac računa iz stava 1 ovog člana prije ispravljanja računa već bio odbio pretporez u svom obračunu poreza, onda se ispravka iskazanog i obračunatog PDV može izvršiti samo pod uslovima iz člana 20 stav 9 Zakona. Ova odredba se ne odnosi na ispravku računa izdatog licu koje nema pravo na odbitak pretporeza.

(3) Ako izdavalac računa iskaže porez niži od propisanog, obavezan je obračunati i platiti porez po propisanoj stopi.

6. Računi lica koji nijesu obveznici PDV

Član 82

(1) U računima koje izdaju lica iz člana 42 Zakona i druga lica koja nijesu obveznici PDV ne smije se iskazivati PDV i na računu su obavezni naznačiti da nijesu u sistemu PDV.

(2) Ako lice iz stava 1 ovog člana, u računu za isporučene proizvode i obavljene usluge odvojeno iskaže porez i ako nije bio ovlašćen za izdavanje računa u smislu člana 32 Zakona, obavezan je platiti iskazani iznos poreza. Ova obaveza se ne odnosi na izdavaoca računa koji izvrši ispravku računa prema članu 20 stav 9 Zakona.

Član 83

Poreski obveznici kojima je izvršena isporuka proizvoda i usluga od strane poljoprivrednih proizvodjača koji su imaoci odobrenja za paušalnu naknadu iz člana 43 Zakona, postupaju u skladu sa članom 130 ovog pravilnika i moraju na računu poljoprivrednog proizvodjača, odnosno drugom dokumentu koji je osnov za kupovinu, navesti stopu i iznos paušalne naknade i navesti broj i datum odobrenja koje je osnov za plaćanje paušalne naknade.

X OBRAČUNAVANJE I PLAĆANJE POREZA NA DODATU VRIJEDNOST

1. Poreski period

Član 84

Obveznik PDV mora obračunati poresku obavezu u poreskom periodu. Poreski period je period od prvog do zadnjeg dana u mjesecu (kalendarski mjesec).

2. Obračunavanje poreza na dodatu vrijednost

Član 85

(1) Poreski obveznik obračunava PDV na iznose koje zaračuna za oporezive isporuke proizvoda, odnosno usluga u poreskom periodu.

(2) Oporezive isporuke proizvoda, odnosno usluga predstavljaju cjelokupni iznos za bilo koji poreski period, na koji se obračunava i plaća PDV za taj period, po stopama odredjenim **čl. 24, 24a i 25** Zakona.

(3) Pod zaračunatim iznosima za oporezive isporuke proizvoda, odnosno usluga iz stava 1 ovog člana smatraju se:

1. iznosi na izdatim računima;
2. iznosi primljenih avansa u skladu sa članom 18 stav 4 Zakona;
3. vrijednost izvršenih isporuka iz čl. 5, 6 i 9 Zakona;
4. iznosi na računima koje izdaje poreski obveznik sa sjedištem u inostranstvu, u skladu sa članom 20 stav 5 Zakona.

(4) Ako za izvršene isporuke proizvoda, odnosno usluga u poreskom periodu nijesu izdati računi, PDV se obračunava kao da su računi izdati i uključuje se u obračun PDV. Naknadno izdati računi za već izvršene isporuke proizvoda, odnosno usluga ne utiču na obračun PDV, pa se prilažu dokumenti na kojima je bila utvrdjena poreska obaveza.

(5) U obračun PDV se uključuju i iznosi računa izdatih u poreskom periodu, po kojima nije bila još izvršena isporuka proizvoda, odnosno usluga. Naknadno izvršene isporuke proizvoda, odnosno usluga za koje su prethodno izdati računi koji su uključeni u obračun PDV, ne utiču na obračun PDV.

(6) Od poreza na dodatu vrijednost obračunatog za isporuke iz st. 2 do 5 ovog člana, poreski obveznik ima pravo da odbije pretporez u skladu sa članom 37 Zakona.

3. Prijava za obračun PDV

Član 86

(1) Poreski obveznik mora sam za poreski period utvrditi poresku obavezu i iskazati je u mjesečnoj prijavi za obračun PDV (u daljem tekstu: PDV prijava) na obrascu PR PDV-2.

(2) PDV prijavu poreski obveznik podnosi nadležnom poreskom organu prema svom sjedištu, odnosno prebivalištu ili uobičajenom boravištu, do 15-og dana narednog mjeseca za prethodni poreski period.

(3) Poreski obveznik PDV prijavu podnosi za svaki poreski period, bez obzira da li su u tom periodu obavljene oporezive isporuke proizvoda, odnosno usluga.

4. Plaćanje poreza na dodatu vrijednost

Član 87

(1) Obračunati PDV za poreski period poreski obveznik mora platiti do 15 - og dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec (poreski period).

(2) Porez na dodatu vrijednost se uplaćuje na uplatne račune koje propisuje **Ministarstvo finansija**.

5. Porez na dodatu vrijednost koji plaća primalac proizvoda, odnosno usluga

Član 88

(1) Primalac proizvoda, odnosno usluga koji nije obveznik PDV i koji plaća PDV na osnovu člana 12 tač. 2) i 3) Zakona, mora obračunati PDV u skladu sa članom 36 stav 2 Zakona i platiti ga do 15-og dana u mjesecu po isteku poreskog perioda.

(2) Poreski period za plaćanje PDV iz stava 1 ovog člana je kalendarski mjesec.

6. Obračunavanje i plaćanje poreza na dodatu vrijednost kod uvoza

Član 89

(1) Porez na dodatu vrijednost kod uvoza obračunava carinski organ koji je, u skladu sa carinskim propisima, nadležan za obračunavanje uvoznih dažbina.

(2) Lice koje mora platiti PDV kod uvoza proizvoda, PDV mora platiti u roku koji je carinskim propisima odredjen za plaćanje carinskog duga.

(3) Ako je carinski dužnik, u skladu sa carinskim propisima i rješenjem carinskog organa, dužan samostalno obračunati i platiti uvozne dažbine, onda mora samostalno obračunati i platiti PDV na uvoz proizvoda, u skladu sa uslovima i rokovima koji su odredjeni rješenjem carinskog organa.

(4) Ako carinski organ, u skladu sa carinskim propisima zahtijeva podnošenje instrumenta osiguranja plaćanja carinskog duga, ili bi ga mogao tražiti ako za taj proizvod nije propisana carinska stopa "nula", podnijeti instrument mora osigurati i plaćanje PDV.

Član 90

(naknadne ispravke poreske obaveze kod uvoza)

(1) Ako carinski organ sazna, odnoso utvrdi da je PDV kod uvoza bio obračunat u višem ili nižem iznosu od zakonom propisanog iznosa PDV, postupiće u skladu sa carinskim propisom kada odlučuje o naknadnom obračunu, odnosno povraćaju ili o opraštanju više plaćenog odnosno obračunatog PDV.

(2) Povraćaj PDV, na osnovu rješenja carinskog organa o povraćaju više plaćenog PDV, se vrši samo u dijelu u kome carinski dužnik koji je platio PDV (koji nije bio obavezan po Zakonu) nije ostvario pravo na odbitak pretporeza.

Član 91

(propisi za obračun poreza na dodatu vrijednost kod uvoza)

(1) PDV kod uvoza se obračunava u sladu sa propisima koji važe na dan nastanka obaveze za obračunavanje PDV.

(2) Ako nije moguće tačno utvrditi kada je nastala obaveza obračunavanja PDV, onda se kod odredjivanja iznosa PDV primjenjuju propisi koji važe na dan utvrdjivanja nastanka obaveze za obračun PDV.

7. Plaćanje PDV od strane lica koja nijesu obveznici PDV

Član 92

(1) Ako neko u računu za isporučene proizvode ili usluge posebno iskaže PDV, a za to nije bio ovlašćen, tada je shodno članu 31 stav 5 Zakona obavezan platiti taj porez, osim u slučaju kada ispravi račun izdat primaocu, u skladu sa članom 20 stav 9 Zakona.

(2) Obveznik PDV iz stava 1 ovog člana, porez mora platiti do 15-og u tekućem mjesecu po isteku mjeseca u kome je neovlašćeno izdat račun, s posebno iskazanim PDV.

XI ODBITAK PRETPOREZA

1. Pravo na odbitak pretporeza

Član 93

(1) Pretporez je iznos poreza na dodatu vrijednost koji je, u skladu sa članom 32 Zakona, posebno iskazan na računima za isporučene (nabavljene) proizvode i usluge koje su poreskom obvezniku izvršili drugi poreski obveznici.

(2) Pretporezom se smatra i iznos PDV koji je obračunao i naplatio carinski organ kod uvoza, u skladu sa članom 36 Zakona, osim ako je iznos PDV koji je bio plaćen kod uvoza naknadno, po rješenju carinskog organa u cjelosti ili djelimično vraćen ili je plaćanje oprošteno.

(3) Pretporezom se smatra iznos PDV koji je poreski obveznik, kao primalac usluga, platio u skladu sa članom 12 tač. 2) i 3) Zakona.

(4) Pretporezom se smatra i iznos PDV koji je poreski obeznik obračunao u članu 6 tačka 1) Zakona na poresku osnovicu iz člana 20 stav 6 Zakona.

(5) Pretporezom se smatra i iznos paušalne naknade koju je poreski obveznik, kao primalac proizvoda ili usluga za koje poljoprivrednom proizvodjaču pripada pravo na paušalnu naknadu, iskazao na računima na osnovu člana 43 stav 3 Zakona.

2. Poreski obveznici koji imaju pravo na odbitak pretporeza

Član 94

(1) Pravo na odbitak pretporeza imaju poreski obveznici koji obavljaju oporezive isporuke proizvoda i usluga i isporuke za koje je Zakonom priznato pravo na odbitak pretporeza.

(2) Pravo na odbitak pretporeza iz stava 1 ovog člana priznaje se ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. da računi za nabavljene proizvode i obavljene usluge sadrže sve podatke propisane članom 32 stav 1 Zakona,

2. da je isporuka proizvoda ili usluga izvršena (primljena) od strane drugog obveznika PDV,

3. da za primljene proizvode ili usluge nije isključeno pravo na odbitak pretporeza, u skladu sa članom 37 Zakona,

4. da su primljeni proizvodi, odnosno usluge namijenjeni za obavljanje djelatnosti poreskog obveznika.

(3) Ako su proizvodi, odnosno usluge primljene u jednom, a račun u drugom poreskom periodu, odbitak pretporeza se vrši u onom poreskom periodu u kojem su ispunjena oba uslova.

(4) Pravo na odbitak pretporeza za uvezene proizvode se priznaje ako poreski obveznik iz stava 1 ovog člana raspolaže sa carinskom deklaracijom za puštanje robe u slobodan promet ili postupak privremenog uvoza robe sa djelimičnim oslobodjenjem plaćanja carine, odnosno sa rješenjem carinskog organa u kome je obračunat PDV.

3. Lica koja nemaju pravo na odbitak pretporeza

Član 95

(1) Lica iz člana 42 Zakona (mali obveznici), kao i druga lica koja nijesu obveznici PDV, nemaju pravo na odbitak pretporeza.

(2) Pravo na odbitak pretporeza nemaju ni lica koja obavljaju isporuke proizvoda i usluga za koje je propisano oslobodjenje plaćanja PDV, osim u slučajevima određenim Zakonom.

4. Isporuka putničkih automobila kod obračunavanja pretporeza

Član 96

(1) Putnički automobili iz člana 37 stav 5 Zakona su motorna vozila konstruisana naročito za prevoz ljudi, uključujući i motorna vozila za kombinovani prevoz ljudi i robe (npr. "kombi", "karavan" i sl.) i automobili za trke.

(2) Motorno vozilo koje je izvedeno iz vozila iz stava 1 ovog člana i služi kao teretno vozilo ne smatra se putničkim automobilom.

5. Povremene finansijske usluge kod obračunavanja pretporeza

Član 97

(1) U obračun odbitnog pretporeza u skladu sa članom 38 stav 4 tačka 2) Zakona ne ulaze isporuke finansijskih usluga, ako se obavljaju povremeno (periodično).

(2) Smatra se da se finansijske usluge vrše povremeno ako su ispunjeni sledeći uslovi:

1. da finansijske usluge predstavljaju dopunsku djelatnost poreskog obveznika i

2. da prihod od finansijskih usluga ne prelazi 5% godišnjeg prometa poreskog obveznika (sa uključenim PDV).

6. Izračunavanje odbitnog dijela pretporeza

Član 98

(1) Poreski obveznik koji djelimično obavlja isporuke proizvoda i usluga oslobodjene plaćanja PDV, a djelimično oporezive isporuke ima pravo na odbitak pretporeza u dijelu koji se odnosi na oporezive isporuke.

(2) Ako poreski obveznik ne može obezbijediti podatke o pretporezu koji se odnosi na oporezivi promet, odnosno na promet oslobodjen od plaćanja PDV, pripadajući iznos pretporeza odredjuje u skladu sa članom 38 Zakona.

(3) Podjelu pretporeza na dio koji se može odbiti i dio koji se ne može odbiti, poreski obveznik mora izvršiti prije podnošenja prijave za obračun PDV.

(4) Odredbe ovog člana primjenjuju se i kod prodaje proizvoda putem finansijskog lizinga, kod kojih je kamata oslobođena od plaćanja PDV.

7. Odbitak pretporeza kod avansa

Član 99

(1) Za date avanse pretporez se može odbiti u poreskom periodu u kojem je avans plaćen, ako je za avans primalac izdao, a uplatilac primio račun u skladu sa članom 32 Zakona, bez obzira na to što proizvod nije isporučen, odnosno usluga izvršena.

(2) Ako po datom avansu ne dodje do isporuke proizvoda ili usluge, a plaćeni avans se vrati njegovom uplatiocu, on gubi pravo na odbitak pretporeza, a račun sa obračunatim PDV treba ispraviti. Ova odredba se primjenjuje nezavisno od toga da li je avans vraćen ili ne.

8.Odbitak pretporeza kod usluga koje vrši lice sa sjedištem u inostranstvu

Član 100

(1) Poreski obveznik koji, na osnovu člana 17 stav 3 Zakona obračunava PDV, ima pravo da taj porez odbije kao pretporez ako :

1. su ispunjeni uslovi iz člana 37 Zakona,
2. račun izda poreski obveznik koji ima sjedište van Crne Gore,
3. je PDV plaćen.

(2) Smatra se da je PDV iz stava 1 tačka 3 ovog člana plaćen, kada je iskazan u obračunu PDV.

9. Odbitak pretporeza kod otpočinjanja obavljanja oporezive djelatnosti

Član 101

(1) Lice iz člana 40 stav 1 Zakona koje otpočne sa obavljanjem djelatnosti podnosi poreskom organu zahtjev za odbijanje pretporeza za proizvode koje ima na zalihama. U zahtjevu mora posebno iskazati proizvode na koje je bio plaćen PDV kod nabavke ili uvoza i za upotrebljavane proizvode.

(2) Odbitak pretporeza se izračunava na način što :

1. se zalihe vrednuju po knjigovodstvenoj vrijednosti (sa uključenim PDV) ili tržišnoj vrijednosti ako je ona niža,
2. se od vrijednosti zalihe proizvoda oduzme vrijednost proizvoda za koje još nije primljen račun, odnosno ako će račun biti primljen nakon registracije za poreskog obveznika,

3. je iznos pretporeza jednak iznosu PDV koji bi bio obračunat ako bi proizvodi bili nabavljeni dan prije dana registracije za plaćanje (sa uključenim PDV).

(3) Pod zalihama iz stava 2 ovog člana ne smatra se oprema za obavljanje djelatnosti i nepokretnosti.

(4) Poreski obveznik iz stava 1 ovog člana može odbiti pretporez sadržan u zalihama srazmjerno izvršenim isporukama, s tim što po tom osnovu nema pravo na povraćaj pretporeza.

10. Ispravka odbitka pretporeza

Član 102

(1) Ako se poreska osnovica (naknada) naknadno promijeni zbog različitih vrsta popusta ili nemogućnosti plaćanja, u smislu člana 20 stav 9 Zakona, poreski obveznik koji je isporučio proizvode ili izvršio usluge može ispraviti iznos PDV tek onda kada poreski obveznik kome je bio isporučen proizvod ili mu je bila izvršena usluga ispravi odbitak pretporeza i o tome pismeno obavijesti isporučioca (dobavljača).

(2) Ispravke iz stava 1 ovog člana moraju se izvršiti u poreskom periodu u kojem je primljeno pismeno obavještenje, odnosno kada je izmijenjena poreska osnovica.

(3) Ako na osnovu rješenja carinskog organa treba ispraviti odbitak pretporeza, takva ispravka se vrši kod obračuna PDV za poreski period u kome je rješenje carinskog organa postalo izvršno.

11. Promjena uslova mjerodavnih za oporezivanje

Član 103

(1) Ako u periodu od pet godina od kalendarske godine početka korišćenja opreme, poreski obveznik predje iz oporezive na djelatnost koja je oslobodjena od poreza i obrnuto (promjena uslova na osnovu kojih je imao ili nije imao pravo na odbitak pretporeza za tu opremu), za period nakon promjene, ispravlja se PDV. Kod nepokretnosti se umjesto perioda od pet godina uzima u obzir period od 20 godina.

(2) Za početak korišćenja opreme, odnosno nepokretnosti (u daljem tekstu: kapitalna dobra) smatra se poreski period u kojem je izvršen (odnosno nije izvršen) odbitak pretporeza.

(3) Vrijeme korišćenja se iskazuje u poreskim periodima u koje ulazi i svaki otpočeti poreski period korišćenja.

(4) Kod ispravke pretporeza polazi se od ukupnog iznosa pretporeza koji otpada na nabavljena ili proizvedena kapitalna dobra. Ispravka pretporeza sprovodi se za razdoblje nakon promjene uslova mjerodavnih za odbitak pretporeza.

(5) Ako se naknadno ispravlja pretporez koji se u periodu nabavke nije mogao odbiti, dozvoljeno je odbijanje samo onog iznosa pretporeza koji ispunjava uslove iz člana 37 Zakona. Ispravka pretporeza koji se nije mogao odbiti, jer ne postoji račun iz člana 32 Zakona ili carinska deklaracija, nije dozvoljena.

(6) Povećanja, odnosno smanjenja pretporeza koja su nastala po osnovu ispravke pretporeza prema članu 39 stav 2 Zakona, predstavljaju poslovne prihode, odnosno rashode poreskog obveznika u poreskom periodu. Ispravka pretporeza ne utiče na visinu troškova nabavke, odnosno proizvodnje kapitalnih dobara prilikom popisa kapitalnih dobara poreskog obveznika

(7) Postupak ispravke pretporeza vrši se ako pretporez koji bi se trebao ispraviti po kapitalnom dobru prelazi 30 €.

12. Razdoblje za ispravku pretporeza

Član 104

(1) Razdoblje (period) za ispravku pretporeza kod nepokretnosti iznosi 20 godina, tj. 240 obračunskih perioda, a kod ostalih osnovnih sredstava 5 godina tj. 60 obračunskih perioda od perioda početka upotrebe, kada su ta kapitalna dobra nabavljena ili proizvedena i odbijen pretporez. Ispravka pretporeza sprovodi se odjednom, za razdoblje od promjene uslova do kraja razdoblja isporuke.

(2) Ako određeno kapitalno dobro postane neupotrebljivo prije isteka razdoblja za ispravku pretporeza, u momentu kada je kapitalno dobro postalo neupotrebljivo zaključuje se period ispravke pretporeza.

(3) Odredbe stava 1 i 2 ovog člana odnose se i na naknadna dugotrajna ulaganja.

(4) Ako naknadna ulaganja u kapitalna dobra suštinski ne promijene vrijeme njihovog korišćenja, ispravka pretporeza za to ulaganje vrši se u razdoblju ispravke pretporeza za konkretno dobro.

(5) ako naknadna ulaganja bitno mijenjaju vijek korišćenja kapitalnog dobra ili predstavljaju posebnu cjelinu (npr. dogradnja postojeće zgrade), za to ulaganje određuje se novo razdoblje ispravke pretporeza.

(6) Iznos ispravke pretporeza utvrđuje se na sledeći način:

vrijeme korišćenja kapitalnog dobra prije promjene uslova poslovanja

pretporez – (minus) pretporez x (puta) ----------

period ispravke pretporeza

(7) Vrijeme korišćenja kapitalnog dobra iskazuje se u obračunskim periodima. U vrijeme korišćenja kapitalnog dobra ubraja se i svaki započeti obračunski period korišćenja.

(8) Kod prodaje privrednog društva (cjeline ili pogona) za kupca se ne prekida razdoblje ispravke pretporeza.

13. Ispravka pretporeza kod promjene uslova oporezivanja

Član 105

(1) Pod promjenom uslova mjerodavnih za oporezivanje, u skladu sa članom 39 stav 2 Zakona, smatra se promjena uslova koji su bili mjerodavni za odbijanje pretporeza na početku korišćenja opreme, odnosno nepokretnosti, što dovodi do manjeg ili većeg odbitka pretporeza u odnosu na početno stanje.

(2) Ako poreski obveznik koji je bio redovno oporezovan predje na oporezivanje u skladu sa članom 42 Zakona, mora za opremu i nepokretnost izvršiti ispravku pretporeza, ako se za njih nije završio period ispravke pretporeza, prema članu 103 ovog pravilnika.

(3) Ako poreski obveznik iz člana 42 Zakona predje na redovno oporezivanje, to se ne smatra promjenom uslova mjerodavnih za odbijanje pretporeza u smislu člana 39 stav 2 Zakona i nema pravo na naknadni odbitak pretporeza.

14. Odbitak pretporeza kod isporuke upotrebljavanih motornih vozila

Član 106

(1) Poreski obveznik iz člana 41 stav 1 Zakona smije odbiti kao pretporez iznos koji utvrdi primjenom preračunate stope PDV na nabavnu cijenu upotrebljavanih motornih vozila, ako raspolaže sa dokumentom iz kojeg se vidi po kojoj je stopi bio obračunat i plaćen porez na promet proizvoda kod kupovine motornog vozila.

(2) Poreski obveznik koji je nabavio motorno vozilo od preprodavca koji je za to vozilo ostvario pravo na odbijanje poreskog preostatka, shodno članu 41 stav 5 Zakona, ne može ostvariti pravo na odbitak pretporeza.

15. Odbitak pretporeza kod prodaje imovine

Član 107

(1) Ako se neko preduzeće kao cjelina ili njegov dio otuđi, a pri tom njegov sticalac obračunati PDV u cjelosti može odbiti kao pretporez, ta se isporuka smatra neoporezivom.

(2) Ako sticalac imovine iz stava 1 ovog člana nema pravo na odbitak pretporeza, tada se to otudjenje smatra oporezivom isporukom.

(3) Ako sticalac imovine iz stava 1 ovog člana obavlja isporuku proizvoda i usluga koje dijelom podliježu plaćanju PDV, a dijelom su oslobodjene, vrši se podjela pretporeza, shodno članu 38 Zakona.

(4) Ako otudjenje imovine iz stava 1 ovog člana vrši lice koje je oslobodjeno plaćanja PDV ili lice iz člana 42 Zakona, tada se na to otudjenje ne obračunava PDV, pa se ni kod sticaoca te imovine ne može odbiti pretporez.

(5) Ako sticanjem imovine iz stava 1 ovog člana naknadno dodje do promjene uslova mjerodavnih za oporezivanje, prema članu 39 stav 2 Zakona, sticalac je obavezan izvršiti ispravku pretporeza kao da mu je pri sticanju imovine zaračunat PDV.

16. Isporuke za koje se ne može odbiti pretporez

Član 108

(1) Poreski obveznik ne može odbiti pretporez sadržan u računima za primljene proizvode i obavljene usluge koje koristi za isporuke proizvoda i usluga:

1. oslobodjenih plaćanja PDV u zemlji,

2. u inostranstvu, koje bi bile oslobodjene od plaćanja PDV da su obavljene u zemlji,

3. bez naknade koje bi bile oslobodjene od PDV.

(2) Ako se isporuke proizvoda i usluga koje su oslobodjene plaćanja PDV u zemlji, obavljaju u inostranstvu, ne ostvaruje se pravo na odbitak pretporeza koji je sa njima povezan,

(3) Ako poreski obveznik obavlja isporuke proizvoda i usluga bez naknade, nema pravo na odbitak pretporeza ako je obavljanje takvih isporuka oslobodjeno PDV.

(4) Kod izvoznih isporuka iz člana 25 Zakona, poreski obveznik ima pravo na odbitak pretporeza koji je sadržan u računima za nabavku proizvoda i usluga koji se odnose na izvozne transakcije.

XII POVRAĆAJ PDV

Povraćaj poreza po poreskoj prijavi

Član 109

(1) Poreskom obvezniku koji u poreskom periodu ima pravo na odbitak pretporeza, a čiji je iznos veći od njegove poreske obaveze razlika se priznaje kao poreski kredit za naredni period ili na njegov zahtjev vraća **u roku od 60 dana** od dana podnošenja obračuna PDV.

(2) Poreskom obvezniku, pretežnom izvozniku i poreskom obvezniku koji u više od tri uzastopna obračuna PDV iskazuje višak pretporeza, razlika PDV se može vratiti u roku od **30** dana od dana podnošenja obračuna PDV.

(3) Pretežnim izvoznikom iz stava 2 ovog člana smatra se poreski obveznik čiji prihodi iz inostranstva čine više od 51% njegovih ukupnih prihoda.

(4) Poreski obveznik iz stava 2 ovog člana podnosi nadležnom poreskom organu zahtjev za dobijanje statusa pretežnog izvoznika, u kome navodi:

- firmu, odnosno naziv i sjedište, odnosno stalno prebivalište,
- **PDV broj**
- podatke o izvozu iz stava 3 ovog člana sa navodjenjem dokumenata iz kojih podaci proizilaze.

(5) Poreskom obvezniku kojem je istekao rok za plaćanje drugih poreza, razlika po osnovu PDV umanjuje se za iznos poreskog duga.

XIII POVRAĆAJ PDV LICIMA KOJI NEMAJU SJEDIŠTE U CRNOJ GORI

Član 110

(1) Strano lice koje obavlja privrednu djelatnost preko poslovne jedinice i strano lice koje je zbog obavljanja djelatnosti u Crnoj Gori imenovalo poreskog zastupnika nema pravo na povraćaj PDV na osnovu člana 51 Zakona, a ima pravo na odbijanje pretporeza ako ispunjava uslove iz člana 37 Zakona.

(2) Strano lice iz stava 1 ovog člana koje ne imenuje poreskog zastupnika, nema pravo na povraćaj pretporeza na osnovu člana 51 Zakona.

(3) Odredbe stava 2 ovog člana se ne odnose na strano lice koje pruža usluge iz člana 17 stav 3 Zakona licu koje je u skladu sa Zakonom i ovim pravilnikom obveznik za plaćanje PDV.

Član 111

(*podnosilac zahtjeva za povraćaj PDV)*

(1) **Lice koje** nema sjedište u Crnoj Gori ima pravo na povraćaj pretporeza na osnovu člana 51 Zakona, podnosi zahtjev za povraćaj PDV nadležnom poreskom organu u Podgorici (Filijala - Podgorica).

(2) Poreski organ iz stava 1 ovog člana odlučuje o povraćaju PDV na osnovu podnijetog zahtjeva.

(3) Zahtjev za povraćaj PDV podnosi se na obrascu ZP-PDV-S koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

(4) Pri podnošenju prvog zahtjeva za povraćaj strani poreski obveznik se o toj činjenici izjašnjava na mjestu predvidjenom u obrascu ZP-PDV-S.

(5) Pri obradi prvog zahtjeva za povraćaj poreskom obvezniku se dodjeljuje broj pod kojim će se voditi kod nadležnog poreskog organa.

(6) Dodijeljeni broj poreski obveznik, odnosno njegov zastupnik, obavezan je upisati pri podnošenju zahtjeva za povraćaj u obrascu ZP-PDV-S za na to predvidjenom mjestu.

(7) Podnosilac zahtjeva na poledjini zahtjeva sam specificira račune po kojima traži povraćaj PDV.

(8) Zahtjev za povraćaj PDV može, umjesto poreskog obveznika podnijeti njegov zastupnik, uz priloženo punomoćje poreskog obveznika.

(9) Zastupnik poreskog obveznika mora biti domaći poreski obveznik.

Član 112

(zahtjev za povraćaj)

(1) Podnosilac zahtjeva za povraćaj PDV može ostvariti povraćaj PDV koji mu je bio obračunat u vezi sa nabavkama proizvoda ili usluga u Crnoj Gori, odnosno PDV koji mu je bio obračunat kod uvoza proizvoda. Podnosilac može zahtjev za povraćaj PDV podnijeti za period od najmanje šest mjeseci, a najviše jedne kalendarske godine.

(2) Izuzetno od stava 1 ovog člana zahtjev za povraćaj PDV se može podnijeti za period koji je kraći od šest mjeseci, ako taj period predstavlja ostatak kalendarske godine (npr. za mjesec novembar i decembar).

(3) Podnosilac zahtjeva mora uz popunjen zahtjev priložiti: račune i odgovarajuću uvoznu dokumentaciju u originalu i potvrdu izdatu od stranog poreskog organa da je obveznik za PDV u stranoj državi (potvrda ne može biti starija od šest mjeseci).

(4) Podnosilac zahtjeva mora na zahtjevu potvrditi:

1. da u Crnoj Gori u periodu na koji se odnosi zahtjev nije izvršio nikakav oporezivi promet proizvoda, odnosno usluga osim usluga kod uvoza proizvoda vezano za član 22 stav 2 tačka 2) Zakona, usluga kod uvoza u skladu sa članom 25 Zakona i uvoza sa članom 30 Zakona i usluge na koje mora biti plaćen PDV od strane lica kome je usluga bila izvršena,
2. da su dati podaci istiniti,
3. da će vratiti bilo koji pogrešno dobijeni iznos PDV.

(5) Zahtjev za povraćaj PDV se podnosi nadležnom poreskom organu (Filijala Podgorica), najkasnije u roku od šest mjeseci po isteku kalendarske godine u kojoj je bio PDV obračunat.

Član 113

(ograničenje povraćaja)

(1) Zahtjev za povraćaj PDV može se podnijeti samo za iznose veće od 300 €, izuzev u slučaju iz člana 112 stav 2 ovog pravilnika, kada taj iznos ne može biti manji od 100 €.

(2) Zahtjevu za povraćaj poreza prilažu se originalni računi koji moraju sadržati sve podatke iz člana 32 Zakona.

(3) Nakon odobrenog povraćaja PDV poreski organ poništava originale računa pečatom sa natpisom »Iskorišćeno pravo na povraćaj PDV« i vraća ih poreskom obvezniku.

Član 114

(rokovi za povraćaj)

(1) Poreski organ donosi rješenje i poreskom obvezniku doznačuje traženi iznos PDV na njegov nerezidentni račun otvoren kod banke ovlašćene za poslove s inostranstvom, sa sjedištem u Crnoj Gori, a koji u zahtjevu naznači poreski obveznik, odnosno njegov zastupnik, ili na račun zastupnika u Crnoj Gori, u roku od 45 dana od dana prijema zahtjeva za povraćaj poreza.

(2) Troškove platnog prometa za doznačeni iznos PDV snosi podnosilac zahtjeva.

(3) Ako poreski organ ospori zahtjev u cjelosti ili djelimično izdaje rješenje o odbijanju zahtjeva za povraćaj ili donosi rješenje o novoutvrdjenom iznosu PDV za povraćaj.

(4) Ako je PDV vraćen, a ispostavi se da su podaci iz zahtjeva netačni, podnosilac zahtjeva je obavezan vratiti isplaćeni iznos.

XIV POVRAĆAJ PDV U PUTNIČKOM PROMETU

Član 115

(uslovi za povraćaj PDV)

(1**) Lice koje** u Crnoj Gori nema ni stalno ni povremeno prebivalište koji u okviru ličnog putničkog prometa iznese proizvode kupljene u Crnoj Gori, uključujući rezervne djelove koji su zbog popravke i servisiranja ugradjeni u motorna vozila, plovne objekte i avione registrovane van poreskog područja ima pravo da, u skladu sa članom 52 Zakona i ovim pravilnikom, zatraži povraćaj PDV plaćen na iznijete proizvode.

(2) Kod povraćaja PDV iz stava 1 ovog člana moraju biti ispunjeni sledeći uslovi:

1. da je vrijednost kupljenih proizvoda po jednom računu, odnosno na više računa izdatih istog dana kod istog prodavca, veća od 100 €,
2. da je poreski obveznik - prodavac za prodate proizvode izdao popunjeni obrazac PDV - PP, ili drugi dokument koji odgovara tom obrascu. Obrazcu mora biti priložen račun, odnosno računi iz tačke 1 ovog stava,
3. da je kupac iznio proizvode iz Crne Gore u roku od tri mjeseca od dana kupovine. Pod iznošenjem proizvoda podrazumijeva se i slanje proizvoda poštom ili na drugi odgovarajući način, pod uslovom da kupljeni proizvodi napuste carinsko područje Crne Gore,

4. da su kupljeni proizvodi dati na uvid carinskom organu koji, nakon pregleda i sprovedenog carinskog postupka, ovjerava obrazac PDV - PP i priložene račune i upisuje datum prelaska proizvoda preko granice Crne Gore.

(3) Pri kupovini plovnih objekata i proizvoda koji se u njih ugradjuju a ostaju na vezu u Crnoj Gori povraćaj plaćenog PDV se može ostvariti bez njihovog iznošenja iz zemlje pod uslovom da je izvršeno izvozno - uvozno carinjenje, u skladu sa Zakonom o trgovini.

(4) Pravo na povraćaj PDV, u skladu sa ovim članom, ne odnosi se na mineralna ulja, alkohol i alkoholna pića i na duvanske proizvode.

(5) Oblik i sadržaj obrasca PDV- PP je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 116

(obaveze prodavca)

(1) Na zahtjev kupca iz člana 115 ovog pravilnika prodavac izdaje obrazac PDV-PP. Obrazac PDV - PP se popunjava u tri primjerka od kojih original i jednu kopiju zadržava kupac, a drugu kopiju prodavac čuva u svojoj dokumentaciji.

(2) Prodavac na obrascu PDV-PP iskazuje cjelokupni plaćeni iznos, iznos naknade bez PDV, stopu PDV, iznos PDV i ukupni iznos PDV koji se vraća kupcu i upisuje evidencioni broj tog obrasca iz evidencije izdatih obrazaca PDV-PP. Evidencioni broj obrasca PDV-PP se upisuje u prvom redu uz naziv obrasca.

(3) Prodavac naplaćuje od kupca ukupnu cijenu proizvoda sa PDV. Porez na dodatu vrijednost, sadržan u vrijednosti prodatih proizvoda prodavac može izračunati primjenom preračunate poreske stope na prodajnu vrijednost tih proizvoda.

(4) Prodavac uplaćuje PDV sadržan u proizvodima prodatim kupcima iz člana 52 Zakona zajedno sa PDV za ostale isporuke proizvoda i usluga na način predvidjen članom 36 Zakona.

(5) Prodavac je obavezan da vodi posebnu evidenciju o izdatim obrascima PDV-PP i o povraćaju PDV kupcima iz člana 52 Zakona na obrascu PDV-E.

(6) Obrazac PDV-E sadrži sledeće podatke:

1. broj i datum računa iz obrasca PDV - PP,
2. cijenu proizvoda (iznos naknade) bez PDV,
3. iznos PDV sadržan u vrijednosti prodatih proizvoda,
4. iznos PDV koji je vraćen,
5. datum povraćaja PDV.

(7) Oblik obrasca PDV-E je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 117

(način povraćaja PDV)

(1) Kupcu ili podnosiocu zahtjeva plaćeni PDV se vraća ako u roku od šest mjeseci od dana izdavanja računa dostavi ovjeren original obrasca PDV-PP prodavcu od kojeg je kupio proizvode. Ovjeren original obrasca PDV-PP predstavlja zahtjev za povraćaj PDV.

(2) Ako je ovjereni original obrasca PDV-PP dostavljen poštom, kupac ili podnosilac zahtjeva dostavlja prodavcu broj računa na koji će se vratiti plaćeni PDV.

(3) Na osnovu ovjerenog originala obrasca PDV-PP prodavac, kada provjeri da li podneseni zahtjev ispunjava uslove za povraćaj poreza, vraća plaćeni PDV kupcu ili podnosiocu zahtjeva.

(4) Plaćeni PDV vraća se u EUR-ima gotovinskom isplatom ili uplatom na račun koji navede kupac ili podnosilac zahtjeva. Ako je isplata u gotovini prodavac je obavezan PDV vratiti odmah, ako se doznačava na račun kupca, odnosno podnosioca zahtjeva uplata se vrši u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva na račun koji je naveo kupac u zahtjevu.

(5) Kupac ili podnosilac zahtjeva potpisan na obrascu PDV-PP potpisom potvrdjuje prijem vraćenog PDV u gotovini.

(6) Ovjeren original obrasca PDV-PP s potpisom kupca, odnosno podnosioca zahtjeva o prijemu vraćenog PDV ili sa nalogom za prenos, služe prodavcu kao dokaz za umanjenje poreske obaveze.

(7) Kupac koji želi ostvariti povraćaj PDV obavezan je prilikom izlaska iz Crne Gore dati na uvid račune i kupljene proizvode carinskoj službi i dati na ovjeru original obrasca PDV-PP.

(8) Računi koji se daju na uvid uz obrazac PDV-PP moraju sadržati najmanje podatke koji se odnose na račune za gotovinski promet.

Član 118

(carinski nadzor)

(1) Carinski organ je obavezan, prije ovjere popunjenog obrasca PDV-PP utvrditi:

1. da li su podaci iz putne isprave (pasoša) istovjetni sa podacima iz obrasca PDV-PP,
2. da li su proizvodi dati na uvid istovjetni sa proizvodima navedenim u obrascu PDV-PP i na priloženim računima,
3. da li je iznos na obrascu PDV-PP veći od 100 € ,

4. da li su kupljeni proizvodi korišćeni u Crnoj Gori i da su carinskom organu podnijeti u roku od tri mjeseca od dana kupovine u Crnoj Gori,
5. da je original obrasca PDV-PP ovjerio i potpisao prodavac.

(2) Ako su ispunjeni uslovi iz stava 1 ovog člana carinski organ ovjerava original obrasca PDV-PP potpisom i pečatom i u obrazac PDV-PP unosi datum iznošenja proizvoda sa carinskog područja Crne Gore. Original računa i obrazac PDV-PP vraća kupcu, a jedan primjerak obrasca zadržava za potrebe naknadne kontrole kod iznošenja proizvoda iz Crne Gore.

Član 119

(povraćaj PDV od strane poreskog organa)

(1) Poreski obveznik ostvaruje pravo na povraćaj PDV od strane poreskog organa na osnovu podnijetog obrasca PDV-PP nakon što je, u skladu sa uslovima iz člana 117 ovog pravilnika, kupcu vratio PDV za proizvode koje je kupac kupio od njega i iznio iz Crne Gore.

(2) Poreski obveznik iz stava 1 ovog člana podnosi zahtjev za povraćaj plaćenog PDV kod nadležnog poreskog organa.

(3) Poreski organ odlučuje o povraćaju PDV na osnovu podnijetih obrazaca PDV-PP i od strane carinskog organa ovjerenih računa, obrazca PDV- E i dokaza o isplati PDV kupcu.

(4) Zahtjev za povraćaj se može podnijeti po isteku mjeseca u kome je prodavac vratio PDV kupcu.

XV KNJIGOVODSTVENO EVIDENTIRANJE POREZA NA DODATU VRIJEDNOST

Član 120

(1) Poreski obveznik je dužan u svom knjigovodstvu obezbijediti sve podatke potrebne za tačno, pravilno i pravovremeno obračunavanje i plaćanje PDV.

(2) Osnov za knigovodstveno evidentiranje za PDV bitnih dogadjaja, promjena i činjenica su i odgovarajuće isprave kao što su: izdati i primljeni računi, dokumenta o uvozu i izvozu, dokumenta o uplatama i isplatama kao i sve druge isprave (dokumenta) koje su od značaja za obračunavanje i plaćanje PDV i korišćenje prava za odbijanje pretporeza.

(3) Knjigovodstvo poreskog obveznika i knjige izdatih i primljenih računa moraju se voditi u skladu s propisima o računovodstvu i drugim propisima koji uredjuju vodjenje knjigovodstva poreskog obveznika.

Član 121

(1) Poreski obveznik mora u svom knigovodstvu osigurati sve podatke potrebne za plaćanje PDV, a naročito:

1. o ukupnom iznosu naknade za isporučene proizvode i usluge **sa PDV po poreskim stopama (opštoj i sniženoj)**, iznosu naknade za isporuke proizvoda i usluga koje ne podliježu oporezivanju, iznosu naknade za isporuku proizvoda i usluga koje su oslobodjene poreza, iznosu naknade za isporuku proizvoda i usluga koje se oporezuju po stopi od 0% bez obzira kome su obavljene;
2. o obračunatom porezu po izdatim računima za isporučene proizvode i obavljene usluge;
3. o ukupnom iznosu naknade za primljene proizvode i usluge, iznosu naknade za primljene proizvode i usluge sa PDV i iznosu naknade za primljene proizvode bez poreza;
4. o obračunatom porezu po računima za primljene proizvode i korišćene usluge ;
5. o obavezi poreza za uplatu i uplati poreza;
6. o potraživanju za povraćaj pretporeza i njegovoj uplati.

(2) Poreski obveznici koji zalihe proizvoda iskazuju po prodajnim cijenama s uključenim PDV obavezni su osigurati podatke o pretporezu i podatke o poreskim osnovicama razvrstanim po poreskim stopama.

(3) Radi osiguranja podataka o izdatim i primljenim računima i porezu sadržanom u tim računima, poreski obveznik mora voditi posebne evidencije - Knjigu izdatih (izlaznih) računa (obrazac I-RAČ) i Knjigu primljenih (ulaznih) računa (obrazac U-RAČ).

(4) Radi osiguranja podataka o računima izdatim za primljene avanse (predujmove), odnosno računima za date avanse, poreski obveznici moraju voditi posebne evidencije - Knjigu izdatih računa i Knjigu primljenih računa istog sadržaja kao za knjige propisane stavom 3 ovog člana.

(5) Poreski obveznici moraju voditi posebnu Knjigu primljenih računa i Knjigu izdatih računa istovjetnog sadržaja knjigama iz stava 3 ovog člana, za isporuke proizvoda i usluga koje se koriste u neposlovne svrhe poreskog obveznika.

(6) Radi osiguranja podataka o pretporezu plaćenom pri uvozu, poreski obveznik (uvoznik) mora o uvozu voditi posebnu evidenciju.

(7) Oblik i sadržaj obrasca I-RAČ i U-RAČ iz stava 3 ovog člana odštampani su uz ovaj pravilnik i čine njegov sastavni dio.

Knjiga izdatih računa

Član 122

(1) U knjigu izdatih računa upisuju se podaci kako slijedi:

1. Kolona 1 - redni broj;
2. Kolona 2 - datum knjiženja računa;
3. Kolona 3 - broj računa;
4. Kolona 4 - datum ispostavljanja računa;

5. Kolona 5 - naziv kupca (primaoca proizvoda ili usluga) ako se radi o pravnom licu, odnosno ime i prezime ako se radi o kupcu - fizičkom licu, sjedište, prebivalište ili uobičajeno boravište;

6. Kolona 6 - PDV broj kupca;

7. Kolona 7 - vrijednost prometa proizvoda i usluga koji je oslobođen plaćanja PDV;

8. Kolona 8 -vrijednost oporezivog prometa proizvoda i usluga izvršena inostranim kupcima (izvoz);

9. Kolona 9 - vrijednost oporezivog prometa proizvoda i usluga izvršena obveznicima PDV, bez PDV;
10. Kolona 10 - vrijednost oporezivog prometa proizvoda i usluga izvršena krajnjim potrošačima, bez PDV;

11. U kolone 11, 12 i 13 - upisuje se iznos obračunatog PDV po stopama (0%, 7% i 17%) a koji se dobija množenjem vrijednosti oporezivog prometa iz kolona 8, 9 i 10 sa propisanim stopama;

12. Kolona 14 - upisuje se ukupna vrijednost oporezivog prometa koja obuhvata vrijednost oporezivog prometa bez PDV (kolone 8, 9 i 10) i iznos obračunatog PDV (kolone 12, 13 i 14)."

(2) U knjigu izdatih računa unosi se i :

1. dnevni gotovinski promet. U tom se slučaju u kolonu **3** unose brojevi računa za gotovinski promet (od ____ do ____, prema specifikaciji od ____ do _____ i sl.), u kolonu **4** datum, u kolonu **5** naznaka da se radi o gotovinskim računima, kao »gotovinska naplata blagajne broj ___« i sl. kolona **6** se ne popunjava, a iznos tih računa (gotovinske naplate) upisuje se u kolone

10 i 15. U ovu kolonu poreski obveznik može, na osnovu isprava o dnevnom prometu, upisati u jednom iznosu gotovinski promet za cijeli obračunski period ;
2. gotovinski promet bez računa. U slučaju gotovinskog prometa iz člana 32 stav 6 Zakona, u kolonu **3** unosi se naznaka prodajnog mjesta (kiosk i sl.), u kolonu **4** datum, a ostali podaci se upisuju na način iz tačke 1 ovog stava;
3. računi za isporuke bez naknade ili uz lični popust;

4. računi za usluge koje su izvršila strana lica čije je mjesto oporezivanja u Crnoj Gori (član 17 Zakona);

5. naknadne ispravke računa.

(3) Nakon ispostavljanja računa za isporuke proizvoda, odnosno usluga za koje je primljen avans i izdat račun u Knjizi izdatih računa za avanse poništava (stornira) se račun za avans, a račun za isporučene proizvode, odnosno obavljene usluge upisuje se u Knjigu izdatih računa za isporučene proizvode i obavljene usluge.

Knjiga primljenih računa

Član 123

1) U Knjigu primljenih računa upisuju se podaci kako slijedi:

1. Kolona 1 - redni broj;
2. Kolona 2 - datum prijema računa;
3. Kolona 3 - datum knjiženja;
4. Kolona 4 - broj računa;
5. Kolona 5 - datum izdavanja računa;
6. Kolona 6 - naziv isporučioca, odnosno dobavljača proizvoda ili usluga, sjedište, odnosno prebivalište ili uobičajeno boravište;
7. Kolona 7 - PDV broj isporučioca proizvoda ili usluga;
8. Kolona 8 - vrijednost nabavke za koje je propisano oslobodjenje od plaćanja PDV;
9. Kolona 9 - ukupna vrijednost oporezivih nabavki sa PDV;
10. Kolona 10 -ukupan iznos ulaznog PDV;
11. Kolona 11 -iznos PDV na domaće nabavke obračunat po stopi od 7%;
12. Kolona 12 -iznos PDV na domaće nabavke obračunat po stopi od 17%;
13. Kolona 13 -iznos PDV na usluge koje su izvršila inostrana lica po stopi od 7% (član 17 Zakona);
14. Kolona 14 -iznos PDV na usluge koje su izvršila inostrana lica po stopi od 17% (član 17 Zakona);
15. Kolona 15 -iznos paušalne naknade koja se isplaćuje poljoprivrednicima po stopi od 5% (član 43 Zakona).

(2) Po prijemu računa za isporučene proizvode i izvršene usluge za koje je plaćen avans, u Knjigu primljenih računa za avanse poništava (stornira) se račun za dati avans, sa svim podacima, a račun za isporučene proizvode i izvršene usluge unosi se na odgovarajući način u Knjigu ulaznih računa za primljene proizvode i izvršene usluge.

(3) U Knjigu primljenih računa unose se i podaci o naknadnim ispravkama pretporeza, u smislu člana 20 stav 9 Zakona.

(4) U knjigu primljenih računa unose se i podaci iz računa koji su ispostavljeni za usluge koje su izvršila strana lica, a čije je mjesto oporezivanja u Crnoj Gori (član 17 Zakona).

Član 124

(1) Knjiga izdatih i Knjiga primljenih računa zaključuje se za svaku kalendarsku godinu, odnosno kod prestanka poslovanja.

(2) Tokom godine, za svaki poreski period, iznosi upisani u knige iz stava 1 ovog člana se sabiraju i koriste za popunjavanje poreske prijave.

(3) U Knjigu primljenih i Knjigu izdatih računa upisuje se i kumulativni iznos poreza za obračunski period.

Član 125

Obrasci i knjige iz ovog pravilnika mogu se prilagodjavati automatskoj obradi podataka, s tim što se moraju osigurati najmanje propisani podaci.

Čuvanje dokumentacije

Član 126

Poreski obveznik dokumentaciju iz člana 54 Zakona, može čuvati na mikrofilmu, odnosno na drugom mediju i to na način da je moguće bilo kad prikazati na ekranu ili odštampati.

XVI POSEBNI POSTUPCI OPOREZIVANJA

1.Mali preduzetnici

Član 127

(1) Lice koje za **poslednjih 12 mjeseci** ostvari isporuku proizvoda ili usluga u vrijednosti koja ne prelazi, odnosno nije vjerovatno da će preći 18.000 €, nije obveznik za plaćanje PDV.

(2) Pod vrijednošću isporuka iz stava 1 ovog člana podrazumijeva se iznos na koji bi se obračunao i plaćao PDV za taj period, da te isporuke nijesu oslobodjene od plaćanja PDV.

(3) Lice iz stava 1 ovog člana ne smije obračunavati i iskazivati PDV na računima i nema pravo na odbitak pretporeza i ne vodi knjigovodstvo za potrebe PDV.

(4) Kod prelaska sa redovnog postupka oporezivanja na oporezivanje prema članu 42 Zakona i obrnuto, za PDV na izlazne isporuke i odbitak pretporeza mjerodavan je način oporezivanja u dvanaestomjesečnom periodu u kojem je izvršena, odnosno primljena nabavka.

(5) Ako je lice iz člana 42 Zakona prije prelaska na redovni postupak oporezivanja primilo avanse, primljeni avansi u cjelosti se oporezuju u poreskom periodu u kojem su obavljene te isporuke.

(6) Kod prelaska sa redovnog postupka oporezivanja na način iz člana 42 stav 1 Zakona isporuke koje su bile izvršene prije prelaska ne oporezuju se nakon prelaska.

(7) Kod prelaska sa redovnog postupka oporezivanja na način iz člana 42 Zakona i obrnuto mora se voditi računa da pojedine isporuke ne ostanu neoporezovane ili da se ne oporezuju dvostruko.

(8) Odredbe ovog člana ne odnose se na **lica koja** nemaju sjedište u Crnoj Gori.

2. Poljoprivrednici

Član 128

(1) Poljoprivrednik (koji nije obveznik PDV) koji izvrši isporuku poljoprivrednih i šumskih proizvoda, odnosno usluga obveznicima PDV ima pravo na paušalnu naknadu po osnovu tih isporuka.

(2) Paušalnu naknadu je moguće ostvariti samo za isporuke poljoprivrednih i šumskih proizvoda i poljoprivrednih i šumskih usluga koji su navedeni u prilogu A, koji je sastavni dio ovog pravilnika.

(3) Obveznici PDV iz stava 1 ovog člana za koje je izvršena isporuka poljoprivrednih i šumskih proizvoda, odnosno usluga imaju pravo da paušalnu naknadu odbiju kao pretporez kod plaćanja svoje poreske obaveze.

(4) Pod poljoprivrednikom iz stava 1 ovog člana smatra se lice koje kumulativno ispunjava sledeće uslove:

1. da poljoprivreda predstavlja njegovu osnovnu djelatnost;
2. da posjeduje ili koristi pod zakup najmanje:
- 1 hektar zemlje za bavljenje ratarstvom;
- 4 hektara za bavljenje stočarstvom;
- *5 hektara za bavljenje šumarstvom*

(5) Poljoprivredna djelatnost iz stava 4 ovog člana obuhvata: ratarstvo, voćarstvo, stočarstvo, poljoprivredne usluge, ribarstvo i šumarstvo.

Član 129

(podnošenje zahtjeva)

(1) Zahtjev za izdavanje dozvole za ostvarivanje paušalne naknade može podnijeti samo jedan član domaćinstva kao njegov predstavnik.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana se podnosi nadležnom poreskom organu na obrascu PAN, koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

(3) U zahtjevu podnosilac mora naznačiti grupe poljoprivrednih proizvoda i usluga za koje bi želio ostvariti pravo na paušalnu naknadu i priložiti dodatne dokaze o ispunjenju uslova iz člana 128 ovog pravilnika.

(4) Poreski organ vodi poseban registar lica koja imaju pravo na paušalnu naknadu.

(5) Pod domaćinstvom iz stava 1 ovog člana se podrazumijeva zajednica ljudi koji zajedno koristi prihode i imaju zajedničko prebivalište na istoj adresi.

Član 130

(ostvarivanje prava na paušalnu naknadu)

(1) Odobrenje iz člana 129 ovog pravilnika koje glasi na ime predstavnika domaćinstva važi od datuma izdavanja do isteka kalendarske godine za koju je izdato.

(2) Pravo na paušalnu naknadu može ostvariti samo lice na čije ime glasi odobrenje za ostvarivanje prava na paušalnu naknadu.

(3) Osnovica za obračunavanje paušalne naknade čini otkupna vrijednost poljoprivrednog proizvoda, odnosno usluge.

(4) Pri isporuci proizvoda i usluga kupcu - obvezniku PDV, imaoci odobrenja ako žele ostvariti pravo na paušalnu naknadu moraju podnijeti kopiju odobrenja koje kupac mora čuvati zajedno sa računom.

(5) Bez kopije odobrenja kupac - obveznik PDV, nema pravo na odbijanje paušalne naknade kao pretporeza.

(6) Račun za izvršene isporuke proizvoda, odnosno usluga izdaje kupac. Račun mora sadržati podatke propisane članom 32 Zakona pri čemu se kao redni broj računa navodi redni broj iz evidencije izdavaoca računa. Paušalna naknada se na računu iskazuje isto kao PDV.

(7) Imalac odobrenja mora račune na osnovu kojih je ostvario paušalnu naknadu čuvati u skladu sa članom 54 Zakona i dati ih na uvid na zahtjev poreskog organa.

(8) Imalac odobrenja mora na osnovu primljenih računa za period važenja odobrenja sastaviti obračun paušalne naknade i podnijeti ga poreskom organu do 31. januara naredne godine.

XVII REGISTRACIJA PORESKIH OBVEZNIKA

1. Sticanje statusa obveznika za PDV

Član 131

(1) Pravno, odnosno fizičko lice stiče status obveznika za PDV danom upisa u registar obveznika za PDV, o čemu poreski organ odlučuje rješenjem.

(2) Ako lice iz stava 1 ovog člana ne podnese prijavu za registraciju u propisanom roku, poreski organ će izvršiti registraciju po službenoj dužnosti, na način što će prijavu iz stava 2 ovog člana podnijeti u ime tog lica.

(3) Prijavu za registraciju ne podnose lica koja obavljaju isključivo isporuke prozivoda i usluga oslobodjene plaćanja PDV.

2. Rješenje o registraciji

Član 132

(1) Poreski organ donosi za svakog poreskog obveznika rješenje o upisu u registar obveznika za PDV.

(2) Pravno, odnosno fizičko lice postaje obveznik za PDV danom određenim u rješenju o upisu u registar iz stava 1 ovog člana.

(3) Poreski organ donosi rješenje iz stava 1 ovog člana u roku od 15 dana od dana podnošenja prijave.

(4) Ako poreski organ izda rješenje o upisu obveznika za PDV na osnovu zahtjeva iz člana 42 stav 2 Zakona podnosilac zahtjeva je obveznik za PDV za period od najmanje tri godine.

3. Prestanak statusa obveznika za PDV

Član 133

Pravno i fizičko lice gubi **status** poreskog obveznika trajnom odjavom djelatnosti i brisanjem iz registra kod **poreskog organa**. Prije odjave djelatnosti ta lica su dužna izmiriti sve poreske obaveze.

Član 134

Poreskom obvezniku koji u periodu od poslednjih 12 mjeseci ostvaruje promet manji od 18.000 €, poreski organ može, na njegov zahtjev, donijeti rješenje o prestanku registracije za PDV.

XVIII PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

1. Carinska roba uvezena prije 31.marta 2003. godine na koju nije bio plaćen porez na promet proizvoda

Član 135

(1) Na proizvode koji su bili unijeti u carinsko područje prije **31. marta 2003**. **godine**, a prvo carinsko dozvoljeno korišćenje ili upotreba tih proizvoda odobrena nakon **31. marta 2003. godine,** obračunava se i plaća PDV kod uvoza, u skladu sa Zakonom i ovim pravilnikom.

(2) Na proizvode koji su bili unijeti u carinsko područje prije **31. marta 2003. godine** i za koje nije bilo započeto jedno od carinski dozvoljenih korišćenja ili upotrebe prije **31. marta 2003**. **godine**, osim puštanja proizvoda u slobodan promet, a porez na promet proizvoda nije bio plaćen, obračunava se i plaća PDV kod uvoza u skladu sa Zakonom i ovim pravilnikom.

(3) Na proizvode za koje je **31. marta 2003**. **godine** bio započet postupak privremenog uvoza sa djelimičnim oslobodjenjem plaćanja carine i na koje je bio djelimično plaćen porez na promet, obračunava se PDV u skladu sa Zakonom i ovim pravilnikom za djelimične obaveze nastale nakon **01. aprila** 2003.godine

2. Popis zaliha

Član 136

Postojeći obveznici poreza na promet proizvoda i usluga na dan **31. marta 2003. godine** dužni su popisati izdate i nenaplaćene račune i date avanse u kojima je sadržan porez na promet proizvoda, odnosno usluga, a taj porez nije plaćen i podnijeti popisne liste nadležnom poreskom organu do **30. aprila 2003. godine.**

Član 137

(1) Isporučioci nepokretnosti dužni su na dan **31. marta 2003. godine** obračunati vrijednost izgrađenih, a neisporučenih nepokretnosti kupcima kao i vrijednost nepokretnosti plaćenih do 31. marta 2003. godine na koje se plaća porez na promet nepokretnosti, u smislu zakona kojim se uređuje oporezivanje prometa nepokretnosti.

(2) Ako se poslije **01. aprila** 2003.godina sastavlja obračun u kojem se iskazuje ukupna vrijednost isporučene nepokretnosti, osnovicu za obračun PDV čini vrijednost zaračunata nakon **01. aprila** 2003. godine.

(3) Za nepokretnosti (nedovršene i dovršene) za koje na dan **31. marta 2003**. **godine** nijesu poznati kupci, isporučioci su dužni popisati vrijednost nedovršenih i dovršenih nepokretnosti na dan **31. marta 2003. godine**, te na taj način osigurati podatke o visini poreske osnovice za obračun poreza na promet nepokretnosti, odnosno PDV. Pri isporuci ovih nepokretnosti na dio koji je prema popisu izgrađen do **31. marta 2003**. godine plaća se porez na promet nepokretnosti, a osnovicu poreza za obračun PDV čini vrijednost zaračunata nakon **01. aprila** 2003.godine u smislu odredaba člana 46 stav 11 ovog pravilnika.

Član 138

Poreski obveznici koji zalihe proizvoda iskazuju po prodajnim cijenama sa uračunatim porezom, pri smanjenju, povećanju ili ukidanju poreza obavezni su na dan početka primjene propisa kojim se povećava, smanjuje ili ukida porez izvršiti popis proizvoda na zalihama i utvrditi cijene sa uračunatim porezom po novim stopama.

Član 139

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u «Službenom listu Republike Crne Gore», a primjenjivaće se od 1. januara 2003.godine.

U Podgorici, M I N I S T A R,

Broj: 04-3601/1 od 18.11.2002.godine Miroslav Ivanišević

Broj: 04-3601/2 od 27.02.2003.godine

Broj: 04-3601/3 od 13.09.2004.godine

Broj: 04-8444/1 od 22.12. 2005.godine

Broj: 04 - 309/1 od 02.03.2006.godine

ODREDBE

PRAVILNIKA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O PRIMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST ("SLUŽBENI LIST RCG", 79/05) KOJE NIJESU UŠLE U PREČIŠĆEN TEKST PRAVILNIKA

Član 46

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2006.godine.

ODREDBE

PRAVILNIKA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O PRIMJENI ZAKONA O POREZU NA DODATU VRIJEDNOST ("SLUŽBENI LIST RCG", BR.16 /06) KOJE NIJESU UŠLE U PREČIŠĆEN TEKST PRAVILNIKA

Član 13

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Prilog A:

Paušalnu naknadu, shodno članu 128 ovog pravilnika, je moguće ostvariti za sledeće poljoprivredne i šumske proizvode, odnosno usluge i to:

1. Poljoprivredni i šumski proizvodi:

1.1. Žive životinje (tarifni broj 0101; 0102; 0103; 0104 i 0105);
1.2. Mlijeko i mliječni proizvodi, živinska i ptičja jaja, prirodni med (tarifni broj 0401; 0402; 0406; 0407 i 0409);
1.3. Žitarice (tarifni broj 1001; 1002; 1003; 1004; 1005 i 1008);
1.4. Uljano sjemenje i plodovi, razno zrnevlje i plodovi; industrijsko i ljekovito bilje; slama i stočna hrana (tarifni broj 1210; 1211 i 1214);

1.5. Povrće, korjenje i krtole za jelo (tarifni broj 0701; 0702; 0703; 0704; 0705; 0706; 0707; 0708 i 0709);
1.6. Voće za jelo (tarifni broj 0802; 0804; 0805; 0806; 0807; 0808; 0809 i 0810);
1.7. Ribe, ljuskari, mekušci i ostali vodeni beskičmenjaci (tarifni broj 0301; 0302; 0305; 0306 i 0307);
1.8. Pića, alkoholi i sirće (tarifni broj 2204; 2206, 2208 i 2209);
1.9. Đubriva (tarifni broj 3101);
1.10. Drvo i proizvodi od drveta (tarifni broj 4401 i 4403);

1.11. Živo drveće i druge biljke; lukovice, korijenje i slično; sječeno cvijeće i ukrasno lišće (tarifni broj 0601; 0602 i 0603).

2. Poljoprivredne i šumske usluge:

2.1 Poljoprivredne usluge (grupa 0111, 0112, 0113, 0121, 0122, 0123, 0124, klasifikacije djelatnosti[8]);

2.2 Šumske usluge (grupa 0202).

Obrazac ZP-PDV-S

Broj inostranog poreskog obveznika
____/____/_____

Datum prijema:

_____

Ako je ovo prvi zahtjev Direkcija javnih prihoda CG - Filijala Podgorica
upisati "x" _____

ZAHTJEV ZA POVRAĆAJ POREZA NA DODATU VRIJEDNOST
PORESKOG OBVEZNIKA KOJI NEMA SJEDIŠTE U CRNOJ GORI

1.	Naziv ili ime poreskog obveznika	
2.	Ulica i broj	
3.	Poštanski broj, grad, zemlji	
4.	Vrsta djelatnosti	
5.	Poreska služba i broj pod kojim se podnosilac zahtjeva vodi u državi u kojoj ima sjedište ili prebivalište	
6.	Period za povraćaj poreza	
7.	Ukupan iznos za povraćaj poreza	
8.	Povraćaj poreza treba izvršiti na račun – naziv banke	
9.	Broj priloga	
10.	*PORESKI OBVEZNIK IZJAVLJUJE:* a) da su isporuke proizvoda i usluga za koje se traži povraćaj obavljene u poslovne svrhe, b) da u periodu za koji podnosi zahtjev za povraćaj poreza nema na području Republike Crne Gore sjedište, prebivalište, sjedište firme, filijalu i poslovnu jedinicu, c) pod materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navodi u zahtjevu tačni. d) poreski obveznik je obavezan da vrati svaki nezakonito primljeni iznos.	

Mjesto i datum

_____

Potpis i pečat poreskog obveznika

_____

Zastupnik tražioca povraćaja

_____

Adresa, broj telefona

_____

Poleđina obrasca ZP-PDV-S

Popis pojedinačnih računa za koje se traži povraćaj poreza				
Red.broj	Isporuke proizvoda i usluga	Naziv i poreski broj isporučioca	Datum i broj računa	Porez na dodatu vrijednost
U K U P N O:				

Napomena: Poreski organ će izvršiti povraćaj PDV-a u visini plaćenog PDV-a koji je platio izvršioc usluge - domaći poreski obveznik u Državni budžet.

Obrazac PDV-PP

*Evidencioni broj*_____

1. PRODAVAC (naziv/ime i sjedište)
.....
.....
.....

|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|

MB ili JMGP - PIB

2. KUPAC (ime, prezime i adresa)
.....
.....
.....

Broj pasoša:.....
Naziv zemlje:.....

ZAHTJEV
ZA POVRAĆAJ POREZA NA DODATU VRIJEDNOST
U PUTNIČKOM PROMETU

U iznosu od:.....€
Po računu broj:.....od.....

Red. br.	Cijena proizvoda bez poreza na dodatu vrijednost	Iznos poreza na dodatu vrijednost (PDV)	Ukupno naplaćeni iznos
1.			
2.			
3.			
4.			
UKUPNO			

Datum:___/___/_____

…….
(potpis ovlaštenog lica prodavca)

Datum:___/___/_____

ISPLAĆENO NA IME POVRAĆAJA POREZA NA DODATU VRIJEDNOST

.....€

.....
(potpis primaoca)

3. NAČIN OTPREME PROIZVODA

3.1. kupac sam preuzeo proizvod.....
3.2. putem pošte.....
3.3. putem dostavljača.....

3.4. NAZIV I SJEDIŠTE DOSTAVLJAČA
.....
.....

4. OVJERA CARINARNICE O IZNOŠENJU PROIZVODA

M. P.
Datum___/___/_____
Potpis:.....

5. RAZLOZI ODBIJANJA ZAHTJEVA

5.1. neslaganje podataka iz obrasca PDV-PP sa pasošom.....
5.2. proizvodi nijesu istovjetni sa proizvodima iz računa.....
5.3. iznos računa je ispod 100 €.....
5.4. proizvodi se korišteni u Crnoj Gori.....
5.5. nepotpisan i neovjeren obrazac PDV-PP.....
5.6. drugi razlozi.....

6. POTVRDA CARINARNICE O ODBIJANJU OVJERE

M. P.
Datum___/___/_____
Potpis:.....

Napomena:

Porez na dodatu vrijednost se može vratiti uz uslove:

1) Da kupac posjeduje popunjen original Obrasca PDV-PP
2) Da podaci iz pasoša odgovaraju podacima iz Obrasca PDV-PP
3) Da proizvodi dati na uvid odgovaraju proizvodima navedenim u Obrascu PDV-PP
4) Da vrijednost kupljenih proizvoda po računu nije manja od 100 €
5) Da kupac kupljene proizvode nije koristio u Crnoj Gori
6) Da je carinski organ potpisao i pečatom potvrdio da je proizvod naznačenog dana iznesen iz Crne Gore, odnosno da je ocarinjen
7) Da je kupac ili podnosilac zahtjeva podnio prodavcu popunjen i ovjeren Obrazac PDV-PP u roku od šest mjeseci od dana izdavanja Obrasca PDV-PP.

Obrazac PDV-E

E V I D E N C I J A

RAČUNA O PRODATIM PROIZVODIMA RADI POVRAĆAJA POREZA NA DODATU VRIJEDNOST U PUTNIČKOM PROMETU

BROJ:..... DATUM:.....

Red broj	**Broj i datum računa iz obrasca PDV-PP**	**Cijena proizvoda bez PDV**	**Iznos poreza**	**VRAĆENI POREZ**	
				Iznos	**Datum**
1	2	3	4	5	6
UKUPNO					

Isplaćeno na ime povraćaja poreza na dodatu vrijednost:.....€

Slovima.....

M.P.

Datum:.....

.....

(potpis ovlašćene osobe)

Obrazac PAN

Predstavnik domaćinstva Poreski broj_____ _____

_____ ___

(Datum prijema-ispunjava poreski organ)

Ime i prezime:_____ Datum rođenja:_____

Direkcija javnih prihoda CG-Filijala Podgorica

Adresa:_____

_____

ZAHTJEV ZA DOBIJANJE DOZVOLE ZA OSTVARIVANJE PRAVA NA PAUŠALNU NAKNADU

Molim za izdavanje dozvole, na osnovu koje ću ostvarivati pravo na paušalnu naknadu za niže označene grupe poljoprivrednih i šumskih proizvoda i poljoprivrednih i šumskih usluga.

ISPUNJAVA PODNOSILAC ZAHTJEVA			**ISPUNJAVA PORESKI ORGAN**	
Redni broj	Vrsta proizvoda, odnosno usluge	Tarifni broj	Zahtjevane površine zemljišta po podacima poreskog organa (zaokružiti)	Uračunavaju se površine zemljišta na osnovu priložene dokumentacije (upisati dokument)
			Da Ne	
			Da Ne	
			Da Ne	

			Da Ne	
			Da Ne	
			Da Ne	
			Da Ne	
			Da Ne	
			Da Ne	

_____

(Potpis odgovornog lica)

Izjavljujem da ću pravo na paušalnu naknadu ostvarivati samo za proizvode koji su rezultat djelatnosti domaćinstva čiji sam predstavnik i za usluge izvršene u okviru djelatnosti istog domaćinstva ili putem poljoprivredne mehanizacije drugom poljoprivrednom domaćinstvu.

Naknade za isporučene proizvode i usluge uplaćivaće se na račun:

Br._____otvoren kod_____

(Upisati naziv banke)

U_____,dana_____ _____

(Potpis podnosioca zahtjeva)

Obrazac I-RAČ

PORESKI OBVEZNIK

PORESKI OBVEZNIK

_____

(naziv/ime i prezime)

_____

(adresa: opština, ulica i broj)

KNJIGA PRIMLJENIH RAČUNA

_____

(PIB - MB/JMBG)

_____

	Datum		RAČUN		Isporučilac priozvoda ili usluga (Dobavljač)		Vrijednost nabavke oslobođene od PDV	Vrijednost oporezive nabavke		STRUKTURA ULAZNOG PDV				
	Prijem računa	Knjiženje računa		Datum izdavanja	Naziv/ime i prezime, sjedište	PDV broj				PDV-a na domaće nabavke		PDV na usluge i nostranih lica		Paušalna naknada
														po stopi 5%

	2	3		5	6	7	8	9						15

(PDV broj)

Obrazac I-RAČ

PORESKI OBVEZNIK

PORESKI OBVEZNIK

_____

(naziv/ime i prezime)

_____

(adresa: opština, ulica i broj)

KNJIGA IZDATIH RAČUNA

_____

(PIB - MB/JMBG)

_____

(PDV broj)

Redni broj	Datum knjiženja računa	RAČUN		Kupac (primalac) proizvoda ili usluge		Vrijednost oslobođenog prometa	Vrijednost oporezivog prometa bez PDV-a			IZNOS OBRAČUNATOG PDV PO STOPAMA			Ukupna vrijednost oporezivog pro
			Datum ispostavljanja	Naziv/ime i prezime	PIB		Izvoz	Obveznici PDV	Krajnja potrošnja				

				e, sjedište					nja				metasa PDV (8-13)
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10				14

122. Pravilnik o primjeni zakona o akcizama

Na osnovu člana 10, člana 18 stav 2, člana 22 stav 3, člana 23 stav 5, člana 26 st. 4 i 6, člana 29 stav 2, člana 30 stav 2, člana 35 stav 6, člana 44 stav 5 i člana 54 stav 3 **Zakona o akcizama** ("Službeni list RCG", br. 65/2001, ***76/05***), ministar finansija donosi

P R A V I L N I K

O PRIMJENI ZAKONA O AKCIZAMA[1)]

(prečišćen tekst)

I OPŠTE ODREDBE

Član 1

Ovim pravilnikom bliže se uredjuje: oblik i sadržina akciznog dokumenta; uslovi za osnivanje i rad akciznog skladišta; sadržina i način vodjenja evidencije o akciznim proizvodima u akciznim skladištima; osiguranje plaćanja i vrste instrumenata osiguranja plaćanja akcize; uslovi za dobijanje dozvole oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda; sadržina i način vodjenja evidencije o kupovini, kretanju i potrošnji akciznih proizvoda od strane oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda; uslovi i način povraćaja plaćene akcize; postupak denaturacije i primjena propisanog denaturanta, postupak za ostvarivanje prava na upotrebu mineralnih ulja za namjene za koje se ne plaća akciza, kao i postupak registracije akciznih obveznika.

II AKCIZNI DOKUMENT

Član 2

(akcizni dokument)

(1) Akcizni dokument je isprava koja prati prevoz akciznih proizvoda koji se nalaze pod režimom odloženog plaćanja akcize, a koji izdaje pošiljalac tih proizvoda.

(2) Akcizni dokument se sačinjava u četiri primjerka (numerisana od 1 do 4), od kojih:

- primjerak broj 1 i 2 prate pošiljku do primaoca akciznih proizvoda, koje on potpisuje i primjerak broj 1 dostavlja svom poreskom organu, a primjerak broj 2 vraća pošiljaocu,

- primjerak broj 3 pošiljalac akciznih proizvoda dosatavlja svom poreskom organu a primjerak broj 4 zadržava za sebe.

[1)] "Službeni list RCG", br.18/02, 31/02 (ispravka), 9/06, 78/06 i 18/09

(3) Kod uvoza akciznih proizvoda akcizni dokument sačinjava uvoznik u četiri primjerka i dostavlja ih carinskom organu u mjestu uvoza:

- primjerak br. 1 i 2 carinski organ upućuje, zajedno sa akciznim proizvodima, primaocu tih proizvoda koji ih ovjerava,
- primjerak broj 1 primalac akciznih proizvoda dostavlja svom poreskom organu, a primjerak broj 2 vraća carini,
- primjerak broj 3 carinski organ dostavlja nadležnom poreskom organu uvoznika, a primjerak broj 4 zadržava za sebe.

(4) Kod izvoza akciznih proizvoda akcizni dokument sačinjava pošiljalac u četiri primjerka:

- primjerak br. 1 i 2 prate akcizne proizvode do nadležnog carinskog organa u mjestu izvoza koji ih potvrdjuje,

- potvrdjeni primjerak broj 2 carinski organ vraća pošiljaocu akciznih proizvoda,a potvrdjeni primjerak broj 1 dostavlja poreskom organu pošiljaoca,

- primjerak broj 3 dostavlja svom poreskom organu, a primjerak broj 4 zadržava za sebe.

(5) Akcizni dokument mora biti popunjen štampanim slovima, tako da unijete podatke nije moguće brisati i ispravljati. Svako prazno polje mora biti precrtano, tako da nije moguće ništa dopisivati.

(6) Svaka izmjena mjesta prijema akciznih proizvoda, nakon njihove otpreme, mora biti prijavljena, bez odlaganja, nadležnom poreskom organu pošiljaoca.

(7) Akcizni dokument iz stava 1 ovog člana (sa uputstvom za njegovu primjenu) odštampan je uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 3

Ako se akcizni proizvodi transportuju preko sistema koji ne omogućava da akcizni dokument prati proizvod na čitavom putu, pošiljalac proizvoda mora najbržim putem dostaviti akcizni dokument iz člana 2 ovog pravilnika primaocu proizvoda najkasnije u roku od 24 časa po prijemu proizvoda, na koje se dokument odnosi.

Član 4

(pojednostavljeni akcizni dokument)

(1) Ukoliko se kretanje akciznih proizvoda pod režimom odloženog plaćanja akcize obavlja izmedju akciznih skladišta istog imaoca akcizne dozvole ili u slučaju uzastopnog slanja istom primaocu akciznih proizvoda, prevoz akciznih proizvoda može pratiti pojednostavljeni akcizni dokument.

(2) Pod uzastopnim slanjem akciznih proizvoda istom primaocu smatra se postupno snabdijevanje (dostavljanje isporuka) akciznih proizvoda na osnovu ugovora u kome su navedene količine i vrsta akciznih proizvoda, koji se isporučuju pod režimom odloženog plaćanja akcize.

(3) Pojednostavljeni akcizni dokument može biti svaki komercijalni dokument, koji sadrži sledeće podatke:

- broj dokumenta i naznaku da se radi o pojednostavljenom akciznom dokumentu,
- naziv pošiljaoca, odnosno imaoca akcizne dozvole,
- poreski identifikacioni broj pošiljaoca,
- registracioni broj akciznog obveznika,
- adresu skladišta iz kojeg se vrši otprema i adresa skladišta u koje se proizvod otprema i registracioni broj tih skladišta,
- naziv primaoca,
- poreski identifikacioni broj primaoca,
- ime prevoznika i registarski broj vozila,
- datum otpremanja iz akciznog skladišta,
- otpremljene količine po vrsti akciznih proizvoda,
- datum preuzimanja pošiljke od strane primaoca,
- potpis i pečat primaoca.

(4) Pojednostavljeni akcizni dokument se sačinjava u četiri primjerka, i to:

- **primjerak br. 1 i 2 prate pošiljku do primaoca, koje on potpisuje i prvi primjerak dostavlja svom poreskom organu, a drugi primjerak vraća pošiljaocu,**
- primjerak broj 3 pošiljalalc dosatavlja svom poreskom organu, a primjerak broj 4 zadržava za sebe.

(5) Pojednostavljeni akcizni dokument mora biti popunjen štampanim slovima, tako da unijete podatke nije moguće bristati i ispravljati.

III AKCIZNO SKLADIŠTE

Član 5

(proizvodnja i skladištenje akciznih proizvoda)

(1) Akcizni proizvodi smatraju se uskladištenim kada je od strane njihovog primaoca potvrdjeno da su ti proizvodi unijeti u akcizno skladište.

(2) U akciznom skladištu se mogu proizvoditi, obradjivati, preradjivati i doradjivati samo akcizni proizvodi. U istom akciznom skladištu se može proizvoditi samo jedna vrsta akciznih proizvoda (alkohol i alkoholna pića, duvanski proizvodi, mineralna ulja).

(3) U akciznom skladištu se mogu skladištiti samo one sirovine i poluproizvodi koji su neophodni za proizvodnju, obradu, preradu i doradu akciznih proizvoda. Skladištenje ostalih sirovina, odnosno poluproizvoda u akciznom skladištu je dozvoljeno samo uz posebno odobrenje poreskog organa. U tom slučaju poreski organ je dužan da obezbijedi posebne mjere u tom skladištu.

(4) U akciznom skladištu, u kojem pojedini imalac akcizne dozvole skladišti više vrsta akciznih proizvoda, ti proizvodi moraju biti odvojeni (razvrstani) po grupama i vrstama.

(5) Imalac akcizne dozvole, nakon skladištenja proizvoda, istog dana, a najkasnije do početka narednog radnog dana, obavještava nadležni poreski organ o stanju zaliha tih proizoda, na obrascu koji propisuje poreski organ.

Član 6

(obezbjedjenje, označavanje i popisivanje uskladištene robe)

(1) Imalac akcizne dozvole preduzima sve potrebne mjere kako bi se omogućio nesmetan pristup uskladištenim akciznim proizvodima.

(2) Proizvodi se skladište u ambalaži i paletama, kako su prvobitno unijeti u skladište, osim kada je riječ o proizvodima u rasutom stanju (rifuzi), na primjer, mineralna ulja, koja se skladište u odgovarajućim (brojevima označenim) bačvama ili tankovima za skladištenje.

(3) Imalac akcizne dozvole je dužan:

- čitko i jednoobrazno označiti i čuvati označene uskladištene proizvode, tako da je u svakom trenutku te proizvode moguće pri popisu zaliha identifikovati, i
- poredjati uskladištene proizvode na način koji omogućava siguran i jednostavan pristup svakoj ambalaži, odnosno paleti.

(4) Imalac akcizne dozvole je dužan da mjesečno vrši popis akciznih proizvoda u akciznom skladištu i da, u skladu sa uputstvom poreskog organa, redovno usaglašava saldo računa zaliha sa knjigovodstvenim stanjem.

(5) Imalac akcizne dozvole popisni dokument iz stava 4 ovog člana dostavlja nadležnom poreskom organu u roku od 10 dana, po završetku popisnog perioda na koji se odnosi.

(6) Oblik i sadržinu popisnog dokumenta o proizvodima primljenim, uskladištenim i proizvodima otpremljenih iz akciznog skladišta propisuje poreski organ.

(7) Imalac akcizne dozvole je dužan da o manjku, višku ili drugim nesaglasnostima o stanju zaliha odmah obavijesti nadležni poreski organ.

(8) Svi proizvodi, koji nijesu označeni u skladu sa stavom 3 ovog člana ili prekoračuju količine naznačene u popisu zaliha, a o kojima nadležni poreski organ nije odmah obaviješten, biće zaplijenjeni.

Član 7

(oprema i mjerni instrumenti u akciznom skladištu)

(1) U akciznom skladištu se može nalaziti samo oprema koja je neophodna za obavljanje akcizne djelatnosti.
(2) Akcizno skladište mora biti opremljeno sa odgovarajućim mjernim instrumentima (mjerilima) za utvrdjivanje količine akciznih proizvoda. Mjerila moraju biti odobrena od strane nadležnog državnog organa za mjere i plombirana od strane nadležnog poreskog organa.

Član 8

(količinsko ograničenje za akcizno skladište)

(1) Akcizna dozvola se može izdati u slučaju kada je količina otpremljenih akciznih proizvoda iz akciznog skladišta u prethodnoj kalendarskoj godini, odnosno kada je planirana količina za tekuću godinu veća od količina propisanih u čl. 11, 12 i 13 ovog pravilnika.

(2) Ako je sa jednom akciznom dozvolom odobreno više akciznih skladišta, propisane količine iz stava 1 ovog člana se odnose na sva akcizna skladišta zajedno.

(3) Imalac akciznog skladišta na kraju svake kalendarske godine uporedjuje planirane i ostvarene količine akciznih proizvoda koji se otpremaju iz akciznog skladišta i o tome obavještava nadležni poreski organ, najkasnije do kraja marta naredne godine.

(4) Ako poreski organ odobri da skladište zajednički koristi više imalaca akcizne dozvole, u tom slučaju propisane količine iz stava 1 ovog člana odnose se na svakog imaoca akcizne dozvole.

Član 9

(količinska ograničenja za robne rezerve)

Količinska ograničenja iz člana 8 ovog pravilnika ne odnose se na akcizne proizvode koje se drže u robnim rezervama, a čija se otprema vrši prema propisima o robnim rezervama.

Član 10

(odstupanje od propisanih količina zbog dejstva više sile)

Odstupanje od propisanih količina iz čl. 11, 12 i 13 ovog pravilnika je moguće:

- zbog dejstva više sile i
- zbog sprečavanja većih ekonomskih šteta, a na osnovu posebnog odobrenja nadležnog poreskog organa.

Član 11

(otpremanje alkohola i alkoholnih pića iz akciznog skladišta)

Iz akciznog skladišta za alkohol i alkoholna pića mora biti u kalendarskoj godini otpremljeno najmanje:

- 300.000 litara piva ili
- 150.000 litara stonog vina ili
- 7.500 litara pjenušavog vina ili
- **20.000 litara ostalih nepjenušavih fermentisanih pića ili**
- **20.000 litara ostalih pjenušavih fermentisanih pića ili**
- 25.000 litara srednjih alkoholnih pića ili
- 15.000 litara etil alkohola.

Član 12

(otpremanje ostalih duvanskih proizvoda iz akciznog skladišta)

Imalac akcizne dozvole za ostale duvanske proizvode, mora u toku kalendarske godine otpremiti najmanje 700 kilograma tih proizvoda.

Član 13

Imalac akcizne dozvole za mineralna ulja mora u toku kalendarske godine otpremiti najmanje:

- 10,000.000 litara olovnog benzina (tarifne oznake CN 2710 11 31, 2710 11 51 10, 2710 11 51 90 i 2710 11 59);

- 20,000.000 litara bezolovnog benzina (tarifne oznake 2710 11 31 10, 2710 11 41, 2710 11 45 i 2710 11 49);

- 5,000.000 litara kerozina (tarifne oznake CN 2710 19 21 i 2710 19 25);

- 40,000.000 litara gasnih ulja (tarifne oznake CN 2710 19 41 do 2710 19 49) ;

- 40,000.000 kilograma ulja za loženje (tarifne oznake CN 2710 19 61 do 2710 19 69);

- 1,000.000 kilograma tečnog naftnog gasa (tarifne oznake CN 2711 12 11 do CN 2711 19 00).

IV. AKCIZNA DOZVOLA

Član 14

(zahtjev za izdavanje akcizne dozvole)

(1) Zahtjev za izdavanje akcizne dozvole podnosi se nadležnom poreskom organu prema mjestu sjedišta podnosioca zahtjeva.

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana naročito sadrži:

- podatke o podnosiocu zahtjeva, i to: firmu; poreski identifikacioni broj (PIB); sjedište i adresu; podatke o broju i lokaciji poslovnih i drugih prostorija koje se koriste za obavljanje djelatnosti i sticanje prihoda; podatke o prostorijama koje su predvidjene za akcizno skladište; izvod iz sudskog ili drugog registra iz kojeg se vidi djelatnost podnosioca zahtjeva,
- bliži opis akcizne djelatnosti sa navodjenjem vrste postupka koji će se obavljati u akciznom skladištu,
- podatke o opremi neophodnoj za obavljanje akcizne djelatnosti,
- vrstu akciznih proizvoda po tarifnim brojevima, odnosno tarifnim oznakama carinske tarife, za koje se traži akcizna dozvola,
- podatke o uobičajenom ili planiranom obimu proizvedenih ili skladištenih količina akciznih proizvoda po pojedinim vrstama za period od 12 mjeseci,
- podatke o uobičajenom ili planiranom obimu proizvedenih ili skladištenih količina akciznih proizvoda, koji predstavljaju ulazne elemente akcizne djelatnosti, po pojedinim vrstama za period od 12 mjeseci,
- podatke o uobičajenom ili planiranom obimu proizvedenih ili skladištenih količina akciznih proizvoda, koji predstavljaju poluproizvode akcizne djelatnosti, po pojedinim vrstama za period od 12 mjeseci,
- podatke o uobičajenom ili planiranom obimu proizvedenih ili skladištenih količina akciznih proizvoda, koji predstavljaju finalne proizvode akcizne djelatnosti, po pojedinim vrstama za period od 12 mjeseci,
- podatke o dokumentima iz kojih se vide (utvrdjuju) normativi korišćenja pojedinih vrsta akciznih proizvoda, po vrstama proizvodnje akciznih proizvoda,
- podatke o gubicima (manjkovima) u proizvodnji i skladištenju, po pojedinim vrstama akcizinih proizvoda,
- opis rada računovodstvenog sistema,
- način otpremanja akciznih proizvoda iz akciznog skladišta, po vrstama i količinama otpremljenih akciznih proizvoda, po pojedinim načinima otpremanja (kao npr. prevoz željeznicom, brodom, avionom, cestom, sopstveni, tudji, u cistijernama, bocama, buradima i sl.),
- izjavu ovjerenu od poreskog organa da podnosilac zahtjeva vodi poslovne knjige po sistemu dvojnog knjigovodstva i potvrdu poreskog organa da redovno izmiruje poreske obaveze, koje ne smiju biti starije od 30 dana,
- izjavu da protiv podnosioca zahtjeva nije pokrenut postupak stečaja ili likvidacije,
- izjavu o instrumentu osiguranja plaćanja akcize, koji će biti podnijet prije početka rada akciznog skladišta,
- ime lica koje će biti odgovorno za rad akciznog skladišta sa deponovanim (ovjerenim) potpisom i ime zamjenika tog lica sa ovjerenim potpisom,

- ime lica kod pravnog lica sa ovjerenim potpisom i ime zamjenika sa ovjerenim potpisom, u slučaju ako je imalac akcizne dozvole potpisao ugovor o upravljanju sa akciznim skladištem sa drugim licem,
- izjavu da ispunjava uslove za elektronsku razmjenu podataka,
- izjavu da protiv podnosioca zahtjeva nije pokrenut krivični postupak za krivična djela protiv privrede i protiv imovine,
- ovlašćenje za lice koje zastupa imaoca akcizne dozvole kod poreskog organa.

Član 15

(važenje akcizne dozvole)

(1) Akcizna dozvola se izdaje na neodredjeno vrijeme, ali ta činjenica nije od značaja kod primjene odredaba Zakona o akcizama, koje se odnose na ukidanje, oduzimanje ili izmjenu akcizne dozvole.

(2) Akcizno skladište ne može početi sa radom bez dokaza o obezbjedjenju instrumenata osiguranja plaćanja akcize.

(3) Nadležni poreski organ, najmanje jednom u periodu od 12 mjeseci, provjerava da li imalac akcizne dozvole i dalje ispunjava propisane uslove.

Član 16

(razlozi za otpremanje akciznih proizvoda iz akciznog skladišta)

(1) Proizvodi mogu biti otpremljeni (iznijeti) iz akciznog skladišta radi:

- stavljanja u domaću potrošnju,
- izvoza,
- snabdijevanja aviona i brodova namijenjenih za konzumaciju od strane posade ili putnika ili korišćenja kao pogonsko gorivo u standardnim rezervoarima aviona i brodova, koji napuštaju Crnu Goru.

(2) Poreski organ može dozvoliti iznošenje proizvoda iz akciznog skladišta radi:

- ponovnog uskladištenja u drugom akciznom skladištu,
- otpremanja u pogon oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda,
- privremenog otpremanja u slučaju vanrednih okolnosti i za period koji odredi poreski organ,
- njihovog korišćenja kao uzorka, a prilikom testiranja proizvodnje, odnosno za naučne svrhe,
- njihovog korišćenja za potrebe carinske kontrole,
- njihovog korišćenja za potrebe kontrole kvaliteta koju u akciznom skladištu obavljaju ovlašena lica,
- denaturisanja alkohola u skladu sa članom 44 Zakona o akcizama,

- uništavanja, koja se vrše pod nadzorom nadležnog poreskog organa,
- drugih razloga dozvoljenih od strane poreskog organa.

(3) Akcizni proizvodi namijenjeni za domaću potoršnju mogu biti otpremljeni iz akciznog skladišta samo sa obračunatom (uključenom) akcizom.

(4) Akcizni proizvodi se mogu otpremati iz akciznog skladišta bez obračunate (uključene) akcize samo ukoliko je pružen instrument obezbjedjenja plaćanja akcize sa kojim se složio poreski organ i ukoliko je obezbjedjenje validno, sve do ispunjenja svrhe zbog koje se vrši otpremanje iz akciznog skladišta.

(5) Za odredjene proizvode iz stava 5 ovog člana poreski organ može zahtijevati da se njihova otprema iz akciznog skladišta vrši uz upotrebu plombe, brane ili posebne oznake.

(6) Domaćom potrošnju, u smislu stava 1 alineja 1 ovog člana, smatra se isporuka akciznih proizvoda sa uračunatom (uključenom) akcizom, a koji su namijenjeni potrošnji u Crnoj Gori.

Član 17

Akcizni proizvod otpremljen iz akciznog skladišta bez obaveze obračunavanja akcize (uzorci, proizvodi za naučno ispitivanje ili testiranje ili za kojima više ne postoji potreba zbog koje su otpremljeni iz akciznog skladišta), moraju se:

- uništiti, pod nadzorom poreskog organa,
- ponovo uskladištiti u akciznom skladištu ili
- staviti u domaću potrošnju.

V VOĐENJE EVIDENCIJE IMALACA AKCIZNE DOZVOLE

Član 18

(evidencija imalaca akcizne dozvole)

(1) I malac akcizne dozvole vodi evidenciju o akciznim proizvodima u kojima moraju biti obezbijedjeni podaci o:

- stanju zaliha akciznih proizvoda na početku poreskog perioda,
- proizvedenim količinama akciznih proizvoda,
- preuzimanju akciznih proizvoda iz uvoza, drugih akciznih skladišta, pogona oslobodjenog korisnika akcize i od drugih obveznika akcize,
- otpremanju akciznih proizvoda: drugom akciznom skladištu; oslobodjenom korisniku akciznih proizvoda; za izvoz; diplomatskim i konzularnim predstavništvima; medjunarodnim

organizacijama i o drugom otpremanju akciznih proizvoda za namjene iz člana 31 Zakona o akcizama,

- korišćenju (upotrebi) akiznih proizvoda kao osnovnog materijala za proizvodnju drugih akciznih proizvoda u akciznom skladištu, kao uzoraka za analize vezane za testiranje proizvodnje, odnosno za naučne svrhe,
- akciznim proizvodima korišćenim za namjene poreske kontrole i za kontrolu kvaliteta, koje u akciznom skladištu obavljaju ovlašćena lica,
- uništenju akciznih proizvoda pod nadzorom poreskog organa, manjku koji je nastao zbog dejstva više sile (osim kradje) ili je neodvojivo povezan sa procesom proizvodnje, skladištenja i prevoza akciznih proizvoda,
- stavljanju akciznih proizvoda u domaću potrošnju i njihovom korišćenju za sopstvenu upotrebu,
- stanju zaliha akciznih proizvoda na kraju poreskog perioda.

(2) Imalac akcizne dozvole mora voditi evidenciju iz stava 1 ovog člana tako da u svakom momentu iskazuju stanje zaliha (količine) akciznih proizvoda iskazane po grupama i po vrsti.

(3) Imalac akcizne dozvole sam odredjuje način vodjenja evidencija, ako poreski organ nije prethodno odredio drugačiji način vodjenja tih evidencija.

(4) Evidencije iz stava 1 ovog člana moraju se voditi i držati u akciznom skladištu.

(5) Evidencije o zalihama akciznih proizvoda u akciznom skladištu imalac akcizne dozvole dostavlja na uvid nadležnom poreskom organu, na njegov zahtjev.

(6) Nadležni poreski organ može uvijek da zatraži od imaoca akcizne dozvole da izvrši popis akciznih proizvoda u akciznom skladištu.

Član 19

(evidencija uvoznika)

Akcizni obveznik - uvoznik za potrebe akciznog nadzora može koristiti evidencije koje je dužan voditi u skladu sa carinskim propisima, pod uslovom da te evidencije obezbjedjuju podatke propisane ovim pravilnikom.

VI OSIGURANJE PLAĆANJA AKCIZE U AKCIZNOM SKLADIŠTU

Član 20

(instrumenti osiguranja plaćanja akcize)

(1) Plaćanje akcize može se osigurati putem garancije banke ili polaganjem gotovinskog depozita**.**

(2) Instrumentima iz stava 1 ovog člana se osigurava plaćanje akcize:

- za akcizne proizvode koji se proizvode ili skladište u akciznom skladištu,
- za akcizne proizvode koji se otpremaju iz akciznog skladišta pod režimom odloženog plaćanja akcize,
- za kamate nastale u vezi sa plaćanjem akcize, za koju je bio dat instrument plaćanja.

Član 21

Briše se.

Član 22

(visina instrumenta osiguranja plaćanja akcize u akciznom skladištu)

(1) Visina instrumenta osiguranja plaćanja akcize u akciznom skladištu mora odgovarati 100% iznosu prosječnog akciznog duga obračunatog na zalihe akciznih proizvoda u prethodnoj godini, i to:

- za mineralna ulja - jednodnevnih zaliha,
- za pivo, fermentisana pića, srednja alkoholna pića i etil alkohol petodnevnih zaliha,
- za **ostale** duvanske proizvode - sedmodnevnih zaliha.

(2) U slučaju otpočinjanja djelatnosti visinu instrumenta osiguranja plaćanja akcize odredjuje podnosilac zahtjeva na osnovu sopstvene procjene zaliha akciznih proizvoda, uz saglasnost poreskog organa.

(3) Imalac akcizne dozvole visinu instrumenta osiguranja plaćanja akcize provjerava jednom godišnje i o tome sačinjava izvještaj koji dostavlja poreskom organu na verifikaciju.

VII VISINA INSTRUMENTA OSIGURANJA PLAĆANJA AKCIZE KOD PREVOZA AKCIZNIH PROIZVODA POD REŽIMOM ODLOŽENOG PLAĆANJA AKCIZE

Član 23

Visinu instrumenta osiguranja plaćanja akcize za proizvode, koji se prevoze pod režimom odloženog plaćanja akcize, odredjuje poreski organ u visini mogućeg akciznog duga za te proizvode.

VIII DOZVOLA ZA OSLOBODJENOG KORISNIKA AKCIZNIH PROIZVODA

Član 24

(zahtjev za izdavanje dozvole)

(1) *Zahtjev za izdavanje dozvole oslobođenog korisnika akciznih proizvoda pravna i fizička lica podnose nadležnom poreskom organu, prema mjestu njihovog sjedišta.*

(2) Zahtjev iz stava 1 ovog člana sadrži:

- podatke o podnosiocu zahtjeva, i to: firmu; poreski identifikacioni broj (PIB); sjedište, adresu, broj i lokaciju poslovnih i drugih prostorija koje se koriste za obavljanje djelatnosti i sticanje prihoda; predvidjenu lokaciju pogona oslobodjenog korisnika; izvod iz sudskog ili drugog registra ili evidencije iz kojih je vidljiva djelatnost podnosioca,

- bliži opis djelatnosti u kojoj se koriste akcizni proizvodi i lokacija proizvodnje, gdje će se koristiti akcizni proizvodi,

- vrste i količine akciznih proizvoda za koje se traži oslobodjenje od plaćanja akcize, a koji su neophodni za proizvodnju odredjenih proizvoda propisanih čl. 44 i 54 Zakona o akcizama za period proizvodnje, ali ne duže od 12 mjeseci,

- planirani obim proizvodnje proizvoda gdje se koriste akcizni proizvodi, za period proizvodnje ali ne duže od dvanaestomjesečne proizvodnje,

- opis prostorija (proizvedenih, skladištenih ili sličnih) u kojima će biti akcizni proizvodi nabavljeni bez plaćanja akcize i opis opreme, sa kojom će se utvrdjivati količina, odnosno korišćenje akciznih proizvoda,

- opis normativa korišćenja pojedinih vrsta akciznih proizvoda u obavljanju djelatnosti podnosioca zahtjeva,

- podatke o dokumentaciji iz koje se utvrdjuje manjak u proizvodnji i kod skladištenja, po pojedinim vrstama akciznih proizvoda,

- izjavu ovjerenu od strane poreskog organa da podnosilac vodi poslovne knjige po sistemu dvojnog knjigovodstva i potvrdu poreskog organa da redovno izmiruje poreske obaveze, a koja ne smisju biti starija od 30 dana,

- izjavu da protiv podnosioca zahtjeva nije pokrenut postupak stečaja ili likvdacije,

- izjavu o instrumentu osiguranja plaćanja akcize koji će biti podnijet prije izdavanja dozvole,

- ovlašćenje za lice koje zastupa imaoca dozvole kod poreskog organa.

(3) Pravna i fizička lica koja su registrovana za obavljanje morskog ribarstva, uz zahtjev iz stava 1 ovog člana, podnose i potvrdu o dozvoljenoj količini mineralnih ulja za koja se traži oslobađanje od plaćanja akcize, a koju izdaje ministarstvo nadležno za poslove ribarstva.

Član 25

(važenje dozvole)

Dozvola za oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda se izdaje na neodredjeno vrijeme, ali ta činjenica nije od značaja kod primjene odredaba Zakona o akcizama koje se odnose na prestanak, oduzimanje ili izmjenu akcizne dozvole.

IX OSIGURANJE PLAĆANJA AKCIZE U POGONU OSLOBODJENOG KORISNIKA AKCIZNIH PROIZVODA

Član 26

(instrumenti za osiguranje plaćanja akcize)

(1) Plaćanje akcize u pogonu oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda može se osigurati putem garancije banke ili polaganjem gotovinskog depozita.

(2) Instrumentima iz stava 1 ovog člana osigurava se:

- plaćanje akcize za akcizne proizvode koji se skladište i primaju u pogonu oslobodjenog korisnika,

- plaćanje akcize za akcizne proizvode koji se otpremaju iz pogona oslobodjenog korisnika pod režimom odloženog plaćanja akcize,

- plaćanje kamate koje su nastale ili bi mogle nastati u vezi sa plaćanjem akcize za koju je bio podnijet instrument osiguranja plaćanja.

Član 27

(visina instrumenta osiguranja plaćanja)

Iznos instrumenta osiguranja plaćanja akcize u pogonu oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda odredjuje poreski organ, koji ne može biti manji od ***dvadesetoprocentnog*** *iznosa akciznog duga po osnovama iz člana 26 ovog pravilnika.*

X EVIDENCIJE KOJE VODI OSLOBODJENI KORISNIK AKCIZNIH PROIZVODA

Član 28

(vodjenje evidencija)

(1) Oslobodjeni korisnik akciznih proizvoda vodi evidenciju o nabavci, kretanju i potrošnji akciznih proizvoda, koja sadrži naročito podatke o:

- stanju zaliha akciznih proizvoda na početku poreskog perioda,
- preuzimanju akciznih proizvoda iz uvoza, iz drugih akciznih skladišta, proizvodnje i od drugih obveznika akcize,
- nabavci akciznih proizvoda,
- zbirne podatke o primljenim količinama akciznih proizvoda u poreskom periodu,
- otpremanju akciznih proizvoda drugom akciznom skladištu,
- korišćenju akciznih proizvoda za namjene iz čl. 44 ili 54 Zakona o akcizama i za druge namjene,
- korišćenju akciznih proizvoda za uzorke za analize za testiranje proizvodnje, za potrebe poreske kontrole, za kontrolu kvaliteta, koje u njegovim poslovnim prostorijama ili skladištu vrše ovlašćena lica,

- uništenju akciznih proizvoda pod poreskim nadzorom, o manjku koji je nastao zbog više sile (osim kradje) i manjku koji je neodvojivo povezan sa procesom proizvodnje, skladištenja i prevoza proizvoda, za čiju proizvodnju su bili korišćeni akcizni proizvodi,
- zbirne podatke o otpremanju proizvoda za namjene iz čl. 44 i 54 Zakona o akcizama i za druge namjene,
- stavljanju akciznih proizvoda u domaću potrošnju i njihovom korišćenju za sopstvenu potrebu,
- stanju zaliha akciznih proizvoda na kraju poreskog perioda.

(2) Oslobodjeni korisnik akciznih proizvoda dužan je da vodi evidencije iz stava 1 ovog člana, tako da u svakom momentu ima podatke o stanju zaliha akciznih proizvoda po vrstu i količini i zbirne podatke po grupama akciznih proizvoda.

(3) Evidencije o zalihama akciznih proizvoda oslobodjeni korisnik akciznih proizvoda dostavlja na uvid poreskom organu na njegov zahtjev.

(4) Nadležni poreski organ može uvijek da zatraži popis akciznih proizvoda u pogonu oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda.

(5) Evidencije iz stava 1 ovog člana moraju se vodi i držati u pogonu oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda.

XI POVRAĆAJ PLAĆANE AKCIZE

Član 29

(pravo na povraćaj plaćene akcize)

(1) Zahtjev za povraćaj plaćene akcize, lica iz člana 30 Zakona o akcizama, podnose nadležnom poreskom organu u roku od 30 dana nakon isteka mjeseca u kojem je akciza plaćena.

(2) Uz zahtjev iz stava 1 ovog člana moraju se priložiti kopije dokumenata kojima se dokazuje opravdanost za povraćaj akcize.

(3) Pravo na povraćaj akcize za akcizne proizvode koji se izvoze dokazuje se sa ovjerenom carinskom dokumentacijom da su akcizni proizvodi stvarno iznijeti sa carinskog područja Crne Gore.

(4) Pravo na povraćaj akcize iz člana 30 stav 1 tačka 1) Zakona o akcizama dokazuje se na osnovu evidencija o korišćenju (upotrebi) akciznih proizvoda u proizvodnji i o vrsti i količini proizvedenih proizvoda.

XII KORIŠĆENJE AKCIZNIH PROIZVODA ZA NAMJENE, ZA KOJE SE NE PLAĆA AKCIZA

Član 30

(korišćenje alkohola i alkoholnih pića)

(1) Imalac akcizne dozvole smije prodavati alkohol i alkoholna pića (u daljem tekstu: alkohol) za namjene iz člana 44 Zakona o akcizama, pod sledećim uslovima:

- da akcizni dokument prati otpremu proizvoda,
- da se alkohol prodaje na osnovu pismene porudžbenice kupca, u kojoj mora biti navedena vrsta i količina alkohola,
- da kupac prije preuzimanja alkohola, odnosno prije izdavanja računa da imaocu akcizne dozvole pismenu izjavu, da će alkohol koristiti isključivo za namjene iz člana 44 Zakona o akcizama,
- da pismena izjava sadrži predmet poslovanja, odnosno broj i datum izdavanja dozvole (odobrenja) za obavljanje djelatnosti i naziv organa, koji je dozvolu izdao, broj i datum dozvole poreskog organa na osnovu koje može kupovati bez plaćanja akcize sa napomenom, da još nije iskorišćena količina akriznih proizvoda, na koje se dozvola odnosi,
- da imalac akcizne dozvole na računu upiše klauzulu, da je alkohol prodat bez obračunate akcize na osnovu pismene izjave kupca,
- da imalac akcizne dozvole čuva izjavu kupca i kopiju računa o prodatom alkoholu kao knjigovodstveni dokument.

(2) Ako se alkohol nabavlja na osnovu ugovora o postepenim isporukama, pismena izjava se može dati pri prvoj narudžbi ili u ugovoru o postepenoj nabavci (isporuci), kod kasnijih isporuka, pa se imalac akcizne dozvole na računu poziva na broj i datum te narudžbe, odnosno ugovora.

(3) Imalac akcizne dozvole mora voditi evidenciju kupaca po ovom članu i evidenciju o prodatim količinama sa oslobodjenjem od plaćanja akcize, po vrstama alkohola, kopije tih evidencija proslijediti poreskom organu do kraja tekućeg mjeseca po isteku poreskog perioda.

Član 31

(d e n a t u r a n t)

(1) Za upotrebu u hemijskoj industriji i u proizvodnji kozmetike, u skladu sa članom 44 Zakona o akcizama, etil alkohol mora biti denaturisan dodavanjem sirovog metil-alkohola (metanola) i drvnog ulja, u razmjeri 8 : 0,5 (tj. na 8 litara metil-alkohola dodaje se 0,5 litara drvnog ulja). Metil-alkohol i

drvno ulje se miješaju, nakon čega se 4 kg te mješavine dodaje na svakih 100 hektolitarskih stepena alkohola koji se denaturiše.

(2) Denaturant za namjene oslobodjenog korisnika akciznih proizvoda je takodje: tiofen 125 g/hl denatonium benzoat 0,8 g/hl, crvena boja 0,4 g/hl, metil-etil-keton 2 l/hl; ili izopropilni alkohol 4.000 g/hl, metil-etil-keton 500 g/hl, denatonijum benzoat 2 g/hl; ili denatonijum benzoat 0,8 g/hl, t-butil alkohol 78,8 g/hl, dietil ftalat 500 g/hl, t-butil alkohol 78,8 g/hl ili izopropilni alkohol 5.000 g/hl, t-butil alkohol 78,8 g/hl; ili sintetički muškat u ksilenu 39,5 g/hl, t-butil alkohol 78,8 g/hl.

(3) Ukoliko korišćenje denaturanata iz ovog člana zbog tehnoloških zahtjeva nije primjereno, uz odobrenje poreskog organa, može se koristiti i drugi denaturant.

(4) Denaturisanje etil alkohola vrši se u prostorijama gdje se proizvodi ili u mjestu gdje je po prvi put uskladišten nakon uvoza u Crnu Goru, a prije njegove otpreme za upotrebu.

Član 32

(upotreba mineralnih ulja za koje se ne plaća akciza)

(1) Imalac akcizne dozvole smije prodavati mineralna ulja za namjene iz člana 54 stav 1 Zakona o akcizama, pod sledećim uslovima:

- da se mineralna ulja prodaju na osnovu pismene porudžbenice kupca, u kojoj mora biti navedena vrsta i količina mineralnih ulja,
- da kupac prije preuzimanja mineralnih ulja, odnosno prije izdavanja računa, da imaocu akcizne dozvole pismenu izjavu, da će mineralna ulja koristiti (upotrebljavati) isključivo za namjene iz člana 54 stav 1 Zakona o akcizama,
- da pismena izjava sadrži predmet poslovanja, odnosno broj i datum izdavanja dozvole (odobrenja) za obavljanje djelatnosti i naziv organa, koji je izdao tu dozvolu, broj i datum dozvole poreskog organa, na osnovu kojeg može kupovati mineralna ulja bez plaćanja akcize sa napomenom da nije još iskorišćena količina akciznih proizvoda na koje se dozvola odnosi,
- da imalac akcizne dozvole na računu upiše klauzulu da su mineralna ulja prodata bez obračunate akcize na osnovu pismene izjave kupca,
- da imalac akcizne dozvole čuva primljenu izjavu kupca i kopiju računa o prodatim mineralnim uljima kao knjigovodstvenu ispravu.

(2) Ako se mineralna ulja kupuju za namjene iz člana 54 stav 1 tačka 1) Zakona o akcizama, pismena izjava kupca, osim podataka iz alineje tri stava 1 ovog člana, mora sadržati i podatke o plovnom objektu za koje se mineralno ulje nabavlja (sa njegovim brojem upisa u odgovarajući registar).

(3) Ako se mineralna ulja nabavljaju na osnovu ugovora o sukcesivnim (postojećim, uzastopnim) isporukama, pismena izjava može biti data kod prve narudžbe (u prvoj narudžbenici) ili u ugovoru o sukcesivnim isporukama, te se kod kasnijih isporuka imalac akcizne dozvole na računu poziva na broj i datum te narudžbenice, odnosno ugovora.

(4) Iz akciznih skladišta se mineralna ulja mogu otpremiti za potrebe iz člana 54 stav 1 tačka 1) Zakona o akcizama bez pratećeg akciznog dokumenta, ako su otpremljena direktno na avion ili brod ili na ribarski brod, koji se koristi za obavljanje registrovane djelatnosti.

(5) Imalac akcizne dozvole mora voditi evidenciju kupaca po ovom članu i evidenciju prodatih količina sa oslobodjenjem, po vrstama akciznih proizvoda i kopije tih evidencija dostavljati poreskom organu do kraja tekućeg mjeseca za prethodni mjesec.

XII OBRAČUN AKCIZE

Član 33

(opšti dio)

(1) Obveznik akcize sam obračunava akcizu za poreski period i iskazuje je u mjesečnom obračunu akcize. Mjesečni obračun akcize podnosi se nadležnom poreskom organu, odvojeno za pojedine vrste akciznih proizvoda, i to:

- za alkohol i alkoholna pića, na obrascu OAKC - AL,

- za ostale duvanske proizvode na obrascu OAKC - ODP,

- za mineralna ulja, njihove derivate i supstitute na obrascu OAKC - MU.

(2) Imalac akcizne dozvole, koji posjeduje više od jednog akciznog skladišta, može podnijeti zbirni obračun akcize za sva akcizna skladišta, uz prethodnu saglasnost poreskog organa.

(3) Oslobodjeni korisnik akciznih proizvoda koji skladišti akcizne proizvode u više pogona, može podnijeti zbirni obračun akcize, uz prethodnu saglasnost poreskog organa.

(4) Ako imalac akizne dozvole podnosi zbirni obračun akcize za sva akcizna skladišta, mora u obračunu navesti na koja se akcizna skladišta odnosi taj obračun.

(5) Ako oslobodjeni korisnik akciznih proizvoda podnosi zbirni obračun akcize, mora u obračun navesti, na koje se pogone odnosi taj obračun.

(6) Obrasci iz stava 1 ovog člana odštampani su uz ovaj pravilnik i čine njegov sastavni dio.

Član 33a

(obračun akcize na cigarete)

Obračunata akciza na cigarete iskazuje se na Obrascu "OAKC-C" (Obračun akcize na cigarete), koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 34

(obračun akcize kod uvoza)

(1) Akcizu kod uvoza akciznih proizvoda, osim za cigarete, obračunava carinski organ u skladu sa carinskim propisima.

(2) Ako je carinski dužnik u skladu sa carinskim propisima dužan da sam obračuna i plati uvozne dažbine, dužan je da samostalno obračuna i plati akcizu, u skladu sa carinskim propisima.

Član 34 a

(obračun razlike akcize za TNG)

Akcizni obveznik koji ne posjeduje dozvolu za držanje akciznog skladišta za tečni naftni gas(u daljem tekstu: TNG), vodi evidenciju o prodatim količinama, a koja naročito sadrži: datum prodaje TNG-a, iznos plaćene akcize kod uvoza, iznos akcize koji se odnosi na prodate količine TNG-a (po namjenama) i razliku akcize u odnosu na količine prikazane u carinskoj deklaraciji.

Ukoliko je iznos obračunate akcize za prodate količine TNG-a u zemlji veći od iznosa akcize plaćene kod uvoza, obračunava se razlika manje plaćene akcize.

Ukoliko je iznos obračunate akcize za prodate količine TNG-a u zemlji manji od iznosa akcize plaćene kod uvoza, pravo na povraćaj više plaćene akcize ostvaruje se u rokovima propisanim zakonom kojim je uređen poreski postupak.

Obračun razlike akcize, podnosi se na Obrascu "OA-TNG", koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Obračun razlike akcize, iz stava 4 ovog člana, podnosi se u rokovima za plaćanje akcize na mineralna ulja kada se vrši i uplata manje plaćene akcize.

XIII REGISTRACIJA AKCIZNIH OBVEZNIKA

Član 35

(1) Svako lice koje postaje akcizni obveznik dužno je da podnese prijavu za upis u registar akciznih obveznika, najkasnije 15 dana prije početka otpočinjanja proizvodnje, uskladištenja, odnosno otpremanja akciznih proizvoda.

(2) Postojeći akcizni obveznici prijavu iz stava 1 ovog člana podnose do 30. juna 2002. godine.

Član 36

Prijava za upis u registar akciznih obveznika podnosi se na obrascu AKC-P koji je, zajedno sa uputstvom za njegovo popunjavanje, odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 37

(1) Prijava za upis u registar akciznih obveznika se podnosi nadležnom poreskom organu u jednom primjerku.

(2) Uz prijavu iz stava 1 ovog člana prilaže se:

- rješenje o upisu u odgovarajući registar za obavljanje privredne djelatnosti, i - ovlašćenje za lice koje zastupa poreskog obveznika kod poreskog organa.

Član 38

(stupanje na snagu pravilnika)

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Broj: 04-1259/1

15.aprila 2002.godine **M I N I S T A R,**

P o d g o r i c a **Miroslav Ivanišević**

ODREDBE

PRAVILNIKA O IZMJENAMA I DOPUNAMA PRAVILNIKA O PRIMJENI ZAKONA O AKCIZAMA ("SLUŽBENI LIST RCG", 9/06) KOJE NIJESU UŠLE U PREČIŠĆEN TEKST PRAVILNIKA

Član 11

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

MINISTARSTVO FINANSIJA

M I N I S T A R

dr Igor Lukšić

ODREDBE

PRAVILNIKA O IZMJENI I DOPUNI PRAVILNIKA O PRIMJENI ZAKONA O AKCIZAMA ("SLUŽBENI LIST RCG", 78/06) KOJE NIJESU UŠLE U PREČIŠĆEN TEKST PRAVILNIKA

Član 11

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

ODREDBE

PRAVILNIKA O IZMJENI I DOPUNI PRAVILNIKA O PRIMJENI ZAKONA O AKCIZAMA ("SLUŽBENI LIST RCG", 18/09) KOJE NIJESU UŠLE U PREČIŠĆEN TEKST PRAVILNIKA

Član 11

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-840/1 M I N I S T A R,

Podgorica, 6. mart 2009. godine dr Igor Lukšić

AKCIZNI DOKUMENT

1. Pošiljalac **Naziv**:_____ **Adresa**:_____ **Broj**: |_|_|_| PTT broj: |_|_|_|_|_| **Mjesto**:_____ **Grad**:_____	**2. PIB** | | | | | | | | | | | | | **3. Reg. broj akciznog obveznika:** | | / | | - | | | | | - | **4. Mjesto otpremanja**:_____

5. Poziv na broj:	**6. Broj računa:**	**7. Datum računa:**

8. Nadležni poreski organ pošiljaoca: _____

9. Primalac: Naziv:_____ Adresa:_____ Broj: |_|_|_| PTT broj: |_|_|_|_|_| Mjesto:_____ Grad:_____	10. PIB 11..Reg. broj akciznog obveznika: | | / | | - | | | | | - | 12. Mjesto prijema:_____
13. Prevoznik: _____	14. Karakteristike prevoza (sredstvo prevoza, registarski broj...):_____

15. Instrument osiguranja plaćanja akcize

Vrsta instrumenta:_____ Datum izdavanja: \|_\|_\| / \|_\|_\| /\| _\|_\|_\|_\| Iznos osiguranja:

16. Datum otpremanja: | | - | | - | | | |	Sat otpremanja | | | | : | | | |

17. Vrijeme trajanja prevoza: \| \| \| dana \| \| \| sati

18. Oznake i brojevi akciznih proizvoda:

Red. broj	Opis robe	Broj carinske tarife	Količina	Bruto težina	Neto težina	Vrsta ambalaže

19. Potvrda o prijemu:

Datum:| _|_| / |_|_| /| _|_|_|_| Sat: |_|_|:|_|_| Poziv na broj:.....

Primljena roba-.....Višak-..... Manjak-.....

Firma primaoca.....Sjedište primaoca.....

PIB: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|

Nadležni poreski organ primaoca:.....

Ime i prezime ovlašćenog lica:.....

PIB: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_| M.P. Potpis:.....

A. Zapisnik o kontroli

Ispunjava nadležni poreski organ

B. Promjena mjesta prijema

Obavještenje nadležnom poreskom organu pošiljaoca

Nova adresa:.....

Ime i prezime ovlašćenog lica/PIB..... |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_| Potpis:.....

Datum: | _|_| / |_|_| /| _|_|_|_| Mjesto:..... M.P.

C. Potvrda o prijemu

Datum:| _|_| / |_|_| /| _|_|_|_| Sat: |_|_|:|_|_| Poziv na broj:.....

Primljena roba-..... Višak-..... Manjak-.....

Firma primaoca..... .. PIB: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_| Sjedište primaoca.....

Nadležni poreski organ primaoca:.....

Ime i prezime ovlašćenog lica:..... PIB: |_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_|_| M.P. Potpis:.....

D. Potvrda o izvozu

Datum: | _|_| / |_|_| /| _|_|_|_| Mjesto..... Opis robe:..... Vrsta transporta:.....

Robe izvezene pod carinskim nadzorom

Datum izvoza: | _|_| / |_|_| /| _|_|_|_| Broj JCI:..... M.P. Potpis carinskog službenika:.....

Popunjava poreski organ

Broj dokumenta _ _ /_ _ -____ Datum:

Prezime i ime ovlašćenog službenika:.....Potpis:.....

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE AKCIZNOG DOKUMENTA

Pod rednim brojem 1 (**Pošiljalac**): unosi se ime (naziv) i adresa pošiljaoca akciznih proizvoda (broj, PTT broj, mjesto i grad).

Pod rednim brojem 2 (**PI B**): unosi se poreski identifjkacioni broj.

Pod rednim brojem 3 (**Reg. broj akciznog obveznika**): unosi se registracioni broj pošiljaoca akciznih proizvoda.

Pod rednim brojem 4 (**Mjesto otpremanja**): unosi se bliža adresa mjesta otpremanja akciznih proizvoda.

Pod rednim brojem 5 (**Poziv na broj**): unosi se poziv na broj koji identifikuje pošiljku u evidencijama pošiljaoca.

Pod rednim brojem 6 (**Broj računa**): unosi se broj računa; ako račun nije izdat unosi se broj dokumenta koji prati transport akciznih proizvoda.

Pod rednim brojem 7 (**Datum računa**): upisuje se datum izdavanja računa, odnosno drugog dokumenta unijetog pod rednim brojem 6.

Pod rednim brojem 8 (**Nadležni poreski organ pošiljaoca**): unosi se naziv i adresa nadležnog poreskog organa posiljaoca.

Pod rednim brojem 9 (**Primalac)**: unosi se ime (naziv) i adresa primaoca akciznih proizvoda (broj, PTT broj, mjesto i grad).

Pod rednim brojem 10 **(PIB**): unosi se poreski identifikacioni broj.

Pod rednim brojem 11 (**Reg. broj akciznog obveznika**): unosi se registracioni broj primaoca akciznih proizvoda.

Pod rednim brojem 12 (**Mjesto prijema**): unosi se bliža adresa mjesta prijema akciznih proizvoda.

Pod rednim brojem 13 (**Prevoznik)**: unosi se naziv i adresa fjrme koja vrši prevoz akciznih proizvoda..

Pod rednim brojem 14 (**Karakteristike prevoza**): unose se dodatne informacije o prevozniku akciznih proizvoda (ime i prezime vozača, njegov jedinstveni maticni broj, sredstvo preyoza i registarski broj prevoznog sredstva).

Pod rednim brojem 15 (**Instrument osiguranja placanja akcize**): unosi se instrument osiguranja plaeanja akcize (vrsta instrumenta, datum izdavanja i iznos osiguranja).

Pod rednim brojem 16 (**Datum otpremanja**): unosi se datum i čas kada su akcizni proizvodi otpremljeni.

Pod rednim brojem 17 (Vrijeme trajanja prevoza): unosi se normalno vrijeme, potrebno za transport s obzirom na nacin prevoza i dužinu puta.

Pod rednim brojem 18 (**Oznake i brojevi akciznih proizvoda**): Unose se karakteristike akciznih proizvoda (bliži opis, broj carinske tarife, količina, bruto i neto težina i vrsta ambalaže).

Pod rednim brojem 19 (**Potvrda o prijemu**): unosi se datum, sat, poziv na broj (sa rednog broja 5), primljena roba, iznos eventualnog viška ili manjka, firma primaoca, njegov PIS i sjedište, nadležni poreski organ primaoca, ime i prezime ovlašćenog lica, njegov PIB, pečat i potpis.

Polje A (**Zapisnik o kontroli**): popunjava nadležni poreski organ u postupku kontrole.

Polje B (**Promjena mjesta prijema**):u slučaju kada pošiljalac ili njegov zastupnik traže da se pošiljka dostavi u mjesto koje je različito od mjesta opisanog pod rednim brojem 13 zahtjev mora biti ovjeren od strane nadležnog poreskog organa, a novo mjesto isporuke unosi se u polje S.

Polje C (**Potvrda o prijemu**): prijem pošiljke potvrđuje primalac akciznih proizvoda; ukoliko se radi o izvozu akciznih proizvoda prijem pošiljke potvrđuje nadležni carinski organ. Unosi se datum, sat, poziv na broj (sa rednog broja 5), primljena roba, iznos eventualnog višska ili manjka, firma primaoca, njegov PIS i sjediste, nadlezni poreski organ

primaoca, ime i prezime ovlascenog lica, njegov PIS, pečat i potpis.

Polje D (**Potvrda o izvozu**): unosi se potvrda o prijemu akciznih proizvoda od strane nadležnog carinskog organa. Upisuje se datum, mjesto , opis robe, vrsta transporta, datum izvoza, broj jedinstvene carinske isprave (JCI) i potpies carinskog službenika.

Obraac "OAKC-AL"

C r n a G o r a

Poreska uprava

OBRAČUN AKCIZE NA ALKOHOL I ALKOHOLNA PIĆA

1. Za obračunski period: **MJESEC** ☐☐ **GODINA** 2 0 0 ☐ **Izmijenjena poreska prijava:** ☐

Upišite "X" ukoliko podnosite izmijenjenu poresku prijavu

2. Vrsta akciznog obveznika

☐ *Obveznik akcize* ☐ *Imalac akc. dozvole* ☐ **Oslobodjeni kor. akc. proizvoda** ☐ **Ostali akcizni obveznici**

(Upišite "X" u odgovarajuće polje)

3. Podaci o poreskom obvezniku:

PIB: ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐ *Reg. br. obveznika akcize:* ☐☐ / ☐☐ - ☐☐☐☐☐ - ☐

Firma (pravno lice), Ime i prezime (fizičko lice): _____

Sjedište / Prebivalište/ _____

Ulica:_____ **Broj:** _____ **Telefon:** _____

Emeil:_____

4. ☐ *U poreskom periodu nemam obaveze za plaćanje akcize*

(Upišite "X" ukoliko nemate obaveze za plaćanje akcize)

5. Obračunata akciza

5.1. U zemlji

Red.br. (1)	Vrsta alkohola i alkoholnih pića (2)	Jedinica mjere (3)	Količina (4)	Ukupna akciza (5)
1.	**Pivo**			
2.	**Stono vino**			
3.	**Pjenušavo vino**			
4.	**Ostala nepjenušava fermentisana pića**			
5.	**Ostala pjenušava fermentisana pića**			
6.	**Srednja alkoholna pića**			
7.	**Etil alkohol**			
8.	**Obaveza za poreski period (1+2+3+4+5+6+7)**			
9.	**Povraćaj plaćene akcize**			
10.	**Obaveza za plaćanje (8-9)**			

5.2. Pri uvozu	

6. Akcizna skladišta odnosno pogoni oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, na koje se odnosi plaćanje akcize:

Poreski identifikacioni broj

_____ | | | | | | | | | | | | |

_____ | | | | | | | | | | | | |

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navedeni podaci tačni.

Datum: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I **M.P.** **Potpis ovlašćenog lica:** _____

Popunjava poreski organ

Broj dokumenta _ _ / _ _ - _____ Datum: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I

Prezime i ime ovlašćenog službenika: ……
Potpis:……

OBRAČUN AKCIZE NA OSTALE DUVANSKE PROIZVODE

1. Za obračunski period: [ ][ ] **MJESEC** **GODINA** [2][0][0][ ] **Izmijenjena poreska prijava:** [ ]

Upišite "X" ukoliko podnosite izmijenjenu poresku prijavu

2. Vrsta akciznog obveznika:

[ ] *Obveznik akcize* [ ] *Imalac akcizne dozvole* [ ] **Oslobodjeni korisnik akciznih proizvoda** [ ] **Ostali akcizni obveznici**

(Upišite "X" u odgovarajuće polje)

3. Podaci o poreskom obvezniku:

PIB: [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ] *Reg. broj obveznika akcize:* [ ][ ] / [ ][ ] - [ ][ ][ ][ ][ ] - [ ]

Adresa:

Ulica _____ **Opština**_____

Broj _____ **Telefon**_____

4. [ ] *U poreskom periodu nemam obaveze za plaćanje akcize*

(Upišite "X" ukoliko nemate obaveze za plaćanje akcize)

5. Obračunata akciza

5.1. U zemlji

Redni broj	Vrsta duvanskog proizvoda	Jedinica mjere	Količina	Iznos akcize	Ukupno
1	2	3	4	5	6
1.	Cigare i cigarilosi				
2.	Fino rezani duvan (cigarete za savijanje)				

3.	**Drugi duvan za pušenje**				
4.	**Obaveza za poreski period (1+2+3)**				

5.2. Pri uvozu	

6. Akcizna skladišta odnosno pogoni oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, na koje se odnosi plaćanje akcize:

Poreski identifikacioni broj

_____ | | | | | | | | | | | | |

_____ | | | | | | | | | | | | |

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navedeni podaci tačni.

Odgovorno lice:

PIB | | | | | | | | | | | | |

Ime i prezime: _____

Ovlašćeno lice:

PIB | | | | | | | | | | | | |

Ime i prezime: _____

Datum: |__|__| / |__|__| / |__|__|__|__| **M.P.** **Potpis ovlašćenog lica:** ……

Obrazac "OAKC-MU"

C r n a G o r a

Poreska uprava

OBRAČUN AKCIZE NA MINERALNA ULJA, NJIHOVE DERIVATE I SUPSTITUTE

1. Za obračunski period: Mjesec [ ][ ] Godina [2][0][0][ ] Izmijenjena poreska prijava: [ ]

Upišite "X" ukoliko podnosite izmijenjenu poresku prijavu

2. Vrsta akciznog obveznika:

[ ] *Obveznik akcize* [ ] *Imalac akcizne dozvole* [ ] Oslobodjeni korisnik akciznih proizvoda [ ] Ostali akcizni obveznici

(Upišite "X" u odgovarajuće polje)

3. Podaci o poreskom obvezniku:

PIB: [ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ][ ] *Reg. broj obveznika akcize:* [ ][ ] / [ ][ ] - [ ][ ][ ][ ][ ] - [ ]

Adresa: _____ Opština: _____

Ulica: _____ *Broj:* _____

Telefon: _____ E-mail:_____

4. [ ] ***U poreskom periodu nemam obaveze za plaćanje akcize***

(Upišite "X" ukoliko nemate obaveze za plaćanje akcize)

5.Obračunata akciza

Red. broj	Tarifna oznaka	Vrsta mineralnih ulja, njihovih derivati i	Jedinica mjere	Pri uvozu	U zemlji

		supstituta		količina	iznos	količina	iznos
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
1.	**CN 2710 11 31** **CN 2710 11 51 10** **CN 2710 11 51 90** **CN 2710 11 59**	**Olovni benzin**	litar (l)				
2.	**CN 2710 11 31 10** **CN 2710 11 41** **CN 2710 11 45** **CN 2710 11 49**	**Bezolovni motorni benzin**	litar (l)				
3.	**CN 2710 19 21** **CN 2710 19 25**	**Kerozin**	litar (l)				
4.	**CN 2710 19 41** **do** **CN 2710 19 49**	**Gasna ulja**	litar (l)				
5.	**CN 2710 19 61 do** **CN 2710 19 69**	**Ulje za loženje**	kilogram (kg)				
6.	**CN 2711 12 11** **do** **CN 2711 19 00**	**Tečni naftni gas**	kilogram (kg)				

7.	**Obaveza za poreski period (od 1 do 6)**						

6. Akcizna skladišta odnosno pogoni oslobođenog korisnika akciznih proizvoda, na koje se odnosi plaćanje akcize:

Poreski identifikacioni broj

_____

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navedeni podaci tačni.

Datum: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I **M.P.** **Potpis ovlašćenog lica**

Popunjava poreski organ

Broj dokumenta: _ _ / _ _ - _ _____ Datum : I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I

OAKC-C

C r n a G o r a

Poreska uprava

OBRAČUN AKCIZE NA CIGARETE

1. Za obračunski period: od_____ do_____ | **GODINA** | **2** | **0** | **0** | |

Izmijenjena poreska prijava: ☐

Upišite "X" ukoliko podnosite izmijenjenu poresku prijavu

2. Vrsta akciznog obveznika:

☐ *Proizvođač* ☐ *Uvoznik*

Red. broj	**Vrsta cigareta**	**Jedinica mjere**	**Količina**	**Iznos akcize**		**Ukupno (5+6)**
				Specifična	**Proporcionalna**	
1	**2**	**3**	**4**	**5**	**6**	**7**
1.	**Cigarete**					
-						
-						
-						
-						
2.	**Ukupno:**					

Ulica: _____ **Opština**_____

Broj: _____ **Telefon**_____

4. Obračunata akciza

(Upišite "X" u odgovarajuće polje)

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navedeni podaci tačni.

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su podaci tačni.

_____

Potpis ovlašćenog lica Datum: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I

M.P.

Popunjava poreski organ

Broj dokumenta _____ Datum prijema __/ __/ ____ Datum dorade __/ __/ ___

Prezime i ime ovlašćenog službenika _____ Potpis _____

Obrazac "OA-TNGZ"

C R N A G O R A

Poreska uprava

OBRAČUN RAZLIKE AKCIZE ZA TEČNI NAFTNI GAS

1. Za obračunski period: Mjesec [ ][ ] Godina [2][0][0][ ]

2. Podaci o poreskom obvezniku:

PIB: | | | | | | | | | | | | | *Reg. broj obveznika akcize:* | | | / | | | - | | | | | - | |

Adresa: _____

Opština : _____

Ulica: _____ *Broj:* _____

Telefon: _____ E-mail:

3.

R.b.	***Namjena***	***Jedinica mjere***	***Količina***	***Iznos razlike akcize***
1.	Kao pogonsko gorivo	kg		
2.	Za industrijske i komercijalne svrhe	kg		
3.	Za grijanje	kg		
4.	**Za uplatu:**			
5.	**Za povraćaj:**			

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navedeni podaci tačni.

Datum: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I **M.P.** **Potpis ovlašćenog lica**

Popunjava poreski organ:

Broj dokumenta: _ _ / _ _ - _ _____ Datum : I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I

Prezime i ime ovlašćenog službenika: ……

Potpis: …..……

Obrazac AKC-P

Republika Crna Gora

Poreska uprava

PRIJAVA ZA UPIS U REGISTAR AKCIZNIH OBVEZNIKA

☐ Registracija

☐ Prestanak registarcije

(Upišite "X" u odgovarajuće polje)

1.	Poreski identifikacioni broj (PIB):														
2.	Naziv poreskog obveznika: _____														
3.	Adresa: _____ Ulica: _____ Broj: _____ Opština: _____ Telefon:_____														
4.	***Vrsta akciznog proizvoda:*** ☐ Alkohol i alkoholna pića ☐ Duvanski proizvodi ☐ Mineralna ulja, njihovi derivati i supstituti ***(Upišite "X" u odgovarajuće polje)***														
5.	Datum početka obavljanja djelatnosti: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I														
6.	Ovlašćeno lice koje zastupa poreskog obveznika kod poreskog organa:														
	PIB:													Prezime i ime:	

7.	Razlozi za prestanak registracije: ☐ Likvidacija i dr. Prestanak preduzetničke djelatnosti ☐

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su podaci tačni.

_____

Potpis ovlašćenog lica

Datum: I__I__I / I__I__I / I__I__I__I__I

M.P.

Popunjava poreski organ

Broj dokumenta _____ Datum prijema __/ __/ ____ Datum obrade __/ __/ ___

Prezime i ime ovlašćenog službenika _____ Potpis _____

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE PRIJAVE

Pod rednim brojem 1, poreski identifikacioni broj - unijeti poreski identifikacioni broj (PIB) obveznika koji mu je dodijeljen od strane nadležnog poreskog organa prilikom registracije.

Pod rednim brojem 2, naziv poreskog obveznika - unijeti naziv poreskog obveznika.

Pod rednim brojem 3, adresa - unijeti punu adresu poreskog obveznika, (ulica, kućni broj, opština i broj telefona).

Pod rednim brojem 4, vrsta akciznog proizvoda – u zavisnosti od vrste akciznog proizvoda, upisuje se x u odgovarajuće polje.

Pod rednim brojem 5, datum početka obavljanja djelatnosti, upisuje se datum početka obavljanja djelatnosti za koju je akcizni obveznik registrovan.

Pod rednim brojem 6, ovlašćeno lice - unijeti jedinstveni matični broj (JMB), prezime i ime ovlašćenog lica koje zastupa poreskog obveznika kod poreskog organa.

Pod rednim brojem 7, razlozi za prestanak registracije - navode se razlozi za prestanak registracije.(upisuje znak "X" u polje ispred odgovarajućeg razloga za prestanak registracije). "

123. Pravilnik o postupku bojenja i označavanja mineralnih ulja koja se koriste kao gorivo za grijanje

Na osnovu člana 55 stav 4 Zakona o akcizama ("Službeni list RCG", broj 65/2001), ministar privrede donosi

PRAVILNIK

O POSTUPKU BOJENJA I OZNAČAVANJA MINERALNIH ULJA KOJA SE KORISTE KAO GORIVO ZA GRIJANJE

("Sl. list RCG", br. 23/02)

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se postupak bojenja i označavanja mineralnih ulja (gasno ulje i kerozin), koja se koriste kao gorivo za grijanje.

Član 2

Gasno ulje (dizel gorivo), koje se koristi kao gorivo za grijanje (tarifna oznaka CN 2710. 00 31 00), boji se crvenom bojom i označava markirnim indikatorom, koji je moguće utvrditi samo pomoću hemijskog testiranja. Obojeno gasno ulje mora sadržati najmanje 4,6 g markirnog indikatora "C.I. Solvent Yellonj 124" na 1000 litara gasnog ulja,na temperaturi od 15°C.

Kerozin koji se koristi kao gorivo za grijanje (tarifna oznaka CN 2710. 00 21 20) boji se zelenom bojom i označava markirnim indikatorom, koji je moguće utvrditi samo pomoću hemijskog testiranja. Obojeni kerozin mora sadržati najmanje 4,3 g markirnog indikatora "C.I. Solvent Yellonj 124" na 1000 litara kerozina,na temperaturi od 15°C.

Sastav markirnog indikatora iz st. 1 i 2 ovog člana određuje se prema JUS-u ili DIN-u 51 426. U slučaju spora primjenjuje se standard DIN 51 426.

Član 3

Izuzetno od člana 2 ovog pravilnika do 01. maja 2003. godine, gasno ulje i kerozin, koji se koriste kao gorivo za grijanje, ne moraju se označavati markirnim indikatorom.

Član 4

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Broj: 01-1459

Podgorica, 7. maja 2002. godine

Ministarstvo privrede

Ministar, Darko Uskoković, s.r.

124. Pravilnik o pausalnom oporezivanju prihoda od samostalne djelatnosti

Na osnovu člana 49 stav 2 i člana 52 Zakona o porezu na dohodak fizičkih lica ("Službeni list RCG", br. 65/01 i 37/04), Ministarstvo finansija donosi

PRAVILNIK

O PAUŠALNOM OPOREZIVANJU PRIHODA

OD SAMOSTALNE DJELATNOSTI

(„Službeni list RCG“, broj 3/05 i „Službeni list CG“, broj 80/08)

Član 1

Ovim pravilnikom propisuju se bliži kriterijumi za paušalno oporezivanje prihoda od samostalne djelatnosti, utvrdjuje poreska skala, propisuje sadržaj poslovne knjige o ostvarenom prometu kao i sadržaj zahtjeva za paušalno oporezivanje koji poreski obveznik podnosi nadležnom poreskom organu.

Član 2

Bliži kriterijumi za paušalno oporezivanje prihoda od samostalne djelatnosti su:

- vrsta djelatnosti,
- visina planiranog prometa,
- učešće troškova poslovanja u ukupnom prometu i
- visina planiranog oporezivog prihoda.

Član 3

Poreski obveznici u zavisnosti od vrste djelatnosti razvrstavaju se u četiri grupe, i to:

1) u prvu grupu spadaju: korpari, mrežari, tkači, kapadžije, umjetničko zanatstvo, opravka časovnika, grnčari, paketari, vodeničari, dimnnjačari, vunovlačari, kućna radinost, sakupljanje ljekovitog bilja i šumskih plodova, uzgoj voća i povrtlarskih kultura, proizvodnja kreča, cigle i crijepa, proizvodnja ćumura, kovači, mlinari, taksisti, ribari, opančari, obućari, brijači, prodaja kokica, kukuruza, kestena i sl., uzgajivači školjki, pčelari, knjigovesci, uljari i druge slične djelatnosti. Obveznicima iz ove grupe, priznaju se troškovi poslovanja u ukupnom prometu u visini od 75%.

2) u drugu grupu spadaju: servis tahografa i taksimetara, pružanje usluga turističkog smještaja u domaćoj radinosti, vinkleri, krojači, opravka vaga, opravka i prodaja časovnika, bilijar klubovi, video klubovi, alatničari, opravka i servis akumulatora, vodoinstalateri, bravari, proizvodnja soda vode i bezalkoholnih pića, tašnari, tesari, autoprevoznici do 8 tona

nosivosti, taksi (kombi vozila), proizvodnja loznovoćnih i drugih sadnica i kalemova, uzgoj i prodaja ukrasnih ptica, izrada pečata i štambilja, precizni mehaničari, metalostrugari, prodaja proizvoda na pijačnim tezgama, koradžije, stolari, usluge stolarskim mašinama, pogrebne usluge, mehaničari, izrada rezanog alata, kamenoresci, cvjećari, vulkanizeri, proizvodnja pilića i jaja, održavanje i servisiranje brodskih motora, servisiranje brodskih tankova, uramljivanje slika, limari, izrada ključeva, izrada kesa, opravka šivaćih mašina, opravka poljoprivrednih mašina i druge slične djelatnosti. Obveznicima iz ove grupe, priznaju se troškovi poslovanja u ukupnom prometu u visini od 65%.

3) u treću grupu spadaju: autolakireri, autolimari, automehaničari, autoserviseri, autoelektričari, autoprevoznici preko 8 tona nosivosti, pranje i podmazivanje vozila, elektro-mehaničari, zidari, moleri, parketari, keramičari, teraceri, staklorezci, fotokopirnice, prikupljanje, otkup i prodaja otpada, hemijsko čišćenje podova, održavanje i opravka računara, održavanje i opravka mobilnih telefona, usluge građevinskim mašinama, mašinska obrada auto djelova, zabavne igre, opravka instalacija u domaćinstvima, firmopisci, fotografi, graveri, varioci,dekorateri, održavanje TT mreža, ugradnja alarma, RTV mehaničari, elektroinstalateri, elektromonteri, opravka muzičkih uredjaja, opravka aparata u domaćinstvima, pečenjare, sušenje mesa, održavanje centralnog grijanja i liftova i druge slične djelatnosti. Obveznicima iz ove grupe, priznaju se troškovi poslovanja u ukupnom prometu u visini od 55%.

4) u četvrtu grupu spadaju: trgovci, ugostitelji, poslastičari, pekari, pržione kafe, advokati, projektanti, geometri, računovodje, revizori, druga profesionalna i intelektualna zanimanja, frizeri, kozmetičari, i druge djelatnosti koje nijesu obuhvaćene tač. 1), 2) i 3) ovog člana. Obveznicima iz ove grupe, priznaju se troškovi poslovanja u ukupnom prometu u visini od 35%.

Član 4

Poreski obveznici iz člana 3 ovog pravilnika u zavisnosti od visine planiranog prometa razvrstavaju se u četiri podgrupe i to:

- u prvu podgrupu spadaju obveznici čiji planirani promet iznosi do 5.000,00 €;
- u drugu podgrupu spadaju obveznici čiji planirani promet iznosi do 10.000,00 €;
- u treću podgrupu spadaju obveznici čiji planirani promet iznosi do 15.000,00 €;
- u četvrtu podgrupu spadaju obveznici čiji planirani promet iznosi do 18.000,00 €.

Planirani oporezivi prihod predstavlja razliku izmedju planiranog prometa iz stava 1 ovog člana i troškova poslovanja iz člana 3 ovog pravilnika.

Član 5

Paušalno oporezivanje prihoda od samostalne djelatnosti vrši se prema sledećoj poreskoj skali:

u €

I GRUPA		II GRUPA		III GRUPA		IV GRUPA	
Iznos oporezivog dohotka	Godišnji iznos paušalnog poreza	Iznos oporezivog dohotka	Godišnji iznos paušalnog poreza	Iznos oporezivog dohotka	Godišnji iznos paušalnog poreza	Iznos oporezivog dohotka	Godišnji iznos paušalnog poreza
do 1250	70	do 1750	150	do 2250	220	do 3250	390
do 2500	260	do 3500	400	do 4500	540	do 6500	780
do 3750	450	do 5250	630	do 6750	810	do 9750	1170
do 4500	540	do 6300	756	do 8100	972	do 11700	1404

Visina poreske obaveze utvrđuje se poreskim rješenjem, na osnovu poreske skale iz stava 1 ovog člana.

Član 6

Evidenciju o ostvarenom prometu poreski obveznik vodi u knjizi prometa na obrascu «KPP» čiji je sadržaj odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Evidencija prometa vrši se na osnovu podataka sadržanih u dnevnom izvještaju iz poreske registar kase, odnosno računa o prodatim proizvodima, odnosno izvršenim uslugama.

Računi iz stava 2 ovog člana, moraju da budu označeni serijskim brojevima i ovjereni od strane nadležnog poreskog organa.

Knjiga prometa može se voditi i u elektronskoj formi, uz prethodnu saglasnost nadležnog poreskog organa.

Član 7

Zahtjev za paušalno oporezivanje prihoda od samostalne djelatnosti poreski obveznik podnosi nadležnom poreskom organu do 31. decembra godine koja prethodi godini za koju se utvrdjuje porez, a u slučaju otpočinjanja sa obavljanjem djelatnosti u toku godine zahtjev se podnosi u roku od 5 dana od dana registracije za obavljanje djelatnosti.

Zahtjev iz stava 1 ovog člana podnosi se na obrascu "ZPO" koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 8

Izuzetno od člana 7 ovog pravilnika, zahtjev za paušalno oporezivanje prihoda od samostalne djelatnosti za 2005. godinu podnosi se do 31. januara te godine.

Član 9

Stupanjem na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o paušalnom oporezivanju prihoda od samostalne djelatnosti ("Službeni list RCG" broj 71/02).

Član 10

Ovaj pravilnik stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 04-9802/1 M I N I S T A R,

Podgorica, 25. decembra 2008.godine dr Igor Lukšić

KPP

PODACI O PORESKOM OBVEZNIKU

Naziv / Ime i prezime _____

M j e s t o _____

Djelatnost i grupa _____

PIB (JMBG) _____

KNJIGA PROMETA

Red.br.	Datum knjiženja	Ostvareni promet		UKUPNO (3+4)
		od prodaje proizvoda	od izvršnih usluga	
1	2	3	4	5

Uputstvo za popunjavanje

U kolonu 1 unosi se redni broj poslovne promjene.

U kolonu 2 unosi se datum knjiženja poslovnih promjena, hronološkim redom.

U kolonu 3 unosi se promet od prodaje proizvoda.

U kolonu 4 unosi se promet od izvršenih usluga.

U kolonu 5 unosi se ukupni ostvareni promet.

Republika Crna Gora

Poreska uprava

Područna jedinica ***ZPO***

ZAHTJEV ZA PAUŠALNO OPOREZIVANJE PRIHODA
OD SAMOSTALNE DJELATNOSTI

1. PODACI O PORESKOM OBVEZNIKU

1.1 Poreski identifikacioni broj (JMBG) | | | | | | | | | | | | |

1.2 Prezime, očevo ime i ime .....

1.3 Mjesto, ulica i broj .....

1.4 Adresa radnje _____

1.4.1. Naziv radnje .....

1.4.2. PTT broj i mjesto | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

1.4.3. Broj telefona | | | | | | | | | | | | | |

1.4.4. Fax | | | | | | | | | | | | | |

1.5 Bankovni račun

Ime banke	Broj računa

2. NAČIN PODNOŠENJA ZAHTJEVA

2.1 Godina za koju se podnosi zahtjev_____

2.2 Način podnošenja zahtjeva

- pismeno_____
- na disketi ili putem elektronske pošte (e-maila)_____

3. VRSTA DJELATNOSTI I NAČIN OBAVLJANJA_____

_____

4. PODACI O POSLOVNOM PROSTORU

4.1 Poslovni prostor u vlasništvu_____

Poslovni prostor uzet u zakup _____

4.2 Površina poslovnog prostora u m2 _____

5. PODACI O OPREMI ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI

5.1 Oprema u vlasništvu_____

Oprema uzeta u zakup_____

6. PODACI O ZAPOSLENIMA

6.1 Broj_____

7. OSTVARENI PROMET U GODINI KOJA PRETHODI GODINI OPOREZIVANJA

Red. br.	Opis	Iznos u Eurima
7.1	Promet od prodaje proizvoda	
7.2	Promet od izvršenih usluga	
7.3	UKUPNO OSTVARENI PROMET (7.1 + 7.2)	

8. PLANIRANI PROMET ZA GODINU ZA KOJU SE PODNOSI ZAHTJEV ZA PAUŠALNO OPOREZIVANJE

Red. br.	Opis	Iznos u Eurima
8.1	Promet od prodaje proizvoda	

8.2	Promet od izvršenih usluga	
8.3	UKUPNO PLANIRANI PROMET (8.1 + 8.2)	

9. PODACI O LICU KOJE PODNOSI ZAHTJEV

9.1 Prezime i ime_____

9.2 Potpis lica koje podnosi zahtjev _____

9.3 Datum_____ Godina_____

9.4 Poreski identifikacioni broj

10. PODACI O PREDAJI ZAHTJEVA

10.1 Zahtjev podnesen u _____

(mjesto)

10.2 Datum podnošenja_____

10.3 Potpis podnosioca zahtjeva_____

11. PODACI O PRIJEMU I OBRADI ZAHTJEVA (popunjava poreski organ)

11.1 Primljeno dana_____

11.2 Broj prijema zahtjeva_____

11.3 Napomena _____

11.4 Potpis ovlašćenog lica_____

M.P.

125. Pravilnik o obliku i sadržini prijave za regisraciju obveznika pdv-a

Na osnovu člana 55 stav 7 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br. 65/01, 38/02, 72/02, 21/03 i 76/05), Ministarstvo finansija doniijelo je

P R A V I L N I K

O OBLIKU I SADRŽINI PRIJAVE ZA REGISTRACIJU OBVEZNIKA POREZA NA DODATU VRIJEDNOST

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se oblik i sadržina prijave za registraciju obveznika poreza na dodatu vrijednost (u daljem tekstu: prijava za PDV).

Član 2

Prijava za PDV se podnosi na obrascu PR PDV-1 koji je, zajedno sa Uputstvom za popunajvanje prijave, odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 3

Prijava za PDV se podnosi nadležnom poreskom organu u jednom primjerku.

Uz prijavu iz stava 1 ovog člana prilaže se:

- rješenje o upisu u odgovarajući registar za obavljanje djelatnosti i
- ovlašćenje za lice koje zastupa poreskog obveznika kod poreskog organa.

Član 4

Danom stupanja na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o obliku i sadržini prijave za registraciju za porez na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", broj 17/02).

Član 5

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-310/1

18. 01. 2006. godine **M I N I S T A R,**

P o d g o r i c a **dr Igor Lukšić**

Obrazac PR PDV-1

REPUBLIKA CRNA GORA

Poreska uprava

Prijava za registraciju obveznika poreza na dodatu vrijednost

Vrsta obrasca: (upišite "X" u odgovarajuće polje)

☐ Registracija
☐ Prestanak registracije
☐ Ponovna registracija

1.	Poreski identifikacioni broj (PIB):														
2.	Naziv poreskog obveznika:														
3.	Adresa: Ulica Broj Opština Telefon														
4.	Poslovne aktivnosti ☐ Proizvodnja ☐ Veleprodaja ☐ Maloprodaja ☐ Usluge ☐ Uvoz/Izvoz														
5.	Ovlašćeno lice koje zastupa poreskog obveznika kod poreskog organa:														
	PIB:														Prezime i ime:
6.	Podaci o oporezivom prometu: - ostvareni za poslednjih 12 mjeseci _____ - očekivani za narednih 12 mjeseci _____ Svi gore navedeni periodi se određuju u odnosu na dan podnošenja ove prijave														

7.	Razlozi za prestanak registracije: ☐ Oporezivi promet je manji od 18.000 € ☐ Likvidacija i dr. ☐ Prestanak obavljanja oporezivih transakcija za PDV ☐ Prestanak preduzetničke djelatnosti															
	Sadašnji registracioni broj za PDV:															Datum izdavanja __/__/____
8.	Razlozi za ponovnu registraciju: _____															
	Prethodni registracioni broj za PDV:															

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navedeni podaci tačni

Datum __/__/____ M.P. _____

Potpis ovlašćenog lica

Popunjava poreski organ Broj dokumenta _____ Datum prijema __/__/____ Datum obrade __/__/____ Prezime i ime ovlašćenog službenika _____ Potpis _____

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE PRIJAVE

Pod rednim brojem 1, poreski identifikacioni broj - unijeti poreski identifikacioni broj (PIB) obveznika koji mu je dodijeljen od strane nadležnog poreskog organa prilikom registracije.

Pod rednim brojem 2, naziv poreskog obveznika - unijeti naziv poreskog obveznika.

Pod rednim brojem 3, adresa - unijeti punu adresu poreskog obveznika, uključujući naziv ulice, kućni broj, opštinu i broj telefona.

Pod rednim brojem 4, poslovne aktivnosti - upisati znak "X" u odgovarajuće polje ispred vrste obavljanja djelatnosti poreskog obveznika za PDV (proizvodnja, veleprodaja, maloprodaja, usluge, uvoz i izvoz).

Pod rednim brojem 5, ovlašćeno lice - unijeti jedinstveni matični broj (JMB), prezime i ime ovlašćenog lica koje zastupa poreskog obveznika pred poreskim organima.

Pod rednim brojem 6, podaci o oporezivom prometu - upisati iznos oporezivog prometa za poslednjih 12 mjeseci, odosno očekivani promet za narednih 12 mjeseci u odnosu na dan podnošenja prijave. Ako je oporezivi promet veći od 18.000 € ostvaren za kraći period, unosi se promet ostvaren za taj period.

Pod rednim brojem 7, razlozi za prestanak registracije - navode se razlozi za prestanak registracije za PDV (upisuje znak "X" u polje ispred odgovarajućeg razloga za prestanak registracije za PDV), kao i dosadašnji registracioni broj za PDV i datum njegovog izdavanja.

Pod rednim brojem 8, razlozi za ponovnu registraciju - navode se razlozi za ponovnu registraciju za PDV, kao i prethodni registracioni broj za PDV.

126. Pravilnik o obliku i sadržini prijave za obračun poreza na dodatu vrijednost

Na osnovu člana 35 stav 5 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br, 65/01, 38/02, 72/02, 21/03 i 76/05), Ministarstvo finansija donijelo je

P R A V I L N I K

O OBLIKU I SADRŽINI PRIJAVE ZA OBRAČUN POREZA NA DODATU VRIJEDNOST

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se oblik i sadržina mjesečne prijave za obračun poreza na dodatu vrijednost (u daljem tekstu: prijava).

Član 2

Prijava se dostavlja nadležnom poreskom organu u dva primjerka na Obrascu "PR PDV - 2" koji je, zajedno sa Uputstvom za popunjavanje prijave, odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 3

Prijavu potpisuje i ovjerava pečatom obveznik PDV, odnosno ovlašćeno lice.

Član 4

Danom stupanja na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o obliku i sadržini prijave za obračun poreza na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", broj 72/03).

Član 5

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore", a primjenjivaće se od 1. januara 2006.godine.

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-8479/1

21. 12. 2005. godine M I N I S T A R,

P o d g o r i c a dr Igor Lukšić

PR PDV 2

REPUBLIKA CRNA GORA

Poreska uprava

MJESEČNA PRIJAVA ZA OBRAČUN POREZA NA DODATU VRIJEDNOST

1.	Godina Izmijenjena Poreski period:	2.	Poreski Identifikacioni broj PIB
3.	Naziv (Pravno lice), prezime i ime (fizičko lice)	4.	Šifra djelatnosti
5.	Adresa Ulica Broj Grad Telefon		
6.	Ovlašćeno lice PIB Prezime i ime Adresa Telefon		
7.	Datum likvidacije ili prestanka / /	8.	/ - - PDV registracioni broj

9.	*BEZ TRANSAKCIJA TOKOM PORESKOG PERIODA*		
10.	*OPOREZIVI PROMET (ISPORUKE) PO STOPI OD 17%*		
11.	*OPOREZIVI PROMET (ISPORUKE) PO STOPI OD 7%*		
12.	*OPOREZIVI PROMET (ISPORUKE) PO STOPI OD 0%*		
13.	*OSLOBODJENI PROMET – ISPORUKE*		
	IZLAZNI PDV NA ISPORUKE PROIZVODA I USLUGA	**IZLAZNI PDV**	**ULAZNI PDV**
14.	PDV NA DOMAĆI PROMET PROIZVODA I USLUGA PO STOPI OD 17%		
15.	PDV NA DOMAĆI PROMET PROIZVODA I USLUGA PO STOPI OD 7%		
	ULAZNI PDV (PRETPOREZ) PRI NABAVCI PROIZVODA I USLUGA		
16.	ULAZNI PDV NA DOMAĆI PROMET PROIZVODA I USLUGA		
17.	PDV PLAĆEN NA UVOZ		
18.	PDV NA USLUGE INOSTRANIH LICA		
19.	PAUŠALNA NADOKNADA PO STOPI OD 5%		

	OBRAČUN OBAVEZE / KREDIT		
20.	***UKUPAN IZLAZNI PDV NA ISPORUKE (IZNOS IZ KOLONA 14+15+18)***		
21.	***UKUPAN ULAZNI PDV – PRETPOREZ (16+17+18+19)***		
22.	***ULAZNI PDV BEZ PRAVA NA ODBITAK***		
23.	***ULAZNI PDV SA PRAVOM NA ODBITAK (21-22)***		
24.	***DOSPJELI PDV ZA UPLATU(20-23)***		
25.	***PDV KREDIT (23-20)***		
26.	***ZAHTIJEVAM POVRAĆAJ PDV KREDITA SA REDNOG BROJA 25 (ZAOKRUŽITI ``DA ILI ``NE``)***	**DA**	**NE**

Izjavljujem pod punom materijalnom i krivičnom odgovornošću da su navedeni podaci tačni

_____

Datum podnošenja prijave ___/ ___/ _____ M.P Potpis ovlašćenog lica

Popunjava poreski organ

Broj dokumenta _ _/_ _-_ _ _____ Datum prijema__/__/___

Datum obrade __/__/____

Prezime i ime ovlašćenog službenika…….. Potpis:

ZA POPUNJAVANJE PRIJAVE

Pod rednim brojem 1, poreski period - unijeti mjesec i godinu za koje se prijava podnosi.

Ukoliko se za taj period podnosi izmijenjena prijava treba unijeti znak "X" u kvadratno polje;

Pod rednim brojem 2, poreski identifikacioni broj - unijeti poreski identifikacioni broj (PIB) obveznika koji mu je dodijeljen od strane nadležnog poreskog organa prilikom registracije.

Pod rednim brojem 3, naziv odnosno prezime i ime - unijeti zvanični naziv za pravno lice, odnosno prezime i ime za fizičko lice zavisno od toga ko je obveznik PDV.

Pod rednim brojem 4, šifra djelatnosti - unijeti šifru prema klasifikaciji djelatnosti organa nadležnog za poslove statistike.

Pod rednim brojem 5, adresa - unijeti punu adresu uključujući naziv ulice, kućni broj, grad, kao i telefonski broj.

Pod rednim brojem 6, ovlašćeno lice - unijeti poreski identifikacioni broj (PIB) ovlašćenog lica, njegovo prezime i ime, adresu i telefon.

Pod rednim brojem 7, datum likvidacije ili prestanka - unijeti dan, mjesec i godinu likvidacije ili prestanka rada obveznika PDV.

Pod rednim brojem 8, PDV registracioni broj - unijeti PDV broj iz rješenja o upisu u poreski registar za PDV.

Pod rednim brojem 9, bez transakcija tokom poreskog perioda - unijeti znak **"X"** ukoliko nije bilo transakcija (prometa) tokom poreskog perioda, odnosno mjeseca za koji se podnosi prijava. Ukoliko je bilo transakcija (prometa) polje ostaje prazno.

Pod rednim brojem 10, oporezivi promet (isporuke) po stopi od 17% - unijeti ukupan oporezivi promet proizvoda i usluga sa obračunatim PDV po opštoj stopi od 17%.

Pod rednim brojem 11, oporezivi promet (isporuke) po stopi od 7% - unijeti ukupan oporezivi promet proizvoda i usluga sa obračunatim PDV po sniženoj stopi od 7%.

Pod rednim brojem 12, oporezivi promet (isporuke) po stopi od 0% - unijeti ukupnu vrijednost prodatih prozvoda i usluga koje se oporezuju po stopi od 0%.

Pod rednim brojem 13, oslobodjeni promet - isporuke - unijeti ukupnu vrijednost prodatih prozivoda i usluga koji su oslobodjeni poreza na dodatu vrijednost.

Pod rednim brojem 14, PDV na domaći promet proizvoda i usluga po stopi od 17% - unijeti ukupan PDV obračunat na izdatim računima za izvršeni domaći promet proizvoda i usluga po stopi od 17%.

Pod rednim brojem 15, PDV na domaći promet proizvoda i usluga po stopi od 7% - unijeti ukupan PDV obračunat na izdatim računima za izvršeni domaći promet proizvoda i usluga po stopi od 7%.

Pod rednim brojem 16, ulazni PDV na domaći promet prozvoda i usluga - unijeti ukupan PDV obračunat na primljenim računima u domaćem prometu proizvoda i usluga.

Pod rednim brojem 17, PDV plaćen na uvoz - unijeti ukupan iznos PDV plaćenog prilikom uvoza proizvoda.

Pod rednim brojem 18, PDV na usluge inostranih lica - unijeti ukupan iznos PDV kojeg plaća primalac usluga (član 12 stav 3 Zakona).

Pod rednim brojem 19, paušalna nadoknada po stopi od 5% - unijeti ukupan iznos PDV po stopi od 5% koji je obračunat na otkupnu vrijednost poljoprivrednih i šumarskih proizvoda, koja se isplaćuje poljoprivredniku koji nije obveznik PDV.

Pod rednim brojem 20, ukupan izlazni PDV na isporuke - unijeti iznos sa rednog broja 14+15+18.

Pod rednim brojem 21, ukupan ulazni PDV - pretporez - unijeti zbir iznosa sa rednog broja 16+17+18+19.

Pod rednim brojem 22, ulazni PDV bez prava na odbitak-unijeti iznos ulaznog PDV za koji obveznik PDV nema pravo na odbitak.

Pod rednim brojem 23, ulazni PDV sa pravom na odbitak - unijeti iznos ulaznog PDV za koji obveznik PDV ima pravo na odbitak.

Pod rednim brojem 24, dospjeli PDV za uplatu - unijeti razliku rednog broja 20-23.

Pod rednim brojem 25, PDV kredit - unijeti razliku rednog broja 23-20.

Pod rednim brojem 26, - ukoliko obveznik PDV želi povraćaj PDV kredita zaokružiti **"DA",** a ukoliko želi da PDV koristi za plaćanje obaveza u narednim poreskim periodima zaokružiti "**NE**".

127. Pravilnik o obliku i sadržini poreske prijave za utvrđivanje poreza na dobit pravnih lica

Na osnovu člana 34b stav 4 i člana 40 stav 4 Zakona o porezu na dobit pravnih lica (»Službeni list RCG«, br. 65/01 i 80/04 i "Službeni list C.G", br. 40/08) Ministarstvo finansija, donijelo je

P R A V I L N I K

O OBLIKU I SADRŽINI PORESKE PRIJAVE ZA UTVRĐIVANJE

POREZA NA DOBIT PRAVNIH LICA

(„Sl.list CG", br.8/09)

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se oblik i sadržina prijave za utvrđivanje poreza na dobit pravnih lica (u daljem tekstu: prijava).

Član 2

Prijava se dostavlja nadležnom poreskom organu na "Obrascu PD" sa dodacima "PG1" i "PG 2" , koji su sa uputstvom za njihovo popunjavanje odštampani uz ovaj pravilnik i čine njegov sastavni dio.

Član 3

Prijava se podnosi nadležnom poreskom organu kod kojeg je poreski obveznik upisan u registar poreskih obveznika, prema glavnom mjestu poslovanja, određenom u skladu sa Zakonom o poreskoj administraciji (»Službeni list RCG« br. 65/01,80/04 i 29/05).

Prijava se podnosi u jednom primjerku neposredno ili putem pošte, a može se podnijeti i na disketi ili drugom obliku koji omogućava kompjutersku obradu podataka.

Prijavu potpisuje i ovjerava pečatom obveznik poreza na dobit, odnosno ovlašćeno lice.

Član 4

Danom stupanja na snagu ovog pravilnika prestaje da važi Pravilnik o obliku i sadržini poreske prijave za utvrđivanje poreza na dobit pravnih lica ("Službeni list RCG", broj 6/06).

Član 5

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu CG".

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-
Podgorica, 22.01.2009. godine

M I N I S T A R,
dr Igor Lukšić

OBRAZAC PD

C r n a G o r a

Poreska uprava

Područna jedinica

PRIJAVA POREZA NA DOBIT

0.1. Osnovna	
0.2. Izmijenjena	

0.3. Rezident	
0.4. Nerezident	

PODACI O PORESKOM OBVEZNIKU	
1. Naziv poreskog obveznika	
PIB	
2. Adresa glavnog mjesta poslovanja - Opština _____ - Ulica i broj _____ - Broj telefona _____	
3. Poreski period	dan/mjesec/godina _____ od dan/mjesec/godina _____ do

4. Bankovni računi	
Naziv banke	Broj računa

UTVRĐIVANJE PORESKE OBAVEZE

Red. broj	**O P I S**	**IZNOS u €**
1	2	**3**
	A. Poslovna dobit i gubici	
	I. Finasijski rezultat iz bilansa uspjeha	
1.	Dobit poslovne godine	
2.	Gubitak poslovne godine	
	II. Kapitalni dobici i gubici	
3.	Kapitalni dobici	
4.	Kapitalni gubici	
	III. Usklađivanje rashoda	
5.	Troškovi amortizacije iskazani u bilansu uspjeha	
6.	Troškovi amortizacije koji se priznaju u poreske svrhe	
7.	Troškovi koji nijesu nastali u svrhu obavljanja poslovnih aktivnosti	
8.	Troškovi koji se ne mogu dokumentovati	
9.	Kamata za neblagovremeno plaćene poreze i doprinose	
10.	Kamata plaćena nerezidentima po stopi većoj od uobičajene komercijalne stope	
11.	Administrativni troškovi plaćeni od strane stalne poslovne jedinice nerezidentnoj centrali	

12.	Primanja zaposlenih ili drugih lica po osnovu raspodjele dobiti	
13.	Novčane kazne i penali	
14.	Ispravka vrijednosti pojedinačnih potraživanja od lica kojima se istovremeno duguje	
15.	Prilozi dati političkim organizacijama	
16.	Troškovi materijala i nabavna vrijednost prodate robe iznad iznosa obračunatog primjenom metode prosječne cijene ili FIFO metode	
17.	Izdaci za zdravstvene, obrazovne, naučne, vjerske, kulturne, humanitarne, sportske i svrhe zaštite životne sredine iznad 3,5% ukupnog prihoda	
18.	Troškovi reprezentacije iznad 1% ukupnog prihoda	
19.	Članarine komorama, savezima i udruženjima iznad 0,1% ukupnog prihoda	
20.	Otpisana sumnjiva potraživanja koja se ne priznaju u poreske svrhe	
21.	Rezervisanja koja se ne priznaju u poreske svrhe	
22.	Kamata i pripadajući troškovi plaćeni povezanim licima iznad tržišnih iznosa	
	IV. Korekcija rashoda po osnovu transfernih cijena između povezanih lica	
23.	Obračunati troškovi primjenom transfernih cijena	
24.	Obračunati troškovi primjenom tržišnh cijena	
25.	Razlika obračunatih troškova (red.br.23 - 24>0)	
	V. Usklađivanje prihoda	
26.	Iznos poreza po odbitku na dividende i udjele u dobiti koji je platila nerezidentna filijala rezidentnog poreskog obveznika	
27.	Iznos kamata između povezanih lica koje su manje od tržišnih kamata	
	VI. Korekcija prihoda po osnovu transfernih cijena između povezanih lica	
28.	Obračunati prihodi primjenom transfernih cijena	
29.	Obračunati prihodi primjenom tržišnih cijena	
30.	Razlika obračunatih prihoda (red.br.29 - 28)>0	
	VII. Oporeziva dobit	

31.	Oporeziva dobit (1-3+4+5-6+7 do 22+25+26+27+30) >0 (ili negativan iznos sa rednog broja 32)	
32.	Gubitak (2+3-4-5+6-7do 22 -25-26-27-30)>0 (ili negativan iznos sa rednog broja 31)	
33.	Iznos gubitka u poreskoj prijavi iz prethodnih godina, do visine oporezive dobiti	
34.	Ostatak oporezive dobiti (red. br.31-33) >0	
	B. Kapitalni dobici i gubici	
35.	Ukupni kapitalni dobici tekuće godine (redni broj 3)	
36.	Ukupni kapitalni gubici tekuće godine (redni broj 4)	
37.	Kapitalni dobici (red. br.35-36) >0	
38.	Kapitalni gubici (red. br.36-35) >0	
39.	Prenijeti kapitalni gubici iz ranijih godina do visne iznosa pod rednim brojem 37	
40.	Ostatak kapitalnog dobitka (red. br.37-39) ≥0	
	C. Poreska osnovica	
41.	Poreska osnovica (red. br.34+50% od red.br 40) >0	
	Umanjenje poreske osnovice	
42.	Prihodi po osnovu dividendi i udjela u dobiti rezidentnih pravnih lica	
43.	Iznos isplacenih zarada za novozaposlene radnike	
44.	**Iznos ulaganja u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz ob.izvora i ener.efikasnost u visini do 50 % izvršenih ulaganja**	
45.	Umanjena poreska osnovica (red. br.41-(42+43+44)	
46.	Iznos poreza (red. br.45 x 9%)	
	Umanjene poreza	
47.	Iznos poreza na dobit ostvarenu u nedovoljno razvijenim opštinama	
48.	Utvrđena poreska obaveza (red. br.46 –47)	
49.	Iznos akontativno plaćenog poreza	
50.	Iznos poreza plaćen u drugoj državi	
51.	Ukupno plaćeni porez (red. br.49+ 50)	
52.	Iznos poreza koji se duguje (red. br.48 - 51)	

53.	Preplaćeni porez	
54.	Iznos poreza za koji se traži povraćaj preplaćenog poreza	
55.	Iznos poreza koji se želi koristiti za akontativno plaćanje poreza u narednoj godini	
56.	Iznos mjesečne akontacije (1/12 rednog broja sa 48)	

Izjavljujem, pod krivičnom i materijalnom odgovornošću, da su navedeni podaci u prijavi i prilozima uz prijavu tačni.

Potpis ovlašćenog lica..... PIB:/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/_/
Datum:.....

MP

POPUNJAVA PORESKA UPRAVA

Broj dokumenta: ...../..... Datum prijema:..... Datum obrade:.....

Prezime i ime ovlašćenog službenika: ..... Potpis: .....

DODATAK PG 1 : PRENOS POSLOVNIH GUBITAKA

Redni broj	O P I S	IZNOS U €
1.	Iznos dobiti iskazane pod rednim brojem 31 Poreske prijave	
2.	Iznos gubitka iz prethodnih pet godina: _____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€	_____
3.	Iznos gubitka za pokriće (upisuje se manji od iznosa pod rednim brojem 1 ili 2)	

DODATAK PG 2 : PRENOS KAPITALNIH GUBITAKA

Redni broj	O P I S	IZNOS U €
1.	Iznos kap.dobiti iskazane pod rednim brojem 37 Poreske prijave	
2.	Iznos kap.gubitka iz prethodnih pet godina: _____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€ _____ god. _____€	_____
3.	Iznos gubitka za pokriće (upisuje se manji od iznosa pod rednim brojem 1 ili 2)	

UPUTSTVO ZA POPUNJAVANJE PRIJAVE ZA UTVRĐIVANJE POREZA NA DOBIT PRAVNIH LICA (OBRAZAC PD)

Opšti podaci o poreskom obvezniku

U ovom dijelu poreske prijave upisuju se sljedeći podaci:

pod rednim brojem 0.1: **znak »x« ako se podnosi osnovna poreska prijava;**
pod rednim brojem 0.2: **znak »x« ako se podnosi izmijenjena poreska prijava;**

pod rednim brojem 0.3: **znak »x« ako je poreski obveznik rezidentno pravno lice;**
pod rednim brojem 0.4: **znak »x« ako je je poreski obveznik nerezidentno pravno lice;**

pod rednim brojem 1: **pun naziv poreskog obveznika i poreski indetifikacioni broj (PIB) od osam cifara;**
pod rednim brojem 2: **adresa glavnog mjesta poslovanja, sa podacima o nazivu opštine, ulici i broju, i broju telefona;**
pod rednim brojem 3: **period za koji se podnosi poreska prijava;**
pod rednim brojem 4: **naziv banke kod koje su deponovana sredstva poreskog obveznika, sa brojem bankovnog računa.**

Prijava se podnosi za finansijsku godinu ili period finansijske godine.

Podaci za utvrđivanje poreske obaveze

U ovom dijelu poreske prijave upisuju se sledeći podaci:

pod rednim brojem 1: **iznos dobiti iskazan u bilansu uspjeha za finansijsku godinu ili period finansijske godine prije umanjenja za iznos poreza na dobit, utvrđen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima;**
pod rednim brojem 2: **iznos gubitka iskazan u bilansu uspjeha za finansijsku godinu ili period finansijske godine prije umanjenja za iznos poreza na dobit, utvrđen u skladu sa međunarodnim računovodstvenim standardima ;**
pod rednim brojem 3 i 4: **iznos kapitalnog dobitka i gubitka iskazanih u bilansu uspjeha;**
pod rednim brojem 5: **iznos troškova amortizacije stalnih osnovnih sredstava iskazanih u bilansu uspjeha;**
pod rednim brojem 6: **iznos troškova amortizacije stalnih osnovnih sredstava koji se priznaju u poreske svrhe, izračunat u skladu sa Pravilnikom o razvrstavanju osnovnih sredstava po grupama i metodama za utvrđivanje amortizacije ("Službeni list RCG", br. 28/02);**
pod rednim brojem 7: **iznos troškova koji nijesu nastali radi obavljanja poslovne djelatnosti za koju je registrovan poreski obveznik (npr. lični troškovi poslodavca i zaposlenih);**
pod rednim brojem 8: **iznos troškova koji se ne može dokumentovati, odnosno za koje ne postoji vjerodostojna dokumentacija kojom se dokazuje iznos, vrijeme, nastanak i namjena troškova;**
pod rednim brojem 9: **iznos plaćene kamate zbog neblagovremeno plaćenih poreza i doprinosa;**
pod rednim brojem 10: **iznos kamate plaćene nerezidentima po stopi većoj od uobičajene komercijalne kamatne stope u državi;**
pod rednim brojem 11: **iznos administrativnih troškova plaćenih od strane stalne poslovne jedinice nerezidentnoj centrali;**
pod rednim brojem 12: **iznos primanja zaposlenih ili drugih lica po osnovu raspodjele dobiti;**
pod rednim brojem 13: **iznos novčanih kazni i penala;**
pod rednim brojem 14: **ispravka vrijednosti pojedinačnih potraživanja od lica kojima se istovremeno duguje;**
pod rednim brojem 15: **iznos priloga datih političkim organizacijama;**

pod rednim brojem 16: **iznos razlike troškova materijala i nabavne vrijednosti prodate robe iznad iznosa obračunatog primjenom metode prosječne cijene ili FIFO metode, u skladu sa zakonom kojim se uređuje računovodstvo (član 12 Zakona);**
pod rednim brojem 17: **iznos izdataka za zdravstvene, obrazovne, naučne, vjerske, kulturne, humanitarne, sportske i svrhe zaštite životne sredine koji prelazi iznos od 3,5% ukupnog prihoda;**
pod rednim brojem 18: **iznos troškova reprezentacije koji prelazi iznos od 1% ukupnog prihoda;**
pod rednim brojem 19: **iznos članarina komorama, savezima i udruženjima koji prelazi iznos od 0,1% ukupnog prihoda;**
pod rednim brojem 20: **iznos otpisa vrijednosti sumnjivih potraživanja koja se ne mogu dokumentovati, odnosno za koja se ne može dokazati da su preduzete sve mjere za njihovu naplatu i za koje poreski obveznik nije pružio potrebne dokaze o njihovoj neuspjeloj naplati (čl.17 Zakona) ;**
pod rednim brojem 21: **iznos rezervisanja iznad iznosa propisanog članom 18 Zakona;**
pod rednim brojem 22: **iznos kamata i pripadajućih troškova prema povjeriocu sa statusom povezanog lica iznad iznosa troškova kamata na otvorenom tržištu (uobičajena kamatna stopa u državi) ako ti troškovi ne prelaze iznos koji je stvarno plaćen;**
pod rednim brojem 23: **iznos obračunatih troškova po osnovu transfernih cijena , u skladu sa članom 38 Zakona;**
pod rednim brojem 24: **iznos obračunatih troškova po tržišnim cijenama (princip "van dohvata ruke"), utvrđen u skladu sa članom 38 stav 5 Zakona;**
pod rednim brojem 25: **unosi se razlika između iznosa pod rednim brojem 23 i 24, ako je razlika veća od nule;**
pod rednim brojem 26: **unosi se iznos poreza po odbitku na dividende i udjele u dobiti koji je platila nerezidentna filijala matičnog preduzeća;**
pod rednim brojem 27: **iznos obračunatih kamata između povezanih lica koje su niže od tržišnih kamata, u skladu sa članom 20 Zakona;**
pod rednim brojem 28: **iznos prihoda po osnovu transfernih cijena obračunatih u skladu sa članom 38 Zakona;**
pod rednim brojem 29: **iznos prihoda obračunat po tržišnim cijenama (princip "van dohvata ruke"), utvrđen u skladu sa članom 38 stav 5 Zakona;**
pod rednim brojem 30: **unosi se razlika između iznosa pod rednim brojem 29 i 28, ako je pozitivna;**
pod rednim brojem 31: **oporeziva dobit koja se utvrđuje računskim putem (sabiranjem i oduzimanjem iznosa sa naznačenih red.br.), a ako je ova vrijednost negativna iskazuje sa kao gubitak na rednom broju 32;**
pod rednim brojem 32: **gubitak koji se utvrđuje računskim putem (sabiranjem i oduzimanjem iznosa sa naznačenih red.br.), a ako je ova vrijednost negativna iskazuje sa kao dobitak na rednom broju 31;**
pod rednim brojem 33: **iznos gubitka koji je iskazan u poreskoj prijavi iz prethodnih godina , koji se prenosi na teret dobiti tekuće godine i to najviše do visine oporezive dobiti, odnosno iznos prenesenog gubitka iz prethodnih pet godina koji je iskazan pod rednim brojem 3 dodatka "PG";**
pod rednim brojem 34: **ostatak oporezive dobiti koji predstavlja razliku iznosa sa red. br.31 i 33 ;**
pod rednim brojem 35 i 36: **iznos kapitalnog dobitka i gubitka iskazanih u bilansu uspjeha;**
pod rednim brojem 39: **iznos kapitalnih gubitaka iz ranijih godina koji se mogu prebiti na račun budućih kapitalnih dobitaka, u skladu sa odredbama čl. 22 stav 5 Zakona;**
pod rednim brojem 40: **ostatak kapitalnog dobitka kao razlika iznosa sa red. br.37 i 39**
pod rednim brojem 41: **poreska osnovica koja se utvrđuje računskim putem (zbir iznosa sa red.br. 34 i 50% od red.br.40) ;**
pod rednim brojem 42: **iznos prihoda od dividendi i udjela u dobiti rezidentnih pravnih lica iskazan u bilansu uspjeha, koji se ne uključuje u poresku osnovicu (član 9 Zakona);**
pod rednim brojem 43: **iznos olakšice po osnovu isplaćenih zarada (bruto) za novozaposlene radnike, uvećane za doprinose za obavezno socijalno osiguranje koje plaća poslodavac;**
pod rednim brojem 44: **iznos poreske olakšice po osnovu ulaganja u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora i energetsku efikasnost u visini od 50 % izvršenih ulaganja;**
pod rednim brojem 45: **zbirni iznos umanjene poreske osnovice koja se utvrđuje računskim putem (red.br. 41-(42+43+44)) ;**
pod rednim brojem 46: **iznos poreza koji se dobija množenjem iznosa iskazanog pod rednim brojem 44 sa propisanom stopom (9%);**

pod rednim brojem 47: **iznos poreza na dobit koju pravno lice ostvarilo obavljajnjem proizvodne djelatnosti u nedovoljno razvijenim opštinama. Za novoosnovane poslovne jedinice koje obavljaju proizvodnu djelatnost u nedovoljno razvijenim opštinama porez na dobit se umanjuje srazmjerno učešću tako ostvarene dobiti u ukupnoj dobiti poreskog obveznika;**

pod rednim brojem 48: **iznos utvrđene poreske obaveze koja se dobija računskim putem (red.br. 45-46-47) ;**

pod rednim brojem 49: **iznos akontativno plaćenog poreza na dobit za poreski period;**

pod rednim brojem 50: **iznos poreza na dobit plaćen u drugoj državi na strane izvore prihoda do iznosa koji bi bio plaćen na takve prihode u državi Crnoj Gori;**

pod rednim brojem 51: **iznos ukupno plaćenog poreza na dobit, a koji čini zbir iznosa iskazanih pod rednim brojevima 49 i 50;**

pod rednim brojem 52: **iznos poreza na dobit koji se duguje, ako je iznos sa rednog broja 48 veći od iznosa sa rednog broja 51;**

pod rednim brojem 53: **iznos preplaćenog poreza, ako je iznos sa rednog broja 51 veći od iznosa sa rednog broja 48 ;**

pod rednim brojem 54: **iznos preplaćenog poreza na dobit, za koji se traži povraćaj ;**

pod rednim brojem 55: **iznos preplaćenog poreza kojim se želi kreditirati akontativno plaćanje poreza na dobit u narednoj godini.**

Zbir iznosa iskazanih pod rednim brojevima 54 i 55 ne može biti veći od iznosa iskazanog pod rednim brojem 53;

pod rednim brojem 56: **iznos mjesečne akontacije poreza na dobit, utvrđen tako što se iznos iskazan pod rednim brojem 48 podijeli sa brojem12.**

128. Pravilnik o obliku i sadržini Izvještaja o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice

Na osnovu člana 29a stav 6 Zakona o porezu na dobit pravnih lica (»Službeni list RCG«, br.65/01 i 80/04 i »Službeni list CG«, broj 40/08) Ministarstvo finansija, donijelo je

PRAVILNIK

o obliku i sadržini Izvještaja o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice

(„Sl.list CG“, broj 9/09)

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se oblik i sadžina Izvještaja o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice.

Član 2

Obveznik poreza na dobit pravnih lica, Izvještaj o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice podnosi se na obrascu "IOPPO" koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 3

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-529/1 M I N I S T A R ,

Podgorica, 30.januar 2009.godine dr Igor Lukšić

OBRAZAC "IOPPO"

Crna Gora

-Poreska uprava-
-Organizaciona jedinica -

Naziv isplatioca_____

PIB_____
Sjedište isplatioca_____
Šifra djelatnosti isplatioca_____

Izvještaj

o obračunatom i plaćenom porezu po odbitku na prihode koje ostvari nerezidentno pravno lice

u €

Red.br.	**Vrsta prihoda**	**Iznos prihoda**	**Iznos poreza po odbitku**
1	2	3	4
1.	***Prihod od dividendi i udjela u dobiti***		
2.	***Prihodi od kamata***		
3.	***Prihod od autorskih naknada I drugih prava intelektualne svojine***		
4.	***Kapitalni dobitak***		
5.	***Prihod od zakupa pokretne I nepokretne imovine***		
6.	***Prihod po osnovu konsalting usluga , usluga istraživanja tržišta I revizorskih usluga***		
7	UKUPNO: (1-6)		

Izjavljujem, pod krivičnom i materijalnom odgovornošću, da su navedeni podaci tačni.

Potpis ovlašćenog lica.....
Datum:.....

129. Pravilnik o obliku i sadržaju servisne knjizice poreske kase

Na osnovu člana 26 stav 4 Uredbe o upotrebi poreske registar kase i načinu evidentiranja prometa proizvoda, odnosno usluga preko registar kase ("Službeni list CG", broj 27/08), Ministarstvo finansija donijelo je

P R A V I L N I K

O OBLIKU I SADRŽAJU SERVISNE KNJIŽICE PORESKE KASE

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se oblik i sadržaj servisne knjižice poreske kase.

Član 2

Servisna knjižica se sastoji od listova u koje se hronološkim redom upisuju sve radnje koje se vrše na poreskoj kasi.

Servisna knjižica sadrži podatke o: poreskom obvezniku, poreskoj kasi, ovlašćenom servisu, fiskalizaciji, tehničkom pregledu, servisiranju, zamjeni fiskalne i programske memorije i defiskalizaciji poreske kase.

Obrazac servisne knjižice odštampan je uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 3

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se od 1.jula 2008.godine.

MINISTARSTVO FINANSIJA

M I N I S T A R,

dr Igor Lukšić

Broj: 04-4375/1

Podgorica, 13.06.2008.godine

Obrazac SK

SERVISNA KNJIŽICA

1. PODACI O PORESKOM OBVEZNIKU, PORESKOJ KASI I OVLAŠĆENOM SERVISU

Poreski obveznik	
Naziv	
PIB	
Mjesto i opština	
Ulica i broj	
Telefon/fax	
Podaci o poreskoj kasi	
Naziv proizvođača	
Tip poreske kase	
Evidencioni broj	
Mjesto lokacije poreske kase	
Naziv objekta	
Mjesto i opština	
Ulica i broj	
Telefon/fax	
Ovlašćeni servis	
Naziv	
Mjesto i opština	
Ulica i broj	
Telefon/fax	

2. PODACI O FISKALIZACIJI PORESKE KASE

Datum prijema zahtjeva za fiskalizaciju registar kase[4]	
Datum prijema kase u ovlašćeni servis	
PIB u fiskalnoj memoriji	
Identifikacioni broj fiskalnog modula	
Datum stavljanja fiskalne i programske plombe	
Datum stavljanja servisne plombe	
Datum predaje poreske kase poreskom obvezniku	
Potpis ovlašćenog servisera i pečat ovlašćenog servisa	
Potpis ovlašćenog poreskog službenika	

3. PODACI O TEHNIČKOM PREGLEDU

Mjesto vršenja tehničkog pregleda	
Datum prijema poreske kase	
Početak tehničkog pregleda	
Završetak tehničkog pregleda	
Konstatacije servisera o stanju poreske kase prije tehničkog pregleda	
Stanje servisne plombe	
Stanje programske plombe	
Stanje fiskalne plombe	
Broj posljednjeg odsječka kasene trake	
Broj posljednjeg dnevnog izvještaja	
Ukupan broj reseta	

[4] Napomena: Treba navesti koja je fiskalizacija na redu (prva ili ponovna).

Broj promjena poreskih stopa	
Konstatacije servisera poslije tehničkog pregleda poreske kase	
Ispravna	
Neispravna (navesti uočene nedostatke)	
Potpis ovlašćenog servisera i pečat ovlašćenog servisa	

4. PODACI O SERVISIRANJU

Datum prijema zahtjeva za servisiranjem	
Mjesto servisiranja	
Datum početka servisiranja	
Datum završetka servisa	
Konstatacije servisera prije početka servisiranja poreske kase	
Stanje servisne plombe	
Stanje programske plombe	
Stanje fiskalne plombe	
Broj posljednjeg dnevnog izvještaja	
Ukupan broj reseta	
Broj promjena poreskih stopa	
Broj posljednjeg odsječka kasene trake	
Navesti vrste izvršenih intervencija na poreskoj kasi	
Potpis ovlašćenog servisera i pečat ovlašćenog servisa	

5. PODACI O ZAMJENI FISKALNE I PROGRAMSKE MEMORIJE

Datum prijema zahtjeva za zamjenom memorije (navesti koje)	
Datum prijema poreske kase	
Zamjena memorije (navesti koje)	
Datum predaje poreske kase poreskom obvezniku	
Konstatacije servisera prije zamjene fiskalne ili programske memorije	
Stanje servisne plombe	
Stanje programske plombe	
Stanje fiskalne plombe	
Vrsta programa u programskoj memoriji	
Broj poslednjeg odsječka kasene trake	
Broj posljednjeg dnevnog izvještaja	
Ukupan broj reseta	
Broj promjena poreskih stopa	
Konstatacije servisera poslije zamjene fiskalne ili programske memorije	
Vrsta programa u programskoj memoriji	
Datum ponovne fiskalizacije	
Potpis ovlašćenog servisera i pečat ovlašćenog servisa	
Potpis ovlašćenog poreskog službenika	
Datum predaje poreske kase poreskom obvezniku	

6. PODACI O DEFISKALIZACIJI PORESKE KASE

Datum prijema obavještenja o prestanku korišćenja poreske kase	
Konstatacije servisera prije preuzimanja	

fiskalnog modula poreske kase	
Stanje servisne plombe	
Stanje programske plombe	
Stanje fiskalne plombe	
Broj posljednjeg odsječka kasene trake	
Broj posljednjeg dnevnog izvještaja	
Ukupan broj reseta	
Broj promjena poreskih stopa	
Datum skidanja fiskalne plombe	
Potpis ovlašćenog servisera i pečat ovlašćenog servisa	
Potpis ovlašćenog poreskog službenika	

130. Pravilnik o koriscenju poreske olaksice po osnovu poreza na dobit pravnih lica u nedovoljno razvijenim opstinama

Na osnovu člana 31 stav 9 Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni list RCG", br. 65/2001), ministar finansija donosi

P R A V I L N I K

O KORIŠĆENJU PORESKE OLAKŠICE PO OSNOVU POREZA NA DOBIT PRAVNIH LICA U NEDOVOLJNO RAZVIJENIM OPŠTINAMA*)

Član 1

Ovim pravilnikom uredjuje se način korišćenja poreske olakšice kod plaćanja poreza na dobit pravnih lica od strane novoosnovanog pravnog lica, odnosno poslovne jedinice koji obavljaju proizvodnu djelatnost, a čije je glavno mjesto poslovanja u privredno nedovoljno razvijenim opštinama.

Glavno mjesto poslovanja poreskog obveznika iz stava 1 ovog člana je mjesto u kojem je udio prosječnog broja zaposlenih i knjigovodstvena vrijednost imovine veća nego na bilo kojem drugom mjestu poslovanja.

Privredno nedovoljno razvijene opštine iz stava 1 ovog člana utvrdjuju se aktom o ekonomskoj politici.

Član 2

Proizvodne djelatnosti iz člana 1 ovog pravilnika obuhvataju djelatnosti utvrdjene zakonom kojim se uredjuje klasifikacija djelatnosti, a u koje spadaju:

01 - Poljoprivreda, lov i odgovarajuće uslužne djelatnosti,

02 - Uzgoj i iskorišćavanje šuma i odgovarajuće uslužne aktivnosti,

05 - Ulov ribe, mrešćenje i uzgoj ribe u ribnjacima, usluge u ribarstvu,

10 - Vadjenje kamenog i mrkog uglja i lignita, vadjenje treseta,

13 - Vadjenje ruda metala,

14 - Vadjenje ostalih ruda i kamena,

15 - Proizvodnja prehrambenih proizvoda i pića,

16 - Proizvodnja duvanskih proizvoda,

17 - Proizvodnja tekstilnih prediva i tkanina,

18 - Proizvodnja odjevnih predmeta: dorada i bojenje krzna,

19 - Štavljenje i dorada kože, proizvodnja kofera, ručnih torbi, sjedala,

saračkih proizvoda i obuće,

____

Službeni list RCG br. 3/03

- 2 -

20 - Prerada drveta i proizvodi od drveta i plute, osim namještaja: proizvodnja predmeta od slame i pletarskih materijala,

21 - Proizvodnja celuloze i papira i proizvodi od papira,

24 - Proizvodnja hemikalija i hemijskih proizvoda,

25 - Proizvodnja proizvoda od gume i proizvoda odplastičnih masa,

26 - Proizvodnja proizvoda od ostalih nemetalnih minerala,

27 - Proizvodnja osnovnih metala,

28 - Proizvodnja standardnih metalnih proizvoda osim mašina i uredjaja,

29 - Proizvodnja mašina i uredjaja na drugom mjestu nepomenuta,

30 - Proizvodnja kancelarijskih i računskih mašina,

31 - Proizvodnja električnih mašina i aparata, na drugom mjestu nepomenuta,

32 - Proizvodnja radio-televizijske i komunikacione opreme i aparata,

33 - Proizvodnja medicinskih, preciznih i optičkih instrumenata, satova i časovnika,

34 - Proizvodnja motornih vozila, prikolica i poluprikolica,

36 - Proizvodnja namještaja, proizvodnja raznovrsnih proizvoda, na drugom mjestu nepomenuta,

37 - Reciklaža,

40 - Proizvodnja i snabdijevanje električnom energijom, gasom, parom i toplom vodom,

41 - Sakupljanje, prečišćavanje i distribucija vode,

45 - Gradjevinarstvo.

Član 3

Pregled (spisak) opština koje se smatraju nedovoljno razvijenim, u smislu ovog pravilnika, objavljuje se u "Službenom listu Republike Crne Gore" do 31. decembra tekuće godine za narednu godinu.

Do objavljivanja spiska iz stava 1 ovog člana, privredno nedovoljno razvijenim opštinama smatraju se: Andrijevica, Berane, Bijelo Polje, Danilovgrad, Kolašin, Mojkovac, Plav, Pljevlja, Plužine, Rožaje, Šavnik i Žabljak.

Član 4

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Broj: 04-3196/1 **M I N I S T A R,**

27. 12. 2002. godine **Miroslav Ivanišević**

P o d g o r i c a

131. Pravilnik o kolicini rashoda na koji se ne placa na porez na dodatu vrijednost

811.

Na osnovu člana 64 Zakona o porezu na dodatu vrijednost ("Službeni list RCG", br. 65/01, 38/02, 72/02, 21/03, 76/05), Ministarstvo finansija donijelo je

PRAVILNIK

O KOLIČINI RASHODA NA KOJI SE NE PLAĆA POREZ NA DODATU VRIJEDNOST

("Sl. list RCG", br. 74/06 od 04.12.2006)

Član 1

Ovim pravilnikom utvrđuje se količina rashoda nastala u vezi sa kalom, rasturom, kvarom i lomom (u daljem tekstu: rashodi), na koje se ne plaća porez na dodatu vrijednost (u daljem tekstu: PDV), ukoliko ta količina nije utvrđena aktom strukovnog udruženja.

Član 2

Rashodom se smatraju gubici koji nastaju pri manipulaciji proizvodima, kao posljedica proizvodnih uticaja tehnološkog procesa i kao posljedica preduzimanja neophodnih radnji u postupku proizvodnje, skladištenja, prevoza i prometa proizvoda.

Član 3

Obveznik PDV-a rashode utvrđuje neposredno nakon nastanka pojedinog rashoda ili redovnim, odnosno vanrednim popisom proizvoda u skla'dištu, stovarištu, magacinu, prodavnici, proizvodnom pogonu i drugom sličnom objektu.

Utvrđivanje visine rashoda vrši popisna komisija, odnosno ovlašćeno lice imenovano od strane poreskog obveznika. O izvršenom popisu sastavlja se zapisnik, koji se smatra računovodstvenom ispravom.

Član 4

PDV se ne plaća na rashode do količine utvrđene prema Normativu za utvrđivanje rashoda na koje se ne plaća PDV (u daljem tekstu: Normativ rashoda), koji je odštampan je uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Za proizvode koji nijesu obuhvaćeni Normativom rashoda iz stava 1 ovog člana, količina rashoda se utvrđuje prema normativu poreskog obveznika, ako nadležni poreski organ ne utvrdi drugu količinu.

Član 5

Pod rashodima u smislu ovog pravilnika, smatraju se gubici na proizvodima nastali usljed elementarnih nepogoda (poplava, požar i dr.) i provalnih krađa do visine utvrđene aktom nadležnog organa za procjenu štete.

Član 6

Rashodi nastali kao tehnološki manjak u procesu proizvodnje priznaju se do visine utvrđene normativima prema vrsti djelatnosti, a prema aktima koji su utvrđeni od strane strukovnog udruženja ili poreskog obveznika. Ako tih normativa nema rashode utvrđuje poreski organ procjenom na osnovu međuzavisnosti prihoda i rashoda putem normativa utroška materijala, energije, rada i drugih proizvodnih činilaca.

Član 7

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore"

Broj: 04-6888/3

Podgorica, 27. novembra 2006. godine

Ministar,

dr Igor Lukšić, s.r.

NAPOMENA REDAKCIJE:

Redakcija nije vršila korekciju slovnih grešaka koje se pojavljuju u originalnom Normativu, tako da se one pojavljuju i ovdje.

NORMATIV ZA UTVRĐIVANJE RASHODA NA KOJE SE NE PLAĆA PDV

==========

Red. br. Naziv Stopa %

---

1 2 3

PROIZVODNJA

Proizvodnja etil-alkohola

1. Etil-alkohol 0,30

Proizvodnja alkoholnih pića

1. Etil-alkohol 0,30
2. Viski i drugi destilati 0,50
3. Vino u rifuzi 3,00
4. Rakija u rifuzi 3,00
5. Ambalaža (staklene boce) 1,00
6. Ostala ambalaža 0,50
7. Gotovi proizvodi 1,00

Proizvodnja osvežavajućih bezalkoholnih pića

1. Sirovine i reprodukcioni materijal 0,50
2. Ambalaža 0,30
3. Gotovi proizvodi 0,30

Proizvodnja i promet derivata nafte

1. Specijalni benzin 0,15
2. Motorni, avionski i ostali benzin 0,425
3. Dizel-goriva 0,325
4. Lož ulje 0,325
5. Ostali derivati, osim motornih i mineralnih ulja 0,06

Proizvodnja ljekova

1. Homogenizacija 1,00
2. Tabletiranje 4,00
3. Kapsuliranje 4,00
4. Punjenje sirupa 2,00

Proizvodnja solucija

5. Razmjeravanje, filtracija i punjenje 2,00
6. Kapaljke i etikete 3,00
7. Zatvarači i flašice 2,00

Odjeljenje infuzija - ambalaža

8. Staklene boce 5,00
9. Gumeni čepovi 2,00

TRGOVINA NA MALO

1. Voće

Južno voće (pomorandža, limun, banane, 4,00
mandarine, ananas i sl.)
Orah, badem, lješnik, kesten, rogač 2,00
Jagodasto voće, svježe smokve 4,00
Jabuke, kruške, šljive, dunje, lubenice 3,00
Koštičavo voće: kajsije, breskve, trešnje i višnje 4,00
Sušeno voće - šljive 1,00
Sušeno voće - smokve i pstalo 1,00

Egzotično voće 3,00
Ostalo voće 2,00

2. Povrće
Kisjeli kupus u rifuzi 4,00
Kupus, kelj, blitva, zelena salata svježa 4,00
Boranija, grašak, paprika, paradajz i tikva 3,00
Krompir i šargarepa rana, celer i peršun 3,00
Zamrznuto voće i povrće - pakovano 0,50
Krompir, šargarepa, luk 1,50
Pasulj 1,00
Pečurke, šampinjonji svježi 4,00
Ostalo povrće 1,00

3. Cvijeće
Cvijeće svježe (rezano) 4,00
Cvijeće ostalo 2,50

4. Žitarice
Pšenica, ječam, zob, kukuruz i druge žitarice 0,25

5. Ostali prehrambeni proizvodi
Brašno (kukuruzno i pšenično) i pirinač u rifuzi 1,00
Brašno (kukuruzno i pšenično) i pirinač upakovano 0,50
Mak i pšenične mekinje 0,80
Pecivo svih vrsta 0,50
Kolač industrijski 1,00
Proizvodi od brašna (dvopek, mrvice, keks) 0,50
Sladoled, krez 1,00
Jaja svježa 1,50
Med 0,20
Sirće alkoholno, vinsko i voćno 1,00
Šećer (kristal, u prahu u kocki) 1,00
So za jelo (morska, kamena i vakumirana9 1,00
Jela gotova i polugotova 0,30
Bombone i drugi proizvodi od šećera 0,30
Čokoloda i proizvodi od čokolade i kakaoa 1,00
Kafa svih vrsta - u pakovanju 0,80
Začini u orginalu i čajevi 0,80

Mast jestiva 1,00
Ulje jestivo flaširano 1,00
Ostalo 0,50

6. Piča - alkoholna i bezalkoholna
U flašama i drugom pakovanju 0,70

7. Meso, suhomesnati proizvodi i riba
Meso sviježe 1,80
Riba sviježa 4,00
Riba smrznuta 1,00
Slanina sviježa, loj, svinjsko salo, mast (topljena) 0,80
Suhomesnati proizvodi i vakumirano meso 1,50
Ostalo 2,00

8. Stočna hrana 2,00

9. Hemijski proizvodi
Firmajz, boje i lakovi, git 1,00
Detegdžent za pranje rublja 1,50
Sredstva za čišćenje 1,00
Kozmetički i higijenski proizvodi 1,00
Ostali hemijski proizvodi 1,00

10.Građevinski materijal
Cement, gips 2,00
Mermerne ploče 1,50
Saloni ploče i cijevi 2,00
Pijesak, šljunak 3,00
Izolaciona masa 1,00
Izolacioni materijal (staklena i kamena vuna) 2,00
Ter papir krovni 1,50
Crijep, opeka, mont blokovi i gredice 2,00
Betonski proizvodi/cijevi, ploče, kocke) 1,00
Rezana građa i ploče od drveta 1,50

11.Ogrijev
Ugalj drveni u rifuzi 3,00
Ugalj u vrećama 0,50

Ugalj lignit u rifuzi 2,00
Ostali ugalj 1,00
Ogrijevno drvo 1,50

12.Ostalo
Namještaj 0,50
Staklo ravno i šuplje 1,50
Optičko staklo 3,00
Keramika i porcelan 1,00
Užarija 0,20
Posuđe od metala (emajlirano i neemajlirano) 0,50
Posuđe od stakla, porcelana i keramike 1,50
Sanitarni uređaji od keramike 1,00
Dječje igračke razne 0,50
Gramofonske ploče, kasete i nosači zvuka 1,00
Videokasete, fotografski filmovi 1,00
Tkanine metražne 2,00
Čarape ženske, muške, dječje i sportske 1,50
Ostala tekstilna roba 1,50
Obuća 1,50
Sijalice 2,00
Baterijski ulošci 2,00
Kancelarijski materijal 1,00
Cigarete i ostale prerađevine od duvana 1,00
Sjemenski proizvodi 1,50
Vještačka đubriva u rifuzi 4,00
Vještačko đubrivo pakovano 1,00
Ostalo ne spomenuto 0,50

TRGOVINA NA VELIKO

Svi proizvodi navedeni za trgovinu na malo 50% od procenta za
trgovinu na malo
==========

132. Pravilnik o bližem načinu korišćenja poreske olakšice po osnovu ulaganja u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora i energetsku efikasnost

Na osnovu člana 30a stav 2 Zakona o porezu na dobit pravnih lica (»Službeni list RCG«, br. 65/01 i 80/04 i "Službeni list CG", broj 40/08) Ministarstvo finansija, donijelo je

P R A V I L N I K

o bižem načinu korišćenja poreske olakšice po osnovu ulaganja u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora i energetsku efikasnost

(„Sl.list CG", br. 9/09)

Član 1

Ovim pravilnikom propisuje se bliži način korišćenja poreske olakšice po osnovu ulaganja u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora i energetsku efikasnost, predviđene odredbama člana 30a stav 1 Zakona o porezu na dobit pravnih lica ("Službeni list RCG", br.65/0, 80/04 i "Službeni list CG", br. 40/08) (u daljem tekstu: Zakon).

Član 2

Ulaganjima u stalna osnovna sredstva iz člana 1 ovog pravilnika smatraju se ulaganja u:

-opremu za pripremu sanitarne tople vode i/ili grijanje korišćenjem sunčeve energije;

-opremu za pripremu sanitarne tople vode i/ili grijanje korišćenjem energije okoline (npr. toplotne pumpe);

-opremu za pripremu sanitarne tople vode i/ili grijanje korišćenjem biomase (npr. peći na krutu biomasu i to drvne pelete, brikete drvni otpad i sl.);

-opremu za proizvodnju biogasa;

-opremu za proizvodnju tečnih biogoriva;

-male elektrane (do 10 MW) , kogeneracije;

-fotonaponske sisteme;

-opremu sa "EnergyStar" oznakom;

-sisteme za grijanje i hlađenje koji koriste obnovljive izvore energije i toplotne pumpe;

-uređaje za iskorištavanje otpadne toplote (rekuperatori i regeneratori);

-visokoefikasne (*high efficiency*) elektromotore i regulatore brzine obrtaja (VSD – *variable speed drive*);

-visokoefikasne kotlove (posebno kondenzacioni kotlovi);

-visoko efikasne peći za grijanje.

Član 3

Poreski obveznik za korišćenje poreske olakšice iz člana 1 ovog pravilnika, uz Prijavu za utvrđivanje poreza na dobit pravnih lica (obrazac PD), podnosi Izvještaj o ulaganjima u stalna osnovna sredstva koja se koriste za proizvodnju energije iz obnovljivih izvora i energetsku efikasnost .

Izvještaj iz stava 1 ovog člana se podnosi na obrazcu UOIEE, koji je odštampan uz ovaj pravilnik i čini njegov sastavni dio.

Član 4

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj: 04-530/1
Podgorica, 30.januar 2009. godine

M I N I S T A R,
dr Igor Lukšić

Naziv poreskog obveznika

PIB **OBRAZAC UOIEE**

Redni broj	VRSTA TRAJNIH OSNOVNIH SREDSTAVA	IZNOS ULAGANJA U €
1.		
2.		
3.		
4.		
	UKUPNO:	

Izjavljujem, pod krivičnom i materijalnom odgovornošću, da su navedeni podaci tačni.

Potpis ovlašćenog lica..... Datum:.....

133. Pravilnik o načinu ostvarivanja prava na oslobađanje od plaćanja akcize i pdv za dipl. i konz. predstavnistva i medj. organizacije

Na osnovu člana 31 stav 5 Zakona o akcizama (»Službeni list RCG«, br. 65/01) člana 52 stav 3 i člana 64 Zakona o porezu na dodatu vrijednost (»Službeni list RCG«, br. 65/01, 12/02 - ispravka, 38/02, 72/02 i 21/03), Ministarstvo finansija donosi

P R A V I L N I K

O NAČINU OSTVARIVANJA PRAVA NA OSLOBADJANJE OD PLAĆANJA AKCIZE I POREZA NA DODATU VRIJEDNOST ZA DIPLOMATSKA I KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA I MEDJUNARODNE ORGANIZACIJE

Opšte odredbe

Član 1

Ovim pravilnikom uredjuje se način ostvarivanja prava na oslobadjanje od plaćanja akcize i poreza na dodatu vrijednost (u daljem tekstu: porezi) za proizvode i usluge koje nosioci prava, utvrdjeni ovim pravilnikom, nabavljaju za službene i lične potrebe za vrijeme svog djelovanja, odnosno boravka u Republici Crnoj Gori (u daljem tekstu: Crna Gora).

Nosioci prava za službene potrebe

Član 2

Oslobadjanje od plaćanja poreza, za službene potrebe, mogu ostvarivati:

1. diplomatska i konzularna predstavništva koja djeluju u Crnoj Gori, sa izuzetkom konzulata kojima rukovode počasni konzularni funkcioneri, ako je ispunjen uslov uzajamnosti;

2. medjunarodne organizacije, odnosno predstavništva medjunarodnih organizacija koje djeluju u Crnoj Gori, ako je to predvidjeno medjunarodnim ugovorom.

Nosioci prava za lične potrebe

Član 3

(1) Oslobadjanje od plaćanja poreza, za lične potrebe, mogu uz uslov uzajamnosti, ostvarivati:

1. diplomatski agenti i njihovi članovi porodica koji sa njima žive u zajedničkom domaćinstvu, ako nijesu državljani Crne Gore;

2.

2. konzularni funkcioneri i njihovi članovi porodica koji sa njima žive u zajedničkom domaćinstvu, ako nijesu državljani Crne Gore ili nemaju u Crnoj Gori stalno prebivalište, sa izuzetkom počasnih konzularnih funkcionera;

3. članovi administrativnog i tehničkog osoblja diplomatskih predstavništava i njihovi članovi porodica koji sa njima žive u zajedničkom domaćinstvu, ako nijesu državljani Crne Gore ili nemaju u Crnoj Gori stalno prebivalište;

4. konzularni službenici, ako nijesu državljani Crne Gore ili nemaju u Crnoj Gori stalno prebivalište, sa izuzetkom konzularnih službenika u konzulatima kojima rukovode počasni konzularni funkcioneri.

(2) Oslobadjanje od plaćanja poreza, za lične potrebe, mogu ostvarivati:

1. članovi diplomatskog osoblja medjunarodnih organizacija, odnosno predstavništava medjunarodnih organizacija i njihovi članovi porodica, koji sa njima žive u zajedničkom domaćinstvu, ako nijesu državljani Crne Gore ili nemaju u Crnoj Gori stalno prebivalište, ako takvo oslobadjanje odredjuju medjunarodni ugovori koji važe za Crnu Goru;

2. članovi administrativnog i tehničkog osoblja medjunarodnih organizacija, odnosno predstavništava medjunarodnih organizacija i njihovi članovi porodica koji sa njima žive u zajedničkom domaćinstvu, ako nijesu državljani Crne Gore ili nemaju u Crnoj Gori stalno prebivalište.

Vrste proizvoda, odnosno usluga

Član 4

Oslobadjanje od poreza može se ostvarivati za sve vrste proizvoda, odnosno usluga, bez obzira da li su nabavljeni na domaćem tržištu ili su uvezeni iz inostranstva na područje Crne Gore, ako su ispunjeni uslovi u pogledu nosilaca prava i ako su priložena zahtijevana dokumenta.

Raspolaganje proizvodima, odnosno uslugama

Član 5

(1) Ukoliko nosioci prava proizvode, odnosno usluge daju na raspolaganje drugim licima (preprodaja, poklon i dr.) prije isteka roka od tri godine, odnosno isteka roka o uzajamnosti od dana nabavke tih proizvoda, odnosno usluga, nosilac prava je dužan da uplati poreze koji nijesu naplaćeni prilikom nabavke tih proizvoda, odnosno usluga.

3.

(2) Drugim licima, iz stava 1 ovog člana, ne smatraju se članovi porodica nosilaca prava koji sa njima žive u zajedničkom domaćinstvu.

(3) Raspolaganjem, iz stava 1 ovog člana, ne smatra se davanje poklona u vrijednosti do 50 €, koje nosioci prava daju drugim licima, u skladu sa njihovim funkcijama.

Način ostvarivanja prava na oslobadjanje od plaćanja poreza

Član 6

(1) Nosioci prava, pravo na oslobadjanje od plaćanja poreza ostvaruju na osnovu poreske identifikacione kartice, koju izdaje Poreska uprava (Centrala).

(2) Poreska identifikaciona kartica izdaje se na osnovu liste nosilaca prava, koju Poreskoj upravi dostavlja Ministarstvo inostranih poslova.

(3) Lista, iz stava 2 ovog člana, sadrži naročito: naziv diplomatskog i konzularnog predstavništva, odnosno međunarodne organizacije ili njenog predstavništva, ime i prezime nosioca prava, broj diplomatskog pasoša i njegov svojeručni potpis.

(4) Ministarstvo inostranih poslova, obavještava Poresku upravu o promjenama, koje se odnose na listu nosilaca prava, kao i o ograničenjima u pogledu uzajamnosti iz čl. 2 i 3 ovog pravilnika.

Član 7

Poreska identifikaciona kartica je formata 8,5 cm x 5,4 cm i sadrži naročito: grb Republike Crne Gore, naziv-Republika Crna Gora, Vlada Republike Crne Gore, Poreska uprava, broj kartice, fotografiju formata 2 cm x 2 cm, naziv, odnosno ime i prezime nosioca prava i napomenu da je imalac kartice izuzet od plaćanja poreza u Crnoj Gori.

Član 8

(1) Nosioci prava, oslobađanje od plaćanja poreza, ostvaruju u trenutku isporuke proizvoda, odnosno usluga.

(2) Nabavku proizvoda, odnosno usluga, bez plaćanja poreza, nosilac prava potvrđuje poreskom identifikacionom karticom.

(3) Isporučilac proizvoda, odnosno usluga, dužan je da nosiocu prava za isporučene proizvode, odnosno usluge izda račun i da upiše broj poreske identifikacione kartice i napomenu da isporuka ne podliježe plaćanju poreza. Kod maloprodaje na računu se obezbjedjuje i svojeručni potpis nosioca prava.

4.

Član 9

Obveznici poreza dužni su da vode posebnu evidenciju o proizvodima, odnosno uslugama isporučenim za namjene utvrđene ovim pravilnikom.

Član 10

(1) Obveznici PDV-a, kod mjesečnog obračuna PDV-a, za proizvode, odnosno usluge isporučene za namjene utvrdjene ovim pravilnikom, primjenjuju nultu stopu (0%).

(2) Obveznici PDV-a, koji promet iskazuju preko poreske registar kase, u svojoj knjigovodstvenoj evidenciji vrše umanjenje izlaznog PDV-a, za iznos PDV-a koji je sadržan na odsječku kasene trake za proizvode, odnosno usluge isporučene za namjene utvrđene ovim pravilnikom.

Završne odredbe

Član 11

Danom početka primjene ovog pravilnika, prestaje da važi Pravilnik o načinu ostvarivanja prava na oslobađanje od plaćanja akciza i poreza na dodatu vrijednost za diplomatska i konzularna predstavništva i međunarodne organizacije (»Službeni list RCG«, br. 53/03, 57/03 - ispravka i 33/04).

Član 12

Ovaj pravilnik stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u »Službenom listu Republike Crne Gore«.

MINISTARSTVO FINANSIJA

Broj:04-6001/1 *M I N I S T A R,*
30. 11. 2004.god. *mr Igor Lukšić*
P o d g o r i c a

134. Odluka o sadržini elaborata o ekonomskoj opravdanosti za osnivanje slobodnih zona i slobodnih skladista

489.

Na osnovu člana 11 stav 3 Zakona o slobodnim zonama ("Službeni list RCG", broj 42/04), Vlada Republike Crne Gore na sjednici od 16. jula 2004. godine, donijela je

ODLUKA

O SADRŽINI ELABORATA O EKONOMSKOJ OPRAVDANOSTI ZA OSNIVANJE SLOBODNIH ZONA I SLOBODNIH SKLADIŠTA

("Sl. list RCG", br. 53/04 od 04.08.2004, 81/08 od 26.12.2008)

Član 1

Ovom odlukom bliže se određuje sadržaj Elaborata o ekonomskoj opravdanosti za osnivanje slobodnih zona i slobodnih skladišta (u daljem tekstu: Elaborat).

Član 2

Elaborat sadrži:

1. Uvod
   - a) podaci o osnivaču (podaci o poslovanju i bonitet);
   - b) podaci o investicionom programu;
   - c) vrsta djelatnosti koje će se obavljati;
   - d) rezime.
2. Zakonski osnov i uslove za osnivanje slobodnih zona i slobodnih skladišta
3. Osnovni elementi iz akta o osnivanju slobodnih zona i slobodnih skladišta
4. Planirana proizvodnja:
   - a) analiza prodaje i projekcija tržišta;
   - b) analiza i projekcija ponude;
   - c) briše se;
   - d) analiza tržišta Crne Gore i regiona.
5. Raspoloživi kapaciteti i infrastruktura:
   - a) postojeći i planirani objekti;
   - b) postojeća i planirana infrastruktura.
6. Preduslovi za sprovođenje carinskog, inspekcijskog i drugog nadzora
7. Procjena uticaja na životnu sredinu saglasno propisima
8. Upravljanje slobodnom zonom:
   - a) operator;
   - b) opšta pravila poslovanja i tarife u slobodnoj zoni i slobodnom skladištu;

c) postojeći broj zaposlenih i potreban broj izvršilaca sa profesionalnom strukturom i dinamikom zapošljavanja;

d) način vršenja urbanističkih nadležnosti.

9. Ekonomsko-finansijska analiza:

a) obim i struktura investicionih ulaganja, odnosno sredstava opredijeljenih za ulaganje u djelatnosti koje će se obavljati u zoni;

b) očekivani rezultati poslovanja;

c) obračun i struktura potrebnih obrtnih sredstava;

d) obračun troškova proizvodnje i formiranje ukupnog prihoda;

e) finansijske obaveze, planirane i očekivane, po vrstama;

f) novčani tok (cash flonj);

g) ekonomski tok.

10. Projekcija ekonomske opravdanosti Elaborata na privredu Crne Gore:

a) dinamička ocjena efikasnosti privlačenja stranog kapitala i rast investicija;

b) ocjena tržišne efikasnosti projekta;

c) briše se;

d) uticaj na zaposlenost;

e) transfer savremenih tehnologija;

f) procjena uticaja na razvoj domaćih privrednih subjekata;

g) predlozi smanjenja biznis barijera -jednostavnije administrativne procedure;

h) uticaj na ukupni razvoj lokalne zajednice.

11. Zbirna ocjena (rekapitulacija projekta).

Član 3

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

Broj: 02-4803

Podgorica, 16. jula 2004.godine

Vlada Republike Crne Gore

Predsjednik,

Milo Đukanović, s.r.

Aneksi:

Error! No index entries found.